SCHOLIA IN THEOCRITVM VETERA

RECENSVIT

CAROLVS WENDEL

ADIECTA SVNT

SCHOLIA IN TECHNOPAEGNIA SCRIPTA

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS

PRIMAE (MCMXIV)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXVII

Printed in Germany
Druck: Julius Beltz, Weinheim a. d. B.

Conspectus

Praefatio

Scholia in Theocritum vetera

Scholia in Technopaegnia scripta

Tabellae,

Indices

Praefatio

Scholia in Theocritum vetera ab aetatis byzantinae interpretamentis primus seiunxit Henricus Ludolfus Ahrens vir de poesi bucolica unice meritus. nam quod ante illum Gail et Duebner *σχόλια παλαιά* et *σχόλια νεώτερα* discernere conati sunt, nullius momenti est, cum hi viri docti ad suum id fecerint arbitrium memoria scholiorum nullo modo examinata. nec tamen Ahrensio quidem ubique contigit, ut scholia recentia ab antiquioribus recte segregaret. cum enim in idylliis I—VIII codice bibliothecae publicae Lipsiensis 3. ab ipso collato de Manuelis Moschopuli commentario satis edoctus esset, in idylliis IX—XIII certo praesidio destitutus a veritate haud raro aberravit. summum vero detrimentum Ahrensii editio inde cepit, quod libri, qui vetera scholia ad nos propagarunt, parum ei erant noti. quamquam enim permultas codicum Italicorum lectiones varias Iacobi Sanctamandi copiis usi Warton et Gaisford in medium protulerant, Gail et Duebner codices Parisinos omnes excusserant, singulos libros cum in aliorum tum in Ahrensii usum multi viri docti inspexerant, tamen integram atque accuratam notitiam Ahrens non habebat nisi codicis Genevensis inde a Casauboni temporibus pluris aequo aestimati, cuius collationem diligentissimam ab Aderto acceperat. cum res ita se haberet, Ahrens non magis quam qui ante eum scholia Theocritea edenda curaverant novum fundamentum iacere potuit, quo aedificium stabile ac firmum exstrueret; sed editionem principem, quam Callierges anno 1516 Romae emiserat, ita repetiit, ut additamentis et lectionibus variis summa industria undique collectis et summa qua erat sagacitate diiudicatis ad augendum corrigendum-

que textum Romanum uteretur. Ziegler autem, cum scholia codicis Ambrosiani 886 sola vulgaret, id tantum spectavit, ut Ahrensii editionem ex hac parte suppleret. desideratur igitur usque ad hunc diem, ut scholia in Theocritum vetera abiectis recentioribus ex optimis codicibus accurate collatis in lucem edantur. quod nobis propositum est.

I.

Hi sunt codices, quibus antiqua in Theocritum scholia praecipue servata sunt:[1])

K **Ambrosianus 886 (C 222 inf.)** saec. XIII. hunc librum celeberrimum accuratius descripserunt H. Keil *Rhein. Mus. N. F. 6, 1848, 108—110;* Studemund *Anecd. varia graeca, 1886, 237—247;* K. Zacher *Jahrb. f. class. Phil., Suppl. 16, 1888, 580;* O. Schröder *Philol. 54, 1895, 277—278;* Wilamowitz *Textg. 6.* continet foliis 339 v—362 v: Prolegomena, idyllia I, VII, III—VI, VIII—XIII, II, XIV, XV, XVII, XVI, XXIX, epigrammata, Alas, Securim, omnia sub Theocriti nomine et numeris α′—κα′ designata. scholia adscripta sunt omnibus carminibus epigrammatibus exceptis, glossae idylliis I—VIII, X—XV, XVII. scholia, quae marginem superiorem exteriorem inferiorem implere solent, pleraque numeris aliisve signis rubro colore pictis ad certa textus K^b verba revocantur. altera manus, quam prioris aequalem puto, addidit fol. 339 v epigrammata Ga et Gb et fol. 345 v K^c argumentum Vc. quam littera $\mathbf{K}^b$ signavi. in folii 355 r margine inferiore altera series scholiorum ad id. XIV pertinentium legitur, quam tertia manus primae simillima K^g postea adiecisse videtur ($\mathbf{K}^c$). glossae, quae inter textus lineas exstant, licet haud raro in spatium quod intermarginale vocatur transgrediuntur, partim rubro partim nigro colore exaratae sunt. et rubrae quidem glossae eidem li-

1) Codices, de quorum materia nihil dixi, chartacei vel ʻbombycini' sunt. in designandis codicibus ubicunque fieri poterat Wilamowitzium secutus sum.

brario debentur, qui textum et scholiorum partem maximam scripsit, cum nigrarum auctor diversus non esse videatur ab illo, quem idyllio XIV alteram scholiorum seriem addidisse modo commemoravimus (**K**[c]). cum et humor codicem male violaverit et flavescente atramento librarius usus sit, scripturam multis locis difficillime legi, nonnullis omnino interiisse mirum non est. codicem haec damna iam ante saeculum XV. accepisse apographa hoc tempore confecta, de quibus mox dicendum nobis erit, satis probant. nonnullos locos, qui paene evanuerant, manus quaedam apographis recentior litterarum ductus anxie secuta saeculo ut puto XVI. rescripsit.

K rescr.

Postquam Ahrens scholiis idyllii IV· a Iosepho Muellero in usum editionis suae accurate collatis quanti hic liber aestimandus esset cognovit, Christophorus Ziegler primus universa codicis Ambrosiani scholia publici iuris fecit. at munere male functus est. non graviter quidem ideo eum incusabo, quod complures locos difficiliores aut falso legit aut expedire praeter necessitatem destitit; sed exempli sui auctoritati minime satisfecit, cum neque ordinem idylliorum servaret neque de ordine scholiorum in idylliis singulis adhibito ubique referret, cum neglegeret et glossas omnes et scholia carminum figuratorum usque adhuc in tenebris latentium, cum denique crebrius vulgares lectiones praeoptaret melioribus Ambrosianis abiectis. excussi codicem Mediolani apographo Barberiniano antea collato adiutus; locos, de quibus aliqua dubitatio movebatur, in imagine lucis ope facta iterum atque iterum domi inspicere licebat.

Apogr.

Scholiorum codicis **K** duo exstant apographa; utrumque primus adhibui. alterum est in codice **Ambrosiano 52 (A 155 sup.)** saec. XV. exeuntis, qui foliis 167r—214v scholia continet in Theocriti idyllia I, VII, III—VI, VIII—XIII, II, XIV, XV, XVII, XVI, XXIX, deinde Securis et Alarum textum cum scholiis; alterum est bibliothecae Vaticanae cod. **Barberinianus gr. 214** (olim II 35) eiusdem aetatis, in quo plane eadem insunt, nisi quod correctoris manus Alarum et Securis textum figura paulo mutata iterum

delineavit. ad hunc librum virorum doctorum animos adverterat Reitzenstein *Ined. poet. graec. fgm. III, Ind. lect. Rostoch. 1892/93, 23* ex Ambrosiano **K** eum descriptum esse recte suspicatus, alterum ipse detexi. quorum apographorum alterum ab altero pendere cum ea re probatur, quod inverso carminum figuratorum ordine utrumque utitur, tum eo, quod verba exempli lectu difficiliora plane eadem in utroque vel praetermissa sunt vel eodem falso modo explicata vel ad arbitrium mutata. conferas velim hoc locos:

II b *φησί* recte **K** rescr.: *θεάς* **Apogr.**

ib. *τὴν δὲ τῶν φαρμάκων* recte **K** rescr. (vox *ὑπόθεσιν* subsequens neque tunc legi potuit neque hodie potest): *περὶ δὲ τῶν φαρμάκων ὁ λόγος* e coniectura **Apogr.**

ἀπόμαξον

II 59/62 e *γράφεται ἀπόμορξον· ἀπόκρυψον* **K**: *ἀπόμορξον ἀπόμαξον* verbis *γράφεται* et *ἀπόκρυψον* omissis **Apogr.**

II 74 b *λινοῦν* recte **K** rescr.: *δυνόμενος* **Apogr.**

IV 16 a *ἐκδακερος* accentu incerto **K**: *ἐκ δ' ἄκες* **Apogr. Ambr.**: *ἐκδάκες* **Apogr. Barb.**

IV 57 b *ἀφαιρεῖσθαι* **K**: *ἀποσπᾶσθαι* e coni. **Apogr.**

XII 12/16 a *τοῦ χρυσοῦ γένους ὡς ἔοικεν ὄντες* paene evanida **K**: *οὗτοι χρυσοῦ γένους πρόσθεν ἦσαν* e coni. **Apogr.**

cum vero apographi Ambrosiani auctor, ubicunque locos quosdam exempli non expedivit, vacua reliquit spatia, quae verbis vel litteris praetermissis apte expleri possent, librarius Barberinianus omnia scripsit continua lacunis nullo modo designatis. unde Barberinianum apographum ex Ambrosiano transcriptum esse satis elucet. codicem Barberinianum totum contuli, cum in Ambrosiano, in quem non prius incideram quam collatione codicis **K** iam absoluta, eos tantum locos inspexerim, de quibus aliqua dubitatio restabat.

Q **Laurentianus XXXII 52** saec. XIV. exeuntis. codicem integrum descripsit Tycho Mommsen *Parerga Pindarica, Progr. Gymn. Francof. ad Moen. 1877, 4—6*; scholia quae praestat Theocritea tractavit Franciscus Garin *Studi ital. di filol. class. 15, 1907, 311—314.* eam codicis partem, quae Theocritum et Lycophronis versus 1410—1474 con-

tinet, exaravit *Θεόδωρος ὁ Νεοκαστριώτης*. insunt foliis 98r—119v: Prolegomena, idyllia I, V, VI, II—IV, VII—XIII, XV, XIV, Alae. scholia adsunt uberrima praeter id. II, ubi in v. 29 desinunt. omnia calamo scripta sunt tam festinante, ut multa verba per neglegentiam vel repetita vel corrupta vel omissa sint. haud raro doctus librarius coniectura usus esse videtur. scholia mense maio anni 1906 primus contuli, glossas non curavi.

Parisinus 2831 saec. XIV. inest fragmentum codicis L Theocritei olim amplioris, quod numeris 2—49 nunc signatum continet id. V 55—XV, XVII, Epitaphium Bionis, XVI. argumenta apparent ad id. VI, VII, IX—XV, glossae ad V—XIII, raro ad XV. scholia incipiunt a V 53/54b et desinunt in VII 122/24c huius editionis. glossae minio exaratae librario debentur eidem, qui et textum et scholia scripsit, cum nigras manus altera, quam correctoris puto, adiecerit. quas non distinxi, cum glossae omnes ex eodem fonte fluxisse mihi videantur. contuli codicem totum Parisinorum optimum a Duebnero iure vocatum.

Vaticanus 1825 saec. XIV. codex, quem variis casibus U iactatum esse ex mala eius condicione patet, continet foliis 118—125, 114—117, 113, 126—160 hoc ordine restituto id. II 13—41, II 74—V 14, V 80—105, V 136—VI 38, VII 16—XVIII, Fistulam, omnia cum argumentis, scholiis vetustioribus, glossis. manus saeculi XV. vel XVI. scholia byzantina cum glossis adscripsit ad id. III, IV, VIII—X pauca, satis multa ad XI—XIII. aliquot scholia rubro co- U^r lore scripta sunt; quae signo U^r distinxi. contuli glossas et scholia vetera quoquo modo fieri potuit integra; monendum enim est codicis marginem praesertim extremum ita aut aetate adesum aut humore violatum aut tegumento olim translucido, nunc vero male obscurato velatum esse, ut quid scriptum fuerit multis locis vix possit divinari.

Vaticanus 42 saec. XIV. insunt foliis 4r—50r (folio E 34 post 9 transposito) idyllia I 9—XVIII et Fistula, omnia scholiis uberrimis quidem, sed neglegentissime scriptis in-

E^b structa. folia 1—3, quibus Prolegomena et I 1—8 continentur, non ante saec. XVI. exarata sunt (E^b), sed descripta ut equidem confido de foliis libri vetustioris nunc deperditis. contuli scholia et glossas.

A **Ambrosianus 390 (G 32 sup.)** saec. XIV. continet foliis 1r—56r Prolegomena et id. I—XVIII cum scholiis glossisque. scholia contuli, glossas neglexi.

P **Laurentianus XXXII 37** saec. XIV. continet 1. fol. 1 Fistulam et XXII 1—18; 2. fol. 3v—4v XVII; 3. fol. 5r —36v Prolegomena, id. I, V, VI, IV, VII, III, VIII—XIII, XV, XIV, II, Epitaphium Bionis, XVI. argumenta ad I et III—XVI servata sunt, scholia et glossae ad I et III—XV. contuli scholia una cum argumentis et glossis.

T **Vaticanus 38** membr. saec. XIV. continet 1. foliis 147r—187v anno 1323 nitide scriptis Prolegomena, id. I, V, VI, IV, VII, III, VIII—XIII cum scholiis et glossis; 2. fol. 188v—191r ab eadem manu Fistulam, Aram doricam, Pediasimi commentarium in Fistulam; 3. fol. 286r—291v ab alia manu scripta id. II, XIV, XVI cum argumentis. contuli primae partis scholia glossis praetermissis.

II.

Genus Ambrosianum Scholia vetera, quae libris recensitis continentur, in tria discedunt genera. ac primum genus, quod Ambrosianum voco, uno codice **K** eiusque apographis servatum est. attamen non universa huius libri scholia generi Ambrosiano tribuenda esse facile apparebit. additamenta quidem illa, de quibus supra diximus, non est cur excipiamus, cum et secundus et tertius librarius (**K**^{b} et **K**^{c}) ex eodem exemplo ac primus descripsisse videantur. **K**^{c} enim, quem correctorem puto — nisi forte ipsum librarium principem alia penna ad corrigendum utentem ductu tenuiore scripsisse malis — in id. XIV non solum alteram scholiorum seriem adiecit, sed etiam in priore haec verba a prima manu male omissa supplevit: in arg. a *γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου*, in scholio 11a solo codice **K** servato *πάντα πράττειν*. alterum vero librarium littera

K^b designatum ex alieno fonte hausisse veri est dissimillimum, cum duas tantum scholiorum particulas adscripserit easque genere Ambrosiano quam maxime dignas. contra e scholiis codicis **K** prima manu scriptis haec eicienda sunt, ut genus Ambrosianum purum compareat: 1. glossae permultae, quae in ordinem scholiorum se insinuarunt. quas enumerare longum est; agnoscuntur plerumque eo, quod vel lemmatibus carent vel in aliis libris suum locum inter textus lineas retinuerunt. 2. veriloquia aliquot, quae a germanis scholiis etymologicis eo abhorrent, quod et rectum scholiorum ordinem, ut in tabulis subiectis facile conspicitur, perturbant et signis, quibus genuina scholia ad textum referuntur, vacant et cum lexicis etymologicis ita conveniunt, ut alterum de altero transcriptum esse negari nequeat. sunt vero haec: I 1f, 2a, 2c, 23/26e, 27a, 44a, 45a, 47a, 48a, 48b, 49a, 49b, 51c, 52b, 55b, 55f, 57a, 58b, 59, 60a, 60b, 61b, 62/63a, ultra id. I unum V 43d. quae vir quidam doctus ex etymologico lexico sumpta exempli codicis **K** margini adscripsisse videtur, unde qui codicem **K** exaravit in ordinem scholiorum quoquo modo recepit. monendum est iam Ahrensium (p. LXIII) ea veriloquia, quae Callierges editioni suae inseruerat (I 1f, 27a, 45a—49a, 52b, V 43d — praetermiserat enim ea, quae intervallo maiore a recto loco remota erant —), ad Etymologicum revocasse. Etymologicum vero, ex quo haec scholia fluxerunt, nec Genuinum quod vocant esse nec Magnum, sed exemplum quod inter utrumque medium est, loci in adnotatione exscripti satis illustrant. cum Genuino enim scholia I 52b, 57a, 59, 60b, 61b atque imprimis 45a quam maxime conveniunt, cum scholia I 2a, 2c, 55f Magno Etymologico servata a Genuino ut nunc quidem legitur omnino absint, alia denique (I 49b, 58b, 62/63a, V 43d) ex utriusque particulis composita videantur. interdum loci ex Etymologico sumpti paulo commutati sunt, ut ad vocem scholio explicandam accuratius pertinerent; commemorasse sufficiat rebus levioribus praetermissis I 49b (glossae *τρώγω τρῶγες τρῶκται* coniunctae et ad *τρώξιμος* relatae), 55f (verba

ὑγρὸς οὖν ἄκανθος ὁ δίυγρος, ὁ διερός, ὁ ζῶν inserta), 57a (verba *ἀπὸ τοῦ πορθμὸς οὖν γίνεται πορθμεὺς ὁ περάτης* addita), 58b (alteram vocis *τυρός* derivationem in fine adiectam e verbi *τηρῶ* etymologia scholiasta ipse sibi finxisse videtur).

Genus Vaticanum Alterius scholiorum generis testes integerrimi sunt **UEA**, quos carmina I—XVIII solito ordine aut continere aut certe continuisse supra indicatum est. praeterea ad hoc genus, quod Vaticanum appellabo, pertinent scholia atque argumenta codicis **L** quae exstant omnia nec minus scholia codicis **G** usque ad VII 37 et inde ab idyllio XI. ab eodem idyllio scholia Vaticana etiam in codice **P** incipiunt, qui in I et III—X tertii generis scholia praestat particulis quibusdam Vaticanis margini adiectis (**P**^{m}). horum scholiorum pars maxima non solum omnium vel plurimorum librorum communis est, sed etiam eodem modo, ut tabulae demonstrant, in plerisque ordinata. qua re haec scholia ex uno atque eodem codice generis Vaticani archetypo originem duxisse probatur. praeter scholia autem vel omnium vel plurium communia sua quisque codex habet propria, recentiora pleraque et minoris pretii, verum etiam bona ac vetera, quae ad codicem archetypum referenda esse manifestum est. atque excellunt ceteris scholia primae codicis **G** partis propria, quae haud raro cum genere Ambrosiano conveniunt; conferas e. g. V 21/22h, 41a, 118/119a, 120ab, 121b, 123/124bde, 125c, 127b, VI 9/12ah, 13/14a, 20/24ai, 29/30l, 36/38c, 39a, 46a. quae scholia non ex ipso codice **K** transcripta esse vel inde apparet, quod nonnunquam Ambrosianis et meliores sunt et pleniores; sufficiat rettulisse ad V 21/22h, 120a (*πρότερον* **G**: *πότερον* **K**), 120b (*λαμβάνει* **G**: *λαμβάνων* **K**), 123/24b (*ἀπειρολόγως* **G**: *ἀπρολόγως* **K**); VI 20/24i, 46a. quocum optime congruit, quod inter ea quoque scholia, quae **G** solus praestat, nonnulla inveniuntur egregia; videas imprimis I 110c, quo tria auctorum rariorum nomina servata sunt. quod vero ad ordinem scholiorum attinet, satis sit monuisse codicem **G** unum contra omnes particulae Bb initium recte collocasse. **G** igitur in

G (I—VII 37)

prima scholiorum parte exemplo generis Vaticani usus est optimo. sed tot verba in **G** vel corrupta sunt vel omissa vel coniectura comparata, ut hoc exemplum pessime habitum fuisse putandum sit. atque eadem de causa factum esse videtur, ut librarius et magnas prolegomenorum partes nec non pleraque idyllii II scholia praeteriret et inde a VII 40 ad aliud exemplum transgrederetur.

LU Ceteris huius generis libris **L** et **U** eo praestant, quod propius a **K** vel **G** absunt. quod ad **KL** attinet, conferas e. g. VII 23b, 57d, VI 9/12fg; **KGL** coniuncti apparent in V 121a, **KGLU** in V 141/43b. **U** modo cum **K** facit (e. g. VI c, VII 40ef, 76/77b), modo cum **G** (e. g. VI 9/12n, 15/16c, 18/19g, VII 34a), modo cum utroque (e. g. IV 3b, V 93b, 147/50f, VI 2/3d, 7a, 17a, 18/19a—c, 29/30a, 36/38d). inter pauca quae **L** propria habet scholia propter amplitudinem commemoratione dignum videtur VII 109/10c, quod tamen a genere Vaticano alienum ex historiis Nonno abbati vulgo attributis transcriptum esse constat. multo **EA** minoris aestimandi sunt codices gemelli **EA**, quos fere abiciendos censuissem, si testes huius familiae meliores integri exstarent. sed in tali litterarum genere mirandum non est, quod deterioribus quoque libris nonnulla insunt bona et vere antiqua. in I 3/4f, ut exemplo utar, unus **E** ad **K** accedit. at pleraque codicis **E** additamenta recentem aetatem sapere nemo erit quin concedat; liceat afferre XVI 71/72a, 76b, XVII b, 9/12b, quo Gregorius Nazianzenus laudatur. tertio loco nominandi sunt codices **GP** in parte **GP** (XI—XV) ultima huc pertinente item gemelli. quibus continentur scholia id. XI—XV argumento XVI et interpretamentis quibusdam ceterorum carminum margini adiectis in **P** accedentibus. notandum vero est argumenta XI—XIII magis quam scholia et reliqua argumenta a codicibus Vaticanis adhuc tractatis differre. quo effici videtur ea ex alio exemplo sumpta esse. libros **GP** artissime inter se coniunctos esse cum e lectionibus variis utriusque communibus elucet tum inde, quod eaedem lacunae in utroque conspiciuntur. atque in id. XI quidem desunt in **GP** scholia 37, 41b, 46, 58/59,

quae in **UEA** diversis locis in ordinem scholiorum recepta apparent, in id. XV vero omnia interciderunt, quae ceteri libri inter versus 79 et 109 praestant.

Genus Laurentianum

Tertium scholiorum genus, quod non pertinet nisi ad idyllia I et III—X, codice **P** potissimum continetur; quare Laurentianum id vocabo. ad codicem **P** in scholiis VII 40d—X accedit **G** in hac quoque parte illius gemellum sese ostendens. **G** enim non ex ipso codice **P**, sed ex eodem quo hic fonte hausisse inde efficitur, quod in summo plurimorum scholiorum consensu cum propria profert haud pauca quamvis levissimi pleraque momenti (VII 96/97b, 157d, VIII 15/16, 81, 88/89c, IX 25/27f, 28/30b, X 28e, 41/42b, 46/47e) tum integriora dat aliqua utriusque communia (e. g. VII 78/79c, X 45c). **G** igitur, ut hoc statim absolvam, de duobus exemplis transcriptus esse videtur, Vaticano altero, altero mixto. atque ad Vaticanum quidem exemplum referenda sunt scholia I—VII 37 una cum Simiae Alis, cum ad alterum et Laurentiana scholia pertineant et quae idylliis XI—XV adscripta leguntur Vaticana. hoc exemplum idem est, cui scholia codicis **P** debentur omnia. in rem esse videtur, ut paulo diutius in hoc exemplo, uno ut puto omnium scholiorum Laurentianorum fonte, commoremur. quamvis Laurentiana quae vocamus scholia idyllio X terminantur, tamen exemplum deperditum ultra hoc idyllium progressum esse constat. quod hoc modo explicem. collectio illa satis antiqua, quae idyllia I, V, VI, IV, VII, III, VIII—XIII notabili hoc ordine comprehendebat, instructa non erat nisi prolegomenis et argumentis. huius collectionis exemplum vir quidam doctus amplificavit, cum et idylliis I, III—X breviora scholia adscriberet nescio unde hausta et Vaticana idylliis XI—XIII. ex hoc fonte Vaticano simul adiecit carmina quaedam alia, ex parte cum scholiis et argumentis. qua ratione si ortum est exemplum illud codicum **G** et **P** (quibus **T** addendum esse infra demonstrabitur), Laurentianum genus nonnisi ad scholia I, III—X pertinere facile intellegitur, cum prolegomenis et argumentis I, III—XIII peculiaris contineatur recensio et ab Ambrosiana et

a Vaticana paulo diversa. memoratu dignum videtur, quod huius recensionis vestigia etiam in aliis libris inveniuntur, quos cum collectione illa idyllia I, III—XIII complectente aliquo modo cohaerere veri est simillimum; sufficiat nominasse codices Parisinos 2726 et 2884, Laurentianum XXXII 16.

T

Restat, ut de codice **T**, quem adhuc sciens praetermisi, paucis disseram. ac lectori textum cum tabulis vel obiter inspicienti facillime apparebit eum et Laurentiana scholia continere et Vaticana fere integra. ubi vero in utriusque generis scholiis eadem res agitur, vel alterum posuit iuxta alterum vel e Laurentiano et Vaticano commixtis tertium quoquo modo ipse conglutinavit scholium. scholiorum ut ita dicam mixtorum haec conferas exempla: I 12a, 105/06a, V 6/7a, 110/11a, VII 98/102a, 105, X 19a. Laurentianus liber, quo **T** in idylliis I, III—XIII utitur, a **P** proxime abest. attamen ab eo diversus esse videtur, cum scholia codicis **T** paucis locis pleniora sint iis quae **P** exhibet. III 29e, ut exemplo utar, in **T** solo integrum legitur, cum librarius codicis **P** aliquantum omiserit ab altera voce *τηλέφιλον* ad alteram aberrando. idem exemplum, quod a communi scholiorum Laurentianorum fonte non differre facile elucet, etiam in argumentis XI et XIII deprehenditur. minus certo definiri potest, qui liber scholia Vaticana codici **T** suppeditaverit. proxime vero eum ad codicem **E** accedere prolegomena potissimum docent. quae cum ita sint, mirandum non est scholia codicis **T** propria perpauca inveniri eaque recentem aetatem redolentia; videas I 82/85b, IV 45d, VII 63d, VIII 33d. tamen codicem **T** praetermittere nolui, quia, ut infra demonstrabitur, vulgatus scholiorum textus magna ex parte ab eo pendet.

Generum auctoritas

Tria quae modo distinximus genera scholiorum non eiusdem pretii sunt. ac summa quidem auctoritas generi *Ambrosiano* tribuenda est. tot enim scholia vere antiqua codice **K** vel uno servata sunt vel forma meliore propagata, ut eum super ceteros omnes excellere neminem unius idyllii scholia perlegentem effugere possit. attamen in solis scholiis Ambrosianis minime acquiescendum est. haud raro enim

Vaticana scholia propius ab antiquo commentario abesse dubitari nequit. auctorum rariorum nomina, ut hoc unum afferam, a **K** omissa libri Vaticani servarunt in scholiis I 64c, 95/98ci, 117d, 118c, IV 31c, 49a, 62/63d, V 21/22e, VII 103a, X 1/3b, XV arg. nec desunt loci, licet multo rarius inveniantur, quibus Laurentiana scholia sententias aut certe lectiones praestant ceterorum meliores. exquiras e. g. I 13a, 147a, III 49/51c, IV 62/63b, V 112/113d, 125e. quae vero ratio inter haec scholiorum genera intercedere soleat, locis quibuslibet inter se comparatis conspicitur. Vaticani enim generis auctor, nisi ita ut in exemplo vetere reperiebantur memoriae prodidit scholia, aut circumcidit forma pleniore in **K** servata aut locupletavit, quae brevius dicta ei videbantur. haud raro latiore quodam dicendi genere utitur; attulisse sufficiat nomina auctorum laudatorum, quae in **K** sine copula verbis praecedentibus continuari solent, in scholiis Vaticanis particulis *καί* vel *ὡς καί* adiungi (praetermisi haec in adnotatione critica ad IV 34/36a, V 14/16f, VII 44 alibi). quae in genere Vaticano adiecta sunt, vel ad res grammaticas vel ad contextum orationis explicandum pleraque pertinent. artius vero inter se coniuncti apparent libri **LUEA** accedentibus **GP** inde ab idyllio XI et **T** in Vaticana scholiorum parte, qui haud pauca addiderunt singularia. imprimis notandae sunt *ἀπορίαι* Cc, Ed, Ie, 13e et prolegomenorum particulae Cb, Ebc, Fbd, Ia. nec dubito, quin huius familiae auctori tribuendi sint versiculi illi aetatis byzantinae, qui prolegomenis inserti (H), idyllio XI praefixi, post idyllium XVIII in **UEA**, in **GP** post XIV adiecti leguntur. quam familiam carmina I—XVIII ordine vulgari amplexam esse libri integri satis probant.

Laurentianum genus multo magis et ab Ambrosiano et a Vaticano dissentit quam haec inter se. brevitati enim quam maxime studens huius recensionis auctor cum idylliis I et III—X se continuit tum singula scholia fere omnia, quae quidem recepit, in angustum coëgit. quo pertinet, quod saepissime in hoc genere et res doctiores velut nomina auctorum a ceteris scholiastis allata praetermissae sunt

et breviores explicationes, quales in aliis libris inter textus verba apparere solent, pro scholiis venditantur. quae peculiaria exstant scholia paucis exceptis minoris pretii sunt. quocum optime congruit, quod apertissima quaedam recentioris aetatis vestigia in hac redactione inveniuntur. auctor enim cum verba *κοινῶς λεγόμενα* passim ipse inseruit (e. g. VIII 58a) tum nonnullis locis praeterito, non praesente verborum tempore usus de religionibus antiquis rettulit (V 83c: *μέχρι τοῦ παρόντος—ἐπιτελοῦσιν* **KGLUEA**: *ἐπετέλουν* **PT**, VII 106/08a: *τιμῶσι τὸν Πᾶνα—ἐμπαροινοῦσι* **K(L)UEA**: *ἐτίμων τὸν Πᾶνα — παρῴνουν* **GPT**). immo Christianus homo, ut iam Ahrens (p. XLVI) animadvertit, eo deprehenditur, quod et locum Psalmorum (una cum Aphthonii) laudat (VI 20/24d) et Thesmophoria ita describit, ut huius religionis sectatori ab antiquitate alienissimo apparebant (IV 25c: *τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς, ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, ὑπεράνω τῶν αὐτῶν κορυφῶν ἀνετίθεσαν καὶ ὡσανεὶ λιτανεύουσαι ἀπήρχοντο εἰς Ἐλευσῖνα*).

Iam vero quaerendum est, quam rationem exemplum illud amplius, e quo scholia Laurentiana licet truncata fluxerunt, et cum Ambrosiano genere habeat et cum Vaticano. neque negari potest scholia Laurentiana satis frequenter ex iis derivata videri, quae nunc codice **K** solo servantur. conferas e. g. I 1e (*πνοάς* **PT**, in 1d *πνοῆς* **K**: *φωνῆς* **AT**), 118a, 134a, VIIc, 5/9i, 16g, 59, 70a, 76/77fg, 105, 109/10a. plerumque vero a Vaticanis scholiis propius absunt, ut permulta exempla, quae enumerare longum est, satis superque probant. liber igitur, e quo scholia Laurentiana excerpta sunt, simillimus fuisse videtur Vaticanorum archetypi, quem ab Ambrosiano non ita multum abesse supra vidimus.

Archetypus

Tria scholiorum genera, de quibus diximus, ab uno atque eodem a r c h e t y p o originem duxisse facile intellegitur. abundant enim vitia, quae vel omnium librorum vel Ambrosiani cum diversi generis testibus communia sunt. et corrupta quidem verba obversantur e. g. in scholiis Bb (*διδόναι*), I 34b (*Ἀριστοτέλης*), 56f (*Ἱεροκλῆς*), 65/66b (*θαυμάζομεν*),

III c (*Κορύδων*), 1 a (*τῇ αἰγῶνι*), IV b (*ἀλκεσιδ*), 32 a (*Ἄλκιμος—Αἰακοῦ*), V 97 a (*οἶα καὶ ἠνάρυκα ἦν*), 109 a (*ἐξάλλεται*), VII 5/9 k (*δάσαντο*), 65 b (*αὐτῷ* vel *αὐτῇ*), 83 (*ἐφάψατο*), 106/08 b (*ὡρίων*), 114 c (*ἔκτισεν Εὔκρατιν*), 127 a (*ἀμφίβιον*), 141 a (*ἄφωνα*), 151/52 d (*φιλότης*), XIII 22/23 a (*Ὅρκου*). quo accedunt verba in diversorum generum libris falso aut repetita (cf. I 50 b, 115 a, 139/40 b, V 36/37 a, 102/03 d, XIII 1/2 a) aut traiecta (cf. D, I 7 d revocatum ad v. 4, 65/66 b post 69 c, III 52, IV 20/22 a, VII 141 a, X b) aut superaddita (cf. IV 10 a, VII 65 b). lacunae archetypo tribuendae apparent e. g. in A a, C a, I 117 a, 147 a, V 14/16 l; 131 a (unde c fluxit), VII 76/77 h, 83, XII a, 27/33 a. quod vero in scholiis V 14/16 l, XII a, 27/33 a alterius generis lacunae latius sese extendunt quam alterius, archetypum his certe locis non lacunosum, sed lectu difficilem fuisse evincere mihi videtur.

Quomodo codex archetypus institutus fuerit, cum aliqua veri similitate vel hodie definiri potest. atque continuit quidem si non plura, certo idyllia I—XVIII, carmina aeolica, epigrammata, technopaegnia omnia. quod ad ordinem attinet, quo carmina se excipiebant, e scholiis haec cognoscimus. V post IV collocatum fuit; videas scholium V 6/7 b (*Κορύδων, οὗ πρόσθε μέμνηται*), quod eo pluris faciendum est, quod ipse codex **P**, qui id servavit, inverso carminum ordine utitur. III ante IV, VIII ante IX, XI ante XIII posita fuisse probant scholia IV d (*ὥσπερ ἐδείξαμεν*), IX 1/2 b (*τὸν αὐτὸν ὃν προεῖπε Μενάλκαν*), XIII a (*πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι*). plurimum vero tribuendum est scholio VI 46 a uno codice **G** servato (*προδέδεικται δέ, ὅτι καί φησι ‘τάχ’ ὥτερος ἄλλον ὀνάσει’*), quod spectare non potest nisi ad sch. VII 36 b, quamvis in ipso codice **G** id. VII postea aliquanto sequitur. ordo igitur carminum is fere fuisse videtur, quem **K** praestat; XVIII et XXVIII, quae in **K** desunt, inter XVI et XXIX inserenda esse vero proximum est.

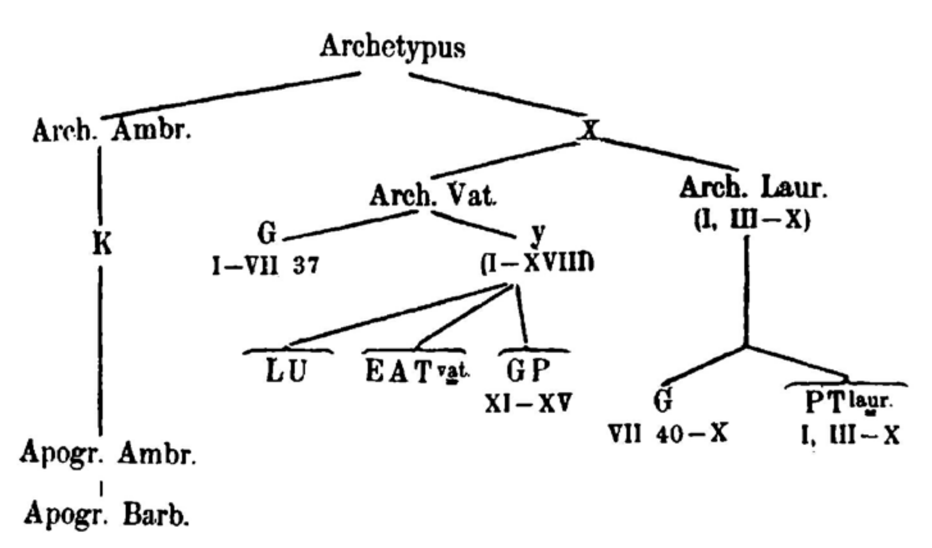
Scholia archetypi e compluribus exemplaribus congesta fuisse patet. permultae enim explicationes duabus vel

tribus formis diversis iam in archetypo exstiterunt velut II 59/62 b c, III 29 a b c, 49/51 a b, IV 62/63 c d aliae. nec raro altera forma ex altera derivata est; conferas I 1 d : c, 34 b : a, 82/85 e : f—i, 118 b c : a, III 32 a : b—d alia. ceterum distinguenda sunt ab his scholiis brevioribus archetypo tribuendis Laurentiana illa recentioris originis, de quibus supra egimus. neque uno tenore scholia archetypi scripta fuisse videntur. tabellas enim si diligenter inspicias, mox elucebit haud pauca scholia in diversis libris vel librorum familiis locis diversis inveniri. unde haec certe in archetypo extra scholiorum ordinem versata esse apparet. archetypus etiam glossis instructus fuit iisque satis numerosis. pro glossis enim non eae tantum adnotatiunculae habendae sunt, quae vel in omnibus vel in complurium familiarum libris inter textus lineas scriptae leguntur, sed eae quoque, quae in alia familia in corpus scholiorum (praetermissis saepe lemmatibus) receptae sunt, cum in alia locum principalem obtinuerint. quarum glossarum pars maxima ex amplioribus scholiis excerpta est. et scholium quidem modo in eodem codice vel in eadem familia servatum est qua glossa, modo alibi, modo scholium quoddam interiisse glossa superstite veri fit simile. exempla ex iis quae edidimus facile colligas. rarae vero in archetypo fuisse videntur glossae illae vilissimae, quibus codices recentiores redundant et quae non ad res, sed ad solas voces insolentiores explicandas pertinent.

Quo tempore codex archetypus exaratus fuerit, certo iam explorari non potest. res enim palaeographicae velut δ et cum α et cum λ permutatum (XIV 64 *οὐκ ἀεί* pro *οὐ δεῖ*, XV 60/62 a *ἐξανδᾶς* pro *ἐξ αὐλᾶς*) nihil nos iuvant, cum scholia etiam recentiore aetate litteris quas dicunt semiuncialibus haud raro descripta sint. universa vero codicis natura, quam quidem cognovimus, adducor, ut haud dissimilem eum fuisse credam celeberrimorum illorum Homeri et Aristophanis librorum, quos saeculo X. vel XI. exaratos esse constat.

Quae de ratione inter codices praecipuos intercedente modo constituimus, hoc stemma illustret: Stemma

b*

Recensio Cognatione codicum atque auctoritate perspecta de recensionis principiis non est cur fusius loquamur. ut enim deperditi archetypi scholia, quantum quidem fieri possit, restituantur, primo de diversis scholiorum formis ad nos propagatis singillatim referamus oportet. nec tamen neglegendum est Ambrosianam formam propius, longius Vaticanam et Laurentianam ab archetypi abesse solere. ubi vero diversorum generum scholia non solum in re, sed etiam in verbis ita consentiunt, ut unus verborum contextus facile constitui possit, Ambrosiani codicis lectiones, nisi forte vitia insunt aperta, ceterorum et singulorum et omnium plerumque praeferendae sunt. in scholiis ab Ambrosiano codice alienis, si quidem ad archetypum redeunt, genus Laurentianum inferius esse solet Vaticano. sed cum ne deterrimi quidem libri bonis ac veris lectionibus plane destituti sint, non in codicibus generaliter expensis, sed in editoris iudicio res posita est.

III.

Alii libri adhibiti Praeter libros scholiorum Theocriteorum praecipuos, quos adhuc tractavimus, ad singulorum carminum scholia constituenda adhibiti sunt:

H **Vaticanus 913** saec. XIII/XIV. continet: 1. fol. 1r—52v Prolegomena, id. I—XV, XVIII, Epitaphium Bionis,

XXVIII, XXIX 1—8. argumenta carminibus omnibus Epitaphio excepto praefixa, scholia marginalia, quae Planudis esse alio loco demonstraturus sum, idylliis I—X adscripta sunt. 2. fol. 53v—60v scholia Moschopulea in id. I—VI selecta. adhibitus non est nisi ad carminum aeolicorum argumenta.

Ambrosianus 104 (B 75 sup.) membr. saec. XV/XVI. **c** inter permulta quae continet bucolica huc non quadrant nisi carmina aeolica XXVIII et XXIX instructa argumentis; quae contuli.

Vaticanus 915 saec. XIV. ineuntis. descripsit Hugo ■ Hinck *Jahrb. f. class. Phil. 97, 1868, 336—339.* codex pessime habitus est foliis permultis amissis, transpositis, dilaceratis. continet nunc: 1. foliis 240, 241, 243—45, 230, 229, 247—48, 246, 242, 217r in hunc ordinem redactis idyllia II 5—III 6, V 59—XIII 68, XV 71—XVII, XXII, XXV. argumenta exstant ad id. III, VI—XIII, XVI, scholia ad II, III, V—XII, XV. 2. fol. 22v Fistulam cum scholiis in fol. 39r inscriptis. 3. fol. 36r—37v Moschi Europam. cum carmina Theocritea duabus columnis exarata sint, margo angustior superest quam qui scholiis impleri solet. unde librarium scholia non una cum textu descripsisse, sed ex alieno fonte postea adiecisse pro certo colligas. valde doleo, quod haec scholia conferre mihi non contigit; sed margo codicis ita laesus est atque adesus, ut rarissime textus continuus effici possit. exempla vero, quae potissimum ex idylliis VIII—X excerpsi, satis probant haec scholia simillima esse Vaticanorum, pauciora tamen atque exiliora; nec Laurentiani generis vestigia omnino desunt. integra non contuli nisi scholia in Fistulam.

De reliquis libris sat multis, quibus scholia in Theocritum vetera vel pura vel cum recentioribus mixta continentur, hoc loco referre in animo non est, cum omnium codicum Theocriteorum catalogum alibi in lucem editurus sim. si quos singulos singulis locis commemoravi, plene significavi. saepius laudatus est codex bibliothecae Genevensis publicae 45 (saec. XV.) in vetustiore scholiorum **Genev.** parte generi Vaticano tribuendus. quem quamvis ipse in-

spexerim, secundum Ahrensii vel potius Aderti collationem diligentissimam adhibui. frustula exigua enarrationis Theocriteae ad V 38—49 spectantia, quae papyro musei Berolinensis 7506 (saec. p. Chr. I/II.) ad nos pervenerunt, consulto neglexi, cum tironum usui destinata cum docto commentario hic edendo nihil habeant rationis.

Scholia recentiora Commentatores aetatis byzantinae, Moschopulus Planudes Triclinius alii, omnino possunt praetermitti, cum, ut alibi me demonstraturum spero, scholiis veteribus usi **Tricl.** sint iis quae hodie exstant nihilo melioribus. tamen Demetrius Triclinius tot scholiorum veterum locos ex ingenio emendavit, ut eius coniecturae haud raro recipiendae fuerint. codice vero Parisino 2832 (saec. XIV.) recensionis Triclinianae teste praecipuo, quem manibus quidem tractaverim, ad verbum autem non contulerim, secundum Ahrensii editionem usus sum.

Anecd. Estense Cum interpretes aetatis recentioris praeterirem, unum excepi Anecdoti quod vocatur Estensis auctorem. Ioannes Kayser enim *(De veterum arte poetica quaestiones selectae, Diss. phil. Lips. 1906, 54sqq.)* primus prolegomena in Theocritum publici iuris fecit ab Ottone Immisch in cod. Mutinensi 93 (III C 14) saec. XV. detecta. haec prolegomena vulgatis multo ampliora, quae Ioanni Tzetzae deberi gravibus argumentis Kayser confirmavit, in tres partes divisa sunt, quarum prima est de poetis in universum, altera de poetis dramaticis, tertia de poetis bucolicis. ac tertiam libelli partem, quam solam cum antiquis in Theocritum prolegomenis connexam esse patet, non ideo recudendam curavi, quod novam et iis quae adhuc innotuerant meliorem recensionem ea servatam esse putarem, sed ut commentarius loco reconditiore editus facilius inspici posset. Tzetzam enim recensione prolegomenorum Vaticana usum eas particulas, quibus lineolae in margine appositae sunt, alienis de fontibus adiecisse pluribus verbis alibi demonstrabo. ultimas commentarii partes (9 et 10), quae nunc primum in lucem prodeunt, Immisch et Cosentini viri doctissimi liberaliter mecum communicarunt.

Editio scholiorum Theocriteorum princeps, quam Zacharias Callierges Cretensis anno 1516 Romae foras dedit, continuo adhibita tamen inter huius editionis fontes non est. deductis enim de corpore Calliergiano scholiis recentioribus (ab Ahrensio non ubique recte circumscriptis) ἀντίγραφα illa διάφορα, e quibus commentarium se collegisse auctor profitetur, diversa non sunt ab iis quae hodie habemus. immo praecipuos fontes certo possumus designare ac primum quidem locum codicem **T** obtinere iam Ahrens (p. LXII) coniectura magis quam iudicio assecutus est. de **T** enim non solum prolegomena, sed etiam magnam scholiorum I et III—XIII partem ad verbum descriptam esse apparet. quod satis evidenter iis probatur scholiis, quae aut codicis **T** propria sunt (I 82/85b, VII 63d, VIII 33d) aut e Vaticanis et Laurentianis eadem ratione singulari qua in illo mixta (e. g. I 105/06a, V 6/7a, VII 98/102a). in prolegomenis praeter **T** adhibita est editio Aldina prior (cf. e. g. ἐπεκλήθη pro ὠνομάσθη in Aa). cum vero scholia Laurentiana ex uno codice **T** fluxerint, Callierges ad Vaticana constituenda etiam libro huius generis pleniore ac puriore usus est. tali enim libro non solum scholia carminis XVIII debentur solo hoc genere servata, sed etiam scholia haud pauca idylliis II et XIV—XVI adscripta (II 11/12 bd, 18b, 23/26d alia, XIV 2bc, 5b alia, XV 8b, 35b alia, XVI 8, 9c, 93b alia) nec non permultae lectiones variae in scholia Vaticana carminum I et III—XIII receptae (v. infra). denique fieri non potest, quin Callierges etiam codicem Ambrosianum adhibuisse ducatur. missis enim singulis lectionibus sat multis, quas ex illo sumptas esse manifestum est, sescenta inveniuntur scholia vel scholiorum particulae generis Ambrosiani propriae. haec exempla attulisse sufficiat: I 57c, 82/85f, 87, II 74b, 88a, 99, IV 9, 28b, V 28/30d, 61a, VI 4a, 6a, 32a, VII 128/29b, 157b, VIII 10a, 11, 26a, X 12, 30b, 32/33a, XI 10/11c, 12, 72/74a, 75a, XIII 1/2c, 6b, 7/9ab, XIV 10b, 11b, 20a (**K**[c]), XV 8a, 10, 13c, XVI 6, 99/100a, XVII 14c, 30, 46. quibus accedunt additamenta etymologica supra tractata

Callierges

(p. XI). nec dubitari potest, quin *Πέλεκυς* et *Πτερύγιον* indidem commentariola acceperint. Calliergem vero non ipsum codicem **K**, sed scholiorum Ambrosianorum apographum quoddam usurpasse cum eo evincitur, quod egregia illa textus Theocritei forma, quam **K** praestat, ab eius editione aliena est, tum eo, quod omnibus locis, quibus apographa a **K** differunt, non huic, sed illis consociatus deprehenditur. cuius rei testimonia e Barberiniano apographo, quod quidem solum diligenter perlustraverim, haec selegi:

II 56 a *ἦ σύγε βδέλλαι* (-α **EA**) **KEA**: *καὶ συνέβδελμαι* **Barb. Call.**
58 *δύσκερκος* **KEA**: *δυσχερές* **Barb. Call.**
85 a *γρ. ἐξεσάλαξεν, ἵν' ᾖ ἐξέσεισε* **K**: *γρ. ἐξάλαξεν, ἵν' ᾖ ἐξέγησε* **Barb.**: *γρ. ἐξάλαξεν, ἵν' ᾖ ἐξήλησε* **Call.**, unde magna vv. dd. perturbatio exorta.
121 b *τῆς ἐρώσης* **K** rescr.: *καὶ ἔρωτος* **Barb. Call.**
IV 15 *πόρω* **KGUEAT**: *πόρσω* **Barb. Call.**
62/63 f *κνημῶν* **KUEAT**: *κρημνῶν* **Barb. Call.**
V 65 a *πεσούσης* **KGLEA**: *παρούσης* **Barb. Call.**
VI 32 a *περισσόν* **K**: *πρέσσον* **Barb.**, unde *πρέπον* **Call.**
VII 157 b *πληρώματα* **K**: *πλεκώματα*, quod vv. dd. vexavit, **Barb. Call.**
XI 72/74 a *ἀ . . . . . ψας* **K**: *ἀλγήσας* **Barb. Call.**
XIV 39/42 d *δικλίς* **KUEAGP**: *δίπτυχον* **Barb. Call.**
XV 76/77 b *ἐπεφώνησεν* **KUEAGP**: *ἐφρόνησεν* **Barb. Call.**
XVI 34/35 a *ὑμνήθησαν* **KUEA**: *ἐμνήσθησαν* **Barb. Call.**

cum apographum Ambrosianum paucis locis cum Barberiniano comparaverim, mirum non est, quod non multa documenta ad manum sunt, quibus utro Callierges usus sit diiudicetur. tamen haec proposuisse sat est:

XI 72/74 a *ἐπελθών* **K Ambr.**: *ἀπελθών* **Barb. Call.**
VII 105 verba *ἐν τῷ βίῳ* in **K** cerni paene desierunt. quare spatium vacuum in apographo Ambrosiano relictum est, cum Barberiniani auctor *τρυφερόν* inepte suppleverit. Callierges Barberiniani apographi vestigia pressit.

E tribus quos modo statuimus libris vetera editionis Calliergianae scholia collecta sunt omnia. et eximia laude vir haud indoctus ornandus est, quod exempla tam diligenter ac perite elegit, ut scholiorum antiquiorum ne unum quidem genus plane omissum sit. Callierges vero scholia diversae originis non ubique separata tulit (*ἐν ἄλλῳ* vel

ἄλλως vel simili quadam voce interiecta), sed variis haud raro modis miscuit. ac plerumque alteram lectionem posuit iuxta alteram. conferas haec exempla.

Apogr. Barb. mixtum cum **T**:

D *τῆς φράσεως* **Barb.**: *τῆς κράσεως* **T** cum aliis: *τῆς φράσεως μᾶλλον δὲ τῆς κράσεως* **Call.**

I 95/98f *τὴν ποινήν* **Barb.**: *τὴν τιμωρίαν* **T** cum aliis: *τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν* **Call.**

109a *αἰσθομένη* **Barb.**: *αἰσχυνομένη* **T** cum aliis: *αἰσθομένη ἢ αἰσχυνομένη* **Call.**

136 *ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὄπα* **Barb.**: *ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν* **T**: *ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὄπα ἤγουν ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν* **Call.**

Apogr. Barb. mixtum cum cod. Vaticano:

II 13 *ἔραν ὅ ἐστι γῆν* **Barb.**: *γῆν ἥ ἐστιν ἱερά* **UEAG**: *ἔραν ἤγουν γῆν ἥ ἐστιν ἱερά* **Call.**

70/72c *οἶτος γὰρ ὁ ὄλεθρος* **Barb.**: *οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος* **EA**: *οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὄλεθρος καὶ θάνατος* **Call.**

XVII 68/69a *ἀγωνιζόμενον* **Barb.**: *ἀγόμενον* **(K)UEA**: *ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον* **Call.**

128 *εἰς Κοπτόν* **Barb.**: *εἰς τόπον* **UEA**: *εἰς Κοπτὸν ἢ εἰς τόπον* **Call.**

T mixtus cum cod. Vaticano:

X 37b *ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος* **(GP)T**: *τρύχνα* **UEA**: *ἁ φωνὰ δὲ τρύχνα ἢ τρύχνος* **Call.**

Interdum Callierges adiecit verba *διχῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις* vel similia. etiam licentius exemplis suis usus est, ubi separatas quae in codicibus inter lineas leguntur glossas ita continuavit, ut pro novo scholio sint. conferas e. g.

XIII 74 ⟨*ἠρώησεν:*⟩ *κατέλειψεν, ἐξέφυγε* $\mathbf{U^g P^g}$: *κατ. ἐξ. ἀπὸ τοῦ ἀραιῶσθαι* $\mathbf{E^g}$: *τὸ δὲ ἠρώησεν ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν, ἐξέφυγεν, ἀπὸ τοῦ ἀραιῶσθαι* **Call.** inter scholia.

Denique in corpore Calliergiano aliquot inveniuntur scholia, quae ab omnibus libris manu scriptis aliena editorem ipsum sibi finxisse apparet. exemplum ponam hoc unum iam ab Hemsterhusio Calliergi adiudicatum (41, 20 Ahrens):

τὸ ἄλγε' ἄειδε τριχῶς εὕρομεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις· δηλονότι ἄλγε' ἄειδες — καὶ λέγει τὸ ἄειδες ἀντὶ τοῦ λέγοις ἂν Δωρικῶς, καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρέλκει — καὶ ἄλγε' ἄειδε ἀντὶ τοῦ λέγε, καὶ ἄλγεα εἶδες, ὃ καὶ βέλτιον.

Cum haec omnia, quae Callierges vel mutavit vel novavit, postquam codices ipsi accurate innotuerunt praetermittenda sint, coniecturae egregiae, quibus vir linguae graecae peritissimus haud paucos locos corruptos emendavit, nomen eius cum scholiis Theocriteis consociatum servabunt.

IV.

Technopaegnia

Technopaegnia quae vocantur vel singula vel plura non solum in optimis quibuscunque codicibus bucolicis, sed etiam in editionibus antiquioribus inde a Callierge usque ad Heinsium Theocriti carminibus adiecta leguntur. postquam vero qui editioni Oxoniensi anno 1676 emissae praeerant, ea neglexerunt, desiderantur in editionibus recentioribus praeter Kiesslingii, Gailii, Duebneri, qui Fistulam saltem a reliquis Theocriti carminibus divellere noluerunt. Wilamowitz autem, cum technopaegnia inde ab antiquitate Theocrito coniuncta fuisse bonis argumentis confirmasset *(Textgesch. 89)*, omnia in Bucolicorum graecorum editionem suo iure recepit. quem nos ducem sequimur scholiis Theocriteis adiungentes scholia in technopaegnia scripta.

Scholia antiqua

Scholia vetustiora, quae sola nobis edenda esse patet, ad omnia technopaegnia servata sunt Ara Dosiadae excepta; commentarium enim in hoc carmen compositum, quem Haeberlin (p. 31) antiquum putat, Holobolo deberi pro certo habeo (v. infra). ad scholia vetera constituenda praeter codices, de quibus supra disputavimus (**KGUEM**), adhibitus est

Anth.

Parisinus Suppl. gr. 384 membr. saec. X. Anthologiae Palatinae pars posterior, quam Carolus Preisendanz editionem Anthologiae phototypicam *(Codices graeci et latini photogr. depicti 15, 1911)* praefatus accuratissime descripsit. continet: XV 21. Fistulam, 22. Securim, 24. Alas, 25. Aram ionicam, 26. Aram doricam, 27. Ovum, omnia praeter doricam Aram scholiis instructa. denuo contuli.

Ut nunc res est, solo codice Anthologico tradita sunt scholia in Ovum et in Aram Besantino tributam, cum in Alis **K** et **G**, in Securi **K**, in Fistula **UEM** aliique generis scholiorum Theocriteorum Vaticani testes ad Anthologiam accedant. atque Anthologia non solum pleniora ad nos propagavit haec scholia, sed etiam libris Theocriteis meliora. cum vero scholia in Alas et Securim, quae **K** et **G** libri Theocritei optimi praestant, paululo ab Anthologicis differant, scholia in Fistulam appendice recensionis Vaticanae propagata aliquanto illis inferiora esse facile elucet (cf. imprimis sch. 4). quare vereor, ut Fistula cum scholiis e codicum nostrorum archetypo in appendicem illam venerit; cf. quae de hac re exposui *Byz. Zeitschr. 16, 1907, 465.*

Holobolus Commentarius, quem scholiis veteribus nunc deperditis usus Manuel Holobolus in Dosiadae Aram confecit, duplici forma aetatem tulit.[1]) atque integriorem quidem, quam solam recudendam curavi, praestant hi codices:

Y **Vaticanus 434** saec. XIV., qui fol. 3r—4v Securim et Aram utramque cum Holoboli commentariis continet.

F **Ambrosianus 121 (B 99 sup.)** in hac quidem parte saec. XIV. continet fol. 10r—12r Securim, Dosiadae Aram cum commentario Holoboli, Fistulam, particulas quasdam Alarum et Arae alterius.

Editio Farreana Praeter hos libros, quos primus contuli, facere non potui, quin editionem huius commentarii principem adhiberem, quippe quae exemplum plenius quam mihi quidem indagare contigit, usurpaverit. in ea enim scholiorum Calliergianorum editione repetita, quae Venetiis apud Ioannem Farreum anno 1543 prodiit, foliis O[1] et O[2] continentur *Σχόλια εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Θεοκρίτου* scholiis ab **YF** suppeditatis initio praesertim et in fine ampliora, quae Holoboli esse l. l. me demonstravisse confido. editionem Farreanam com- **Editio Stephani** pluribus locis cum e codice Holoboli vulgari tum ex ingenio

---

1) De hoc commentario fusius disputavi *Byz. Zeitschr. 19, 1910, 331—335.*

emendatam iteravit Henricus Stephanus *Poetae graeci princ. heroici carminis 1566, 486.*

Excerpta Idem commentarius in formam breviorem coactus legitur et in codice Tricliniano (ed. H. Omont *Revue de philol. 28, 1904, 192*) et in codice Laurentiano Ashburnhamiano 1174 saec. XVI (ed. E. Rostagno *Studi ital. di filol. class. 5, 1897, 287*) nec non ante metaphrasin integram in editione Farreana. etiam ad hanc epitomam Holoboli nonnullis locis recurrendum erat, cum ex exemplo commentarii integri nostris meliore excerpta videatur.

Ordo De ordine, quo sex carmina figurata in editione illa Theocriti antiqua, unde et in Anthologiam et in codicum Theocriteorum archetypum manarunt, sese exceperint, non satis constat. in Anthologiae libro XV hic est: Fistula, Securis, Alae, Ara ionica, Ara dorica, Ovum. sed in indice Anthologiae praemisso, quo rectum exempli ordinem conservatum esse Bergk *Anthol. lyr.*[2] *1868, LXX* optime docuit, haec leguntur: *Σῦριγξ Θεοκρίτου καὶ Πτέρυγες Σιμμίου, Δοσιάδα Βωμὸς* ⟨*καὶ Βωμὸς* suppl. Bergk⟩ *Βησαντίνου, Ὠιὸν καὶ Πέλεκυς* ⟨*Σιμμίου* suppl. idem⟩. in **K** Alis succedit Securis. Holoboli corpus technopaegniorum utrum ab Ara Dosiadae, cui prooemium, an a Securi, cui inscriptio praefigitur, initium ceperit, in medio relinquendum est; carmina in libris vario modo confusa leguntur. quae cum ita sint, Anthologiam secutus Fistulae primum locum dedi, praesertim cum huius carminis causa technopaegnia Theocrito olim adiecta esse consentaneum sit. Fistulam in indice Palatino excipiunt Alae, Alas in **K** Securis. tertium Simiae carmen cum Securi coniungitur in indice, sequitur Securim in codice Ambrosiano 104 (B 75 sup.). Besantini Ara in indice rectissime subsequitur Aram Dosiadae. restitui igitur hunc technopaegniorum ordinem: Fistula, Alae, Securis, Ovum, Ara dorica, Ara ionica.

V.

Editionis institutio Iam brevi exponendum videtur, quomodo haec editio instituta sit. et scholia quidem, quae in octo codicibus

optimis (**KGLUEAPT**) inveniuntur, exceptis ineptiis quibusdam codici **U** rubro colore appictis omnia recepi. quos praeterea libros ad carminum aeolicorum et technopaegniorum scholia constituenda adhibuerim, supra dictum est.

Glossae

in recipiendis vero iis adnotationibus, quae aut inter textus lineas (x^g) aut in ea quam scholia continuo scripta vacuam reliquerunt marginis parte (x^m) leguntur, hac ratione usus sum. cum glossas codicum **KLUEP** universas contulissem, quae libris **GA** continentur inopia temporis coactus, quae **T** praestat consulto neglexi. sed vel his praetermissis de omnium familiarum glossis satis constat. et recepi quidem eas glossas qualescunque sint omnes, quae in uno alterove codice alieno scholiorum corpori inserta sunt, cum quae necessitudo inter singulos libros et familias intercedat hoc modo optime cognoscatur (e. g. $\mathbf{KL^gU^gE^g}$). quae vero e scholiis amplioribus excerptae videntur glossae varia ratione tractatae sunt. si idem liber glossam breviorem suppeditat qui plenum scholium, glossa plane omissa est (ita saepissime $\mathbf{K^g}$); sin autem scholium ab eo libro, cui glossa debetur, alienum est, in adnotatione critica scholio subiecta glossam commemoravi. de reliquis glossis selegi maiores et graviores, praesertim si complurium librorum communes ad familiae archetypum redire videntur, abieci inanes et minutas, imprimis permultas illas, quae singulis verbis adscriptae ad formam grammaticam magis quam ad rem explicandam spectare solent. ceterum vereor, ut in re tam subtili administranda ubique mihi constiterim.

Ἄλλως

Verba illa, quae non ad ipsa scholia pertinent, sed ad disiungenda scholia diversa a librariis saepissime adhibentur, velut ἄλλως, ἤ, ἢ ἄλλως, omnino praetermisi. notandum vero est his voculis ea potissimum scholia separari, quae etsi sententiis congruant verbis tamen discrepant, ita ut variis exemplis deberi videantur; ἄλλως idem significat atque ἐν ἄλλῳ (scil. ἀντιγράφῳ εὗρον), quod Callierges nonnunquam praeoptavit.

Ordo

Ordinem scholiorum et glossarum ita constitui, ut cum poetae ipsius verbis quam accuratissime congrueret. cum

plura scholia ad eadem textus verba pertinebant, antiquius et melius anteposui deteriori ac recentiori, ut plerumque scholia generis Ambrosiani, Vaticani, Laurentiani hoc ordine sese exciperent. ubi vero commode fieri poterat, diversorum generum scholia non distinui, sed optimo quoque in contextu posito quomodo reliqua ab eo differrent infra adnotavi. cum igitur scholia ex voluntate disposuissem nulla codicum ratione habita, eum qui in codicibus est ordinem scholiorum a meo admodum diversum *tabellis* editioni in calce adiectis illustrare necesse habui. singulis scholiis **Numeri** *numeros* versuum, ad quos spectant, praefixi; complura scholia, quae ad eosdem versus referenda sunt, *litteris* additis distinxi. litteris autem non ad integra solum scholia, sed etiam ad partes scholiorum designandas tum usus sum, cum diversa scholii cuiusdam membra vel in omnibus vel in nonnullis libris pro scholiis propriis erant. quid sentiam, explanabunt exempla I 43 b c, 56 a—d, 57 b c alia. ne quis vero de scholiis secernendis dubitare possit, in singulis no- **Sigla** vis scholiis typothetas novam lineam incipere iussi. quae in margine exteriore leguntur *sigla* indicant, quibus codicibus scholium vel scholii pars ab eodem versu inchoans contineatur. ubi sigla desiderantur, a loco proxime antecedente repetenda sunt. sigla eodem ordine utuntur, quo codices in capite primo recensui, h. e. codices generis Vaticani collocantur post Ambrosianum, Laurentiani post Vaticanos. si scholium quoddam in eodem codice bis legitur, siglo a dextra notae numerorum adiunctae sunt, quibus alter locus ab altero distinguatur (x^1 et x^2). litterae b vel c siglo appositae significant scholium codicis istius a secunda vel tertia manu scriptum esse, cum littera r scholium quamvis in corpus continuum receptum more glossarum rubro colore exaratum esse ostendat (x^b, x^c, x^r). libenter profiteor me in his rebus exemplum *Drachmanni* viri de scholiis Pindaricis optime meriti fere secutum esse. cum denique id maxime studerem, ut scholia archetypi quantum quidem fieri posset restituerem, ea scholia nota insignire placuit, quae vel unius codicis vel unius familiae propria ab arche-

typo aliena esse videbantur. quorum signum uncis quadratis inclusi, velut [12a]. tamen in re lubrica cautior quam audacior esse malui.

Loci similes Scholiis subiecti sunt loci similes, quos ex aliis scriptoribus, lexicis, scholiis non sine labore congessi. modo ne credas me hos locos omnes e scholiis Theocriteis sive deperditis sive servatis ducere voluisse. immo qui in hoc litterarum genere versati sunt auctores antiqui ita quae tradunt ultro citroque dederunt et acceperunt, ut rarissime certo definiri possit, utrum alter ab altero an uterque a tertio quodam doctrinam suam mutuatus sit. si qui loci artiore propinquitate cum scholiis coniuncti videbantur, ad verbum transcripsi, cum ceteros tantum nominarem; sed ne hos quidem ad scholia explicanda et emendanda inutiles fore confido. cum locos scholii cuiusdam similes iam in libro, qui multis prae manibus est, collectos reperiebam, hunc laudasse satis habui, velut corpora fragmentorum et paroemiographorum, Ahrensii librum de dialecto dorica, alia.

Vereor, ut inter locos allatos desiderentur opera, quae editionem Calliergianam expilasse satis constat, Violarium dico Eudociae Macrembolitissae olim tributum et Varini Phavorini Camertis Dictionarium magnum ab ipso Callierge anno 1523 typis expressum. cum vero Eudocia nullum librum manu scriptum asciverit, Phavorinum praeter editionem Calliergianam nonnullis locis codicem quendam familiae Vaticanae adhibuisse Ahrens (p. LXXIII) recte monuit; conferas e. g. scholia II 108/09 b c, 110 b—d a Callierge omissa.

Scholiis, quae ex Etymologico in codicem **K** recepta sunt, non adscripsi nisi lexicorum etymologicorum locos. in Etymologico Genuino quod vocatur afferendo hac ratione usus sum. ubi a Millero *(Melanges de littérature grecque 1868)* solo edoctus eram articulum quendam Etymologici Magni etiam in codice Laurentiano inveniri, Magnum laudavi ad Genuinum simul lectorem remittens, velut: Et. M. 811, 50 (cf. Gen.). de iis vero Etymologici Genuini locis, qui fere ad verbum cum scholiis conveniunt, accurate

referre potui, cum Hermannus Schultz amicus, quem Ricardus Reitzenstein anno 1910 liberaliter ad apographa Argentorati servata admiserat, in usum meum eos contulisset. quos locos hoc modo citavi: Et Gen. (Et. M. 330, 30). cod. A significat Vat. gr. 1818, cod. B Laur. Marc. 304.

Inter multos auctores in adnotatione laudatos pauci sunt, quos scholiis Theocriteis usos esse in dubium vocari nequit. qua de re cum alibi accuratius disputaturus sim, hoc loco longus esse nolo. scholia a servatis vix diversa usurpantur a Tzetza, Gregorio Corinthio, Eustathio, recentissimis proverbiorum collectoribus. contra commentariis in Theocritum antiquioribus (sive Theonis sive Amaranti sive aliorum[1]) usi sunt Etymologici auctores varii, Stephanus Byzantius, Hesychius, Galenus (v. ad sch. VII 23 a). maxime vero interpretes Vergilii vetustiores praedicandi sunt, quos Theonis commentarium exscripsisse imprimis loci ad Prolegomena (p. 13—22) collecti demonstrant. quae Apollonio Rhodio adscripta sunt scholia vetera ideo saepe cum Theocriteis congruere videntur, quod ab eodem Theone iisdem auctoribus uso confecta sunt.

Adnotatio critica

In adnotatione critica quid protulerim, quid sciens praetermiserim, paucis iam explicabo. atque accentus quidem, spiritus, $\bar{\iota}$ adscriptum, $\bar{\nu}$ paragogicum, similia non curavi. nec minus vitia, quae e pronuntiatione neograeca orta esse patet, respicienda duxi nisi paucis locis, quibus de vera scribendi ratione dubitari poterat. lemmata ex optimo quoque codice, cuius siglum in margine primum locum obtinet, attulisse satis habui. ubi alium codicem secutus sum, in adnotatione commemoravi. glossae et notae quae vocantur intermarginales semper vacant lemmatibus; quae iis praefixi, uncis obliquis circumscripta sunt. in verbis *ἤγουν, ἤτοι, τουτέστιν, οἷον, ἀντὶ τοῦ, ὁ νοῦς* vel ponendis vel omittendis optimum scholii cuiusque testem secutus sum reliquis neglectis.

---

1) Eratosthenem 'Scholasticum' (Ahrens p. XXXIII et XLVII) eiciendum esse ad arg. XII b docui.

Ceterum ita apparatum institui, ut de familiis, non de singulis libris satis constaret. quo factum est, ut codicem **K**, quo uno genus Ambrosianum contineatur, rebus quibusdam minutissimis exceptis tam accurate descripserim, ut quid in hoc legatur ubique e silentio possit concludi. item videlicet de alio quovis codice rettuli, si quod scholium eo solo nititur. cum vero et Vaticanum genus et Laurentianum compluribus libris contineri soleant, ubi de familiae archetypo constabat, praetermittere poteram quae in singulis codicibus omissa, iterata, transposita, corrupta, ex arbitrio commutata videbantur. haec igitur, ut exempli utar, commemoratione digna non habui:

VII 12c *ὅρους* **T**: *ἔθνους* cett.
24 *οὐ στερήσει* **U**: *ὑστερήσει* cett.
νεκρῶν **A**: *κρεῶν* cett.
34c *πρὸς τεῖχος* **T**: *πρὸ τείχους* cett.
στεφανείς **T**: *συστραφείς* cett.
40c *γέγονε* **L**: *γεγονέναι* cett.
57a *μανώρης* **T**: *κανώβης* cett.
63b *ἀληθίνοις* **A**: *ἀνητίνοις* cett.
98/102b *δοκεῖν* **T**: *ἐκεῖ* cett.
127a *ἀμφίβολον* **T**: *ἀμφίβιον* cett.
III 7 *Ἁρμύλος* **T**: *Δριμύλος* cett.
IV 16a *ὕδωρ* **E**: *εἶδαρ* cett.
62/63a *φλέγεται* **G**: *λέγεται* cett.
b *ἐποπτεύειν* **G**: *ὀπιπτεύειν* **E**: *ὀπιπεύειν* cett.
παρὰ Ἀρίστωνι **G**: *παροιμία ἄριστα* cett.

nec mirum est plurima menda inesse cum codici **G**, quem neglegentissime exaratum esse supra statuimus, tum codicibus deterioribus **P** et **T**. sed ne optimos quidem talibus rebus vacare exempla docent. imprimis vero in omnibus libris hae voculae permutantur, quae per compendium scriptae vix possunt discerni: *παρά—περί*, *ἀπό—ὑπό*, *πρός—πρό*, *φησί—φασί*. haec etiam tum neglexi, cum plures testes falsam lectionem praestabant, modo ut de vera satis constaret. denique quod ad ordinem verborum attinet, ne de archetypis quidem generum Vaticani et Laurentiani religiose ubique rettuli. si enim nihil ad rem pertinere videbatur,

melius genus secutus ordinem alterius diversum omnino tacui. talia omissa esse plerumque non indicavi. ubi vero codex ob lectionem, in qua cum aliis consentit, in apparatu nominandus erat, uncis rotundis eius siglum inclusi, si praeterea vitio laborabat ex lege nostra neglegendo. velut ad XIII 54 verba *παρεμυθοῦντο· χαριέντως δὲ ὡς ἐπὶ πηγῆς φησιν* in **LU(E)** inveniri notavi, cum in **E** *τῇ γῇ* pro *πηγῆς* inepte scriptum sit.

Quae viri docti vel in scholiorum editionibus vel aliis locis haud raro reconditioribus ad scholia emendanda protulerunt, quam potui diligentissime conquisivi. in apparatu vero eas tantum coniecturas notandas duxi, quae aut verae aut veri certe similes esse videbantur; quarum primum auctorem nominasse satis habui. quae adhuc pro codicum lectionibus falso divulgabantur, nisi paucissimis locis non commemoravi.

Indices adhuc exstabant et auctorum citatorum et rerum memorabilium, quos a Wartono confectos Gaisford repetierat. cum vero scholia non perlegi, sed variis de causis modo hic modo illic inspici soleant, in duobus illis indicibus tenuioribus minime acquiescens novos eosque locupletissimos elaborandos existimavi.

Restat, ut gratias agam debitas et Regiae Litterarum Societati Gottingensi, cuius munificentia mihi obtigit, ut bibliothecas Laurentianam, Vaticanam, Ambrosianam, Parisinam ipse adirem, et Regio Ministerio Artium Litterarumque, quod muneris publici vacationem ad itinera facienda petenti semel atque iterum benignissime praebuit. praeterea optime de hoc volumine edendo meriti sunt Otto Immisch et Cosentini, quos supra commemoravi (p. XXII), Eduardus Aloysius De Stefani, qui de locis quibusdam Etymologici Gudiani certiorem me fecit, Georgius Wissowa, cuius consilium gravissimum nunquam

mihi defuit, Hermannus Schultz, qui et alia officia liberaliter praestitit (v. p. XXXII) et in plagulis corrigendis docte et diligenter me adiuvit. plurimum vero debeo Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff, qui cum edendorum scholiorum mihi auctor fuit tum labore plagulas legendi suscepto permultis locis corruptis medelam adhibuit. quibus viris omnibus nec non bibliothecarum et exterarum et nostrarum praefectis animum beneficiorum memorem publico hoc loco libenter testificor.

Scribebam Halis Saxonum mense Decembri a. 1913.

Carolus Wendel.

Conspectus editionum

et commentationum, quae solo auctoris nomine laudantur.

Adert = Scholiorum Theocriteorum pars inedita, quam ad codicis Genevensis fidem ed. J. Adert. Turici 1843.

Ahrens = Bucolicorum graecorum Theocriti Bionis Moschi reliquiae acc. incertorum idylliis. Ed. Henricus Ludolfus Ahrens. T. 2. Scholia. Lipsiae 1859. cf. p. V. v. etiam s. Ziegler.

Amstel. = Theocriti carmina cum veteribus scholiis ad fidem optimarum editionum rec. Annotationem crit. in scholia adi. J. Geel. Amstelodami 1820. Adnotatio usque ad p. 248 Hamakero debetur.

Basil. = Theocriti idyllia h. e. parva poemata XXXVI. Praeter haec acc. scholia utilissima Zach. Calliergi. Basileae 1541.

Bergk = Scholia Palatina denuo ed. in Programm. Halensibus IV. Maii 1866 (Ovum), XVI. Iul. 1866 (Fistula et Ara ionica), XXVIII. Iul. 1866 (Securis et Alae). Repetuntur haec scholiis in Ovum exceptis in: Opusc. II 1886, p. 760—769.

Boissonade v. Duebner.

Brubach. = Theocriti idyllia etc. (ut in Basil.) (Francofurti ex off. Petri Brubachii 1545). Coniecturae egregiae scholiis in margine adscriptae sunt.

Brunck = Analecta veterum poetarum graecorum, ed. Rich. Fr. Phil. Brunck. T. 3, 1776, Lect. et Emend. p. 40—43. Continentur scholia Palatina paene integra in Ovum, Securim, Aram ionicam, Alas.

Buck = Buck, Carolus: De scholiis Theocriteis vetustioribus quaestiones selectae. Diss. phil. Argentorati 1886. Repet. in: Diss. phil. Argent. Vol. 11, 1894, p. 333—402.

Call. = *Θεοκρίτου εἰδύλλια ἓξ καὶ τριάκοντα . . . Σχόλια τὰ εἰς αὐτὰ εὑρισκόμενα . . .* (*πόνῳ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητός* 1516). cf. p. XXIII.

Casaubon v. Heinsius.

Crispinus = *Τὰ σωζόμενα τῶν παλαιοτάτων ποιητῶν Γεωργικά, Βουκολικὰ καὶ Γνωμικά.* (Genevae) *παρὰ Κρισπίνῳ* 1569.

Duebner in scholiis Theocriteis = Scholia in Theocritum. Auctiora redd. et annotat. crit. instr. Fr. Dübner. Parisiis 1849. Insunt coniecturae Piccoli v. d. neograeci.
— in scholiis Palatinis = Epigrammatum Anthologia Palatina . . . app. crit. instr. Fr. Dübner. Vol. 2, 1872, p. 521 — 524. Exhibet adnotationes Boissonadii ineditas.

Farr. = Σχόλια παλαιὰ εἰς τὰ Θεοκρίτου εἰδύλλια . . . Commentaria vetera in Theocriti eglogas . . . Venetiis ex off. Farrea 1543. cf. p. XXVII.

Gail = Theocriti quae exstant omnia. Textum recogn. . . . J. B. Gail. Acc. argumenta graeca et scholia undique collecta . . . T. 1. 2. Lutetiae Paris. 1828.

Gaisford = Poetae minores graeci. Praecipua lect. var. . . . instr. Thomas Gaisford. Vol. 4. Oxonii 1820 (= Vol. 5, Lipsiae 1823). Scholia in Theocritum. Continet egregias Tiberii Hemsterhusii coniecturas, quas ex editione Oxoniensi inter codices Dorvillianos sub n. 295 (Auct. X 1, 2, 24) servata sumptas esse pro certo habeo.

Geel v. Amstel.

Haeberlin = Carmina figurata graeca. Ad fidem potissimum codicis Palatini ed., prol. instr., app. crit., scholia adiecit Carolus Haeberlin. Ed. 2. Hannoverae 1887.

Hamaker v. Amstel.

Heinsius = Theocriti, Moschi, Bionis, Simmii quae extant cum graecis in Theocritum scholiis . . . studio et opera Danielis Heinsii. Acc. Josephi Scaligeri, Isaaci Casauboni et eiusdem Danielis Heinsii notae et lectiones. (Heidelbergae) 1604. Citantur secundum hanc editionem numeris paginarum additis et Casauboni coniecturae et Heinsii, quamvis huius 'Emendationes' iam a. 1603, illius 'Lectiones' sub Isaaci Hortiboni nomine primum in corpore Georgicorum, Bucolicorum et Gnomicorum a Vignone Genevae a. 1584 edito in lucem prodierint.

Hemsterhuys v. Gaisford.

Jacobs in scholiis Theocriteis = Bionis et Moschi reliquiae . . . ed. Fridericus Jacobs. Acc. Animadversiones in carmina Theocriti. Gothae 1795.
— in scholiis Palatinis = Anthologia graeca ad fidem cod. olim Palatini . . . ed. Cur. Fridericus Jacobs. T. 3, 1817, p. 819—829.

Kiessling = Theocriti reliquiae graece et latine . . . ed. Theophilus Kiessling. Acc. Argumenta graeca, scholia . . .

Lipsiae 1819. Singulare huius editionis ornamentum Thomae Reinesii emendationes sunt, quae, ut mihi indagare contigit (errat Ahrens p. VIII), editionis Brubachianae alterius a. 1553 emissae exemplo debentur, quod e viri illius doctissimi bibliotheca in Cizensem devenit (Sign.: Poet. Oct. 9).

Meineke = Theocritus, Bion, Moschus. 3. ed. Augustus Meineke. Berolini 1856. Insunt Prolegomena et argumenta.

Piccolos v. Duebner.

Reinesius v. Kiessling.

Reiske = Theocriti reliquiae utroque sermone cum scholiis graecis . . . cur. . . . Jo. Jacobus Reiske. T. (1.) 2. Viennae et Lipsiae 1765--1766.

Salmasius = Cl. Salmasii Duarum inscriptionum veterum Herodis Attici Rhetoris et Regillae coniugis honori positarum explicatio. Eiusdem ad Dosiadae Aras, Simmiae Rhodii Ovum, Alas, Securim, Theocriti Fistulam notae. Lutetiae Paris. 1619.

Schaefer = Theocritus, Bion et Moschus . . . cur. Godofredus Henricus Schaefer. Lipsiae 1809. Insunt Prolegomena et argumenta.

Schultz = Coniecturae, quas Hermannus Schultz mecum communicavit.

Stephanus = Poetae graeci principes heroici carminis . . . Excud. Henricus Stephanus 1566. cf. p. XXVII.

Toup v. Warton.

Valckenaer = Theocriti, Bionis et Moschi carmina bucolica . . . Graeca . . . emend. variisque lect. instr. L. C. Valckenaer. Lugduni Bat. 1779. Emendavit Prolegomena et argumenta.

Warton = Theocriti Syracusii quae supersunt. Cum scholiis graecis auctioribus, emendationibus et animadversionibus in scholia editoris et Ioannis Toupii . . . ed. Thomas Warton. T. 1. 2. Oxonii 1770. Appendicis loco huic editioni adiectae sunt I. Toupii 'Curae posteriores' Londini a. 1772 publicatae, quas pleno nomine laudavi.

Wilamowitz = Coniecturae, quas Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff in hanc editionem contulit. ubi eiusdem Bucolicorum editionem (Bucolici graeci[2] Oxonii [1911]) vel librum, cui inscribitur *Die Textgeschichte der griechischen Bukoliker (= Philol. Untersuchungen H. 18), Berlin 1906*, laudavi, titulum adieci.

Ziegler = Codicis Ambrosiani 222 scholia in Theocritum. Primum ed. Christophorus Ziegler. Tubingae 1867. Insunt optimae Ahrensii emendationes. cf. p. VII.

Conspectus signorum

1. Codicum sigla

A = Ambrosianus 390 (G 32 sup.), p. X. XIII
Anecd. Est. = Mutinensis 93 (III C 14), p. XXII. 7—13
Anth. = Parisinus Suppl. gr. 384, p. XXVI
Apogr. Ambr. = Ambrosianus 52 (A 155 sup.), p. VII
Apogr. Barb. = Barberinianus 214, p. VII. XXIV
Apographa = Apographorum Ambr. et Barb. consensus
C = Ambrosianus 104 (B 75 sup.), p. XXI
E = Vaticanus 42, p. IX. XIII
Excerpta v. p. XXVIII
F = Ambrosianus 121 (B 99 sup.), p. XXVII
G = Laurentianus XXXII 52, p. VIII. XII. XIII. XIV
Genev. = Genevensis 45, p. XXI
H = Vaticanus 913, p. XX
K = Ambrosianus 886 (C 222 inf.), p. VI. X
L = Parisinus 2831, p. IX. XIII
M = Vaticanus 915, p. XXI
P = Laurentianus XXXII 37, p. X. XIII. XIV
T = Vaticanus 38, p. X. XV. XXIII
Tricl. = Parisinus 2832, p. XXII. XXVIII
U = Vaticanus 1825, p. IX. XIII
Y = Vaticanus 434, p. XXVII

2. Signa codicum siglis apposita

$\mathbf{x}^1$, $\mathbf{x}^2$: scholium in eodem codice iteratum, p. XXX
$\mathbf{x}^b$, $\mathbf{x}^c$: scholium a secunda vel tertia manu scriptum, p. XXX
$\mathbf{x}^{cp}$ in adn.: de vocis exitu compendiose scripto non constat
$\mathbf{x}^g$: glossa inter textus lineas scripta, p XXIX
$\mathbf{x}^m$: scholium in margine extra ordinem scholiorum positum, p. XXIX
$\mathbf{x}^r$: scholium in ordine scholiorum, rubro tamen colore scriptum, p. XXX
(x) in adn.: x vitio laborat de industria neglecto, p. XXXIV

3. Alia signa

. . . quae in codice sunt expediri nequeunt

⟨. . .⟩ aliquid intercidisse conicitur

† † crucibus includuntur verba corrupta

⟨ ⟩ uncis obliquis includuntur verba addita

[ ] uncis quadratis includuntur verba delenda

de uncis quadratis scholii numero circumscriptis v. p. XXX.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Prolegomena

A. *Γένος Θεοκρίτου* KE^bAPT

a. *Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς Συρακούσιος ἦν
5 τὸ γένος, πατρὸς Σιμίχου, ὡς αὐτός φησι* (VII 21)· *'Σιμι-
χίδα, πᾷ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις'; ἔνιοι δὲ τὸ 'Σιμι-
χίδα' ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι — δοκεῖ γὰρ σιμὸς εἶναι τὴν
πρόσοψιν —, πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξαγόραν καὶ μητέρα
Φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε Φιλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν
10 μνημονεύει* (VII 40). *ἤκμασε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπι-
κληθέντα ⟨Φιλάδελφον τὸν Πτολεμαίου τοῦ⟩ Λάγου. περὶ δὲ
τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος πολλῆς δόξης
ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινας Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ὠνο-
μάσθη.*

---

4 Suid. *Θεόκριτος* Gb sch. VII 21a sch. III 8/9a sch. Fist. 11/12.

Tit.: *Θ. βουκ.* K^b ante **Ga**, E^bP ante **H**, **T** ante Inscr. I, passim: *Θ. βουκ. εἰδύλλια* E^bAT ante **Gb** 3 *γένος Θ.* E^b: *βίος Θ.* **A**: *γένος καὶ βίος Θ.* **T**: om. **KP** 5 *Σιμίχου* Ahrens ex Suida et sch. III 8/9 a; VII 21 a: *Σιμιχίδα* **K**: *-ίδου* cett. verba poetae om. **P** 6 *σὺ* pro *τὸ* **T** 8 pro *πατέρα—Φιλίναν* E^b habet: *ἄλλοι δὲ αὐτὸν υἱὸν Πραξαγόρου καὶ Φιλίνας εἶναι* 10 *κατὰ τὸν Πτ. τὸν ἐπικλ. ⟨Φιλάδελφον τὸν Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος⟩ Λάγου* Ahrens, quod paulo mutavi: *κατὰ τὸν Πτ. τὸν ἐπικλ. Λαγωόν* (*γρ. Λάγου* K^m) KE^bAT: *κατὰ Πτ. τὸν κληθέντα Λάγων* **P**. *Λάγου* postulaverat Guil. Dindorf *Thes. V 21.* verba *ἤκμασε—Λαγ.* uncis includi vult Wilamowitz 11 *εὐφυὴς δὲ γ. περὶ τὴν τ. β. π. τοὺς πάντας νικήσας σχεδὸν π. δ. ἔτυχε* E^b, *καὶ περὶ τὴν τ. β. π. οὗτος ἐμφανὴς γ. π. δ. ἐν-έτυχε* **P** 13 *Μ. οὖν καλ. Θ. ὕστερον ὠν.* E^b

GE^b PT b. ἰστέον, ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου καὶ τοῦ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

KGE^b AT

B. *Εὕρεσις τῶν βουκολικῶν*

a. *Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὑρεθῆναι* 5 *καὶ περισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασσόντων ἐνέστη ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν· τῆς δὲ τού-* 10 *των ξένης μούσης ἀρεστῆς γενομένης παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη.*

ἄλλοι δὲ ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι ⟨τὸ⟩ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας χρησμὸς ἐξέπεσεν ἐν 15 *ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι· ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχωρίοις ποταμοῖς. ἔπειτα εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας διῆλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ποιήμασι καθυμνήσαντες ἔθει τὴν πρώτην παρέδοσαν εὕρεσιν.* 20

ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. ἐν ταῖς Συρακούσαις στάσεώς ποτε γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους [ποτὲ εἰσ] ἐλθόντος ἔδοξεν Ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν καὶ τὴν

2 καὶ ante τοῦ Καλλ. om. GE^b P ἐγένοντο δὲ οὗτοι G 6 περισσῶς om. K 8 τῶν παίδων post παρθένων add. K 10 τούτων om. K 11 ἀρεστῆς Reiske et Hemsterhuys: ἀρίστης codd. ἦθος KG 13 ᾀσθῆναι Schaefer 14 ⟨τὸ⟩ add. Apogr. Barb. 17 Σικελίας T 18 διαχωρίοις Anecd. Est.: διαχώροις KAT: διαφόροις E^b A superscr.: δρυοφόροις G 19 excidisse puto post διῆλθεν, quod Orestes Dianae Facelitidis templum condidit; cf. Vergilii interpretes θεὸν K: θεὰν cett. 21 ταῖς Συρακούσαις G, apographa codicis K; cf. Anecd. Est.: τοῖς Συρακουσίοις K rescr., cett. 23 del. Wilamowitz, ποτε τοῦ πλ. ἐλθόντος G λοιπὸν post πλήθους add. E^b AT 24 exciderunt aliqua post διαλλαγῆς, v. Probum ac Diomedem

θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν, ἔπειτα ταῖς ⟨τῶν⟩ ἀγροίκων ᾠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν. b. ᾄδειν δέ φασιν αὐτοὺς KE[b] A T ἄρτον ἐξηρτημένους θηρίων ἐν ἑαυτῷ πλέονας τύπους ἔχοντα καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ,
5 σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι καὶ κέρατα ἐλάφων προκεῖσθαι καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον· κἀκεῖνον μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων μένειν πόλεως, τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν ἀγείροντας
10 ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· ᾄδειν δὲ ἄλλα τε παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν·

δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἃν φέρομες παρὰ τᾶς θεοῦ,
15 ἃν †ἐκλελάσκετο† τήνα

(Carm. pop. 42 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 672*).

C.

a. *Τὰ δὲ βουκολικὰ ἔχει ⟨κατὰ⟩ διαφορὰν τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφήν· καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι καὶ ποιμενικὰ*

17 sch. Eur. Alc. 8; Andr. 281; Phoen. 28

1 **θεὸν K**: θεὰν cett. ἐπεὶ **K** ante corr. ταῖς ἀγροίκων, quibus τῶν adieci, **K**: τοῖς (ταῖς **E**[b]) ἀγροίκοις cett. 2 **Bb** huc pertinere apparet ex Probo ac Diomede. **G** recto hoc loco exhibet initium usque ad ἐξηρτημένον (sic) αὐτοὺς om. **K** 3 πλέονας om. **E**[b]**AT** 4 πήρας **K** 5 νέμοντα **KE**[b] 6 προκεῖσθαι **KE**[b], cf. Anecd. Est.: προσκεῖσθαι cett. 7 ante τὸν δὲ νικ. certamen fieri dictum fuisse oportet τὸν νενικημένον ἄ. **K a** pr. 8 τῶν om. **K** 10 ᾄδειν Schaefer: διδόναι codd. ἄλλα τε Anecd. Est.: ἄλλα τινὰ codd. Theocr.: ⟨καὶ⟩ ἄλλα τινὰ Call. 14 φέρομεν **E**[b]**T** τᾶς Schneidewin *Delect. poet. eleg. 466*: τῆς **E**[b]**AT**: τοῦ **K** 15 ἐκλελάσκετο **K**: ἐκαλέσσατο cett.: ἃ 'κελήσατο Ahrens. fort. ἐκλάσκετο vel ἐλακήσατο 16 in fine lydiastarum memoriam interiisse puto, v. Diomedem. 17 περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν inscr. **T** ⟨κατὰ⟩ addidi: ⟨πρὸς⟩ post διαφορὰν add. Reitzenstein *Epigr. u. Skol. 194*: διάφορον τὴν—ἐπιγραφὴν Reiske et Hemsterhuys: διαφορὰν τῆς—ἐπιγραφῆς cum codd. recent. Ahrens

καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφὴν ⟨ὡς⟩ κρατιστεύοντος τοῦ ζῴου· διὸ καὶ βουκολικὰ λέγονται πάντα. εἴρηται δὲ βουκόλος παρὰ τὸ τὰς βόας ⟨κέλλειν καὶ⟩ ἐλαύνειν ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κολούειν ἀτιμαγελώσας ἢ τῶν βοῶν κομεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. 5

E^b AT [b.] σημείωσαι· ἐπὶ αἰγῶν αἰπόλια, ἐπὶ βοῶν βουκόλια, ἐπὶ προβάτων ποίμνια, ἐπὶ συῶν συβόσια.

[c.] πῶς βουκολικὰ ὑπεγράφησαν καίτοι μὴ ὄντων ὅλων βουκολικῶν, ἀλλὰ καὶ ποιμενικῶν καὶ αἰπολικῶν; ἐκ τοῦ κρείττονος μέρους ταῦτα τῶν τετραπόδων ὑπεγράφησαν. 10

D.

KGE^b APT Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα μῖγμά ἐστι παντὸς εἴδους καθάπερ συγκεκραμένον· διὸ καὶ χαριέστερον τῇ ποικιλίᾳ τῆς κράσεως, ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματι-

3 Et. Gen. (Et. M. 208, 11—18): βουκόλος· ἤτοι βουκόνος τις ὤν, παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τὰς βοῦς, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν. ἢ βουσὶ κεκλόμενος, ὅ ἐστιν ἐγκελευόμενος. ἢ παρὰ τὸ κέλλω, ὃ σημαίνει ὁ ἅμα τοῖς βουσὶ κέλλων ⟨καὶ τρέχων adde ex Anecd. Est.⟩. Δίδυμος (fgm. dub. sedis 5 Schmidt p. 402) δὲ παρὰ τὸ κομεῖν εἰρῆσθαί ⟨φησιν addidi⟩, ἵν' ᾖ βουκόμος ὡς ἱπποκόμος καὶ κατὰ τροπὴν βουκόλος. 6 sch. AB B 474 Et. Voss. (Et. M. 208, 17 adn.): βουκόλιον τὸ τῶν βοῶν πλῆθος, ὡς καὶ αἰπόλιον τὸ τῶν αἰγῶν καὶ ποίμνιον τὸ τῶν προβάτων καὶ συβόσιον τὸ τῶν χοίρων καὶ ἱπποφόρβιον τὸ τῶν ἵππων. 11 Prol. in Hesiod. 5, 8—21 Gaisford (ex libris rec. Paris. 2763 et 2833) cf. Jo. Kayser *De veterum arte poetica quaest. sel., Diss. ph. Lips. 1906, 10 sqq.*

1 εἰλήφασιν **E^b AT** ⟨ὡς⟩ add. Call. 2 λέγονται—εἴρηται **K**: εἴρηται—λέγεται cett. 3 τὰς βόας bis Call.: τοὺς β. codd. κέλλειν καὶ addidi 4 κολούειν Meineke: κωλύειν codd. ἢ τῶν βοῶν seqq. om. **KA** κορεῖν codd., correxi 8 ἀπορία et λύσις in marg. **AT** ἐπεγράφησαν priore loco e cod. Genevensi, posteriore e coni. scripsit Ahrens καίτοι Wilamowitz: οὗτοι codd. 9 αἰπολικῶν Call.: βουκολικῶν codd. 10 ὑπέγραψαν **E^b T** 12 ποίημα μῖγμα **E^b T**, cf. Anecd. Est.: ποίημα **A**: μῖγμα **KGP** 13 ὡς καὶ χαριέν ἐστι **GP** 14 φράσεως **K** ante corr., Apogr. Barb.

κοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχῃ. εἰς ὅσον δ' οἷόν τέ ἐστι, τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται αὕτη ἡ ποίησις, τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς κατὰ τὸν βίον
5 *χαρακτηρίζουσα· ἐκπέφευγε δὲ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.*

E.

a. *Ἰστέον δέ, ὅτι εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα ἀπὸ τοῦ εἶδος ἡ θεωρία, οὐχ ἡδύλλιον παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω.*

10 [b.] *εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδός ἐστι λόγου· ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.* **E^{b}AT**

[c.] *εἰδύλλια λέγονται ταῦτα ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ· ἐοικότες γὰρ τοῖς προσώποις εἰσὶν οἱ λόγοι.*

[d.] *πῶς οὐχ ὑπογράφονται ταῦτα τὰ ποιήματα διάλογοι*
15 *— διαλέγεται γὰρ ἔν τισι τούτων πρόσωπα — ὡς καὶ τὰ τοῦ Λουκιανοῦ; οὐκ ἤθελεν ὁ ποιητὴς θεῖναι ἀλλοίας καὶ ἀλλοίας ὑπογραφάς, ἀλλὰ μίαν ἁρμόζουσαν πᾶσι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. εἶδος γὰρ λόγου ἐστὶ καὶ τὸ διηγηματικὸν καὶ τὸ δραματικὸν καὶ τὸ μικτόν, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεγράφησαν εἰδύλλια.*

F.

20 a. *Δωρίδι δὲ καὶ Ἰάδι διαλέκτῳ κέχρηται Θεόκριτος, μάλιστα δὲ ἀνειμένῃ καὶ χθαμαλῇ Δωρίδι παρὰ τὴν Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν δὲ ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος.* **KE^{b}AT**

---

1 *ποτὲ δὲ ἐκ δραμ.* **G(E^b)PT**: *καὶ δραμ.* cett. *ἤγουν διηγ. καὶ δραμ.* **(E^b)T**: *καὶ δραμ.* **KG**: om. cett. 3 *εἴδη* **E^{b}T** *αὕτη ἡ ποίησις*, quae verba in **KE^{b}AT** post *χαρακτηρίζουσα* leguntur, transposui viam monstrante Callierge, qui ante *τὰ τῶν ἀγρ.* ea collocaverat; om. **GP** una cum ultimis *ἐκπέφευγε* seqq. 4 *κατὰ τὸν β.* scripsi: *καὶ τὸν β.* **KA**: om. cett. 5 *δὲ* om. **E^{b}T** verba *αὕτη ἡ ποίησις* cum iis quae sequuntur coniungentes 7 *λέγεται* om. **K** *ἀπὸ—θεωρία* om. **KG** 14 *ἀπορία* et *λύσις* in marg. habet **A**, in contextu verborum **T** *ἐπιγράφονται* **E^b** 17 *ἐπιγραφὰς* **E^{b}T** 21 *καὶ χθαμαλῇ* om. **K** *τὴν* Schaefer, cf. Anecd. Est.: *τοῦ* codd.: ⟨*τὴν*⟩ *τοῦ* Valckenaer

E^bAT [b.] *ἰστέον, ὅτι ὁ Θεόκριτος Δωρίδι διαλέκτῳ κέχρηται τῇ νέᾳ. δύο γάρ εἰσι, παλαιὰ καὶ νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ τραχεῖά τίς ἐστι καὶ οὐκ εὐνόητος· ἡ δὲ νέα, ᾗ καὶ Θεόκριτος χρῆται, μαλθακωτέρα καὶ εὐκολωτέρα.*

GP [c.] *Δωρίδι δὲ διαλέκτῳ κέχρηται ὁ Θεόκριτος ἀνειμένῃ.* 5

A Can. [d.] *αἱ ἀφαιρέσεις τῶν Ἰώνων, αἱ συγκοπαὶ τῶν Αἰολέων, αἱ ἀποκοπαὶ τῶν Ἀττικῶν καὶ οἱ πλεονασμοὶ τῶν Ἰώνων. αἱ ἐπενθέσεις τῶν Αἰολέων ὡς τὸ κυσὶ 'κύνεσσι', τῶν Ἀττικῶν αἱ ἐπεκτάσεις ὡς τὸ οὕτως 'οὑτωσί'.* ⟨. . .⟩ *'ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν'* (A 223) *ἀτηροῖς.* 10

G.

K^bGE^bAT Anth. a. *Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων·*

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

$K^b$$E^b$AT Anth. b. *Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,* 15
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης,
μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

---

6 sch. Opp. Hal. I 186 Anon. Vatic. (Greg. Cor. 690 Schaefer) 11 Anth. Pal. IX 205 15 Anth. Pal. IX 434

---

2 *γάρ* Call.: *δέ* codd. 7 *αἱ ἀποκοπαὶ—Αἰολέων* interciderunt in **A**, supplevi e codice Oxon. Canon. 86 9 lac. indicavi, cum Ahrens ultima verba, quae in cod. Genevensi deesse Adert testatur, uncis inclusisset. *ἀτηροῖς ἐπ. ἀταρτ.* codd., transposui 13 *μοῦσαι* Anth. **G**, *μῶσαι* $\mathbf{E^b}$ 14 *ἀντὶ* loco priore $\mathbf{K^b}$ *ἀγέλας* Anth. Call.: *-ης* codd. Theocr. 15 Anth. inscr. *τοῦ αὐτοῦ* (h. e. *Θεοκρίτου*) *εἰς ἑαυτόν, ὅτι Θεόκριτος Συρακούσιος ἦν* ὁ om. $\mathbf{K^b}$ *ὃς τάδ' ἔγραψα* **A**: *ὃς τόδ' ἔγραψα* Anth.: *ὃς τάδε γράψα* $\mathbf{E^b}$**T**: *ὁ τάδε γράψας* $\mathbf{K^b}$ 16 *Συρηκοσίων* Call.: *Συρηκουσίων* $\mathbf{K^b}$**A**: *Συρρακουσίων* $\mathbf{E^b}$: *Συρηκούσιος* **T** (*Συρηκόσιος* Valckenaer p. 304): *Συρακοσίων* Anth. 17 *περικλειτῆς* Anth. (*-ᾶς* Stadtmueller) Call. (inter epigrammata Theocritea): *περικλυτῆς* codd. Theocr. *Φιλίννης* Anth. (*-ας* Jacobs) 18 *μοῦσαν δ' ὀθνεῖαν* Anth., *μουσᾶν δ' ὀθνειῶν* $\mathbf{K^b}$ *οὔποτ'* coni. Call. *ἐφελκυσάμην* $\mathbf{K^b}$$\mathbf{E^b}$: *ἐφελκυσάμαν* Anth.: *ἐφειλκυσάμην* **A**: *ἐπεκτησάμην* **T**

[H.]

Ὥσπερ σκύφος γάλακτος ἢ καὶ κισσύβη E^b P^r T
ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἄγκειται βίβλος·
τοιγὰρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
στόμασι λάβροις, εἰ κελεύουσι φρένες.

5 # Anecdoton Estense III

Signa margini apposita ad prolegomena proxime antecedentia lectorem delegant.

1. *Ὅτι τῶν τὰ βουκολικὰ συγγραψάντων ἴδιον* (*ἴδια* cod.) — *τὸ Δωρίδι χρῆσθαι διαλέκτῳ, τὸ μιμεῖσθαι εἰς ἄκρον ἀγροίκων* 10 *ὁμιλίας καὶ νομέων χαριέντως αὐτὰς ἐκφράζων.*

ἄρτον τε ἐξήρτηντο μορφὰς θηρίων ἐν ἑαυτῷ ἔχοντα καὶ Bb *πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ φέροντες σπονδὴν ἔνεμον τοῖς ὑπαντῶσι. στέφανόν τε περιέκειντο καὶ κέρατα ἐλάφων προέκειτο αὐτοῖς μετὰ χεῖράς τε* 15 *εἶχον λαγωβόλον. ὁ δὲ νικήσας ἐλάμβανε τοῦ ἡττηθέντος τὸν ἄρτον. κἀκεῖνος μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων ἔμενε πόλεως, οἱ δὲ νενικημένοι εἰς τὰς περιοικίδας* (*περιοικιδίας* cod.) *ἐχώρουν ἀγείροντες ἑαυτοῖς τὰς τροφάς.* [*ἔδιδο* del. in cod.] *παρεῖχόν τε ἄλλα τε παιδιᾶς ἄξια καὶ δὴ καὶ τόδε προσέλεγον·*

20 *δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,*
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἃν φέρομεν παρὰ τῆς θεοῦ,
ἃν ἐκαλέσ⟨σ⟩ατο τήνα.

ὅτι ὁ μὲν ἄρτος καὶ ὁ οἶνος καὶ ἡ σπονδὴ σημεῖα εἰρήνης — 25 *ἦσαν. ἐπὶ εἰρήνῃ γάρ, ὡς ῥηθήσεται, εὕρηται τὰ βουκολικά. ἥ τε πανσπερμία τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἐπίδοσιν ἐν ταῖς πόλεσι*

---

2 *ἄγκ.* P: *ἔγκ.* cett. 4 *λάβροις* P: *λευροῖς* cett.

δηλοῖ. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ στέφανος νίκης τε ἅμα σύμβολον καὶ χαρᾶς. ἐνίκησαν γὰρ οἱ διαλλακταὶ διαλλάξαντες τοὺς ἐν ταῖς Συρακούσαις στασιάζοντας· ὧν δὴ διαλλακτῶν τόπον ἐπεῖχον οἱ τὰ βουκολικὰ ᾄδοντες. τὰ δὲ κέρατα, ἐπειδὴ τὸν Πᾶνα εἶχον οἱ νομεῖς θεόν, ὁ δὲ Πὰν κέρατα ἔχων παρα- 5 δέδοται. τοὺς νομεῖς δὲ οἱ τὰ βουκολικὰ συνθέντες ἐμιμοῦντο, ὡς ἔφημεν. καὶ τῶν θηρίων δὲ αἱ μορφαὶ τοῦ Πανὸς ἕνεκεν λαμβάνονται, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις παραδίδοται διατρίβειν, τόποις θηριώδεσι, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς τὰ κάτω τραγώδη καὶ λάσια παραδίδοται ἔχειν. καὶ τὸ λαγωβόλον 10 δὲ τοῦ αὐτοῦ ἕνεκεν· εἰκὸς γὰρ αὐτὸν καὶ κυνηγέτην εἶναι τοῖς ὄρεσιν ἐνδιατρίβοντα. καὶ μὴν καὶ ἡ πρόσρησις σημεῖον εἰρήνης ἦν· εὐδαίμονες μὲν γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἐν εἰρήνῃ, κακοδαίμονες δὲ γίνονται ἐν τῷ πολέμῳ. cf. sch. I 3/4 d e.

8a 2. ὅτι οἱ μέν φασιν εὑρεθῆναι ἐν Λακεδαίμονι τὰ 15 βουκολικὰ πρῶτον, τῷ τρόπῳ τούτῳ. τῶν Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασσόντων ἐνέστη τις (incertum) ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν οὖν παρθένων κεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν· τῆς δὲ τού- 20 των ξένης μούσης ἀρίστης γενομένης παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη.

οἱ δέ φασιν ἐν Σικελίᾳ πρῶτον ἐξευρεθῆναι τρόπῳ τοιῷδε. ἐξενεχθέντος τῷ Ὀρέστῃ χρησμοῦ ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι, εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας πο- 25 ρευθείς, φέρων καὶ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον μεθ' ἑαυτοῦ, ἐκεῖ ἐν τοῖς λεγομένοις διαχωρίοις ἐλούσατο ποταμοῖς. ἔπειτα τὸ ξόανον λαβὼν εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἀφίκετο· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὰν ἰδίοις ποιήμασι καθυμνήσαντες ἔθει τὴν πρώτην παρέδοσαν εὕρεσιν. 30

ἀληθέστερον δέ φασιν οἱ λέγοντες ἐν Σικελίᾳ μὲν εὑρεθῆναι, τρόπῳ δὲ (γε cod.) μὴν τοιῷδε. στάσεώς ποτε ἐν Συρακούσαις γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν διαφθαρέντων

μόλις τέ ποτε εἰς ὁμόνοιαν συνελθόντων ἔδοξεν ἡ Ἄρτεμις αἰτία τῆς διαλλαγῆς γεγονέναι. τῶν οὖν ἀγροίκων δῶρα κομισάντων ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς καὶ τὴν θεὰν ἀνυμνησάντων ταῖς ἀγροίκοις ἐκείνων ᾠδαῖς τόπον ὕστερον ἔδωκαν καὶ
5 *συνήθειαν.*

3. *ὅτι Θεόκριτος ὁ τῶν τὰ βουκολικὰ συγγραψάντων* **Aa**
ἄριστος Συρακούσιος ὢν τὸ γένος πατέρα ἔσχε Πραξαγόραν, μητέρα δὲ Φιλίναν. τὸ γὰρ 'Σιμιχίδα' οὐ τοῦ πατρὸς ὄνομα, ἀλλ' αὐτοῦ φασιν ἐπώνυμον εἶναι· ἦν γὰρ τὴν ῥῖνα σιμός.
10 *ἐγένετο δὲ ἀκουστὴς Φιλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν καὶ μνημονεύει. ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωοῦ. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος πολλῆς δόξης ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινας Μόσχος τὸ πρὶν καλούμενος Θεόκριτος ὠνομάσθη.*

15 *οἱ δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου φασὶν* —
ἀκμάσαι, ὃς δὴ παῖς ἦν Πτολεμαίου τοῦ Λαγωοῦ καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. ἑπτὰ δέ φασιν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι ποιητὰς ἀρίστους, οὓς πλειάδα ἐκάλουν διὰ τὸ ἑπτὰ εἶναι. ὧν τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα· Θεόκριτος
20 *οὗτος, Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ συγγραψάμενος, Αἰαντίδης* (hic in cod. post *Νίκανδρος*, transposuit Kayser) — *οἱ δὲ ἀντὶ τούτου Ἀπολλώνιόν φασι τὸν τὰ Ἀργοναυτικὰ συγγράψαντα* —, *Φίλικος, Ὅμηρος ὁ νέος, τραγικός* — *ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὅμηρος,*
25 *οὗπερ τὸν Ἡσίοδον ἰσόχρονον τίθενται, ἀλλ' οὐ τὸν παλαιὸν Ὅμηρον, ἀλλ' ἕτερον μετ' ἐκεῖνον* —, *Ἀνδρομάχου* (-*ης* cod.) *Βυζάντιος, ὃς δράματα συνέθηκεν ζ', καὶ Λυκόφρων ὁ τὴν Ἀλεξάνδραν συγγράψας.* cf. Tzetz. ad Lyc. 4, 26—5, 4 Scheer.

ὅτι καὶ ἐπίγραμμα φέρεται εἰς Θεόκριτον τόδε· **Gb**

30 *Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,*
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης,
μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

Ca 4. ὅτι ἡ *βουκολικὴ ποίησις* καίπερ οὐ μόνον βουκολικά, ἀλλὰ καὶ αἰπολικὰ καὶ ποιμενικὰ περιέχουσα καὶ μικτὰ ὅμως ἀπὸ τῶν βοῶν ἐπικρατεστέρων ὄντων ἔσχηκεν τὴν ἐπιγραφὴν βουκολικὰ κληθεῖσα.

— ὅτι *βουκόλος*, ὅθεν καὶ βουκολικά, λέγεται ὁ τῶν βοῶν 5 νομεύς, ὡς μέν τινες κακῶς τὸ ἔτυμον λέγοντες παρὰ τὸ βοῦς καὶ τὸ κονεῖν (ῥονεῖν cod., corr. Kayser) τὸ ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν· κονεῖ (ῥονεῖ cod., corr. idem) γὰρ ἢ ἐνεργεῖ τι περὶ τὰς βοῦς ὁ βουκόλος. ὡς δ' ἕτεροι κάλλιον, παρὰ τὸ κέλεσθαι ἤγουν προστάσσειν τοῖς βουσὶν ἢ τὸ κέλλειν καὶ (ἢ 10 in corr. secundum Kayserum, καὶ esse suspicor) τρέχειν σὺν τοῖς βουσί, βούκελος καὶ βουκόλος. βραχύτερά τε γὰρ τὰ ὀνόματα τῶν ῥημάτων γίγνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀφ' ὧν παράγεται, καὶ διὰ τοῦτο θάτερον τῶν λλ ἀπέβαλε, καὶ ἅμα τὰ ἔχοντα τὸ ε ἐγκείμενον ἐν τοῖς ῥήμασιν ἔχουσι τὸ ο ἀντι- 15 παρακείμενον ἐν τοῖς ὀνόμασιν. ὅτι δὲ καὶ κέλλω τὸ τρέχω λέγεται, ὅ τε κέλης ὁ δρομαῖος ἵππος (ἱππεὺς cod., corr. Kayser 79 n. 2) δηλοῖ καὶ τὸ νωχελές, ἀπὸ τοῦ νω στερητικοῦ καὶ τοῦ κέλλω συγκείμενον, τροπῇ τοῦ κ εἰς χ. ἄριστα δὲ ὁ Δίδυμος εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ βοῦς καὶ τοῦ κομέω ∼ κομῶ τὸ ἐπι- 20 μελοῦμαι παράγεσθαι, βουκόμος καὶ βουκόλος, ὥσπερ καὶ ἱπποκόμος. cf. Et. Gen. ad Ca cit. — Et. M. 608, 31—34 (cf. Gen.).

Ca εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κορέω ∼ κορῶ παράξεις, οὐδὲν ἀπεικότως ἐρεῖς βουκόρον λέγων καὶ βουκόλον. ἐν ἑκατέρᾳ γὰρ 25 παραγωγῇ ἀμετάβολον εἰς ἀμετάβολον τρέπεται, οὐκ ἀπᾷδον ὄν.

Ga 5. ὅτι καὶ *ἐπίγραμμα Ἀρτεμιδώρου* γραμματικοῦ φέρεται τόδε ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων·

Βωκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλης. 30

— ὅτι ἐκ τοῦ προειρημένου ἐπιγράμματος Ἀρτεμιδώρου στοχάσαιτ' ἄν τις, [ὅτι del. Kayser] διεσπαρμένα ὄντα τὰ βου-

κολικὰ εἰδύλλια πρότερον αὐτὸν τὸν Ἀρτεμίδωρον συνάξαι καὶ οὕτω συνθεῖναί τε καὶ κατατάξαι· ὃ δὴ καὶ Ἀρίσταρχον ἐν τοῖς Ὁμήρου πεποιηκέναι λέγεται.

προτέθεικε δὲ ὁ συντάξας αὐτὰ τὸ παρὸν εἰδύλλιον πρῶ- 1b
5 τον διὰ τὸ χαριέστερόν τε ὁμοῦ καὶ τεχνικώτερον εἶναι, ἑπόμενος τῷ Πινδάρῳ εἰπόντι (Ol. VI 3). 'ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεναι τηλαυγές.' καίτοι γε, ὅσον κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, οὐ πρῶτον, ἀλλὰ περί που τὰ μέσα τεθῆναι ἔδει. Δάφνιν γάρ, ὃς ἐνταῦθα τεθνηκὼς παρεισάγεται, ἐν τοῖς ἑξῆς
10 εἰδυλλίοις ζῶντα παρεισάγει.

6. ὅτι πάσης ποιήσεως τρεῖς ἐχούσης χαρακτῆρας, D διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν, τὸ βουκολικὸν ποίημα μῖγμά ἐστι παντὸς εἴδους, ὥσπερ συγκεκραμένον [τῇ ποικιλίᾳ delevi]. διὸ καὶ χαριέστερόν ἐστι τῇ ποικιλίᾳ τῆς κράσεως.
15 ποτὲ μὲν γὰρ διηγηματικόν ἐστι, ποτὲ δὲ δραματικόν, ποτὲ δὲ μικτόν. ἔστι δὲ δραματικὸν μὲν τὸ μηδαμῇ γε ἐμφαῖνον τὸ πρόσωπον τοῦ ποιητοῦ, διηγηματικὸν δὲ τὸ διόλου ἐμφαῖνον, μικτὸν δὲ τὸ πῇ μὲν ἐμφαῖνον, πῇ δὲ οὔ. ἐν πᾶσι δὲ ὅσον οἷόν τε τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται τερπνῶς
20 πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς λόγους χαρακτηρίζουσα. ὅθεν ἐκπέφευγε τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

τριῶν γὰρ ὄντων τῶν χαρακτήρων τοῦ λόγου, ἃ δὴ καὶ — πλάσματα καλοῦσιν, ἁδροῦ, μέσου καὶ ἰσχνοῦ, καὶ ἁδροῦ μὲν ὄντος, ὃ καὶ τῇ τῶν λόγων καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ
25 μεγάλας ἐμφάσεις ἔχει, ἰσχνοῦ δέ, ὃ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων καὶ τῇ λέξει τυγχάνει ὂν ταπεινόν, μέσου δέ, ὃ καὶ ἑκατέρου μετέχει, τοῦ μὲν ἰσχνότερον, τοῦ δὲ ἁδρότερον — καὶ τοῦ μὲν ἁδροῦ παράδειγμα Θουκυδίδης, τοῦ δὲ ἰσχνοῦ Λυσίας, τοῦ δὲ μέσου Δημοσθένης —, τὸ βουκολικὸν ποίημα τὰ δύο
30 ἐκφυγὸν τὸ ἰσχνὸν ἀσπάζεται. ἐννοίαις τε γὰρ ἀνάγκη χρῆσθαι προσηκούσαις ἀγροίκοις, ταύτας δὲ εὐτελεστάτας εἶναι ἀνάγκη. λέξεις τε ταῖς ἐννοίαις οὐκ ἀπᾳδούσας ἀνάγκη εἶναι· ἄλλως γὰρ ἀσύμφωνος αὐτὸς ἑαυτῷ ἔσται ὁ λόγος. συμπλέκει δὲ

ὅμως αὐτῷ τὸ ἀνθηρὸν τῶν λόγων εἶδος, ὃ δὴ χάριν δμοῦ καὶ κάλλος ἔχον τέρπει καὶ ἥδει ὥσπερ ἄνθος τοὺς ἀκροατάς. cf. Kayser 80 seqq.

Fab 7. ὅτι Δωρίδι διαλέκτῳ χρῆται οὐ μόνον, διότι Συρακούσιος ἦν, οἳ Δωριεῖς ἦσαν, οὐδ' ὅτι διὰ ταύτης μᾶλλον μιμεῖται τὰς τῶν ἀγροίκων φωνάς — χρῆται γὰρ αὕτη τῷ ᾱ καὶ τῷ ω̄-μέγα τὰ πολλά, ἃ δὴ παχεῖαν ἀπεργάζεται τὴν φωνὴν ἅτε προφερόμενα τοῦ στόματος ὅτι μάλιστα ἠνεῳγμένου, τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τῶν ἀγροίκων φωνή —, ἀλλ' ὅτι [καὶ delevi] ᾗ ἂν ἄλλῃ παρὰ ταύτην καὶ τὴν Αἰολίδα ἐχρήσατο, ἢ λέξεσιν (ἢλσέεσιν cod., corr. Marx) ὑψηλαῖς ἂν ἐχρήσατο ταῖς ἐννοίαις οὐ προσηκούσαις, ὅπερ τῶν ἀτόπων ἐστίν, ἢ πάντῃ ἀφελέστατον ἂν ἐπεποιήκει τὸν λόγον καὶ ἀγροῖκον αὐτόχρημα. ἡ δὲ Δωρὶς διάλεκτος τῷ μὴ κατημαξευμένας ἔχειν τὰς λέξεις ὁμοῦ τε μιμεῖται εἰς ἄκρον ⟨ἀγροίκων ὁμιλίας addidi e § 1⟩ ἐννοίαις χρωμένη χθαμαλαῖς καὶ ἡδονὴν οὐκ ὀλίγην καὶ τέρψιν ἀγροικίας ὁμοῦ καὶ ποιητικῆς ἐμμελείας μεστὴν παρέχει τοῖς ἀκροαταῖς. χρῆται δ' ἔσθ' ὅτε καὶ Αἰολίδι, σπανίως γε μὴν διὰ τὸ Δωριέα εἶναι, οὐκ Αἰολέα. καὶ Ἰάδι χρῆται, καὶ ταύτῃ σπανίως, ἐπειδὰν ἀνεγεῖραι βούληται τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν. διπλῆς δὲ οὔσης [καὶ delevi] τῆς Δωρίδος, καὶ τῆς μὲν παλαιοτέρας οὔσης καὶ τραχείας ὁμοῦ καὶ δυσνοήτου, ᾗ ἐχρήσατο Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος, θατέρας δὲ εὐκολωτέρας καὶ μαλθακωτέρας, ἀνειμένης τε καὶ χθαμαλῆς μᾶλλον, αὐτὸς τὴν προτέραν ὡς δυσχερεστέραν καταλιπὼν τὴν δευτέραν ἀσπάζεται.

Ed 8. ὅτι εἰδύλλια, ἀλλ' οὐ διαλόγους καλοῦσι (καλοῦνται cod., corr. Kayser) τὰ βουκολικὰ ποιήματα· καίτοι διαλέγεται ἐνταῦθα πρόσωπα, ὥσπερ κἀν τοῖς Λουκιανοῦ διαλόγοις. ἐπειδὴ γὰρ διάλογος ὄνομα οὐκ ἂν ἥρμοζε πᾶσι τοῖς εἰδυλλίοις — πολλὰ γὰρ αὐτῶν οὐκ εἰσὶ διαλογικά —, ἣν ἂν οὖν ἀπρεπὲς οὐχ ἑνὶ γενικῷ ὀνόματι, ἀλλὰ πλείοσι διαφόροις ἐπιγράψαι τὰ οἰκεῖα ποιήματα. διὰ τοῦτο εἰδύλλια ὑπεγράφησαν (ὑπεργρ. cod., ὑπερεγρ. Kayser) οἱονεὶ μικρὰ εἴδη. εἴδη γὰρ λόγου

καὶ τὸ διηγηματικὸν καὶ τὸ δραματικόν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ βουκολικὸν ποίημα. | καὶ ἅμα ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ εἰδύλλια ἂν εἰκότως λέγοιτο· ἐοικότες γάρ εἰσι τοῖς προσώποις οἱ λόγοι τοῦ βουκολικοῦ ποιήματος. | οἱ δὲ ἠδύλλιον ἀπὸ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνω, ἀλλ' οὐκ εἰδύλλιον ἀπὸ τοῦ εἶδος λέγοντες παντελῶς εἰσιν ἀμαθεῖς.

9. ὅτι τὸ πρῶτον τοῦτο εἰδύλλιον δραματικόν ἐστιν· οὐ γὰρ δείκνυται τὸ πρόσωπον τοῦ ποιητοῦ. διάκειται δὲ τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. παρεισάγεται δέ τις ποιμὴν Θύρσις πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται· φασὶ δὲ ἢ Κομάταν ἢ Μενάλκαν αὐτὸν εἶναι. παρεῖται δέ, φασίν, τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα, ἐπειδὴ ὁ ποιμὴν ἔμελλε τὰ τοῦ Δάφνιδος πάθη ᾄσειν.

10. προλογίζει μὲν οὖν ὁ ποιμὴν (αἰπόλος ante corr.) καὶ δῶρα ἐπαγγέλλεται δώσειν τῷ αἰπόλῳ (corr. e ποιμένι) δευτερεῖα μετὰ τὸν Πᾶνα (corr. e ποιμένα). ἀποκρινόμενος δὲ ὁ αἰπόλος ὁμοῦ τε ἐπαινεῖ τὸν Θύρσιν καὶ δῶρα καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ἐπαγγέλλεται δώσειν δευτερεῖα μετὰ τὰς Μούσας. ἔπειτα ὁ ποιμὴν παρακαλεῖ τὸν αἰπόλον συρίσαι. ὁ δὲ ἀπανηνάμενος τοῦτο διὰ τὸ δεδοικέναι τὸν Πᾶνα αὐτὸς παρακαλεῖ τὸν ποιμένα ᾆσαι τὰ τοῦ Δάφνιδος πάθη δῶρά τε ἐπαγγέλλεται αἶγα διδυματόκον [ὡς del. librarius] ἐπὶ τὸ ἀμέλξαι αὐτὴν τρὶς καὶ κισσύβιον ἥδιστον, ὃ καί (hic abrumpitur tractatus).

Prolegomenorum reliquiae latinae

Probus

Comm. in Verg. Buc. 324, 8—326, 2 Hagen: Bucolicorum omnis origo triplex fertur, primum a Lacedaemoniis. nam cum Xerxes Graeciam adfectaret et terribilis esset, relictis civitatibus omnes Graeciae in deserta loca refugerunt; post, cum apud Marathonem victus recessisset, Lacedae-

moniis reversis Peloponnesum religiosior fuit cura Dianae Caryatidis colendae. nam forte ipso die reverterunt in patriam suam victores, quo fieri sacra eidem deae competebat. sed quoniam praesentia virginum deesset, quae ea celebrare consueverant, ne sacrificium intermitteretur, pastores ex vicinis agris contraxerunt et per eos sacra expedierunt adhibitis carminibus etiam rusticis. 5

Ca ritum autem sacrorum bucolicon appellarunt, non quoniam soli boum pastores ibi fuerint, sed quoniam boves pecora praestarent magnitudine. 10

— hoc idem carmen et astrabicon dictum est ex forma, qua advecti fuerant, qui illa cantaturi erant. sunt autem astraba vehicula dicta *παρὰ τὸ μὴ στρέφεσθαι*, quo titulo et Plautus fabulam inscripsit, in qua mulieres in eiusmodi vehiculis inducit. 15

Ba altera causa ad Siculos pertinet. ante Gelonis tyrannidem Syracusis lue pecora interibant; quibus refovendis votum fecerunt eiusque voti compotes templum Dianae instituerunt, quam Lyaeam vocaverunt propter quod malis essent abso-

5b luti. | ad eius dedicationem plurimi pastores confluxerunt 20 cum utribus vino plenis et panibus figuras ferarum vel pecorum referentibus iique instituerunt, ut ii, qui convenerant, laudes deae dicerent certato, qui eas rectius prosequeretur, contenderent autem in eam formam (*Keil,* ea forma *libri*) ornati, ut cornua fronti adiuncta taenia obligarent 25 cum utre et reticulo, quo panificia haberent, et, quicumque (*Hagen,* haberent cunque et qui *libri*) vicisset, praemium haberet, quod is, qui victus erat, contulisset; permissumque, ut inde exirent et, quibus cantaverant, iisdem illis fausta ominarentur. 30

Ba tertia opinio ad eosdem Siculos pertinet, sed ex alia ratione. nam Orestes post parricidium furens responso didicit, quod deponeret furorem ita demum, si reperta sorore

Iphigenia ⟨... *lac. ind. Hagen*⟩ ablueretur. diu vexatus cum a Taurice Iphigeniam repetisset, venit ad fines Rheginorum ibique invento flumine elutus traiecit in Siciliam et iuxta Syracusas somnio admonitus simulacrum deae, quod secum de Taurice advexerat, templo posito consecravit, quam appellavit Facelitim sive ⟨Fascelinam *add. Keil*⟩, quod fasce lignorum tectum de Taurice simulacrum extulisset. eius deae nomen brevi adprobatum propter quod plurima pecora muneri quisque conferebat. quae cum incrementassent, non defuerunt, qui gratuitam custodiendis operam adhiberent, contenti tamquam mercede (*Keil*, mercedem *libri*) fructu casei vel lactis.

326, 22—327, 6: carmen bucolicum legem habere videtur, ut versus eius quartus pes partem orationis finiat, quod Theocritus custodivit. nam Vergilius in primo versu attendit, sequentis protinus aliam formam fecit.

bucolica Theocritus facilius videtur fecisse, quoniam Graecis sermo sic videtur divisus, ut Doris dialectos, qua ille scripsit, rustica habeatur. opportunum fuit ergo ei, qui pastores inferebat, ea lingua disputasse. Vergilio tanto factum opus maius, quanto una lingua loquens sensus rusticos aptare elaboravit sine reprehensione sermonis.

sunt quaedam propria, heroico carmini sublimia, sed in bucolico humilia, quae apte divisisse Vergilius notatus est.

329, 10—13: omne carmen in tres *χαρακτῆρας* dividitur: *δραματικόν*, in quo personae tantummodo loquuntur; *διηγηματικόν*, in quo solus poeta; *μικτόν*, ubi promiscue et poeta et persona. omnium specierum eclogas in bucolicis posuit.

Diomedes

Art. gramm. III 482, 14—25 Keil: Poematos genera sunt tria: aut enim activum est vel imitativum, quod Graeci *δραματικόν* vel *μιμητικόν*, aut enarrativum vel enuntiativum,

quod Graeci ἐξηγητικόν vel ἀπαγγελτικόν dicunt, aut commune vel mixtum, quod Graeci κοινόν vel μικτόν appellant. δραματικόν est vel activum, in quo personae agunt solae sine [ullius *del. Leo, Com. gr. fgm. ed. Kaibel, I 1, 53*] poetae interlocutione, ut se habent tragicae et comicae fabulae — 5 quo genere scripta est prima Bucolicon et ea, cuius initium est 'Quo te, Moeri, pedes' —; ἐξηγητικόν est vel enarrativum, in quo poeta ipse loquitur sine ullius personae interlocutione, ut se habent tres Georgici et prima pars quarti, item Lucreti carmina et cetera his similia; κοινόν est vel 10 commune, in quo poeta ipse loquitur et personae loquentes introducuntur, ut est scripta Ilias et Odyssia tota Homeri et Aeneis Vergilii et cetera his similia.

Ba 486, 17—487, 10: bucolica dicuntur poemata secundum carmen pastorale composita. instituta autem sunt, sic- 15 ut quidam putant, in Laconica vel, ut alii, in Sicilia; nam inter Lacedaemonios et Siculos diversa fuit conditio. sed quod ad Laconas pertinet, haec eorum fuit origo. quo tempore adventante Xerxe in Graeciam ⟨... *lac. ind. Leo l. l. 56*⟩ omnes deserta Laconica metu barbarorum perterriti in di- 20 versas partes fugisse creduntur, et, cum virgines timore laterent, ex hoc evenisse, ut eo die quo solitus erat chorus virginum Dianae Caryatidi hymnum canere nemo ad solemne sacrificium inveniretur. tunc itaque pastores ex rure in urbem convenerunt et, ne ritus sacrorum interrumperetur, 25 pastorali carmine composito deae honorem celebraverunt. unde est bucolismus dictus.

a Siculis autem origo quae trahitur haec est. antequam Hiero rex Syracusas expugnaret, morbo Sicilia laborabat. variis et adsiduis caerimoniis Dianam placantes finem malis 30 invenerunt eamque Lyaeam cognominaverunt quasi solutricem malorum. inde res in consuetudinem tracta est, ut greges rusticorum theatrum ingrederentur et de victoria

canerent. | habitus autem huius modi videbatur. erat panis Bb
magnus omnium ferarum imagine completus et uter cum vino
et follis cum omnium leguminum genere; inerat et *(Putsch,*
ea ***M,*** eo ***AB)*** corona in capite et in manu pedum clavatum;
5 atque ita victorum omnium fores multitudo circumibat, carmen in victoriam quam adepti fuerant canebant et de eo
folle limina frugibus spargebant. nonnulli et in Italiam et
in Lydiam et in Aegyptum transisse creduntur, quos lydiastas
et bucolistas appellaverunt.

10 quamquam est et alia opinio, circum pagos et oppida —
solitos fuisse pastores composito cantu precari pecorum ac
frugum hominumque proventum, atque inde in hunc diem
manere nomen et ritum bucolicorum.

putant autem quidam hoc genus carminis primum Da- —
15 phnin composuisse, deinde alios complures, inter quos Theocritum Syracusanum, quem noster imitatur.

Aelius Donatus

Vita Verg. 49 *(Jahrb. f. class. Phil. Suppl. IV 741)*: Bu- Ca
colica autem et dici et recte dici vel hoc indicio probasse
20 suffecerat, quod eodem nomine apud Theocritum censeantur;
verum ratio quoque monstranda est. tria genera pastorum
sunt, qui *(scripsi cum Philargyrio,* quae *codd.*) dignitatem
in bucolicis habent, quorum minimi sunt qui *αἰπόλοι* dicuntur a Graecis, a nobis caprarii; paulo honoratiores qui *μη-*
25 *λονόμοι ποιμένες* id est opiliones dicuntur; honoratissimi et
maximi qui *βουκόλοι*, quos bubulcos dicimus. unde igitur
magis decuit pastorali carmini nomen imponi nisi ab eo
gradu, qui fere apud pastores excellentissimus invenitur?

51—56 *(ib. 741. 42)*: originem autem bucolici carminis Ea
30 alii ob aliam causam ferunt. sunt enim, qui a Lacedaemoniis pastoribus Dianae primum carmen hoc redditum dicant,
cum eidem deae per bellum, quod toti Graeciae illo tem-

pore Persae inferebant, exhiberi per virgines de more non posset.

alii ab Oreste circa Siciliam vago id genus carminis Dianae redditum locuntur, et redditum per ipsum atque pastores, quo tempore de Scythia Taurica cum sorore profugerat subrepto numinis simulacro et celato in fasce lignorum, unde Fascelinam Dianam perhibent nuncupatam; apud cuius aras Orestes per sacerdotem eiusdem numinis Iphigeniam sororem suam a parricidio fuerat expiatus.

alii Apollini νομίῳ pastorali scilicet deo, qua tempestate Admeto boves *(ita e cod. Bodl. J. Brummer, Vitae Vergil. 1912, 13,* oves *vulgo,* pecora *Hagen)* paverat; alii Libero Nympharum et Satyrorum et id genus numinum principi, quibus placet rusticum carmen; alii Mercurio Daphnidis patri pastorum omnium principis et apud Theocritum et apud hunc ipsum poetam; alii in honorem Panos scribi putant peculiariter pastoralis dei, item Sileni, Silvani atque Faunorum.

58—59 *(ib. 742)*: restat ut, quae causa voluntatem adtulerit poetae bucolica potissimum conscribendi considerare debeamus. aut enim dulcedine carminis Theocritei (Theocriti *libri, corr. Hagen*) ad imitationem eius inlectus est ... aut cum tres modi sint elocutionum, quos χαρακτῆρας Graeci vocant, ἰσχνός qui tenuis, μέσος qui moderatus, ἁδρός qui validus intellegitur, credibile erit Vergilium, qui in omni genere praevaleret, bucolica ad primum modum, georgica ad secundum, Aeneidem ad tertium voluisse conferre.

71 *(ib. 744)*: cum tribus his probetur metrum: caesura scansione modificatione, non erit bucolicus versus, nisi in quo et primus pes partem orationis absolverit et tertius trochaeus fuerit in caesura et quartus pes dactylus magis quam spondeus partem orationis terminaverit, ⟨et *add. Hagen*⟩ quintus et sextus pes cum integris dictionibus

fuerint, quod tamen Vergilius a Theocrito saepe servatum
victus operis difficultate neglexit.

Iunius Philargyrius

Comm. in Verg. Buc. 1 a, 12—2 a, 8 Hagen: Tres modi —
5 locutionum sunt, quos χαρακτῆρας Graeci vocant, ἰσχνός qui
tenuis, μέσος qui moderatus, ἁδρός qui validus intellegitur. |
tribus modis carmen inducitur. est enim modus δραματικός, D
est ἐξηγητικός, est μικτός. δραματικός est, in quo personae
inducuntur, ἐξηγητικός qui et διδασκαλικός dicitur, in quo
10 poeta solus loquitur, μικτός est ex utroque constans.

9 a, 25—11 a, 23: bucolica autem et dici et recte dici Ca
vel hoc indicio probari suffecerat, quod eodem nomine apud
Theocritum censeantur. verum ratio quoque monstranda
est. tria genera pastorum sunt, qui dignitatem in bucolicis
15 habent, quorum minimi caprarii, paulo honoratiores opiliones, honoratissimi bubulci (bucolici *libri*). unde igitur
magis decuit pastorali carmini nomen imponi, nisi ab eo
gradu, qui fere apud pastores excellentissimus est inventus?

quaeri solet, unde originem ducit bucolicum carmen. Ba
20 nonnulli a Lacedaemoniis originem sumpsisse opinantur.
namque transgresso Xerxe in Graeciam rege Persarum, cum
Spartanae virgines sub hostili metu neque egredi urbem neque pompam chorumque colere potuerunt aramque Dianae
de more exercere, turbae (exerceret urbe *P*, exerceretur bae
25 *N, correxi ex Isidoro)* pastorum, ne [sine] religio[ne] *(delevi
coll. Isidoro)* praeteriret *(ita N*, praeterirent *P)*.eundem usum
inconditis cantibus celebraverunt appellaveruntque bucolicum a bubulcis (bubus *libri*).

alii ab Oreste circa Siciliam vago id genus carminis
30 Dianae redditum ⟨, et redditum per *(addidi e vita Donati,*
sed *exhibent libri)*⟩ ipsum atque pastores dicunt, quo tempore de Scythia Taurica cum sorore profugerat subrepto

numinis simulacro celato (et lato *codd., correxi e vita Donati*) in fasce lignorum, unde et Fascelinam Dianam perhibent nuncupatam; apud cuius aras Orestes per sacerdotem eiusdem numinis Iphigeniam sororem suam a parricidio fuerat expiatus. 5

— alii Apollini νομίῳ pastorali scilicet deo, qua tempestate Admeti boves paverat; alii Libero Nympharum et Satyrorum et id genus numinum principi, quibus placet rusticum carmen; alii Mercurio Daphnidis patri pastorum omnium principis; alii in honorem Panos peculiariter ⟨pastoralis dei 10
Ba *addidi e vita Donati*⟩ scribi putant, | plerique a Syracusanis primum compositum.

— 12a, 24—13a, 3: ⟨quia *add. Hagen*⟩ tres modi locutionum sunt, quos χαρακτῆρας Graeci vocant: tenuis moderatus validus, credibile erit Vergilium, qui omni genere 15 scientiae praevaleret, bucolica ad primum modum, georgica ad secundum, Aeneida ad tertium voluisse conferre.

Servius

Ca Comm. in Verg. Buc. III 1, 1, 1—2, 12 Thilo: Bucolica, ut ferunt, dicta sunt a custodibus *(Burmann,* custodia *codd.)* 20 boum, id est ἀπὸ τῶν βουκόλων: praecipua enim sunt animalia apud rusticos boves.

Ba huius autem carminis origo varia est. nam alii dicunt eo tempore, quo Xerxes Persarum rex invasit Graeciam, cum omnes intra muros laterent nec possent more solito Dianae 25 sacra persolvi, pervenisse ad montes Laconas rusticos et in eius honorem hymnos dixisse; unde natum carmen bucolicum aetas posterior elimavit.

alii dicunt Orestem, cum Dianae Facelitidis simulacrum raptum ex Scythia adveheret et ad Siciliam esset tempestate 30 delatus, completo anno Dianae festum celebrasse hymnis, collectis nautis suis et aliquibus pastoribus convocatis, et exinde permansisse apud rusticos consuetudinem.

alii non Dianae, sed Apollini Nomio consecratum carmen hoc volunt, quo tempore Admeti regis pavit armenta. alii rusticis numinibus a pastoribus dicatum hoc asserunt carmen, ut Pani, Faunis, Nymphis ac Satyris. —

5 et hic est huius carminis titulus. qualitas autem haec est, scilicet humilis character. tres enim sunt characteres, humilis medius grandiloquus; quos omnes in hoc invenimus poeta. nam in Aeneide grandiloquum habet, in georgicis medium, in bucolicis humilem pro qualitate negotiorum 10 et personarum; nam personae hic rusticae sunt simplicitate gaudentes, a quibus nihil altum debet requiri. —

adhibetur autem ad carmen bucolicum, quod debet quarto pede terminare partem orationis. qui pes si sit dactylus, meliorem efficit versum ut (I 3) 'nos patriae fines 15 et dulcia'. primus etiam pes secundum Donatum et dactylus esse debet et terminare partem orationis ut (I 1) 'Tityre'. quam legem Theocritus vehementer observat, Vergilius non adeo; ille enim in paucis versibus ab ista ratione deviavit, hic eam in paucis secutus est. —

20 29, 18—30, 1: novimus autem tres characteres hos esse dicendi: unum, in quo tantum poeta loquitur, ut est in tribus libris georgicorum; alium dramaticum, in quo nusquam poeta loquitur, ut est in comoediis et tragoediis; tertium mixtum, ut est in Aeneide; nam et poeta illic et introductae 25 personae loquuntur. hos autem omnes characteres in bucolico esse convenit carmine, sicut liber etiam iste demonstrat. D

Isidorus

Etym. I 38, 16: Bucolicum, id est pastorale carmen, plerique Syracusis primum compositum a pastoribus opi- 30 nantur, nonnulli Lacedaemone. nam transeunte in Graeciam (Thraciam *libri, correxi e Philargyrio*) Xerxe rege Persarum, cum Spartanae virgines sub hostili metu neque egredi ur- Ba

bem auderent neque pompam chorumque agrestem Dianae de more exercere (exercerent *libri, emendavi indidem)*, turbae *(editur* turba, *correxi indidem)* pastorum, ne religio praeteriret, eundem ⟨usum *addidi indidem*⟩ inconditis cantibus celebrarunt. | appellatur autem bucolicum a bubulcis (bubus *vulgo, correxi*) de maiori parte, quamvis opilionum caprariorumque sermones in eis et cantica inserantur.

VIII 7, 11: apud poetas autem ⟨novimus *addidi e Servio*⟩ tres characteres esse dicendi: unum, in quo tantum poeta loquitur, ut est in libris Vergilii georgicorum; alium dramaticum, in quo nusquam poeta loquitur, ut est in comoediis et tragoediis; tertium mixtum, ut est in Aeneide; nam ⟨et *addidi*⟩ poeta illic et introductae personae loquuntur.

I. Θύρσις ἢ Ὠιδή

[a.] Θεοκρίτου Θύρσις ἢ Ὠιδή· τουτέστιν ὁ βουλόμενος Θύρσιν ὑπογραφέτω, ὁ θέλων Ὠιδήν· Θύρσις γάρ ἐστιν ὁ ποιμὴν ὁ αὐλῶν, ᾠδὴ δὲ τὸ μέλισμα τὸ φθεγγόμενον. E^bAT

5 b. αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται, ὃς διὰ τούτου μὲν τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε, διὰ δὲ τῶν ἑξῆς ὡς ζῶντος αὐτοῦ μνημονεύει. ὅμως τοῦτο προτέτακται διὰ τὸ χαριέστερον καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι· καὶ Πίνδαρος (Ol. VI 3) γάρ· 'ἀρχομένου δ' ἔργου', φησί, 'πρόσωπον χρὴ 10 θέμεν τηλαυγές'. ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον μὴ ὑποδεικνυμένου τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. c. τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν Σικελίᾳ· ποιμὴν δέ τις εἰσάγεται πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. KGE^bAPT

d. ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἑαυτοὺς Θύρσις 15 ποιμὴν καὶ αἰπόλος, ἤτοι Μενάλκας ἢ Κομάτας· ἀγνοεῖται γὰρ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα.

---

15 sch. VII 78/79 c

Tit.: Θ. ἢ ᾠδή arg. a, GE^bAT. titulo omisso personas indicant: ποιμὴν καὶ αἰπόλος K: ποιμὴν Θ. P 3 ἐπιγραφέτω Schaefer 6 τῶν ἑξῆς Meineke: τοῦ ἑξῆς codd. quod defendit Wilamowitz *Textg. 14* 9 δ' om. KGP χρὴ APT: δεῖ E^b: om. KG 10 θέμεναι codd. Theocr. post verba Pindari τὰ μὲν—Σικελίᾳ ex c habet A 11 ὑποκειμένου KA τοῦ ποιητικοῦ πρ. A: ποιητικοῦ πρ. K: τοῦ πρ. τοῦ ποιητοῦ cett. τὰ μὲν—Σικελίᾳ om. K et hoc loco A 13 εἰπεῖν KA: γνωστόν cett. 14 [αἰπ. καὶ π.] πρὸς ἑαυτοὺς Θ. π. καὶ αἰπ. A: πρὸς ἑαυτοὺς αἰπ. καὶ π. Θ. K: πρὸς ἀλλήλους Θ. π. καὶ αἰπ. cett. 15 ἢ pro ἤτοι K

E[b]AT [e.] πῶς οὐχ ὑπεγράφη ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τούτῳ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα, ἀλλὰ τοῦ ποιμένος; διὰ τὸ μέλλειν παρεισαχθῆναι τὸν ποιμένα κρειττόνως τῇ καλάμῃ φθεγγόμενον.

KA 1a. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα: οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ η̄ τὸ δασὺ εἰς ᾱ ψιλὸν ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. 5

PT b. ἁδύ τι: ψιλοῦται τὸ ᾱ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ η̄ τὸ δασὺ εἰς ᾱ ψιλὸν τρέπουσιν ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων· τὸ γὰρ ἡ τὸ ἄρθρον τραπὲν εἰς ἁ οὐ ψιλοῦσιν, ἀλλὰ δασύνουσιν.

KAPT c. ψιθύρισμα: τὸ μινύρισμα. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὴν τοῦ ἤχου ἰδιότητα κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς. 10

KAT d. ψιθύρισμα: μέλισμα, μέλος, λάλημα, ὅθεν καὶ τὸ ψίθυρος ὁ λάλος. ἡ δὲ φωνὴ τῶν κατὰ μίμησιν, καθάπερ καὶ τὸ κελαρύζειν. Ὅμηρος (Φ 261)· 'κατειβόμενον κελαρύζει'. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιὰς παρ' Ὁμήρῳ (Π 459). κυρίως δὲ λέγεται ψιθυρίζειν τὸ ἐν τοῖς 15 ὠσί τινα λεπτὸν ἦχον ἠχεῖν παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις ἤτοι ταῖς ἀκοαῖς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρίζουσι γοῦν αἱ πίτυς, ὅταν ῥιπισθῶσι, τῇ στενότητι τῶν
KEAT φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς, | ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (v. 1008)· 'ἦρος ἐν ⟨ὥρᾳ⟩ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος ⟨πτελέᾳ⟩ 20 ψιθυρίζῃ'.

ἡ δὲ ἔννοια καὶ τὸ ἑξῆς ἔχει οὕτως· ἡδὺ μὲν τὸ τῆς

---

9 Et. Gud. 574, 30 Sturz Lex. Αἱμ. 630, 44 14 Eust. 1071, 3 18 sch. Ar. Nub. 1007 Suid. ψιθυρίζει

---

1 ἀπορία et λύσις in contextu verborum habet T, ἀπορία in marg. A ἐπεγράφη E[b] 5 ὑπαναιρουμένων A 9 ψιθ. τὸ μιν. om. P 11 μέλος om. AT ὅθεν καὶ τὸ ψ. K: ψ. γὰρ cett. 13 κατειβόμενον K: —α A: —αι T 14 γίνεται— δένδρων om. AT 18 γοῦν K: δὲ A: γὰρ T 19 πνοῆς K: φωνῆς cett. 20 restitui quae apud poetam leguntur: ἦμος ἐν K: τῆμος ἐν E: τῆμος AT 21 post ψιθυρίζῃ in K leguntur verba καὶ πλάτανος πτελέας ψιθυριζούσας, quae orta esse patet ex emendatione versus antecedentis 22 διάνοια AT

πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς παρὰ | ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς KΘEAT
ᾀδούσης· ἡδὺ δὲ καὶ σύ, ὦ αἰπόλε, συρίζεις.

e. ψιθύρισμα: ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς πρὸς τὰς PT
πνοὰς τῶν ἀνέμων σχιζόμεναι. ψιθύρισμα δὲ ἢ τὸ μέλισμα ἢ
5 τὸ σύριγμα ἢ τὸ κροῦμα.

[f.] ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαί φασιν, ὡς τὸ K
'κρίκε δὲ ζυγόν' (Π 470) καὶ τὸ 'σίζε δὲ ὀφθαλμός' (ι 394).
κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν. ἔστι
γὰρ ψίθυρ ψίθυρος ὡς μάρτυρ μάρτυρος καὶ ψίθυρος ψιθύ-
10 ρου ὡς μάρτυρος μαρτύρου· τὸ δὲ ψίθυρ παρὰ τὸ ψύθος, ὃ
σημαίνει τὴν λοιδορίαν, ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω καὶ τὸ
θύρα· σημαίνει δὲ τὰ χείλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψύθος ἀπὸ
τοῦ ψεῦδος ἀποβολῇ τοῦ ε̅ καὶ τροπῇ τοῦ δ̅ εἰς θ̅, ψύδος καὶ
ψύθος. γίνεται δὲ καὶ τὸ ψίω ἀπὸ τοῦ ψῶ ἢ ἀπὸ τοῦ ψαύω,
15 ἀφ' οὗ ψιὰς ἡ κατὰ λεπτὸν τοῦ ὕδατος ἔκδοσις, ὡς λάμπω
λαμπάς, ἴλλω ἰλλάς· Ὅμηρος (N 572)· 'ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα'·
οἱ δὲ παρὰ τὸ ψίσω τὸ ποτίσω.

---

6 Et. Gen. cod. B (Et. Gud. 574, 17 Sturz): ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαί φασιν ὡς τὸ 'κρίκε δὲ (κέκρικε τὸν B) ζυγόν' καὶ τὸ 'σίζει ὀφθαλμός (-ούς B)'. Et. Gud. add.: ὅθεν κυρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν ἐγκειμένου τοῦ ψύθους. Καλλίμαχος (fgm. 184 Schneider, II 440)· 'Σκύλλα γυνὴ κατάκασσα καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.' Et. M. 818, 56
8 Et. Gen. cod. B (Et. Gud. 574, 13 Sturz): ψίθυρ λέγεται καὶ ψίθυρος, οἷον ψίθυρ ψίθυρος καὶ ψιθύρου ὡς μάρτυς μάρτυρος καὶ μαρτύρου. τὸ δὲ ψίθυρ παρὰ τὸ ψύθος ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω καὶ τὸ (τοῦ B) θύρα· σημαίνει δὲ τὰ χείλη περιφραστικῶς. Et. M. 818, 53 12 Et. M. 819, 13: ψύθος τὸ ψεῦδος· ἐκβολῇ τοῦ ε̅ ψύδος καὶ τροπῇ τοῦ δ̅ εἰς θ̅ ψύθος.
14 Et. Gen. cod. B (Et. Gud. 573, 61 Sturz): ὁ δὲ Φιλόξενος, ὅτι τὸ ψῶ ἐστι ῥῆμα, ὅθεν τὸ καταψᾶν, καὶ κατὰ παραγωγὴν ψαύω καὶ ψίω, ἀφ' οὗ ψιὰς ἡ κατὰ λεπτὸν τοῦ ὕδατος ἔκδοσις, ὡς λάμπω λαμπάς, ἴλλω ἰλλάς· 'ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα'. τὸ γὰρ ψίω σημαίνει τὸ ἐλαττοῦν. οἱ δὲ παρὰ τὸ ψίσω τὸ ποτίσω. Et. M. 818, 47 Et. Or. 166, 31; 168, 20

---

1 ἐκείνης τῆς K: καὶ ἐκείνης cett. 2 συρίζεις Duebner: ψιθυρίζεις codd. 7 σίζ' ὀφθαλμός Hom. 11 τὸ θύρα Toup, cf. Et. Gud.: τοῦ θύρα cod.

KGEAT g. *καὶ ἁ πίτυς*: λείπει τὸ πεφυκυῖα. ἥδιον δὲ τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα, ὅταν ῥιπισθῇ, τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς.

h. *αἰπόλοι* δέ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι, τουτέστιν ὑψηλοῖς καὶ τραχέσι τόποις, τὰς αἶγας νέμοντες· οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῷον. ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς αἶγας πολεῖν.

K^{g}GEAT i. *τήνα*: εὐθεῖα ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ Δωριεῖς γὰρ τὸ ἐκεῖνος τῆνος λέγουσι, τήνη καὶ τήνα ἀναλόγως τὰ θηλυκά.

EAP^{m}T k. *τήνα*: ἀντὶ τοῦ ἐκείνη Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ̄ ἀντὶ τοῦ κ̄, ποτὲ δὲ τὸ κ̄ ἀντὶ τοῦ τ̄. νῦν δὲ τὸ τ̄ ἀντὶ τοῦ κ̄· ἐκείνη γὰρ ἦν καὶ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ ε̄ κείνη καὶ κατὰ Δωριεῖς κείνα καὶ τροπῇ τοῦ κ̄ εἰς τ̄ καὶ τοῦ ε̄ εἰς η̄ τήνα ὑπεκθλίψει τοῦ ῑ.

K [2 a.] *ποτί*: πρόθεσις Δωρική ἐστιν ἀντὶ τῆς πρός. ἡ γὰρ πρὸς ἀποβάλλει τὸ ρ̄ Δωρικῷ ἔθει καὶ τρέπει τὸ σ̄ εἰς τ̄, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ ποτί· διότι οὐ δύναται λέξις Ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον καταλήγειν, προσλαμβάνει τὸ ῑ.

---

4 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 20, 19) Eust. 472, 25 Et. M. 37, 44 Et. Gud. 52, 4 De Stefani Et. Or. 5, 22 7 Ahrens *De graec. linguae dial. II 267 n. 4* 14 Et. M. 685, 24: *τὸ δὲ ποτὶ τὴν πρὸς πρόθεσιν σημαίνει Δωρικῶς· ἡ γὰρ πρὸς κατ' ἐπέκτασιν γίνεται προσὶ ὡς ἐν ἐνί (ἀναλόγως· παρέπεται γὰρ ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὐξάνεσθαι) καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ σ εἰς τ̄ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ̄ ποτί, ὥσπερ σοὶ τοί (σὸς τός* libri, corr. Lentz, Herodian. II 378, 9). Et. M. 342, 1.

---

3 *πνοῆς* **K**: *φωνῆς* cett. 5 post *τόποις* add. **T** *μένοντος καὶ τοῦ ῑ προσγεγραμμένου*, quae e scholio 12 c huc aberravisse mihi videntur, cum Ziegler *Jahrb. f. class. Phil. 125, 1882, 827* infeliciter ea rettulerit ad interpretationem vocis *τήνα* a cod. Par. 2802 pessimae notae prolatam (Ahrens 33, 8—10), quam eadem mixtura et ipsam laborare apparet 6 *ἢ διὰ* seqq. om. **EAT** 7 **K** non habet nisi *ἐκείνη· οἱ Δωριεῖς τὸ κεῖνος τῆνος λέγουσι* *ἐκεῖνος τῆνος* **T**, cf. **K**: *τῆνος ἐκεῖνος* (**G**)**EA** 8 *τήνη καὶ* scripsi: *τηνίκα* **GEAT** 13 *ἐκθλίψει* **PT**

b. *μελίσδεται:* διὰ τοῦ $\bar{\zeta}$ ἡ γραφή· τὸ γὰρ μελίσδω **KGEAT**
Αἰολικόν ἐστι. *μελίσδεται* δὲ ἀντὶ τοῦ μελίζει, ὅ ἐστι λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ᾄδει. μέλι γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος (fgm. 97 Schroeder *Poet. lyr. gr. I 1*[5]*, 422*) τὸν Πᾶνα
5 φάσκων 'τὸ σαυτοῦ μέλι γλάζεις', τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις.

[c.] *καὶ τύ:* ἀντὶ τοῦ σὺ κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ $\bar{\sigma}$ εἰς $\bar{\tau}$. **K**
εἰσὶ γὰρ ἀντωνυμίαι, αἵτινες ἐπεκτείνονται, ὥσπερ τὸ ἐγὼ ἐγώνη καὶ τὸ ἐμὶν ἐμίνη, τὶν τίνη· οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ σὺ τὺ καὶ κατ' ἐπέκτασιν τύνη.

10 3/4a. *συρίσδες:* ἀντὶ τοῦ συρίζεις Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δω- **EAT**
ριεῖς τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων εἰς $\overline{\varepsilon\varsigma}$ λήγουσι τὸ $\bar{\iota}$ μόνον ἐκθλίβοντες· τὸ συρίζεις γὰρ συρίζες γράφουσι, τὸ δὲ συρίζειν συρίζεν. διαλύουσι δὲ τὸ $\bar{\zeta}$ εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦν συγκείμενον στοιχεῖα.

15 b. *μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον:* ἀντὶ τοῦ· πρῶτον **KGEAT**
ὁ Πάν, δεύτερον σύ· τὰ δεύτερα ἆθλα τοῦ Πανὸς ἀποίσῃ, τῶν δὲ ἄλλων τὰ πρῶτα.

c. τὸν *Πᾶνα* οἱ μέν φασιν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων **KGEAPP**[m]**T**

---

1 Et. M. 411, 57: ἰστέον δὲ ὅτι τὸ $\bar{\zeta}$ διαλύουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς $\bar{\sigma}$ καὶ $\bar{\delta}$ (cf. sch. 3/4a), οἷον ζυγὸς σδυγός, θερίζω θερίσδω, συρίζω συρίσδω, μελίζω μελίσδω. Θεόκριτος· 'ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται', ἤγουν μελίζεται καὶ ἠχεῖ καὶ ἀποτελεῖ μελῳδίαν. **7** Et. M. 314, 42: τὸ δὲ τύνη, ὅπερ ἀντὶ τοῦ σύ ἐστιν, ἀντωνυμία, ὡς τὸ 'τύνη δ' ἕστηκας' (Ε 485)· καὶ Ἡσίοδος (Op. 9 sq.) 'ἴθυνε θέμιστας τύνη'. καὶ γάρ εἰσιν ἀντωνυμίαι κατ' ἔκτασιν γινόμεναι. παρὰ γὰρ τὴν ἐγὼν ἐγώνη καὶ παρὰ τὴν ἐμὶν ἐμίνη, τὶν τίνη· οὕτω καὶ τὺ τύνη κατ' ἐπέκτασιν τῆς $\overline{\nu\eta}$ συλλαβῆς. **10** Georg. Choer. ad Theod. Can. 25, 29; 26, 33 Hilgard **18** scholia c—f ad Apollodori Atheniensis librum *Περὶ θεῶν* refert Rob. Muenzel *Quaest. mythogr. 1883, 10—18* sch. I 123b

---

1 γὰρ **K**: δὲ cett. **3** μέλι Wilamowitz: μέλη codd. **5** τὸ σαυτοῦ **AT**: τοσαῦτα **GE**: τὸ ἑαυτοῦ **K**: τὸ σαυτῷ articulum scholiastae tribuens Ahrens: αὐτὸς αὐτῷ Schroeder μέλι Wilamowitz de γλάζεις dubitans: μέλος codd. **6** τροπὴν Δωρικὴν tacite Ziegler: τρόπον Δωρικὸν cod. **11** $\overline{\varepsilon\varsigma}$ **T**: $\bar{\varepsilon}$ **EA** **12** ἐκθλίβοντες **T**: ἐκθλίβουσι cett. συρίσδες—συρίσδεν **T** **15** πρῶτον—δεύτερον **K**: -ος -ος cett. **18** τὸν δὲ Π. **K**

τῶν μνηστήρων καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Πᾶνα· Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι (fgm. 16 Diels *Fgm. d. Vorsokr. II*[3] *192*) Διὸς καὶ Καλλιστοῦς Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους· Ἀρίστιππος δὲ ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 327*)
KGEAP^{m}T Διὸς καὶ νύμφης Οἰνηίδος. d. οἱ δὲ λέγουσιν, [ὅτι διὰ τοῦτο 5

---

sch. VII 109/10 b sch. Fist. 1/2 a sch. Eur. Rhes. 36 (ut restituit Schwartz praeeunte Muenzelio): *τὸν Πᾶνα οἱ μὲν Πηνελόπης φασὶ* ⟨...⟩ *[Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παῖδας γενομένους* ⟨...⟩ *ἀφ' ἧς ὄρος Κυλλήνης], ἄλλοι δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Πηνελόπης* ⟨...⟩ *ὡς καὶ Εὐφορίων* (fgm. 128 Scheidweiler *Diss. ph. Bonn. 1908, 76*) ⟨...⟩ *ὃν ἔθρεψαν νύμφαι· διὸ καὶ νυμφαγενῆ αὐτόν φασι τραφέντα παρ' ἐκείναις. Ἄραιθος δὲ ὁ Τεγεάτης* (fgm. 5 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 319*) *Αἰθέρος αὐτὸν καὶ νύμφης Οἰνόης γενεαλογεῖ. ἔνιοι δὲ Ὀρσινόης νύμφης καὶ Ἑρμοῦ. Ἐπιμενίδης δὲ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παῖδας γεγενῆσθαι Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους* ⟨...⟩ *Μνασέας* (fgm. 7 Mueller *Fgm. hist. gr. III 150*) *δὲ ξενικώτερον ἀφηγεῖται τὰ περὶ Πᾶνα ... Αἰσχύλος* (fgm. 35 Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *13*) *δὲ δύο Πᾶνας, τὸν μὲν Διός, ὃν καὶ δίδυμον* ⟨*Ἀρκάδος* add. Franz⟩, *τὸν δὲ Κρόνου. [παρὰ δὲ] τὴν αἰφνιδίων φόβων ταραχὴν ἀνῆψαν Πανὶ διὰ τοὺς ἤχους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι γενομένους, ἔνθα ὁ Πὰν ἅμα ταῖς νύμφαις συρίζει ...*
sch. Opp. Hal. III 15: *Πὰν λέγεται διὰ τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἐκ Πηνελόπης καὶ τῶν μνηστήρων πάντων· οἱ γὰρ νεώτεροι πόρνην λέγουσι τὴν Πηνελόπην· ἄλλοι δ' ἐκ Πηνελόπης καὶ Ἑρμοῦ λέγουσιν εἶναι τὸν Πᾶνα. λέγεται Πὰν ἀλληγορικῶς παρὰ τὸ ἐοικέναι τῷ κόσμῳ, κατὰ μὲν τὰ κέρατα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, κατὰ δὲ τὰ σκέλη τῇ γῇ διὰ τὸ δασὺ τῶν τριχῶν, κατὰ δὲ τὰ μέσα τοῖς μετεώροις* ⟨... lac. indicavi⟩ *διὰ τὰς καταιγίδας.* Cornut. Theol. gr. comp. 27: *τοῦτον* (scil. *τὸν ὅλον κόσμον*) *νομίζουσιν εἶναι καὶ τὸν Πᾶνα, ἐπειδὴ τῷ παντὶ ὁ αὐτός ἐστι. καὶ τὰ μὲν κάτω λάσια καὶ τραγώδη διὰ τὴν τῆς γῆς δασύτητα ἔχειν ... νεβρίδα δὲ ἢ παρδαλῆν αὐτὸν ἐνῆφθαι διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἄστρων καὶ τῶν ἄλλων χρωμάτων ἃ θεωρεῖται ἐν αὐτῷ* (scil. *τῷ οὐρανῷ*). *συρικτὴν δὲ εἶναι τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ παντοίων ἀνέ-*

---

1 *καὶ διὰ—Πᾶνα* et *ἐν τοῖς ποιήμασι* et *ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς* om. **P** 3 *Ἀρκάδιον* **GEA**, quo recepto hexametri partem Ahrens constituit 4 *τοῖς Ἀρκαδικοῖς* scripsi: *τῷ Ἀρκαδικῷ* codd.: *τῷ α' Ἀρκαδικῶν* Toup 5 *Αἰθέρος* pro *Διὸς* coni. Ahrens e locis similibus *Οἰνηίδος* **KGEAT**: *ἢ Νηίδος* **P**: *Νηίδος* **P^m**: *Οἰνόης Ναΐδος* coni. Ahrens: *Οἰνοΐδος* Wilamowitz *ὅτι* post *λέγουσιν* om. **EAT**, *καλεῖται* iidem et **GP**; delevi totam sententiam

Πὰν καλεῖται,] ὅτι ἀπάτωρ ἐστί, σημεῖον δὲ τοῦ παντός, ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται Πάν. συνοικειοῦται δὲ καὶ ἡ μορφὴ αὐτοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης μηνίσκους φασὶν εἶναι· τὸ δὲ παρδαλῆν ἐνῆφθαι

μων διαπνεῖσθαι ... ἔτι δὲ τὸ Πανικὰς λέγεσθαι ταραχὰς τὰς αἰφνιδίους καὶ ἀλόγους ... ἴσως δ' ἂν οὗτος καὶ ὁ Πρίαπος εἴη ... δρέπανον δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ προτείνει πότερον ἐπεὶ τούτῳ χρῶνται πρὸς τὴν κάθαρσιν τῶν ἀμπέλων .... cf. Bruno Schmidt *De Cornuti Theologiae graecae compendio capita duo, Diss. phil. Hal. 21, 1, 1912, 76 sqq.* Euseb. Praep. evang. III 11, 115 a (Porphyrii): τοῦ δὲ παντὸς τὸν Πᾶνα σύμβολον ἔθεντο, τὰ μὲν κέρατα δόντες σύμβολα ἡλίου καὶ σελήνης, τὴν δὲ νεβρίδα τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστέρων ἢ τῆς τοῦ παντὸς ποικιλίας. cf. Friedr. Börtzler *Porphyrius' Schrift von den Götterbildern, Diss. phil. Erlang. 1903, 34 sqq.* Alex. Aphrod. Probl. l. l. III et IV p. 6, 19—30 Usener Brev. Expos. Verg. Georg. I 17: Pana Pindarus (fgm. 100 Schroeder *Poet. lyr. gr. I 1[5] 422*) ex Apolline et Penelopa in Lycaeo monte editum scribit, qui a Lycaone rege Arcadiae Lycaeus mons dictus est. alii ex Mercurio et Penelopa natum, comitem Dianae feras solitum a cubilibus excitare et ideo capripedem figuratum, quo facilius densitatem ⟨terrae *add. Muenzel*⟩ cursu posset evadere. Cicero ait in IIII Verrinarum Liberi esse filium. alii eum ex Aethere et Oenoe (Iunone *codd.*, Oenone *sch. Bern., corr. Muenzel*), Apollodorus sine parentibus eum fingit, quoniam universum, id est τὸ πᾶν, huic deo sit adtributum: cornua, quibus solis circuli lunaeque designantur; pellis maculis distincta, quae variam designat imaginem siderum; inferior pars corporis hirsuta ut situs terrae; cum fistula est, quoniam flatus ventorum ex eo oriuntur; metus vero ad repentinas fugas Panicus dictus propter subitam aëris commotationem. eundem volunt etiam lanificii repertorem, a quo dictas paniculas. sch. Lucan. III 402: Pindarus et ceteri dicunt Apollinis et Penelopae filium, alii Mercurii et eiusdem. hunc natum montanis nymphis a patre

---

1 ἀπάτωρ indagavi viam monstrante Muenzelio l. l. p. 11 n. 6; cf. Fist. 15, Brev. Expos., sch. Lucan.: τῆς ὥρας (i. e. . . . τωρ additis spiritu, accentu, terminationum siglis) **KAPT**: τοῖς ὅροις **G**: καὶ τῆς Ἥρας **E**. locus a vv. dd. varie tentatus est, postquam Call. promulgavit τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον, τουτέστι τοῦ παντός 2 δὲ καὶ **K**: γὰρ cett. 3 αὐτοῦ **K**: τοῦ θεοῦ cett. ἀπομίμημα om. **GEAPT** 4 μηνίσκους **K**: μήνισκος **EA**: μήνιγγος **GT**: εὐ μήνικος **P** παρδαλῆν Valckenaer *Herod. ed. Wesseling 1763, p. 541 ad VII 68:* πάρδαλιν codd. ἐνῆφθαι Valckenaer ib. et Hemsterhuys, cf. Cornut.: εἰλῆφθαι codd.

τῆς [γῆς] ⟨τῶν ἄστρων⟩ φαντασίας εἵνεκα· τὰ δὲ κάτω ⟨τραγώδη καὶ⟩ λάσια τῶν τῆς γῆς στερρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι. τὸ δὲ αἰγίπουν τὰς καταιγίδας καὶ ἀπὸ τῶν νεφῶν γινομένας περὶ τὸν ἀέρα μεταβολάς. ⟨. . .⟩ τὰς αἰφνιδίους 5 ταραχάς ⟨. . .⟩.

---

nutriendum traditum perhibent, unde hylicus deus factus. Euphorion Ulixis filium manifestat. nonnulli quidem sine origine hunc deum tradiderunt sicut Apollodorus. sch. Bern. Verg. Georg. I 17 *(Jahrb. f. class. Phil., Suppl. IV 846)*: Pana Pindarus ex Apolline et Penelopa in Lycaeo monte editum scribit, alii ex Aethere et Oenoe (Oenone *cod.*). Serv. auct. Verg. Georg. I 16: Pindarus Pana ⟨Apollinis *add. Bergk*⟩ et Penelopae filium dicit. Prob. Verg. Georg. I 16: creditur propter duo argumenta sub eius (*scil.* Panis) nomine et vocabulo Iuppiter coli, id est mundus, quorum unum est, quod Pan Graece significat 'omne', id est universam naturam, alterum, quod hinuli pellis, qua tegitur, varietas maculis imitetur stellas. Philarg. Verg. Buc. II 32: Pan, id est natura omnium rerum, inventor fistulae. Pan pastoralis deus per cornua solem significat et lunam, per fistulam septem planetas stellas, per pellem maculosam caeli sidera, per cannam ventos, per pedum ⟨... *lac. indicavi, cf. Servium ad l.*⟩ tenuitatem aëris, per ungulas caprinas soliditatem terrae. villosus est, quia vestitis gaudet terra. hic autem natus est Mercurio in arietem converso et Penelope uxore Ulixis ...

---

1 deleto *γῆς* Ahrens *φαντασίας* accepit coeli stellati spectaculum; cui addere *τῶν ἄστρων* malui: *τῆς ἀστρικῆς φαντασίας* Duebner; cf. Cornut., Philarg., Brev. Expos., Serv. *εἰκόνα* pro *εἵνεκα* suspicatur Ahrens coll. Brev. Expos., Serv. suppl. Ahrens; cf. Anecd. Est. p. 8, 10; Cornut. 2 *στερρῶν* Ahrens ('soliditatem terrae' Philarg., Serv.): *μερῶν* K: *νεύρων* cett.: *ὀρῶν* e scholio e coni. W. H. Roscher *Festschrift f. Joh. Overbeck 1893, 58 n. 3* 3 *πνευμάτων* K: *πάντων ἀνέμων* cett.: *πλανωμένων* coni. Ahrens coll. Philarg., Serv. 4 *αἰγίπουν* Hefermehl *Studia in Apollodori Περὶ θεῶν fgm. Genev., Diss. phil. Berol. 1905, 21*: *αἰγόπουν* Hemsterhuys: *αἰγωπόν* codd. *τῶν καταιγίδων* libri, correxi verbis *τὰς αἰφν. ταραχάς* vulgo subsequentibus ad finem scholii reiectis *νεφελῶν—εἰς ἀέρα* **GEAPT** 5 *γινομένων—μεταβολῶν* **K** *τὰς αἰφν. ταρ.* ad Panicum quem dicunt terrorem spectare Ahrens recte monuit *αἰφνιδιακὰς* **K**

e. ⟨. . .⟩ *καὶ τὰ κάτω⟨λάσια⟩, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους· καὶ τὰ κάτω τραγώδη σημαίνοντα τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον σημαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα ση-*
5 *μαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.*

f. ⟨. . .⟩ *Ἀπολλόδωρος δέ φησι τὸν μὲν αὐτόχθονα, τὸν* KE *δὲ Διὸς καὶ ⟨Καλλιστοῦς . . . ὁ⟩ Κεφαλληνεὺς ἐν Θήραις τῆς Ἀρκαδίας φησὶ γεννηθῆναι τὸν Πᾶνα, ὄντα Πηνελόπης καὶ*

Serv. Verg. Buc. II 31: Pan deus est rusticus in naturae similitudinem formatus, unde et Pan dictus est, id est omne. habet enim cornua in radiorum solis et cornuum lunae similitudinem; rubet eius facies ad aetheris imitationem; in pectore nebridem habet stellatam ad stellarum imaginem; pars eius inferior hispida est propter arbores, virgulta, feras; caprinos pedes habet, ut ostendat terrae soliditatem; fistulam septem calamorum habet propter harmoniam caeli, in qua septem soni sunt, ut diximus in Aeneide 'septem discrimina vocum'; *καλαύροπα* habet, id est pedum, propter annum, qui in se recurrit. hic quia totius naturae deus est, a poetis fingitur cum Amore luctatus et ab eo victus, quia, ut legimus, 'omnia vincit Amor'. exscripserunt haec Mythogr. Vat. I 127; II 48; III 8, 2 Isid. Hisp. Etym. VIII 11, 81—83: Pan dicunt Graeci, Latini Silvanum, deum rusticorum, quem in naturae similitudinem formaverunt, unde et Pan dictus est, id est omne. fingunt enim eum ex universali elementorum specie. habet enim cornua in similitudinem radiorum solis et lunae. distinctam maculis habet pellem propter caeli sidera. rubet eius facies ad similitudinem aetheris. fistulam septem calamorum gestat propter harmoniam caeli, in qua septem sunt soni et 'septem discrimina vocum'. villosus est, quia tellus convestita ⟨. . . *lac. indicavi*⟩ est agitata ventis. pars eius inferior foeda est propter arbores et feras et pecudes. caprinas ungulas habet, ut soliditatem terrae ostendat. quem

---

1 haec a praecedentibus separavit Duebner addidi 2 *τραγώδη* scripsi: *τραχέα* K: *βραχέα* cett. 3 falcem potius ad Priapum pertinere Ahrens adnotavit, cf. Cornuti locum cit. *ῥόπαλον* pro *δρέπανον* prop. W. H. Roscher l. l. 60 n. 2 6 initio lac. ind. Muenzel, altera redactio esse videtur scholii c *Ἡλιόδωρος* libri, corr. Wilamowitz e falsa notae tachygraphicae interpretatione mendum ortum esse monens *τὸν μὲν* idem: *ἴον μὴ* E: *μὴ* K 7 ὃ ante *καὶ* add. K *Καλλ.* suppl. Wilamowitz, articulum Muenzel lacuna antea indicata

Ἑρμοῦ υἱόν. Θεόξενος δὲ οὐράνιον τὸν Πᾶνά φησιν. Διδύμαρχος δέ φησι γηγενῆ αὐτὸν εἶναι.

KGEAP^m g. ἀποισῇ [καὶ λαψῇ] περισπαστέον, ἐπεὶ τοὺς μέλλοντας τῶν ὁριστικῶν περισπῶσιν οἱ Δωριεῖς, οἷον δεξῇ γραψῇ τυψῇ ποιησῇ καὶ τοὺς ὁμοίους. οὕτω καὶ τὸ λαψῇ. 5

PT h. ἀποισῇ: κομίσῃ, ὡς τὸ λαψῇ ἀντὶ τοῦ λήψῃ· τοὺς γὰρ μέλλοντας περισπῶσιν οἱ Δωριεῖς.

K i. αἴκα: εἴκε τροπῇ τῆς $\overline{ει}$ εἰς $\overline{αι}$. τὸ δὲ $\bar{α}$ τοῦ συνδέσμου κακῶς [δὲ] ἐξέτεινε, τῶν Δωριέων εἰς $\bar{α}$ βραχὺ τρεπόντων, ὡς Ἄρτεμις Ἄρταμις· κατιὼν δὲ καὶ συστέλλει. 10

KGEAPT k. αἴκα: ἀντὶ τοῦ εἴκεν ἐστὶ τὸ αἴκα. ἀλλὰ τὴν $\overline{ει}$ τρέπουσιν εἰς $\overline{αι}$, τὸ δὲ $\bar{ε}$ τρέπουσιν εἰς $\bar{α}$ βραχύ, οἷον Ἄρτεμις Ἄρταμις. κακῶς οὖν ὁ Θεόκριτος ἐκτείνει τὸ $\bar{α}$ τοῦ δυναμικοῦ συνδέσμου τοῦ $\overline{κα}$· τῶν γὰρ Δωριέων εἰς $\bar{α}$ βραχὺ τρεπόντων οὗτος ⟨καὶ⟩ ἐξέτεινε καὶ συνέστειλεν. 15

---

volunt rerum et totius naturae deum, unde Pan quasi omnia dicunt. Serv. auct. Verg. Aen. II 44: (Pan) dicitur ex Penelope et procis omnibus natus, sicut ipsum nomen Pan videtur declarare; quamquam alii hunc de Mercurio, qui in hircum mutatus cum Penelope concubuerat, natum ferunt. sch. Lyc. 245, 18 Scheer Et. M. 554, 44 3 Ahrens *De graec. linguae dial. II 287 n. 3* 8 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 160, 1) sch. T Z 414 Georg. Choer. ad Theod. Can. 1, 127, 18; 2, 142, 27 Hilgard Et. M. 732, 34 (cf. Gen.)

---

1 de Theoxeno nihil scimus Διδύμαρχος μεταμορφώσεων γ' laudatur ad Ant. Lib. 23; cf. Wilamowitz *Antig. v. Karystos, Phil. Unters. IV 171 sq.* 3 uncis inclusit Ziegler 4 οἷον seqq. desunt in **P** δεξῇ—λαψῇ ut supra **K**: δεξῇ (ἐξῇ **G**) λαψῇ γραψῇ καὶ τὰ ὅμοια **GEA** 7 **T** add. in fine e scholio g δεξῇ λαψῇ γραψῇ καὶ τὰ ὅμοια 9 δὲ inclusi puncto post συνδέσμου deleto 10 haec spectant vel ad v. 10, ubi αἴκα δ' ἀρέσκῃ **P** exhibet, vel ad V 55, ubi αἱ δέ κα καί libri multi 13 pro ultimis inde ab ἐκτείνει **PT** exhibent ἐξέτεινε τὸ $\overline{κα}$ νῦν· παρακατιὼν δὲ συνέστειλεν Ahrens τὸ $\bar{α}$ seqq. pro scholio separato habuit, Ziegler *Jahrb. f. class. Phil. 125, 1882, 827 n. 7* τῶν γὰρ Δωριέων seqq. lacuna antea statua 14 τοῦ $\overline{κα}$ Ahrens: τοῦ $\overline{κε}$ **K**: τὸ $\overline{κε}$ cett. γὰρ om. **GEA** 15 καὶ addidi

[l.] *κεραὸν τράγον: μέγαν.* Θ

5/6 a. *αἶγα λάβῃ τῆνος: ἤγουν εἰ μὴ ἔχει τις τράγον* EAT
διδόναι τῷ θεῷ καὶ δώσει αἶγα θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον.
ἐπὶ θηλυκοῦ· χίμαρος γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος, θηλυκῶς
5 *δὲ ἡ ἐνιαυσιαία αἴξ, ἡ ἑνὸς χειμῶνος οὖσα. μᾶλλον δὲ ἀδύ-*
νατον μὴ ἔχειν τινὰ τράγον· ἀλλ' εἰ θελήσει ὁ θεὸς αἶγα λα-
βεῖν, σοὶ δοθήσεται χίμαρος.

b. *καταρρεῖ: μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθήσεται. τὸ* KΘEAT
σύντονον τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ.

10 c. *χίμαρός ἐστιν αἴξ ἑνὸς χειμῶνος. κρῆς δὲ Δωρικῶς* P
τὸ κρέας.

d. *ἔστε: ἕως οὗ ἀμέλξῃς, ἀντὶ τοῦ ἀμέλξεις, ἤτοι μέχρις* KΘEAPT
οὗ ἐστιν ἀνήμελκτος. ἐκ δὲ τούτου τὴν μήπω τετοκυῖαν δηλοῖ.
ὅτι δὲ τῆς μήπω τετοκυίας τὸ κρέας ἥδιόν ἐστι, καὶ Ἡσίοδος
15 (Op. 591) *μαρτυρεῖ· 'καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τε-*
τοκυίας.'

[e.] *γράφεται καὶ ἔστε κ' ἀμέλξῃς, ἀντὶ τοῦ μέχρις ἂν* P
ἀμέλξῃς.

[f.] *γράφεται καὶ ἔστ' ἂν ἀμέλξῃς.* T

20 7 a. *καταχές: τὸ ἐν τῷ καταφέρεσθαι ἠχοῦν ἢ ὅπερ ὑπάρ-* K
χει καταχεόμενον.

b. *ἢ τὸ καταχές: τὸ καταχεόμενον ἢ τὸ ὑπηχοῦν καὶ* KΘAT
ὑπορροιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

c. *καταχές: κατωφερὲς ἢ ἠχοῦν.* PT

---

4 Et. M. 811, 50. 53 (cf. Gen.) Et. Or. 166, 17 Suid. *χίμαρος*

---

3 *λήψῃ* Call.: *λάβεις* E: *-ης* A: *-η* T 10 *χίμαιρα* cod. 12 l.: *ἔστε* K: *ἔστε κἀμέλξῃς* ΘEAT: *ἔστ' ἂν ἀμέλξῃς* P *ἕως— ἀνήμελκτος* K: *ἀντὶ τοῦ ἀνάμελκτος* cett. 14 *ἡδὺ γὰρ τῶν μήπω τετοκυιῶν τὸ κρέας, ὡς καὶ Ἡσ. φησι* P 17 cf. l. scholii d 22 l. et *τὸ καταχεόμενον* om. K hoc scholium cum praecedente in unum cogens

KGEAT d. ⟨*καταχές*:⟩ *ἐκτατέον τὸ τ̅α̅ διὰ τὸ εἶναι Δωρικόν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης, ἐπεί φησιν, ὅτι καὶ βραχύνεται.*

KGEAPT 9a. *Μῶσαι: παραβέβληται ὁ μὲν αἰπόλος τῷ Πανί, ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς Μούσαις. τὸ δὲ Μῶσαι Δωρικόν.*

K^g [b.] ⟨*οἴιδα*:⟩ *τὸ μικρὸν πρόβατον λέγουσι.* 5

10a. ⟨*σακίταν*:⟩ *ἐν τῷ σηκῷ, λιπαρόν.*

E^g b. ⟨*σακίταν*:⟩ *τὸν ἐν τῷ σηκῷ ἤγουν τῇ μάνδρᾳ τιτ⟨θ⟩ιζόμενον ἤτοι γαλαθηνόν.*

G c. ⟨*σακίταν*:⟩ *σηκίτην, λιπαρόν, γαλαθηνόν.*

KGEAPT 12a. *λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν: ἀντὶ τοῦ βούλει, ἀπὸ* 10 *τοῦ λῶ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελές, ὃ πάντες θέλομεν.*

KGPT b. *Δωρικῶς δὲ τὸ λῆς κατ' ἀφαίρεσιν τῆς θ̅ε̅ συλλαβῆς.*

E c. *λῆς: θέλεις ἦν καὶ διαλύσει τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου εἰς ε̅ καὶ ι̅ καὶ τροπῇ τοῦ ε̅ εἰς η̅ μένοντος καὶ τοῦ ι̅ προσγεγραμ-* 15 *μένου* ⟨. . .⟩.

GPT d. *ὁ Θύρσις δὲ τοῦτο λέγει.*

KGEAT e. *τῆδε καθίξας: ἐνθάδε ἢ ἐκεῖσε καθίσας, τροπῇ τοῦ*

---

10 Georg. Choer. ad Theod. Can. 184, 23 Hilgard   Eust. 411, 5   sch. Call. H. Dian. 18

---

1 *ἐκτέταται* **T**   *δὲ* post *ἐκτατέον* add. **K**   *τ̅α̅* scripsi cum Ahrensio: *λ̅α̅* codd.   hoc scholium in libris trahitur ad *λαψῇ* v. 4, quod **GEAT** lemmatis loco praefigunt, cum in **K** proxime antecedant ultima scholii 3/4 g verba *οὕτω καὶ τὸ λαψῇ*. quod cum male stare appareret, Wuestemann *Theocriti rell. 1830 p. XVIII* coniecit *τὸ κ̅α̅* adnotationem referens ad *αἶκα* v. 4, Ahrens *τὸ τ̈ᾰ* agnoscens explicationem lectionis *καταρεῖ* v. 5 a Meinekio propositae. nos Asclepiadem discernentem fecimus *κατᾱχές* = *κατηχές* derivatum ab *ἠχοῦν* et *κατᾰχές* derivatum a *καταχέομαι*   **2** *βραχύνεται* **K**: *βραχύ* cett.   **3** l.: *Μῶσαι* **G(PT)**: *Μοῖσαι* **EA**: om. **K**   *παραβέβληται* **PT**: *παραβέβληκεν* cett.   **4** *τὸ δὲ* seqq. om. **KEAPT**   **9** *λεπρόν* cod.   **10** *βούλει* **KP**: *θέλεις* **GEA**: *βούλει καὶ θέλεις* **T**   post *βούλει* add. *τροπῇ τοῦ α̅ εἰς η̅* **K**, cf. schol. c.   **11** *τοῦ λῶ τὸ θέλω* **KGEA**: *θέματος τοῦ λῶ* **P**: *θέματος τοῦ λῶ τὸ θέλω* **T**   *καὶ* ante *πάντες* add. K   **16** indicavi lacunam, quam expleas: *καὶ ἀφαιρέσει τῆς θ̅ε̅ συλλαβῆς γίνεται λῆς*   **18** *καθίσας* om. **GEAT**

σ̄ εἰς ξ̄ Δωρικῶς. f. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τε- EAT
τάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τῆς ληγούσης εἰς ζ̄ διὰ τοῦ
ξ̄ ἐκφέρουσιν.

13 a. *κάταντες τοῦτο*: παρὰ μὲν Ὁμήρῳ (Ψ 116) τὸ KGEAPT
5 κατωφερὲς δηλοῖ, ἐνταῦθα δὲ τὸ κατ' ἐναντίας.

b. τὸν κατωφερῆ τόπον ἢ τὸν ὑψηλόν. GEAT

c. *γεώλοφον*: τόπος προέχων ἀπὸ τῆς γῆς μικρόν, τουτ- KGEAT
έστιν ὑψηλὸς τόπος, κολωνός.

d. *γεώλοφος* ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πεδίῳ ὑπερανεστηκὼς ὄχθος, ET
10 ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται.

[e.] πῶς τῆς γαίας διφθογγογραφουμένης ψιλογραφεῖται EAT
τὸ γεώλοφος ὡς καὶ τὸ ἀνώγεων καὶ κατώγεων; ἡ γαῖα παρὰ
τοῖς παλαιοῖς ἐψιλογραφεῖτο ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα·
νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογραφοῦντες οὐκ ἠθέλησαν τὴν τῶν
15 παλαιῶν συνήθειαν τελείως ἀπολιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καί τινα
ψιλογραφούμενα, γράψαντες οὕτως πλὴν τοῦ ἀνώγεων κατώ-
γεων γεώλοφος.

f. *ἅτε μυρῖκαι*: εἶδος φυτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν KGE[1.2]APT
ποταμοῖς φυόμενον· ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἰώθασι.

---

1 Ahrens *De graec. linguae dial. II 89 n. 1* 4 sch. BT Ψ 116 Eust. 1291, 37 sch. Ar. Ran. 127 Hesych. Phot. Suid. κάταντες Lex. Bachm. 270, 17 Et. M. 98, 27; 686, 27 cf. *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 81* 7 Hesych. γεύλοφα Suid. γεώλοφον. γήλοφος Lex. Bachm. 185, 2 Et. M. 222, 53 (cf. Gen.) 11 Suid. ἀνώγεων. κατώγεων Epim. (Cram. An. Ox. II 338, 11)

---

4 παρὰ μὲν Ὁμήρῳ Ahrens: παρ' Ὁμήρῳ **P**: πῆ μὲν Ὅμηρος **KGEA**: ὁ μὲν Ὅμηρος **T** 5 κατ' ἐναντίας **K**: ἀπ' ἐναντίας **GEAT**: ἐναντίον **P** 7 προέχων **E**: περιέχων vel παραέχων cett. τουτέστιν seqq. om. **GEAT** 11 ἀπορία et λύσις add. in marg. **A**, inter verba scholiastae **T** 18 εἶδος — φυόμενον desunt in **GE**[1.2]**APT** 19 ἐφ' αἷς seqq. ad Pana pertinere arbitratus Ahrens eo loco reliquit, quo in **GA** et iterum in **E** leguntur, nempe post schol. 18 b εἰώθασι **PT**: εἴωθε cett.

ET [15 a.] *τὸ μεσημβρινόν*: μεσημερινὸν καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε̄ καὶ προσθέσει τοῦ β μεσημβρινόν.

K[g] [b.] ⟨*ἄμμιν*:⟩ γρ. ἁμῖν.

K [16.] *ἀπ' ἄγρας*: ἀπὸ τῆς θήρας.

E [17.] ἔστι καὶ τροπῇ τοῦ σ̄ εἰς ν̄ ἔντι. 5

KE[g] 18 a. *καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα*: ἀντὶ τοῦ· διαπαντὸς ὀξύθυμός ἐστιν.

GEA b. *δριμεῖα χολά*: ὀξύχολός ἐστι, παραδείκνυσιν αὐτοῦ τὸ ὀξύχολον.

KGEAT 19/20 a. *τὰ Δάφνιδος*: τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δάφνιδός μοι λέγε. 10

K [b.] *ἀείδες* ⟨γράφεται ἄειδε⟩ ἀντὶ τοῦ λέγε.

KGEAT c. *ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας*: ὁ νοῦς τοιοῦτος· καὶ ἐν τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ πολὺ προβέβηκας, ὥστε σε νικᾶν ἅπαντας.

K d. ἤγουν· ᾆσον ὡς ἔθος τοῖς βουκόλοις ᾄδειν. 15

KGEAPT 21/22 a. *τῷ τε Πριήπῳ*: Πρίηπος νύμφης Ναΐδος Χιόνης καὶ Διονύσου υἱός, ὃν κτίσαι περὶ Λάμψακον ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν φασί. παρ' ἐνίοις δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. καὶ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας ὁ αὐτὸς φαίνεται· ἔστι γὰρ οἷον βριήπυος διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις καὶ μέθαις ἐκβοήσεις. ἢ 20 Πρίηπος ἀπὸ τοῦ προΐεσθαι τὸ σπέρμα.

---

16 sch. Luc. 59, 13—16 Rabe Strab. XIII 587 Athen. I 30b sch. Dion. Per. 576 (e sch. Theocr.) Hesych. Suid. *Πρ.* Apollodori libro *Περὶ θεῶν* conscripto hoc scholium dat Bruno Schmidt *De Cornuti Theologiae graecae compendio capita duo, Diss. phil. Hal. 21, 1, 1912, 79*

---

1 l.: *τὸ μεσημβρινόν* Call.: *τὸ μεσημβρινάς* **T**: om. **E** *μεσημερινὰς—μεσημβρινάς* **T** 8 *παραδεικνὺς* codd., em. Wilamowitz 12 lac. ind. Ziegler, explevit Wilamowitz 13 *τὸ* om. **K** *νοῦς* **K**: *σκοπὸς* **T**: *σκοπὸς δὲ* cett. 14 *νικᾶν ἅπαντας* **K**: *καὶ νικᾶν* cett. 16 *Πρίαπος ν. Ν. Χ. καὶ Δ. υἱός* **K**: *Πρίαπος ν. Ν. Χ. καὶ Δ. φησὶν υἱόν* **GEA**: *τὸν Πρίηπον ν. Ν. ἢ Χ. καὶ Δ. φασὶν υἱόν* **PT** 19 *καὶ ἐκ τῆς* **K**: *ἐκ τῆς* **PT**: *καὶ λάτης* (h. e. *διὰ τῆς*, ut vidit Duebner) **GEA** *γὰρ* (*γε* Ahrens) post *ἐτυμ.* inserunt **KPT** *φαίνεται* **KPT**: *φασιν* cett. *γὰρ* **PT**: *γοῦν* **K**: *δὲ* cett. *ἢ* post *οἷον* add. **PT** 21 *Πρίηπος* om. **KGEA**: *πρίητος* coni. Reiske, *προϊήτης* Duebner, *προΐηπος* Ahrens *ἀπὸ τοῦ προΐεσθαι* **KGEA**: *ὁ προϊέμενος* **PT**

b. *κρανίδων*: ἀντὶ τοῦ κρηνῶν, ἐκτὸς εἰ μή που **$K^{1\cdot2}G^{1\cdot2}E^{1\cdot2}A^{1\cdot2}$PT**
τὰς Νύμφας οὕτω καλεῖ ὡς συγκαθιδρυμένας τῷ Πριήπῳ.
τινὲς δὲ τὸ *κρανίδων* κρανείας ἀπεδέξαντο, ἅ ἐστι δένδρα
οὕτω καλούμενα.

5 c. *κατεναντίον*: κατέναντι τοῦ Πριήπου καὶ τῶν κρηνῶν. **KGEA**

23—26 a. *τῆνος*: ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. ἔστι δὲ εὐθεῖα· οἱ **K**
γὰρ Δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνος λέγουσι καὶ τὸ ἐκείνη τήνα.

b. *ὡς ὅκα τὸν Λιβύαθεν*: ἐὰν δὲ ᾄσῃς, ὡς ᾖσάς ποτε **KGEA**
ἐρίζων πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης Χρόμιν, αἶγά σοι δώσω ⟨*διδυ-*
10 *ματόκον*⟩· φασὶ δὲ τὰς πολυτόκους καὶ πολυχύλους εἶναι,
ἤγουν πολυγαλάκτους.

c. *διδυματόκον*: δίδυμα τετοκυῖαν. ἐς τὸ τρὶς ἀμέλ- **KGEAT**
ξαι· πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα αἱ διδυματόκοι. οὕτω φησίν· ἡ
αἶξ περιουσιάζεται τῷ γάλακτι, ὥστε μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων
15 τροφὴν καὶ δύο πέλλας πίμπλησι. τὰ δὲ ἀμόλγια *πέλλας* κα-
λοῦσι παρὰ τὸ πίνειν ἐν αὐτοῖς.

---

15 sch. Nic. Al. 77

---

1 l. et *ἀντὶ τοῦ κρηνῶν* om. **$K^2G^2E^2A^2$** reliqua falso repetentes post vocem *κρηνῶν* scholii c *ἐκτὸς* Toup *Cur. post. 2*: *ἐντὸς* **$K^2G^2E^2A^2$**: om. cett. *τις* pro *που* **$K^2G^2E^2A^2$** *τὰς Ν. οὕτω καλεῖ* **K^1**: *τὰς Ν. κρηνίδας λέγει* **PT**: *τὰς Ν. κρηναίας εἴποι* [*Νύμφαι κρηναῖαι*] **K^2**: *τὰς Ν. Νύμφας κρηναίας εἴπῃ* **$G^2E^2A^2$**: *κρήνας εἶπε Ν.* **$G^1E^1A^1$**: *τὰς Ν. Κρηναίας εἶπε* Ahrens 2 *συγκαθιδρυμένας* **K^1**: *τὰς Νύμφας ἱδρυμένας* **$G^2E^2A^2$**: (*καὶ* **$G^1E^1A^1$**) *τῶν Νυμφῶν συγκαθιδρυμένων* (*ἱδρυμένων* **K^2**, *συγκαθεζομένων* **T**) cett. *Πριάπῳ* **$K^2G^1E^1A^1$** *τινὲς* seqq. desunt in **$G^2E^2A^2$** 3 *τὰς* pro *τὸ κρανίδων* **K^1P** *αἵ εἰσι* **$G^1E^1A^1$**
4 in fine add. **P** *πέλλας*, h. e. lemma scholii cuiusdam pertinentis ad v. 26; ibidem **T** praebet *πελίκας* 5 *Πριάπου* **K** 9 suppl. Wilamowitz 12 *ἐς* **K**: *ὡς* cett. 13 *οὕτω* **K**: *ὅθεν* cett.
16 locum, quem mutilum putat, Ahrens collatis scholiis e et V 58a in hunc modum refinxit: *παρὰ τὸ ⟨πεπελεκῆσθαι. καλοῦσι δὲ καὶ γαυλοὺς παρὰ τὸ⟩ πήσσειν ἐν αὐτοῖς ⟨τὸ γάλα⟩*. monstrante viam Jacobsio (p. XXXII) iam Duebner asciverat *πεπελεκῆσθαι* ex Etymologico ad sch. e laudato. traditum retineri vult Wilamowitz propter Athen. XI 495 c—e

d. *πέλλα δέ ἐστι γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.*

K [e.] *πέλλας: ξύλινα ἀγγεῖα ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. πελίωμα δὲ τὸ μέλαν. λέγομεν γὰρ πέλλην βοῦν τὴν τοιοῦτο χρῶμα ἔχουσαν· καὶ Πέλλη πόλις Μακεδονίας, ὅτι βοῦς αὐτὴν εὗρε πέλλη τὸ χρῶμα· καὶ Πελίας ὄνομα.* 5

K[g] [f.] *πέλλας καὶ κισσύβια, ποιμενικὰ ἀγγεῖα.*

K [27 a.] *κισσύβιον: τὸ ἀγροικικὸν ποτήριον, ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις τίθεται, παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον, οἷον χύω χύσω χυσσίβιον καὶ* 10 *κισσύβιον. Ἡσίοδος* (fgm. fals. 12 Rzach, ed. a. 1902, 417; cf. potius Callim. fgm. 109 Schneider, II 376)· '*ὀλίγῳ δ' ἥδεται κισσυβίῳ*'.

KGEAT b. *κισσύβιον: ποτήριον παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσίπιόν τι ὄν. ἢ ἀπὸ τοῦ κισσὸς κισσύβιον.* 15

c. ⟨*κισσύβιον:*⟩ *ξύλινον ἔκπωμα κεκοσμημένον γομφίσι πολλαῖς.*

---

1 Athen. XI 495 c 2 Et. Gen. (Et. M. 659, 41): *πέλλας· ξύλινα ἀγγεῖα* (-ῳ -ῳ B) *ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι.* Et. Gen. (Et. M. 659, 36): *πελίωμα· τὸ μέλαν. καὶ γὰρ πέλλην λέγομεν βοῦν τὴν τοιοῦτο* (-ον AB) *χρῶμα ἔχουσαν· καὶ Πέλλη πόλις Μακεδονίας, ὅτι βοῦς αὐτὴν εὗρε πέλλη τὸ χρῶμα· καὶ ὁ Πελίας ὄνομα.* 7 Et. Gen. (Et. M. 515, 33): *κισσύβιον· τὸ ἀγροικικὸν ποτήριον, ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκεύαζον τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων* (*τῶν ποτ. τῶν ξυλ.* B) *ἡ λέξις τίθεται, παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὰ τὸν οἶνον, οἷον χύω χύσω χυσσίβιον* (*χυσύβιον* B) *καὶ κισσύβιον. Ἡσίοδος· 'ὀλίγῳ δ' ἥδεται κισσυβίῳ'.* Et. Gud. 323, 14; 324, 3 Sturz sch. ι 346 sch. Eur. Alc. 756 sch. Luc. 210, 2 Rabe Athen. XI 477 c. d Macrob. V 21, 11—13 Phot. Suid. *κισσ.* Lex. Bachm. 278, 18 Eust. 1631, 60; 1835, 17

---

1 *πέλλα δέ* **K**: *ὅ* cett. *κοῦτλος* (*κουτάλη* ?) in fine add. **G** 2 post *πεπελ.* lac. ind. Ziegler 3 *τὸν—ἔχοντα* cod. 13 *ἥδεται* Et. Gen., sch. Luc.: *εἴσεται* **K** Et. M.: *ἥδετο* Athen. Macrob.: *ἥσατο* Ahrens 14 *κόμβλος* pro *ποτήριον* **G** 15 *χυσίπιόν τι* **K**: *χυσσύ*(*χυσί-*, *χισσί-*)*βιον* cett. *ἢ—κισσύβιον* om. **GEAT** 17 *πολλοῖς* **KGT**

d. *κισσύβιον*: ποιμενικὸν καυκίον ξύλινον, τὸ οἱονεὶ χυσίπιον. PT

[e.] ⟨*κισσύβιον*:⟩ ἢ σκύφος ἢ γαλακτοδόχον ἀγγεῖον ἢ σκάφη ἢ ξύλινον ἄγγος ἀπερίεργον. P[m]

5 f. ⟨*κεκλυσμένον*:⟩ περικεχυμένον, κεχρισμένον. K[g]

g. ⟨*κεκλυσμένον*:⟩ κεχρισμένον, ἤγουν ὑπερχειλὲς ὂν μέλιτος. E[g]

28 a. *ἀμφῶες*: τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία· διὰ τούτου δὲ τὸ μέγεθος παριστᾷ. KE[g]

10 b. *ἀμφῶες*: δύο ὠτία ἔχον. P

c. *νεοτευχές*: ἤγουν τὸ νεωστὶ τορευθὲν καὶ γλυφέν. K

d. *γλυφάνοιο*: ὡς τὸ στέφω στέφανος, λείβω λίβανος, οὕτω καὶ γλύφω γλύφανος. KGEAPT [e.] τὸ δὲ *ποτόσδον* ἀντὶ τοῦ μυρίζον. PT

15 f. *ποτόσδον*: τὸ ποτὶ ἀντὶ τῆς πρός, τὸ δὲ πρὸς ἀντὶ τῆς παρά. K

29 a. *μαρύεται*: μήρυμα ἀναλύεται καὶ ἀνέλκεται· μηρύω δὲ τὸ κουβαρίζω. KGEAT

---

8 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et. 42, 23*): ἀμφῶες· τὸ δύο ὦτα ἔχον. παρὰ τὸ οὖας ἐλλείψει τοῦ ῡ ὄας, καὶ ὡς οὖδας οὖδος, γῆρας γῆρος, οὕτως ὄας ὄος ⟨καὶ ἐκτάσει τοῦ ο̄ εἰς ω̄ ὦος, καὶ add. Reitzenstein⟩ ὡς γένος εὐγενής, οὕτως ⟨ὦος add. id.⟩ ἀμφώης καὶ ἀμφῶες. Μεθόδιος. Et. M. 93, 7; 639, 2 (cf. Gen.) Herodian. II 921, 14 Lentz 15 sch. Apoll. Rhod. III 322: ἡ ποτὶ πρόθεσίς ἐστι παρὰ μὲν Δωριεῦσι πρός, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ Ἴωσιν εἴληπται ἀντὶ τῆς παρά. Ὅμηρος (Α 245)· 'ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ', καὶ ἡ Δωρικὴ παροιμία· 'τὸν λίθον ποτὶ τὰν σπάρτον ἄγοντας.'

---

2 χισσύβιον codd. 3 γαλακτοδόχειον cod. 8 **τὸ—τούτου K**: ὠτία δύο ἔχον τοιοῦτο **E** 9 **δὲ E**: καὶ **K** παριστᾷ scripsi: παρίστησι Call.: παριστῶν codd. 12 **T** schol. e collocans ante d exhibet: γλ. ποτόσδον· ἀντὶ τοῦ προσόζον καὶ μυρίζον. ὥσπερ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λίβανος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος 17 l. om. **K** 18 κουβαρίζω **K**: -ιάζω cett.

K [b.] *μαρύεται*: ἐπίκειται, ἐπιγέγραπται, κατὰ κύκλον ἔρχεται.

PT [c.] *μαρύεται*: κλώθεται.

E[g] [d.] ⟨*μαρύεται*:⟩ ἐξήπλωται, ἐπικέχυται, ἀναλύεται, ἐντείνεται. 5

KGEA e. *ὑψόθι κισσός*: ἀπὸ τούτου κισσύβιον [οἷον ἀπὸ τοῦ κισσὸς κισσύβιον].

E[g] [30a.] ἐπανάληψις τὸ σχῆμα.

KGEA b. *ἑλιχρύσῳ*: ἑλίχρυσος εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος χρυσοειδές. 10

K c. *ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος*: ἤγουν συμπεπλεγμένος, κεχρισμένος. ἑλίχρυσος βοτάνη τίς ἐστι χρυσοειδής.

PT d. *ἑλιχρύσῳ*: ὁ ἑλίχρυσος εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ καὶ οἷον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν ἑλίχρυσον βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ καὶ χρυσίζουσαν. 15

e. *κεκονισμένος*: συμπεπλεγμένος, κεχρισμένος.

E[g] [31.] ⟨*ἀγαλλομένη*:⟩ ἀγαλλίασιν ποιοῦσα καὶ χαίρουσα. ἔστι δὲ τοῦτο τῆς γλυκύτητος.

KGEAT 32. *ἔντοσθεν δὲ γυνά τι*: τινὲς τὴν Πανδώραν φασί. ⟨οὐ⟩ δύναται δὲ ἐν τῷ γυνὴ εἶναι. τὸ δὲ *τὶ* πρὸς τὸ δαίδαλμα. 20

---

9 Et. Gen. cod. B (Et. M. 330, 33): ἑλίχρυσος· εἶδος ἄνθους. Θεόκριτος· 'κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος (κεκαλυμμένος B)'. ἀπὸ Ἑλιχρύσης τινὸς Ἐφεσίας, ἥτις πρώτη ἀπὸ τοῦ ἄνθους τοῦ χρυσανθέμου ἐστεφάνωσε τὴν Ἄρτεμιν. ἢ παρὰ τὸ χρυσοειδὲς εἶναι καὶ ἕλειον τὸ ἄνθος, ἵν' ᾖ ὁ ἐν ἕλει χρυσός, ἑλόχρυσος καὶ ἑλίχρυσος, ὡς ἑλοτενὴς ἑλιτενὴς καὶ 'εἰλιτενὴς ἄγρωστις (Theocr. XIII 42)'. Athen. XV 681 a. b sch. II 78

---

6 del. Wilamowitz. οἷον—κισσύβιον **K**: οἱονεὶ χυσίβιόν τι ὄν e scholio 27 b **GEA**, his praem. Ahrens ⟨ἢ⟩ **9** ἑλίχρυσος **K**: -ον cett. οὗ **KG**: ἔχοντος cett. **11** συμπεπλεγμένος Ahrens pertinere putat ad v. l. κεκολλημένος, quam etymologica (**DVP** apud Gaisford.) servarunt. de toto loco cf. Wilamowitz *Textg. 223 sqq.* **16** l.: κεκονισμένος **Ṫ**: -ιμένος **P** **19** l.: ἔντοσθεν **K**: ἔντοσθι δὲ γυνά τι (τις **GET**) cett. **20** suppl. Ahrens **GEA** in fine add. Ἀμερίας, quod nomen e scholio 34 c huc aberravisse mihi videtur; Ἀμάραντος prop. Wissowa *Real-Enc.*[2] *I 1827*

33 a. ἄμπυκι: τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν.
b. ⟨ἄμπυκι:⟩ τῳ τῆς κεφαλῆς δεσμῳ, ἤγουν τῇ καλύπτρᾳ. K[g]
c. ⟨ἄμπυκι:⟩ κεφαλοδέσμῳ τὰ ἄνω πυκάζοντι. E[g]

34 a. ἐθειράζοντες: ⟨γενειῶντες⟩ καὶ καθεικότες τὰ KGEAPT[1.2]
5 γένεια. ἢ κομῶντες. ἔθειραι δὲ αἱ ἐξ ἔθους τημελούμεναι τρίχες.

b. κομῶντες τὰς τρίχας, οὐ γενειῶντες, ὥς τινες. ἔθειρα KGEAT
γὰρ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. ὅθεν Ἀρίσταρχος ἐν Ὁμήρῳ (π 176)
ἔγραψε· 'κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον', οὐκ
10 'ἐθειράδες'. c. Ἀμερίας δέ φησι τὸ ἐθειράζειν ὑπηρετεῖν, KGEA
θεραπεύειν.

36/37 a. ἄλλοκα μέν: τὸ μέν τι νοήσεώς ἐστι, τὸ δὲ KGEAT
ὁράσεως· ἀδύνατον γὰρ ὁμολογουμένως ἐν γραφῇ κίνησιν
εἶναι ζωτικήν· ἀλλὰ ⟨. . .⟩ τῶν γλυπτῶν εἰκόνων κατάλληλοι
15 ἦσαν τοῖς λεγομένοις.

---

1 sch. ABT X 469 Hesych. Phot. Suid. ἄμπ. Lex. Bachm. 80, 12 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et. 30, 17*) Et. Gud. 118, 11 De Stefani Et. M. 86, 22 Eust. 1280, 57 5 sch. B N 24 sch. BT T 382 Apoll. Lex. Hom. 63, 9 Bekker Hesych. Suid. ἐθ. Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 201, 29) Et. M. 318, 49 (cf. Gen.) Et. Gud. 197, 56 Sturz Et. Or. 53, 21 Eust. 773, 28; 1240, 14 8 Eust. 1799, 24

---

3 τῷ codd., corr. Wilamowitz 4 suppl. Ahrens κεκαθεικότες **K** 5 κομῶντες, εὔτριχες verbis praecedentibus omissis **PT[1]** ἔθειραι γὰρ αἱ ἐξ ἔθ. γινόμεναι τρίχες **PT[1]**, ἔθειρα δὲ ἡ θρὶξ ἡ ἐξ ἔθ. τημελουμένη **GEAT[2]** 8 Ἀρίσταρχος Lehrs *De Aristarchi stud. Hom. 121*: Ἀριστοτέλης codd. Stagiritae nomen frustra defendit Max. Hecht *Quaest. Hom., Diss. phil. Reg. 1882, 19 sqq.* si quis vero Aristophanem Byzantium restituere malet, non oppugnabo, cum huius nomen cum Aristotelis facillime commutari constet; cf. e. g. sch. I 147 a et XIII 7/9 b 9 γενειάδες Hom.: γένει **EAT**: γένους **G**: om. **K** 10 schol. c ita dedi ut **K** exhibet. **GEA**, qui Ἀμερίας scholio 32 adiecerunt, hoc loco scribunt: ἄλλως. ὑπ. θερ. φησί Ἀμαρίας **K** ὑπηρετεῖν conieci: ὑποχωρεῖν **GEA**: ἀποχωρίζειν **K** 13 ὁμολογοῦμεν ὡς **K**: ὁμολογουμένως ὡς cett. 14 ζητητικήν **GEA** lac. ind. Ahrens

b. ταῦτα καθ' ὑπερβολήν· Ὅμηρος (Σ 418) ⟨δὲ⟩ ἔλεγεν ἀληθέστερον· 'χρύσειαι ζωῇσι νεήνισιν ἐοικυῖαι.'

38 a. κυλοιδιόωντες: οἱ οἰδοῦντες τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κύλα· ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ἔρωτα πάσχουσι. 5

K b. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τὰ κύλα οἰδαίνειν, ἤγουν ⟨τὰ ὑπὸ⟩ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου· κοῖλα γὰρ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν.

ΘEAT c. οἱ τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδοῦντες καὶ ἐξογκούμενοι· κύλα δὲ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, τὰ ὑπώπια. 10

P d. κυλοιδιόωντες: παρὰ τὸ τὰ κύλα οἰδαίνειν, ἤτοι τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν ⟨κοῖλα⟩ μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου.

ΘEAT e. τὸ δὲ ἐτώσια μοχθίζοντι· μάτην κάμνουσι. τίς γὰρ ἂν ἄγαλμα πεῖσαι δυνήσεται;

K 39 a. μέτα: ἀντὶ τοῦ σύν. ἔστι δὲ ἀναστροφὴ Ἰωνική. 15

KΘEAT b. γριπεύς: ὁ ἁλιεύς, καὶ γρῖπος τὸ δίκτυον παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν.

---

3 sch. ω 1 Eust. 1951, 19 sch. Ar. Lys. 472 Poll. II 66 Cram. An. Ox. II 437, 8 Lex. Bachm. 285, 1 Tim. Lex. Plat. κοιλ. Hesych. Phot. Suid. κυλ. Et. M. 361, 12 (cf. Gen.) Et. Gud. 201, 22; 202, 12 Sturz 16 Et. Gen. (Et. Gud. 323, 15 De Stefani): γριπεύς· ὁ ἁλιεύς. παρὰ τὸ γρῖπος (τὸν γρίπον AB) τὸ δίκτυον παρωνύμως γριπεύς. γρῖπος (δὲ add. Gud.) παρὰ τὸ ἀγρεύειν (ἀγρεῖν Gud.) ἐνδείᾳ τοῦ ᾱ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ γρῖφος καλεῖται παρὰ τὸ γράφειν, ὅ ἐστι ξύειν, ὁ τὴν γῆν ξύων, γράφος καὶ γρῖφος (καὶ γρῖπος add. B). Et. Gud. 323, 18 De Stefani: γρῖπος· παρὰ τὸ ἀγρεῖν, ὅ ἐστι παρακολουθεῖν τῇ ἄγρᾳ. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ (II 181, 17; 413, 15; 429, 3; 488, 32 Lentz). Θεόκριτος· 'τοῖς δὲ μέτα γριπεύς (τοὶ δὲ μετὰ γριπεῦσιν cod.)'. γριπεὺς γὰρ ὁ ἁλιεὺς καὶ γρῖπος τὸ ἁλιευτικὸν δίκτυον οἷον ἄγριπος· ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θέων ἐν ὑπομνήματι τῷ εἰς Θεόκριτον. Et. Or. 40, 20

---

1 suppl. Wilamowitz 2 εἰοικυῖαι Hom. 3 κύλα ubique (etiam in ultima scholii b parte!) Ahrens: κοῖλα codd. 6 τὰ addidi, ὑπὸ addiderat Hefermehl *Studia in Apollodori περὶ θεῶν fgm. Genev., Diss. ph. Berol. 1905, 28* 7 γὰρ Hefermehl: δὲ cod. 12 addidi 13 κάμνουσι T: κάμνοντι cett. 15 ἀντιστροφὴ cod., corr. Wilamowitz

40 a. λεπράς: ἡ τραχεῖα πέτρα, ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λεπιζομένη. ἢ ἡ ὑψηλή, ἐπεὶ καὶ λέπας τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους φασίν. ἢ λευκὴ καὶ λέπρᾳ ἐοικυῖα.

b. λεπράς: ἡ λευκή. τινὲς δὲ τὴν τραχεῖαν ἔφασαν, τὴν PT
5 ἐκλεπρωθεῖσαν καὶ ἐκσπιλωθεῖσαν καὶ οἷον ἐκβρωθεῖσαν.

[c.] ἐς βόλον: ἀντὶ τοῦ εἰς ἄγραν. K

[d.] ⟨ἐς βόλον:⟩ εἰς βολὴν τῶν ἰχθύων. E[g]

41 a. κάμνοντι: τὸ ἰσχυρὸν τῆς δυνάμεως ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοιον ἔχων. KGEAT

10 [b.] ⟨τῷ καρτερῷ:⟩ γράφεται τὸ καρτερόν, ἤτοι τὸ κατὰ δύναμιν, ἰσχυρῶς. K

42 a. φαίης κεν: εἴποις ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἁλιεύειν ἢ ἐκ πάσης δυνάμεως ἧς ἔχει. KGEAT b. τὸ δ' ἐλλοπιεύειν τὸ τοὺς ἰχθῦς λαμβάνειν· ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες KGEA
15 ἢ παρὰ τὴν λεπίδα ἢ ὅτι ἐλλειπομένην ἔχουσι τὴν ὄπα.

c. ἐλλοπιεύειν ἐστὶ τὸ ἔλλοπας, ἤγουν ἰχθῦς, ἀγρεύειν· PT ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι ἢ παρὰ τὸ λεπιδωτὸν τῶν ἰχθύων ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς.

20 43 a. ᾠδήκαντι: Αἰολικῶς ἢ Δωρικῶς. οἰδῶ οἰδήσω KGEAT ⟨. . .⟩ ἀντὶ τοῦ τεταυρισμένος καὶ πεφυσιωμένος ὢν καὶ ἐξωγκωμένος· οἰδῶ γὰρ τὸ ὀγκοῦμαι.

Et. M. 241, 23. 28 (e Gen.) Hesych. Suid. γριπεύς. γρῖφος Lex. Bachm. 187, 7 Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 188, 13)
1 sch. Eur. Phoen. 24; Rhes. 287 sch. Apoll. Rhod. I 1266 sch. Nic. Ther. 156. 147 Hesych. Suid. λέπας Et. M. 328, 24 (cf. Gen.) Eust. 1246, 28 **14** sch. III 25/26 e sch. Hes. Scut. 212 sch. Nic. Al. 481 sch. Opp. Hal. II 658 Athen. VII 308 c Hesych. Suid. ἔλλοπες Et. M. 331, 49 (cf. Gen.) Et. Gud. 400, 25. 36; 183, 18 Sturz Eust. 1720, 34

---

1 ἢ ὑπὸ Heinsius λεπιζομένη scripsi collatis Etymologico et Eustathio: λεαινομένη **K**: λειαινομένη **GEA**: λευκαινομένη **T**
3 φασίν om. **K** **5** οἷον καὶ codd., transposui **14** ἰχθῦς λαμβ. **K**: ἰχθύας ζωγρεῖν **G**: ἰχθύας ζωγρεῖν ἢ λαμβ. cett.
17 τὸ λεπιδωτὸν Brub. in marg.: τὸ λεπιδωτοὺς **T**: τοὺς λεπιδωτοὺς **P** **20** Αἰολικῶς Adert, cf. schol. c: Ἀττικῶς codd.
21 lac. ind. Ziegler. quomodo explenda sit, docent scholia bc

P[m1.2] b. *ᾠδήκαντι*: οἰδῶ οἰδήσω ᾤδηκα. οἱ Δωριεῖς τὸ γ′ πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐνεστῶτος ὁμόφωνον ποιοῦσι

P[m] τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν τῆς μετοχῆς. c. ἔστι γὰρ ᾠδήκω ῥῆμα ἀπὸ τοῦ παρακειμένου γινόμενον Σικελικῶς ὡς τὸ τετύκω κεκλάγω· καὶ Αἰολικῶς ᾠδήκημι καὶ ὁ ὑποτακτικὸς ᾠδήκω, ἡ 5 μετοχὴ ὁ ᾠδήκας τοῦ ᾠδήκαντος, ἡ δοτικὴ ᾠδήκαντι.

E[g] d. ⟨*ᾠδήκαντι*:⟩ ἐξωγκωμένοι ἦσαν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ κοπιῶντες.

KΘEAT e. *ἶνες*: τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτὰς καὶ ὁ υἱὸς ἶνις· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν 10 μερῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ.

K [44 a.] *πολιῷ*: ἤγουν λευκῷ· τὸ γὰρ λευκὸν πολιὸν λέγεται. ἢ παλαιὸν καὶ πολιόν· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν γήρᾳ γίνεται ἡ πολιά.

EAT b. *ἄξιον ἥβας*: ἤγουν τὸ σθένος αὐτοῦ ἄξιόν ἐστι νέῳ 15 τινὶ εἶναι.

c. ἡ δὲ δύναμις ἀξία τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. ἴσως γὰρ εὐῆλιξ ἐζωγραφήθη ⟨ἐν⟩ τῷ κισσυβίῳ εὐμήκης τε τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν.

---

1 Ahrens *De graecae linguae dial. II 291 n. 2* 3 id. II 328 n. 1 5 id. I 136 n. 4 9 Eust. 1473, 47 12 Et. Gen. (Et. M. 680, 14): πολιά· παρὰ τὸ λευκὴν εἶναι· τὸ γὰρ λευκὸν πολιὸν λέγεται. ἢ (παρὰ τὸ add. B) παλαιὰ καὶ πολιά· ὡς γὰρ (hoc om. B) ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν γήρᾳ γίνεται (hoc om. A). Et. Gud. 473, 45 Sturz Et. Or. 129, 11

πεφυρημένος K T suo Marte totum locum ita constituit: ᾠδήκαντι Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ᾠδήκασι, γεγαυρισμένοι ἢ πεφυσιωμένοι ὄντες καὶ ἐξωγκωμένοι. οἰδῶ γὰρ οἰδήσω τὸ ἐξογκοῦμαι.

1 l., quod P² om., in P¹ aberravit post πληθυντικῶν οἰδῶ οἰδήσω ᾤδηκα om. P² οἱ Δωριεῖς—ποιοῦσι ut supra P²: τὸ γ′ τῶν πλ. ὁμοφώνως P¹ 4 Σικελικῶς conieci e locis sim.: βοιβ . . ικῶς cod.: βουκολικῶς prop. Wilamowitz τετύχω κεκράγω cod., emend. Wilamowitz 5 ὑποτακτικὸς scripsi: πε . . . ικὸς (l. παρατακτικὸς) cod. 9 φλεψίν K: φλέβαις cett. 10 αὐτὰς —μερῶν Duebner: αὐτοῖς—μελῶν codd. 18 addidi

d. *ἥβας*: ἀνάλογον τῆς ἀκμῆς τὸ σθένος αὐτοῦ. KEAT

[45 a.] *τυτθόν*: κυρίως τὸ ἐπιτίτθιον βρέφος παρὰ τὸν K
τιτθόν, ὃ σημαίνει τὸν μαζόν· ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλί-
γην ἢ μικράν [καὶ τυτθήν].

5 b. *ἀλιτρύτοιο*: τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ πονοῦντος καὶ τρυ-
χομένου καὶ τειρομένου.

46 a. *πυρναίαις*: περκαζούσαις, ὡρίμοις. οἱ δὲ τὰς ἤδη KΘEAT
ὥραν ἐχούσας τροφῆς· πύρνον γὰρ ἔνιοι τὴν τροφὴν λέγουσιν.
ἢ *πυρναίαις* ταῖς τρωξίμοις· ἐπάγει γοῦν ἑξῆς (v. 49)·
10 'φοιτᾷ σινομένα τὰν τρώξιμον'.

b. ἀπὸ τοῦ πύρνος ἡ τροφή. ⟨ἢ⟩ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀκτί- K
νων πυροῦσθαι.

c. ταῖς περκαζούσαις, παρόσον παρὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ΘEAT
ἡλίου πυροῦνται.

15 d. *πυρναίαις*: ταῖς περκαζούσαις ἢ τρωξίμοις· πύρνος PT
γὰρ ὁ σῖτος καὶ ἡ τροφή.

e. *ἀλωά*: φυτεύσιμος γῆ. K

f. ἀλωὴ σημαίνει τέσσαρα. κυρίως μὲν γὰρ ὁ ἀμπελόφυ- ΘEAT
τος τόπος ὡς κατὰ πολὺ λῷων τοῦ ἁπλῶς πεδίου. λέγεται
20 ἀλωὴ καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος, ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς

---

2 Et. Gen.: τυτθόν· κυρίως ἐπιτίτθιον βρέφος παρὰ τὸν τιτθὸν τὸν μαζόν· ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσιν (Et. M., λέγει AB) ὀλίγην ἢ μικράν. Et. M. 772, 12 Zon. τυτθός 5 Et. M. 65, 14: ἀλιτρύτου· ἐν θαλάσσῃ καταπονηθέντος 18 sch. B E 90 sch. α 193; ζ 293 Apion. Gl. Hom. 601, 16 Sturz Eust. 772, 29; 1218, 38; 1410, 11 sch. Apoll. Rhod. II 138 sch. Luc. 281, 2 Rabe

---

2 τὸ σθένος αὐτοῦ om. K 4 verba iterata recte praeterm. Call. 7 ὡρίμαις K 8 ὥραν K: -ας cett. 9 ἐπάγει γοῦν ἑξῆς Ahrens: ἐπάγει οὖν ἑξῆς K: ἑξῆς νῦν φησι cett. 11 πύρνη cod., corr. Ziegler ἢ addidi 13 verba παρόσον seqq. scholio 46 a inter ὡρίμοις περκαζούσαις et οἱ δὲ interiecta habet G 14 πυροῦνται E: -οῦται A: -οῦσθαι GT

λῴων τῆς ἁπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανηφόρος τόπος ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἀλωὴ δὲ καὶ ἡ ἅλως.

K [47 a.] κῶρος: ἀπὸ τοῦ ⟨κόρη⟩ κόρη ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἱονεὶ χόρη τις οὖσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ ἡ παρθένος ἡ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερὰ ἀπὸ 5 τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν· κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ τὸ κείρω ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κόρος καὶ κοῦρος, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερὸς παῖς. 10

KEA b. αἱμασιαῖσι: φραγμοῖς ἠκανθωμένοις· εἰς ἃς οἱ εἰσερχόμενοι αἱμάσσονται τοὺς ἰδίους πόδας.

PT c. ἐφ' αἱμασιαῖσι: ἐπὶ ταῖς φρακταῖς, παρόσον πλήρεις αἵματος γίνονται οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐταῖς διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι. 15

K [48 a.] ἥμενος: καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι ἕημι, τὸ παθητικὸν ἕεμαι ἧμαι, ἡ μετοχὴ ἑέμενος ἥμενος.

[b.] ὄρχως: ὄρχος ὀρχάτου διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν

---

3 Et. Gen. (Et. M. 529, 32): κόρη ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἱονεὶ χόρη τις οὖσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ ὁρατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ ἡ παρθένος ἡ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερὰ ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν (πολιτείαν A). κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἔνθεν καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ τὸ κείρω ἡ κειρομένη ἔτι νηπιάζουσα. Et. Gud. 338, 3 Sturz Et. Or. 80, 25 11 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 43, 24) Hesych. Phot. Suid. αἱμ. Lex. Bachm. 44, 14 Et. M. 35, 10 (ex Orione, cf. Et. Gen.) Et. Gud. 46, 1 De Stefani Et. Or. 8, 19 Eust. 1851, 30; 1959, 41 16 Et. Gen. (Et. M. 429, 5): ἥμενον· καθεζόμενον. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι ἕημι, τὸ παθητικὸν (τὸ παθ. om. A) ἕεμαι ἧμαι, ἡ μετοχὴ ἥμενος καὶ ἥμενον. 18 Et. Gen. (Et. M. 634, 34): ὄρχατος· διαφέρει ὄρχος ὀρχάτου. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω ὄρυχόν τινα ὄντα, ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτείαν παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ (hoc om. B) Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς, ὁ δὲ Ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὴν ἐπί-

---

3 addidi 11 εἰς seqq. om. K 13 τοῖς Ahrens

ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω ὄρυχόν τινα ὄντα, ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτείαν παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης (fgm. 120 Kock *Com. att. fgm. I 421*) τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον ἐκά-
5 λεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς, ὁ δὲ Ἡσίοδος (Scut. 294) ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν· 'λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων', καὶ πάλιν (ib. 296/97)· 'παρὰ δέ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν'. ἔστι δ' ὅτε δὴ καὶ κῆπον δηλοῖ. Ἀπίων (cf. Λέξ. fgm. 89 Baumert *Apionis quae ad Hom. per-*
10 *tinent fgm., Diss. phil. Regim. 1886, 36*) δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὄρνυσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν.

c. ἀν' ὄρχως: ⟨. . .⟩ τοὺς διδύμους. ἢ τοὺς κλάδους **KGEAT** τῆς ἀμπέλου.

[49 a.] φοιτᾷ: φοιτῶ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. ὡς παρὰ τὸ πόρος **K**
15 πορῶ καὶ πορεύομαι παραγωγόν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ, τροπῇ τοῦ $\overline{δ}$ εἰς $\overline{τ}$ ὀτῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ $\overline{φ}$ καὶ $\overline{ι}$ φοιτῶ.

στιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν· 'λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ (hoc om. B) ὄρχων', καὶ πάλιν· 'παρὰ δέ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν' (inde a καὶ πάλιν om. B). ἔστι δ' ὅτε δηλοῖ καὶ κῆπον. Ἀπίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὄρνυσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν. Et. Gud. 436, 54 Sturz Et. Or. 113, 29

12 sch. Nic. Al. 109: ὄσχαι κυρίως οἱ κλάδοι τῆς ἀμπέλου. cf. *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia coll. Guil. Herbst 1911, 130* 14 Et. Gen. cod. B (Et. M. 797, 48): φοιτῶ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. ὡς γίνεται παρὰ τὸ πόρος πορῶ καὶ πορεύομαι παραγωγόν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ $\overline{ι}$ οἰδῶ καὶ τροπῇ τοῦ $\overline{δ}$ εἰς $\overline{τ}$ οἰτῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ φοιτῶ. Et. Gud. 556, 10. 15 Sturz

---

4 μετόρχιον Jungermann *Poll. Onom. ed. Lederlin. et Hemsterh. 1706, 792* ex Etym.: μετόρχμιον K 7 post βότρυας cod. exhibet φέρουσαν punctis deletum ἀπὸ μεγάλων cod., corr. Ziegler 12 τοὺς διδ. τῆς ἀμπέλου ἤγουν τοὺς κλάδους codd. voce διδύμους (testiculos) non ὄρχους explicari, sed ὄρχεις Toup vidit; κλάδους ad ὄσχους referendum esse statuit Ahrens. constitui quae supra leguntur 13 κλάδους K: λαχιδίους G(E)AT: κοιλάδας E[s]

[b.] *τρώξιμον*: παρὰ τὸ τρῶ τὸ σημαῖνον τὸ βλάπτω παραγωγὸν τρώγω. σημαίνει δὲ τὸ κατεργάζεσθαι καὶ μὴ ἐᾶν ἅτινα τρώγει τις ὑγιᾶ. ἀφ' οὗ καὶ τρῶγες, τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις θηρία, καὶ τρῶκται· παρὰ τὸ τρώγω τρώξω γίνεται τρώξιμος καὶ τρώκτης. 5

E[g] [c.] ⟨*τρώξιμον*:⟩ τὴν ὥριμον σταφυλήν.

K[g] [d.] ⟨*τρώξιμον*:⟩ πέπειρον.

KGEAT 50a. *πάντα δόλον τεύχοισα*: γράφεται κεύθοισα, ἀντὶ τοῦ κρύπτουσα· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον.

KGEA b. *τὸ παίδιον*: οὕτω Θεαίτητος, ὡς τὸ παίγνιον, φέρ- 10 νιον· Ἀττικοὶ δὲ [οὕτω] παραπλήσιον τῷ κλειδίον λέγουσιν.

KGE[1.2]APT 51a. *πρινὴ ἀκράτιστον*: πρινὴ ἀκρατισμοῦ ξηρὸν ποιήσει αὐτό· ἀκρατισμὸν δέ φησι τὸν ἀπὸ βρώσεων κόρον.

EAP[m]T b. *ἀκράτιστον*: οἱ μέλλοντες πολεμεῖν πρωΐας ἔτι οὔσης ὀλίγον τινὰ ἤσθιον ἄρτον καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ὡς θερ- 15 μοὶ ὦσι καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ἐνταῦθα δὲ *ἀκράτιστον* ἀντὶ τοῦ ἄγευστον.

---

1 Et. Gen. (Et. M. 770, 40): τρώγω· παρὰ τὸ τρῶ τὸ σημαῖνον (ὃ σημαίνει B) τὸ βλάπτω παραγωγὸν τρώγω. σημαίνει δὲ τὸ κατεργάζεσθαι καὶ μὴ ἐᾶν ἅτινα τρώγει τις ὑγιᾶ. Et. Or. 152, 13 3 Et. M. 770, 43: τρῶγες· θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις. 4 Et. Gen.: τρῶκται· οὕτως τοὺς Φοίνικάς φησιν Ὅμηρος (ξ 288 sq.). παρὰ τὸ τρώγω τρώξω τρώκτης, ὁ ἐπὶ βλάβῃ τισὶν ἐγκαταμίσγων. οὕτως Φιλόξενος. Et. M. 770, 50 Et. Gud. 533, 47 Sturz Et. Or. 152, 18 10 cf. Herodian. I 356, 5 Lentz cum adn. 13 Phot. Suid. ἀκράτισμα Lex. Bachm. 55, 28 14 Plut. Quaest. conv. VIII 726 c d Athen. I 11 c Bekk. An. gr. 23, 15 Phot. ἀκρατίσασθαι Lex. Bachm. 61, 29

---

9 ἀντὶ τοῦ κρ. post ζῷον in **GEA** 10 Θεαίτητος om. **GEA**, quare οὐχ ante ὡς inserendum esse Duebner censuerat φέρνιον, quod in codd. post κλειδίον legitur, huc transposuit Ahrens 11 Ἀττικοὶ **Apogr. Barb.**: Ἀττικ legitur in **K**: Ἀττικῶς cett. οὕτω proscripto τῷ κλ. scripsi: τὸ κλ. codd. 13 αὐτό Call.: αὐτόν codd. ἀκρατισμὸν seqq. om. **GE**[1.2]**A** ἀκράτιστον **P** νῦν ὡς οἶμαι post δέ add. **PT** βρώσεων κόρον **K**: τῶν βρωμάτων κόρον τε καὶ μέθην **PT**

[c.] ξηροῖσι: ἀπὸ τοῦ ξέω ξῶ ῥήματος, ἐκ μεταφορᾶς τῆς K
ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξερὸν γίνεται καὶ κατὰ
τροπὴν τοῦ ε̄ εἰς η̄ ξηρόν.

d. καθιξεῖ: γράφεται καὶ καθίξῃ. βαρυτόνως λεκτέον· GEAT
5 τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὁμοίως οἱ Δωριεῖς ἡμῖν
προφέρονται.

52 a. ἀνθερίκοισιν: ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρ- KGEAT
πὸς ⟨ἢ καυλός. καὶ ... μέν φησιν, ὅτι ἀσφόδελός ἐστι φυ-
τόν,⟩ ὅ[ς] τὰ μὲν φύλλα ἔχει ὡς πράσου ἀγρίου, μείζω δὲ καὶ
10 πλατύτερα· ὁ δὲ καυλὸς ἀνθέρικος καλεῖται, ὅσον πηχυαῖος
ὢν καὶ μείζων. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Θεόφραστός (Hist. plant. VII
13, 2) φησιν. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ὑπὸ Δωριέων φησὶν οὕτω

---

1 Et. Gen. (Et. M. 611, 3): ξηρόν· ἀπὸ τοῦ ξῶ ῥήματος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξηρὸν γίνεται καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η̄ εἰς ε̄ ξερόν. οὕτως Φιλόξενος (Φίλων AB) εἰς τὸ περὶ μονοσυλλαβίας. Et. Gud. 415, 17 Sturz Et. Or. 111, 15 Orio Koes. 187, 42 7 Diosc. Mat. med. II 169, 1 Plin. Hist. nat. XXI 109; XXII 67 Nic. Ther. 534 sq. cum sch. sch. ABT Y 227 sch. Call. H. Del. 193 Eust. 1206, 7: ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς ἢ καυλός· ἡ δὲ χρῆσις καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ.

---

2 ξηρὸν—ξερόν cod., corr. Wilamowitz 7 ἀνθέριξ G post καρπὸς novi scholii initium deesse Ahrens censuit. ad ea quae addidi conferantur Dioscuridis verba ἀσφόδελος φυτὸν τοῖς πλείστοις γνώριμον, φύλλον ἔχον πράσῳ μεγάλῳ ἐοικός 9 verba ὅς (correxi) — πλατύτερα hoc loco leguntur in K, in fine scholii lemmate ἀνθέρικος praefixo in G, desunt in ceteris 10 ὅσον πηχυαῖος K, cf. Plinii locum priorem 'Theophrastus et fere Graeci princepsque Pythagoras caulem eius cubitalem et saepe duum cubitorum . . . anthericum vocavere': ὅς (ἧς G, ὧς T) φησι χυδαῖος cett. 12 ὁ δὲ Ἀπ. ὑπὸ Δωριέων Wilamowitz apud Hefermehl *Studia in Apollodori* περὶ θεῶν *fgm. Genev., Diss. ph. Berol. 1905, 25*: Ἀπ. ὁ υἱὸς ὁ δὲ Δωριέων K: Ἀπ. δὲ ὁ Δωριέων GEA: Ἀπ. δὲ ὁ Δωριεύς T: Ἀπ. δὲ τοῖς Δωριεῦσι Hamaker. Ahrens non grammaticum illum, sed medicum Apollodorum intellegens olim scriptum fuisse putat Ἀπ. ὁ περὶ θηρίων, quo de libro Nicandri, Dioscuridis, Plinii fonte vide Wellmann *Herm. 24, 1889, 560 sqq.* sed Neoptolemi memoriam cum grammatici Apollodori saepius coniunctam inveniri recte monuit Hefermehl l. l. οὕτω Lex. Phavorini s. ἀνθέρικος: οὐ codd.

λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καρπόν. ὁ δὲ Νεοπτόλεμος (Meineke *Anal. Alex. 359*) *ἀνθέρικον φήθη τὸν ἀθέρα τοῦ στάχυος, γελοίως.*

K [b.] *καλάν: ἐπίθετον. ἔστι ῥῆμα κάζω, ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα καλὸς καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ καλή. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται καλὸς διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ ἄγαν θέομεν.* 5

GEAT 53a. *μέλεται δέ οἱ: μέλει δὲ αὐτῷ οὔτε πήρας οὔτε* ⟨. . .⟩.

K[g] b. ⟨*μέλεται:*⟩ *διὰ φροντίδος ὑπάρχει.* 10

KGEAT c. *πήρα παρὰ τὸ φέρω φήρα· οἱ δέ, μεθ' ἧς πανταχοῦ* GEAT *περῶμεν.* [d.] *καλεῖται δὲ καὶ κίβισις καὶ οὐλάς.*

KGEAT 55a. *παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας: πανταχοῦ δὲ περὶ τὸ ποτήριον περιπέπταται καὶ περικέχυται ὑγρός τις καὶ μαλακὸς ἄκανθος, ὅπερ ἐστὶν εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες, χαμαίζηλον, εἰς* 15 *μῆκος ἐξανθοῦν λίαν.*

K [b.] *πέπταται: ἐκ τοῦ ἵπτημι ἕπτακα ἕπταμαι ἕπτασαι ἕπταται καὶ πλεονασμῷ τοῦ π̄ πέπταται Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτέρυγμαι*

4 Et. Gen.: *καλός· τὸ ἐπίθετον* (*ἐπ.* om. B). *ἔστι ῥῆμα κάζω, ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ* (*ὃ—κοσμῶ* om. B), *ὁ μέλλων κάσω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται καλὸς* ⟨*διὰ* adde e scholio⟩ *τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ ἄγαν θέομεν.* Et. M. 485, 55 Et. Or. 83, 2; 84, 3 Orio Werf. 614, 38 11 Theogn. Can. (Cram. An. Ox. II 93, 18) Et. M. 670, 52 (cf. Gen.) Et. Gud. 466, 52 Sturz Et. Or. 128, 1 17 Et. Gen. (Et. M. 662, 32): *πέπταμαι· ἐκ τοῦ ἵπτημι ἕπτακα ἕπταμαι ἕπτασαι ἕπταται καὶ πλεονασμῷ τοῦ π̄ πέπταται Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς* (*οἱ—Αἰολ.* om. B) *εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτέρυγ[ω]μαι πεπτέρυγ[ω]μαι, οἷον 'ὡς δὲ παῖς πέδα* (*παῖδα* libri) *μάτερα πεπτέρυγ[ω]μαι'. Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ πάθους* (ultima inde ab *οἷον* om. B, inde ab *Ἡρωδ.* A). Zon. *πέπταμαι*

2 *ἀνθέρικον φ. τὸν ἀθέρα τ. στ. γ.* **K**: *ἀνθέρικα* (*-ος* **G**) *γ. φ. τὸν αἰθέρα* (*ἀέρα* **G**) cett. 9 lacunam esse Duebner (p. X) probavit, cum sch. 55 d ab hoc seiungeret 11 *πήραν* **K** 15 *ἀκανθῶδες* **KG**: *-ους* cett.

⟨πεπτέρυγμαι⟩, οἷον (Sapph. fgm. 38 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *102*)· ʽὡς δὲ παῖς πέδα μάτερα πεπτέρυγμαι.ʼ ʽΗρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ πάθους (cf. fgm. 56 Lentz, II 187, 14).

c. ὑγρὸς ἄκανθος ὁ εὐκαμπὴς καὶ εὔτονος. **KGEAT**

5 d. ⟨. . .⟩ λεπτότερον καὶ εὐτονώτερον. **GEAT**

e. ὑγρὸς ἄκανθος: ὁ ἄκανθος εἶδός ἐστι φυτοῦ χαμαιζήλου, ὑγρὸς δὲ ὁ εὐκαμπὴς ἢ ὁ νεόφυτος. **PT**

[f.] ὑγρός: γίνεται τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ ὕω τὸ βρέχω· ὕσω ὑρὸς καὶ ὑγρὸς πλεονασμῷ τοῦ $\bar{γ}$. ὑγρὸς οὖν ἄκανθος ὁ δίυγρος, 10 ὁ διερός, ὁ ζῶν. ⟨ἢ ὑδρὸς⟩ οἷον ἔνυδρός τις εἶναι δοκῶν. **K**

56 a. *Αἰολικόν*: ἀπατητικόν[, ποικίλον, ἐκπληκτικὸν καὶ ὃ ἄν τις διὰ κάλλος θαυμάσῃ]· ταῦτα γὰρ δύναται τὸ *Αἰολίζειν*. b. οἱ γὰρ *Αἰολεῖς* ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται, | c. ⟨ὡς ἐν τῷ⟩ ʽ*Λοκροὶ* τὰς συνθήκαςʼ· ταὐτὸν δέ εἰσιν οἱ *Λοκροὶ* 15 τοῖς *Αἰολεῦσι*. d. ἢ ⟨αἰπολικόν,⟩ οἷον αἰπόλος ⟨ἂν⟩ θαυμάσαι. **KGEAT** **GEAT** **KGEAT**

---

8 Et. M. 774, 47: ὑγρόν· ὑδρόν (ita corrigendum ex Epimerismis, ὕδωρ vulgo) τι ὂν οἷον ἔνυδρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω ὑρὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ $\bar{γ}$ ὑγρός. Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 419, 2) Et. Gud. 539, 43 Sturz Et. Or. 156, 20 sch. ζ 201 11 Hesych. Phot. αἰολίζειν Hesych. Phot Suid. αἰόλλει Lex. Bachm. 48, 27; 49, 29 14 Paroemiographi (Zenob. IV 97 al.)

---

1 πεπτέρυγμαι addidi 2 πέδα Koen (Greg. Cor. 638 Schaefer): παῖδα **K** 4 εὐκαμπὴς Hamaker: εὔκαμπτος Duebner: εὔκοπος codd. 5 supplenda videntur verba ὑγρὸς δὲ λέγεται διὰ τὸ εἶναι. ceterum cf. not. ad sch. 53 a 9 ὁ διερός, ὁ δίυγρος cod.; transposui, cum διερός ab Aristarcho explicatum sit voce ζῶν, cf. sch. Od. 10 addidi 11 l.: αἰολικόν **T**: αἰπολικόν **K**: αἰπολικὸν θάημα cett. verba ἐκπληκτικὸν— θαυμάσῃ hoc loco male interpolata esse Ahrens vidit, ποικίλον eadem de causa inclusit Wilamowitz 13 ἢ Αἰολικῶς ⟨ἀπατῶν addi vult Ahrens⟩ ante b inserunt **KGEA** sch. c, quod in libris post lemma scholii 57 b legitur, huc referendum duxit Adert, ὡς ἐν τῷ add. Ahrens ταὐτοὶ codd., mutavi hortante Wilamowitzio 15 ἢ om. **T** hoc sch. confundens cum scholio k αἰπολικόν addidi ἂν add. Call.

KGEA e. *αἰολικόν*: αἰόλον τι καὶ ποικίλον θέαμα.

KPT f. γράφεται χωρὶς τοῦ π̄ *Αἰολικόν*, τὸ ἀπατητικόν· Αἰολίζειν γὰρ τὸ ἀπατᾶν. Σοφοκλῆς (fgm. 826 Nauck *Trag. gr.*

KGEAPT *fgm.*[2] *323*)· ʿμηδ' Αἰόλιζε ταῦτα'. g. ἢ *Αἰολικὸν* τὸ Αἰτωλικόν. Αἰολεῖς γὰρ οἱ Αἰτωλοί· ἐξ Αἰτωλίας δέ φησι τὸ πο- 5

GEA τήριον κεκομίσθαι. [h.] γράφεται δὲ *Αἰτωλικόν*.

P[m] [i.] ⟨*αἰπολικόν*:⟩ διὰ τῶν αἰπόλων δηλοῖ καὶ τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς βουκόλους.

PT [k.] *θάημα*: θέαμα.

KGEAT l. *ἀτύξαι*: καταπλῆξαι σου τὴν ψυχήν, καὶ δι' ὑπερβο- 10 λὴν κάλλους τεράστιον ἂν νομισθείη.

PT m. *τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι*: ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆξαι δυνάμενον. καὶ Ὅμηρος (Z 468)· ʿπατρὸς ὄψιν ἀτυχθείς'. τοῦτο τὸ θέαμα τεράστιον [τι] ὂν τὴν σὴν ἐκπλήξει διάνοιαν. n. τοῦτο δὲ ἔφη δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους. 15

K [57 a.] *πορθμεῖ*: ἀπὸ τοῦ πορθμός. ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω κορμός, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ περῶ γίνεται πορμὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ̄ πορθμός· ἔστι δὲ θά-

---

1 sch. B Z 359 Hesych. Phot. Suid. *αἰόλος* Lex. Bachm. 45, 1 4 Hesych. *Αἰολικὸν θέαμα· ἀντὶ τοῦ Αἰτωλικὸν* (*Αἰολικὸν* cod., corr. Casaubon) *παρὰ Θεοκρίτῳ· ἡ γὰρ Καλυδὼν Αἰολὶς ἐκαλεῖτο.* 16 Et. Gen. (Et. M. 683, 15; 477, 22): *πορθμός· ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω κορμός, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ περῶ γίνεται πορμὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ̄ πορθμός* (hoc om. A). *ἔστι δὲ θάλασσα μεταξὺ δύο ἠπείρων, ἰσθμὸς δὲ τοὐναντίον ἡ στενὴ ἤπειρος ἡ μεταξὺ δύο θαλασσῶν.*

---

1 l.: *αἰολικόν* scripsi: *αἰπολικόν* **K**: *αἰπολικὸν θάημα* cett.: *αἰολίχον* (ab *αἰόλος* ut *πυρρίχος* a *πυρρός*) *θάημα* Ahrens *αἰόλον — θέαμα* **K**: *αἰολικόν — θέημα* cett. 2 *αἰπολικόν τι θάημα· γρ. καὶ χ.* **PT** *τὸ ἀπατητικόν* om. **K** *αἰολίζειν—ἀπατᾶν* **K**: *αἰολίζω—ἀπατῶ* cett. 3 *Σοφοκλῆς* Toup, confirmat Lex. Bachm. 49, 29: ʿ*Ιεροκλῆς* codd. 4 *ταῦτα* **PT**: *αὐτάν* Apogr. Ambr. Barb.: evan. in **K** *τὸ Αἰτωλικόν* om. **KGEA** 7 Thyrsis enim non *αἰπόλος* est, sed *ποιμήν* 9 **T**: *καὶ θέαμα καὶ θαῦμα* 11 *τεράστιον* Jacobs (p. XXXII): *ἐραστὸν* **T**: *ἐραστὸς* cett. praeterm. Call., *τέρας τι ὂν* prop. Wilamowitz 15 sch. n, quod in libris adhaeret scholio f, huc transposui

λασσα μεταξὺ δύο ἠπείρων, ἰσθμὸς δὲ τοὐναντίον ἡ στενὴ ἤπειρος μεταξὺ θαλασσῶν δύο. ἀπὸ τοῦ πορθμὸς οὖν γίνεται πορθμεὺς ὁ περάτης.

b. πορθμεῖ Καλυδωνίῳ: ἢ ὄνομα κύριον ἢ τῷ ἀπὸ **KGEAT**
5 Καλυδῶνος εἰς Πελοπόννησον αὐτὸ διακομίσαντι· ἀντίκειται γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. c. τινὲς δὲ γράφουσι Καλυδνίῳ, **K** ἀγνοοῦντες ὡς αἱ Καλυδναὶ ἐγγὺς τῆς Κῶ εἰσιν. Ὅμηρος (B 677)· 'καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλυδνάς.'

d. πορθμεῖ: ἴσως διαπορθμεύοντι ἐξ Αἰτωλίας εἰς Πελο- **GEAT**
10 πόννησον.

58a. τυρόεντα: τυρός, τυρόεις παραγωγόν, τυρόεντα. **KGEAT** τὸ τυ μακρόν, ροεντα με συνίζησις. τὰ εἰς ρος γὰρ δισύλλαβα ὀξύτονα τῷ υ παραληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό, οἷον τυρός, πυρὸς ὁ σῖτος· τὸ πῦρ δὲ τοῦ πυρὸς βραχὺ καὶ τὰ ὅμοια.

15 [b.] τυρόεντα: ἐκ τοῦ τυρὸς τυρόεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ **K** τηρῶ· γάλα γὰρ τηρούμενον ὁ τυρός. τὸ δὲ τηρῶ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, πλεονασμῷ τοῦ τ τουρῶ καὶ τροπῇ τῆς ου εἰς η τηρῶ. τὸ δὲ τυρὸς ἐκβολῇ τοῦ ο γέγονε.

[c.] μέγαν λευκοῖο γάλακτος: λείπει τὸ κύκλον. **E[g]P**

20 [d.] ⟨τυρόεντα:⟩ τυρόν· Ἰωνικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου τὸ **E[g]** παραγωγόν.

---

12 Herodian. I 192, 1—12 Lentz 14 Et. M. 697, 11
15 Et. Gen. (Et. M. 772, 5): τυρός· τροπῇ τοῦ η εἰς τὸ υ· ὡς ἁλμηρὸς καὶ ἁλμυρός, οὕτως καὶ (hoc om. A) παρὰ τὸ τηρεῖν τηρὸς καὶ τυρός· γάλα γὰρ τηρούμενόν ἐστιν ὁ τυρός. Et. Or. 153, 1 16 Et. M. 757, 47: τηρῶ· ... ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ τωρῶ (διὰ τοῦ ω μεγάλου ὡς πυλωρός) καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν τηρῶ. Et. Gud. 528, 35 Sturz
19 Hesych. τυρόεντα· πλακοῦντα.

---

4 post l. inserto scholio 56 c **GEAT** pergunt τὸ δὲ Καλυδωνίῳ (-ώνιον **T**) ἢ κτλ. 5 αὐτὸ Call.: αὐτὸν **K**: αὐτῷ cett. διακομ. **K**: μετακομ. cett. 6 γὰρ **K**: δὲ cett. 7 Καλυδνοὶ cod., corr. Heinsius 8 πόλιν Brub. cum Homero: πόλεως cod. Καλυδῶνας **K**, corr. **Apogr. Barb.** 11 τυρός—τυρόεντα om. **K**

K[g] e. ⟨*λευκοῖο γάλακτος*:⟩ λευκὸν μὲν γὰρ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος.

K [59.] *χεῖλος*: παρὰ τὸ χέω χέλος ⟨καὶ χεῖλος⟩· εἰς αὐτὸ γὰρ χέονται αἱ τροφαί.

[60 a.] *ἄχραντον*: ἀθιγές, οὗ χεὶρ οὐχ ἥψατο. ἤ· ὃ οὐδέποτε εἰς χρείαν ἦλθεν. 5

[b.] *πρόφρων*: προθύμως, παρὰ τὴν $\overline{\pi\rho o}$ καὶ τὸ φρῶ.

PT c. *ἀρεσαίμην*: ἀντὶ τοῦ· εὐάρεστος δόξαιμι.

KΘEAT 61 a. *ἐφίμερον*: τὸν γλυκύν. λέγει δὲ τὴν ἐπὶ Δάφνιδι ᾠδήν. 10

K [b.] *ὕμνος*: ⟨κατὰ συγκοπήν,⟩ ὑπόμονός τις ὤν, καθὸ εἰς ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις. ⟨κεχώρισται δὲ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν προσοδίων καὶ τῶν παιάνων⟩ οὐχ ὡς κἀκείνων μὴ ὄντων ὕμνων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἄλλα προσόδια⟨, καθὰ κέκληται,⟩ προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς 15 αὐλὸν ᾖδον, τὸν δὲ ὕμνον πρὸς κιθάραν. οὕτω Δίδυμος (cf. fgm. 3 Schmidt, p. 389).

---

3 Et. Gen.: *χεῖλος· παρὰ τὸ χέω χέλος καὶ χεῖλος· εἰς αὐτὸ γὰρ χέονται αἱ τροφαί. ἢ παρὰ τὸ χέειν λόγους.* Et. M. 811, 11 5 Et. Gen. (Et. M. 182, 27): *ἄχραντον· ... ἢ ἀχέραντον* (-ος AB), *οὗ μηδέπω χεὶρ ἥψατο. ἢ τὸ μηδέπω ἐν χρείᾳ γεγονός.* Suid. *ἄχραντον* 7 Et. Gen. (Et. M. 691, 35): *πρόφρων· προθύμως, παρὰ τὴν $\overline{\pi\rho o}$ καὶ τὸ* (*τοῦ* A) *φρῶ.* 11 Et. Gen. cod. B (Et. M. 777, 1): *ὕμνος·* ⟨*κατὰ συγκοπήν* add. Et. M.⟩, *ὑπόμονός τις ὤν, καθὸ εἰς ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις. κεχώρισται δὲ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν προσοδίων καὶ παιάνων* (*ἐπαίνων* B Et. M., rectum habet Et. Or.) *οὐχ ὡς κἀκείνων μὴ ὄντων ὕμνων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἄλλα προσόδια, καθὰ κέκληται, προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς αὐλὸν ᾖδον, τὸν δὲ ὕμνον πρὸς κιθάραν. οὕτω Δίδυμος.* Et. Or. 155, 22 Procl. Chrest. (Phot. Bibl. 320[a] 9 Bekker).

---

3 addidi 5 *τοῦ μὴ χεὶρ ἥψατο* **E**[g] 7 *τοῦ φρῶ* cod., tacite corr. Ziegler 9 *Δάφνιδος* **KT** 11 scholium valde lacunosum ita explevi, ut cum Etymologico congrueret 12 *ὑπόμνησιν* pro *ὑπομονὴν* Schmidt 15 *προσῴδια* **K**

[62/63 a.] *κερτομέω*: ἐρεθίζω, χλευάζω. καὶ 'κερτομίοις ἐπέεσσιν' ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, χλευαστικοῖς, ἀπατηλοῖς· κερτόμιον γὰρ λόγιον τὸ παραλογιστικὸν παρὰ τὸ τέμνειν τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχήν, τῶν ἀκουόντων. καὶ κέρτομος ὁ παρα-
5 λογιστής.

[b.] ⟨*τὰν γὰρ ἀοιδάν*:⟩ παροιμία ἐπὶ τῶν γινωσκόντων καὶ μὴ μεταδιδόντων. **E[s]**

c. *τὸν ἐκλελάθοντα*: ἐκλανθάνουσι γὰρ πάντων οἱ ἐν αὐτῷ, ἤγουν τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ πίνοντες. **KGEAT**

10 d. *τὸν ἐκλελάθοντα*: τὸν λήθης αἴτιον. **PT**

e. ⟨*τὸν ἐκλελάθοντα*:⟩ τὸν λήθην ἐμποιοῦντα πάντων. **E[s]**

64 a. *ἄρχετε βουκολικᾶς*: ἄρξασθαί με ποιήσατε τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἀντὶ τοῦ ἀρχηγοὶ γίνεσθε· ἐπικαλεῖται γὰρ αὐτὰς μέλλων ἀείδειν. **KGEAPT[1.2]**

15 b. *ἄρχετε*: τοῦτο λέγεται ἐπῳδὸς καὶ πρόασμα καὶ ἐπιμελῴδημα. **KPT**

c. ⟨...⟩ *Μνασέας* (fgm. 7 Mueller *Fgm. hist. gr. III 150*) **GEAT**

---

1 Et. Gen.: κερτομέων· ἐρεθίζων, χλευάζων. καὶ 'κερτομίοις' ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, χλευαστικοῖς, ἀπατηλοῖς. κερτόμιον παραλογιστικὸν παρὰ τὸ τέμνειν τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν χλευάζειν λόγοις τοιούτοις. Ὧρος (additis χλευάζειν καὶ ante τέμνειν om. ultima inde ab χλευάζειν B). Et. M. 506, 38. 36. 33 Et. Gud. 317, 20. 23; 197, 52 Sturz Lex. *Αἱμ.* 623, 43 **11** Greg. Cor. Dial. dor. 6: ... τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς· ἤγουν τὸν λήθοντα καὶ τὸν λήθην ποιοῦντα. **15** sch. Veron. Verg. Buc. VIII 21: incipe Maenalios: antiquorum more hanc clausulam velut epodon repetit Theocritum secutus ἄρχετε κτλ. **17** sch. Eur. Rhes. 36 (cit. ad sch. I 3/4 c—f)

---

4 παραλογιστικός cod. **8** πάντων Ahrens, cf. sch. e: πάντες codd. **12** ἄρξασθαι—γίνεσθε **K**: ἀρχηγοὶ γίνεσθέ μοι τῆς βουκ. ᾠδ. ὦ Μοῦσαι post ἀείδειν additis ἄλλως· ἄρξασθαί με (μοι **EA** ante corr., **T**) ποιήσατε τῆς βουκ. ᾠδ. **GEAT[2]**: τῆς βουκ. ᾠδ. ἄρξασθαί με ποιήσατε ὡς ποιήτριαι **PT[1]** **14** μέλλων ἀείδειν om. **PT[1]** **15** ἐπῳδὸς Duebner, cf. sch. 94 b: ἐπῳδὴ codd. **17** lac. indicavi, cum interpretem de carmine bucolico plura dixisse appareat *Μνασέας* Heinsius: *Μνασίας* codd.

δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Πανός φησι Βουκολίωνα υἱόν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν.

KGEAT 65/66 a. *Θύρσις: ὁ ποιμὴν Θύρσις ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ Αἴτνη Σικελίας ὄρος ἀπὸ Αἴτνης τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὥς φησιν Ἄλκιμος ἐν τῷ περὶ Σικελίας* (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist.* 5 *gr. IV 296*). *Σιμωνίδης* (fgm. 200[B] Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *524*) *δὲ Αἴτνην φησὶ κρῖναι Ἥφαιστον καὶ Δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας. Δημήτριος δὲ ὁ Καλλατιανὸς* (fgm. 4 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 381*) *τοῦ Βριάρεω, ἑνὸς τῶν Κυκλώπων, παῖδας γενέσθαι Σικανὸν καὶ Αἴτνην, ἀφ' ἧς τὸ* 10
K1.2GEAT *ὄνομα.* b. ⟨...⟩ *Νυμφόδωρος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ Σικελίας θαυμαζομένων* (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist. gr. II 376*),
K *ὅτι τοῦ Δάφνιδος* c. *μεταλλάξαντος ἐκκομιζομένῳ τοὺς κύνας συνακολουθεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου μεταλλάξαι καὶ εἶναι αὐτῶν ἓν μνῆμα, ἐν ᾧ γέγραπται· 'Σᾶμος Πόδαργος Λάμπος Ἄλκι-* 15 *μος Θόας.'*

KGEAPT d. *Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας: ὡς Σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος καὶ κατὰ τὴν Αἴτνην νέμοντος. μέλλει δὲ ᾄδειν, ὃν τρόπον ὁ*

---

11 Aelian. Nat. anim. XI 13 18 Serv. Verg. Buc. X 9: est quaedam Theocriti ecloga, in qua suos amores deflere Daphnis inducitur vel, ut alii, quidam pastor Daphnin amore mortuum deflet.

---

3 *ἐπαινεῖ* K: *αἰνεῖ* cett. 4 *ἀπὸ Αἴτνης—Σικελίας* om. GEAT *τῆς* scripsi: *τοῦ* K 5 verba *ἐν τῷ περὶ Σικελίας*, quae in K post *Σιμωνίδης δὲ* leguntur, traicienda esse vidit Bergk. antea corruptum putabant nomen Simonidis 8 *Καλλατ.* Warton: *Καλλαιτ.* K: *Καλαιτ.* cett. 10 *ἧς* KT: *οὗ* cett. 11 sch. b in GEAT et iterum in K adhaeret scholio 69 c, unde removi lacunam indicans *Ἀπολλόδωρος* K[1] *δὲ* omisso post *θαυμαζ.* habent *φησίν* K[2]GEAT *ἐν τῷ* om. GEAT 12 *θαυμάζομεν* codd., corr. Jacobs (p. XXXIII) 13 *ἐκκομιζομένῳ τοὺς κ. συνακολουθεῖν* scripsi: *συνεκκομιζόμενον τοὺς κ. ἀκολουθεῖν* cod.: *τοὺς αὐτοῦ κ. συνεκκομίζοντας ἀκολουθεῖν* Ahrens (ap. Ziegl.) 14 *τάφου* scripsi: *τόπου* cod. 15 *Σάμος* Ahrens ib.: *ἄμος* cod.: *Σάν⟨ν⟩ος* Aelianus. nomen accentum postulare circumflexum Ahrens recte docuit *De graec. ling. dial. II 559.* quocum convenit, quod equi nomen *Σῆμος* est in tabula musei Berol. 1820 et in C. J. G. 8155 *Λαμπάς* et *Θέων* Aelianus 18 ante *μέλλει* inserunt GEA novum l.: *καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά*

Δάφνις οὐ δυνάμενος φέρειν τὸν τῆς Ξενέας ἔρωτα — ἔστι δὲ ὄνομα Νύμφης — ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ζῆν.

e. *ἀντὶ τοῦ· αἱ Νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ Σικελίαν, ὅτε ὁ Δάφνις ἀπώλετο. ἴσως δὲ διὰ τὸ Νύμφης ἐρᾶν ὑπερη-*
5 *φανευούσης αὐτὸν αἰνίσσεται ὡς μηδὲ τῶν λοιπῶν αὐτόθι οὐσῶν.*

f. *πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὄκα Δάφνις ἐτάκετο: Δάφνις* PT *Σικελιώτης τυγχάνων καὶ ἐν Σικελίᾳ ἦν, ὅτε τὰ λοίσθια ἔπνεεν. ὅτι γοῦν Νύμφης ἤρα ὁ Δάφνις, ἡ δὲ Νύμφη ἀπεστρέφετο*
10 *αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἑτέρας γυναῖκας ὁμιλίαν, αἰνίσσεται, ὅτι οὐδὲ αἱ λοιπαὶ ἐν Σικελίᾳ ἦσαν, ὅτε ὁ Δάφνις ἔθνησκε.*

67a. *κατὰ Πηνειῶ: Πηνειὸς ποταμὸς Θεσσαλίας. τὰ* KGEAPT *δὲ τέμπη γενικῶς μὲν τὰ ἄλση· νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς Ὄσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρίον, ὅ ἐστι περικαλλὲς καὶ ὥσπερ ὑπὸ*
15 *θείας γνώμης πρὸς τὴν διόρυξιν διῃρημένον, δι' ἧς ὁ Πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ.* [b.] *λέγεται δὲ τοῦτο τὸ χωρίον* PT *τέμπεα Θετταλικά.*

c. *κατὰ Πίνδω: Πίνδος ὄρος Ἀρκαδίας ἢ ποταμὸς ἢ* KGEAPT[1.2] *ὄρος τῆς Περραιβίας ἐγγὺς θαλάσσης.*

20 68a. *οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο: οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥεῦμα* KGEAT *εἴχετε ἀντὶ τοῦ οὐκ ᾠκεῖτε, ὅ ἐστιν οὐκ ἦτε ἐκεῖσε.*

b. *μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπω: τὸ εἴχετε ἀντὶ τοῦ* PT *κατῳκεῖτε.*

---

1 *Ξενέας* **KT**: *Ξενίας* cett. *ἔστι δὲ ὄν. Ν.* om. **GEA**
2 *ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ζῆν* apographa cod. **K**: *ἐξ* .... *τοῦ ζῆν* ceteris evanidis **K**: *ἐξέλιπε* (*ἀπέλιπε* **T**) *τὸ ζῆν* cett. 4 *διὰ τοῦ* **P** *ὑπερηφανευούσης* **K**: *ὑπερηφανούσης* **PT**: *περιφανοῦς εἰς* cett.
5 *αἰνίσσεται* scripsi: *αἰνισσόμενος* **KGEA**: *αἰνισσομένου* **PT**
8 *τυγχάνων* **P**: *ὑπάρχων* **T** 12 *Πηνειὸς — τὰ δὲ* om. **GAPT** *τὸ δὲ* **K** 13 *μὲν* om. **K** 15 *ὄρυξιν* **GEA** *δι' οὗ* **PT**
18 l. om. **KGEAT**[2] *ὄρος Ἀρκ. ἢ ποτ. ἢ* om. **GEAT**[2]. de Pindo Arcadiae monte non constat *ἢ ποτ.* seqq. om. **PT**[1] 21 *εἴχ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ᾠκ.* scripsi: *ᾠκ. ἀντὶ τοῦ οὐκ εἴχ.* **K**: *οὐκ εἴχ.* **EA**: *εἴχ.* **GT**

KGEAPT c. ὁ δὲ Ἄναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ἄναπος δὲ εἴρηται ὁ ἄνευ πόσεως ὤν, οἷον ἀβληχρὸν ὕδωρ ἔχων.

KGEAT d. Ἄναπος ποταμὸς περὶ Σικελίαν παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ διαβατὸς εἶναι. 5

K[1.2]G[1.2]E[1.2]A[1.2]PT[1.2] 69a. Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ: Ἆκις ποταμὸς Σικελίας.

KGEAT b. Ἆκις παρὰ τὸ ἀκίδι ἐοικέναι τὰ ῥεύματα.

P[in] 72a. δρυμὸς τόπος λέγεται ὁ πολλοὺς ἔχων δρῦς.

KGEAP[m]T b. τινὲς αἰτιῶνται τὸν Θεόκριτον καί φασιν ἐν Σικελίᾳ 10 λέοντα μὴ εἶναι. ἀλλὰ προστιθεμένη ἡ ἂν συλλαβὴ λύει τὴν αἰτίαν, ἵνα ᾖ· τῆνον ἂν ἔκλαυσεν, εἰ ἐν Σικελίᾳ λέων ἦν.

PT [74.] πολλαί οἱ πὰρ ποσσί: ὅρα τὴν ἡδονήν. ἀντῳδὴ δὲ τὸ σχῆμα, ἥτις γίνεται οὕτως, ὅταν τις λαλῇ ᾠδὴν ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποκρίνεται. 15

KGEAT 75a. δαμάλαι: αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι· πόρτιες αἱ μικραὶ καὶ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι.

E[s] [b.] ⟨δαμάλαι:⟩ μεταπλασμὸς ἀντὶ τοῦ δαμάλεις.

KGEAP[m] 77a. ἦνθ' Ἑρμῆς: ἦλθεν ὁ Ἑρμῆς πρώτιστος ἢ ὡς
KGEAPT νόμιος ἢ ὡς φίλος Δάφνιδος ἢ ὡς ἐραστής. b. τὸ δὲ λ̄ 20

---

1 sch. VII 151/52 b 8 Eust. 1053, 3 20 Ahrens *De graec. linguae dial. II 110 n. 3* v. 78. Hesych. κατατρύχει· λυπεῖ, καταπονεῖ.

---

1 ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας PT: περὶ τὴν Σικελίαν Συρακούσαις cett. 2 ὡς pro ὁ Call. οἷον ἀβλ. K: ἀβλ. GEA: καὶ βληχρὸν PT 4 Ἄναπος—Σικελίαν om. K ποταμὸς Ahrens: ποτὲ EAT: δὲ G 6 l. om. K[1.2]G[2]E[2]A[2]T[2] 7 post Σικελίας in K[2]G[2]E[2]A[2]T[2] legitur ἐνῆ, quod non expedio 11 λέοντας Heinsius 12 ἵνα—ἦν K: καὶ (om. GP) εἰ ἐγένετο γὰρ ἐν Σικελίᾳ λέων, κἀκεῖνος τοῦτον ἐθρήνησε cett. 19 ἦλθεν ὁ Ἑ. πρώτιστος K: πρῶτος Ἑ. ἦλθεν GEA: om. P ἢ ὡς νόμιος om. K

εἰς $\bar{\nu}$ τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς, ἀλλ' οὐ διὰ παντός, ἀλλ' ὅτε τὸ $\bar{\vartheta}$ ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἐπιφέρεται, οἷον βέλτιστος βέντιστος, φίλτατος φίντατος, ἦλθεν ἦνθεν.

81 a. *ἦνθ' ὁ Πρίηπος*: οἰκείως· ἀγροικικὸς γὰρ ἦν ὁ **KGEAT**
5 Πρίηπος ὡς καὶ Δάφνις καὶ — ἴσως διὰ τὸ κάλλος — υἱὸς Ἀφροδίτης.

b. ⟨*ἦνθ' ὁ Πρίηπος*:⟩ ἢ ὡς ἐραστὴς τοῦ Δάφνιδος ἢ **GEAT** ὡς υἱὸς Ἀφροδίτης.

82—85 a. *κῆφα*: καὶ ἔφη· κατὰ συναίρεσιν καὶ συγκοπήν. **KGEA**
10 [b.] *κῆφα*: καὶ ἔφη· ἔστι δὲ τὸ πάθος ἔκθλιψις ⟨καὶ⟩ **T** κρᾶσις.

c. *ἡ δέ τι κώρα*: τὸ ἑξῆς· αὕτη δὲ ἡ κόρη ἀνὰ πᾶσαν **KGEAT** τὴν κρήνην ζητοῦσά σε — διὰ μέσου γὰρ ὁ στίχος τοῦ ἄρχετε.

d. *φορῆται*: μανιωδῶς φέρεται. καθόλου τὰ εἰς $\overline{\tau\alpha\iota}$ ῥή-
15 ματα, ὅταν τῷ $\bar{\eta}$ παραλήγηται περισπωμένως, παροξυτονοῦσι Δωριεῖς· ὅταν δὲ βαρυτόνως, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν.

e. *ζάτεισα*: Αἰολικὸν τὸ ζάτεισα, διὸ καὶ βαρύνεται. συναπτέον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπάνω· πάντῃ δὲ πλανᾶται ζητοῦσα αὐτόν. εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζήτει.

---

10 Greg. Cor. Dial. dor. 14   **14** Ahrens *De graec. linguae dial. II 28 n. 8*

---

1 μετατρέπουσιν **GEA**   ἀλλ' οὐ διὰ παντός, ἀλλ' **GEA**: οὐ πάντοτε, ἀλλ' **PT**: om. **K**   ὅτε—ἐπιφέρεται **K**: ὅτε—ἐπάγοιτο **P**: ὅταν αὐτὸ (αὐτῷ Bast *Greg. Cor. 198 Schaefer*) —ἐπιφέρηται cett. τὸ ante $\bar{\tau}$ om. **K**   οἷον seqq. om. **P**   **3** ἦλθεν ἦνθεν **K**: οὕτως καὶ τὸ 'ἦνθ' Ἑρμῆς' **GEA(T)**   **4** omisso οἰκείως **GEAT** exhibent ἴσως—Ἀφροδίτης, deinde ἀγροικικὸς δὲ ὡς Δάφνις **5** Πρίαπος **K**   **7** l. addidi   ἐρώμενος codd. Wilamowitz monet veterem scholiastam Priapum venientem fecisse, quod Daphnidis amator propter eius formam (διὰ τὸ κάλλος sch. a) fuisset **9** καὶ ἔφη om. **K**   **10** add. Call.   **13** γὰρ **K**: δὲ **GAT**: om. **E** τοῦ **K**: τὸ **EAT**: om. **G**   **14** μαν. φέρ. om. **GEAT**   λήγοντα post $\overline{\tau\alpha\iota}$ add. **GEAT**   **15** ὅταν—Δωριεῖς ut supra **K**: ὅταν ἔχῃ τὸ $\bar{\nu}$ παραληγόμενον ($\overline{\epsilon\iota}$ παραλῆγον Ahrens) καὶ προπερισπώμενον παροξύνουσιν οἱ Δωριεῖς cett.   **16** ὅταν δὲ seqq. uncis Ahrens inclusit. mihi spectare videntur ad λέγηται et eius generis formas   βαρυτόνως **K**: βαρυνόμενον cett.   **17** bis ζάτεισα **K**: ζατοῖσα cett.   **19** τοῦτο post πρὸς αὐτὸν add. Call.

διὰ τοῦτο καὶ δύσερως. τινὲς δέ φασιν, ὡς οὐ διὰ τὴν Νύμφην, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, δι' ἣν καὶ ἐπηρώθη.

K f. ζητοῖσα: Αἰολικὸν ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα. εἰρωνεύεται δέ· ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς Νύμφης. ἢ καὶ παρηγορητικὸς ὁ λόγος. 5

g. τὸ δὲ ζητοῖσα οὐκ ἔστι Δωρικόν· εἰ γὰρ ἦν, εἴρητο ἂν ζατοῦσα.

EA h. ζάτοισα βαρέως· ἔστι γὰρ Αἰολικόν, διὸ σημαίνει τὸ ζητοῦσα. εἰ δ' ἦν Δωρικόν, εἴρητο ἂν ζατοῖσα.

P i. ζατοῖσ' ἅ: γράφεται καὶ χωρὶς κουφίσματος ζάτοισα 10 ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα Αἰολικῶς. εἰ δ' ἦν Δωρικῶς, εἴρητο ἂν ζατεῦσα.

KGEAT k. δύσερώς τις ἄγαν: δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ παντελῶς ἀπροσμηχάνητον. ζητοῦσα γάρ σε ἡ Νύμφη περιέρχεται. παρηγορῆσαι θέλων τοῦτό φησι πρὸς αὐτόν. 15

KEAT 86 a. βούτας μὲν ἐλέγευ: βουκόλος ὤν, φησίν, οὐ κατὰ βουκόλους ἐρᾷς. οἱ μὲν γὰρ βουκόλοι πρὸς τὴν τῶν ἀφροδισίων μῖξιν ἐγκρατεῖς, τοὐναντίον δὲ λαγνότατοι οἱ αἰπόλοι·

---

1 Serv. auct. Verg. Buc. V 20: Daphnin ..., quem mater sua compressa a Mercurio et enixa abiecit. hunc pastores invenerunt inter lauros ⟨et *add. Maaswyck*⟩ Daphnin vocaverunt. quem Pan musicen docuisse dicitur. qui cum et venationis et musices peritissimus esset, adamatus a nympha est; qui etiam iure iurando adstrictus est, ne cum alia concumberet. hic dum boves persequitur, ad regiam pervenit et ob pulchritudinem appetitus cum regis filia consuetudinem miscuit. hoc cum nympha rescisset, luminibus eum orbavit. ille in auxilium patrem Mercurium invocavit. qui eum in caelum eripuit et in eo loco fontem elicuit, qui Daphnis vocatur, apud quem quotannis Siculi sacrificant. Philarg., sch. Bern. ib. Serv. auct. Verg. Buc. VIII 68 (v. adn. ad sch. VIII b. 93 a)

---

1 ὡς K: ὅτι cett. 2 καὶ ἐπηρώθη K: ἐπηρώτα cett. 6 εἰ γὰρ ἦν εἴρητο Ziegler: ἢ γὰρ εἰ ἦν εἴρηται cod. 9 ζητοῖσα codd. 10 γράφεται καὶ ζάτοισα δίχα κουφίσματος P[m] 11 εἴρηκεν ἄρα cod., correxi 14 ἀπροσμήχανον GEAT 15 τοῦτο T: τοῦτον cett. πρὸς αὐτόν om. K 17 τὴν—μῖξιν K: τὰ ἀφροδίσια cett. 18 τοὐν. δὲ λαγν. οἱ αἰπ. K: οἱ δὲ αἰπ. λάγνοι cett.

καὶ ἡ αἰτία, ὅτι κατωφερέστεραι οὖσαι αἱ αἶγες δελεάζουσι τοὺς αἰπόλους.

b. *βούτας μὲν ἐλέγευ: παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἡσύχων* EAT
μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες ἥμε-
5 *ροί εἰσιν· ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἶγες ἄγριαι, παρόσον καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους νέμονται· ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι τοιοῦτοι λέγονται.*

87. *ᾠπόλος: ᾠπόλος ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. γίνεται κατὰ* K
10 *τροπὴν τοῦ ο̅ καὶ α̅ εἰς ω̅ μέγα ἢ μᾶλλον ἐν συναιρέσει τοῦ ο̅ α̅ εἰς ω̅ μέγα ὡπόλος· τὸ δὲ ι̅ προσγεγραμμένον.* [*ἢ αἰπόλος ὡπόλος.*]

92/93 a. *τὼς δ' οὐδέν: οὕτως εἰπόντων οὐδέν τι ἀπεκρίνατο ὁ Δάφνις, ἀλλ' ἐσιώπα.*

15 b. *τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος: τούτους,* PT
οὕστινας ἄνωθεν εἴπομεν, ἤτοι τοὺς βούτας τοὺς ποιμένας τοὺς αἰπόλους τὸν Πρίαπον καὶ τοὺς λοιπούς, οὐδέν τι προσεφθέγξατο ὁ βουκόλος, ἤτοι ὁ Δάφνις.

c. *πικρὸν ἔρωτα: ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπέραινε καὶ* KGEAPT
20 *διήνυε μέχρι καὶ τῆς μοίρας.*

---

3 Mant. prov. I 37 9 Georg. Choer. ad Theod. Alex. Can. 324, 4 Hilgard: *κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, οἷον ὁ αἰπόλος ᾠπόλος, κιρνᾶται γὰρ τὸ ο̅ καὶ α̅ εἰς ω̅ καὶ συναιρεῖται τὸ ω̅ και ι̅ εἰς τὴν ᾠ̅ δίφθογγον.* Et. M. 822, 53 (cf. Gen.): *ᾠπόλος ἀπὸ τοῦ ὁ αἰπόλος γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̅ καὶ α̅ εἰς τὸ ω̅ καὶ συναιρέσει πάλιν τοῦ ω̅ καὶ ι̅ εἰς τὴν ω̅ι̅ δίφθογγον.* 13 Serv. auct. Verg. Buc. X 31: videtur neque obiurgationes neque consolationes recipere obstinate moriturus; nihil enim ad dicta ab eis respondit.

---

1 *καὶ ἡ—οὖσαι* **K**: *ἐπάγει δὲ τὴν αἰτίαν, ὅτι ἴσως* cett. 2 *ποιμένας* **K** 9 l. *ὡπόλοι* in cod., corr. Call. 11 α̅ ο̅ cod., tacite corr. Ziegler delevi. Ziegler scripsit, ex parte cum Call.: *τοῦ δὲ ι̅ προσγεγραμμένου* [*ὁ αἰπόλος*] *ᾠπόλος* 15 l. *τὼς δ' οὐδήποτ' ἐλέξατο* **P** 17 *καὶ τοὺς λοιποὺς* deleri vult Ziegler *Theocr.*[3] *187* 19 *ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ* (*αὐτὸν* **EA**, *αὑτοῦ* Reiske) *ἔρ.—διήνυε* **KGEAT**: *διήνυε τὸν αὐτοῦ ἔρ.* **P**

K¹·²GEAT d. *ἄννε μοίρας*: διχῶς τὸ μοίρας. εἰ μὲν γὰρ ἐκτεινόμενον, σημαίνει γενικήν, εἰ δὲ συστελλόμενον, αἰτιατικὴν ⟨τῶν⟩ K πληθυντικῶν Δωρικῶς· [e.] ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου διὰ τοῦ ες ἐκφέρουσιν. 5

KGEAT 94 a. *Μοῖσαι πάλιν*: τὸ πάλιν ἐξ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ᾠδῆς ποιούμενός φησιν, αἱ δὲ παράγραφοι διαστέλλουσι τὰς KGEAPT¹·² ᾠδάς. b. τὸ δὲ *ἄρχετε καὶ λήγετε* ἐπῳδοῦ τάξιν ἐπέχει.

KGEAT 95—98 a. *ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα*: τὸ ἡδεῖα 10 ἡδέα ποιητικῶς, ⟨ἵν'⟩ ᾖ οὕτως· ἡδέα καὶ ἡ Κύπρις γελῶσα. τινὲς ἡ δεῖα, ἡ δέους ποιητική. ἐὰν δὲ γράφεται διὰ τοῦ ι, ἡ Διὸς θυγάτηρ.

b. ⟨*λάθρη μὲν γελάοισα*⟩: ἐναντίως εἶπε. θέλει γὰρ εἰπεῖν· φανερῶς μὲν γελῶσα, λανθάνει δὲ βαρυνομένη ἐπὶ τῷ 15 Δάφνιδι.

GEAT c. *ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα*: ἦλθεν ἡ ἡδυτάτη καί φησι· βοῦτα, ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίχθης Ἔρωτος καὶ ἐκάμφθης; οἷον Εὔπολις (fgm. 339 Kock *Com. att. fgm. I 348*)· 'λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα'. 20

---

2 Ahrens *De graec. ling. dial. II 172 n. 1*

---

1 εἰ — ἐκτεινόμενον — εἰ — συστελλόμενον **K¹**: ἐὰν — ἐκτείνωμεν — ἐὰν — συστέλλωμεν cett. **2** πτῶσιν post γενικήν add. **K²GEAT** add. Call. **3** πληθ. Δωρ. **K¹**: πτῶσιν δηλοῖ **GEAT**: om. **K²** **5** τῆς ες cod., corr. Call. **6** Μ. πάλιν **K**: ἄρχετε βουκολικᾶς· γράφεται μοῖσαι **GEA(T)** τὸ et ἐξ ὑποστροφῆς et ᾠδῆς om. **GEAT** **7** παραγραφαὶ συστέλλουσι codd., emend. Wilamowitz **8** καὶ λήγετε **PT¹**: λήγετε **K**: βουκολικᾶς (βωκ- **T²**) λέγεται cett. **9** ἐπέχει **KP**: ἔχει **AT¹**: ἔχειν cett. **10** καὶ ἁ Κύπρις in l. om. **K** τὴν ἡδεῖαν codd., corr. Wilamowitz **11** ⟨ἵν'⟩ ᾖ scripsi: ἢ **K** ᾖ οὕτως — ποιητική om. **GEAT** **14** l. addidi hoc scholium a praecedente seiungens; deesse quaedam Duebner viderat εἶπε **K**: βάλλεται cett.: βούλεται Call. **15** γελῶσαν Hamaker λανθάνει **K**: λανθάνειν cett.: λανθανόντως Ahrens (ap. Ziegl.) βαρυνομένην **AT** **17** ἡδυτάτη **E**: ἡδύτης cett.: ἡδεῖα ⟨Κύπρις γελῶσα⟩ Call **18** ἐκάμφθης **K⁸** **19** Εὔπ. οἷον codd., transposui

d. ⟨Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης:⟩ ταῦτα ἐπὶ μυκτηρισμῷ λέγει ἡ Ἀφροδίτη. KG[1.2]EAT

e. ἐλυγίχθης: ἐκάμφθης, κατεδέθης. ἐπὶ μυκτηρισμῷ δὲ ταῦτά φησι. PT

5 f. λυγιξεῖν: καταδήσειν, τουτέστι περιέσεσθαι τοῦ Ἔρωτος ἐκαυχῶ· ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν θεὸν ταύτην ὑπέσχε τὴν ποινήν. KGEAT

g. λυγιξεῖν: τὸ βεργίοις δήσειν, ἤτοι δήσειν λύγοις [παρὰ τὸ δεσμεύειν]. καὶ Ὅμηρος (Λ 105)· 'δίδη μόσχοισι λύγοισιν'.
10 ἢ κλάσειν· ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος.

h. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀμαυρώσειν δηλοῦν· λυγαῖα γὰρ τὰ σκοτεινά.

i. Ἀμερίας δέ φησιν ἀγνοῶν· 'λύγος ῥάβδος.' ἴσως οὖν μαστιγώσειν. GEAT

15 k. λυγιξεῖν: κάμψειν, δεσμεύσειν. λυγίζω λυγίξω καὶ Δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ τοῦ λύγος τὸ βεργίον καὶ ὁ δεσμός. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις περιέσεσθαι τοῦ Ἔρωτος μεγαλορρημονήσας ταύτην ἔπαθε τὴν ποινήν. PT

---

8 sch. A Λ 105 sch. ι 427 sch. Soph. Trach. 779 sch. Plat. Rei publ. 405 c Hesych. Phot. Suid. λυγ. Eust. 834, 33; 1638, 9 11 sch. τ 306 sch. Apoll. Rhod. I 218; II 671. 1121 Lex. Bachm. 292, 28 Et. M. 47, 12; 91, 26; 571, 20 (cf. Gen.) Et. Gud. 64, 16 De Stefani; 374, 17. 48 Sturz Et. Or. 7, 23; 11, 15; 91, 8

---

1 G[1]EAT verba ταῦτα δὲ ἐπὶ μ. [λεληθυῖα del. Ahrens] φησιν ἡ Κύπρις post ἐκάμφθης exhibent in sch. c, unde Wilamowitz ea eiecit 5 l.: λυγιξεῖν Call.: λυγιζῆν K: τύ θην τὸν ἔρωτα cett. καταδήσειν Ahrens: -δῆσαι K: -δῦσαι cett. 6 ἐκαυχῶ om. GEAT 7 ὑπέσχετο K ποινήν K: τιμωρίαν cett. 8 l.: λυγιξεῖν T: λυγιζῆν cett. τὸ β. Duebner: τοῖς β. codd. δήσειν bis Ahrens: δῆσαι codd. del. Ahrens 9 δίδη om. K 10 κλάσειν scripsi: κλάσαι K: θλάσαιο cett., unde θλάσειν Hemsterhuys 11 λέγουσι—δηλοῦν K: δυνατὸν—λέγεσθαι cett. λυγαῖα Toup: λυγρὰ KAT: λυγὰ G: λύγκα E 13 δέ Duebner: γάρ codd. ἀγνοῶν post ῥάβδος in codd., transp. Wilamowitz. ἄγνος Ahrens οὖν Ahrens: οὓς codd. 14 μαστιγώσει codd., corr. Duebner 15 καὶ Δωρικῶς om. P

E^g l. ⟨ἐλυγίχϑης:⟩ ἐδεσμεύϑης· μεταφορικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ λύγου.

PT 102a. ἤδη γὰρ φράσδει πάνϑ' ἅλιος: ἤδη γὰρ πάντα φράσδει, ἤγουν δῆλα πάντα ποιεῖ ὁ ἥλιος.

b. ἄμμι δεδύκει: ἡμῖν δέδυκεν. 5

EAPT c. ἄμμιν: ἡμῖν ἦν καὶ τροπῇ τοῦ η̄ εἰς ᾱ Δωρικῶς καὶ προσϑέσει τοῦ μ̄ Αἰολικῶς καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου ἄμμιν.

KΘEAT 105/06a. οὗ λέγεται τὰν Κύπριν: τὸ οὗ δασύνεται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὅπου. λείπει δὲ τὸ καταισχῦναι, ἵν' ᾖ τὸ 10 ὅλον· ὅπου ὁ βουκόλος τὴν Κύπριν καταισχῦναι λέγεται.

---

v. 102. Eust. 1266, 47: *ἐντεῦϑεν ὀνάμενος Θεόκριτός φησι τὸ οὐ πάντα τὸν ἥλιον δεδυκεῖν, ἤγουν οὐ πάσας συντελεσϑῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ ζῆν.* 6 Ahrens *De graec. ling. dial. I 125 n. 5*
v. 105/06. Serv. Verg. Aen. II 35: quamquam ... non adsit ... Anchises ... propter caecitatem, ut docet Theocritus. ib. II 687: 'oculos ad sidera' contra opinionem Theocriti, qui eum fulmine caecatum fuisse commemorat. ib. II 649: fulminatus autem est Anchises, quia se cum Venere concubuisse iactabat. ib. Serv. auctus: fabula sane talis est. cum inter aequales epularetur Anchises, gloriatus traditur de concubitu Veneris. quod cum Iovi Venus questa esset, emeruit, ut in Anchisem fulmina mitterentur; sed Venus cum eum fulmine posse vidisset interimi, miserata iuvenem in aliam partem fulmen detorsit, Anchises tamen afflatus igne caelesti semper debilis vixit. Serv. ib. I 617: sed sciendum Anchisen, ut fabula loquitur, pastorem fuisse et cum eo amato Venerem concubuisse. unde Aeneas circa Simoin fluvium natus est; deae enim vel nymphae enituntur circa fluvios vel nemora. quod cum iactaret Anchises, adflatus fulmine oculoque privatus est. Mythogr. Vat. I 217; II 195 Plut. Aet. phys. 36 e vers. Longolii *(Moral. V 399 Bernard.)*: unde apud Theocritum iocose Venus ad Anchisen a pastore ablegatur, uti apum aculeis propter adulterium commissum pungatur, 'te confer ad Idam etc.' cf. Wilamowitz *Textg. 232—234*

---

1 *ἐδεσμήϑης* cod. 3 l. om. **P** 5 *δέδυκεν* scripsi: *δὲ ἔδυκεν* **P**: *δὲ ἔδυνε* **T**: *ἔδυνεν* **K^g** 7 *Αἰολικῶς* om. **EAP** 9 *δασύνεται* **K**: *δασυντέον* cett. 11 *Ἀγχίσης* post *βουκόλος* et *καὶ τὴν Ἀφροδίτην* post *Κύπριν* add. **T** e scholio b

b. *οὐ λέγεται*: λείπει τὸ αἰσχῦναι τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἀγχίσης. P

c. ἄλλοι δ' οὐ προσυπακούουσι τὸ αἰσχῦναι. KGEAT

d. *ὁ βωκόλος*: βουκόλος ὁ Ἀγχίσης ὁ Αἰνείου πατήρ, ὃς 5 κατὰ τὴν Ἴδην ἐμίγη Ἀφροδίτῃ καὶ Αἰνείαν ἐγέννησεν. PT

e. *ἕρπε ποτ' Ἴδαν*: ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὴν Ἴδην. ὡς ἑξῆς ἐπιφέρει· ἕρπε πρὸς τὸν βουκόλον Ἀγχίσην. καὶ Ὅμηρος (E 313)· 'ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι.' KGEAT

f. Ἴδη ὄρος Τροίας. δύνανται δὲ καὶ πάντα τὰ ὄρη τῇ 10 Ἴδης προσηγορίᾳ καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἴδη ἡ βοτάνη ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ θεάσασθαι· ἀφ' ὑψηλοῦ γάρ τις ἱστάμενος δύναται πόρρω ἰδεῖν. καλεῖται δὲ Ἴδη καὶ ὄρος Κρήτης. EAPT

g. *τηνεὶ δρύες*· δρύες, ὥστε σκέπειν τῷ Ἀγχίσῃ συνερχομένην αὐτήν· εἰρωνευόμενος δὲ λέγει. *τηνεὶ* ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ. KGEAT

15 h. *ὧδε κύπειρος*: ἐνθάδε ταπεινὴ βοτάνη καὶ ἀναπεπταμένος ὁ ἀήρ, καὶ οὐ δυνήσῃ λαθεῖν συνουσιάζουσα. KGEA

i. *τηνεὶ δρύες*: ὥστε σκέπειν σε συνερχομένην τῷ Ἀγχίσῃ. ἐνταῦθα δὲ ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυναμένη σκέπειν σε. PT

k. *ὧδε κύπειρος*: κύπειρος χαμαίζηλος πόα. τὸ δὲ *ὧδε* 20 ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ. κύπειρόν τινες τὸ παρ' ἡμῖν βούτομόν φασι.

---

9 sch. XVII 9—12a sch. A Δ 475 sch. Pind. Nem. X 132 sch. Nic. Ther. 585; Al. 220 Cornut. Theol. gr. comp. 5, 17 Lang Hesych. ἴδας Hesych. Phot. Suid. ἴδη Phot. Bibl. 534 a 16 Bekker Ecl. (Cram. An. Ox. II 450, 23) Et. M. 465, 52 (cf. Gen.) Et. Gud. 270, 22. 35 Sturz Eust. 353, 12; 500, 43; 633, 35; 1351, 15

---

6 ἀντὶ — ἐπιφέρει om. T ἀντὶ τοῦ ἄπελθε (ἔπελθε cod., corr. Ziegler) πρὸς K: ἀπῆλθε, δηλοῖ δὲ GEA 7 ἕρπε—Ὅμ. K: ἕρπε ποτ' Ἴδαν (Ἀγχίσαν Call.). βουκόλον δὲ τὸν Ἀγχίσην Ὅμ. φησιν cett. 8 βουκολέοντα codd. Theocr. 9 τῇ Ἴδης P: τῆς Ἴδης EA: τῆς Ἴδης τῇ T 13 ἐκεῖσε post l. add. GEA(T) postea εἰρωνευόμενος seqq. praetermittentes τῷ Ἀγχίσῃ K: τὸν Ἀγχίσην cett. συνερχομένην αὐτήν scripsi: συνερχομένῳ αὐτῇ K: συνερχόμενον αὐτῇ cett. 15 ἀναπεπαυμένος GEA 17 σε om. P συνερχομένην Call.: συνερχόμενον T: συνεισερχομένη P 19 κύπειρον in l. codd.

KQEAT 107. *ὧδε καλὸν βομβεῦντι:* κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας εὑρήσεις τὰς μελίσσας, εἰ πρὸς ἡμᾶς ἥκοις, διὰ τοῦ βόμβου τοὺς ὁδοιπόρους ἐπαγομένας. *σμήνη* δὲ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. Ἡσίοδος (Theog. 594)· 'ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι.' 5

KQEAPT 109a. *ὡραῖος χὤδωνις:* Κινύρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγατρός, ἥτις κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός, ὅτι λύσασα τὰς τρίχας οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔχειν ἔφη τοιαύτας. καὶ ἐλάνθανε τὸν πατέρα στολιζομένη καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονήσασα καὶ τεκοῦσα 10 τὸν Ἄδωνιν ἐφωράθη καὶ αἰσχυνομένη ηὔξατο μεταβαλεῖν εἰς ὁμώνυμον φυτόν.

KQEAT b. *ὡραῖος* δὲ ἀντὶ τοῦ τρυφερός, ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι ὡραΐζεσθαί φησι Μένανδρος (fgm. 855 Kock *Com. att. fgm. III 228*)· 'ὡς ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους.' ἢ ἀκμάζων. 15 Ἡσίοδος (Op. 695)· 'ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.'

KQEA 110a. *καὶ πτῶκας:* τὰς αἰτιατικὰς οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς $\overline{ες}$ ληγουσῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως ταῖς εὐθείαις K παροξύνουσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ $\bar{α}$, θῶας Τρῶας· [b.] ὅτι 20 τὰς παρ' ἡμῖν ⟨προφερομένας διὰ τοῦ $\overline{ες}$⟩ εὐθείας τῶν πλη-

6 Apoll. Bibl. III 183. 184 Anton. Lib. 34 Hygin. 58 Ov. Met. X 298 Serv. auct. Verg. Buc. X 18; Aen. V 72
18 Ahrens *De graec. ling. dial. II 29 n. 10; 231 n. 2*

2 ἥκοις K: -εις cett. 3 τοὺς ὁδοιπόρους K: τοῖς ὁδοιπόροις cett. τῶν om. K 4 ὡς δ' ὁπότ' Hesiodus 7 θυγατρός GEAPT: θυγάτηρ Μοῖρα (Μύρρα Scaliger alii) K ἡ K 8 καὶ pro ὅτι K 9 πωλιζόμενον GEAPT 10 θεράπαινα — ἐγκυμονήσασα — τεκοῦσα K: θεραπαίνη — ἐγκυμονοῦσα — γεννῶσα cett. 11 καὶ K: ἐφ' οἷς cett. αἰσθομένη K μεταβαλεῖν K: μεταλλαγῆναι cett. 14 φησι om. K 15 ὡς om. GEAT ὡραΐζεθ' KE: ὡραΐζεσθ' GA: ὡραΐζει θ' T εἰς τοὺς K 16 τεὴν γυναῖκα GEAT 19 τῶν πληθυντικῶν om. GEA ταῖς εὐθείαις om. K 20 καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ $\bar{α}$ om. GEA 21 εἰς $\overline{ες}$ ληγούσας add. Call., quod paulo mutavi

θυντικῶν ἐκεῖνοι διὰ τῆς αι προφέρουσιν. c. οὕτως ἀξιοῦσι G
Θεαίτητος καὶ Μουνάτιος καὶ Πτολεμαῖος Ἀριστονίκου.

112. ὅπως στάσῃ: τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ' ἁμαρτάνουσι. KGEAT
τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσιν οἱ
5 Δωριεῖς, ὥς φησι Λεπτίνης.

[113.] ⟨ἀλλὰ μάχευ μοι:⟩ ἀλλὰ εἰ θέλεις σύ, ὦ Διομήδη, E[g]
μάχου μοι. ἢ ὁ Δάφνις πρὸς τὴν Ἀφροδίτην φησίν.

115 a. φωλάδες ἄρκτοι: οὐ μάτην οὕτω καλεῖ, ἀλλ' ὅτι, KGEAT
ὥς φησι καὶ Θεόφραστος καὶ Σώστρατος ἐν α' ⟨λέ⟩γει περὶ
10 ἄρκτων, πολὺν [χρόνον] αἱ ἄρκτοι φωλεύουσι χρόνον· b. ἢ EAT
ὅτι ⟨μόναι⟩ τῶν ἄλλων θηρίων αἱ ἄρκτοι τίκτουσαι φωλεοῖς
ἐπικάθηνται.

[c.] φωλάδες: αἱ κατάστικτοι. PT

117 a. Ἀρέθοισα: κρήνη ἐν Συρακούσαις. φασὶ διὰ KGEAT

---

8 Arist. Hist. an. VI 30, 579 a 27; VIII 17, 600 b 1 Aelian. Nat. an. VI 3 Plin. Hist. nat. VIII 126 Hesych. φωλάδες· ἐμφωλεύουσαι Suid. φωλ. Lex. Bachm. 411, 11 Eust. 1682, 36 14 Serv. Verg. Buc. X 4: alii dicunt ad Arethusam nympham Siciliae Alpheum de Elide venire per maria ...; alii dicunt ipsam Arethusam iam in fontem mutatam Alpheum fugere et de Elide ad Siciliam venire ... *(sch. Dan. add.:)* sane dicitur quodam tempore patera aurea in Arethusa inventa, quam olympionices in Alpheum miserat. et cum Olympiae hostiae caeduntur, cruor earum in Alpheum infusus in Arethusam exit. Prob. ib. Serv. auct. Aen. III 694 sch. γ 489 sch. Pind. Nem. I 1—3; Pyth. II 12 Ov. Met. V 572 Strab.

---

2 Βενάτιος cod., correxi 4 οἱ Δωριεῖς **K**: οἷον cett. 8 οὕτω om. **GEAT** φωλάδας post οὕτω add. **K** καλεῖ ἀλλ' ὅτι ὥς φ. **K**: φ. ἀλλ' ἐπεὶ cett. 9 cf. Theophrasti librum Περὶ τῶν φωλευόντων, fgm. 176—178 ed. mai. Wimmer. Σώπατρος **K**. intellegas Sostrati librum Περὶ ζῴων, de quo v. Mueller *Fgm. hist. gr. IV 505 b* ἐν α' λέγει Duebner: ἐν τῷ α' Adert: ἐνάγει **GEAT**: om. **K** περὶ ἄρκτων om. **K** probante Wilamowitzio 10 πολὺν χρ. αἱ ἄ. φωλεύουσι χρ., ubi χρ. posteriore loco Ziegler del., **K**: ὅτι πρῶτον (πλεῖστον Ahrens) αἱ ἄ. φωλεοῖς ἐχρῶντο ἢ φωλεοῦσι χρ. (sunt variae lectiones) cett. 11 add. Call. τίκτουσαι Hamaker: τίκτουσι καὶ codd. 13 interpretem inscite de φολίς cogitasse animadvertit Ahrens, cf. sch. Apoll. Rhod. I 221 14 ἢ ἐν Σικελίᾳ post Συρακούσαις add. **EAT**, unde Ahrens dedit: ἢ ἐν Σικελίᾳ φυγοῦσα διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἧξεν

πελάγους Ἀλφειὸν ἥκειν <...>, ὥς φησιν Ἴβυκος (fgm. 23 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 244*) παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς φιάλης.

K¹⁻²GEAT b. Ἀρέθοισα: ὅτι Σικελικὴ κρήνη, πρόδηλον· δοκεῖ δὲ ὑπ' Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἄλλη 5
KGEAT ἐν Σάμῳ <καὶ ἐν Ἰθάκῃ>· c. 'πὰρ κόρακος πέτρῃ καὶ ἐπὶ κρήνῃ Ἀρεθούσῃ' (ν 408). χαριέντως δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτός (fgm. 1 Luenzner *Diss. phil. Bonn. 1866, 21*) φησιν ἐν τῷ
GEAT περὶ στοιχείων, ὅτι ἀρεθούσας καλοῦσι πάσας κρήνας. d. ἀγνοήσας δὲ Κράτης (Wachsmuth *De Cratete Mallota p. 53*) μεταγράφει· 'ἐπὶ κρήνης μελανύδρου' (cf. ν 409). 10

PT e. χαῖρ' Ἀρέθοισα: πηγὴ ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, εἰς ἣν εἰσρέει ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Ἀλφειὸς ποταμός.

KPT 118a. Θύβριδος: <...> δύβρις κατὰ γλῶσσαν ἡ θάλασσα. τινὲς δὲ Σικελίας ἔφησαν ποταμὸν Θύμβριδα. 15

KGEAT b. Θύβρις ποταμὸς Σικελίας, ἐφ' ᾧ μυθεύονται Ἡρακλῆν <... ὅτε> τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθείας βοῦς ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀφίκετο· γενομένου δὲ χειμῶνος ἀνυπερβλήτου χῶσαι τὸν ποτα-

---

VI 270 Paus. V 7, 2 5 Steph. Byz. Ἀρέθουσα Herodian. II 919, 28 Lentz sch. ν 408 Eust. 1746, 56

---

1 ἥκειν Heinsius: ἥξειν codd. lacunam ind. Ziegler, cf. Servium 2 Ὀλυμπιακῆς scripsi: Ὀλυμπίας codd.: Ὀλυμπίασι Bergk 4 pro ὅτι—πρόδηλον **K**¹ exhibet κρήνη Σικελίας αὕτη post δοκεῖ δὲ et ποταμοῦ post Ἀλφειοῦ add. **K**¹ 6 καὶ ἐν Ἰθάκῃ add. Meineke *Steph. Byz. I 116*, plura excidisse videri monet Schimberg *Anal. Aristarchea, Diss. phil. Gryph. 1878, 16* παρὰ vel περὶ codd., corr. Heinsius ἐπί τε Hom. 7 δὲ καὶ Ἐπ. φησιν **K**: τοῦ Ἐπαφροδίτου λέγοντος cett. 8 ἐν τῷ περὶ στοιχείων om. **K**, ἐν τῷ περὶ <λέξεων κατὰ> στοιχεῖον prop. Ahrens, tradita defendit Schimberg 9 πάσας Meineke coll. Steph. Byz. et Herodiano: τὰς codd. 14 lac. indicavi, cf. sch. c δύβρις κατὰ γλ. **K**: Θύβρις κατά τινα γλ. **PT** 15 ultima ita leguntur in **PT**: οἱ δέ φασιν, ὅτι Θύμβρις (Θύβρις **T**) ἐστὶ ποταμὸς Σικελίας 16 Θύβρις **K**: Θύμβρις cett. μυθεύεται Ἡρακλῆς **GEAT** 17 lacuna indicata Ahrens (ap. Ziegl.) praeter ὅτε suppl. αὐλισθῆναι. fortasse exciderunt Κεφαλοίδιον οἰκίσαι vel plura 18 χῶσαι—ποιῆσαι **K**: ἔχωσε—ἐποίησεν cett.

μὸν καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι, ἐφ' οὗ οἱ Κεφαλοίδιοι δείκνυνται κατοικοῦντες. c. Θεαίτητος δέ φησι Συρακοσίους ἀπὸ τῆς GEAT ὕβρεως ⟨ὀνομάσαι προσθέσει τοῦ θ⟩. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς διὰ τοῦ δ γράφει καί φησι 'δύβρις κατὰ γλῶσσαν ἡ
5 θάλασσα.' γράφουσι δέ τινες κατὰ Θύμβριδος· ἔστι δὲ καὶ οὗτος ποταμὸς Σικελίας.

123 a. ὦ Πὰν Πάν: ποιητικὴ ἐπανάληψις· εἰ μή τις KGEAPT πιθανεύοιτο λέγων, ὡς ὁ νοῦς ἐστι τοιοῦτος· ὦ τὸ πᾶν σύ, ὦ Πάν, ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῇ, τὸ δὲ δεύτερον ὀξυτο-
10 νηθῇ. b. τὸν δὲ Πᾶνα οἱ μὲν Πηνελόπης καὶ Ὀδυσσέως ἢ KGEAT Ἑρμοῦ, ἄλλοι δὲ Διὸς καὶ Καλλιστοῦς, ἕτεροι δὲ Αἰθέρος καὶ Οἰνηΐδος, ἔνιοι δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.

---

2 Serv. Verg. Aen. III 500 (de Tiberi): ut autem Thybris dicatur, haec ratio est. quodam tempore Syracusani victores Atheniensium ceperunt Syracusis ingentem hostium multitudinem et eam caesis montibus fecerunt addere munimenta civitati. tunc auctis muris etiam fossa intrinsecus facta est, quae flumine admisso repleta munitiorem redderet civitatem. hanc igitur fossam per hostium poenam et iniuriam factam Thybrin (Ybrin *libri, corr. Thilo*) vocaverunt ἀπὸ τῆς ὕβρεως. . . . circa Syracusas autem esse fossam Thybrin nomine Theocritus meminit. ib. VIII 330 (de Tiberi): Thybris quasi ὕβρις dictus est ἀπὸ τῆς ὕβρεως, id est ab iniuria; nam amabant maiores ubi aspiratio erat Θ ponere. ... alii ut supra diximus volunt eos, qui de Sicilia venerunt, Thybrin dixisse ad similitudinem fossae Syracusanae, quam fecerunt per iniuriam Afri et Athenienses iuxta civitatis murum. cf. Schwartz *Nachr. d. Ges. d. Wiss. zu Gött., Phil.-hist. Kl. 1904, 297;* Wilamowitz *Textg. 232 not.* 3 Steph. Byz. Θύμβρα 5 Eust. Dion. Per. 350 10 sch. 3/4 c cum loc. sim.

---

1 οὗ Meineke: ὃν codd. Κεφαλοίδιοι δείκνυνται Meineke *Vindic. Strab. 71* praeeunte Duebnero, qui Κεφαλοίδιον latere viderat: Κέφαλοι διαδείκνυνται codd. 3 verba ὀνομάσαι προσθέσει τοῦ θ leguntur in cod. gr. 4 bibl. Vict. Em., ὀνομάσαι suppl. Ahrens 4 ipsa Asclepiadis verba agnovit Ahrens κατὰ γλ. ἡ codd., transp. Wilamowitz 5 κατὰ Θύμβριδος scripsi: ὑπὸ Τύμβριδος codd. Θύμβριδος iam Ahrens voluerat restitui 8 ὦ Πάν om. K 10 ἢ Ἑρμοῦ om. K, cf. notam ad sch. 124 a 11 δὲ post ἕτεροι om. K 12 *Οἰνηΐδος* K: *Νηρηΐδος* GT: *Ν. ἢ Δινηΐδος* A: *Ν. ἢ Δινηνίδος* E: *Οἰνηΐδος ἤτοι Νηΐδος* W. H. Roscher *Phil. 53, 1894, 375 n. 56*

KE^g A c. *Λυκαίου*: *Λύκαιον ὄρος Ἀρκαδίας κληθὲν ἀπὸ Λυ-*
KΘEAT *κάονος τοῦ Πελασγοῦ, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον Πανός*· d. *εἰς ὃ ὄρος ⟨φασὶν⟩ ἐλθοῦσαν τὴν Λυκάονος θυγατέρα Καλλιστὼ ὑπὸ Ἑρμοῦ τραφῆναι ἄρκτον οὖσαν. ἣν καί φησιν Ἄρατος ἐν οὐρανῷ ἐστηρίχθαι* (Phaen. 10). 5

ΘEAPT e. *εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίου*: *ἐπὶ τῷ*
K *Λυκαίῳ φασὶ χωρίον καλούμενον* [*Καλλιστοῦς*] ⟨. . .⟩ f. *εἰς ὃ φασι τὰ εἰσερχόμενα ζῷα ἄγονα γίνεσθαι.*

P g. *Λυκαίω*: *ὄρος Ἀρκαδίας.*

KΘEAPT 124 a. *Μαίναλον*: *ὄρος Ἀρκαδίας ἀπὸ Μαινάλου τοῦ* 10
K *Λυκάονος*· b. *ἔνθα ἡ Ἀταλάντη τῷ Ἰάσονι παρέσχετο δόρυ ξένιον*· '*δεξιτερῇ δ' ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον, ὅ ῥ' Ἀταλάντη Μαινάλῳ ἔν ποτέ οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξεν*' (Apoll. Rhod. I 769 sq.).

---

2 Paus. VIII 37, 11 Reinh. Franz *De Callistus fab., Leipz. Stud. z. class. Phil. XII 266 sqq.* 7 Call. Hymn. I 11—14 cum sch. Paus. VIII 38, 6 Polyb. XVI 12, 7 Plut. Aet. gr. 39, 300 a—c 10 sch. Apoll. Rhod. I 168: *Μαίναλος ὄρος Ἀρκαδίας καὶ πόλις, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ Λυκάων.* ib. 769: *Μαίναλος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας . . . ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος* (fgm. 60 Mueller *Fgm. hist. gr. I 53*). sch. Pind. Ol. IX 88 c Steph. Byz. *Μαίναλος*

---

2 ante *εἰς* lacunam indicari voluit Ziegler 3 *ὄρος* om. **EAT** *φασὶν* addidi, sed plura intercidisse videntur 4 *ἐν οὐρ. ἐστηρίχθαι* Wilamowitz: *ἐν δ' οὐρ. ἐστηρίχθη* **K**: *ἐν οὐρ. ἠστερίσθαι* cett. 6 sch. e a scholio d, cui in libris **GEAT** praecedit, segregavit Franz 269 *ἐπὶ* scripsi: *ὑπὸ* codd. 7 *φασὶ χωρίον καλούμενον* Duebner ex parte cum Hemsterhusio: *φησὶ χωρίω καλουμένου* (-ω **GT**) **GEAT**: *φησὶ χωρίω* **P**, qui postea vacuum reliquit spatium quinque versibus quindenarum litterarum aptum proscripsi adiunxi hoc interpretamentum, quod ad templum Iovis Lycaei pertinere Franz (301 n. 1) monuerat *εἰς ὃν* (post *τύμβον* 125/26 c) cod., correxi 9 *λυκαίων* et *Ἄργους* cod. 10 *ἀπὸ* seqq. om. **P** *τοῦ* ⟨*Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ*⟩ *Λυκάων* e sch. Apoll. Buck 40 11 post *Λυκάονος* add. **K** *υἱοῦ Ἑρμοῦ*, quae e scholio 123 b huc illata esse videntur 13 *ὃν* pro *ἐν* cod., corr. Call.

125/126 a. *Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον*: τοῦ ὄρους τὸ **KGEAPT**
ἀκρωτήριον παρὰ τὸ ἐπιρρεῖσθαι τοῖς τῶν ὑετῶν καὶ πηγῶν
ὕδασιν.

b. *Ἑλίκας δὲ λίπε Ῥίον*: Ἑλίκη ὄνομα πόλεως πρὸς **PT**
5 τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ.

c. ⟨*αἰπύ τε σᾶμα τῆνο Λυκαονίδαο*: . . .⟩ ὃ Αἰπύ- **K**
του τάφον καλοῦσι. καὶ Ὅμηρος (B 604)· 'Αἰπύτιον παρὰ
τύμβον.'

d. *ἀγητόν*: ἔκπληξιν ἔχον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα περὶ **K^s GEAT**
10 Λυκάονα καὶ Καλλιστὼ ⟨καὶ⟩ Ἀρκάδα.

127. *λήγετε*: ὥσπερ ἄρχετε, οὕτω λήγετε, ἀντὶ τοῦ **KGEAPT**
λήγειν ποιήσατε.

128/129 a. *φέρευ*: οἱ μὲν κατὰ συναλοιφὴν φέρε, εἶτα
εὐπάκτοιο τοῦ καλῶς πεπηγότος· οἱ δὲ ἐκπληροῦσι *φέρευ*,
15 ἀντὶ τοῦ λάμβανε δηλονότι. *μελίπνουν* δὲ ἢ ἡδύφωνον ἢ
ἡδὺ ὀδωδυῖαν διὰ τὸν κηρόν. τὸ δὲ ἑξῆς· τὴν σύριγγα ⟨τὴν⟩
ἐκ κηροῦ εὐπήκτου, περὶ χεῖλος εἱλουμένην ἐν τῷ συρίζειν.

[b.] ⟨*περὶ χεῖλος ἑλικτάν*:⟩ ἤγουν τῷ ἐκ τοῦ στόματος **E^s**
ἐξερχομένῳ πνεύματι· πρῶτον γὰρ περὶ ⟨τὸ⟩ χεῖλος τῆς σύ-
20 ριγγος ἑλίσσεται τὸ πνεῦμα.

---

1 sch. T Ξ 154. 225 sch. Apoll. Rhod. I 1165: *καὶ τὸ μὲν ῥίον ἐστὶν ὄρος ἤτοι ἀκρωτήριον*. Hesych. Phot. Suid. ῥ. Hellad. Chrest. (Phot. Bibl. 534 a 18 Bekker) Et. M. 704, 36 (cf. Gen.) Et. Gud. 493, 6 Sturz

---

1 *τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον* om. **GEAPT** 2 *καὶ πηγῶν* **K**: *ὄμβροις καὶ τοῖς τῶν ποταμῶν* cett. 4 *ῥόον* in l. **P**, om. **T**. scripsi *Ῥίον* ex sequentibus 5 *Ῥίῳ* Duker *Thucyd. 1731, 154*: *ὁρίῳ* codd. 6 lac. ind. Ziegler 9 **K** tantum *διὰ—γινόμενα* 10 add. Ahrens *Ἀρκάδιον* codd., correxi 11 *ἄρχετε* scripsi ex **Apogr. Barb.**, cf. sch. 64 a: *ἄρχεσθε* **KG**: *ἤρξασθε* cett. *οὕτω λήγετε ἀντὶ τοῦ* **K**: *οὕτως καὶ* cett. 14 *ἐκ πλήρους* **K** *φέρευ* **K**: *φέρε δή* cett. 15 ⟨*σοὶ*⟩ ante *δηλονότι* add. Ahrens verba *τὴν σύριγγα*, quae in libris post *δηλονότι* leguntur, traieci post *τὸ δὲ ἑξῆς*, ubi Call. addiderat ⟨*λάβε τὴν σύριγγα τὴν*⟩ *ἢ—ἢ* scripsi: *ἤτοι—ἢ* **KP**: *ἤδη—ἤτοι* cett. 16 *ἡδὺ* om. **GEAPT** *διὰ τὸν κηρόν* om. **K** *τὸ δὲ ἑξῆς* **K**: *ἐν* (*ἐκ* **T**) *κηρῷ* pro l. cett. 17 *εὐπήκτου* **K**: *-οιο* cett. *εἱλουμένον* **K** corr., **P** 18 *ἢ τῷ ἐν τῷ στόματι* cod.

ΘΕΑΡΤ 132. *φορέοιτε βάτοι:* βάτος ⟨. . .⟩.

ΚΘΕΑΡΤ 133 a. *νάρκισσος:* θηλυκῶς λέγεται ἐνταῦθα, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει (fgm. 754 Kock *Com. att. fgm. I 571; III 724*) ἀρσενικῶς.

b. *ἐπ' ἀρκεύθοισι:* ἄρκευθος εἶδος δένδρου, ὅπερ ἐστὶν ἀκανθῶδες, ἢ φυτόν. 5

ΡΤ c. *ἀρκεύθοισι κομᾶσαι:* ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. τὸ δὲ κομᾶσαι ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι· τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν.

ΚΡΤ 134 a. *ἔναλλα:* οἷον ἐνηλλαγμένα. κατὰ τὸ 'ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί' (Eur. Med. 410). 10

ΚΘΕΑΡΤ b. *ὄχνας καὶ ἀπίους καὶ ἀχλάδας.* ἀχλάδας μὲν διὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλησιν ἐμποιεῖν, οἱονεὶ ὀχλάδας οὔσας· ὄγχνας δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγχειν δοκεῖν· ἀπίους δέ, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ δοκοῦσι φῦναι, ἣ ἐλέγετο Ἀπία. 15

---

8 Eust. 308, 34 12 Et. Gen. (Et. M. 182, 23): ἀχράς· ἡ ἀγρία ἄπιος. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ὄχλησιν τὴν ἐν τῷ ἐσθίεσθαι γινομένην ὑπ' αὐτῶν. Et. Parv. ἀχλάς (Miller *Mél. de litt. gr. 321*) Et. Gud. 252, 19 De Stefani 14 Et. Gen. (Et. M. 645, 49): ὄχνη· . . . ἢ παρὰ τὸ ἄγχειν. sch. η 115 Eust. 1572, 30; 1963, 15 Et. Gen. (Et. M. 122, 25): ἄπιος· ἡ ὄγχνη καλουμένη γενικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ γέγονεν, Ἀπία δὲ ἡ Πελοπόννησος. Et. Gud. 166, 19 De Stefani Athen. XIV 650 b

---

1 hoc interpretamentum a subsequente seiunxit Ahrens. suppleas fere ex Et. M. 191, 52: ⟨ἡ ἄκανθα. εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν· ὁ μὴ ὢν βατός⟩. cf. sch. Nic. Al. 267; Eust. 1960, 27 2 **ΘΕΑΡΤ** exhibent: λέγ. θηλυκῶς [ὡς] ἐντ. νάρκ. καὶ ἀρσ. π. Ἀρ. 5 l. om. **Κ** εἶδος—ἐστὶν **Κ**: δένδρον cett. 8 εὐκτικὰ ἀντὶ προστακτικῶν rectius gl. cod. Par. 2884 10 ἄνω ποτ. ἱερῶν χ. παγαί Euripides 12 bis ἀχλάδας **Κ**: ἀχράδας cett. ἀχρ. post. — ἐμποιεῖν post δοκεῖν leguntur in **ΘΕΑΡΤ** μὲν διὰ **Κ**: δὲ παρὰ cett. 13 ὄχλησιν **Κ**: ὄχλους **ΘΕΑΤ**: om. **Ρ** οἱονεὶ ὀχλ. οὔσας om. **ΘΕΑΡΤ** οἱονεί, quod in **Κ** ante ἐμποιεῖν est, transposui auctore Duebnero 14 ἄγχειν **Κ**: ἄγχεσθαι cett. δοκεῖ **Κ** extrema ita in **ΘΕΑΡΤ**: ἄπιοι δὲ δοκοῦσι πρῶτον (πρῶτοι **Ρ**) ἐν Π. φυῆναι, οἳ ἔλεγον ἄπια

[c.] *ἐνεῖκαι*: ἀπὸ τοῦ ἐνέκω ἤνεικα καὶ τροπῇ τοῦ κ̄ εἰς ξ̄ κατὰ Βοιωτοὺς ἤνειξα. K[r]

[d.] *ἐνείκοι*: ἐνέγκοι, φέροι. PT

[135.] *ὤλαφος ἕλκοι*: θηλάζοι. P

5 136. *σκῶπες*: εἶδος ὀρνέων κακόφωνον. Ἀλέξανδρός (Περὶ ζῴων fgm. 13 Wellmann *Herm. 26, 1891, 550*) φησι τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιτερπεῖς τῇ φωνῇ· διὸ καὶ παρ' Ὁμήρῳ (ε 66) φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι 'σκῶπές τ' ἴρηκές τε', οὐ δεῖν δὲ γράφειν χωρὶς τοῦ σ̄· οἱ γὰρ σκῶπες ⟨λέγονται, 10 διότι σκαιὰν ὄπα καὶ⟩ φωνὴν ἀφιᾶσι. Καλλίμαχος (fgm. 100 c 7 Schneider, II 293) δέ φησιν, ὅτι φθέγγεται ὥσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ, ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. Τυραννίων δὲ σκῶπας τοὺς νυκτικόρακάς φησιν, οἷον σκίοπας, τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὄπα. KGEAPT

15 138. *ἀνεπαύσατο*: εὐφήμως τὸ ἀποθανεῖν ἀναπαύσασθαι ἔφη. καὶ Ὅμηρος (Λ 241)· 'ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.' KGEAT

139/140 a. *ἤθελ' ἀνορθῶσαι*: ἐκ δευτέρου ζῶντα παραστῆσαι. K[g]GEAP

20 b. *λίνα*: ἤτοι ἐπεπληρώκει τὸ χρεών. καὶ Ὅμηρος (Υ 128)· 'γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.' λίνον KGEAPT

---

1 Et. M. 339, 32: ἐνεῖκαι· σημαίνει τὸ ἐνέγκαι· ἔστι γὰρ Ἰωνικόν. παρὰ τὸ ἐνέκω ἐνέξω, πλεονασμῷ τοῦ ῑ ἐνείκω ἤνεικα καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐνεῖκαι. 5 Athen. IX 391 a—d Aelian. Hist. an. XV 28 sch. ε 66 Eust. 1523, 56 Theogn. Can. (Cram. An. Ox. II 136, 3) Et. M. 719, 50 (cf. Gen., ex Oro)

---

1 quid verba καὶ τροπῇ κτλ. hoc loco sibi velint, obscurum 5 εἶδος ὀρν. κακ. om. **KGEAT** κακοφώνων **P**, corr. Wilamowitz 8 φησὶ [γράψας del. Ziegler] ὀρθ. δοκεῖν γράφεσθαι **K**: γράφεται (γράφει **GEA**) δοκεῖ φησιν ὀρθ. cett. 9 δεῖν scripsi: δεῖ codd. δὲ γράφειν **K**: γάρ φησι cett. 10 σκαιὰν ex Et. suppl. Hemsterhuys, malui addere plura 11 ὅτι om. **GEAPT** 12 ὅθεν—καλεῖται **K**: ὅπερ κάλλιον cett. Τυραννίων **K**: -ίδων cett. 13 τοὺς om. **K** 14 ὄπα **K**: φωνήν cett. 15 ἀνεπαύσατο **T**: ἐπεὶ θνήσκει (v. 135) **GEA**: om. **K** 16 ὣς—πεσὼν om. **K** 18 **K** tantum ζ. παρ. 19 παραστῆσαι Duebner: -ῆναι codd. 21 τεινομένῳ **GEAT** λίνῳ **K**: λῖνον cett.

δὲ ἀντ' ἐρίου οἱ ποιηταὶ συνάπτειν ⟨λέγουσι τὰς Μοίρας⟩, ὅτι τὸ λίνον ἐκ γῆς καὶ αὗται δὲ [αἱ Μοῖραι ἐκ γῆς] ἐπικλώθουσι τοῖς ζῴοις τὴν εἰς γῆν ἀνάλυσιν.

$E^{g}P$ c. τὰ τῶν Μοιρῶν φησι λίνα τὰ ἐπικεκλωσμένα· καὶ τὰ εἱμαρμένα ἐτελειοῦτο. 5

PT d. ἔβα ῥόον: τουτέστιν ἀπέθανε καὶ διὰ τοῦ Ἀχέροντος διῆλθε.

$K^{g}E^{g}$ e. ⟨ἔκλυσε δίνα:⟩ ἤτοι περιέσχεν αὐτὸν ἡ τοῦ Ἀχέροντος δίνη.

$K^{g}GEAT$ 141a. τὸν Μοίσαις φίλον: καθὸ πρῶτος εὕρατο βουκολικά. 10

K^{g} b. ⟨τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ:⟩ ἐπεὶ μία τῶν Νυμφῶν αὐτοῦ ἠράσθη.

GEAT c. [φίλον ἄνδρα] ⟨τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ:⟩ ἐπεὶ ⟨περὶ⟩ πάσας οἰκείως διέτριβε. 15

P 143. τό τε σκύφος: ὅπερ ὑπέσχον ποτήριον.

$KGEAPT^{1.2}$ 147a. σχαδόνων: σχάδονες τὰ τῶν κηφήνων κηρία. ⟨...⟩ ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Θεαίτητος δὲ τοὺς κηροὺς τοὺς

---

10 Diom. Art. gramm. III 487, 8 Keil: putant autem quidam hoc genus carminis primum Daphnin composuisse. Diod. IV 84, 3   17 Hesych. Phot. Suid. σχάδ. Lex. Bachm. 378, 9 Et. M. 739, 42 (cf. Gen.)

---

1 συνάπτουσι codd., emendavi. συνάπτειν idem ac νήθειν significare posse negandum videtur Wilamowitzio   2 καὶ αὗται δὲ EAT: καὶ αὗται K: αὗται δὲ P: om. G   delevi   3 εἰς γῆν KGEA: εἰς αὐτῆς (sic) P: ἐκ γῆς T. Ahrens sententiam multo diversam restituere conatus est: λίνον δὲ οἱ ποιηταὶ ἀντὶ βίου (hoc cum Reinesio), ὅτι συνάπτουσι τὸ λίνον ἑξῆς, ὡσαύτως δὲ αἱ Μοῖραι ἑξῆς ἐπικλώθουσι τὴν ζωὴν καὶ εἰσαῦτις ἀναλύουσιν   4 E non habet nisi τὰ τῶν Μ. ἐπικεκλωσμένα   8 in K tantum ἡ τοῦ Ἀχ.   11 βουκολικά K: -ήν cett.   14 l. mutavi   15 ἐπεὶ Xylander (Brubach. a. 1558): ἐπὶ codd. ⟨περὶ⟩ πάσας Heinsius: πάσας codd.: πάσαις Toup   17 l. om. K   18 lac. indicavi, cum Aristoteles non favum, sed progeniem apium voce σχαδόνων significaverit, cf. Hist. an. V 22, 554 a 15. 29; 23, 555 a 8; IX 40, 624 a 8, 627 a 30; suppleas igitur e locis sim. ζῷον ἄπτερον ἄπουν vel simile quid   Ἀριστοτέλης PT^{1}: Ἀριστοφάνης cett. Ahrens intellegit Aristophanem Byzantium, cuius λέξεσι Ἀττικαῖς debeatur interpretatio τὰ τῶν κηφήνων κηρία   Θεαίτητος δὲ om. $KGEAT^{2}$

ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς γόνους, οἵτινες ἡδὺ ποιοῦσι βρῶμα. οἱ δὲ κοινότεροι ἐπὶ τῶν κηφήνων τῶν ἐσθιόντων τὸ μέλι, ὥς φησιν Ἡσίοδος (Op. 304, cf. 305 sq.)· 'κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμήν.'

5 b. ἀπ' *Αἰγίλω*: Αἴγιλα δῆμος Ἀττικῆς, ⟨Ἀντιοχίδος⟩ φυλῆς, ἀπό τινος ἥρωος Αἰγίλου. ὅτι δὲ αἱ Ἀττικαὶ ἰσχάδες ἥδισται, καὶ ὁ Δίνων (fgm. 13 Mueller *Fgm. hist. gr. II 92*) μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ καὶ Λακωνικὸν χωρίον Αἴγιλον. τινὲς δέ, ὅτι ἐστὶ καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Λακωνικῆς. **KGEAPT**

10 [c.] ⟨*ἀπ' Αἰγίλω*:⟩ ἀκρωτήριον Λακωνικὸν πλησίον Κρήτης. **E[g]**

[149 a.] ⟨*ἠνί*:⟩ ἰδού. **K[g]**

[b.] ⟨*θᾶσαι*:⟩ θαύμασαι.

150. *κράναισι*: ἐπὶ κρήναις ταῖς τῶν Ὡρῶν δόξεις **KGEAPT**
15 αὐτὸ πεπλύσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐν ἔαρι, ἐπεὶ ἀνθεῖ πάντα τότε.

151 a. *ὧδ' ἴθι Κισσαίθα*: ἡ κισσὸν λευκὸν κατανεμομένη. αἴθον γὰρ τὸ λαμπρόν· ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ γίνεται μεταληπτικῶς τὸ λευκόν. **KGEAT**

---

2 Et. M. 524, 48 (cf. Gen.) 5 Steph. Byz. *Αἰγιλιά* Athen. XIV 652 b. e (Philemo) Harp. *Αἰγιλιεύς* Paus. IV 17, 1

---

1 *τοὺς τὸν γόνον τῶν κηφήνων ἔχοντας* **P** post *οἵτινες* add. *πτόμενοι* **K**, *ἱπτάμενοι* **GEAT[2]**. stultum est additamentum, nisi ante *οἵτινες* plura intercidisse conicias; ut nunc est, *οἵτινες* ad *κηροὺς* pertinere patet 2 *κοινότεροι* **GEA**: *-ον* cett. post *ἐπὶ τῶν* Ahrensio excidisse videntur verba *ἡδονὴν παρεχόντων* (cf. Hesych.) *κηφ. τῶν ἐσθιόντων τὸ μ.* **KGEAT[2]**: *κηρίων ὧν τὸ μ. ἐσθίεται* **PT[1]** *ὥς φησιν* seqq. om. **PT[1]**, poetae verba etiam **K** 5 *Αἴγιλα—Αἰγίλου* ita in **P**: *Αἴγιλόν τινες τὴν Ἀττικήν φασιν ἀπὸ Αἰγίλου ἥρωος* *Αἴγιλα* **GEAT**: *-ος* **K** locum varie tentatum ita dedi, ut Hamaker ex Harpocratione constituit: *ἀπὸ φ. τινος* **KE**: *ἀπὸ φ. ἀπό τινος* **A**: *ἀπό τινος φ.* **GT** 7 *ἥδισται* **K**: *ἡδεῖαι* **GEAP**: *ἡδέαι* **T** *Δείνων* Meurs *Opp. I 234 D* Athenaei loco nisus: *Δίων* codd. 14 *κρήνης τῆς* codd., corr. Call. 15 *αὐτὸ* seqq. om. **P** *αὐτὸ πεπλύσθαι* e scholiis Moschopuleis Ahrens: *ἀποπεπλύσθαι* **KGEAT** *πάντα τότε* **EAT**: *πάντοτε* **K**: *πάντα τότε ἤτοι πάντοτε* **G** 16 *λευκὴν* **K**

b. *Κισσαίθα*: ὄνομα αἰγὸς ἐκ τοῦ κισσῶ καὶ τοῦ αἴθω.

EA c. ⟨*Κισσαίθα*:⟩ ἡ ταχεῖα αἲξ ἀπὸ τοῦ ταχέως γεννᾶν· κισσῶ γὰρ τὸ γεννῶ, αἴθω δὲ τὸ καίω καὶ ἀνάπτω.

PT d. *Κισσαίθα*: ἡ πρὸς τὸ γεννᾶν διάπυρος καὶ θερμή, ἀπὸ τοῦ κισσῶ τὸ γεννῶ καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. [εἰ δὲ *Κιναίθα* γράψεις, Κιναίθα ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος ἤγουν ταχεῖα αἴξ, ἀπὸ τοῦ κινῶ καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω.] 5

VII. *Θαλύσια*

KGLEAT a. Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῷ ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει τοῖς Λυκωπέως υἱοῖς. κληθεὶς δὲ ὑπ' 10 αὐτῶν ἐπὶ θαλύσια Δήμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου, οὐχ, ὡς Μουνάτιός φησι, μετὰ Φρασιδάμου καὶ Ἀντιγένους τῶν καλεσάντων αὐτούς· λέγει γάρ (v. 2)· 'σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.'

KGLEAPT b. ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Θαλύσια· τὰ δὲ πράγ- 15 ματα διάκεινται ἐν Κῷ. ἐπιδημήσας γὰρ ὁ Θεόκριτος τῇ νήσῳ, καθ' ὃν χρόνον εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς Πτολεμαῖον ἐπορεύετο, φίλος κατέστη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια Δήμητρος ἄπεισι

---

3 sch. V 136/37 b cum loc. sim. 5 sch. V 102/03 e

---

1 l. et ἐκ seqq. om. **K** 5 ultima ex id. V huc translata sunt

Tit.: Θ. arg. b, sch. III 8/9 a, sch. VI a. e. 2/3 b, **K** super scholiis: *Λυκίδας* ἢ Θ. Amarantus in Et. Gen. *διεκρανώσατε* (v. ad 154): ὑπόθεσις τῶν εἰς Κομάταν. Θ. **K** super verbis poetae: Θ. ἢ ἐαρινοὶ ὁδοιπόροι **P**: τῶν εἰς Κομάταν ἢ ἐαρινῶν δαρίδι ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία **L**: τὸν εἰς Κομάτα. Θ. ἢ ἐαρινῶν δαρίδι ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία **GA**: Θ. δαρίδι ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία **T**: om. **E** 11 θαλύσια **T**: θυσία cett. 12 *Μουνάτιος* Ziegler: *Μουνάτος* **KGE**: *Μενάτος* cett. 13 αὐτούς **K**: αὐτόν cett. 16 διάκεινται om. **PT** 17 ὅτε πρὸς Πτ. εἰς Ἀλ. ἀπῄει **PT**

μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου. καὶ διηγεῖται, ὡς κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυγχάνει Λυκίδᾳ τῷ Κυδωνιάτῃ ἀπὸ Κρήτης καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι καὶ διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ Λυκίδας παιδὸς Ἀγεάνακτος Μιτυληναίου, ὁ δὲ Θεόκριτος
5 Μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγωβόλον παρὰ Λυκίδα, καὶ οὕτω χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων.

c. προλογίζει ὁ Θεόκριτος. KP

1a. ἐς τὸν Ἅλεντα: τόπος ἐν Κῷ ἀπὸ Ἅλεντός τινος KGL[g]E[g] βασιλέως. b. ἔνιοι δὲ τὴν ἅλω παρὰ τὸ ἀληλέσθαι ἐν αὐτῇ KG
10 τοὺς ἀστάχυας.

c. ἐς τὸν Ἅλεντα: Ἅλεις ἢ δῆμος τῆς Κῶ [οὕτως ὀνομαζόμενος] ἢ τόπος ἐν Κῷ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπό τινος PT Ἅλεντος. ἔστι δὲ Ἅλεις καὶ ποταμὸς Σικελίας.

2a. εἵρπομες: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν σκωλήκων, κατα- K
15 χρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν νωθεστέρως πορευομένων· νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν εὐθέως παρειλήφαμεν.

b. εἵρπομεν: τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ τῶν ὄφεων καὶ τῶν GLEAT σκωλήκων καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ἀπόδων ζῴων λέγεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθεστέρως καὶ ἀσπουδεὶ πορευο-
20 μένων. καὶ Ὅμηρός (ρ 158) φησι· ⟨ἥμενος ἢ ἕρπων⟩. νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν παρειλήφαμεν.

3a. θαλύσια: ἡ τῶν καρπῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς συγκομιδή. KGL[g]E[g] καὶ Ὅμηρος (I 534)· 'ὃν οὔτι θαλύσια.'

---

9 sch. 34 c cum loc. sim. 13 V 123 cum sch. 14 Eust. 1841, 28 22 sch. B I 534 Et. M. 442, 13 (cf. Gen.)

---

1 ὅθεν καὶ διηγ. PT 2 ὅπως PT: πῶς cett. 3 ὁμιλοῦσι καὶ PT: ὡμίλουν καὶ K: ὡμίλουν G: ὁμιλοῦντες cett. 4 μὲν ante Λ. suppl. Valckenaer 5 κόρης ante Μ. suppl. Ahrens ὄνομα, quod Valckenaer delevit, deest e. g. in Laur. 32, 16 6 ἀπ' om. omnes praeter K 8 Ἅλεντος scripsi e scholio c: Ἀλεντίνου codd. 11 Ἅλεις bis scripsi: Ἅλευς codd. οὕτ. ὀνομ. priore loco del. Paton *The Inscr. of Cos p. 213,* idem verba ἀπό τινος Ἀλ., quae in codd. subsequuntur, transposuit 19 νωθεστέρως scripsi: νωθεστέρων codd.: νωθέστερον Call. 20 καὶ Ὅμ. φ. om. EAT supplevi 23 καὶ Ὅμηρος seqq. om. LE ὅ οἱ οὔτι Hom.

KG b. ⟨. . .⟩ τὸν τῶν δένδρων καρπὸν ἄφθονον καὶ πολὺν ἀκμάζοντα καὶ δαψιλῆ τὸν ἐπὶ τῆς ἅλω συνηγμένον καρπόν. κολακεύει δὲ τὴν Δήμητραν ⟨διὰ τὸ⟩ πολλοῖς ἔτεσι τὴν αὐτὴν εὐθηνίαν αὐξηθῆναι.

PT c. θαλύσια: Δήμητρος ἑορτὴ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν. καὶ Ὅμηρος (I 534)· 'θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς.' 5

d. καὶ Φρασίδαμος: οὗτος ὁ καὶ περισσός. τὸ δὲ ἑξῆς· τῇ Δηοῖ γὰρ ἔτευξε θαλύσια ὁ Φρασίδαμος καὶ ⟨ὁ⟩ Ἀντιγένης.

L[m]EAT 4. τὸ Λυκώπεος Αἰολικῶς προπαροξύνεται· ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς Ἀχίλλευς καὶ Πήλευς λέγουσι βαρυτόνως, ὁμοίως καὶ 10 τὸ Λυκώπευς, διὰ τοῦτο ἡ τῶν εἰς ευς γενικὴ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται.

KGLEA 5—9 a. χαῶν: τῶν ἀγαθῶν. χαὰ γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰ ἀγαθά· χαῖον δὲ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀρχαῖον, ὁμοίως καὶ τὸ χάον. 15

PT b. εἴ τί περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας: χαὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις, χαῖον δὲ τὸ εὐγενὲς ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς τούτου τοιοῦτος· εἴ τί ἐστιν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἔτι ὄντων ἀρχαίων [ἀγαθῶν] τῶν ἀπὸ τῆς Κλυτίας τε καὶ αὐτοῦ τοῦ Χάλκωνος, οὗτοί εἰσι τὸ 20 ἀγαθὸν ἐκεῖνο, ὁ Φρασίδαμος καὶ ὁ Ἀντιγένης.

KGLEA c. ἀπὸ Κλυτίας: Κλυτία ὄνομα κύριον, Εὐρυπύλου τοῦ βασιλέως τῶν Κῴων γυνή, θυγάτηρ δὲ Μέροπος. φησὶν οὖν, ὅτι συγγενεῖς οἱ νεανίαι Χάλκωνος.

---

9 Ahrens *De graec. linguae dial. I 14 n. 13; 13 n. 12*
13 Hesych. χάϊα χάϊος ἀχαία sch. Ar. Lys. 1157

---

1 lac. indicavi. ad ea quae supersunt conferas v. 33 sq.
3 δὲ om. **K** supplevi 6 γοῦν ἀλωῆσι codd., corr. Xylander
8 addidi 9 Λυκώπεως codd. προπαροξύνεται **L**: προπαροξύνονται **E**: παροξύνονται **AT** 11 αὐτοῖς Call.: αὐτῶν codd.
14 τὰ ἀγαθά seqq. om. **G** χαῖον **K**: χαὸν **LEA** καὶ ἀρχ. **K**: ἢ τὸ ἀρχ. λέγεται ultimis omissis **LEA** 18 ἢ τὸ ἀρχαῖον om. **P** 19 del. Wilamowitz 22 Κλ. ὄν. κύρ. om. **K**

d. *Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος Κλυτίαν γήμας ἐν Κῷ Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἐγέννησεν, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενεῖς ἐν Κῷ.*

e. *Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος υἱὸς Κῴων βασιλεύων γήμας Κλυτίαν τὴν Μέροπος Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἔτεκεν, ἀφ'* P
5 *ὧν οἱ ἐν Κῷ εὐγενεῖς.*

f. *οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς Ἡρακλέους πολιορκίας τὴν Κῶ κατοικήσαντες καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν Δήμητραν, καθ' ὃν καιρὸν περιῄει τὴν Κόρην ζητοῦσα.* KGLEAPT

g. *καὶ σαφέστερον φάναι, τοῦτο βούλεται εἰπεῖν ὁ Θεό-* PT
10 *κριτος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς Κλυτίας τῆς βασιλίσσης τῶν Κῴων καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τοῦ Χάλκωνος κατάγονται ὁ Φρασίδαμος καὶ ὁ Ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ πάντων τῶν καταγομένων ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἀγαθοί, καθάπερ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν. ἦν δὲ ἡ Κλυτία θυγάτηρ Μέροπος·*
15 *γαμηθεῖσα δὲ Εὐρυπύλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Κῴων ἐγέννησε τὸν Χάλκωνα τὸν τὴν βασιλείαν τῶν Κῴων διαδεξάμενον.*

h. *Χάλκων υἱὸς Κλυτίας καὶ Εὐρυπύλου.* K

i. *Χάλκωνος: ὁ Χάλκων οὗτος ἵσταται ἐν Κῷ ἀνδριὰς καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐκρέει πηγή.* KGP

20 k. *Βούριναν: κρήνην λέγει τῆς Κῶ. Φιλητᾶς* (fgm. 19 Bach, p. 55)· '*νάσσατο δ' ἐν προχοῇσι μελαμπέτροιο* ⟨◡ — ◡̄⟩ KGLEAT

---

1 *Εὐρ. υἱὸς Ποσ. βασιλεὺς γήμας Κλ. τὴν τοῦ Μέροπος ἐν Κῷ* **G** 2 *εὐγ. τῶν Κῴων* **G** 4 *Ἀνταγόραν* sch. d: *Ἀρισταγόραν* cod. 6 *περὶ Εὐρυπύλου δὲ καὶ Κλυτίας ἱστορεῖται ὅτι οὗτοί εἰσιν* inc. **PT** *πολιορκίας* **KGPT**: *βασιλείας* cett. 8 in fine add.: *ἐπιδημήσας δὲ Θεόκριτος ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ* **K**: *ἧ νήσῳ ἐπιδ. ὁ Θ. ἐφ. Φρ.* **GLEA**. verba ab hoc loco aliena ex argumenti a initio petita esse intellexit Buck 35 13 *οἱ ἀγαθοί* **P** 18 *ἀνδριὰς* seqq. om. **G** 20 *Βουρινν-* ubique **K**: *Βουρριν-* cett. *κρήνην λέγει* scripsi: *κρήνην μὲν* **K**: *κρήνη ἡ Βούρρινα* **LEAT**: om. **G** *Φιλητᾶς* **G**: *Φιλιτᾶς* **LEAT**: *Φιλίτας*, quae forma nominis esse videtur vere antiqua (Croenert *Herm. 37, 1902, 212 sqq.*), **K** 21 *νάσσατο* Heinsius 336: *δάσαντο* codd.: *δάσσατο* Kayser *Phil. Coi fgm. 1793, 65* *μελαμπ.* Heinsius: *σελαμπ.* codd.: *σελασπ.* Bach hexametri finem interiisse statuit Ahrens, *Βορίνης* scripserat Heinsius

Βουρίνης.' Νικάνωρ δὲ ὁ Κῷος ὑπομνηματίζων φησί· 'Βούρινα πηγὴ ἐν τῇ νήσῳ ἐστίν, ἧς τὸ πρόσωπον βοὸς ῥινὶ παραπλήσιον.' ἔστι δὲ ῥέουσα ἐκ πέτρας διὰ βοὸς κεφαλῆς. ἢ τὴν μεγάλην διὰ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ. βούπαις γὰρ καὶ βουγάϊος ὁ μέγας· καὶ Ὅμηρος (σ 79)· 'νῦν μὲν δὴ βουγάϊε.' 5

l. *ἐκ ποδὸς ἄνυε: ἤτοι ταχέως ἢ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ δέ φασιν ἐκεῖσε ἐφεστάναι ἀνδριάντα, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὴν πηγήν. ἢ σπουδαίως κατήρτισε τὴν κρήνην, διὸ καὶ ἔφη· εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· καὶ ἡμεῖς φαμεν ἐκ ποδὸς οἷον εὐθέως. εἰ μὴ μεταφορικῶς ἔταξε* 10 *τὸ ἐκ ποδός, οἷον ἐξ ἐδάφους καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως· καὶ γὰρ Ὅμηρος (Β 824) τὰ κατώτατα μέρη τῶν ὀρῶν 'πόδα νείατον' φησί. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος* ⟨*πέτρᾳ γόνυ*⟩ *συνεκδοχικόν· παντὶ τῷ σώματι τῇ πέτρᾳ ἐπερειδόμενος, ὅθεν ἡ πηγὴ χεῖται.* 15

KLEAT m. *ἐκ ποδὸς ἄνυε: ἢ ἐκ βάθους ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ· πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῇ γῇ τῶν ὀρῶν.*

---

1 Eust. 309, 2: *καὶ παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ δὲ Βούρινα· πηγὴ δὲ αὕτη καλουμένη οὕτω διὰ τὸ προτομήν τινα εἶναι αὐτόθι ἐοικυῖαν ῥινὶ βοός.* 8 sch. ABT *N* 824 sch. *σ* 79 Apoll. Lex. Hom. 52, 11 Bekker sch. Apoll. Rhod. I 760 sch. Ar. Plut. 873 Suid. *βουλιμιᾶ* Et. M. 209, 21. 45; 474, 46 (cf. Gen.) Et. Gud. 447, 7 Sturz Eust. 962, 15 Pomp. Fest. De verb. signif. 29, 17 Lindsay 12 sch. B *B* 824

---

2 *πηγὴ* om. **K** *ἧς—παραπλήσιον* **KG**: *ἢ τῷ ἀφ' ὕψους καὶ τῆλε β. ῥ. παραπλήσιος* cett. 3 *ἔστι δὲ* **KG**: *ἥ ἐστι* cett.: *ἥ ἐστι* Duebner: ⟨*γράφεται καὶ Βούρειαν*⟩ *ἢ ὅτι* Ahrens 4 *τοῦ —ἐπιτατικοῦ* tacite Ahrens: *τὸ—ἐπιτατικόν* codd. 5 *ὁ μέγας* om. **K** *νῦν μὲν δὴ* **K**: *νῦν μὲν* **G**: *δὴ νῦν* cett.: *νῦν μὲν μήτ' εἴης* Hom. 8 *τὴν πηγήν* **KG**: *τὸ ὕδωρ* cett. *ἢ* (*ὅτι* add. **G**) *σπ. κατ. τ. κρ.* in libris leguntur post *διὸ καὶ ἔφη· εὖ — γόνυ*, transposui 9 *ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς φαμεν ὅτι ἐκ ποδὸς κατέδραμεν ἤγουν ταχέως* **G** 12 *πόδα νείατον* sine *φησι* **K**: *νείατόν φησι πόδα* cett. 13 *π. γόνυ* suppl. Ahrens ex mente Geelii 14 *πᾶν τὸ σῶμα* **K** corr. 15 *ἡ πηγὴ* om. **LEAT** 16 verba *ἀφ' ὑψηλοῦ* cum inde a Geelio corrupta putarent, *ἐκ βάθους καὶ μὴ ἀφ' ὑψηλοῦ* Duebner, *ἐκ βάθους ὡς ἀφ' ὑδρηλοῦ* Ahrens proposuerunt. tradita ita intellegas:

n. ⟨*εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ:*⟩ ὡς γενναίως προσκαθίσας τῇ πέτρᾳ. τινὲς δέ φασιν, ὅτι οἱ στενωποὺς ὀρύσσοντες τὸ μὲν γόνυ ἐρείδουσι τῇ γῇ, τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ τὸ σκαπτόμενον ὑπολαμβάνουσι χῶμα καὶ ὀπίσω αὐτῶν διω-
5 θοῦνται. οὕτως οὖν καὶ οὗτος *ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ* τῇ συνεργίᾳ θατέρου ποδὸς τὴν κρήνην ἐποίησεν.

o. *Βούρειαν ὃς ἐκ ποδός:* ὅτε ὁ Χάλκων ἐβασίλευε PT τῶν Κῴων, εὑρέθη ἔν τινι τόπῳ τῆς Κῶ ἡ πηγή, ἣν νῦν ὁ Θεόκριτος λέγει, μὴ πρότερον οὖσα. εὑρέθη δὲ οὕτως. ἀν-
10 ηγγέλθη τῷ βασιλεῖ παρά τινος τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκεῖνος ἐνδομυχεῖ. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτεπιστατήσας τῷ τόπῳ ηὐτούργησεν, ὅσα συνέτεινε πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. τοῦτο οὖν δηλοῖ τὸ *ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν*, ὅτι ὁ Χάλκων διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν καὶ δι' αὐτεπιστα-
15 σίας ἤνυσεν, ἤγουν κατειργάσατο καὶ κατώρθωσε, τὴν κρήνην. τὸ δὲ *εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ* τοῦτό ἐστιν, ὅτι αὐτὸς ὁ Χάλκων, οὐχὶ ὀρθοστάδην ἱστάμενος, ἀλλὰ οὕτω δεῆσαν κάμψας τὸ γόνυ καὶ καλῶς ἑδράσας καὶ στηρίξας τοῦτο τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ αὐτοχειρὶ κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδα-
20 τος ἔκρηξιν.

Βούρεια δέ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν οὕτω τοῦ Χάλκωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος. ἢ Βούρεια ἡ πολύρρους ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ῥέω. Νικάνωρ δὲ ὁ Κῷος ὑπο-
25 μνηματίζων Βούριναν τὴν κρήνην καλεῖ. συμβῆναι γάρ φησιν ἐξ αὐτομάτου καὶ αὐτοφυῶς βοὸς ῥινὶ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον, ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆναι ὁ Χάλκων ἐποίησεν.

Chalco fontem elicuit aut ex solo terrae, ita ut sursum aqua saliret, aut e montis radicibus, ita ut deorsum 'ex alto' caderet.

1 novum l. add. Ahrens, post ὡς K add. *ἐκ ποδός*, l. ut videtur e scholio m falso repetitum 2 quid *στενωποί* hoc loco significent, obscurum 7 *ἐβασίλευσε* T 8 *ἣν—λέγει* scripsi: *ἧς—λέγει* codd.: *ἧς—μέμνηται* Call. 9 *οὖσα* Call.: *οὖσαν* T: *οὔσης* P 13 *γοῦν—ἄνυσε* T 21 *Βούρειαν* T 25 *Βούρριναν* Ahrens: *Βούρριν καὶ* codd. 26 *πλησίον* P

ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ Χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὑρέθη, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξήρχετο. καὶ νοοῦσι τὸ ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν καὶ τὸ εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ, ὅτι ὁ Χάλκων ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος ἤνυσε κρήνην Βούρειαν εὖ 5 καὶ καλῶς καὶ ἐπιστημόνως ἐνερεισάμενος τὸ γόνυ τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ Βούρειαν κρήνην τὴν πολύρρουν καὶ πολυχεύμονα. εἰσὶ δὲ οἵτινες τὸ ἐκ ποδὸς ἐνόησαν τὸ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, λέγοντες ὅτι ἡ πηγή, περὶ ἧς ὁ 10 λόγος, οὐκ ἦν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἀλλ' ἐκτός.

K^g L^g E^g P^g T p. κατηρεφέες: σκιώδεις, φύλλοις κατάστεγοι.

KL^g 10 a. κοὔπω: ἀντὶ τοῦ· καὶ οὔπω τὸ ἥμισυ τῆς ὁδοῦ ἠνύσαμεν.

KGL^g E^g b. σᾶμα: ὁ τάφος ἀπὸ τοῦ τὸν τόπον σημειοῦσθαι καὶ 15 περιορίζεσθαι.

KGLEAPT 11. τὸ Βρασίλα: οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ̄ ἁμαρτάνουσιν. ἐγένετο γὰρ Βρασίδας Λάκων τὸ γένος· ὁ Λακεδαιμόνιος δὲ Βρασίδας οὐ τέθαπται ἐν Κῷ, ἀλλ' ἐν Ἀμφιπόλει.

K^g GLEAPT 12 a. ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομεν 20 GLEAT ἄνδρα: ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν καὶ μεμουσωμένον. b. Κυδωνικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ Κρητικὸν ἀπὸ τόπου. καὶ Ὅμηρος (τ 176)· 'ἐν δὲ Κρῆτες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες.'

---

12 Hesych. Phot. Suid. κατηρ. Lex. Bachm. 273, 30 **15** Hesych. Suid. σῆμα Eust. 1310, 25 **21** sch. Call. H. Dian. 81

---

12 σκ. φ. om. **K** φ. κατ. om. **PT** **13** καὶ om. **K** **14** ἠνύσαμεν **L**: ἠνυκότες **K** et **K^g** **15** καὶ περ. om. **LE** **18** γὰρ Βρασίδας **KPT**: δὲ Βρασίλας cett. post γένος add. ὁ δὲ Βρασίλας Κῷος **PT** ὁ Λακ. δὲ Call.: ὁ Μακεδόνιος δὲ **K**: ὁ γὰρ Λακ. **LEA**: ὁ γὰρ Μακεδ. **G**: ὁ δὲ **PT** **19** τέθαπται **PT**: θάπτεται cett. **21** haec tantum in **K**: ἀντὶ τοῦ μουσικώμενον, in **P**: ἀγαθόν, μεμουσωμένον **22** Κρητικόν **K^g P^g** **23** ἐν δ' Ἐτεόκρητες Hom. Κύδωνι codd. Theocr.

c. *Κυδωνικόν*: Κύδων ὄνομα ἔθνους. ἔστι δὲ καὶ **KGLUEAT** πόλις Κυδωνία ἀπὸ Κύδωνος τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀκακαλλίδος.

13/14. ⟨*οὐδέ κέ τίς μιν*⟩ *ἠγνοίησεν*: ἐκ τοῦ ἐναν- **G** τίου τὸ ἐναντίον· ὅτι ῥᾳδίως ἐπεγινώσκετο, ὅτι αἰπόλος ἦν.

5 16a. *κνακόν*: ξανθὸν ἢ λευκόν· λευκὸν μὲν ἀπὸ τοῦ **KGLUEAT** καρποῦ, ξανθὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνθους.

b. ⟨*λευκὸν ἢ μέλαν*,⟩ ὅτι ὁ μὲν κύκλος αὐτῆς μέλας, τὸ δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνήκου. ἢ ψαρόν. ἢ πυρρόν· τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς κνήκου ἄνθος.

10 c. *κνακόν*: κνηκοειδές, λευκὸν ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρ- **PT** ματος λευκοῦ ὄντος.

d. *νέας ταμίσοιο*: προσφάτου πιτύας πνέον. **GLUEAPT**

e. *νέας ταμίσοιο*: ἡ πιτύα εἴρηται παρὰ τὸ θαμί- **KGLUEAPT** ζειν, ὅ ἐστι πυκνοῦν, τὸ γάλα περὶ αὐτὴν τρεφόμενον ἢ παρὰ 15 τὸ ταμείων ἀξιοῦσθαι διὰ τὴν χρῆσιν.

---

1 sch. Apoll. Rhod. IV 1492: *Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Κρητικῶν* (fgm. 32 Mueller *Fgm. hist. gr. III 231*) *τῇ Ἀκακαλλίδι συνελθεῖν φησι τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ.* Steph. Byz. *Κυδωνία* 5 Diosc. Mat. med. IV 188 Theophr. Hist. pl. VI 4, 5 Plin. Hist. nat. XXI 90 Hesych. *κνηκόν· τὸ κροκίζον χρῶμα ἀπὸ τοῦ ἄνθους· ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ, τὸ λευκόν. κνακόν· λευκόν. πυρρόν. κνηκός· λευκὸς [καὶ εἶδός τι σπέρματος] καὶ πυρρός. κνακός· ψαρὸς ἵππος.* 13 sch. Nic. Ther. 577; Al. 373 Hesych. Phot. Suid. *θαμίζεις* Lex. Bachm. 254, 2

---

2 *Κυδωνία* J. B. Koehler *Notae et Emend. in Theocr. 1767, 28*: *Κύδων* codd. *Ἀκακαλλίδος* Brub. in marg.: *Ἀκαλλίδος* Call.: *Ἀκαλλίδας* codd. 5 *ἢ μέλαν* post *ἢ λευκόν* add. **GU** 7 *λευκὸν ἢ μέλαν* supplevi ex iis quae **GU** in 16 a praestant fort. *χυλός* *αὐτῆς* scripsi: *αὐτοῦ* codd. 8 *κνήκου* scripsi: *κνήκης* Toup: *κνίδης* codd. et **K** quidem addens *ὡς λέγεται κνήκου* *ἢ ψ. ἢ π.*, quae in codd. finem scholii faciunt, huc transposui 9 *γὰρ* **K**: *δὲ καὶ* cett. 10 *κνήκου* scripsi: *κνήκης* codd. 12 *πιτύας* **PT**: *πιτθύας* (vel *-ίας*) cett.: *πυτίας* Kiessling 14 *περὶ αὐτ. τρεφ.* om. **P** *αὐτὴν* Ahrens: *αὐτὸν* **T**: *αὐτὸ* cett. *τρεφόμενον* Ahrens coll. E 903 (emend. a Bekkero): *στρεφόμενον* codd. praeter **G**, qui *ἀναστρεφόμενον* *ἢ παρὰ* seqq. om. **LUEA** 15 *ταμιείων* Geel *ἠξιῶσθαι* ultimis omissis **PT**

U^r f. τάμισος ἡ πιτύα οἱονεὶ θάμισός τις οὖσα παρὰ τὸ θαμίζειν, ὅ ἐστι πυκνοῦν· καὶ πυκνοῖ γὰρ τὸ γάλα, ὅ ἐστι πήγνυσι, περὶ αὐτὴν τρεφόμενον.

KGLUEAPT g. εἰώθασι δὲ οἱ ποιμένες ἀπορίᾳ χειρομάκτρων τυροποιούμενοι ἀποψᾶσθαι οἷς περίκεινται δέρμασι. 5

K^gGLUEAT 17a. γέρων ἐσφίγγετο πέπλος: παλαιός, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἡλικιῶν.

GLUEAT b. γέρων: τριβακὸν ἱμάτιον, ὅ ἐστι παλαιόν.

KGLUEAT 18a. ζωστῆρι πλακερῷ: πλατεῖ· πλακερὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται δὲ καὶ πλοκερῷ παρὰ τὴν πλοκὴν καὶ 10 τὴν ὑφήν.

PT b. ζωστῆρι πλακερῷ: ἄλλοι πλοκερῷ γράφουσιν. εἴτε δὲ πλακερῷ γράφεται εἴτε πλοκερῷ, ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένῳ ἐστίν.

K^gL^gU^gE^g c. ⟨ῥοικάν:⟩ ἐπικαμπῆ.

KGLUEAP 19/20. σεσαρώς: ἀντὶ τοῦ· ἠρέμα ἐγέλα διεστηκὼς τὰ 15 χείλη καὶ μειδιῶν. οὐκ εὖ δὲ κέχρηται τῇ λέξει.

KGLUEA 21a. Σιμιχίδα: οἱ μὲν αὐτόν φασι Θεόκριτον, καθὸ Σιμίχου ἦν υἱὸς ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ καὶ οὐ Θεόκριτον διὰ τὸ 'Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπτα-

---

15 Galen. ad Hipp. De fract. III 43 (XVIII 2, 597 Kuehn)
17 Aa cum loc. sim.

---

3 αὐτὸ στρεφόμενον cod. 4 τυροποιούμενοι **KP**: -οῦντες cett. 5 ἀποψᾶσθαι **KP**: ἀποσπογγίζειν τὰς χεῖρας αὐτῶν (αὑτῶν Kiessling) **LUEAT**: τὰς χεῖρας ἀποσπαννίζειν **G** οἷς περίκ. δέρμασι **K**: ἐν οἷς δερματίνοις (δέρμασιν **L**) εἵμασι περιβέβληνται **LUEAT**: οἷς περιβέβλ. δερματίνοις χιτῶσι **G**: om. **P** 6 παλ. ἐκ μεταφορᾶς **K**: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ cett. 9 ἢ τῷ πλατεῖ καὶ πλακώδη (leg. -ει). πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ φασι post ὑφήν in **G** πλακερὸν scripsi: πλακὸν codd. 10 δὲ om. **KG** πεπλεγμένον (leg. -ῳ) post πλοκερῷ add. **G** 13 πεπλεγμένῳ **E^g** 15 ἀντὶ— ἐγέλα om. **P** διεσταλκὼς **P** et **K^g**. Ahrens confert Galeni verba: διαστῆσαι δὲ τὰ χείλη τῶν ὀδόντων συμβεβλημένων ὀνομάζουσι σεσηρέναι 16 οὐκ εὖ δὲ κέχρ. Warton: οὐκέτι δὲ κέχρ. **KGLUEA**: καταχρᾶται δὲ **P** 17 καθὸ Σ. **KG**: Σ. γὰρ cett. 18 Σιμίχου **GUA**: Σιμιχίδου cett. ἕτεροι codd. nostri, corr. **Apogr. Barb.**

ρον' (v. 96). φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον †ἀπὸ πατρίου† κληθῆναι, ἀπὸ Σιμιχίδου τοῦ Περικλέους τῶν Ὀρχομενίων, οἵτινες πολιτείας παρὰ Κῴοις τετυχήκασιν.

b. *Σιμιχίδα, πᾷ δή συ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις*: PT
5 εἰσὶ καὶ πατρωνυμικὰ οὕτως ἀπαραλλάκτως λεγόμενα καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων. ὥσπερ ὁ Θεόκριτος Σιμιχίδα υἱος ὢν Σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνομάζει πατρωνυμικῶς· καὶ τὸν Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον ποιητὴν Σικελίδαν καὶ αὐτὸν καλεῖ παῖδά τινος Σικελίδα λεγομένου τυγχάνοντα. ἀλλὰ καὶ
10 ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ Αἰπολικῷ καὶ Ποιμενικῷ (V) καὶ τὸν Εὐμήδη (v. 134) υἱὸν ὄντα τοῦ Κρατίδα Κρατίδαν φησὶ καὶ αὐτόν (v. 90. 99). οἱ λέγοντες δὲ Σιμιχίδαν λέγεσθαι τὸν Θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν κακῶς λέγουσιν.

22. *σαῦρος*: ἀρσενικόν, θηλυκὸν δὲ ἡ σαύρα. φησὶ KGLUEAT
15 δὲ Ἀριστοτέλης (fgm. 328 Rose, 1532 b 25) περὶ τοῦ ζῴου, ὅτι ξηραινόμενον εἰς ἔχιν μεταβάλλει.

23 a. *οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι*: ἢ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν ἢ ὅτι τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσι· K[1.2]GLUEA b. τύμβος δὲ παρὰ τὸ τύφεσθαι ὅ ἐστι καίεσθαι. KGL c. ἢ παρὰ τὸ KG
20 τύφω· φλογοειδεῖς γάρ εἰσιν.

---

5 sch. Pind. Pyth. VI 5 a. cf. Wendel *Jahrb. f. class. Phil., Suppl. 26, 1900, 70* 6 sch. 40 d 14 immo de hydro id referunt Theophr. Hist. plant. II 4, 4 Nic. Ther. 414 sqq. Geop. XV 1, 21. cf. Val. Rose *Arist. pseudep. 344* 18 Galen. De simpl. med. temp. XI 37 (XII 361 Kuehn): τοῦτο δέ φασι καὶ τὸν Θεόκριτον αἰνίττεσθαι λέγοντα 'οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι'· δηλοῦν γὰρ αὐτὸν τὰς τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐχούσας. Et. M. 771, 38 (cf. Gen.) Et. Gud. 537, 33 Sturz Suid. τύμβος

---

1 ⟨αὐ⟩τὸν τοιούτως Paton *The Inscr. of Cos 356* πατρίου KG: πατρῳιοῦ L: πατραλοιοῦ UEA: πατρῴου Hauler *De Theocr. vita et carm., Diss. phil. Frib. 1855, 6*: πατριώτου Hiller *Jahresb. d. class. Altertumswiss. 34, 275*: πατρὸς θετοῦ Meineke. velim: ἀπαραλλάκτως (cf. sch. b) κληθῆναι ἀπὸ ⟨πατρὸς⟩ Σιμιχίδου 2 πολιτείας K: πολίταις U: πολῖται cett. 14 ἀρσενικόν KG: -ῶς cett. θηλ. δὲ om. GLUEAT 16 μεταβάλλει K: -εται cett. 18 ἢ ὡσεὶ τύμβ. ἐπὶ κεφ. K[2] 19 δὲ GL: γὰρ K τύφεσθαι (adiecta glossa γρ. τετύφθαι) ὅ ἐστι καίεσθαι KG: τύφω τὸ καίω L

QU^{g} d. *ἐπιτυμβίδιαι:* αἱ ἐπὶ τύμβου διατρίβουσαι ἢ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχουσαι τάφῳ παραπλήσιον.

KGLUEA e. *κορυδαλλίδες* δὲ παρὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

PT f. *αἵ δ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες:* κορυδαλλίδες ἐνταῦθα εἶδος ἑρπετοῦ· λέγονται δὲ ἐπιτυμβίδιοι, ὅτι τάφοις ὡς ἐπιπολὺ ἐνδιατρίβουσιν. εἰ δὲ κορυδαλλίδας τὰ στρουθία νοήσεις, κορυδαλλίδες μὲν λέγονται διὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀνάστημα, ἐπιτυμβίδιοι δέ, ὅτι ὡσεὶ τύμβον τὸ τοιοῦτον ἀνάστημα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι. φέρεται δὲ ἐπὶ τούτων καὶ ἱστορία τοιαύτη· ὅτι πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν γῆν γεγόνασιν αὗται· συνέβη γοῦν ποτε αὐτῶν τὸν πρόγονον ἀποθανεῖν, καὶ γῆς μὴ οὔσης ἐτάφη ὑπὲρ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰδίου γόνου· διὸ καὶ ἐπιτυμβίδιοι ἐπεκλήθησαν.

KGLUEAT g. *ἠλαίνονται:* ῥέμβονται, πλανῶνται· ἀπὸ τῆς ἄλης. ὅμως καὶ αὗται ἠρεμοῦσιν.

GLUEAT 24. *μετὰ δαῖτ' ἄκλητος:* ⟨οὐ γὰρ ἄκλητος⟩ εἰ ὑστερήσει, μοῖραν εὑρίσκει τῶν κρεῶν. ἢ *μετὰ δαῖτα κλητός.* οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία· 'ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὀψὲ κληθεὶς ἔρχεται, ἢ χωλός ἐστιν, ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.'

K^{g} 25. ⟨*λανὸν ἔπι:*⟩ ἤτοι ἐπὶ τρύγην.

KGLUEAP 26a. *πᾶσα λίθος:* ἴσως διὰ τὴν εὐμουσίαν τοῦ Θεο-

---

11 Ar. Av. 471 sqq. Galen. l. l. 19 Paroemiographi (Apost. 15 g)

---

1 ordine inverso ὅτι ἐπὶ τ. κ. ἔχουσι τ. π. ἢ τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν U^{g} 3 κορυδαλλίδες δὲ K: κορυδαλλίδεσσι cett. παρὰ—τὴν κεφαλὴν αὐτῶν K: διὰ—τὰς κεφαλάς cett. 6 ἑρπετοῦ P: ὀρνέου T 7 ἐνδιατρ. Reiske: διατρ. codd. 12 γοῦν P: δὲ T 15 verba ἀπὸ τῆς ἄλης in libris ante πλανῶνται leguntur, transp. Ahrens 17 l. μετὰ δαῖτα κλητός in libris, corr. Ahrens verba sequentia simul adiciens 18 δαῖτ' ἄκλητος codd., corr. Adert 23 τοῦ Θεοκρίτου φησὶ U: τοῦ Θεοκρίτου ὡς K: τοῦ Θεοκρίτου τοῦτο εἶπεν ὡς (ῳ Ahrens) verbo φησὶ post λίθους traiecto P: Θεόκριτός φησι cett.

κρίτου φησὶ καὶ τοὺς λίθους εὐμελῆ ἀποδιδόναι ἦχον προσ-
πταίοντας τοῖς ποσίν.

b. ἀρβύλη δὲ εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ ἁρμόζεσθαι. KGLUEAT

c. θηλυκῶς ἡ λίθος. καὶ Ὅμηρος (M 287)· 'λίθοι πω-
5 τῶντο θαμειαί.' [d.] καὶ (Z 242—43)· 'δόμον ξεστῆς αἰ- LUEAT
θούσῃσι τετυγμένον', λίθοις δηλονότι ξεσταῖς.

[e.] ἀείδει: ᾠδὴν εὔρυθμον πέμπει. P

29—31a. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει: ἤτοι τὸ εἶναί K[g]GLUEAT
τινα συριστήν. ἐκ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ· ἐφ' ᾧ
10 δὴ μάλιστα καὶ αὐτὸς τέρπομαι.

b. ἔλπομαι: ἐλπίζω, φησίν, ὅτι οὐ παρευδοκιμήσεις ἡμᾶς. K

c. ὁδὸς ἅδε θαλυσιάς: γράφεται θαλυσία· ἐπὶ θα- KGU[r]PT
λύσια ἄγουσα ἡμᾶς. ⟨. . .⟩ ἔνθα σῖτον ἐκτρίβουσιν.

33a. ⟨ὄλβω ἀπαρχόμενοι:⟩ ἀπαρχὴν διδόντες τοῦ L[g]U[g]E[g]P[g]
15 ὄλβου καὶ τοῦ πλούτου.

b. τὸ δὲ ὄλβου ἀπαρχόμενοι ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπικαρπίας PT
ἀπάργματα ⟨διδόντες⟩.

34a. εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν: ἀπὸ μέρους, GUPT
τῆς κριθῆς, τὴν εὔκαρπον παρεδήλωσεν. εὔκριθον δὲ καὶ οὐχὶ
20 εὔσιτον ἅλωνα προσηγόρευσε διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὑρεθῆναι

---

3 sch. Lyc. 271, 26b Scheer sch. Eur. Or. 140 Hesych. Suid. ἀρβ. Poll. VII 86 Et. M. 135, 13 (cf. Gen.) Et. Gud. 184, 9 De Stefani Lex. Αἱμ. 620, 19

---

1 εὐμελῆ K: εὐμελῶς GE: ἐμμελῶς cett. προσπταίοντας KP: τοὺς προσπταίσαντας cett. 4 ἡ λίθος. καὶ Ὅμ. K: ἐν Ὁμήρῳ G: καὶ Ὅμ. τοὺς λίθους φησί cett. ποτῶντο KG: -ται cett. 6 ξεσταῖς secludi vult Ahrens 8 K non habet nisi haec: ἐκ τ. π. ὁ λόγος. ἐφ' ᾧ καὶ αὐτὸς τέρπ. 12 l. om. KGU γράφεται θαλυσία scripsi: γράφει θαλυσίαν K: γράφεται θαλύσιας GU: om. PT ἐπὶ θαλύσια G Call.: ἐπὶ θαλυσίαν cett. 13 Ahrens haec fere ex Eustathio 772, 25 supplenda esse censuit: ⟨θαλύσια· ἑορτὴ τῆς Δήμητρος ἡ καὶ Ἁλῷα λεγομένη ἀπὸ τῆς ἅλω⟩. Duebner verba extrema ad ἀλωάν v. 34 trahenda duxit ἐντρίβουσι PT 14 ἀπαρχὰς διδόντες reliquis omissis P 16 ὄλβον codd., corr. Duebner 17 suppl. Ahrens 18 ἀνεπλήρωσεν — εὔσιτον ἅλωνα om. GU ἀλωάν Call.: ἅλωνα PT 20 τὴν Δήμητραν post προσηγόρευσε add. GU

τὸν τῆς κριθῆς καρπόν. κριθὴ δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ προκριθῆναι τῶν πρόσθεν καρπῶν ἢ διὰ τὸ τοὺς στάχυας κεκριμένους ἐν αὐτῇ καὶ διακεχωρισμένους ἔχειν τοὺς κόκκους.

L[g]U[g]E[g] b. ⟨εὔκριθον:⟩ εὔκαρπον· παραδηλοῖ δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κρείττονος τῶν σπερμάτων. 5

KLUEAT c. ἀλωάν: τὴν ἅλωνα παρὰ τὸ ἁλής· ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας· Καλλίμαχος (fgm. 86 Schneider, II 249)· 'ἐς τὸ πρὸ τείχους ἱερὸν ἁλέες δεῦτε.' καὶ ἅλς ἡ θάλασσα ἐντεῦθεν ἢ ⟨παρὰ⟩ τὸ ἁλεὶς τὸ συστραφείς.

36a. τάχ' ὥτερος: Δωρικὴ ἡ συναλοιφή· ὁ ἅτερος ὥτερος. τὸ γὰρ ὁ ἕτερος διὰ τοῦ ου οὕτερος, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ (I 34. 134). 10

b. τάχ' ὥτερος: ἡμαρτημένως ἐξενήνοχεν ὥτερος ⟨ἄλλον⟩· ἕτερος γὰρ ⟨ἐκ δυοῖν⟩, ἄλλος ἐκ πλειόνων. ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον διὰ τῆς μουσικῆς ὠφελήσει. 15

KQLUEAPT 37. καπυρόν: ἡδὺ μεταφορικῶς. τὰ γὰρ ἔξοπτα τῶν ἐδεσμάτων ἡδύνει τὴν γεῦσιν.

U[g]E[g] 38. ⟨ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής:⟩ τοῦτό φησι ταπεινῶν ἑαυτόν.

---

1 sch. ABT *Λ* 449 (Theophrastus) Choerob. Orth. (Cram. An. Ox. II 227, 2) Et. M. 538, 20 (cf. Gen.) Et. Gud. 346, 33 Sturz Et. Or. 82, 13 6 sch. I 46 f; VII 1 b Georg. Choer. ad Theod. Can. 257, 20 Hilgard Et. M. 59, 47; 71, 4; 74, 17 (cf. Gen.) Et. Gud. 99, 23 De Stefani Eust. 772, 28; 948, 22 14 sch. A *I* 313 Eust. 1573, 48 Ammon. De diff. adfin. verb. 11. 61 Valckenaer

---

1 διὰ τὸ προκριθῆναι **GU**: ὅτι μετὰ τὸν σῖτον προεκρίθη cett. 2 τῶν πρόσθεν seqq. om. **G** πρόσθεν—διὰ **U**: ἄλλων —παρὰ cett. κεκριμ. ἐν αὐτῇ **U**: τῆς κριθῆς κεκριμ. cett. 6 τὴν ἅλωνα παρὰ τὸ ἁλής (ἅλις cod.) **K**: ἄλως ἀπὸ τοῦ ἁλίζω τὸ συναθροίζω cett. 8 ἐς **LAT**: εἰς **KE**: evan. in **U** 9 ἢ ⟨παρὰ⟩ scripsi ex Etym.: καὶ codd. τὸ συστρ. **K**: ἀντὶ τοῦ συστρ. cett. 11 ὡς **K**: καὶ cett. 13 ἡμαρτ. **K**: ἐξημαρτ. cett. ἐξενήνοχεν **K**: ἐξενήνεγκεν **LEA**: ἐξήνεγκεν **UT** ὥτερος Call.: ἕτερος **K**: οὕτερος cett. ἄλλον suppl. Ahrens 14 ἕτερος —πλειόνων desunt in **LUEAT** ἐκ δυοῖν suppl. Casaubon 261, in **K** spatium est his verbis aptum 17 ἡδέα sine τὴν γεῦσιν **P**

39 a. οὐ̃ γᾶν: οὐ μὰ γῆν. ὤμνυον κατὰ τῶν στοιχείων. KLUEAT
καὶ Ὅμηρος (Ξ 272)· 'χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρᾳ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν.'

b. κατ' ἐμὸν νόον: κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν. Ὅμηρος
5 (I 108)· 'οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον.'

c. κατ' ἐμὸν νόον: κατ' ἐμὴν κρίσιν. P

40 a. Σικελίδαν: Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον. οὗτος γὰρ Σάμιος τὸ γένος. KLUEA b. Σικελίδας δ' ἐκαλεῖτο πατρωνυμικῶς· Σικέλου γὰρ υἱὸς ἦν οὕτω καλουμένου. KLUEAT

10 c. Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν Σάμιον τὸν ἐπιγράμματα γράψαντα, οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι. LUEAT

d. Σικελίδαν: ὥσπερ Σιμιχίδαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ Θεόκριτος GPT
πατρωνυμικῶς ὡς υἱὸν Σιμιχίδα καὶ τὸν Εὐμήδην Κρατίδαν υἱὸν ὄντα τοῦ Κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν Σικελίδαν ὀνομάζει ὡς
15 υἱὸν τοῦ Σικελίδα ⟨Ἀσκληπιάδην⟩ τὸν Σάμιον· οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι.

e. νίκημι: Αἰολικῶς εἶπε· διὸ οὐ περισπαστέον. τὸ μι KU
Αἰολικῶς· περιττὸν γὰρ πρόσκειται κατ' Αἰολεῖς. ἐκείνων γάρ ἐστι τὸ λέγειν τὸ †πρωΐ† καὶ τὸ †δείλης† .... σθον ..
20 τούτοις.

f. Φιλητᾶς Κῷος τὸ γένος, ὡς δέ τινες Ῥόδιος, υἱὸς KU[m]
Τηλέφου. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτὸς ποιητής.

---

12 sch. 21 b 17 Rich. Meister *Die griech. Dialekte I 1882, 32 n. 1; 173 n. 2*

---

1 οὐ μὰ γῆν om. **LUEAT** 2 ἑτέρῃ Hom. μὲν om. **LUEAT** πουλυβ. cum Hom. **T**: πολυβ. cett. 4 ἐμὴν δόξαν **UK**[g] 7 φησὶ **K**: φασὶ λέγειν cett. ἐπιγραμματ.. όρον **L**, γραμματοφόρον **UEA** 9 πατρωνυμικῶς **KT**: -όν cett. 15 add. Call. 18 περιττὸν—Αἰολεῖς **K**: πρόσκειται περιττόν **U** ἐκείνων **U**: ἐκεῖνον **K** 19 δείλης **K**: δεῖλε **U**. postea in **K** septem fere litterae expediri neque possunt neque apographorum aetate potuerunt, in **U** sequuntur τὸ προ (?) ...... ναι (?) τούτοις reliquis item evanidis. Wilamowitz prop.: τὸ πρωΐ πρώϊζε (XVIII 9) καὶ τὸ εὔδης εὔδησθα coll. Joh. Gramm. Comp. dial. aeol. II 4 (Hoffmann *Die griech. Dial. II 1893, 213*) 22 καὶ αὐτὸς π. **K**: π. ἄριστος **U**

GPT g. οὐδὲ Φιλητᾶν: ὁ Φιλητᾶς Κῷος ἦν ἢ ὡς ἔνιοι Ῥόδιος ποιητής, υἱὸς Τηλέφου.

LUEAT 41 a. βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας: ἤγουν πρὸς τοὺς εἰρημένους σοφοὺς οὐδαμινός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτραχος ἐρίζει πρὸς τὰς ἀκρίδας οὐδέν, οὕτω κἀγὼ πρὸς αὐτούς. 5

KLUEAT b. βάτραχος: ὁ μὲν βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν, ὅθεν καὶ ὠνόμασται βοάτραχός τις ὤν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς· τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσί τινες, αἳ συρίζουσιν ἐναρμόνιον.

GP c. βάτραχος δέ: τῶν μὲν βατράχων τραχεῖα ἡ φωνὴ ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, τῶν δὲ τεττίγων ἐναρμόνιος. 10

P [42.] ἐπίταδες: ἐπιτετευγμένως ἢ ἐξεπίτηδες.

GPT 43. τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρήσομαι: τὸ ἔφα τοῦ Θεοκρίτου, ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ Λυκίδου.

KLUEAT 44. πᾶν ἐπ' ἀληθείᾳ: ὅτι φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δ' ἐκ Διός, ὅτι ἀψευδής ἐστιν ὁ Ζεύς. Ὅμηρος (Α 526)· 'οὐ 15 γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον.'

45/46 a. ὥς μοι καὶ τέκτων: οἷον καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος ποιεῖν οἶκον Ὠρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς, παντελῶς ἀδυνάτου τῆς πράξεως ὑπαρχούσης. ἢ Ὠρομέδοντα τὸν Πᾶνα συνθέτως, ὅ ἐστι βασιλέα τῶν ὀρῶν ἢ τοῦ 20 οὐρανοῦ.

K b. ἢ τὸ Ὠρομέδων γράφεται Εὐρυμέδων, ἵν' ᾖ ὁ Περσεὺς παρὰ Ἀργείοις.

KLUEAT c. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ καὶ τέκτονα, ὃς ἐρευνᾷ δόμον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν Κῷ 25 ἀπὸ Ὠρομέδοντος τοῦ τῆς Κῶ βασιλεύσαντος. καὶ ὁ Διονύσιος

---

6 Et. M. 191, 57 (cf. Gen.) Et. Gud. 264, 3 De Stefani Et. Or. 34, 23 Or. Werf. 613, 8 Epim. (Cram. An. Ox. II 353, 21) 22 Et. M. 687, 36 (Euphorio) Apoll. Rhod. IV 1513 Hesych. Εὐρ.

---

1 Φιλητής libri 4 ἐρίζει Call.: συρίζει codd. 11 ἐπιτετευγμένως Ahrens: ἐπιτεταμένως cod.: ἐπιτεταγμένως vel ἐπιτετηδευμένως Duebner 20 σύνθετον K 22 ὁ Wilamowitz: ὡς cod. 23 παρὼν cod., correxi 26 τῆς Κῶ sine τοῦ K: τοῦ τῆς Νάξου νήσου cett.: τοῦ τῆς Πύξας vel Φύξας Schwartz *Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss., Phil.-hist. Kl. 1904, 299*

τὸν Πᾶνά φησι παρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν, ἄλλοι δὲ τὸν οὐρανόν, ἄλλοι τὸν ἥλιον, ἄλλοι μοιχὸν Ἥρας εἶναι τοῦτον.

d. Ὠρομέδοντος: τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου, τοῦ τῶν ὀρῶν μέδοντος τῷ ὕψει. ἢ Ὠρομέδοντά φησι τὸν Πᾶνα· ἀγροικικὸς γὰρ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ, ὃ κατοικεῖ, τὸ τῆς Θετταλίας, ὡς προϊὼν (v. 103) οὗτος λέξει. **LUEAT**

e. δόμον Ὠρομέδοντος: Ὠρομέδοντα οἱ μὲν τὸν Πᾶνά φασιν ὡς τῶν ὀρέων μέδοντα κατ' ἔκτασιν τοῦ ō· οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὸ δὲ ἀληθές· Ὠρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν Κῷ ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ Κῷ ἑτέρων ὀρέων, κατ' ἔκτασιν καὶ τοῦτο τοῦ ō. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ τέκτονας τοὺς καυχωμένους καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ Ὠρομέδοντος· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. **GPT**

f. ὅστις ἐρευνεῖ: φιλονεικεῖ. **U[g]E[g]GP**

[47.] ποτὶ [τὸν] Χῖον ἀοιδόν: τὸν Ὅμηρον. **K[g]L[g]U[g]E[g]GP**

[50.] ὄρη φίλε: ὅρα.

[52—56 a.] ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς. **L[g]U[g]E[g]**

b. ἔσσεται Ἀγεάνακτι: ἑαυτὸν παρεισάγει Λυκίδας Μιτυληναίου τινὸς ἐρῶντα καὶ τοῦτο εὐχόμενον. ᾄδει οὖν ταῦτα εἰς τὸν Ἀγεάνακτα εὐχόμενος αὐτὸν ὑγιᾶ ἀπελθεῖν εἰς Μιτυλήνην, καὶ ὅταν δύνωσιν οἱ ἔριφοι καὶ καταφέρηται ὁ Ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καὶ ὁ νότος πνέων ἐλαύνῃ τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν Λυκίδαν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ. **KLUEAT**

c. ἔσσεται Ἀγεάνακτι: τὸν Λυκίδαν ὁ Θεόκριτος εἰσάγει ἐρῶντα Μιτυληναίου παιδὸς Ἀγεάνακτος, ὅθεν καὶ εὔχεται, **GPT**

---

2 de Eurymedonte v. sch. ABT Ξ 295 (Euphorio) Eust. 987, 14

---

1 δὲ om. K τῶν οὐρανῶν K, τοῦ οὐρανοῦ Ahrens 2 τοῦ ἡλίου K ἄλλοι τὸν οἶνον L, ἄλλοι τοῦ οἴνου K add. post ἥλιον 5 ὃ Wilamowitz: ᾧ codd.: οὗ Heinsius 20 τούτῳ Reiske, τούτῳ ⟨εὔπλοιαν⟩ Geel. Ahrens verba ᾄδει—εὐχόμενος delenda ducit 22 καταφέρεται K 23 ἐλαύνῃ UE: ἐλαύνει cett.

ἵνα εὐπλοῇ, κἂν χειμῶνος νότος τὴν θάλασσαν διαταράττῃ καὶ τῶν ἐρίφων δυνόντων σφοδροὶ χειμῶνες γίνωνται.

KLUEAT d. ἐς Μιτυλήναν: ἐπειδὴ Μιτυληναῖος ὢν μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησίν, ὅτι αὐτῷ καλὸς πλοῦς ἔσται, κἂν χειμῶνος πλέῃ, ὥστε τοὺς μὲν ἐρίφους ἑσπέρας δύ- (5) νειν καὶ τὸν Ὠρίωνα καταφέρεσθαι, τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος. κατασταθήσεται δέ, φησίν, ὁ χειμών, καὶ εὐπλοήσει ὁ Ἀγεάναξ, ἂν αὐτὸν τοῦ ἔρωτος παύσῃ χαρισάμενος τῆς ὥρας.

K e. χὤταν: δυνόντων γὰρ τῶν δύο ἐρίφων ⟨ἑσπέρας⟩ σφο- (10) δροὶ κατὰ θάλασσαν γίνονται χειμῶνες.

KLUEAT f. ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις: ὅταν γοῦν, φησί, τῶν ἐρίφων ἑσπέρας δυνόντων τὸ πέλαγος νότος ταράσσῃ καὶ ὅταν ὁ Ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται, χειμῶνες γίγνονται.

U[m]EAT g. ἡνίκα τὸ ἄστρον οἱ ἔριφοι ⟨δύνει ἑσπέρας⟩, σφοδροὶ γί- (15) νονται χειμῶνες κατὰ θάλασσαν, καὶ ὅτε Ὠρίων δύνει. ἔριφοί εἰσιν ἀστέρες· ὅτε ἀνατέλλουσιν οὗτοι, ἀγριαίνεται ἡ θάλασσα.

U[g]E[g]P h. αἴκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας ῥύσηται: τὸ αἴκεν ἀντὶ τοῦ ἵνα· ἵνα, φησί, τὸν Λυκίδαν ὀπτώμενον ὑπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ καιόμενον ῥύσηται. (20)

KLUEAT 57 a. χάλκυόνες: Ἀλκυὼν θυγάτηρ μὲν Αἰόλου καὶ Κανάκης, γυνὴ δὲ Κήϋκος. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Μύνδιος

---

22 Serv., Prob., Brev. Expos., sch. Bern. ad Verg. Georg. I 399 Dionys. Ornith. II 7 cf. Wellmann 515 sq.

---

1 χειμῶνι **GT** 2 γίνωνται Gail: γίνονται codd. 3 ὁ Ἀγεάναξ post ὢν add. Call. 5 κἂν — πλέῃ **T**: καὶ—πλέει **E**: καὶ—πλέοι **KLA**: εἰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος πλέοι **U** 7 κατασαλήσεται **L**, καταλαλήσαιτο **K** εὐπλοήσει **E**: -σοι cett. 8 ἔρωτος scripsi coll. sch. 57 e: ἐραστοῦ codd.: ἐρᾶν Call. 10 supplevi 12 l. om. **K** ὅταν—ἑσπερίου (sic) δυνόντων **K**: δυνόντων γὰρ τῶν δύο ἐρίφων ἑσπέρας cett. 13 ταράσσῃ **K**: -ει cett. καὶ om. **K** 15 suppl. Ahrens 17 ὅτε ἀνατέλλουσιν **U**: ὅταν ἀνατέλλουσιν **EA**: ὅταν ἀνατέλλωσιν **T** 18 **UE** tantum: ἵνα ὁ Ἀγεάναξ ὀπτούμενον κτλ. καιόμενον, ὀπτώμενον, ἔρωτος etiam **K[g]** 21 μὲν Αἰόλου Reiske: μαιόλου **K**: μαινόλου **LUAT**: μενόλου **E** Κανώβης codd., emend. Wilamowitz 22 Μύνδιος **K**: Μύνδου cett.

(*Περὶ ζῴων* fgm. 23 Wellmann *Herm. 26, 1891, 552*), ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε ⟨...⟩ Νηρηΐδων ⟨...⟩ Λευκοθέαν, Παλαίμονα, Ἀφροδίτην.

b. ἀλκυόνες οὖν ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Ἀντί-
5 γονός (23 Keller *Rerum nat. script. gr. min. I 8*) φησιν, ὅταν γηράσωσιν αἱ ἀλκυόνες, κηρύλους καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης (Hist. an. VIII 3, 593 b 14) δὲ διῄρησεν ἀλκυόνα καὶ κηρύλον καὶ κορώνην. οἱ δέ φασιν, ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων κηρύλοι καλοῦνται· ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῷον καὶ παρὰ τοῖς
10 αἰγιαλοῖς νεοττεύει, καὶ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τοὺς νεοττούς. ιδʹ δέ φασιν ἡμέρας, ὅταν γεννᾷ, εὐδιάζειν, ἃς καλοῦσιν ἀλκυονίδας, ζʹ πρὸ τῆς γεννήσεως καὶ ζʹ μετὰ τὴν γέννησιν.

c. χάλκυόνες: Ἀντίγονός (v. sch. b) φησιν, ὅτι γηρά- GPT σκουσαι αἱ ἀλκυόνες κηρύλοι γίνονται. τὸ δὲ ζῷον βιοτεύει
15 περὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τοὺς νεοσσούς. ιδʹ δὲ ἡμέρας φασὶ περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς εὐδιάζειν, ἃς καλοῦσιν ἀλκυονίδας. εἴρηται δὲ ἀλκυὼν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν.

---

4 sch. Soph. Trach. 104 sch. Opp. Hal. I 425 Lex. Bachm. 69, 5 Et. M. 66, 29 (cf. Gen.) Et. Gud. 91, 8 De Stefani Et. Or. 13, 5 Eust. 776, 22 immo Antigonus haec refert: **τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται. ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσιν καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι.** ceterum cf. Hesych. Phot. κειρ. Suid. κηρ. sch. Lyc. 145, 33; 146, 23 Scheer sch. Ar. Av. 300 Eust. 776, 39 9 sch. Apoll. Rhod. I 1086: **τὸ γὰρ ὄρνεον θαλάσσιον καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἢ ὥς τινες ιδʹ εὐδινὰς ποιεῖν, ἵνα ἀποκυήσῃ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς, αἳ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται, ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον.** sch. Lyc. 240, 14 Scheer Arist. Hist. an. V 8, 542 b 4 Aelian. Hist. an. IX 17 Plin. Hist. nat. X 90 Pseudo-Plat. Alcyon. 1. 2 cum sch. alii

---

2 haec mutila esse postquam Duebner vidit, Ahrens proposuit: *ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε [Νηρηΐδων] ⟨φιλίαν· λέγει δὲ⟩ Λευκοθέαν κτλ.* casus genetivos restitui iubet Wilamowitz. mihi plura intercidisse videntur 6 *κηρύλους καλεῖσθαι* **K**: *κηρύλοι καλοῦνται* cett. 8 *οἱ δέ—ἐστι* om. **K** 10 *νεοττεύει* **K**: *νεοττεῦον* cett. 11 *ὅταν γεννᾷ* **K**: *περὶ τὰς χειμερινὰς ἡμέρας* (*τροπὰς* Call.) cett.

KLUEAT d. *ἀλκυόνες*: ὄρνιθες θαλάσσιαι, ὧν τικτουσῶν στρώννυνται ἡ θάλασσα. λέγονται δὲ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἀλκυονίδες.

e. *στορεσεῦντι*: ἀντὶ τοῦ στορέσουσι καὶ στρώσουσι τὰ κύματα καὶ γαληναῖα ποιήσουσιν, ἐάν με τοῦ ἔρωτος ἐξέληται, τὸν Λυκίδαν. 5

L 58a. *φυκία κινεῖ*: φῦκός ἐστι τὸ λεγόμενον βρύον.

L[m]UEAT b. φῦκός ἐστι τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ φυκίον φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ γινομένην, παρὰ τὸ φύεσθαι. ἕτεροι δὲ φυκία φασὶ τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρύα κοκκινοειδῆ. 10

PT c. *ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ*: τὸ φυκίον εἶδος βοτάνης ἐστί.

KLUEAGPT 59. *γλαυκαῖς Νηρηΐσι*: γλαυκὰς τὰς Νηρηΐδας φησὶ διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ διάγειν· οὐ γάρ εἰσι γλαυκαὶ τὸν χρῶτα.

LUEAT 60a. *ἐφίλαθεν*: τὸ ἐφίλαθεν Δωρικόν ἐστιν ὡς τὸ 15 ἐκόσμηθεν. [Καλλίμαχος (fgm. [332] Schneider, II 544) δὲ] προπαροξυντέον.

GPT b. *ἐφίλαθεν*: ἐφιλήθησαν ἢ καὶ φιλοῦνται.

LUEAT 62. *ὥρια*: τῷ Ἀγεάνακτι ἀποπλέοντι εἰς Μιτυλήνην γένοιτο πάντα τὰ ὥρια, ἤγουν τὰ διὰ φροντίδος αὐτῷ. ἢ *ὥρια* 20

---

6 Hesych. Suid. φυκία Lex. Bachm. 410, 4 7 Et. Gen. (Et. M. 801, 52): φῦκος· τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ φυκίον (-ίαν AB) φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην (γεν- A), παρὰ τὸ φύεσθαι· φυτὸν γάρ ἐστι θαλάσσιον. Et. Or. 158, 20 Suid. φῦκος

---

1 στρώννυνται **K**: στορέννυνται cett. 2 λέγονται seqq. desunt in **UEAT** 3 στορέσ. καὶ στρώσ. scripsi: στρώσ. καὶ στορέσ. **K**: καταστορέσουσι **LUA**: καταστορεύσουσι **E**: καταστορέουσι **T** 4 μὲν pro με **K** 5 ὁ Λυκίδας **K** 10 κικιννοειδῆ Duebner 13 l. om. **K** 14 εἰσι **GPT**: φησι cett. λευκαὶ **LUEA** **KLUEAT** addunt in fine verba e scholio 57a ut puto falso repetita: λέγει δὲ Λευκοθέαν Παλαίμονα Ἀφροδίτην 15 Αἰολικόν **T** 16 quae in libris leguntur sana esse vix possunt. delevi nomen Callimachi, quod e scholio 70c (ubi **LUEA** id praetermiserunt) irrepsisse puto. προπαροξυντέον restitui pro παροξύνει librorum

πάντα γένοιτο ἀντὶ τοῦ φυλακτικὰ ἀπὸ τοῦ ὡρῶ τὸ φυλάσσω.

[63 a.] ⟨*τῆνο κατ' ἅμαρ*:⟩ καθ' ὃ ῥύσεταί με δηλονότι U[g]E[g] ὁ Ἀγεάναξ τῆς ἐρωτικῆς φλογός.

5 b. *ἀνήτινον*: εἶδός ἐστιν ἄνθους· ἀνητίνοις δ' ἐχρῶντο KLUEAT στεφάνοις, ὡς Ἀλκαῖος (fgm. 36 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 162*) καὶ Σαπφώ (fgm. 46 Bergk *ib. 105*). τινὲς δὲ καὶ πᾶν ἄνθος ἄνηθον παρὰ τὸ ἄνω θέειν.

c. *ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα*: ἐχρῶντο γὰρ καὶ ἀνητίνοις GPT 10 στεφάνοις.

[d.] ἄνηθον τὸ μάλαθρον η̄, ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον ῑ. T

64 a. *φυλάσσων*: ἀντὶ τοῦ ἔχων. Ὅμηρος (ε 208)· 'ἐν- KLUEA θάδε μοι τόδε δῶμα φυλάσσεις.'

b. μὴ ἀποτίλλων τὰ ἐξ αὐτοῦ ἄνθη, ὃ δηλοῖ πεφυλαγμένῳ 15 αὐτῷ χρώμενος.

65 a. *τὸν Πτελεατικόν*: Πτελέα τόπος ἐν Κῷ ἢ ἐν KLUEAGPT Ἀρκαδίᾳ. ἢ τὸν Θεσσαλικὸν οἶνον.

b. τὸν ὑγείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν. ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων [δρόσον], παρόσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἐμ- 20 πλέκονται. ἢ Ἐφέσιον· Πτελέα γὰρ ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. ἢ τόπος ἐν Κῷ ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὅμηρος (Β 594)· 'Πτελεὸν καὶ Ἕλος.'

---

5 Athen. XV 674 d Galen. De simpl. med. temp. VI 45 (XI 832 Kuehn) Poll. VI 107 7 Et. M. 107, 13 (cf. Gen.) Et. Gud. 143, 12; 146, 10 De Stefani Orio Koes. 175, 23 Orio Werf. 611, 8 20 Steph. Byz. Ἔφεσος. Πτελέα

---

7 Σαμπφώ K, Σαμφώ L 8 ἄνηθον Heinsius: ἀνήτινον codd. θέειν K: τείνεσθαι ἢ ἵεσθαι cett. 12 Ὅμηρος om. LUEA ἐνθάδε Ahrens ex Homero: εἰ δέ K: ἃ δέ cett. 13 φυλάσσεις K: ἔχεις cett. Homerus: ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις 16 Πτελέα τόπος om. KLUEA 17 οἱ δὲ τὸν Θετταλικόν φασιν GP 18 ἢ τὸν voce δρόσον deleta Amstel.: ἢ τὴν codd. ἐξ ἀναδενδράδων Ziegler e sch. c: ἐξ ἀναδένδρων K: ἐν ἀναδενδράσι cett. 19 ἀναπλέκονται K 21 Κῷ scripsi: αὐτῷ K: αὐτῇ cett. Ὅμηρος seqq. desunt in GP Πτελεὸν καὶ Ἕλος Hom.: Πτελεὸν ἔλαιον K: Πτελέην ἔλεος LUEAT

LUEAGPT c. ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων, αἳ ταῖς πτελέαις ἐποχοῦνται. ἢ ἀπὸ τόπου· ἔστι δὲ ὁ τόπος μέσον Ἐφέσου καὶ Μιλήτου.

$\mathrm{KL^sU^sE^sP}$ 66. *κύαμον*: οὐ μάτην φησίν. ὁ γὰρ κύαμος διψοποιός, καὶ πόσεως χάριν φησίν.

KLUEAT 67a. *χᾶ στιβάς*: ὑποστρώσομεν καὶ στιβάδα πήχεως. 5

KLUEAPT b. *στιβάς*: στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ φύλλων πῆχυν ἔχουσα τὸ ὕψος.

KLUEA 68a. *κνύζᾳ τε*: τὴν κόνυζαν κνύζαν εἶπεν. ἔστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον, ἔνθεν καὶ ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑποστρωννύουσι τὴν θερμότητα τὴν κατὰ τὰ ἀφροδίσια ἐκ- 10 κόπτοντες.

GPT b. *κνύζᾳ τε*: τὴν κόνυζαν λέγει κνύζαν. ἔστι δὲ φυτὸν παῦον τὰ ἀφροδίσια.

K c. *ἀσφόδελος* φυτόν, παρ' Ὁμήρῳ λειμών.

KLUEAGPT d. *ἀσφόδελος* βοτάνη πλατύφυλλος, ἧς ὁ καυλὸς κα- 15 λεῖται ἀνθέρικος. καὶ Ἡσίοδος (Op. et D. 41)· 'οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ.' ἀσφοδελὸς δὲ ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους· Ὅμηρος (λ 539)· 'βῆ δὲ κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.'

$\mathrm{U^sE^sGPT}$ e. *πολυγνάπτῳ τε σελίνῳ*: πολύγναπτον λέγεται, ὅτι οὖλόν ἐστιν, ὡς καὶ καμπάς τινας ἔχειν. 20

---

8 sch. IV 25b Hesych. *κνύζα* sch. Nic. Ther. 70
15 sch. λ 539 Hesych. Suid. *ἀσφ.* Ioann. Philop. *Περὶ τῶν διαφ. τον.* 8, 20 Egenolff Ammon. De diff. adfin. verb. 26 Valckenaer Lex. Bachm. 157, 16 Et. M. 161, 12 Et. Or. 2, 4 Zon. 316 Eust. 906, 58; 1698, 21

---

2 *Πτελέα γὰρ πρὶν ἐλέγετο ἡ Ἔφεσος* e scholio b post *τόπου* inicit **L**. idem postea: *ἔστι καὶ τόπος* 3 **P** ceteris omissis: *οὐ μάτην, ἀλλ' ἐπεὶ διψ. ὁ κύαμος*, **LUE** tantum: *διψ. ὁ κ.* 5 *⟨μέχρι⟩ πήχ.* Reiske 6 *π. ἕνα ἐστοιβασμένη* **P**, *π. ἕνα ἔχουσα τὸ ὕψος* **T** 10 *ἐκκόπτον* Geel 12 **T** post *φυτὸν* add. *ψυκτικώτατον πάνυ καὶ* 13 *τὴν ἀφροδισίαν* **GP** 14 *ἀσφόδελον* cod. 16 *καὶ Ἡσίοδος* cum verbis Hesiodi om. **GP** 17 *εἰ δὲ ἀσφ.* **GPT** *ὁ* priore loco om. **K**, utroque **LUEA** 18 *Ὅμηρος* cum verbis Homeri om. **GP** *βιβᾶσα κατ' ἀ. λ.* Hom. 19 **UE** ceteris omissis: *οὔλῳ. ἰστέον, ὅτι* seqq.

69. *μαλακῶς*: ἡδέως, ὡς τὸ 'μαλακῷ δεδμημένος ὕπνῳ' (Hom.). K

70 a. *αὐταῖσι κυλίκεσσιν*: οὐ διαιρῶν εἰς μικρά, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀπνευστὶ πίνων. KP

5 b. *αὐταῖσι κυλίκεσσι*: τουτέστιν ἡδέως πίνων καὶ ἀθρόως, οὐ διαιρῶν εἰς τὰ μικρότατα τῶν ἐκπωμάτων. KLUEAT

c. *τρύγα* δὲ τὸν νέον οἶνον. Καλλίμαχος (fgm. 530 Schneider, II 675)· 'ἐπὶ τρύγα δ' εἶχεν ἐδωδῇ.' KLUEA

d. *ἐς τρύγα*: νῦν τὸν οἶνόν φησιν, ὅθεν ὁ τρυγητός. KU[g]

10 e. *καὶ ἐς τρύγα*: τρὺξ κυρίως ὁ νέος οἶνος λέγεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ παλαιός. νῦν δὲ τὸν τρυγίαν λέγει. GPT

71 a. *Ἀχαρνεύς*: ἤγουν Ἀττικός· Ἀχάρναι γὰρ δῆμος Ἀττικῶν. KLUEAT

b. *Ἀχαρνεύς*: δῆμος Ἀττικῆς. P

15 72 a. *Λυκωπίτας*: Αἰτωλός· Λυκώπη γὰρ κώμη Αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ δήμου· Λύκωπος γὰρ δῆμος Κῴων [*Λυκωπίτας*] ἐκ Λυκωπέως (v. 4) ἔχων τὴν κλῆσιν. KLUEAGT

b. *Λυκωπίτας*: ὁ ἀπὸ Λυκώπης. ἡ δὲ Λυκώπη πόλις Αἰτωλίας. GPT

20 c. *ὁ δὲ Τίτυρος*: ὄνομα αἰπόλου. τινὲς δὲ παρὰ Δωριεῦσι τοὺς Σατύρους ⟨οὕτως⟩ ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. KLUEAT

d. *Τίτυρος*: ὄνομα κύριον ἢ ὁ Σάτυρος. P

73 a. *ὥς ποκα τᾶς Ξενέας*: ὄνομα κύριον. ⟨ἢ⟩ ὡς τὸ κενεᾶς· ἀπέδοσαν δὲ τῆς ἐκ Κρήτης ξένης. LUEAT

---

7 *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 64 sq.* 20 sch. III 2 a—d cum loc. sim.

---

5 καὶ ἐς τρύγα pro l. **K** 6 ἀθρόως **K**: ἀναπνευστί cett. τὰ μικρότατα **UEAT**: τὸ μικρότατον **K**: τὴν σμικρότητα **L** 7 Καλλ. ἐπὶ om. **LUEA** 8 ἐδωδῇ Schneider: ἐδωδήν codd. 10 l. om. **G** 13 Ἀττικῶν **K**: Ἀττικῆς cett. 15 Αἰτωλός **K**: αἰπόλος cett. pro Λυκώπη — Αἰτωλίας sch. b insert **T** κώμη **K**: πόλις cett. 16 fort. Λυκώπεια Κῴων Wilamowitz: ἀποίκων **KLUE** corr. **AT**: Ἀττικῆς **G**: Ἀττικῶν **E** ante corr.: Αἰτωλῶν Geel Λυκωπίτας **K**: ἢ cett.: delevi adiungens hoc scholiolum praecedenti 17 ἔχων **E**: ἐχούσης cett. 21 suppl. Geel ἀποδεδωκότες **K** 23 suppl. Ahrens

KLUEAT b. γράφεται τᾶς ξανθᾶς.

PT c. Ξενία: μία τῶν Νυμφῶν ἡ Ξενία. ἢ Νύμφη ἡ ξενέα. ἢ ὄνομα κύριον.

L^g U^m d. Μοῦσα ἦν ἡ Ξενέα.

L^g U^g E^g G P^g 74. ⟨ἀμφεπονεῖτο:⟩ γράφεται ἀμφεπολεῖτο, ἤγουν ψηλαφῶσα τὸν Δάφνιν. 5

K 75 a. Ἱμέρα: γενικὴ πτῶσις. ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ Σικελίας καὶ πόλις ὁμώνυμος.

L^g U^m E^g b. ⟨Ἱμέρα:⟩ ὄνομα πόλεως ἢ ποταμὸς Σικελίας.

GPT c. Ἱμέρα: πόλις Σικελίας καὶ πηγὴ καὶ ποταμὸς ἀπὸ τῆς πηγῆς ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. 10

L^g U^g E^g 76/77 a. ⟨κατετάκετο:⟩ καλῶς τὸ τήκειν· σημαίνει γὰρ τὸ κατὰ μικρὸν ὑπορρεῖν.

KU^m b. Αἷμος ὄρος Θρᾴκης ἀπὸ Αἵμου τοῦ Βορέου καὶ Ὠρειθυίας. 15

KLUEAT c. Ἄθως καὶ Ῥοδόπη ὀνόματα ὀρῶν.

LUEAT d. ἢ Ἄθω: Σοφοκλῆς (fgm. 708 Nauck *Trag. gr. fgm.*² *299*)· 'Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας ἁλός.' ὠνόμασται δὲ ἀπό τινος γίγαντος Ἄθω, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ῥοδόπης τῆς Στρυμόνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς γοῦν τῆς Θρᾴκης τὸ ὄρος, ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ τὸ Πελασγικὸν ἐπωνόμασται. 20

GPT e. Αἷμος καὶ Ῥοδόπη ὄρη Θρᾴκης. ⟨Ἄθως⟩ ὄρος Θετταλίας, ὃ διέκοψεν ὁ Ξέρξης.

KP f. Καύκασος ὄρος Σκυθίας.

---

7 sch. V 123/24 d—f   14 Steph. Byz. Αἷμος   18 sch. Apoll. Rhod. I 601   19 Steph. Byz. Ἄθως   sch. BT Ξ 229   23 Herod. VII 22

---

1 Ξάνθας Ahrens   5 γρ. ἀμφ. ἤγ. **GP**: ἡ Ξενέα cett. ἀμφεπολεῖτο praestantes in verbis poetae   9 ἢ ποτ. Σικ. καὶ πόλις ἐπώνυμος **U**, cf. sch. a   16 κύρια pro ὀρῶν **L**   Θρᾴκης post ὀρῶν add. **UEAT**   18 Λημνίας βοός Et. M. 26, 16 cum reliquis versus huius testibus   19 Ἄθω scripsi: Ἄθου Call.: Ἄνθου **T**: Ἄρχου **EA**: ἀρχαίου **U**: ἄρχοντος **L**   20 οὖν **T**   21 Πελασγικὸν coll. Thuc. IV 109 al. Wilamowitz: πέλαγος codd.   22 add. Kiessling   ὄρος seqq. om. **T**

g. *ἐσχατόωντα*: ἐν ἐσχάτοις μέρεσι τῆς γῆς ὄντα. KPT

h. *Καύκασον*: Ἀετόν φασιν εἶναι ποταμόν, περὶ τοὺς KLUEAT τόπους τοῦ Καυκάσου λάβρως φερόμενον, τὴν χώραν Προμηθέως λυμαινόμενον, ὃν ἀπέστρεψεν Ἡρακλῆς· ἐξ οὗ, φασίν, 5 ὁ μῦθος ⟨. . .⟩.

78/79 a. φασίν, ὅτι Θεόκριτος τὰ τοῦ Δάφνιδος εἰς τὸν KLUEAT Κομάταν ⟨μετήνεγκεν⟩. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ ἐξέθηκε τὸν πατέρα Ἄνακτα εὐλαβουμένη, εἰδυῖα ὅτι οὐ πείσει ὑπὸ τοῦ Χρύσου διακορηθῆναι λέγουσα.

10 b. *εὐρέα λάρναξ*: Λύκος (fgm. 6 Mueller *Fgm. hist. gr. II 372*) φησὶ τῆς Θουρίας ὄρος Θάλαμον, ὑφ' ὃ ἄντρον τῶν Νυμφῶν· καλοῦσι δὲ αὐτὰς Ἀλουσίας οἱ ἐπιχώριοι ἀπὸ τοῦ

---

2 sch. Apoll. Rhod. II 1248: ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ Καυκάσῳ καὶ ὁ ἀετὸς τὸ ἧπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν. Ἀγροίτας δὲ ἐν τῇ ιγ´ τῶν Λιβυκῶν δαπανᾶσθαί φησι τὸ ἧπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἀετὸν φθείρειν, ἧπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς τὴν εὔκαρπον λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διώρυξι τὸν ποταμὸν τόν τε ἀετὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρίσθαι καὶ τὸν Προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. . . . καὶ Ἡρόδωρος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα. εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησί, καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια διὰ τὸ τὸν καλούμενον Ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν, ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῦσθαι ἀνῃρηκέναι τὸν ἀετὸν Ἡρακλέα, τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν. 7 Serv. auct. Verg. Buc. V 20 (v. ad I 82/85 e) 12 Athen. XII 519 c Aelian. Nat. an. X 38

---

1 τῆς γῆς om. PT 3 ὄρους post Καυκάσου add. LUEAT 4 ἡ Ἥρα pro Ἡρ. K 5 extrema excidisse sch. Apoll. docet. suppleas indidem haec fere: ⟨ἀνῃρηκέναι τὸν ἀετὸν Ἡρακλέα, τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν⟩ 7 μετήνεγκεν ad exemplum scholii IV 34—36 a suppl. Schwartz *Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss., Phil.-hist. Kl. 1904, 295*: μετέθηκε Toup: ἐξέθηκε Call. 8 Ἄνακτα Schwartz: ἄν. codd. Χρύσου Usener *Rhein. Mus. N. F. 34, 1879, 434 n. 4*: χρυσοῦ codd.: Ἑρμοῦ Lennep *Comment. lat. III. class. Instituti Regii Belg. 2, 1820, 161* 9 διακορισθῆναι UA 10 Λύκος Toup: Λύκιος codd. 12 αὐτὰς Duebner: αὐτὸ codd. Λουσιάδας et Λουσίου Duebner e locis sim. viam monstrante Valckenario *ed. a. 1773, 9.* tradita defendit Schwartz

παραρρέοντος Ἀλουσίου ποταμοῦ. ἐν τούτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότου θρέμματα βόσκων ἔθυεν ἐπίσυχνα ταῖς Μούσαις. οὗ χάριν δυσχεράνας ὁ δεσπότης εἰς λάρνακα κατακλείσας ἀπέθετο αὐτόν. ἐν τούτῳ ἐδίσταξεν ὁ δεσπότης [βουλευόμενος], εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ θεαί. ἐξηκούσης δὲ διμήνου παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος διανοίξας ζῶντα κατείληφε καὶ τὴν λάρνακα κηρίων πεπληρωμένην εὗρεν. ἄνακτα δέ φησι τὸν δεσπότην. 5

GPT c. ἀσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο: τὶς αἰπόλος καλούμενος Κομάτας — ταὐτὸν δέ ἐστιν εἰπεῖν Μενάλκας — τοῦ οἰκείου 10 δεσπότου θρέμματα βόσκων ἐν Σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς Θουρίας ἔθυε συχνάκις ταῖς Μούσαις. ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ δυσχεράνας κατέκλεισεν αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνην πειράζων εἰ σώζουσιν αὐτὸν αἱ Μοῦσαι. δύο δὲ μηνῶν παρελθόντων παραγενόμενος καὶ ἀνοίξας ζῶντα μὲν αὐτὸν εὗρε, πλήρη δὲ 15 τὴν λάρνακα κηρίων.

KLUEAT 80. αἱ σιμαὶ λειμωνόθε: οὕτω καλεῖν ἔθος τὰς μελίσσας. τὸ γοῦν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος σίμβλον καλοῦμεν, ὅπου τὸν κάματον τῶν σιμῶν βάλλομεν, σιμοβόλον τινὰ ὄντα. 20

---

10 arg. I d 17 Serv. Verg. Buc. X 7: simae: graecum est nomen, id est pressis naribus . . . quod epitheton Theocritus dat praecipue apibus. Isid. Etym. XII 2, 30 18 sch. Hes. Theog. 594 sch. Apoll. Rhod. I 880; II 133 Hesych. Phot. Suid. σίμβλοι Lex. Bachm. 364, 21 Et. M. 713, 23 (cf. Gen.) Et. Gud. 500, 43 Sturz

---

2 pro *Μούσαις* prop. Mueller *Λουσίαις*, Schwartz *Ἀλουσίαις* obliti cum ab ipso poeta (v. 82. 92) tum ab interpretibus Musas et Nymphas permutari 4 *βουλευόμενος* glossema verbi *ἐδίσταξεν* sensu insolentiore adhibiti esse vidit Geel. *ἐν τούτῳ διδάξαι ὁ δεσπ. βουλόμενος* (sic **UA**) prop. Kiessling, cum Ahrens verba *ἐν—βουλ.* deleri iuberet 5 *ἐξηκούσης δὲ διμήνου* (*δίμηνα* cod., corr. Ziegler) **K**: *παραδραμόντος δὲ διμηναίου* (*-ιαίου* **T**) *χρόνου* cett. 11 *νέμων* **T** 14 *σώσειαν* **T** *παρελθόντων* **G**: *ἐλθόντων* **PT**: *διελθόντων* Reiske 19 *βάλλομεν* **K**: *βάλλουσι* cett. 20 *τινὰ ὄντα* **K**: *τι ὄν* cett.

81. *κέδρον ἐς ἀδεῖαν*: τὴν κιβωτὸν ἀπὸ τῆς ὕλης. **P**

82 a. *χέε νέκταρ*: αἱ Μοῦσαι γὰρ αὐτὸν ᾄδειν ἐποί- **KLUEAT**
ησαν. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦ νέκταρος ὑπερβολικῶς τὴν μελιχρότητα.
b. κατὰ συνεκδοχήν· ἀπὸ μιᾶς γὰρ τὰς πάσας δηλοῖ. διὰ
5 δὲ τοῦ νέκταρος τὴν γλυκυφωνίαν ἐδήλωσεν.
c. ὅτι ᾖδε γλυκύ, δηλονότι μουσικὸς ἄριστος. **$L^gU^gE^g$**

83. *Κομάτα*: πέπλασται τὰ περὶ τοῦ Κομάτα ὑπὸ Θεο- **KLUEAT**
κρίτου· παρὰ ⟨γὰρ⟩ τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαμβάνομεν ὑπὸ
μελισσῶν τρεφόμενον τὸν Κομάταν, καθάπερ ὁ Δάφνις ἱστο-
10 ρεῖται. ⟨. . .⟩ ʽοὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτ' ἐθρέψατο ταυροπάτωρ'
(Fist. 3).

84. *κατεκλᾴσθης*: ἡ κλεὶς παρὰ Δωριεῦσι κλᾲξ λέγεται, **K**
ἀφ' οὗ τὸ *κατεκλᾴσθης*.

85 a. *ὥριον*: τινὲς τὸν ὅλον ἐνιαυτόν. δύναται δὲ καὶ **KLUEAT**
15 οὕτως οὐ πάντως τὸ δωδεκάμηνον λέγειν, ἀλλὰ τὴν τῶν ὡρῶν
μεταβολήν· διαιρεῖται γὰρ εἰς δ'. τὸ γοῦν ἔαρ ὁ Θεόκριτος
ὥριον εἶπεν, b. τουτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρόν. διὰ γὰρ **LUEAT**
τριμηνιαίου καιροῦ πληροῦνται αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ χρόνου.
ἢ εἰς ὥρας παρεγένου ἢ εἰς δύο μῆνας τοῦ ἔαρος.
20 [c.] ⟨*ἐξεπόνασας*:⟩ ἐπλήρωσας. **K^g**

86. *αἴθε*: εἴθε. Δωρικὸν τὸ αἴθε, Ἰακὸν δὲ τὸ εἴθε· **KLUEAPT**
εὐκτικὸν ἐπίρρημα. τὸ δὲ *ἧμες* ἀντὶ τοῦ εἶναι Δωρικῶς.

90. ἐκ τοῦ ποιητοῦ ὁ λόγος. **K^g**

---

21 Ahrens *De graec. linguae dial. II 185 n. 3* **22** *ib. 323*

---

1 *τὴν κιβωτόν* K^g 2 *γὰρ αὐτὸν ᾄδειν* K: *γὰρ αὐτὸν γλυκύτατον τραγῳδὸν* L: *τὸν αὐτὸν γλ. τρ.* cett. 3 *ὑπερβολικὴν* codd., corr. Wilamowitz 4 *συνεκδοχικῶς δὲ ἀπὸ μιᾶς πάσας* **LUEAT** 5 *τὴν γλυκυφωνίαν ἐδήλ.* K: *τὸ γλυκύφωνον* cett. 8 *παρὰ* om. **LUEAT** suppl. Wilamowitz *παραλαμβάνομεν* puncto post *Θεοκρίτου* posito Schwartz: *παραλαμβανόμενα* codd. Ahrens *ἐποίησε* post *τρεφόμενον* addiderat lac. indicavi, cum Fistulae verba non ad Daphnidem pertineant, sed ad Comatam 10 *ἐθρέψατο* T: *ἐφάψατο* cett. 15 *οὗτος* LT, *ἔτος* coni. Ahrens 16 *διαιρεῖται* K: *διαιρεῖ* cett. *γὰρ* scripsi: *γοῦν* codd.: *δὲ* Call. 21 *Δωρικὸν* PT: *Δωρικῶς δὲ* cett.

KLUEAT 92. *Νύμφαι κἠμέ*: ἐν εἰρωνείᾳ ὡς πρὸς αἰπόλον· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν αἱ Μοῦσαι. εἰ μή τις παρέργως τὰς Νύμφας ἀκούει Μούσας· οὕτως γὰρ αὐτὰς οἱ Λυδοὶ καλοῦσιν.

PT 93 a. *ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα*: ἐπὶ τὴν τοῦ Διὸς βασιλείαν· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν. 5

K[g] b. ἅτινα καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἔφθασαν.

KLUEAT 94/95 a. ὃ μέλλω λέγειν, φησί, παρὰ τὰ ἄλλα διενήνοχεν.

b. *ᾧ τυ γεραίρεν*: ᾧτινί σε τιμήσω· ἢ δι' οὗ, ἵν' ᾖ γενική.

P c. *ὦ τύ* [*γεραίρεν*]: ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε σύ. 10

KLUEAT 96/97 a. *ἐπέπταρον*: καθὸ τῶν πταρμῶν οἱ μέν εἰσιν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί. καὶ γάρ φησιν αὐτὸς σφόδρα Μυρτοῦς ἐρᾶν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐπ' ἀγαθῷ τὸν πταρμόν φησιν (ρ 545)· 'οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι υἱος ἐπέπταρεν.'

G b. τὸ *ἐπέπταρόν* τινες μὲν λαμβάνουσιν ἐπὶ ἀγαθοῦ, 15 τινὲς δὲ ἐπὶ κακοῦ.

KLUEAPT c. *ἦ γάρ*: περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητὴς ᾄδων φησί· τῷ Σιμιχίδᾳ οἱ Ἔρωτες ἐπέπταρον. τῆς γὰρ Μυρτοῦς τοσοῦτον ἐρᾷ, ὅσον αἱ αἶγες κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. τὸν δὲ πταρμὸν ἐπὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ. 20

L[g]Ū[g]E[g] [d.] ⟨*ἐπέπταρον*:⟩ ἐπῆλθον, ἐπὶ κακῷ ἔπεσον καὶ ἐγένοντο· ἢ ἐπὶ καλῷ.

---

3 Serv. Verg. Buc. VII 21 (Varro); X 9 Philarg. Verg. Buc. II 46; VII 21 sch. Bern. Verg. Buc. VII 21 Hesych. Phot. Suid. *νύμφαι* Steph. Byz. *Τόρρηβος*

---

3 omisso *οὕτως* post *ἀκούει* interpungunt **LUEAT** 6 *ἤγουν οὐρανοῦ* **U[g]E[g]** 7 *τὸ δὲ ἐκ πάντων ἀντὶ τοῦ* praem. **LUEAT** *φησί* omittentes 11 *οἱ μὲν ὠφελοῦσιν, οἱ δέ εἰσι βλαβ.* iidem 12 *καὶ γ. φησιν αὐτὸς—ἐρᾶν* **K**: *καὶ γ. αὐτὸς—ἐρᾷ* cett.: del. Ahrens 14 *ἔπταρεν* codd. Theocr. 17 *ἑαυτοῦ* **KP**: *αὐτοῦ* cett. *ᾄδει ὁ π.* **P** *τῷ* **K**: *τὸ* **P**: *ὁρᾷ τὸ* cett. 19 *κατὰ τὸν καιρὸν* prima manus add. in **K**, deest una cum *τοῦ* in cett. *τὸν δὲ* seqq. om. **P**

98—102 a. *Ἄρατος*: ὁ δὲ φιλαίτατος τῷ Σιμιχίδᾳ **KLUEAGPT**
Ἄρατος ἐρᾷ παιδός· ἐπίσταται δὲ αὐτοῦ τὸν ἔρωτα Ἄριστις,
ὄνομα δὲ τοῦ παιδὸς Φιλῖνος.

b. *οἶδεν Ἄριστις*: οὗτος κιθαρῳδός. τοῦτον δέ, φησί, **KLUEAT**
5 τὸν Ἄριστιν οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων ἐν Πυθοῖ παρὰ τοῖς ἰδίοις τρί-
ποσι κιθαρῳδοῦντα ἰδὼν ἀποστραφήσεται οὐδὲ φθονήσει αὐτῷ
ᾄδειν ἐκεῖ.

[c.] ⟨*μεγαίροι*:⟩ κωλύοι ἀποτρεπόμενος. $L^g U^g E^g$

d. *οἶδεν Ἄριστις*: τὰ περὶ Ἀρίστιδος διὰ μέσου κεῖ- **LUEAGPT**
10 ται. τὸ δὲ ἑξῆς· *οἶδεν Ἄριστις, ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος
ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι*.

103 a. *τόν μοι Πάν*: ἐπικαλεῖται τὸν Πᾶνα ⟨ὡς παιδε- **KLUEAT**
ραστήν⟩, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν. καὶ Καλλίμαχος
(fgm. 412 Schneider, II 585)· 'Πὰν ὁ Μαλειήτης τρύπανον
15 αἰπολικόν.' *Ὁμόλη* δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος (fgm. 71
Mueller *Fgm. hist. gr. I 256*) καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος ἐν
οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολωΐων (fgm. 2 Mueller
Fgm. hist. gr. III 309) καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν
(fgm. 113 Schroeder *Poet. lyr. gr.*[5] *I 1, 432*).

---

15 Paus. IX 8, 6. 7 Steph. Byz. *Ὁμόλη* sch. Eur. Phoen.
1119 Phot. Suid. *Ὁμολώϊος* cf. Radtke *Herm. 36, 1901, 44*

---

1 *ὁ δὲ φιλ. τῷ Σιμ. Ἄρ.* **K**: *ὁ δὲ τοῦ Σιμιχίδου ἑταῖρος Ἄρ.* **LUE**(**A**): *Ἄρ. δὲ τοῦ Σιμιχίδα φίλος ὢν* (*ἦν* **G**) cett. 2 *ἤρα* **GPT** *ᾔδει δὲ* **GP**, *ᾔδει δὲ καὶ ἠπίστατο* **T** *ὁ κιθαρῳδός* post *Ἄριστις* add. **GPT** 3 *τῷ ἐρωμένῳ* **GP**, *τῷ ἐρωμένῳ παιδὶ* **T** 4 *Ὁμόλας* (sic)· *οἶδεν* (*εἶδεν* **L**) *ὁ ἀγαθὸς Ἄριστις. οὗτος δὲ κτλ.* **LUEA** 5 *Πυθοῖ* scripsi: *Πύθω* **K**: *Πυθῶνι* cett. 6 *ἰδὼν ἀποστραφήσεται* **K**: *βλέπων ἀποστρέφεται* cett. *φθονήσει αὐτῷ* **K**: *φθονεῖ αὐτὸν* cett. 8 *κωλύει* codd. 9 *εἶδεν* bis **L** *τὰ περὶ — κεῖται* desunt in **LUEA** 10 *τὰ δὲ ἑξῆς* **GPT** 11 *ὑπ' ὀστέον* seqq. om. iidem *αἴθετ'* Ahrens: *ἔθεγ'* **L**: *ἐθέλγετ'* **UEA** 12 addidi e sch. b 13 *καὶ Καλλ.* cum verbis poetae om. **K** 14 *ὁμαλιητης* vario accentu codd., recte divisit coll. Steph. Byz. s. *Αἴγιναν* Toup (II p. ult.) 17 *Ὁμολωΐων* Meurs *Graec. feriat. 1619, 218*: *Ὀμόλων* **K**: *Ὁμόρων* **U**: *Ὁμή-ρων* cett.

GPT b. Ὁμόλου ἐρατὸν πέδον: ὁ Ὅμολος ὄρος ἐστὶ τῆς Θετταλίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Πάν. εὔχεται δὲ αὐτῷ ὡς παιδεραστῇ.

LUEA 104. ἄκλητον κείνοιο: ἤγουν καὶ πρὸ τοῦ καλεσθῆναι αὐτὸν παρ' ἐμοῦ ἐμβιβάσαις μου ταῖς χερσὶν αὐτόν, τὸν Φιλῖνον.

KLUEAGPT 105. ὁ μαλθακός: τρυφερός, ἁπαλός, ἐκ τῆς μάλθης. 5 αὕτη γάρ ἐστι κηρὸς ἀμόργῃ συνηψημένος· χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σανίδων γομφώσεις. ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ ἐν τῷ βίῳ λοιδόρημα λέγεται.

106—108 a. Ἀρκαδικοί: οἱ Ἀρκάδες ἐπὶ θήραν ἐξιόντες, ἂν μὲν εὐτυχήσωσι, τιμῶσι τὸν Πᾶνα, εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, σκίλ- 10 KLUEAT λαις ἐμπαροινοῦσι, b. παρόσον ὄρειος ὢν τῆς θήρας ἐπιστατεῖ. Μουννάτιος δέ φησιν ἑορτὴν Ἀρκαδικὴν εἶναι, ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι, [Χῖοι δὲ] ὅταν οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι καὶ μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίουσι. διό φησι· κρέα τυτθὰ παρείη. 15

L[g]U[g]E[g]P[g] c. ⟨μαστίσδοιεν:⟩ ὑβρίζοιεν, ὅταν τύχωσι θήρας ὀλίγης.

LUEAT d. τῶν ἐφήβων [ἐν Σικελίᾳ] γίνεται ἀγὼν ἐν σκίλλαις· καὶ οἱ νικήσαντες ταῦρον τὸν ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν τιθέμενον λαμβάνουσιν ἔπαθλον.

---

6 Hesych. Harp. Phot. Suid. μάλθη Bekk. An. 278, 23 Poll. X 58 Herodian. I 311, 30 Lentz Et. M. *574, 34

---

6 συνηψημένος T: συνεψημένος KGP: συμμεμιγμένος cett. αὐτῇ Call.: αὐτῷ (L)UEA: αὐτὸ K: τῇ μάλθῃ GPT 7 ἥλων pro σανίδων GPT ἀφ' οὗ seqq. in GP inter συνεψημένος et χρίουσι, in T utroque loco ἔκλυσιν KGPT[1]: ἐκλησίαν cett. 8 γίνεται pro λέγεται GPT[1] 10 εἰ μὲν εὐθηρίας ἔτυχον, ἐτίμων GPT μὴ pro τὸ ἐναντ. GP σκίλλαις ἐμπαροινοῦσι KUEA: σκίλλαισι παροινοῦσι L: σκίλλαις εἰς αὐτὸν παρώνουν (-οίνουν T) cett. 11 ὄρειος ὢν Toup: ὡρίων codd. Toupii coniecturam cod. Barocciano 109 confirmari refert Gaisford 12 Μουννάτιος Ziegler: Μούνατος codd. 13 παῖδες Jacobs (p. XXXVIII): παίονες KUEAT: παίοντες L: παίδων ⟨χοροὶ⟩ Buecheler *Rhein. Mus. N. F. 39, 1884, 276* verbis Χῖοι δὲ simul deletis K ante ὅταν add. τοῦτον βάλλουσι σκίλλαις, quibus verbis receptis ἄλλοι pro Χῖοι restitui vult Wilamowitz 14 ἱκανῶς et κρέατα K 17 del. Wilamowitz. fort. ἐν Ἀρκαδίᾳ

109/110 a. *εἰ δ' ἄλλως*: εἰ δὲ ἄλλως τελέσειας, ὦ Πάν, **KGPT**
τὰ κατὰ Φιλῖνον καὶ μὴ βούλει συνελθεῖν αὐτὸν τῷ Ἀράτῳ,
ἐπὶ κνιδῶν κοιμηθείης.

b. τὸν Πᾶνά φασι γεννηθῆναι ἐκ τῆς Πηνελόπης συλλα- **UEAT**
5 βούσης ἐκ τῶν μνηστήρων· διὸ καὶ Πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάν-
των ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν Ἑρμῆν εἰς τράγον μετα-
βληθέντα, καὶ τούτου ἐρασθεῖσα ἡ Πηνελόπη καὶ ἐξ αὐτοῦ
ὀχευθεῖσα ἔτεκε τὸν Πᾶνα· ἔστι δὲ ὁ Πὰν τραγόπους.

[c.] Πηνελόπη γυνὴ γέγονεν Ὀδυσσέως. τούτου πλανω- **L**
10 μένου τὴν πλάνην, ἣν ἐπλανήθη μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον,
πολλοί τινες ἦλθον μὲν μνηστευόμενοι τὴν Πηνελόπην, ἡ δὲ
ἡμέρας καὶ ἡμέρας ἀνεβάλλετο μηδενὶ θέλουσα γαμηθῆναι διὰ
τὸ περιμένειν τὸν Ὀδυσσέα τὸν ἄνδρα αὐτῆς. πάντες οὖν ⟨συμ-⟩
φραξάμενοι συγγεγόνασιν αὐτῇ, καὶ ἐγκυμονήσασα ἔτεκε τὸν
15 Πᾶνα. διὸ καὶ Πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι
δὲ λέγουσιν, ὅτι πάνυ εὐμορφοτάτη καὶ σωφρονοῦσα ἡ Πηνε-
λόπη, διὰ τοῦτο ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς καὶ μετεβλήθη εἰς
τράγον. καὶ ἐκνοήσας αὐτὴν μαγείᾳ, ἠράσθη τοῦ τράγου καὶ
ὠχεύθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἔτεκε τὸν
20 Πᾶνα. οὗτος δέ ἐστι Πὰν ὁ τραγόπους.

d. *κνίδη* ὑφ' ἡμῶν, ἀκαλήφη δὲ ὑπ' Ἀττικῶν. ἔστι δὲ **KLUEAT**
καὶ ἀγρία κνίδη, ἧς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν
ἀλοῶσιν. [ἔστι δὲ καὶ ἄγριον λάχανον.]

---

4 sch. I 3/4 c—f cum loc. sim. 9 Nonnus Abbas ad Greg. Naz. Orat. I contra Iulianum n. 40 *Migne, Patrol. graec. 36, 1008* 21 *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 73 sq.*

---

2 εἰς ante τὰ add. K αὐτὸν om. K 4 συλλαβούσης Reiske: συλλαβοῦσαν T: συλλαμβάνων cett. 8 ὁ ante τραγ. addi vult Ahrens 11 μὲν μνηστευόμενοι scripsi: μεμνηστευόμενοι L: μνηστευσόμενοι Nonn. 12 ἡμέραν ἐξ ἡμέρας Nonn. 13 συμφραξάμενοι Ahrens: συμφρασάμενοι Nonn.: φραξάμενοι L 16 εὔμορφος καὶ σώφρων ἦν ἡ Π. καὶ διὰ Nonn. 18 αὐτὴν Nonn.: αὐτὸς L 19 συνέλαβεν Nonn.: -λαχεν L 21 δὲ ὑπ' Ἀττικῶν A: δι' ὑπατικῶν K: δὲ ἀπὸ Ἀττ. U: δὲ ὑπὸ τῶν Ἀττ. cett. 23 ἀλοῶσιν Ahrens: ἀλοῶσιν Reiske: ἀλῶσιν codd. delevi ut repetita e praecedentibus

111 a. *εἴης δ' Ἠδωνῶν:* ἔθνος Θρᾴκης. οὕτως δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ Θρᾴκη, ὡς τρόπον τινὰ ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι. Ὅμηρος (I 5)· 'Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον'.

GPT b. *εἴης δ' Ἠδωνῶν μέν:* οἱ Ἠδωνοὶ ἔθνος Θρᾳκικόν, ἔνθα ψῦχος πολὺ γίνεται· δυσχείμερον γάρ ἐστι. παρὸ καὶ τοὺς ἀνέμους ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύοντο. 5

KLUEA 112 a. *Ἕβρον:* Ἀλκαῖός (fgm. 109 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 183*) φησιν, ὅτι Ἕβρος κάλλιστος ποταμός, Διοκλῆς (ὁ Πεπαρήθιος? fgm. 5 Mueller *Fgm. hist. gr. III 79*) δὲ καταφέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ Ῥοδόπης καὶ ἐξερεύγεσθαι κατὰ πόλιν Αἶνον. 10

K [b.] ⟨*τετραμμένος:*⟩ γράφεται κεκλιμένος.

KLUEAGPT[1.2] 114 a. *Βλέμυες* ἔθνος Αἰθιοπικὸν μελανόχρουν· οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς Τρωγλοδύταις. 15

b. *οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός:* οὐ πάνυ ἐπαληθεύει ἀθέατον τὸν Νεῖλον εἰπών. ὑπὲρ γὰρ τοὺς Βλέμυας οὐκέτι γινώσκεται ὁ Νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς.

KLUEAT c. *Νεῖλος* ἀπὸ Νείλεω, ὃς ἔκτισε ⟨. . .⟩ Ναύκρατιν μετὰ μάχην· ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν λείως, ὅ ἐστι ⟨μὴ⟩ κατὰ συστροφήν· ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει· ἢ ὅτι κατ' ἔτος πλημμυρῶν ὡρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ. 20

---

19 sch. XVII 98 Strab. XVII 801 Steph. Byz. *Ναύκρατις* Eust. Dion. Per. 222 21 Serv. Verg. Georg. IV 291: novum enim semper limum trahit, qui efficit fecunditatem; unde et Nilus dictus est quasi *νέαν ἰλύν* trahens. id. Aen. IX 30 Isid. Etym. XIII 21, 7 (e Servio) sch. Lyc. 60, 20 Scheer

---

2 *τρόπον* **K**: *τόπον* cett. 9 *φησιν ὅτι* om. **K** 14 *μελανόχαιτον* **GP** *οἱ αὐτοὶ* seqq. om. **GPT¹** 16 *οὐ—εἰπών* desunt in **GPT¹** 17 *ὑπὲρ γὰρ τ. Βλ. οὐκέτι* **GPT¹**: *ἢ τ. Βλ. οὐκέτι γὰρ* **K**: *ἢ τ. Βλ. οὐκέτι* **LUEA**: *καὶ τ. Βλ. οὐκέτι* **T²** 19 *Νείλεω* Ahrens e sch. XVII 98: *Νειλέως* **K**: *Νείλου* cett. *ἔκτισε Ναύκρατιν* Reiske: *ἔκτισεν Εὔκρατιν* codd. lac. indicavi, cum *Νείλεως* non Naucratim, sed Miletum condidisse dicatur *μετὰ μάχην* inter *ὃς* et *ἔκτισε* in **LUEAT** 20 ⟨*μὴ*⟩ add. Ahrens *συστροφὴν* vorticem significare monens

115—118a. *ὔμμες δ' Ὑετίδος*: ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν Πᾶνα ἀπέστρεψε πρὸς τοὺς Ἔρωτας ἐπικαλούμενος αὐτούς.

b. *Ὑετὶς δὲ καὶ Βυβλὶς* ὄρη καὶ κρῆναι Μιλήτου. $KL^{1.2}U^{1.2}E^{1.2}A^{1.2}$

5 Μιλήτου γάρ, φασίν, ⟨τοῦ Ἀπόλλωνος⟩ καὶ Ἀρείας ἐγένοντο παῖδες Καῦνος καὶ Βυβλίς, c. ἧς ἐρασθεὶς ὁ Καῦνος ἀπέλιπε Μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα ἀπήγξατο. ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος. KLUEAT

d. τὸ ἑξῆς· ὑμεῖς, ὦ μήλοισιν ἐρευθομένοις ὅμοιοι Ἔρω-
10 τες, Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος νᾶμα λιπόντες καὶ τὰ ἑξῆς, ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν Φιλῖνον.

e. *Οἰκεῦντα*: ἐν Μιλήτῳ τόπος, ⟨ἔνθα⟩ ἱερὸν Ἀφροδίτης. K

f. *ὔμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος*: πρὸς τοὺς Ἔρω-
15 τας τὸν λόγον ἀπέστρεψε καί φησι· ὦ μήλοις ὅμοιοι Ἔρωτες, τουτέστιν ἐρυθροί. Ὑετὶς δὲ καὶ Βυβλὶς κρῆναι Μιλήτου, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης. GPT

[119.] ⟨*ὁ δύσμορος*:⟩ ὁ δυσμόρους ἄλλους ποιῶν. $L^{g}U^{g}E^{g}P^{g}$

[120.] *πεπαίτερος* ἀντὶ τοῦ ἀσθενέστερος, ἀπὸ μετα-
20 φορᾶς τῶν παρὰ τὸ δέον πεπανθέντων καρπῶν καὶ σηπομένων. $L^{m}U^{m}E^{g}$

122—124a. *μηκέτι τοι φρουρέωμες*: ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρατον καί φησι· μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ἐπὶ προθύρῳ τοὺς πόδας κατατρίβοντες. KLUEAGPT

---

sch. Opp. Hal. I 620 Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 240, 27) Et. M. 602, 9 (cf. Gen.) Et. Gud. 350, 51; 404, 27. 31. 39 Sturz Et. Or. 108, 23

5 sch. Apoll. Rhod. I 185 sch. Dion. Per. 825 Steph. Byz. *Καῦνος* Apoll. Bibl. III 5 Parthen. Narr. am. 11 Conon. Narr. 2 Nonn. Dion. XIII 548 sqq.

---

2 *τὸν λόγον* iterum post *ἀπέστρ.* in **K** 5 suppl. Ahrens e locis sim. *καὶ Ἀρείας* et *παῖδες* om. $KL^{1}U^{1}E^{1}A^{1}$ 6 prim. *Καῦνος* Brub. in marg.: *Δαῦνος* codd. sec. *Καῦνος* **LEA**: *Δαῦνος* cett. 9 *ὦ μάλ(λ)οισιν ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι* verbis *ὑμεῖς* et *Ἔρωτες* omissis **LUEAT** 12 addidi e sch. f, *ἱερὸς* Ziegler 22 *ἀποστρέφει* **GPT** 24 *ἐπὶ τῶν προθύρων* **GPT**

b. *ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων*: ὡς ἅμα ⟨τῷ⟩ τοὺς ἀλεκτρυόνας ᾄδειν παραγενόμενον καὶ φρουροῦντα τὸν Φιλῖνον.

LU[g]E[g]A c. ὁ νοῦς τοιοῦτος· ἡμεῖς μὲν μέχρι καὶ τοιᾶσδε τῆς νυκτὸς φυλακῆς τοῖς αὐτοῦ προθύροις ἐπεμείναμεν· κατὰ δὲ τὸν ὄρθριον ἀλέκτορα καὶ ἄλλος ἐραστὴς τοῖσδε τοῖς προθύ- 5 ροις ἐπιμείνῃ.

KLUEAT 125 a. *εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε*: ἡμῶν, φησίν, εἷς καὶ μόνος Μόλων ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπολέσθω. λέγει δὲ ἢ τὴν παλαίστραν κυρίως, ἐν ᾗ ἐγυμνάζετο ὁ Φιλῖνος προσλιπαρούντων αὐτῶν, ἢ μεταφορικῶς ὡς καὶ ἡμεῖς φαμεν παλαίστραν 10 τὴν ὀρθρίαν.

b. *Μόλων* — ὡς Σίμων — Ἀράτου ἀντεραστής. *παλαίστραν* δὲ λέγει τὸν ἔρωτα τοῦ παιδός, τὴν κακοπάθειαν.

c. δύναται δὲ καὶ *μολὼν* μετοχὴ εἶναι ἀντὶ τοῦ ἐπερχόμενος. 15

d. *Μόλων*: ἔξωθεν τοῦτο ἐπιφωνεῖ· εἷς δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγχέσθω. ὁ δὲ Μόλων ὀνομαστικῶς εἴρηται. τὴν δὲ προσκαρτέρησιν *παλαίστραν* εἶπεν.

GPT e. ἀλλ' εἷς ἐξ ἡμῶν, ὁ Μόλων — ἢ μολών — ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας τῇ φυλακῇ κακοπαθείτω. παλαίστραν δὲ 20 εἶπε τὴν προσκαρτέρησιν, ἤτοι τὴν πρὸς τὸν ἔρωτα πάλην.

GP[g] [f.] *ἄρχοιτο παλαίστρας*: ἀντὶ τοῦ· ἐπιτηροῖτο τὴν παλαίστραν.

---

1 *ἄλλον ἀλ. κοκκ.* **LEA**: *ἀλ.* **K**: *καὶ ὁ ἀλ. λυπεῖ ἡμᾶς* **GPT**: *ἄλλον ἀλ. κοκκ. λυπεῖ ὑμᾶς* **U** *ἅμα τῇ ᾠδῇ τῶν ἀλεκτρυόνων* **GPT** suppl. Ahrens 2 *παραγενόμενον* Ahrens: *παραγενομένων* **KLUEA**: *ἐγειρομένων* cett. *φρουροῦντα* Ahrens: *φρουρούντων* codd. 4 *ἐπεμείναμεν* Ahrens: *ἐμείνομεν* codd. 6 *ἐπιμείνει* codd., corr. Gail 8 *ταύτης τῆς παλαίστρας* **T**: *ταύτην τὴν παλαίστραν* cett. *ἀπολέσθω* **K**: *ἀπαρχέσθω* cett. 10 *αὐτῶν*, ut Geel voluit, **K** ante corr.: *αὐτόν* **K** corr.: *αὐτῷ* cett. *ὀ. τὴν παλ.* codd., transposui 11 *ὀρθρίαν* (scil. *ὥραν*) **K**: *ὀρθίαν* cett. 12 *ἢ Σίμων* codd., corr. Wilamowitz *Herm. 40, 1905, 141* *Ἄρατος* **K** *ἀντεραστής* **K**: *-αί* cett. 14 *εἶναι* om. **K** *ἐπερχ.* **K**: *μετερχ.* cett. 16 *ἐπιφωνοῦσιν* codd., correxi 17 *ἀπαγχ.* **K**: *ἀπαρχ.* cett. 20 *παλαίστραν* scripsi: *πάλην* codd. 23 *ἀγάπης* in fine add. **G**

126. *γραία τε παρείη*: παρὰ Δωριεῦσι ἡ μὲν πρώτη **LUEA**
συλλαβὴ ὀξύνεται, ἡ δὲ δευτέρα μηκύνεται.

127 a. *ἅτις ἐπιφθύζουσα*: ἥτις ἐπῳδαῖς περὶ ἡμᾶς **KLUEAT**
ἀποδιοπομπήσαιτο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν Δωρικῶς· εἰώθασι
5 γὰρ αἱ γραῖαι, ὅταν ἐπᾴδωσιν, ἐπιπτύειν. τινὲς δέ· ὀλίγον χρό-
νον συμπαροῦσα· φθύδιον γὰρ τὸ ὀλιγοχρόνιον κατὰ γλῶσσαν.

b. *ἥτις ἐπιφθύζουσα*: ἐπιπτύουσα Δωρικῶς· εἰώθασι **GP**
γὰρ αἱ γραῖαι, ὅταν ἐπᾴδωσιν, ἐπιπτύειν.

128/129 a. *ὡς πάρος*: ὡς πρότερον, φησίν, ἐπηγγεί- **KK[g]L[g]U[g]E[g]**
10 λατο. ⟨*ἐκ Μοισᾶν:*⟩ διὰ τὴν μουσικήν. ⟨*ξεινήϊον:*⟩ δωρεάν.

b. *λαγωβόλον*, ἣν ἄνωθεν (v. 43) κορύνην εἶπε — ʽτάν **K**
τοι, ἔφα, κορύναν δωρήσομαι᾽ — παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς
λαγωούς.

c. *ἁδὺ γελάσας ὡς πάρος*: ὡς καὶ πρὸ τούτου ἡδὺ **GPT**
15 γελάσας. τὸ ἐκ Μουσῶν ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν μουσικὴν ᾠδήν,
ἣν ᾖσα. ⟨*ξεινήϊον:*⟩ δῶρον.

130/131 a. *Πύξας*: οἱ μὲν τὸν ἐν Κῷ δῆμον· οἱ δὲ τό- **KUEAT**
πον, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἀφ᾽ οὗ Πύξιος λέγεται.

b. τὴν ἐπὶ Πύξας φέρουσαν ὁδὸν ἐβάδιζεν.

20 c. *Πύξα* ὄνομα πόλεως, ἀφ᾽ ἧς καὶ Φύξιος Ἀπόλλων **UEAT**
καὶ Πάν.

d. ⟨*Πύξα* δῆμος τῆς Κῶ⟩ φύξα τις ὤν· ἐκεῖθεν γὰρ
ἔφυγεν Ἡρακλῆς αἴφνης ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν Κῴων.

---

6 Hesych. *φθύδιον* 12 sch. IV 49 c 20 Philostr. Heroic. X 4 22 Plut. Aet. gr. 58, 304 c—e Apoll. Bibl. II 137 sq.

---

3 *ἐπ᾽ ἀοιδαῖς* **LUEAT** *περὶ ἡμᾶς* **K**: *τὰ καθ᾽ ἡμῶν* cett. 5 *γὰρ* scripsi: *δὲ* codd. *ὀλίγον χρόνον* **K**: *ὀλίγῳ χρόνῳ* cett. 6 *φθύδιον* Ahrens ex Hesychio, cui Schmidt pro tradita voce *φθίδιον* reddidit: *ἀμφίβιον* codd. 9 *ὡς πρότερον φ. ἐπηγγείλατο* **K**: *ὡς πρώην ἐπηγγείλατο* **K[g]**: *λείπει ἐπηγγέλλετο* cett. 10 lemmata inserui *ἔδωκεν* pro *δωρεάν* **K** 16 *δῶρον*, cui lemma peculiare dedi, in libris inter *διὰ* et *τὴν* legitur 18 *Φύξιος* Call. 19 *Πύξας* **K**: *-αν* cett. 20 *ἀφ᾽ ἧς* **U**: *ἐξ οὗ* cett. *Πύξιος* **T** 22 suppl. Ahrens *γὰρ* om. **UEA**

GPT e. *τὰν ἐπὶ Πύξαν ἦρχ' ὁδόν*: Πύξα δῆμος τῆς Κῶ ἢ τόπος οὕτως ὀνομαζόμενος [ἢ] παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἡρακλέους τὴν ὑπὸ τῶν Κῴων γενομένην.

KUEAT 133/134 a. *ἀδείας*: ἔξωθεν δεῖ προσλαμβάνειν τὸ παραγενόμενοι. ἐπὶ στιβάδος κατεκλίθημεν ἀπὸ σχοίνου γεγενημένης καὶ ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου. 5

KUEAGPT b. *οἰναρέοισι*: κυρίως τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου.

KUEAT c. Φανίας (fgm. 37 Mueller *Fgm. hist. gr. II 301*) δέ φησιν οἰναρίζειν τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰνάρων καὶ τρυγᾶν· δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες. 10

K[s] [137.] ⟨*κελαρύζειν*:⟩ τὸ μετὰ κελάδων τὴν ῥύσιν ποιεῖσθαι.

KUEAT 138 a. *τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς*: σκιὰν ποιούσαις, πολυφύλλοις. *ὀροδαμνίδας* δὲ παντὸς δένδρου τοὺς κλάδους λέγουσι. Μουννάτιος δὲ ἐτυμολογεῖ 'οἷον οἱ ἐν ὄρεσι θάμνοι'. 15
b. *αἰθαλίωνες* δὲ οἱ αἰθαλώδεις διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

GP c. *τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν*: παντὸς δένδρου κλάδοι ὀροδαμνίδες λέγονται. 20

KUEAGPT d. *αἰθαλίωνες*: τέττιγες παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· καὶ γὰρ ὅταν ἐστὶ νότος καὶ καῦμα, τότε φθέγγονται.

---

7 sch. Nic. Alex. 55 sch. Ar. Pac. 1147 Hesych. Phot. Suid. *οἴναρα* Tim. Lex. Plat. *οἴναρα* 12 sch. BT Φ 261

---

2 [ἢ] recte praeterm. Call. 5 *κατεκλίθημεν* Call.: *-ηαν* K: *-ησαν* AT: *-ησα* U: *-η* E *ἀπὸ* ante *σχοίνου* om. K 6 *ἀμπέλων* K 7 *κυρίως* om. GP 8 de auctoris nomine dubitat Wilamowitz, conicias *Ἀμερίας* 9 *οἰνάρων* Ahrens: *οἰναρέων* codd. inde a *καὶ τρυγᾶν* ipsius Phaniae verba agnosci vult Ahrens 16 *λέγουσι* K: *λέγει* cett. *Μουννάτιος* K: *Μούνατος* cett. *ἐτυμολογῶν* K 17 *οἱ αἰθαλώδεις* om. K 22 *ἡλίου* K: *καύματος* cett. *καὶ γὰρ* seqq. om. GP *καὶ—τότε* K: *ὅταν γὰρ νότος ἐστίν, μᾶλλον* cett.

139 a. ὀλολυγών: ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν. ὁ γὰρ Ἀριστο- **KUEAT**
τέλης φησίν, ὅτι πάνυ ὀλολύζει τὸ ζῷον, μάλιστα ἐν τοῖς
ἑλώδεσι τόποις καὶ κατὰ νύκτα. b. [λαλαγεῦντες:] πολλὰ
τῶν ζῴων ἀπὸ φωνῆς τὴν κλῆσιν ἔσχηκεν· ὀλολύζω ὀλολυγών,
5 [στάζω σταγών,] ἀείδω ἀηδών, [πλάσσω πλαγγών,] τρύζω
τρυγών, κοκκύζω κόκκυξ καὶ τὰ τοιαῦτα.

c. ἁ δ' ὀλολυγών: ὀλολυγὼν εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ ζῷόν **GPT**
τι ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διάγον. ἢ ἡ ἀηδών.

141 a. τὸ δὲ ἀκανθίδες ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. **KUEA**
10 τούτων τὸ αἷμα καὶ τὸ τῶν αἰγιθάλλων μὴ μίσγεσθαί φασιν,
ἀλλὰ ταῦτα διαφωνεῖν.

---

1 Serv. Verg. Buc. VIII 55: ululae aves ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν, id est a fletu, nominatae. Eust. 643, 32 2 immo Arist. Hist. an. IV 9, 536 a 11: καὶ τὴν ὀλολυγόνα τὴν γιγνομένην ἐν τῷ ὕδατι οἱ βάτραχοι οἱ ἄρρενες ποιοῦσιν, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀχείαν. Aelian. Nat. an. IX 13 (cf. VI 19) Plut. De sollert. an. 34, 982 e Plin. Hist. nat. XI 172 sq. Hesych. ὀλ. sch. Arat. 517, 27 Maass 3 Herodiano dat Egenolff *Philol. 61, 1902, 101* 9 Serv. Verg. Georg. III 338: acalanthis, quam alii lusciniam esse volunt, alii vero carduelim, quae spinis et carduis pascitur, ut inde etiam apud Graecos ἀκανθίς dicta sit ab acanthis id est spinis, quibus pascitur. Isid. Etym. XII 7, 74 (e Servio) Et. M. 45, 9 (cf. Gen., ex Oro) Arist. Hist. an. VIII 3, 593 a 1: ταῦτα γὰρ πάντα ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν νέμεται. ib. IX 1, 610 a 5: πολέμιοι — καὶ ἄνθος καὶ ἀκανθὶς καὶ αἴγιθος· λέγεται δ' ὅτι αἰγίθου καὶ ἄνθου αἷμα οὐ συμμίγνυται ἀλλήλοις (diversa est scholiastae sententia!). Aelian. Nat. an. X 32 Antig. Car. 106 Plin. Hist. nat. X 205 Plut. De inv. et odio 4, 537 b. c

---

1 Ἀριστοφάνης **K** 2 ὅτι et μάλιστα om. **UEAT** 3 λαλαγ. **K**: ἔχον πόνον cett. delendum esse vidit Adert 4 τὴν κλῆσιν ἔσχηκεν **K**: ἔχει τὴν χρῆσιν (κλῆσιν Call.) cett. 5 exempla inepta Duebner eiecit πλάσσω Call.: πλήσσω codd. verba τρύζω τρυγών post σταγών sunt in **UEAT** 6 καὶ τὰ τοιαῦτα sumpsi e scholio 141 a 9 τὰ δὲ **K** post ἀκανθίδες codd. exhibent verba καὶ τὰ τοιαῦτα, quae scholio 139 b adieci. κατὰ τὸν αὐτὸν scil. Aristotelem coni. Ahrens 10 τὸ αἷμα Ahrens: αἱ μὲν **K**: τὰ μὲν cett. μίσγεσθαι **K**: γάγεσθαι **EA**: γάγεσθαι cum μι superscr. **U** 11 διαφωνεῖν Ahrens καὶ ante ταῦτα addens: ἄφωνα codd.

KUEAT b. *ἀκανθίς*: τὸ ὄρνεον τοῦτο ποικίλον καὶ λιγυρόν. καλεῖται δὲ καὶ ποικιλὶς διὰ τὴν χροιάν. Ἀριστοτέλης (v. locos ad sch. a cit.) δὲ καὶ Ἀλέξανδρός (Περὶ ζῴων fgm. 22 Wellmann *Herm. 26, 1891, 552*) φασι διατρίβειν ἐπ' ἀκανθῶν. τοῦτο γοῦν Θεόκριτος ἀκανθίδα εἶπε. 5

ΘPT c. *καὶ ἀκανθίδες*: αἱ ἀκανθίδες ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. λέγονται δὲ καὶ ἀκανθυλλίδες. εἰσὶ δὲ ποικίλαι τὴν χροιάν, ὅθεν λέγονται καὶ ποικιλίδες. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης (v. locos ad sch. a cit.) αἷμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι. 10

KUEAT 143 a. *θέρεος μάλα πίονος*: μεγάλως λιπαροῦ ἢ λαμπροῦ. ⟨*ὦσδεν*:⟩ μεταφορικὸν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν εἰς αἴσθησιν πιπτόντων ὀσφραντικήν.

UEAT b. *πίονα* εἶπε τὸν καιρὸν τοῦ θέρους διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρπούς. 15

144. *παρὰ πλευρῇσι δὲ μῆλα*: καλῶς ἔφη τὰ μῆλα ταῖς πλευραῖς περικρεμάννυσθαι. τὸ γὰρ μῆλον τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὰ σπλάγχνα εἶναι ⟨δοκεῖ⟩, τὰ δὲ σπλάγχνα παρὰ ταῖς πλευραῖς.

K 146 a. *βράβιλα* τὰ κοκκύμηλα, ἤτοι Δαμασκηνά. 20

UEA b. ⟨*βραβίλοισι*⟩ *καταβρίθοντες*: κοκκυμήλοις, ἤγουν Δαμασκηνοῖς.

KUEA 147 a. *ἐπτάενες*: οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἔτος ἕνος λέγουσιν, *ἄλειφαρ* δὲ τὴν ἀλοιφήν.

UE[g] [b.] *ἄλειφαρ*: ἤτοι ὁ ἐλαιώδης οἶνος. 25

---

20 *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 42 sq.* 23 Et. M. 177, 53 (cf. Gen.) al. Et. Gud. 95, 54 Sturz al. Lex. Αἱμ. 623, 47 Et. Or. 69, 20 al.

---

1 τοῦτο ποικ. **K**: ποικ. ἐστὶ **UEA(T)** 7 ποικίλοι **PT** 11 μεγάλως Ahrens: μεγάλου codd. ἢ λαμπροῦ praeterm. Amstel. 12 suppl. Ahrens τὸ **UEAT**: δὲ **K** 13 ὀσφραντικῶν codd., correxi 18 cum εἶναι neograecum in his scholiis ferri non possit, ⟨δοκεῖ⟩ add. Ahrens, ἐστὶ prop. Reiske 21 suppl. Ahrens 23 οἱ Ἀττικοὶ **UEA**: Ἀττικὸν **K** 25 ἄλ. om. **U**: ἄλ. δὲ εἶπον ὡσανεὶ ἐλαιώδη οἶνον **E**

c. *τετράενες δὲ πίθων*: τετραετές· παρὰ Ἀττικοῖς τὸ ἔτος ἕνος. E[g]GPT

148 a. θαυμάσας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς Νύμφας καὶ πυνθάνεται αὐτῶν, εἰ αὐταὶ τὴν 5 κρᾶσιν τοῦ οἴνου ἔχουσι. KUEAT

b. *Νύμφαι Κασταλίδες*: ἀπὸ Κασταλίας τῆς ἐν Δελφοῖς κρήνης, ἔνθα καὶ διατρίβουσι.

149/150 a. *Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον*: οἱ μὲν τὸ Πήλιον, οἱ δὲ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Φολόην· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ 10 ᾤκησε Χείρων καὶ Φόλος, ὑφ' ὧν ξενισθέντα τὸν Ἡρακλέα φασὶ πολλά. ⟨...⟩ ὁ μέντοι οἶνος ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ Διονύσου χαριστήριον, ἀνθ' ὧν αὐτῷ Νάξον προσένειμεν ὁ Φόλος κρινομένῳ παρ' αὐτῷ πρὸς τὸν Ἥφαιστον.

b. *Φόλω*: Φόλου· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ου εἰς ω τρέπουσι. 15 ποιεῖ δὲ τὸν Χείρωνα συνυποδεχόμενον τῷ Φόλῳ τὸν Ἡρακλέα.

c. *ἆρά γέ πα τοιόνδε Φόλω*: Φόλος ὄνομα Κενταύρου, ᾧ ἐπιξενωθεὶς ὁ Ἡρακλῆς οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ Διονύσου δοθέντα. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Χείρων. L[m]U[g]E[g]AGPT

151/152 a. *Ἄναπος* ποταμὸς ἐν Συρακούσαις· τὸν πρὸς 20 τῷ Ἀνάπῳ ὄντα. K

b. *τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ*: Ἄναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, οἱονεὶ ὁ ἄνευ πόσεως ὢν καὶ ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. U[g]E[g]PT c. ποιμένα δὲ [καὶ] Πολύφημον τὸν Κύκλωπα λέγει, ὃς ἀντὶ λίθων ὄρη ἔβαλλεν ἢ τοὺς ἐν τοῖς 25 ὄρεσι λίθους. E[g]PT

---

1 Greg. Cor. Dial. dor. 90: *τὸ τετραετὲς τετράενες λέγουσι* (sequitur versus Theocriti). 8 Apoll. Bibl. II 83 sch. Lyc. 222, 11 Scheer 21 sch. I 68 c

---

1 τετραετές Call.: τετράενες GPT: τετράχρονον E 2 ἔτος ἕνος E: ἓν ἔτος cett. ἐπεὶ αὐται codd., corr. Wilamowitz 8 κατὰ λάϊνον ἄντρον om. K 9 ἐν Ἀρκαδίᾳ K: Ἀρκαδίαν cett. 11 lac. ind. Wilamowitz ὁ ἀοίδ. om. UEAT 13 κρινομένῳ Duebner: κρινόμενος codd. παρ' αὐτῷ Kiessling: παρ' αὐτῶν K: παρ' αὐτὸν cett.: περὶ αὐτῆς Duebnero placuit εἰς K 23 καὶ delevi, τὸν Πολ. Call. 24 τοὺς—λίθους scripsi: τοῖς—λίθοις codd.

KUEAT d. λᾶας ἔβαλλε: τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθους, ὡς Δημήτριός φησι τοὺς πεπτωκότας οὐκ οἶδ' ὅπη †φιλότης†.

$L^m U^m E^g$ e. ⟨ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε:⟩ ἀντιπτωτικῶς· τοὺς λᾶας τῶν ὀρῶν ἔβαλλε λιθάζων τὸν Ὀδυσσέα.

KUEAT 153 a. τοῖον νέκταρ: διὰ τὴν ἡδονὴν τὸν οἶνον εἶπε τοῦ Ὀδυσσέως.

UEAT b. τὸ δὲ χορεῦσαι: ἐξ Εὐριπίδου μετήνεγκε τὸ χορεῦσαι τὸν Κύκλωπα.

KUEAT 154 a. διεκρανώσατε: κατ' ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατε, μᾶλλον ἐμεθύσατε.

b. διεκρανώσατε: ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατε.

UEAT c. 'ᾦξαν καὶ θύρας, ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν' καθ' Ὅμηρον (γ 392).

E^gGP d. διεκρανάσατε: διεπληρώσατε, διετελειώσατε ἢ διεκεράσατε.

$L^m U^g E^g$ 155/156 a. ⟨Δάματρος ἀλῳάδος:⟩ τῆς τὰς ἀλωὰς ποιούσης· λέγεται δὲ καὶ ἀλωΐς.

GPT b. πὰρ Δάματρος ἀλωΐδος: ἡ Δημήτηρ παρὰ τὴν ἅλωνα ἀλωῒς λέγεται.

---

9 Et. Gen. (Et. M. 273, 38): διεκρανώσατε· διεκαρανώσατε (διεκραν. B; in libris legitur post κάρα, unde huc traxi, cum Ahrens post διακαρανῶ transposuisset)· σημαίνει τὸ ἀνεῴξατε. παρὰ τὸ κάρα καρανῶ (κρανῶ B) καὶ διακαρανῶ (διακρανῶ AB)· δοκεῖ γὰρ τῶν πίθων ἡ (ἡ τῶν πίθων B) καλυφὴ (cod. Voss., cf. περικαλυφή Plat. Leg. XII 942 d; ἀλοιφή AB) κάρα εἶναι. οὕτως Ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ εἰδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Λυκίδας ἢ Θαλύσια.

---

1 ὡς om. **UEAT** fort. Δ. φησι τοὺς πεπτωκότας οὐκ οἶδ' ὅπη ⟨λίθους Πολυ⟩φή⟨μου⟩ βολάς. Demetrii Phalerei esse videtur, sed vereor, ut Kiessling recte haec verba rettulerit ad locum De elocut. 115 7 Cycl. v. 156 *Silenus* saltasse dicitur, sed conferas v. 503 sqq. 9 κατὰ περίφρασιν—διεκεράσατε **T** 11 ἀνακαλυφθῆναι Ahrens 12 δὲ pro καὶ Call. Hom.: ὤιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν 14 ἢ διεκερ. **E**: ἢ ἐκερ. **P**: om. **G** 15 κατὰ μετάθεσιν in fine add. **E**

c. *ἅς ἐπὶ σωρῷ*: ὅταν δὲ λικμῶντες σωρεύωσι τὸν πυρόν, κατὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πτύον. Καλ⟨λίμαχος⟩· ʽτὴν θρινάκην κατέθεντοʼ. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπεν ἐκ Τριπτολέμου. **KUEAT**

d. *πάξαιμι μέγα πτύον*: εἰώθεισαν γάρ, ὅτε ἐξέτριψαν τοὺς καρπούς, σωροὺς ποιήσαντες πτύον πήσσειν. **E^{g}GPT**

e. *ἡ δὲ γελάσαι*, ἤγουν ἡ Δημήτηρ. **K**

f. *ἁ δὲ γελάσσαι*: γελάσειεν, ἱλαρὰ γένοιτο. **$L^{m}U^{g}E^{g}$PT**

157 a. *δράγματα*: τὴν Δήμητράν φησι μὴ μόνον ἀστάχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τοῦ ἐν ἀμφοτέραις χερσὶ τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνει. **KUEAT**

b. *δράγματα*: τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. **K**

c. *μήκωνας*: τοὺς σωρούς φησιν ἢ τοὺς θημῶνας. **E^{g}GPT**

d. λέγεται καὶ μήκων ἡ κωδία. **G**

e. *ἀμφοτέραισιν*: λείπει τὸ χερσίν· μὴ γὰρ τῇ μιᾷ χειρί. **$KL^{g}U^{g}E^{g}$**

---

11 sch. B Σ 552 Et. M. 285, 51 (cf. Gen.) sch. X 44 a. b cum loc. sim. 12 Hesych. *μύκων· σωρός, θημών.* Greg. Cor. Dial. dor. 168: *τοὺς σωροὺς τῶν ἀχύρων μύχωνας λέγουσι.*

---

1 *λικμῶντες* Ahrens: *λικμῶνται καὶ* codd. (in **K** aberravit *καὶ* inter *πυρόν* et *κατὰ*) *σωρεύει* **K** 2 *Καλλίμαχος* Buecheler *Rhein. Mus. N. F. 39, 1884, 276* restituit, cum Callimachi Aetiis novum hemistichium adderet: *καὶ* codd. 3 *θρίνακα ἦν* Buecheler 4 *εἰώθασι* **EG** *ὅτε* **T**: *ὅταν* cett. 7 *γελάσειεν*, quod **L** om., in codd. finem facit 9 *διὰ τοῦ—ἐμφαίνει* Call.: *διὰ τὸ—ἐμφαίνειν* codd. (sed litterae ultimae evan. in **K**) *ἐν* om. **K** *ἀμφοτέροις* **UEA** 12 cum interpretem *μήκωνας* et *μύκωνας* permutasse e locis sim. appareat, *μύκωνας* scribi vult Ahrens 13 *καρδία* cod. 14 *ἀμφοτέραις* **K**, corr. tacite Ziegler *λείπει χερσίν* ceteris omissis **LUE**

III. *Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς*

KGUEAPT a. *Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς. ἐπικωμάζει δέ τις Ἀμαρυλλίδι τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειε δ' ἄν τις τὸν ἐπικωμάζοντα Βάττον εἶναι· τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγό-* 5
μενον Κορύδωνι καὶ τὸν ἔρωτα, ὃν ἔσχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα, ἐμφαίνοντα (IV 38—40). *τὸ μὲν γὰρ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον οὐκ ἂν εἴη, ὡς ὁ Μουννάτιός φησιν ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα 'ἦ ῥά γέ τοι σιμός'* (III 8). *πλανᾶται δὲ καὶ περὶ τοὺς χρόνους* ⟨. . .⟩ *τὰ δὲ πράγματα εἴη ἂν ἐπὶ* 10
Ἰταλίας περὶ τὴν Κρότωνα [*Κρότων γὰρ πόλις Ἰταλίας*]· *ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων μῆλα καὶ στεφάνους δῶρα τῇ Ἀμαρυλλίδι χάριν τοῦ προστεθῆναι. ἡ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ· διὸ καὶ δυσθυμεῖ, ὅτι οὐχ ὑπακούει, καὶ τὸν βίον οὕτω καταλῦσαι προήρηται.* 15
KGUEA b. *τὸ δὲ εἶδος ἐπικωμαστικόν.* | c. *λέγει δὲ ὁ Βάττος.*

---

4 sch. IV 38/39 d **10** arg. IV a. b

Tit.: *Αἰπολικὸν* (*Αἰπόλος* Ziegler, traditum defendit Ahrens *Philol. 33, 1874, 399*) *ἢ Ἀμ.* **K** et in tit. et in argum.: *Αἰπόλος ἢ Ἀμ.* arg. **GUEA**: *Ἀμ. ἢ αἰπόλος ἢ κωμαστής* arg. **PT**, tit. **GP**: *κῶμος δωρίδι. Ἀμ. ἢ αἰπ. ἢ κωμ.* tit. **UET**: *κῶμος δωριστί* tit. **A** **2** *μὲν* om. **K** *τοῦτο* om. **KP** de verbis *Αἰπ. ἢ Ἀμ.* v. supra **3** *Ἀμαρυλλίδι* **KPT**: *τῆς Ἀμαρυλλίδος* cett. **4** *εἰκάσειε* **KPT**: *εἰκάσῃ* cett. **6** *ἔσχε* **K**: *εἶχε* cett. **7** *τὸ μὲν — χρόνους* desunt in **P** **8** *Μουννάτιος* Ziegler: *Μουννάτος* codd. **10** post *χρόνους* aliqua intercidisse vidit Wuestemann *Theocr. Rell. 1830, XIX;* cf. arg. IV c—e **11** *περὶ τὴν Κρ., Κρ. γὰρ* (*δὲ* **GUEA**) *πόλις Ἰταλίας* **KGUEA**: *περὶ Κρότωνα τῆς Σικελίας* **PT**. delevi glossam *ὅθεν* seqq. in **P** hoc modo truncata leguntur: *ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθησι φέρων αὐτῇ δῶρα καὶ δυσθυμῶν ὅτι οὐχ ὑπακούει.* conicias *ὅπου* **14** *οὐδὲ* Call.: *οὐ* codd. *δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλ. πρ.* **GUEAT** **15** *προήρηται* **A** corr., Apogr. Barb.: *προείρηται* cett. **16** *κωμαστικόν* **PT** *Βάττος* scripsi Ahrensio auctore: *Κορύδων* codd. falso nomine ex id. IV illato

1 a. *κωμάσδω*: τὸ πρόσωπον οὐκ ἔστι φανερὸν τὸ KGUEAT λέγον. καὶ οἱ μέν φασιν αὐτὸν τὸν Θεόκριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν καταφαίνεσθαι (v. 8 cum sch.)· οἱ δὲ Βάττον αἰπόλον τινά, ὃν ἐν τῷ Αἴγωνι εἰσάγει τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα 5 (IV 38—40)· ἀπρεπὲς γὰρ Θεόκριτον τῆς ἀγροίας ἐρᾶν, ὥστε καὶ ἐν ἀγρῷ διάγειν.

b. τὸ *κωμάζειν* λέγεται ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς GUEAPT ἐρωμένας ἀπερχομένων. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (v. 1040)· 'ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.'

10 [c.] ⟨*κωμάσδω*:⟩ μετὰ ᾠδῆς καὶ μετὰ κώμου συν- U[g]E[g] διάγω, ἀπέρχομαι.

2 a. *καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει*: Τίτυρος ὄνομα KGUEAT κύριον. τινὲς δέ φασιν, ὅτι τοὺς Σειληνοὺς οὕ⟨τως⟩ οἱ Σικελιῶται· ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους, ἕτεροι δὲ τοὺς Σατύρους, 15 ἔνιοι ὄνομα πόλεως Κρήτης καὶ ἄλλοι τοὺς προπόλους τῶν θεῶν· τινὲς δὲ καὶ κάλαμον.

b. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. UEAT

c. *καὶ ὁ Τίτυρος*: τοὺς τράγους τιτύρους λέγουσι· νῦν PT δὲ ὄνομά ἐστιν αἰπόλου κατὰ ἐμφέρειαν τοῦ χαρακτῆρος.

---

12 sch. VII 72 c. d sch. Bern. Verg. Buc. I 1: Tityrus apud veteres Latinos et Graecos intellegitur Satyrus. tityrus Siculorum lingua hircus dicitur vel tityrus lingua Laconica villosus aries appellatur. Serv. Verg. Buc. Prooem. 4, 7 Thilo: Laconum lingua tityrus dicitur aries maior, qui gregem anteire consuevit. Iun. Phil. Verg. Buc. I, 14 b 19 Hagen: tityrum arietem vel hircum Siculi dicunt. Prob. Verg. Buc. Prooem. 329, 1 Hagen: hircus Libyca (Laconica *prop.* O. Kern *Herm. 48, 1913, 319*) lingua tityrus appellatur. Hesych. τίτυρος. τράγους Phot. τιτυρίδες Strab. X 466. 68. 70 Aelian. Var. hist. III 4 Eust. 1157, 39 ad Artemidori librum Περὶ Δωρίδος refert Wendel *Jahrb. f. class. Phil., Suppl. 26, 1901, 20 n. 46*

---

1 τὸ κωμάζω πρόσ. **K** τὸ λέγον **UEA**: τὸ λεγόμενον **T**: om. **KG** 2 τὸν om. **GUEAT**, iidem αὐτὸν post σιμὸν repetunt 3 Βάττον **UEAT**: Βάττου υἱὸν **KG** 4 τῷ Αἴγωνι Ahrens: τῇ αἰγῶνι codd. 12 l. om. **KT** κύρ. ὄν. **K** 13 ὅτι τις Σειληνός, οὐ Σικελιώτης libri. dubitanter emendavi 15 προπόλους **K**: προσπ. cett. 18 τράγους Reinesius: ἀργοὺς codd.

d. τὸν δὲ *Τίτυρον* οἱ μὲν κύριον, οἱ δὲ Σάτυρον εἶναί φασιν.

KGUEAT 3a. *ἐμὶν τὸ καλόν*: διὰ τὸ κάλλος ἐμοὶ πεφιλημένε.
UEAT ἢ καλῶς ἀγαπώμενε, ὅ ἐστιν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι. b. *ἢ τὸ καλὸν* ἀντὶ τοῦ λίαν. 5

PT c. *ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε*: ἡμῖν διὰ τὸ κάλλος πεφιλημένε. ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἢ διὰ τὸ καλὸν [ἢ διὰ τὸ καλὸς] εἶναι.

KGUEA 4a. *καὶ ποτὶ τὰν κράναν*: οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς ὀνίνησι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν. Ὅμηρος (N 493)· 'πιόμεν' 10 ἐκ βοτάνης.'

KGUEAPT b. *καὶ τὸν ἐνόρχαν*: ἢ τὸν τέλειον ἢ ἡμιτομίαν. Ὅμηρος (Ψ 147)· 'πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι.'
PT [c.] ἢ λάγνον.

K[g]GUEAT 5a. *κνάκωνα φυλάσσεο*: λευκὸν ἢ πυρρὸν ἀπὸ τῆς 15 κνήκου τοῦ σπέρματος.

PT b. *κνάκωνα*: τὸν λευκὸν τράγον ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος.

U[g]E[g] c. κνῆκος εἶδος φυτοῦ, οὗ ὁ καρπὸς πυρρακίζων.

KGUEAT d. *μή τι κορύψῃ*: οὐ περισπᾶται. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ 20 ὁμοίως ἡμῖν οἱ Δωριεῖς προφέρουσι.

e. τὸ δὲ *κορύψῃ* ἀντὶ τοῦ κερατίσῃ. τὸ γὰρ κερατίζειν

---

22 sch. Lyc. 196, 22—26 Scheer: ἐγκορύψεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· οἱ δὲ κριοὶ εἰώθασιν ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασι πλήττειν καὶ τοῦτο κυρίως ἐστὶ τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος 'φυλάσσεο μή τι κορύψῃ'.

---

3 κάλλος ἐμοὶ **K**: κάλλος **G**: καλὸν εἶναι cett. 4 ἤγουν pro ἢ καλῶς Ahrens 8 delevi 10 πίωμεν **KGE** 11 βοτανῶν **K** 12 ἡμιτομίαν ad ἐνόρχαν spectare Heinsius (316) animadvertit 13 Ὅμηρος seqq. om. **P** ἐνόρχα **K**: ἐνόρχους (-ας **GE**) cett. 14 sch. 4c, quod in libris scholio 5b adhaeret (unde λάγνον in **P**) huc pertinere Duebner vidit 15 κνηκὸν pro λευκὸν **K** τῆς κνήκου Duebner: κνήκου **K**: τῆς κνήκης **T**: τοῦ κνήκους cett. 17 κνήκου Duebner: κνήκης codd. 20 τὰ— ὑποτακτικὰ **K**: τὸ— -ὸν cett. 21 προφέρ. **Apogr. Barb.**: προσφέρ. **KGUEAT** 22 γὰρ pro δὲ **K** altero γὰρ omisso κερατ. κορ. Call.: κορ. κερατ. codd.

κορύπτειν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ ⟨τὸ⟩ συντρέχοντας ἀλλήλοις τοὺς κριοὺς [καὶ] ταῖς κορυφαῖς πλήττειν τε καὶ ῥήγνυσθαι.

f. *κορύψῃ: κερατίσῃ. ⟨κερατίζειν⟩ γὰρ κορύπτειν ⟨οἱ⟩* P
Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ ⟨τὸ⟩ τοὺς κριοὺς ἀλλήλους ταῖς κορυ-
5 *φαῖς τύπτειν.*

7. *τὸν ἐρωτύλον: τὸν ἐρωτικὸν ὑποκοριστικῶς, οὐχ* KGUEAT
ὥς τινες κυρίως. παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ Ὄξυλος καὶ τοῦ 'παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον' (τ 522)· οἷον ἐρωτύλος, Αἰσχύλος, Δριμύλος, Σιμύλος.

10 8/9 a. *ἦ ῥά γέ τοι σιμός: τινὲς διὰ τὸ σιμὸς τὸν* KGUEAP
Θεόκριτόν φασι ⟨κωμάζειν⟩, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις (VII 21 al.) *Σιμιχίδας ὠνόμασται. πλὴν οὐκ αἰπόλος ὁ Θεόκριτος οὐδὲ Σιμιχίδας δύναται ἀπὸ τοῦ σιμὸς εἶναι, ἀλλ' ἀπὸ Σιμίχου πατρωνυμικῶς.*

15 b. *τινὲς δὲ διὰ τὸ σιμὸς τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμά-* PT
ζειν, Σιμιχίδην καλοῦντες.

c. *προγένειος: ὁ πολλὰς καθειμένας τρίχας ἔχων τοῦ* $\mathrm{KU^gE^g}$
πώγωνος, ἤτοι ὁ πολυγένειος.

d. *ἆρα σιμὸς καὶ πολυγένειός σοι καταφαίνομαι, ὦ νύμφη;* K

20 10 a. *ἠνὶ δέ τοι: ἀντὶ τοῦ ἰδού. δασύνεται τὸ ῆ* KGUEAPT
⟨. . .⟩ μετὰ ὀξέος τόνου· καὶ γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς οὕτω προφερόμενον.

---

7 Herodian. I 163, 14 sqq. Lentz 10 Prol. Aa cum loc. sim. 17 Hesych. *προγένειος* 20 Suid. *ἠνί*

---

1 *διὰ ⟨τὸ⟩* scripsi e scholio f: *ὡς* codd. *συντρεχόντων—τῶν κριῶν—πληττόντων καὶ ῥηγνυμένων* GUEAT 2 delevi 3 supplevi quae uncis inclusa leguntur *γὰρ* scripsi: *ἢ* cod. 7 *κύριον* K 8 *Ὄξυλος* Schaefer *Greg. Cor. 290*: *ὄξυλος* Hemsterhuys et Toup *Cur. post. 10*: *ὄξυνος* codd. 10 *τὸ σιμὸς*, quod Meineke[3] (7) coniecit, E: *τοῦ σιμὸς* G: *τοῦ σιμοῦ* cett. 11 add. Ahrens 12 *ὠνόμαστο* P 13 *δύναται* et *εἶναι* om. KP, *γίνεται* pro *δύναται* G *Σιμίχου* KUA: *Σιμιχίδου* E: *τοῦ Σιμιχίδου* P: *τοῦ Σιμιχίδης* G 14 *πατρωνυμικόν* K 15 *τοῦ σιμοῦ* codd. 18 *ἤτοι ὁ πολ.* om. UE 20 *ἠνὶ* pro ῆ Call. 21 lac. indicavi *ὀξέος τόνου* scripsi: *ὀξυτόνου* K: *τοῦ ὀξυτόνου* cett. *οὕτω* Call.: *τοῦτο* codd. *προφερόμενον* G: *προσφερόμενον* P: *προφερόμεθα* K: *προσφερόμεθα* UEAT: *προφέρεται* Call.

b. τηνῶθε: ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνός φασιν.

GUEAPT 11. ἐκέλευ: ἐκέλευσας ἦν καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἐκέλευ. ἢ κέλω λέγεται τὸ προστάσσω, ὁ παρατατικὸς ἐκελόμην ἐκέλου καὶ Αἰολικῶς ἐκέλευ· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν ου εἰς ευ τρέπουσιν. 5

KGUEAPT 12a. θᾶσαι μάν: θέασαι δὴ τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχήν μου ἀλγεῖν ποιεῖ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ἐπὶ τὰ νοούμενα. Ὅμηρος (α 115)· 'ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλόν.'

UEAT [b.] ἢ θᾶσαί μιν ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

KGUEAT 13a. ἁ βομβεῦσα: εὔχεται γενέσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα 10 κεντρίσας ἀντοδυνήσῃ ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσελθών.

b. μέλισσα: παρόσον ἐπὶ τῶν μήλων ἵζάνει· μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. Ὅμηρος (I 542)· 'αὐτῇσι ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.'

c. Ῥοῖκός τις Κνίδιος τὸ γένος ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσσυρίων 15 ἰδὼν δένδρον εὐφυὲς κεκλιμένον, ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου πίπτειν

---

12 sch. A I 542 Et. M. 577, 34 (cf. Gen.) Et. Gud. 384, 13; 385, 10. 55; 386, 7 Sturz Et. Or. 102, 29 Eust. 773, 50; 1735, 48 15 sch. Apoll. Rhod. II 477: Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ ὡς ἄρα Ῥοῖκος θεασάμενος δρῦν ὅσον οὔπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι προσέταξε τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυῒ Νύμφη ἐπιστᾶσα τῷ Ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅ τι βούλοιτο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοι γε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν, ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καί ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ παρίπτατο ἡ μέλισσα. πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν Νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. sch. Lyc. 172, 20 Scheer Et. M. 75, 26 (cf. Gen.)

---

1 ἐκεῖνος γὰρ ἦν post τόπου add. GUEAPT οἱ δὲ Δ. iidem 3 ἀποβολὴν P ante corr. Δωρικὴν post ἀποκοπὴν add. T 4 κέλλω libri, corr. Call. 5 τὴν G Call.: τὸ cett. 6 δὲ UEA, om. G ἥτις K: ἣ vel ἥ cett. 7 ἡ μεταφ. seqq. om. P 11 ἀντιδονήσῃ K ante corr., ἀντιδυνήσει G εἰσελθών Reiske: εἰσελθεῖν K: εἰσέλθῃ cett.: ⟨ἵν'⟩ εἰσέλθῃ Toup 14 αὐτοῖς Hom.: αὐτοῖσι(ν) GUEAT: αὐτῇσιν K 15 τὸ γένος et κεκλιμ. om. GUEAT 16 καὶ ἀπὸ Call. καταπίπτειν UEAT

μέλλον, κάμαξιν ἐνστηρίξας ἐπὶ πλέον μένειν ἐποίησεν. ἡ δὲ Νύμφη θεασαμένη χάριν αὐτῷ ὡμολόγησεν· ἡλικιῶτις γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτοῦ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτόν, ὅ τι ἂν ἐθέλῃ, αἰτεῖν. ὁ δὲ τὴν συνουσίαν αὐτῆς ᾐτήσατο. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ,
5 ὅτι τὸν καιρὸν τῆς μίξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα προερεῖ. μήποτε οὖν μέμνηται ὁ Θεόκριτος τᾶς ἱστορίας ταύτης διὰ τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς τὰ ἐρωτικά.

[14 a.] ⟨τὸν κισσόν:⟩ ἀγροικικῆς γὰρ οὔσης τῆς Ἀμαρυλλίδος οἰκίας εἰκὸς καὶ κισσὸν ἔχειν ἐν ἑαυτῇ. U^g E^g P^m

10 b. πτέρις εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῷ στρουθοκαμήλου, ἀφ' ἧς στιβάδες ἐπὶ κλίνης τῶν ἀγροίκων γίνονται διὰ τὴν μαλακότητα καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις. KGUEAPT
c. καλεῖται δὲ καὶ βλῆχρον. KPT

[d.] ⟨πτέριν:⟩ βοτάνη συγκαμπτή. K^g

15 15. ἦ ῥα λεαίνας: οὐκ ἀφ' ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς Θέτιδος καὶ Πηλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριόν φησιν Ὅμηρος (Π 34)· 'γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα'. KGUEAT

[17 a.] ⟨κατασμύχων:⟩ λεπτύνων, καίων, ξαίνων, τήκων. U^g E^g

---

13 Diosc. Mat. med. IV 184 Plin. Hist. nat. XXVII 78 Hesych. βλῆχρον sch. Nic. Ther. 39 sch. V 55 a

---

1 τὸ φυτόν post μέλλον add. **GUEAT** εὖ στηρίξας Geel 3 ὅ τι Geel, cf. sch. Apoll.: εἴ τι codd. 4 αἰτεῖσθαι **UEAT** post ᾐτήσατο add. **K** ὑπὸ μελίσσῃ προγωῶς (προαγωγός **Apogr. Barb.**), quae corrupta mihi videntur e verbis ἀφ⟨ικνουμένη⟩ μέλισσα προσερεῖ falso iteratis ἔφη δὲ αὐτῷ (-ῇ **K**) **KG** 5 τῆς μίξεως et σοι om. **KG** προερεῖ scripsi: προσερεῖ **KG**: om. cett.: ἐρεῖ Call. 6 οὖν Call.: γοῦν codd. 7 τὰ ἐρωτικά scripsi: τοὺς ἐρωτικοὺς **KG**: τοὺς ἔρωτας cett. 10 στρουθίου **P** post στρουθοκ. in **K** insertum est sch. c 11 ἀφ' ἧς—μαλακότητα desunt in **P** καὶ ante στιβάδες add. **UEAT** τῶν ἀγροίκων γίνονται **K**: ἐγένοντο ἐπὶ (ὑπὸ **G**) τῶν ἀγροίκων **GUEAT** 12 καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν **KGUEA**: ἣ ἀποδιώκει **PT** τὴν ὀσμὴν **GUEA** 13 βλῆχνον Reinesius 17 φησὶν Ὅμηρος post ἔτικτε in **K** δέ σ' ἔτικτε **K**: δέ σ' ἐγείνατο **A**: δ' ἐγείνατο cett. 19 κατατήκων **E**

KPT 18 a. τὸ πᾶν λίθος: ὅλη λευκὴ οἷον ἄγαλμα μαρμάρινον. ἢ σκληρὰ καὶ ἄτεγκτε ἢ μόνον οὐχὶ ἀπολιθοῦσα τοὺς δρῶντας τῷ κάλλει, οἷόν τί φασι καὶ περὶ Γοργόνος.

GUEAT b. τὸ πᾶν λίθος: ἤγουν σκληρὰ καὶ ἀδαμάντινε διὰ τὸ ἀνηλεὲς καὶ ἀνένδοτον ἢ μόνον οὐχὶ τοὺς προσορῶντας ἀπο- 5 λιθοῦσα διὰ τὴν πρὸς τὸ κάλλος ὑπερβολὴν οἷον τὸ περὶ τὰς Γοργόνας.

KGUEAT c. εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ π̄ λίπος, νοητέον οὕτως· εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα· ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρά. ἢ ἡ βλέπουσα λιπαρόν τι καὶ λευκόν· Ὅμηρος (γ 408)· 10 'λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλοιφῇ'.

PT d. ἐὰν δὲ γράφηται λίπος, ἔσται· εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ τῷ ἔρωτι· ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρὰ χωρία.

[e.] γράφεται καὶ τὸ πᾶν ἔπος.

KGUEAPT 21. τὸν στέφανον τῖλαι: τὸ ἑξῆς· ἤτοι κατατῖλαι τὸν 15 στέφανον εἰς λεπτά. στεφάνοις γὰρ ἐχρῶντο ἐν τῷ συμποσίῳ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (fgm. 108 Rose, 1495 b 4), εὐετηρίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν· στέψαι γὰρ τὸ πληρῶσαι, ὡς Ὅμηρος· 'κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο'.

U^g E^g P^g [23.] ⟨καλύκεσσι:⟩ τοῖς τοῦ κισσοῦ κορύμβοις. 20

GUEAT 24 a. ὁ δύσσοος: ὁ δυσχερῶς διωκόμενος. λαοσσόος

18 sch. ABT Δ 470 Eust. 1138,47 21 Et. Gen. (Et. M. 292, 38): δύσσοος· Θεόκριτος 'ὤμοι ἐγώ, τί πάθω, τί ὁ δύσσοος'. παρὰ τὸ σόος, οἷον 'σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι' (Π 252), ἵν' ᾖ ὁ κακῶς σωθησόμενος. ἢ παρὰ τὸ σοῶ, ὃ σημαίνει τὸ διώκω, ὁ

1 ὅλη — μαρμ. K: ἢ γλαυκὴ ὅλη ἢ μαρμ. ἄγ. PT in fine scholii 2 ἢ ἄτεκτος PT 3 οἷον περὶ Γοργόνης λέγουσιν PT 8 εἰ δὲ — οὕτως K: ἐὰν γὰρ γράφ. τὸ πᾶν λίπος, ἔσται cett. 10 χωρία post λιπαρὰ add. UEAT 11 ἀλοιφῇ KE: τ' ἀλοιφῇ GUAT: ἀλείφατος Hom. 12 ἔσται T: λείπει P 14 ἔπος ex ΛΙΠΟΣ, hoc ex ΛΙΠΟΣ ortum esse Duebner adnotavit 15 κατατ. τὸν στέφ. εἰς λεπτὰ K: κατατ. με ἢ (leg. καί, om. G) εἰς τὰ λεπτὰ ποιεῖς τὸν στέφ. GUEA: τὸν στέφ. κατακόψαι (εἰς add. T) λεπτὰ (με add. T) ποιήσεις PT 16 στεφάνοις PT: -ῳ cett. ἐν τῷ συμπ. om. P 18 πλ. παρ' Ὁμήρῳ PT 19 poetae verba om. P, δὲ om. KG ποτοῖο in fine add. GUEAT

γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ λαὸν διώκουσα ἢ σῴζουσα. δύσσοον δὲ οἱ μὲν τὸν κακοδαίμονα, οἱ δὲ τὸν δυσχερῶς σῳζόμενον παρὰ τὸ σόος. καὶ Ὅμηρος (Α 344)· 'ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί'.

5 b. ⟨ὁ δύσσοος:⟩ ὁ δυσχερῶς σῳζόμενος. K^g

c. ⟨ὁ δύσσοος:⟩ ὁ δυσκίνητος ἀπὸ τοῦ δυς καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ. U^g E^g P^g

25/26 a. Ὄλπις: ἤτοι ἐκεῖθεν ἁλοῦμαι, ὅθεν ὁ ἁλιεὺς Ὄλπις. KQUEA

10 b. βαῖτα δὲ ἡ μηλωτή. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ βία καὶ τὸ αἴτης ὁ πτωχός· ἡ διὰ βίας αἱρεθεῖσα τοῦ αἴτου. Q

c. ⟨τὰν βαίταν:⟩ τὴν μηλωτήν· ἡ διὰ τῆς βίας τῶν αἰτῶν αἱρεθεῖσα. U^g E^g

d. τὰν βαίταν: τὴν μηλωτὴν ἢ τὴν διφθέραν, φησίν, 15 ἀπορρίψας εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖθεν ἁλοῦμαι, ὅ ἐστι πηδήσω, ὅθεν ὁ Ὄλπις ὁ ἁλιεὺς ἀγρεύει τοὺς ἰχθῦς. PT

e. Ὄλπις δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω λόπις ὑπερθέσει τοῦ ō· KQUEAPT

κατ' ἐπένθεσιν τοῦ β̄ γίνεται σοβῶ, ἵν' ᾖ ὁ κακῶς διωκόμενος. οὕτως δὲ καὶ τὸ δορυσσόος καὶ τὸ λαοσσόος τινὲς ἐτυμολογοῦσι (inde ab ὁ κακῶς σωθησόμενος desunt in A). sch. IV 45 c sch. T Ν 128 sch. BT Τ 48 sch. Pind. Pyth. XII 42 Hesych. Phot. Suid. λαοσσόος Lex. Bachm. 288, 8 Et. M. 556, 33 (cf. Gen.) Eust. 1111, 60; 1780, 48

6 Eust. 62, 45 14 sch. V 14/16 e. f Greg. Cor. Dial. dor. 103: βαίτην τὴν διφθέραν λέγουσι. Hesych. Suid. βαίτη Poll. X 175 Et. M. 193, 2 (cf. Gen.) Herodian. I 344, 3; II 426, 14 Lentz 17 Greg. Cor. Dial. dor. 104: ὄλπις λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἁλιεύς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἀγρεύων ἰχθῦς. ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε̄ ἔλπις καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς ō ὄλπις. sch. I 42 b cum loc. sim.

---

8 ἀπὸ τούτου, ἐκ. ἀλ. GUEA ὅπου K 11 τοῦ αἴτης cod. βίαν cod. αἱρεθεῖσα scripsi et hic et in glossa subsequente: εὑρεθεῖσα codd. 12 τὴν βίαν libri 17 λέπις cum Gregorio E καὶ ἐν ὑπ. GUEAT, καὶ ὑπ. P inter τοῦ et ō suppl. Ahrens e Gregorio: ⟨ε̄ ἔλπις καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς⟩

Ὄλπις, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων ἢ ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων. ἔστι δὲ πεποιημένον ἢ κύριον.

QUEAT f. Ὄλπις δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως, ἤγουν παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν· ὄλπην γάρ φασι τὴν λήκυθον, ὡς εἶναι παρὰ τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα. 5

g. Ὄλπις ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων, ἵν' ᾖ ἐπίθετον τῶν ἁλιέων. ἢ κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων· εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι.

KQUEA 27 a. καἴκα μὴ 'ποθάνω: καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω, φησίν, ὅμως εὐφρανθήσῃ, ὅτι ἔρριψα ἐμαυτόν. 10

K b. τό γε μὰν τεόν: ἤγουν τό γε σὸν μέρος, ἤτοι κατὰ τὸ σὸν θέλημα, ἡδὺ τὸ θανεῖν μέ ἐστί σοι. ἢ ὅτι ὅσον περὶ σοῦ ἡδὺ τὸ θανεῖν ἐστί μοι.

QUEAT c. τό γε μὰν τεόν: τό γε σόν, ἤγουν περὶ σοῦ, ἡδὺ τὸ θανεῖν ἐστί μοι. ἢ ὅτι ἡδύ σοί ἐστι τὸ θανεῖν με· ἡσθήσῃ γάρ, ὅτι ἐκινδύνευσα. 15

KQUEAT 29 a. τηλέφιλον: τὸ φύλλον τῆς μήκωνος, ὅπερ τύπτοντες ἐσημειοῦντο τὸν ἔρωτα, εἰ ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, οἱ ἐρῶντες. 20

b. βοτάνιον δέ ἐστιν ἐν τῇ πλήξει φωνοῦν, σημαῖνον φιλεῖσθαί τινα ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου ἢ τῆς ἐρωμένης. εἴρηται δὲ κατὰ κοινωνίαν ⟨τοῦ τ̄⟩ πρὸς τὸ δ̄, οἷον δηλέφιλόν τι ⟨ὄν⟩, τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν.

c. ἔστι δὲ φυτάριόν τι, ὅ τινες τῶν ἐρωτικῶν τιθέντες ἐπὶ τῶν ὤμων ἢ τῶν καρπῶν ἐπικρούουσι. καὶ ἐὰν μὲν 25

4 sch. II 156 Athen. XI 495 c Hesych. Suid. ὄλπ.
21 Hesych. τηλέφιλον· φυτόν τι. τινὲς ἀείζωον ἄγριον.

1 ἢ ὁ—ἀγρεύων om. GUEAPT 2 PT add. ὄνομα post πεποιημένον et ὄνομα τοῦ ἁλιέως post κύριον 15 περὶ σοῦ scripsi: παρὰ σοὶ codd. 16 ἢ ὅτι—θανεῖν με in codd. post ἐκινδύνευσα, transposui ἥσθῃς codd., corr. Ahrens 21 βοτάνιον K: βοτάνη GUEA: βότανον T 22 ἢ Ahrens e cod. Genev.: καὶ codd. nostri τῆς om. K 23 ⟨τοῦ τ̄⟩ suppl. Ziegler e sch. e 24 ⟨ὄν⟩ suppl. Call. 25 φίλτρον UEAT 26 τὸν καρπὸν GUEAT

ἐρυθρὸν ⟨γένηται⟩, καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον νομίζουσιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, τοῦ χρώματος δ' ἐμπρησθέντος ἢ ἑλκωθέντος μισεῖσθαι.

d. τηλέφιλον: ῥιζίον τι θαμνῶδες, κάτωθεν δὲ ἀνα- QUEAT
5 βαίνει τρίκλωνον, τοὺς δὲ κλῶνας ἔχει δοχμῆς μείζονας σπιθαμιαίας. τὰ δὲ φύλλα ἔοικε τῷ σπειρομένῳ λωτῷ. λοβὸν δὲ ἀφίησιν ἑλικοειδῆ, ἐν ᾧ τὸ σπέρμα· οὗ ἐπιχριομένου ὁ χρὼς ἐξαιμάττεται καὶ τύπους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες,
10 ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τὸν πῆχυν, ἀπεπειρῶντο τοῦ ψόφου.

e. τηλέφιλον: τηλέφιλόν ἐστι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. PT
ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν εἶναι τὸ τηλέφιλον. εἴτε δὲ τοῦτο εἴτε ἐκεῖνό ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον, καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδίδου
15 αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. εἴρηται δὲ τὸ τηλέφιλον κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ̄ πρὸς τὸ δ̄, οἱονεὶ δηλέφιλον, τὸ δηλοῦν τὸν φίλον.

f. ποτεμάξατο: προήκατο τὸν ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ψόφον, K U[g] E[g]
διὰ τὸ μὴ κτύπον ποιῆσαι πρὸς τὸν πῆχυν.

20 g. πλατάγημα: τὸ πλαταγώνιον. ἔστι δὲ τὸ τῆς μήκω- KGUEAT
νος φύλλον, ὃ τιθέντες κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον τύπτουσι τῇ δεξιᾷ, ὥστε πλατάσσειν.

30. ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ: τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς ⟨πῆχυν — κυρίως γὰρ πῆχυς τὸ⟩ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶ-

---

20 sch. XI 57 b. c Hesych. πλαταγώνιον· τὸ τῆς μήκωνος καὶ ἀνεμώνης φύλλον. id. ἐπλατάγησεν Phot. πλαταγώνιον Suid. πλαταγώνιον et πλατυγίζει sch. Ar. Equ. 830 Poll. IX 127

---

1 suppl. Call. 5 δοχμῆς Geel: δραχμῆς codd. σπιθαμιαίους prop. Geel, ⟨καὶ⟩ σπιθαμιαίους Ahrens 7 ἐπιχειρουμένου G 14 καὶ πληττ.—τηλέφιλον desunt in P 18 προήκατο Geel: προσήκατο codd. τὸν et διὰ seqq. om. K
22 πλατάσσειν cod. Genev. teste Ahrensio: πατάσσειν codd. nostri
24 Ahrens e Suidae glossa πῆχυς supplevit

νος — καί φησι· πρὸς τὸν πῆχυν ἐξεμαράνθη ψόφον μὴ ποιῆσαν.

31 a. Γροιώ: τινὲς ὄνομα κύριον τὸ Γροιώ· οὐδέποτε γὰρ τὴν γραῖαν οὕτως φασί. τινὲς δὲ ⟨ἀγροιώ,⟩ τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τρεφομένην. 5

P b. ἀγροιώ: ἡ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν. ἢ κύριον ὄνομα.

KGUEAT 32 a. ποιολογεῦσα: ἀναλεγομένη τοὺς στάχυας. ποίαν δὲ ἴσως τὸν πυρὸν κατ' ἐξοχήν, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν.

UEAT b. ποία κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ποία ἡ βοτάνη. 10

K c. ἡ πρὶν καλάμην συλλέγουσα καὶ σταχυολογοῦσα.

P d. ποιολογεῦσα: ἀσταχυολογοῦσα. κυρίως δὲ ποία ὁ πυρός.

KGUEAT e. παραιβάτις: ἢ ὄνομα κύριον ἢ ἡ παροδῖτις.

GUEAT f. ἢ ⟨ἡ⟩ παραπορευομένη [θεὸς ἢ] ἔριθος.

KGUEAT 35 a. ἐριθακίς: μισθώτρια ὑποκοριστικῶς. ἢ ὄνομα 15 κύριον. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα.

PT b. ἐριθακίς: ἢ ἔριθος καὶ μισθία ἢ ὄνομα κύριον.

U[g]E[g] [c.] ⟨ἐριθακίς:⟩ ἡ περὶ τὰ ἔρια θακοῦσα.

GUEAT 36 a. ἐνδιαθρύπτῃ: ἀπονοῇ, ἐμβλακεύῃ, σπαταλᾷς, τρυφᾷς. 20

K[g] b. ⟨ἐνδιαθρύπτῃ:⟩ ἀκκίζῃ, κενοδοξεῖς, σπαταλᾷς.

U[g] c. ⟨ἐνδιαθρύπτῃ:⟩ ἀποσεμνύνῃ μοι ἤτοι κενοδοξεῖς.

---

8 sch. Eur. Tr. 20 Hesych. Suid. ποία Et. M. 677, 50 (cf. Gen.) Et. Gud. 472, 17 Sturz Et. Zon. 1563 Eust. 1851, 50 15 Eust. 412, 41: ὅτι δὲ Θεόκριτος τὴν παρ' αὐτῷ ἐριθακίδα ἤτοι μισθώτριαν παραιβάτιν λέγει καὶ διὰ τί, ζητητέον ἐκεῖ. id. 1162, 23

---

1 πρὸς τὸν π. om. GUEAT ἐξεμαλήθη (leg. -μαλάχθη) ET 2 ποιήσας K 3 Γροιώ bis K: Ἀγροιώ cett. οὐδέποτε K: οὐδέπω cett. 4 supplevi 5 τρεφομένην om. GUEAT 8 τὸν π. κατ' ἐξοχήν K: διὰ τὸ τὸν π. κατέχειν cett. 12 ποιὸς cod. 15 ⟨ἡ⟩ add. Ahrens, idem vocem θεὸς del. ut dittographia ortam ex ἔριθος. θεὸς ἢ ἔρ. om. G 16 ἢ ὄνομα κύριον om. KG 17 ⟨ἐρίθακος⟩ ante ὄρνεον suppleri vult Ahrens ἐφ' οὗ Brubach. in marg. 18 post l. add. T: ἡ δούλη ἀπὸ τοῦ ἔριθος ἡ ἀκόλουθος 22 κενοδ. etiam P[g]

37. ἅλλεται ὀφθαλμός μευ: δοκοῦσιν ὄψεσθαί τινα τῶν οἰκείων, ἂν ἅλλωνται οἱ ὀφθαλμοί [μου]. KGUEAT

38. ἀσεῦμαι: Ἰωνικῶς λυπηθήσομαι, ἀδημονήσω· ἄση γὰρ ἡ ἀδημονία. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ πλησιάσω. K

5 [40—42 a.] ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. U[g]E[g]

b. Ἱππομένης: Ἱππομένης ὁ υἱὸς ⟨Μεγ⟩αρέως τῆς Σχοινέως Ἀταλάντης τῆς δρομαίας ἐρασθεὶς Ἀφροδίτης συνεργούσης ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνιζόμενον τῷ δρόμῳ ἡττηθέντα θνήσκειν ἢ παρελθόντα δρόμῳ 10 λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς θεᾶς ⟨παραγενομένης⟩ τῷ δρόμῳ μῆλα χρυσᾶ ⟨ἐκ⟩ τοῦ τῶν Ἑσπερίδων κήπου ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν. οὕτως ⟨δὲ⟩ ἀσχολουμένης τῆς κόρης περὶ τὴν τῶν μήλων συλλογήν, ἐλείφθη. λαβὼν δ' αὐτὴν γυναῖκα μετεμορφώθη εἰς λέοντα ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν αὐτῇ KGUEAT

6 Prob. Verg. Buc. VI 61: Atalantam Schoenei filiam virginem velocissimam multi petebant. praescriptum est a patre, ut is haberet, qui cursu superasset, et victus interiret. tunc indignata Venus esse aliquam, quae foedera ipsius nesciret, hortata est Hippomenem, ut eam peteret uxorem, deditque tria mala aurea lecta de arbore, quam Hesperides trans Oceanum servabant. cum his malis cursum Hippomenes intendit et ita, ut erat a Venere demonstratum, in latus unum abiecit, longius item aliud et prope finem tertium. haec dum virgo colligere desiderat universa, victa tradita est uxor Hippomeni. sed cum impatientius virginitatem eius Hippomenes voluisset

2 οἱ ὀφθαλμοί μου post δοκοῦσιν est in codd., transp. Duebner μου simul deleto 4 interpretes illi ᾄσσω = ἀΐσσω in animo habuisse videntur 6 ⟨Μεγ⟩αρέως scripsi suadente Duebnero vulgatam fabulae formam secutus: Ἄρεος codd. 7 Ἀφροδίτη συνεργοῦσα K 9 ἡττηθέντα θνήσκειν K: ἡττηθέντα καὶ τῆς ζωῆς στερηθῆναι U: ἡττηθῆναι cett. παρελθόντα K: παρα (vel περι) γενόμενον cett. 10 supplevi e scholio gemino d verbis τῷ δρόμῳ, quae post κήπου in codd. sunt, simul huc translatis 11 μῆλα — αὐτῶν K: χρυσᾶ μῆλα λαβὼν τοῦ τῶν Ἑσπ. κήπου τῷ δρόμῳ ἔφθασε τρέχειν U: μῆλα ἔφθασε τρέχειν cett. ⟨ἐκ⟩ supplevi e sch. c 12 οὕτως om. K ⟨δὲ⟩ suppl. Call. 13 περὶ τὴν — συλλογήν K: ἐπὶ τὴν — συλλογήν GUEA: ἐπὶ τῇ — συλλογῇ T ἐλείφθη et γυναῖκα om. GUEAT

UEAT c. ἐγκρατὴς ἐγένετο Ἱππομένης ὁ ⟨Μεγ⟩αρέως τῆς Ἀταλάντης μῆλα χρυσᾶ λαβὼν παρ' Ἀφροδίτης ἐκ ⟨τοῦ⟩ τῶν Ἑσπερίδων κήπου.

KGUEAPT d. ἁ δ' Ἀταλάντα: δύο Ἀταλάνται εἰσίν, ἡ μὲν Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Βοιωτίας. ἡ Σχοινέως τοίνυν θυγάτηρ Βοιωτικὴ 5 οὖσα καὶ δρομαία προέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴ τις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ. καὶ πολλοὺς θελήσαντας λαβεῖν αὐτὴν νικήσασα ἀνεῖλεν. Ἱππομένης οὖν λαβὼν χρυσᾶ μῆλα ἐξ Ἀφροδίτης [καὶ] παραγενομένης τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τοὐπίσω. ἡ δὲ εὐθέως περὶ τὸν ἵμερον τῶν μήλων ἐγένετο 10 καὶ ἡττήθη, ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησεν. ἡ δὲ Ἀρκαδικὴ Ἀταλάντη ἦν τοξότις δεινή.

KGUEA e. ὡς εἶδεν: ὅτε εἶδε ⟨. . .⟩ τῶν μήλων αὐτοῦ ἐρασθεῖσα.

PT f. ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη: ἀντὶ τοῦ εὐθέως. καὶ Ὅμηρος 15 (*T* 16)· 'ὡς ἴδεν, ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος'.

---

eripere, secesserunt in lucum (locum *codd., corr. Keil*) Matris Deum ibique demutati sunt in leones. Philarg., sch. Bern., Serv. ib. Serv. Verg. Aen. III 113 cf. Robert *Herm. 22, 1887, 448 Papiri greci e lat. pubbl. d. Soc. Ital. 2, 1913, n. 130*
4 sch. Eur. Phoen. 150 sch. Apoll. Rhod. I 769 sch. Stat. Theb. VII 267 Apoll. Bibl. III 109

---

1 ⟨Μεγ⟩αρέως scripsi ut supra: Ἄρεος codd. 2 ⟨τοῦ⟩ suppl. Ahrens 5 post θυγάτηρ **PT** inserunt verba de fine scholii petita: ἡ μὲν οὖν Ἀρκαδικὴ Ἀταλάντη τοξότις ἦν (δεινή add. **T**)· ἡ δὲ 6 οὖσα καὶ δρ. **UEA**: οὖσα δρ. **K**: δρ. οὖσα **GPT** 7 verba λαβεῖν αὐτὴν (τοῦ λαβ. αὐτ. **K**, om. **P**), quae in libris post δρόμῳ leguntur, huc transp. Ahrens νικήσασα Reiske: νικῆσαι **GUEAPT**: νικᾶν **K** 8 λαβὼν χρ. μῆλα ἐξ Ἀφροδίτης **KGUEA**: συνεργὸν ἔχων Ἀφροδίτην καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆς μῆλα χρ. **PT** καὶ παραγ.— ὁ δὲ om. **P** del. Ahrens 9 παραγενομένης scripsi: περιγενόμενος codd.: προγενόμενος Ahrens ἐκ τοῦ δρόμου **K** ἔρριψεν **K** rescriptus, sed **Apogr. Barb.** ἔρριπτεν exhibet cum cett. 11 ἡττήθη **K**: ἐλείφθη cett. verbis ἡ δὲ Ἀρκαδικὴ seqq. hoc loco omissis **PT** add. καὶ γυναῖκα αὐτὴν ἔλαβεν 13 ὅτε Adert: ὅτι codd. lac. ind. Ziegler τῶν μήλων **K**: τὰ μῆλα cett. ἐρασθεῖσα **K**: ἠράσθη **UEA**: om. **G** 16 ὡς εἶδ' Hom.

[g.] ἐπιμονὴ τὸ σχῆμα καὶ ἐπανάληψις καὶ ἔστι τῆς γλυ- U[g] E[g] P[m]
κύτητος.

43—45 a. τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ⟨ἀπ' Ὄθρυος K G[1.2] U[1.2] E[1.2] A[1.2]
ἄγε⟩ Μελάμπους: Νηλεὺς ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως τὴν
5 θυγατέρα Πειρὼ ἐκείνῳ δώσειν ἔφη γυναῖκα τῷ ἐξάξοντι τὰς
βοῦς αὐτοῦ ἀπὸ Ἰφίκλου | ἐκ Φυλάκης. Βίας δὲ ὁ Μελάμ- K G[1] U[1] E[1] A[1]
ποδος ἀδελφὸς ἤρα αὐτῆς σφόδρα. ὁ οὖν Μελάμπους ἐλθὼν
εἰς τὴν Ἰφίκλου χώραν διὰ τὰς βοῦς ἐδεσμεύθη παρ' Ἰφίκλου.
μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ἦν, πίπτειν μάντις ὢν
10 προεμήνυσεν. ἐφ' ᾧ καταπληχθεὶς ὁ Ἴφικλος ἔλυσεν. ἄγονον
δὲ ὄντα τὸν Ἴφικλον ποιήσας γόνιμον ἔλαβε τὰς βοῦς τρόπῳ
τοιῷδε (sequitur sch. c).

b. τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος: Νηλεὺς ἔχων P T
θυγατέρα Πειρὼ οὐκ ἐδίδου αὐτήν τινι γυναῖκα εἰ μὴ τῷ συν-
15 τιθεμένῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς Ἰφίκλου βοῦς. Μελάμπους δὲ
θέλων τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ Βίαντι τὴν κόρην δοῦναι τὸν κίν-
δυνον ὑπέστη. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων τοῦ Ἰφί-
κλου ἐν φυλακῇ ἐβλήθη. καὶ ἐκεῖ ὢν ἤκουσε λεγόντων τῶν
σκωλήκων ἐλάχιστον εἶναι τὸ περιττεῦον τῆς δοκοῦ εἰς διά-
20 βρωσιν καὶ προμηνύσας τῷ Ἰφίκλῳ τὴν τοῦ δόμου πτῶσιν
ἐθαυμάσθη ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἤρετο αὐτὸν ὡς μάντιν, πῶς ἂν
παῖδας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰτίας (sequi-
tur sch. c).

c. Φυλάκῳ τῷ πατρί, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Φυλάκη ἐκα- K G U E A P T

---

3 sch. Apoll. Rhod. I 118 sch. λ 287. 290 Apoll. Bibl. I 98—102 24 Eust. 1685, 37: ἐν ὑπομνήματι Θεοκρίτου φέρεται καὶ ὅτι ἐκτέμνοντί ποτε τῷ Φυλάκῳ ζῷα παρειστήκει παῖς ὢν Ἴφικλος. ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατὴρ καὶ ἀνατείνας ἣν κατ-

---

5 ἐξάξοντι K: ἐξαγαγόντι G² (om. G¹): ἐξάγοντι cett. 9 δωματίου K: δώματος cett. 10 ἄγονον—τοιῷδε K: καὶ ἀπέστειλε (ἀπέλυσε GEA) σὺν τοῖς βουσὶ καὶ ἔγημε Βίας τὴν Πειρώ cett. 13 post Νηλεὺς add. ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως T 14 Πηρὼ P 24 Φυλάκῳ—ἐκαλεῖτο, τέμνοντι [δένδρον] K: ἐκτέμνοντι δέ ποτε τῷ Φυλάκῳ GUEA: ἐκτέμνοντι τῷ πατρὶ Φυλάκῳ ποτὲ PT. δένδρον in cod. K ex sequentibus irrepsisse patet. ζῷα ex Eustathio addi vult Jacobs *Spec. emend. in aut. vet. 1786, 41*

λεῖτο, ἐκτέμνοντι ὁ Ἴφικλος παῖς ὢν παρίστατο· ὃν ἐκπλῆξαι ὁ πατὴρ θέλων ἣν εἶχε μάχαιραν εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι ὥρμησε, καὶ συνέβη ἐπενεγκεῖν αὐτὴν τοῖς μορίοις τοῦ παιδός. ἐπεὶ δὲ ἄγονος ἦν ὁ Ἴφικλος, εὑρὼν ὁ Μελάμπους τὴν μάχαιραν ἐκέλευσε τὸν ἰὸν ἀποξέσαντα πίνειν. καὶ οὕτως 5 αὐτὸν πατέρα ἐποίησε καὶ λαβὼν τὰς βοῦς διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ Βίαντι τὸν τῆς Πειροῦς γάμον περιεποιήσατο.

PT d. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Argon. I 118—121 cum sch.).

GUEAT e. χὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος: καὶ ὁ Μελάμπους ἦγε τὴν 10 Ἰφίκλου ἀγέλην Νηλεῖ εἰς Πύλον, ἵνα ἄγηται τῷ ἀδελφῷ τὴν Πειρώ, ἥτις ἔτεκεν Ἀλφεσίβοιαν, μητέρα Μελάμποδος ἴσως ἑτέρου.

PT [f.] ἀπ' Ὄθρυος: οἱ μὲν πόλεως ὄνομά φασιν εἶναι τὸ Ὄθρυς, οἱ δὲ τὴν φυλακήν. ἤγουν· ἀπὸ τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ 15 ἐφυλάσσοντο οἱ βόες, ἢ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ἦσαν.

KGUEAT g. Μελάμπους δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη παρὰ

εἶχε μάχαιραν, εἶτα εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι θελήσας, ἐπήνεγκεν αὐτοῦ τοῖς μορίοις οὕτω συμβάν. Μελάμπους δὲ αὐτὴν ἀνευρὼν ἐκέλευσε τὸν Ἴφικλον ξέσαντα τὸν ἰὸν πίνειν. καὶ αὐτὸς ποιήσας οὕτω γίνεται παίδων πατήρ. Steph. Byz. Φυλάκη
17 sch. Apoll. Rhod. I 121: μήτηρ δὲ Μελάμποδος Δωρίππη, ὡς Διευχίδας. φησὶ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος,

---

1 παρίστατο **K**: παρειστήκει cett. 2 θέλ. ὁ πατὴρ **PT** εἰς τὸ πλησίον—παιδός **K**: ταύτην εἰς τὸ πλ. δένδρον ἐκπλῆξαι ὁρμήσας συνέβη αὐτῷ ἐπεν. (μετεν. **G**) τοῖς μορ. **GUEA**: ἐπήνεγκεν αὐτοῦ τοῖς μηρίοις καὶ ταύτην εἰς τὸ πλ. δένδρον ἔπηξε **PT** 4 ἐπεὶ—Ἴφικλος om. **GUEAPT** post ἄγονος Call. suppl. ἐκ τοιαύτης αἰτίας εὑρὼν ὁ Μ. τὴν μάχαιραν **K**: ταύτην οὖν (ὁ add. **PT**) Μ. ἀνευρὼν cett. 5 τὸν ἰὸν ἀποξ. **K**: τὸν Ἴφικλον ἀποξ. τὸν ἰὸν cett. 6 ἐποίησε καὶ λαβὼν τὰς βοῦς **K**: ποιήσας παίδων ἔλαβε τὰς βοῦς καὶ **GUEA**: παίδων ποιήσας ἔλαβε τὰς βόας καὶ τῷ Νηλεῖ ταύτας διδοὺς **PT** 7 Πηροῦς **P** περιεποίησεν **PT** in fine add. ἤρα γὰρ αὐτῆς σφόδρα (οὗτος add. **G**) **GUEA** 8 haec verba, quae in libris una cum scholiis 2 d et 8/9 a idyllii argumento adhaerent, ad Melampodis fabulam pertinere vidit Bethe *De Theocriti edit. antiquiss., Ind. schol. Rostoch. 1896, 11* 15 Φυλάκην Wilamowitz

τῆς μητρὸς Ῥοδόπης ἐν ὑλώδει τόπῳ, παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. διὰ τοῦτο Μελάμπους ἐκλήθη.

h. Ἀλφεσιβοίης: Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος Σαλμωνεύς, KGUEAPT
5 ἐξ οὗ Τυρώ, ἐξ ἧς καὶ Κρηθέως Νηλεύς, ἐξ οὗ Πειρώ, ἐξ ἧς Ἀλφεσίβοια.

[46.] ⟨Κυθέρειαν:⟩ τὴν Ἀφροδίτην παρὰ τὸ αἰτίαν U^g E^g εἶναι τοῦ κύειν.

48 a. ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν: ὥστε οὐδὲ τελευ- KGUEAT
10 τήσαντα τὸν Ἄδωνιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς μαστοῦ χωρίζει, ἀλλ' ἀεὶ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ Ἄδωνις ἓξ μῆνας παρὰ Περσεφόνῃ ποιεῖν, ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ Ἀφροδίτῃ.

b. ⟨ἄτερ μαζοῖο:⟩ ἄνευ τοῦ συγκαθεύδειν καὶ προσ-
15 στερνίζεσθαι.

c. ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν: δοκεῖ γὰρ ὁ Ἄδωνις ἓξ P μὲν μῆνας παρὰ Περσεφόνῃ, ἓξ δὲ παρὰ Ἀφροδίτῃ εἶναι.

d. λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ἀδώνιδος, ὅτι καὶ ἀποθανὼν ὁ GUEAPT Ἄδωνις ἓξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Ἀφροδίτης,
20 ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Περσεφόνης. τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς· ὅτι ὁ Ἄδωνις ἤγουν ὁ σῖτος ὁ σπειρόμενος ἓξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ἀπὸ τῆς σπορᾶς καὶ ἓξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἡ Ἀφροδίτη, τουτέστιν ἡ εὐκρασία τοῦ ἀέρος· καὶ ἔκτοτε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι.

25 49—51 a. ὁ τὸν ἄτροπον: ἄτρεπτον, ἀμετακίνητον, KGUEAT

ὅτι τεκοῦσα αὐτὸν ἡ μήτηρ εἰς σύνδενδρον ἐξέθετο τόπον. συνέβη δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὑπὸ ἡλίου μελανθῆναι ἀσκίους ὄντας.

4 sch. Apoll. Rhod. 532, 34 Keil sch. Pind. Pyth. IV 190
25 Hesych. ἄτροπον· ἄτρεπτον.

---

1 ὑλώδει scripsi a scholiasta Apollonii edoctus: ὑψηλῷ codd.: ψιλῷ Ahrens 2 μόνον K, μόνος G 4 Αἰόλου καὶ Ἕλλ. Σάλμων PT 5 Πηρώ KP 12 ἓξ μῆνας—ὁμοίως δὲ K: καὶ μῆνας ἓξ—ὡς cett. 14 l. suppl. Ahrens 18 λέγεται G: λέγει UEAT: λέγουσι P 25 verbis ἄτρεπτον — ὡς omissis GUEAT incipiunt a τοῦ Ἐνδυμίωνος

αἰώνιον καθεύδων ὕπνον. φασὶ γάρ, ὡς Ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ Σελήνη κατὰ τὸ Λάτμιον ὄρος τῆς Καρίας κυνηγετοῦντος. φιλοκύνηγος δὲ ὢν ἡμέρας ὕπνωττε, κατὰ τὰς νύκτας δὲ λαμπούσης τῆς Σελήνης ἐθήρευε διὰ τὸ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον

---

1 sch. Apoll. Rhod. IV 57: Λάτμος ὄρος Καρίας, ἔνθα ἔστιν ἄντρον, ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων, ἔστι δὲ καὶ πόλις ἡ λεχθεῖσα Ἡράκλεια. τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης, παρὰ Διὸς εἰληφότα τὸ δῶρον ἵν (Schaefer, ἐν cod.) αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι· καὶ Πείσανδρος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ Φερεκύδης καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν (fgm. 6 Schneider p. 25) καὶ Θεόπομπος ὁ ἐποποιός (Meineke, ἐν ἐποποιοῖς cod.). ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ Ἥρας εἰδώλῳ παραλογισθῆναι [τὸν ἔρωτα del. Keil] νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς Ἅιδου. περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστοροῦσι Σαπφὼ καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρωπείας (Εὐρώπης cod., fgm. 24 Schneider p. 35). λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναί φησι τῆς Ἥρας, διόπερ Διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἦλιδος αὐτὸν βασιλεῦσαί φησι. τινὲς δὲ διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναί φασιν αὐτὸν καὶ αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς ἀεὶ καθεύδειν. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Σπαρτιάτην, οἱ δὲ Ἠλεῖον. ἔνιοι δὲ ἀναιροῦσι τὸν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνος ὕπνῳ μῦθον. φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον νύκτωρ πρὸς τῇ σελήνῃ κυνηγεῖν διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς, τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὥς τινας οἴεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. οἱ δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον λέγοντες ὡς ἄρα Ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ, παρασχεῖν δὲ αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην ἔν τε φωτισμοῖς καὶ κινήσεσι, δι' ὃ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν. τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι τὸν Ἐνδυμίωνα, ἀφ' οὗ καὶ παροιμία 'Ἐνδυμίωνος ὕπνος' ἐπὶ τῶν πολὺ κοιμωμένων ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. καὶ Θεόκριτος μέμνηται· 'ζαλωτὸς μὲν ἔην ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων Ἐνδυμίων'. de allegorica fabulae interpretatione: Germ. sch. Arat. Phaen. p. 201 Breysig Plin. Hist. nat. II 43 Myth. vat. I 229 Fulg. Myth. II 16

---

2 κατὰ—Καρίας κυνηγετοῦντος K: ἦν δὲ οὗτος κατὰ—Καρίας cett. 3 φιλοκύνηγος—ἐξιέναι ut supra K: φιλοκύνηγος ὢν καὶ τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς Σελ. ἐξῄει πρὸς θήρας διὰ—ἐξιέναι· τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκάθευδε cett.

τὸν καιρὸν ἐξιέναι. οὕτως Νίκανδρος (cf. fgm. 24 Schneider in sch. Apoll. infra cit.). μακαρίζω, φησί, διὰ τὸ ἐκεῖνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ Σελήνης, ἐμὲ δὲ ὑπὸ σοῦ μισεῖσθαι.

b. Ἐνδυμίων παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων ἠράσθη Ἥρας.
5 ἐφ' ᾧ χαλεπήνας ὁ Ζεὺς ἐποίησε διαπαντὸς καθεύδειν ἀθάνατον. τὸ δὲ ἄντρον, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας.

c. ζαλωτὸς μέν: Ἐνδυμίωνος ἠράσθη Σελήνη καὶ κατὰ PT τὸ ὄρος τὸ Λάτμιον τῆς Καρίας κυνηγετοῦντι ἐμίγη· καὶ ἀλληγοροῦσιν, ὡς ⟨. . .⟩ φιλοκύνηγος ὢν τῇ Σελήνῃ συνεθήρα
10 νυκτός, ἡμέρας δὲ ὕπνωττεν.

d. Ἰασίωνα: Ἰασίων ὁ Κρής, Κρήτης βασιλεύς, υἱὸς KGUEAPT ἦν Μίνωος καὶ Φρονίας νύμφης. τούτῳ ἐν λειμῶνι κοιμωμένῳ ἡ Δημήτηρ συνῆλθε καὶ ἔτεκε τὸν Πλοῦτον.

e. βέβαλοι: ἀμύητοι, ἀμυστηρίαστοι, μυστήρια μὴ KGUEAT
15 ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα Ἰασίωνος καὶ Δήμητρος.

52. τὰν κεφάλαν: ὡς ἡμέραν. πολλὰ γὰρ ⟨Αἰολικὰ⟩ σῴζεται παρὰ Συρακουσίοις.

54 a. ὡς μέλι τοι: ὅπως τοῦτό σοι ὡς μέλι γλυκὺ KGUEAPT
20 κατὰ βρόχθοιο, τουτέστι τοῦ φάρυγγος, γένηται.

[b.] ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο: PT βρόχθος λέγεται τὸ ἐπίλακκον μέρος, τὸ μετὰ τὸν τράχηλον, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν.

---

11 Hes. Theog. 969 sqq. sch. ε 125

---

1 Nicandri nomen, quod in codd. ad sch. 52 delapsum invenitur, huc pertinere vidit Buck (38); cf. notam ad sch. 52 2 μακαρίζων K 8 Λάτμον codd., corr. Call. 9 lac. indicavi, cum interpretationem allegoricam ipsam interiisse Apollonii scholia satis doceant 11 ὁ Κρής et υἱὸς—νύμφης om. KGP 13 Πλοῦτον Tricl.: Πλούτωνα codd. nostri 15 post ἔχοντες add. βέβηλα K μυστικὸν K: μυστηριακὸν cett. 17 ὡς ἡμέραν. οὕτως Νίκανδρος K: Νίκανδρος κεφαλὰν ὡς ἡμέραν cett. cf. O. Schneider *Nicandr. 135.* Buck verba codicis K οὕτως Νίκανδρος ad Endymionis fabulam suo iure revocavit, v. sch. 49—51 a πολλὰ seqq. om. K ⟨Αἰολικὰ⟩ vel simile quid intercidisse monuit Geel

IV. *Νομεῖς*

KGUEAPT a. ⟨*Ἐπιγράφεται*⟩ *τὸ εἰδύλλιον τοῦτο* ⟨*Αἰπολικὸν καὶ*⟩ *Βουκολικόν. ἔστι Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος, οἳ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ τὸν Κορύδωνα βοῦς νέμοντά τινος Αἴγωνος, ὅν φησιν εἰς Ὀλυμ-* 5 *πίαν ὑπὸ Μίλωνος τοῦ παλαιστοῦ ἀπαχθῆναι λίαν ἰσχυρὸν ὄντα, ὅπως ἀγωνίσηται· τὸν δὲ Βάττον ταῦτά τε πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ ἔτυχον αἱ βόες βουκόλου καί εἰσι λεπταί. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλικῆς ὑπόκεινται.*

KGUEA b. *Βάττος αἰπόλος καὶ Κορύδων βουκόλος ἀμοιβαίως πρὸς* 10 *ἀλλήλους διαλέγονται. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλικῆς. αἱ δὲ βόες Αἴγωνος· οὗτος πεπόρευται Ὀλύμπια μετὰ Μίλωνος ἀγωνιούμενος.*

Tit.: *Νομεῖς. Βάττος αἰπόλος Κορύδων βουκόλος* **K**^{r} super scholiis: *Νομεῖς Β. καὶ Κ.* **G**: *ἐπιγραφὴ* (om. **E**) *τῶν εἰς Κορύδωνα ἢ νομεῖς Β. καὶ Κ. ἢ φιλαλήθης ἢ* (*ἢ* om. **E**) *Β.* **UE**: *βουκολιασταὶ ἢ νομεῖς. Β. Κ. ὑπόθεσις τῶν εἰς Κορύδωνα. φιλαλήθης ἢ Β.* **P**: *ἡ ὑπόθεσις τῶν εἰς Κορύδωνα ἢ νομεῖς Β. καὶ Κ. ἢ φιλαλήθης ἢ Β.* **T**: *Αἴγων* sch. III 1 a: ⟨*Αἰπολικὸν καὶ*⟩ *Βουκολικόν* arg. a: deest in **A**. super verbis poetae **K**^{r} falso posuit titulum id. V: *ὁδοιπόροι. αἰπολικόν, ποιμενικόν. βουκολιασταὶ δωρίδι. αἰπόλος Κομάτας* 2 ⟨*ἐπιγρ.*⟩ *τὸ εἰδ. τοῦτο* ⟨*αἰπ. καὶ*⟩ *βουκ.* scripsi: *τοῦτο τὸ εἰδ* ⟨*αἰπ. καὶ*⟩ *βουκ.* Ahrens: *τοῦτο τὸ εἰδ. βουκ.* **GUEA**: *τοῦτο τὸ βουκ.* **PT**: *τοῦτο βουκολιακόν* **K** 3 vulgo post *ἐστί* interpungitur, quod Ahrens mutavit. *ἐστι. Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος* **GUEA**: *ἐστι. Βάττου μὲν αἰπόλος, Κορύδωνος δὲ βουκολικός* **K**: *ἐστι. Βάττου μὲν αἰπόλου, Κορύδωνος δὲ βουκόλου* **PT**: *ἐπεὶ Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος* Ahrens in ed.: *ἐπὶ Βάττου μὲν αἰπολικόν, Κορύδωνος δὲ βουκολικόν* idem *Philol. 33, 1874, 399* 4 *ὑπὲρ* pro *πρὸς* **K** *ἀμοιβ.* om. **P** 5 *βουκόλου* ante *τινὸς* add. **PT** 6 *ἀχθῆναι* **GPT** 8 *οἱ β.—λεπτοί* **KGE** 9 *ἐν Κρ. τῆς Ἰταλικῆς* (*τῇ Ἰταλικῇ* **GUEA**) *ὑπόκεινται* **KGUEA**: *διάκεινται ἐν Κρ. τῆς Σικελίας* **PT** 10 *Β.* [*μὲν*] *αἰπ. καὶ Κ. βουκ.* **G**: *Κ. αἰπ. καὶ Β. βουκ.* cett. *ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλ.* scripsi: *ἀλκεσίδου πρὸς ἀλλ.* **UEA**: *ἀλκεσίδαι* (*αι* rubro) **K**: *πρὸς ἀλλ.* **G** 11 *Ἰταλικῆς* **K**: *Σικελίας* cett. 12 *οἱ* **G** *οὗτος—ἀγωνιούμενος* **K**: *οὗτος δὲ πεπ. εἰς τὴν Ὀλυμπίαν διὰ* ⟨*τὸ*⟩ *ἀγωνίσασθαι μ. Μ.* **G**: *πεπ. οὗτος εἰς τὰ Ὀλύμπια ἀγωνίσασθαι μ. Μ.* cett.

c. οὐ πάντως δὲ ὁ Θεόκριτος γέγονε κατὰ τοὺς αὐτοὺς K1.2GUEAT
χρόνους τῷ Μίλωνι, ἐπεὶ μέμνηται αὐτοῦ, ἀλλ' d. ἔστι KGUEAT
πολὺ νεώτερος, εἴγε ὁ Μίλων τὴν ξ' πάλην νικᾷ παίδων, ὁ
Θεόκριτος δέ, ὥσπερ ἐδείξαμεν (cf. arg. III a cum adn.), κατὰ
5 τὴν ρκδ' Ὀλυμπιάδα ἤκμαζεν.

e. ἀρχαιότερος οὖν ὁ Μίλων· μέμνηται δὲ αὐτῶν τῶν KGUEAPT
πραγμάτων.

3 a. ἢ πᾷ ψε: τὸ ψε οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ σφε· ἤτοι KGUEA
ἤπού σφε, τουτέστιν ἤπου αὐτὰς ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις;
10 b. εἰώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸ τοῖς δεσπόταις ἀμέλξαι τὸ KGUEAT
γάλα ὕστερον καὶ ἑαυτοῖς λάθρα ἀμέλγειν.

c. ἢ πᾷ ψε: ἤπου αὐτάς· τὸ γὰρ ψε ἀντὶ τοῦ σφε PT
Δωρικῶς.

4 a. ὑφίητι τὰ μοσχία: πῶς, φησί, δύναμαι ἀμέλγειν KGUEAT
15 λάθρα, ὅπου γε ὁ πατὴρ τοῦ Αἴγωνος ὑποβάλλει τὰ ἴδια;

b. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι: ὑφίησιν, ὑποβάλλει. ὁ δὲ PT
γέρων οὗτος τάχα ἂν εἴη ⟨ὁ⟩ πατὴρ τοῦ Αἴγωνος.

[c.] ⟨ὑφίητι:⟩ καλλίστως τέθειται τὸ ὑφίησιν ἀντὶ τοῦ Pm
ὑποκάτω βάλλει.

20 [d.] μοσχία τοὺς ὑπομαζίους μόσχους φησί. UgEg

---

3 Paus. VI 14, 5 8 Greg. Cor. Dial. dor. 65: τὸ σφᾶς ψὲ λέγουσιν. ὡς Θεόκριτος· 'ἠπά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες;' τουτέστιν ἤπου αὐτάς, τὰς βόας, ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις. ib. 66: τὸ ὁμοῦ ἁμᾶ λέγουσι τρέποντες τὸ ου̅ εἰς α̅ καὶ τὸ ο̅ εἰς α̅, ὡς ἐν τῷ ἦπα ἀντὶ τοῦ ἤπου. Apoll. Dysc. Pron. 101, 2 Schneider

---

1 πάντα K1 ὁ et τῷ om. K2 γέγονε K2: λέγει K1: γεγονὼς cett. 2 αὐτοῦ ἀλλ' GUAT: αὐτῶ ἀλλ' K2E: ἀντ' ἄλλων K1 ante corr.: αὐτοῦ ἄλλῃ K1 rubro corr. 3 ξ' K: ἑβδόμην (i. e. ζ') cett. παίδων om. GUEAT 5 τὴν ρκδ' K: ρδ' cett. 6 οὖν ὁ GUEAT: καὶ K: δὲ P Θεοκρίτου post Μίλων add. PT μέμνηται seqq. om. P 9 ἤπού σφε Duebner: ποῦ σφε codd. ἤπου KU: ποῦ GA: om. E πάσας om. GUEA 10 ab εἰώθασι novum scholium incipit in GUEAT, cui lemma praefigunt τὰ ποθέσπερα πάσας εἰώθασι KT: εἴθισαν cett. τοῖς δεσπόταις Ahrens: τοὺς δεσπότας codd. 11 ἑαυτοῖς K: αὐτοὶ cett. λάθρα KGU: γάλα cett. 12 l. πα ψέ P καὶ ἄρα post ἤπου add. T

KGUEAT 5. *αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος*: ὁ δὲ βουκόλος, φησίν, εἰς τίνα χώραν ᾤχετο ἀφανὴς γενόμενος ἤδη;

6 a. *οὐκ ἄκουσας*: οὐκ ἀναγέγραπται ὁ Αἴγων νενικηκὼς Ὀλύμπια.

KGUEAPT b. *ἐπ' Ἀλφειόν*: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν· παραρρεῖ 5 γὰρ αὐτὴν ὁ Ἀλφειός.

GUEAT c. *Μίλων*: τὸν Κροτωνιάτην Μίλωνά φησιν, ὃν καὶ Ἀριστοτέλης (fgm. 477 Rose, 1556 b 3—9) πολυφάγον φησί. λέγουσι δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρεῖον. ἐβρώθη δὲ ὑπὸ κυνῶν· ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα 10 δὲ βαλόντας μέσον τοῦ ξύλου, θέλων ἐκβαλεῖν αὐτὸς τὸν σφῆνα ἐκρατήθη ἐκεῖ καὶ οὕτως ἐτελεύτησε.

KGUEAT 7 a. *καὶ πόκα τῆνος*: καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον εἶδεν, ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται; ἥκιστα γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἐλαίῳ χρῶνται. οὐχ ὥς τινες ἀναγινώσκουσιν *ἐλαιόν*, ὡς ἀραιόν, 15 ἵν' ᾖ σημαῖνον τὸ ἀγριέλαιον, ἐξ οὗ ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι γάρ, ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας λεγομένης δίδοται, ἥτις ⟨. . .⟩ ἀπέχει σταδίων ὀκτώ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (De mir. ausc. 51, 834 a 12). 20

---

5 Serv. Verg. Georg. III 19 7 Athen. X 412 e—413 a 17 Paus. V 15, 3 sch. Ar. Plut. 586 Suid. κοτίνου στεφάνῳ

---

1 l.: *αὐτός ἐστιν ἄφαντος* **K**: *ωὑτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος* **G**: *ωὑτὸς δ'* **UEA**: *αὐτὸς δέ* **T** 4 *Ὀλυμπιακά* **K** 5 l. om. **KGUEA** *ἀντὶ—Ὀλυμπίαν* **PT**: *Ὀλύμπια* **K**: om. cett. *παρ. γὰρ αὐτὴν* **K**: *παρ. γὰρ ἐκεῖσε* **PT**: *τὴν δὲ Ὀλυμπιάδα παρ.* cett. 13 *ἔλαιον εἶδεν, ὃ* **K**: *ἐλαίῳ ἐχρήσατο* (-*ίσατο* **ET**), *ὡς* (*ᾧ* **G**) cett. 15 *ὡς ἀραιόν* om. **GUEAT** 17 *γάρ, ὅτι ὁ Ὀλυμπ. στέφανος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου* **K**: *δέ, ὅτι οὗτος ἐκ τῆς καλλιστέως* (-*οῦς* **T**) cett. 18 *λεγομένης* Ahrens: *λεγόμενος* **K**: *γενόμενος* cett. haud pauca excidisse haec quae Aristotelis putantur verba docent: *ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος· ταύτης πάντα τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις ἐναντία πέφυκεν . . . . ἀπὸ ταύτης φυτὸν λαβὼν ὁ Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. ἔστι δὲ αὕτη* (h. e. oliva initio commemorata) *παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν, σταδίους ἑξήκοντα* (legas *ὀκτὼ* cum sch. Theocr.)

b. τινὲς ἐλαιὸν ὀξυτόνως ἐκδεχόμενοι τὸν ἐξ ἀγριελαίας GUEAT στέφανον οὕτως καλοῦσι.

c. ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν: ἔλαιον, [ἐν] ᾧ οἱ ἀγωνι- PT ζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἐλαιόν τὸ ἀγριέλαιον, ὅ ἐστι κότινον,
5 ᾧ οἱ νικήσαντες στεφανοῦνται.

8. κάρτος ἐρίσδεν: γράφεται κάλλος, καὶ ἔστι κάλ- KGUEAT λιον, ἵνα μὴ διττολογήσῃ βίην καὶ κάρτος λέγων.

9. ἔφαθ' ἁ μάτηρ: τοῦτο ἀμφίβολον· ἢ τὸν Αἴγωνα K ἔφη κρείττονα εἶναι τοῦ Πολυδεύκους ἢ ἐμέ.

10 10 a. σκαπάναν: δίκελλαν ἢ ἄμην· οἱ γὰρ γυμνασταὶ KGUEAT τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες καὶ τὰ ἄνω μέρη τοῦ σώματος ἀναρρωννύντες [οἱ ἀθληταί].

b. κῴχετ' ἔχων σκαπάναν: σκαπάνη ἐστὶ σκαφίον, ὃ PT οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσι. χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ
15 ἀθληταί, μάλιστα δὲ οἱ πύκται.

c. εἴκοτι τουτόθι μῆλα: θρέμματα. λέγει δὲ τούτων KGUEAT τὰ κρέατα, ἵνα ἔχῃ κρεωφαγεῖν. ὅτι δὲ μῆλα οὐ μόνον τὰ

10 Hesych. Phot. Suid. σκαπάνη Lex. Bachm. 365, 20 Bekk. An. gr. 301, 25 Phot. σκαφεῖον 17 sch. T *P* 550; AT

τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα κτλ. Hercules igitur secundum Mirabilium auctorem e Pantheo loco quodam sacro prope Ilissum in Attica sito olivae καλλιστεφάνου malleolum Olympiam deportavit, ita ut Olympica illa oliva et Olympicum Pantheum (sch. Pind. Ol. III 60; VIII 12 a) originem ducerent ab Attica. quae narratio, licet satis multum a vulgata fabulae forma differat, cum per se bene intellegatur, reicio cum Ernesto Maass *Deutsche Lit. Zeit. 16, 1895, 682* quae vel ad Aristotelis vel ad scholiastae locos emendandos prolata sunt (cf. Hemsterhuys *Ar. Plut. 1744, 185*; Lud. Weniger *Der heil. Oelbaum in Olympia, Progr. Gymn. Vimar. 1895, 17*).

2 οὕτως καλοῦσι scripsi: οὐ καλοῦσι codd.: οὐ καλῶς Duebner 3 del. Wilamowitz 6 γρ. καὶ κάλλος (ὃ add. T) καὶ κάλλιον GUEAT 10 δίκ. ἢ ἄμην K: ἢ δίκ. ἢ λισγάριον G: ἤγουν δίκ. ἢ λισγάριον ἢ σκαφίον, ὃ οἱ Ἀττικοὶ (ὃ Ἀττικῶς U, ὃ Ἀττ... A) ἄμην λέγουσι cett. 11 γυμνασίαν K 12 ἀναρρωννύντες K: ἀναδύοντες cett. extrema praeterm. Call., cf. sch. b 17 κρεωφαγεῖν Apogr. Barb.: κρεωσφαγεῖν G: κρέα φαγεῖν UEAT: κρεωσασχεῖν K: κρέως ἔσθειν vel ἐσθίειν caute prop. Ahrens

πρόβατα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα, λέγει Ὅμηρος (P 550)· 'ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει'· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βοείοις ἐχρῶντο κρέασιν.

PT d. μῆλα δὲ τὰ πρόβατα. ἐκ δὲ τούτου τὰ κρέατά φησιν, ἵν' ἔχῃ τρώγειν. 5

KGUEAT e. τουτόθι μᾶλα: ἐντεῦθεν μῆλα. αὐτὸν δὲ τὸν καρπὸν τῶν μήλων λέγει, καθὰ καὶ Μίλων ῥοιὰν ἔχων ἠγωνίζετο.

11a. τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν· ἀλλ' ἴσως λέγει, ὅτι πείσει καὶ τοὺς λύκους τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ὑπομεῖναι. φησὶν οὖν, ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμήναι ἂν ὁ Μίλων, ὅπου 10 γε καὶ τὸν Αἴγωνα τὸν ἀγροῖκον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι ἠνάγκασεν.

PT b. πείσαι τοι Μίλων: καὶ τοὺς λύκους τὰ τῶν κυνῶν ἤθη ἀπομάξασθαι καὶ λυσσᾶν πείσει ὁ Μίλων, ἐπεὶ ἐργάτην ἀθλῆσαι ἔπεισε. 15

U[g]E[g] c. ⟨λυσσᾶν:⟩ ἤγουν τὰ τῶν κυνῶν ἤθη ἀναδέξασθαι.

KGUEA 12. δαμάλαι: αἱ νέαι βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἐπιτήδειαι.

KU[g]E[g] 13. ὡς κακὸν εὗρον τὸν βουκόλον, τὸν Αἴγωνα, διότι κατέλιπεν αὐτάς. 20

K 14. λῶντι νέμεσθαι: καὶ οὐκέτι θέλουσι νέμεσθαι, δηλονότι ζητοῦσαι τὸν Αἴγωνα.

KGUEAT 15. τᾶς πόρτιος: πόρτιας τὰς ἀκμαζούσας βοῦς, ἐφ'

Δ 476; A K 485 Apoll. Lex. Hom. 112, 17 Bekker Hesych. Phot. Suid. μῆλα Lex. Bachm. 300, 25 Et. M. 584, 3 Eust. 877, 51 cf. A. Roemer *Philol. 70, 1911, 333—37.*

---

2 οἱ γὰρ seqq. post κρεοφαγεῖν in libris leguntur, unde transposui 6 ἐντεῦθεν K: ἐνταῦθα cett. αὐτὸν δὲ om. GUEAT 10 ἐκμήναι ἂν Ahrens: ἐκμήνῃ ἂν K: ἐκμῆναι ἂν ποιήσῃ cett. 11 ἀποδ. ἠν. K: κατην. ἀποδ. G: ἐπαποδ. κατην. cett. 13 καὶ τὼς λύκως pro lemmatis parte habet T καὶ iterum post λύκους in P 19 κακὸν K: σκαιὸν UE ἢ τὸν Κορύδωνα post Αἴγωνα add. UE 22 ζητῆσαι cod., corr. Call. 23 voce πόρτιας omissa τῆς ἀκμαζούσης βοός, ἐφ' ἧς (ἣν G) — ἢ τῆς—ἰούσης GUEAT

ἃς οἷόν τε τοὺς ταύρους πορεύεσθαι, ὅ ἐστιν ὀχεύεσθαι· ἢ τὰς ἐν τῷ πόρῳ, τουτέστιν ἐν τῇ ὁδῷ, ἰούσας.

16 a. πρῶκας: τὴν σταγόνα τῆς δρόσου. Καλλίμαχος (H. Apoll. 40 sq.)· 'ὥς κεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πεσοῦσαι.'
5 ⟨. . .⟩ '†προίκιον ἐκδακερος† εἶδαρ ἔδων' (Callimachi fgm. 542 Schneider, II 683).

[b.] μὴ πρῶκα σιτίζεται: πρὼξ εἶδος βοτάνης, ἥτις PT ἀναφύει ἅμα τῷ φανῆναι τοὺς τέττιγας. λέγεται δὲ πρὼξ καὶ ἡ δρόσος.

10 c. ⟨πρῶκας:⟩ πρωϊνὴν δρόσον. K[g]

d. πρὼξ ἡ δρόσος ἀπὸ τοῦ πρωῒ πέμπεσθαι. E[g]

[17 a.] ⟨οὐ Δᾶν:⟩ οὐ μὰ τὴν Γῆν· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ U[g]E[g] γ̄ εἰς δ̄ τρέπουσιν.

b. Αἴσαρος ποταμὸς παραρρέων τὴν Κρότωνα. ἔστι KGUEAT
15 δὲ καὶ ἄλλος, ποταμὸς Σικελίας.

---

1 sch. B P 4 2 Et. Gud. 476, 35 Sturz Et. Or. 125, 20 Et. M. 684, 1 3 Greg. Cor. Dial. dor. 93: τὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶκα λέγει ἡ Δωρίς.

---

1 πορεύεσθαι ὅ ἐστιν ὀχεύεσθαι Wilamowitz: πορεύεσθαι ὅ ἐστι στείχεσθαι Jacobs (XXXV): στείχεσθαι ὅ ἐστι πορεύεσθαι **K**: στείχεσθαι cett. sensu diverso in scholio Homerico est πορεύεσθαι καὶ βαίνειν 4 πεσοῦσαι **KGU**: πεσοῦνται cett. apud Callimachum legitur: ἐν. ἄστεϊ δ' ᾧ κεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πέσωσιν. alterum versum ab altero primus seiunxit Heinsius (321). cum verba quaedam deesse manifestum sit, de posterioris versus auctore non constat; Toup enim non satis fecisse mihi videtur, cum lacunam una καί particula expleret 5 vox προίκιον (προῖκαν **G**), cum huic loco minime conveniat, multum a vv. dd. vexata est. sufficiat laudasse emendationem Ahrensii, qui, cum aliquam vocis πρώξ formam desideraret, πρώκιον adiectivum (πρώκινον maluit Schneider) ipse sibi finxit. conicias etiam scholiastam προίκιον falso derivasse a πρώξ, nisi forte in iis quae interciderunt de voce προίξ egerit. ἐκδακερος **K**(accentus evanuit, ἐκ δ' ἄκες **Apogr. Ambr.**, ἐκδάκες **Apogr. Barb.**): ἐκδικέρως (-υκ- **G**) cett.: ἐνδυκέως Casaubon (249), quem vv. dd. omnes secuti sunt. suspiceris ἐκ δάκρεος coll. Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 121, 1) et Pind. fgm. 122, 3 Schroeder 12 μὰ Γῆν **P**[g] 15 δὲ om. **KG**

PT c. *ἐπ' Αἰσάροιο*: Αἴσαρος ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν.

KGUEAT 18 a. *κώμυθα δίδωμι*: κώμυς ἡ δέσμη, ὡς Κρατῖνος (fgm. 299 Kock *Com. att. fgm. I 99*)· 'ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου τρέχων κώμυθα τὴν λοιπὴν ἔχων τῶν †πρωων†'. 5

PT b. *κώμυθα*: τὸ δεμάτιον.

KGUEAT 19 a. *σκαίρειν* κυρίως τὸ σκιρτᾶν, ἀφ' οὗ καὶ σκάρις· νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθεν καὶ σκαρθμὸς ὁ ποὺς παρ' Ἀράτῳ (Phaen. 281).

K U[g] E[g] b. *Λάτυμνον*: τῆς Λακωνικῆς ὄρος ⟨ἢ⟩ περὶ Κρότωνα. 10

PT c. *Λάταμνον*: ὄρος Κρότωνος. *βαθύσκιον* δὲ τὸ ἄγαν σύνδενδρον. γράφεται δὲ καὶ *βαθύσχινον*.

KGUEAT 20—22 a. *ὁ πύρριχος*: τινὲς παροξυτόνως πυρρίχος. ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν Αἰολικόν· τὸ γὰρ καθ' ἡμᾶς, πύρ-

---

3 Hesych. Phot. Suid. κώμυθα Georg. Choer. sch. Theod. Alex. Can. 224, 9; 331, 13 Hilgard sch. Luc. 215, 2 Rabe Et. M. 532, 6 (cf. Gen.) 7 Hesych. σκαίρει Athen. VII 324 d sch. AB *N* 31 Et. M. 398, 24 (cf. Gen.) Et. Gud. 502, 35 Sturz Et. Or. 148, 36 Eust. 352, 2; 1663, 35

---

3 κώμυς **K**: κώμυθος cett. post δέσμη **T** inseruit sch. b Κρατῖνος **K**: Καρτῖνος cett. 4 Εὐδήμου — κώμυθα Meineke *Fgm. com. graec., ed. min. I 75*: εὐδήμου — κώμυθος codd. 5 λύπην e coni. **G** ἔχει Call. πρῴων, id quod πατρῴων significare Adert suspicatur, **UEAT**: Τρώων e coni. **G**: in **K** perspicuae sunt litterae exeuntes ων nec praecedentium vestigia non quadrant in πρω. cum vero Apographi Ambrosiani auctor ultra τ primam articuli litteram progressus non esset, eiusdem libri corrector de suo arbitrio supplevit ῶ στεφάνω, unde ea quae vulgo leguntur in Apographum Barberinum et Calliergis editionem manarunt. 7 σκαίρειν τὸ σκιρτᾶν **K**: σκαίρει ἀντὶ τοῦ σκιρτᾶ cett. κυρίως cum Ahrensio recepi e verbis κυρίως δὲ τὸ σκιρτᾶ, quae in **GUEAT** post νέμεσθαι leguntur 8 νέμεσθαι **K**: νέμεται cett. ἔνθεν tacite Gaisford: ἔνθα **K**: ὅθεν cett. 10 τῆς Λακωνικῆς ὄρος **K**: ὄρος Λακωνικὸν **UE** et **K**[g]: τῆς Λευκανικῆς vel Λευκανίας ὄρος Ahrens. malui addere ἢ 11 Λάταμνος **P** βαθύσκιον — βαθύσχινον scripsi e libris **UE**, qui lectioni βαθύσκιον adscribunt glossam ἄγαν σύνδενδρον: -σχινον — -σκιον **P**: -σκιον — -σκιον **T** 14 Αἰολικόν **KG**: -ῶς cett. πύρριχος καθ' ἡμᾶς Geel, καθ' ἡμᾶς πυρρὸς Ahrens

ριχος [ὀσκάριος]. τινὲς δὲ πύρριχον Ἠπειρωτικὸν ἤκουσαν ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος· δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι λείψανον εἶναι τῶν Γηρυονείων.

b. πύρριχος δὲ κατά τινας ὁ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ πυρὸς GUEAT
5 εὐκινήτου ὄντος. τινὲς δὲ τὸν πυρρὸν κατὰ τὴν χροιὰν ὀνομάζουσιν.

c. κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος: τῶν Λαμπριαδῶν KUEAT δηλονότι. ὡς δυσμενῶς ἔχων ὁ Βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τοὺς Λαμπριάδας φησίν· εἴθε, ὅταν θύωσι τῇ Ἥρᾳ οἱ δη-
10 μόται τοῦ Λαμπριάδου καὶ κρέα νέμωνται, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῆς θεοῦ — ἢ ἵνα μὴ προσδεχθῇ ὑπὸ τῶν φυλετῶν τὸ θῦμα — καὶ ζημιωθῇ [ὁ Λαμπριάδης] ὁ δῆμος, ὡς κακούργου ⟨καὶ⟩ λοιδόρου ὄντος τούτου τοῦ δήμου — ἢ ὁ Λαμπριάδης, ἐξ οὗ ὠνο-
15 μάσθη ὁ δῆμος.

d. τοὶ τῶ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται: ὁ τῶν Λαμπρι- PT αδῶν δῆμος ἀπό τινος Λαμπρίου. εἴθε, φησίν, ὅταν θύωσιν οἱ Λαμπριάδαι τῇ Ἥρᾳ, τοιοῦτον θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῆς Ἥρας.

---

1 Arist. Hist. an. VIII 7, 595 b 18 Plin. Hist. nat. VIII 176
5 Greg. Cor. Dial. dor. 106: πύρριχος ὁ πυρρὸς λέγεται παρ' αὐτοῖς.

---

1 delevi vocem miram; σκάρις e scholio 19 a huc irrepsisse videtur πύρριχον Call.: -ος codd. Ἠπειρωτικὸν K: -ὸς (G): -ῶς cett. 3 adhaerent in codd. verba τῶν Λαμπριαδῶν δηλονότι, quae Geel post οἱ βόες ἐκεῖνοι, rectius Ahrens post lemma scholii c in K proxime subsequentis transponi iusserunt 5 ὁ πυρρός K[g] 7 de verbis τῶν Λαμπρ. δηλονότι v. not. ad sch. a 9 τοὺς Λαμπριάδας K: τοῦ Λαμπριάδου cett. οἱ δημ. τοῦ Λαμπρ. om. UEAT, post νέμωνται transp. Ahrens 10 τοῦτον λοχοῦντες θύσουσιν K 12 ἢ ἵνα—θῦμα om. K 13 ὁ Λαμπριάδης ὁ δ. K: ὁ Λαμπριάδου δ. cett. ὁ Λ. del. Wilamowitz κακούργου λοιδόρου K: κακοῦ cett. καὶ add. Wilamowitz 14 ὁ Λαμπρ. om. K duplici modo Theocriti locum explicari posse enarrator putat: aut Battum optare, ut Lampriadarum gens a Iunone puniatur, aut ut ipse Lampriades a gentilibus

KUEAT e. *κακοχράσμων: ἢ ὁ ταῦρος ἢ ὁ δῆμος, ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς χρῆσιν· ἦν γὰρ τάχα κερατιστής. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτόν.*

K^{g} f. *⟨κακοχράσμων:⟩ πονηρός, δύστροπος.*

P g. *κακοχράσμων: δύστροπος, δύσχρηστος, δυσάρεστος.* 5

KGUEAT 23 a. *ἐς στομάλιμνον: τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτως φασί. καὶ τὴν ἐν Τροίᾳ δὲ Στομαλίμνην πιθανὸν διὰ τοῦτο ὠνομάσθαι.*

PT b. *ἐς στομάλιμνον: εἰς στόμα λίμνης ὃν περὶ τὴν Κρότωνα. λέγουσι δὲ καὶ τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας.* 10

$KU^{g}E^{g}$ c. *ἔς τε τὰ Φύσκου: ὡς τοῦ Φύσκου ὄρους νομὰς ἐπιτηδείας τοῖς βουσὶν ἔχοντος.*

U d. *[τᾷ Ἥρᾳ τοιόνδε:] ἰστέον ὅτι νομὰς εἶχεν οὗτος ὁ τόπος καὶ βουσὶν ἐπιτηδειοτάτας.*

P e. *τὰ Φύσκω: Φύσκος ὄνομα τόπου.* 15

KGUEAT 24 a. *Νήαιθος ποταμὸς Κρότωνος. ὠνόμασται δέ, παρόσον ἐν αὐτῷ νῆάς ποτε λέγουσι κατακαῆναι Ἑλληνικάς.*

PT b. *Νήαιθος ὄνομα τόπου ἀπὸ τοῦ ναῦς καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω, ἐν ᾧ πολλαὶ νῆες τῶν Ἑλλήνων ἐφθάρησαν.*

KGUEAPT 25 a. *αἰγίπυρος: ἀκανθῶδες φυτόν.* 20

b. *κνύζα: κόνυζα· φυτὸν χορτῶδες, ὃ αἱ Θεσμοφοριάζου-*

---

4 Greg. Cor. Dial. dor. 107: *καὶ κακοχράσμων ὁ δύστροπος.* 6 Strab. XIII 595. 597 Eust. 1649, 58 16 sch. Lyc. 297, 10 Scheer Et. M. 598, 38 (cf. Gen.) 20 Hesych. *αἰγίπυρος· βοτάνης εἶδος [ἢ κάραβος].* 21 sch. VII 68 a cum loc. sim.

---

2 *κερατιστής* Jacobs (XXXV): *κεράστης* codd. 7 *τὸ ἐν Τρ.* Call. *Στομαλίμνην* Casaubon *Strab. Rer. geogr. ll. 1620 Comm. 86*: *στόμα λίμνης* codd. *πιθανὸν διὰ* Ahrens: *πιθανῶς δὲ* codd. 8 *ὠνομάσθαι* **K**: *ὠνόμαστο* **GE(A?)**: *ὠνόμασται* **T**: evan. in **U** 9 *εἰς στ. λ.* P^{g}: *ὡς στ. λ.* **PT** *ὃν* **T**: *ὂν* **P**: *ὃ* tacite Ziegler (100) *τὴν* Call.: *τὸν* codd. 10 *λέγει* codd. *λίμνας* om. **P** 11 *Ταφύσκου* bis **K** 12 *τοῖς βουσὶν* om. **UE** *ἔχοντας* **K** 13 sch. recte ad hunc locum Adert rettulit 17 *Ἑλληνικάς* om. **K** 18 *ἀπὸ* seqq. om. **T** 21 *κόνυζα* **K**: *κνίζα* **GUEAT**: om. **P** *ᾧ* **P**

σαι διὰ τὴν ἁγνείαν στιβαδοποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυκτικὴ οὖσα ἐπέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις.

[c.] νόμος τοῖς Ἀθηναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια. PT εἰσὶ δὲ τὰ Θεσμοφόρια τοιαῦτα· παρθένοι γενναῖαι καὶ τὸν
5 βίον σεμναὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς, ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, ὑπεράνω τῶν αὐτῶν κορυφῶν [τὰς βίβλους] ἀνετίθεσαν καὶ ὡσανεὶ λιτανεύουσαι ἀπήρχοντο εἰς Ἐλευσῖνα. ἡ δὲ Ἐλευσίς ἐστι λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

d. ἡ δὲ μελίτεια εἶδος βοτάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει K[1.2]G[1.2]U[1.2]E[1.2]A[1.2]T[1.2]
10 πλατὺ ὥσπερ φακόν. ἔστι δὲ γλυκίζουσα, εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα ἀγαθή.

e. μελίτεια: βοτάνη γλυκίζουσα, σισυμβρίῳ ἐμφερής. PT

26 a. φεῦ φεῦ: προείρηται, ὅτι κωμικὴ ἡ διασκευή· KGUEAT οὐκοῦν ἀκολούθως εἴρηται καὶ κωμικοῖς ἁρμόζον καὶ τραγικοῖς.

15 b. βασεῦνται: βήσονται. K[g]P

28 a. παλύνεται: μολύνεται, ὑπὸ εὐρῶτος λευκαίνεται. KGUEAT πάλην γὰρ ἔλεγον τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου, παρὸ καὶ φάλιον λέγεται τὸ λευκόν· 'εἰδυῖαν φάλιον ταῦρον' (Callimachi fgm. 176 Schneider, II 435).

---

9 sch. V 130 a—c 16 sch. A *K* 7 sch. Eur. Phoen. 1159; Or. 220; Rhes. 430 Et. M. 650, 1 (cf. Gen.) Et. Gud. 449, 36 Sturz Lex. *Αἱμ.* 628, 41 Et. Or. 126, 13 Eust. 786, 18

---

1 στιβαδοποιοῦσι **GUEA** 2 ψυκτικὴ **K**: ψυκτὴ **GUEA**: ψυχρὰ **PT** ἀπέχειν τὰς πρὸς συνουσίας ὀρ. **GUEA** 4 τοιαῦτα—γενναῖαι Ahrens: ταῦτα—γυναῖκες codd. 7 praeterm. Call. 8 ἐπήρχοντο **T** 9 verbis ἡ δὲ μελίτεια omissis hoc scholium in codd. adhaeret scholio a, ita ut ad αἰγίπυρον vulgo referatur (codd.[1]). cum vero prior scholii pars inde ab initio usque ad φακός post sch. b iterum inveniatur (codd.[2]), disiecta membra recte me composuisse confido 10 φακόν **T**[1]: φακός cett. γλυκίζουσα scripsi e scholio e: γλαυκίζουσα codd. 12 σισυμβρία codd., corr. L. Dindorf *Thes. VII 278* 14 ἀκολούθως **K**: ἀληθῶς cett. 15 βατεῦνται **P** βοήσονται **K** 16 μολύνεται ὑπὸ εὐρ. λευκαίνεται **K**: ὑπ. εὐρ. παλύνεται ἤγουν λεπτύνεται **G**: ἤγουν ὑπ. εὐρ. λεπτύνεται cett. 17 λεπτότατον **K**: λεπτόν cett. 18 εἰδυῖαν φάλιον Casaubon (249) ex Et. M. 463, 5: ἡδὺ ἂν φάλιον **KG**: ἡδὺ ἀνάφαλον **UEA**: om. **T**

K b. λευκαίνεται τοῖς ὑπὸ τῶν εὐρώτων γινομένοις ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι τοὺς καλάμους.

PT c. εὐρῶτι παλύνεται: εὐρὼς κυρίως ἡ πρασινώδης ὀμίχλη.

KGUEAT d. ἐπάξα: τὸ β' πρόσωπον τοῦ μέσου ἀορίστου οἱ Συ- 5 ρακούσιοι διὰ τοῦ ᾱ προφέρονται· ἐνοήσω ἐνοήσα, ἐγράψω ἐγράψα· ὁμοίως καὶ τὸ ἐπάξα ἀντὶ τοῦ ἐπήξω.

29/30 a. τήνα: οὐκ ἐφθάρη, φησίν, ἡ σῦριγξ οὐδὲ μεμόλυνται, μὰ τὰς Νύμφας, ἐπεὶ ὁ Αἴγων ἀπιὼν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἐμοὶ δῶρον αὐτὴν καταλέλοιπε· δυνατὸς γάρ εἰμι μελ- 10 ῳδεῖν.

b. ποτὶ Πῖσαν: ἡ νῦν Ὀλυμπία, ἀπὸ Πίσου τοῦ Ἀφαρέως ἢ ἀπὸ Πίσης τῆς Ἐνδυμίωνος θυγατρός.

KU[g] c. Πῖσα τόπος ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἔνθα καὶ Πισαίου Διὸς ἱερόν ἐστι. 15

PT [d.] μελιγκτάς: τραγῳδητής· μελίζω γὰρ τὸ τραγῳδῶ.

KGUEAP 31 a. Γλαύκας: ἡ Γλαύκη Χία τὸ γένος, κρουματοποιός.

KP b. γέγονε δ' ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· ἧς φησι Θεόφραστος ἐρασθῆναι κριόν. ὁ δὲ Πύρρος Ἐρυθραῖος ἢ Λέσβιος, μελῶν ποιητής. 20

G[1.2]U[1.2]E[1.2]A[1.2]T c. τὰ Πύρρω: οὗτος ὁ Πύρρος ποιητὴς ἦν Ἐρυθραῖος,

---

5 Et. M. 579, 19 (cf. Gen.) 12 Et. M. 673, 13 (cf. Gen.) sch. Pind. Ol. I 28 d 18 Aelian. Var. hist. IX 39; Hist. anim. VIII 11

---

5 δευτέρου ante μέσου add. GUEAT, πρώτου Call. 6 προφέρονται K: προσφέρουσι cett. 7 ὁμοίως seqq. om. K 8 φησιν iterum post μεμόλυνται in K, post ἀπιὼν in cett. 9 ἀπιὼν εἰς K: ἀπελθὼν [φησι] πρὸς cett. Ὀλυμπιάδα codd., correxi 10 καταλέλοιπε K: κατέλιπε cett. 12 Ὀλυμπία Reiske: Ὀλυμπιάς codd. 18 ἧς—κριόν Hemsterhuys, v. Aelianum: ἦν—κριοῦ codd. 19 Θεόκριτος P ante Πύρρος novum lemma εὖ δὲ τὰ Πύρρω in P 20 μελῶν ποιητής om. P 21 τὰ Πύρρω· οὗτος ὁ Π. G²U²E²A²: ὁ δὲ Π. cett.

ὥς φησι *Λυγκεύς*. d. ἐγένετο δὲ κατόπιν Φιλοξένου τοῦ GUEA
διθυραμβοποιοῦ.

e. ⟨ἀγκρούομαι:⟩ ἀναβάλλομαι, ἀπὸ κοινοῦ. K[s]

f. ⟨ἀγκρούομαι:⟩ ἀντὶ τοῦ ἀνακρούομαι, ἀναβάλλομαι, P[m]
5 προοιμιάζομαι.

32 a. τάν τε Κρότωνα: Ἀλκίνοος καὶ Κρότων Φαίακος KGUEAT
υἱοί· καὶ ὁ μὲν ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ τὴν ἐν Σι-
κελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα.

[b.] ⟨καλὰ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος:⟩ οὐκ ἐκτείνει ἐν- U[g]
10 ταῦθα τὸ ζ̄. διὰ μέσου τοῦτο.

33 a. ἀῷον: [ἀῷον] τὸ ἀνατολικόν. KG

b. Λακίνιον δὲ τὸ ἀκρωτήριον ἀπό τινος Λακίνου KGUEAT
Κερκυραίου τοῦ ὑποδεχομένου Κρότωνα φεύγοντα. διέφερε
δὲ ἡ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων εὐανδρίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ
15 εὐδαιμονίᾳ· σαφὲς δὲ ἐκ τούτου καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν·
'μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνα τἄστεα'.

c. καὶ τὸ ποτ' ἀῷον: τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κροτω- PT
νιάδος. τὸ δὲ Λακίνιον ἀκρώρειά τίς ἐστιν, ἔχουσα ἱερὸν
Ἥρας.

20 34—36 a. Αἴγων ὀγδώκοντα: εἰς Αἴγωνα μετ- KGUEAT

---

6 Diod. Bibl. IV 72 Con. Narr. 3 12 sch. Dion. Perieg. 369: *Λακίνιον γὰρ τόπος τῆς Σικελίας. μέμνηται αὐτοῦ δὲ καὶ Θεόκριτος.* sch. Lyc. 278, 28; 313, 23 Scheer Steph. Byz. *Λακίνιον* Serv. auct. Verg. Aen. III 552 18 Mant. prov. II 2 (e scholio)

---

1 *Λιγγεύς* vel *Λυγγεύς* codd., grammaticum Samium ab Athenaeo passim laudatum agnovit Toup sch. d in libris adhaeret scholio a, ita ut ad Glaucam pertinere videatur; rectum ordinem restituit Geel 6 *Ἀλκίνοος—Φαίακος* Duker *Thuc. 1731, 212 n. 36*: *Ἄλκιμος — Αἰακοῦ* codd. 7 *τὴν* om. **GUEAT** *Ἰταλίᾳ* Hemsterhuys 11 *ἑῷον* Ahrens altero loco, uncis incl. Ziegler 13 *ὑποδεξαμένου* Call. *διαφέρει* **K** corr., *διέφθειρεν* **K** ante corr. 14 *εὐανδρίᾳ* Toup: *ἐν ἀνδρείᾳ* codd. 15 *δὲ* post *σαφὲς* om. **K** 16 *Κρότωνα* **T**: -*ος* cett. 20 *μετήνεγκε* **KT**: *μετενήνεκται* cett.

ἤνεγκε τὰ περὶ τοῦ Μιλησίου Ἀστυάνακτος ἱστορούμενα. φασὶ γὰρ τοῦτον Ἴσθμια νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγενόμενον ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λαβέσθαι βοὸς τῆς χηλῆς καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα [τῇ] βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁπλὴν δὲ λέγει τὴν 5 χηλήν. Ἡσίοδος (Op. et D. 489)· 'οὐθ' ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλὴν οὔτ' ἀπολείπει'.

PT b. ἅπερ ὁ πύκτας Αἴγων: ταῦτα οὐκ ἐπὶ Αἴγωνι ἱστόρηται, ἀλλ' ἐπὶ Ἀστυάνακτι τῷ Μιλησίῳ.

KU[5] c. κατεδαίσατο μάζας: ὡς ἔοικε διὰ τὴν ἀδδηφαγίαν ὁ 10 Μίλων τὸν Αἴγωνα ἐπὶ ἄθλησιν προτέτραπται. μᾶζα δὲ τὸ νεόμακτον καὶ νεοφύρατον ψώμιον.

KGUEAT d. τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον: ἐκεῖ, φησίν, ὁ Αἴγων ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ Ἀμαρυλλίδι, ἐνεγκὼν ἀπό τινος ὄρους καὶ περισπάσας τῆς ὁπλῆς. 15

KGUEA 38/39 a. ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί: ταῦτά φησιν ἀναμνησθεὶς τοῦ ἔρωτος τῆς Ἀμαρυλλίδος.

PT b. ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί: ἐπεὶ ὁ Κορύδων ἐμνήσθη τῆς Ἀμαρυλλίδος, ἀνεμνήσθη ὁ Βάττος αὐτῆς· ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτῷ πρὸ τοῦ θανεῖν. 20

KGUEAT c. μόνας σέθεν: ἐλλειπτικῶς· δέον εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἀποθανούσῃ διετέλεσα ὢν ἐν λύπῃ [εἶναι] ὡσεὶ παντός μοι τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότος.

---

1 Athen. X 413 a. b Georg. Sync. Chronogr. 521,10 Dindorf

---

3 τοῦ μεγίστου K: τῆς μεγίστης cett. τῆς χηλῆς Ahrens: τῆς θηλείας K: om. cett. 4 ἐλεύθερον KU ante corr. ἀπέβη pro τῇ Ahrens 5 δὲ post κατέλιπε add. K 6 οὔπερ θαλλῶν K 7 οὔτ' K: οὐδ' cett. Hesiodus: μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων 11 προτετράφθαι K, corr. Apogr. Barb. hoc et seqq. om. U 12 νεόμακτον scripsi ex mente Ahrensii: νεομάλακτον K 18 l. ὦ χαρίεσσα P 21 δέον Ahrens: δὲ K: δεῖ cett.: ἔδει Call. 22 διετέλεσα om. UEAT ὢν infinitivo verbo deleto Wilamowitz: ἂν codd. ὡσεὶ Duebner: ἢ εἰ K: ἢ cett.: ᾗ Ahrens μου K

d. *ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι*: ἐνταῦθα σαφὴς αἰπόλος ὧν ὁ Βάττος, ὃν εἰκὸς τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρᾶν καὶ οὐ Θεόκριτον. φησὶ δὲ ὑπερβολικῶς· ὅσον αἶγες φίλαι μοι, τοσοῦτον καὶ σὺ οὖσα προσφιλὴς ἀπέσβης, ἤγουν ἀπέθανες. οὗτος ἂν 5 νοηθείη καὶ ὁ κωμάζων πρὸς αὐτήν, ὅν φησιν ὁ Θεόκριτος· 'κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα' (III 1). KGUEAPT

40 a. ⟨*αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος*: ...⟩ διὰ τὸ εἶναι πτωχόν. GUEAT

b. τοῦτό φησι διὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀμαρυλλίδος. K[g]U[g]

10 41. *θαρσεῖν χρή*: τοῦτο ὁ Κορύδων φησὶ παραμυθούμενος, ἵνα μὴ ἀθυμῇ ἐπὶ τῇ τελευτῇ Ἀμαρυλλίδος. KGUEAT

45 a. *θαλλόν*: πᾶν τὸ τεθηλὸς θαλλὸν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Ἀρχίλοχος (fgm. 29 Bergk *Poet. lyr. gr.* II^4 *391*)· 'ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο'. καὶ Ὅμηρος (ρ 224)· 'θαλλόν τ' 15 ἐρίφοισι φορῆναι'. Ἀθηναῖοι δὲ κατ' ἐξοχὴν θαλλὸν τὴν ἐλαίαν φασί.

b. *τᾶς γὰρ ἐλαίας τὸν θαλλὸν τρώγοντι*: θαλλὸς λέγεται πᾶν τὸ τεθηλός· κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. PT

c. *τὰ δύσσοα*: τὰ δυσδίωκτα ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σεύε-20 σθαι καὶ ὁρμᾶν. KGUEAPT

---

1 sch. III a. 1 a   12 Et. Gen. (Et. M. 441, 48): θαλλὸν οὐ μόνον τὸν (τὸν om. A, ἀπὸ add. B) τῆς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ πᾶν (πᾶν om. B) ὃ θάλλει. Ἀρχίλοχος· 'ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο'. sch. ρ 224 Hesych. Phot. Suid. θαλλός Lex. Bachm. 253, 26 Bekk. An. gr. 263, 20 Tim. Lex. Plat. θαλλός Eust. 1818, 14. 19   19 sch. III 24 a cum loc. sim.

---

1 ἐνταῦθα — ὑπερβολικῶς et οὕτως seqq. desunt in P 2 ὧν Ahrens: ἦν codd. Θεόκριτος K 3 ὑπερβατικῶς Duebner, ὑπεραιπολικῶς Ahrens post τοσοῦτον add. ἡμᾶς (om. P) ἐλύπησας, ὦ Ἀμαρυλλί, τελευτήσασα ἢ τοσοῦτον UEAPT 4 ἀπέσβης ἤγ. om. GUEAPT οὗτος Wilamowitz: οὕτως K: ὅπως cett. 5 ὃν Wilamowitz: ὅτι codd.: ὅτι ⟨οὗ⟩ Ahrens: ὅτε Geel 8 πτωχά libri, in quibus hoc amplioris enarrationis frustulum scholio 45 c adhaeret; correxi 9 τοῦτό φησι om. K 10 τὸν Βάττον post παραμυθ. add. Call. 14 μυρσίνης Duebner 15 fort. τῆς ἐλαίας 19 ἀπὸ seqq. om. P

T [d.] ἢ δύσσα δι' ἑνὸς σ̄ ἀντὶ τοῦ δυσώδη ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω.

KGUEAT e. σίτϑ': ἐπίφϑεγμα βουκολικόν· [ὅπερ λέγουσιν] ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. εἰώϑασι δὲ λέγειν αὐτὸ οἱ διώκοντες τὰς βοῦς.

f. λέπαργος: ὁ λευκός, ἢ ὁ λευκοποίκιλος ἢ ὁ λευκόπλευρος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχειν ἀργόν, ὅ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ δέρμα· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκὸς εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν. 5

PT g. λέπαργος: ὁ λευκὸς παρὰ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν, ἤγουν δέρμα λευκόν, ἢ λευκὸς κατὰ τὴν λαπάραν. 10

KGUEAT 46 a. Κυμαίϑα: ὄνομα βοὸς ἢ αἰγὸς παρὰ τὴν κώμυϑα· ἢ

GUEAT ἡ τὰς κόμας αἴϑας ἔχουσα, τουτέστι ξανϑάς· b. ἢ ἡ ἐγκύμων.

K[g] c. ⟨Κυμαίϑα:⟩ πυρρά.

T [48 a.] τουτῶϑεν: ἐντεῦϑεν.

KGU[g]E[g] b. ἴδ' αὖ πάλιν: ἰδοὺ πάλιν πρόσεισι τοῖς φύλλοις ἢ τοῖς φυτοῖς. 15

GUEAT c. ἅδε πόϑ' ἕρπει: περισπαστέον· δεικτικῶς γάρ. πότε δὲ βαρύνεται κατὰ τὸ διάφορον.

49 a. εἴϑ' ἦν μοι ῥοικόν: ἀντὶ τοῦ καμπύλον. καὶ Ἀρχίλοχος (fgm. 58 Bergk *Poet. lyr. gr. II*[4] *398*)· 'ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν'. 20

3 sch. V 3 b. c Hesych. σίττα Eust. 855, 26; 1963, 43
5 Hesych. Phot. λέπ. sch. Nic. Ther. 349 Eust. 1676, 5; 1430, 59

3 βουκολικόν—οἱ desunt in **T** delevi, Call. addere maluit οἱ βουκόλοι 4 διώκοντες **K**: βουκόλοι ἀποδιώκοντες **GUEA**: ἀποδιώκοντος (post ἐπίφϑεγμα) **T** 5 ἢ post λευκός om. **K** λευκόποκος pro λευκοποίκιλος Ahrens ἢ ὁ λευκόπλευρος om. **K** 6 ante ἀργόν add. καὶ τὸ **UEA**, καὶ τοῦ **GT** 7 λευκὸς Duebner: λευκὸν codd.: ⟨εἶναι⟩ λευκὸν Ahrens 11 β. καὶ αἰγ. **K** inter ἢ et ἡ add. παρὰ τὸ αἴϑη καὶ τοῦ (τὸ Call.) κόμη **UEAT** 17 ἅδε (i. q. ἥδε) πόϑ' ἕρπει vult scholiasta, ut Ahrens cognovit: ἁ δὲ ποϑέρπει **G**: ἅδε ποϑέρπει **UEA**: ὧδέ ποϑ' ἕρπει **T** πότε δὲ scripsi puncto antea posito: ποτε καὶ codd. 19 καμπύλον **K**[g] 20 Archilochi verba om. **G** 21 **U** add. in fine ἢ εἴη βάττος περὶ λίμνην, quae Ahrens in hunc modum restituit: ἤγουν εἴη βάτιος (i. e. vatius) περὶ κνήμην. mihi in va-

b. ⟨ῥοικόν:⟩ καμπύλον ἢ τὸ ἀπὸ ῥοιᾶς ῥόπαλον. U[g]

c. τὸ λαγωβόλον: ᾧ οἱ διαφεύγοντες λαγωοὶ ξύλῳ GUEAPT βάλλονται.

d. ἢ ὅτι ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν ἐπεύχεται γενέσθαι καμ- GUEAT
5 πύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον οὖσαν βλάψῃ τὴν βοῦν.

50/51 a. θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων: ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. KG ἀπέστρεψε γὰρ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κορύδωνα καί φησι· θέασαί με πρὸς τοῦ Διός· ἄρτι γάρ με ἄκανθα ἐπάταξε παρὰ τὸ σφυρόν.

10 b. ἰστέον, ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀπῆλθεν ὁ Βάττος GUEAT διῶξαι τὰς βόας καὶ ἀπερχόμενος ἐπάτησεν ἄκανθαν.

c. ἁρμοῖ: εἰ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως σημαίνει· εἰ δὲ KGUEAT δασύνεται, τὸ ἡρμοσμένως.

d. ⟨ἀρμοῖ:⟩ νεωστί. καὶ Αἰσχύλος (Prom. 615 Weckl.)· U[g]
15 'ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους'.

e. τὸ ὡς δὲ βαθεῖαι ἀντὶ τοῦ ὡς μετέωροι καὶ ὑπερ- GUEAT μεγέθεις.

---

2 sch. VII 128/129 b 12 Et. Gen. (Et. M. 144, 50): ἁρμοῖ τὸ ἀρτίως ἢ τὸ ἁρμοδίως. οἷον· 'ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς ἴουλος' (Callim. fgm. 44 Schneider, II 194). Καλλίμαχος (fgm. 230, II 473)· 'ἁρμοῖ γὰρ Δανάου γῆς ἀπὸ βουγενέος' (βουγενέως Et. M., βουγενέσεως A, corr. Schneidewin *Eustathii Prooem. comm. Pind. 39.* B om. haec inde a Καλλίμαχος). εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω ἥρμαι ἁρμοῖ. οὕτως Θέων ὁ τοῦ Ἀρτεμιδώρου (inde ab οὕτως om. B). προστίθησι δέ, ὅτι τὸ ἁρμοῖ ψιλούμενον μὲν σημαίνει τὸ ἀρτίως, δασυνόμενον δὲ τὸ ἁρμοδίως. Μεθόδιος (Μετόδιος A, om. B). Hesych. Suid. ἁρμοῖ sch. Apoll. Rhod. I 972 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 163, 15) Eust. 140, 13

---

riam Archilocheorum formam εἴη περὶ κνήμην, quam scholiasta margini adscripserat, per errorem assumptum esse videtur nomen Batti personae statim loquentis. περὶ κνήμας legitur in Archilochi versu apud Galenum (XVIII 1, 537 Kuehn) et scholiastam Hippocratis *Erotiani vocum Hippocr. conlect. n. 42, p. 13 Klein.*

4 ἢ ὅτι ῥάβδος ἦν ὀρθή, νῦν δὲ ἐπεύχεται G 5 ad ἔγκυον cf. sch. 46 b 6 παρεπιγραφὴ pro ἀποστροφὴ Duebner e glossa Triclinii 12 νεωστὶ pro ἀρτίως K et K[g] 13 ἡρμοσμένως T: -ος E: -ον cett. 16 ὑπερμ. K[g]

KGUEAPT 52. ἀ τ ρ α κ τ υ λ ὶ ς εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροικικὰς γυναῖκας ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας <εἰς> τὰ ἀγριολάχανα συγκαταλέγουσι.

P [53.] ἐ τ ύ π α ν: ἐτρώθην.

GUEAT 54 a. ἅ δ ε κ α ὶ α ὐ τ ά: περισσὸς ὁ καί, ὥσπερ καὶ παρ' 5 Ὁμήρῳ (α 10)· 'τῶν ἁμόθεν γε θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν'.

b. ἐκβαλὼν τὴν ἄκανθαν καὶ δεικνύων αὐτὴν τῷ Βάττῳ φησίν· ἥδε καὶ αὐτή.

55 a. κ α ὶ ἁ λ ί κ ο ν ἄ ν δ ρ α: τὸ ἡλίκον πρὸς τὸν ἄνδρα, 10 ἵν' ᾖ· μικρὸν ὂν τὸ τύμμα ἡλίκον ἄνδρα, τουτέστι μέγαν ἢ ἀνδρεῖον, δαμάζει.

b. τὸ ἡλίκον ἐπίρρημα, ἵν' ᾖ· ὅσον τὸ τύμμα καὶ ὁποίως τὸν ἄνδρα δαμάζει.

GU[g]E[g] 56 a. μ ὴ ἀ ν ή λ ι π ο ς: ἀνυπόδητος. ἦλιψ γὰρ ὑπόδημά τι 15 παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα· ὅθεν καὶ πέδιλον τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας εἱλούμενον.

---

1 Et. Gen. (Et. M. 165, 11): ἀτρακτυλίς· εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δέ, ὅτι αἱ τῶν ἀγροίκων γυναῖκες ἀπ' αὐτῆς τοὺς ἀτράκτους ἐποίουν. 13 Hesych. ὁσσίχον· ὅσον. ἡλίκον. Greg. Cor. Dial. dor. 108: καὶ τὸ ὁσσίχον ἀντὶ τοῦ ὅσον. Θεόκριτος· 'ὁσσίχον—δαμάσδει'. 15 Hesych.* ἀναίλιπος. νηλίπεζοι Phot. νηλίποδες Suid. ἀνήλιπος Et. M. 107, 14 (cf. Gen.); 603, 31 (cf. Gen.) Et. Gud. 407, 59 Sturz 16 sch. A Β 44 sch. Hes. Theog. 12 Choerob. Orthogr. (Cram. An. Ox. II 247, 15) Et. M. 658, 51 (cf. Gen.) Et. Gud. 456, 40. 45 Sturz Et. Or. 132, 5 Eust. 179, 24; 1413, 34; 1521, 64

---

1 ἀτρ. εἶδος ἀκάνθης et ἔνιοι seqq. desunt in P ἀκάνθης K: βοτάνης cett. εἴρηται δὲ KUEA: ἀτρακτυλίδες (δὲ add. T) ὠνομάσθησαν PT: om. G τοῦ om. P, τὰς om. K 2 τῶν ἀγροίκων PT αὐτῆς G 3 suppl. Ahrens συγκαταλέγουσι K: λέγουσι G: φασιν cett. 5 περισσὸν τὸ καί K[g] 9 ἅδε καὶ αὐτά T 10 τὸ ἄνδρα T 11 μικρόν K[g] 13 ὅσον Ahrens: ὁσσίχον codd. ὁποῖον U 15 ἀνυπόδητος K[g] ἀπέδιλος post ἀνυπ. add. G praetermittens sequentia ἦλιψ—πόδα 16 ποῦν UE ὅθεν seqq. om. U, ἔνθεν καὶ πέδ. τὸ τοῖς ποσὶν εἰλημμένον E

b. *ἀνάλιπος* ὁ ἀνυπόδητος. ⟨. . .⟩ ἐξ οὗ καὶ πέδιλον T
τὸ ὑπόδημα. ἀνήλιπος δὲ οἱονεὶ ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα.

57 a. *ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι*: γράφεται καὶ *κά-* KGUEAT
κτοι. *κομόωντι* δὲ ἀντὶ τοῦ κομῶσιν, ἀκάνθας ἔχουσι· κό-
5 μαι γὰρ ῥάμνου καὶ ἀσπαλάθου αἱ ἄκανθαι.

b. *ἀσπάλαθοι*: εἶδος ἀκάνθης, ᾗ πληγέντες οἱ ἔλαφοι KGUEAPT
ἀποθνήσκουσιν. ἀσπάλαθος δὲ διὰ τὸ μὴ ῥαδίως ἀπὸ τῶν
πληγέντων ἀφαιρεῖσθαι.

58 a. *μύλλει*: ἀντὶ τοῦ φιλεῖ. μυλλὸν γὰρ τὸ διεστραμ- KGUEAT
10 μένον, οἱ δὲ γέροντες διεστραμμένοις τοῖς ὄμμασι φιλοῦσιν.

b. γράφεται *μύλλει*, ἤγουν ἐπι . . . . αἰσχρῶς. K

c. *μύλλει*: κάμπτει· ἀλλὰ καὶ ἐλαύνει καὶ περαίνει ἀπὸ KGUEAPT
τῶν ἀλούντων καὶ τῇ κώπῃ τοὺς μύλους ὠθούντων.

d. ⟨*γερόντιον*:⟩ οὐχ Ἑλληνικόν, ἀλλ' ὑποκοριστικόν. GUEAT

15 e. *γέροντα* δὲ τὸν πατέρα Αἴγωνος λέγει. PT

60. *ὦ δειλαῖε*: οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος KGU[s]E[s]
καὶ ὑποκρινόμενος.

---

6 Et. Gen. (Et. M. 156, 30): ἀσπάλαθος εἶδος ἀκάνθης. Νίκανδρος (immo Θεόκριτος)· 'ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέονται'. παρὰ τὸ σπῶ σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος. οὕτως Ἀμάραντος εἰς τὸν Θεόκριτον. Et. Gud. 214, 20 De Stefani
9 Hesych. μύλλει· πλησιάζει. Eust. 906, 53 11 Eust. 1885, 22: τὸ μύλλειν παρὰ Θεοκρίτῳ ἐλέχθη ἐπὶ μίξεως οὐ σεμνῆς.

---

1 lac. indicavi 3 θάμνοι καὶ ἀσπάλαθοι post l. add. GUEAT κάκτοι Warton: κάκτιοι GEA: κάττιοι K: κάτιοι U: κάτριοι T 5 ῥάμνου K: θάμνου GEAT: om. U 6 αἱ ἔλαφοι K 7 ἀσπάλαθος seqq. om. P ἀσπάλαθοι K 8 ἀποσπᾶσθαι apographa cod. K, sed in hoc ipso legi potest quamvis difficillime ἀφ . . ρεῖσθαι 9 μύλλει—φιλεῖ om. GUEAT μυλλεῖ propter sch. b scribendum videtur Ahrensio μ. γὰρ Ahrens: μ. δὲ K: καὶ μ. cett. 10 οἱ δὲ Ahrens: οἱ γὰρ codd. γέροντες—φιλοῦσιν K: γέροντες—βλέπουσιν cett.: ἐρῶντες—βλέπουσιν Ahrens 11 fort. μυλεῖ (ἀπὸ τοῦ μύλου, v. sch. c) 12 κάμπτει ἀλλὰ καὶ om. PT ἐλ. καὶ περ. KU: ἐλ. ὠθεῖ περ. PT: ἐλ. cett. 14 post Ἑλληνικόν UEAT add. δέ. qua re Ahrens commotus est, ut scriberet: ⟨γερόντιον: τὸν πατέρα λέγει τοῦ Αἴγωνος·⟩ οὐχ Ἑλλ. δέ κτλ. ὑποκοριστικῶς K[s] 16 λοιδορῶν K: -ούμενος cett.

KGUEAT 61 a. *μάνδρᾳ*: τὴν τῶν προβάτων δρκάνην. γράφεται καὶ ποτὶ τὰν μάκτραν, ὅ ἐστι σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδές, οὗ φυρᾶν εἰώθασιν· ἀπὸ τοῦ μάττειν τὰς μάζας ἐν αὐτῇ ὠνόμασται.

K[g]U[g]E[g] b. ⟨*ἅμος ἐνήργει*:⟩ ἡνίκα συνεκοιμάζετο. 5

P[m] c. *ἡνίκα ἐνήργει*, δηλονότι συνουσιάζων.

KGUEAT 62/63 a. *φιλοῖφα*: φιλῶν τὸ συνουσιάζειν· οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι κόρυφος λέγεται ὁ ὡς κόρη οἰφώμενος.

KGUEAPT b. *φιλοῖφα*: οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπιπεύειν. ἔνθεν καὶ 'οἰφόλις γυνή' καὶ ἡ παροιμία 'ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ', ἥν φασι διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δέ φασιν ἐντεῦθεν 10

---

2 Hesych. Phot. Suid. *μάκτρα* Poll. VII 22 sch. Ar. Plut. 545 Et. M. *574, 11 (cf. Gen.) Et. Gud. 378, 20 Sturz Et. Or. 102, 28 Or. Werf. 615, 17 Eust. 1887, 59 7 Et. Gen. (Et. M. 531, 23): *κόρυφος· οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν· ὅθεν καὶ Θεόκριτός φησιν 'εὖ γ' ὤνθρωπε* (ωθρωπες AB) *φιλοῖφα', φιλῶν τὸ συνουσιάζειν. ἢ τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον τουτέστιν ὀχευόμενον. ἢ παρὰ τὸ τὴν* (τὴν om. A) *τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν οἷον κέρυφός* (-ουφός A) *τις ὤν· κέρας γὰρ ἡ θρίξ. οἱ δὲ κέρας λέγουσι τὸ αἰδοῖον καὶ κέρυφον* (-ουφον A) *τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλακόν. οὕτως ἐν ὑπομνήματι Θεοκρίτου. Ὧρος.* Eust. 1597, 29 Hesych. *φίλοιφος· πασχητής.* 10 Et. M. 241, 44 (cf. Gen.): *φίλοιφος. σημαίνει δὲ τὸν φιλοσυνουσιαστήν.* (cod. V add.: *οἴφω γὰρ τὸ συνουσιάζω. καὶ παροιμία 'ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ'.*) 11 Hesych. *οἰφόλις* Paroemiographi (Diogen. II 2 al.) Athen. XIII 568 e Suid. *ἄριστα* Eust. 403, 6

---

1 *τὴν — δρκάνην* om. **GUEAT** 2 *τὰν — μάκτραν* Ahrens ex ed. Calliergis, ubi *δρκ.* ἢ *μάκτραν* ἢ *βάκτραν*: *τὰν βάκτραν* **KT**: *τὰ βάκτρα* cett. 3 *μάττειν* **UAT**: *μαλάττειν* **KG**: *μάζειν* **E** 5 *συνεκοιμᾶτο* **UE** 7 *φιλοσυνουσιαστά* **T** 8 *κόρυφος* **K**: *κόροιφος* **U**: *κόρσοιφος* cett. 9 *ὁ ὡς* Duebner ex Et.: *ὡς* **K**: *ὁ* **GEAT**; *ἡ* **U** 10 post l. add. *φιλοσυνουσιαστά* **P**, idem glossa est in **K** *ὀπυίειν* Duebner 11 *οἰφολλὶς* **PT**: *οἰφηλὶς* **GU**: *ἡ φ.λὶς* **K**: *ἡ φιλὴς* **E**. de *οἰφόλις* v. Stephanum in Thes. s. *οἰφάω* *καὶ ἡ παρ. ἀρ. χ. οἰφ.* **P**: *ἢ παρὰ ἀρ. χ. οἰφ.* **G**: *ὅθεν καὶ παρ. ἀρ. χ. οἰφ.* **UEAT**: *εἴπερ ἀρ. χ. οἰφ. παρ.* **K**: *εἶτα ἀρ. χ. οἰφ. παρ.* Ahrens 12 *οἱ γὰρ χ.—καθήμενοι* **GUEA**

τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. αἱ Ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρειότερον αὐτῶν γένηται· καὶ τούτοις ἀνδρωθεῖσι συνίασι. Σκυθῶν οὖν λεγόντων κάλλιον ἔχειν συνεῖναι αὐτοῖς αὐτάς, ἐκεῖναί φασιν·
5 'ἄριστα χωλοὶ οἰφοῦσιν'.

c. *Σατυρίσκοις*: ἀκρατεῖς οἱ Σάτυροι ἐρώτων. λέγεται **KGUEAT**
δὲ παρὰ τὸ σάθη, σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρὸς λέγεται ὅπερ καὶ πέος.

d. ἢ *Σατυρίσκοις* ⟨*ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι*⟩: τοὺς **KGUEA**
10 Πᾶνας πλείους φησὶν ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ τοὺς Σατύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ (fgm. 35 Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *13*), Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ (fgm. 132 Nauck *159*). ὅτι οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας λάγνοι ὄντες, καὶ Καλλίμαχός (fgm. 366 Schnei-

---

6 Et. Gen. (Et. M. 709, 6): *Σάτυρος· παρὰ τὸ σάθη σάθυρος καὶ* (*καὶ* om. A) *σάτυρος ὡς ἅλμη ἁλμυρός· κατωφερὲς γὰρ τὸ* (*τὸ* om. A) *γένος τῶν Σατύρων.* Et. Or. 147, 14

---

1 *τὴν παρ. ἐνθένδε ῥυῆναι* **PT** 2 *ἵνα—γένηται* om. **K** *αὐτῶν* Call.: *αὐτὸ* codd. 3 *καὶ ἵνα ταύταις ἀνδρωθὲν συνουσιάζοι* **PT** 4 *κάλλιον* Ahrens: *καλὸν* **KGUEA**: *καλῶς* **P**: *κακῶς* **T** *ἔχειν* **KG**: *ἔχει* **PT**: om. cett. *αὐτοῖς αὐτάς* **K(U)**: *αὐτοῖς* **G**: *αὐτάς* **EA**: *αὐταῖς* **PT** *ἐκεῖνα* **K** 5 *χωλὸς οἰφεῖ* **PT** 7 *σάθη δὲ τὸ μόριον* seqq. om. **K** *λέγ. ὅπερ καὶ π.* scripsi: *ὅπερ καὶ π. λέγ.* **T**: *λέγ. καὶ πέος* **GUEA** 9 l. deest in codd. *ἢ Σατυρίσκοις* elicui e verbis *καὶ Σατυρίσκους*, quae in **GUEA** ad sequentia trahuntur, cum in **K** *Σατυρίσκους* sine *καὶ* scholii praecedentis finem faciat. contra Ahrens ab uno codice **K** eoque mutilo exorsus scholium c hoc modo constitui vult: *λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη* ⟨*σάθηρος*⟩ *καὶ Σάτυρος* (pro *Σατυρίσκους*) 10 *οἱ* ante *πλείους* add. **GUEA**, **K** rubro a sec. *φασὶν* codd., corr. Ahrens 14 *κατάλαγνοι* Toup: *κάταγνοι* (λα supra) h. e. *κάταγνοι* corr. in *λάγνοι* **E**: *καὶ ἄναγνοι* **K**: *κάταγνοι* **GUA**: *καὶ λάγνοι* Bentley: *κατάγυνοι* L. Dindorf *Thes. VII 100* *καὶ Καλλ.* seqq. desunt in **K**, *ἔτι* seqq. in **A**. in Callimachi verbis constituendis Schneiderum secutus sum. **U** enim praestat *εἴ τί φημι ἄμωρος ἐρημώθη δύνατο ἐν πείρᾳ*, **GE** etiam magis perturbata *εἴ τί φημι ἄμορον ἐρημώθη* (*ἐρ. ἄμηρος* **E**) *δύναται ἐμπεῖραι*. Ahrens numeros choliambicos restituens prop.: *εἴ τι φὴρ ἐρημωθὲν ἄμηρος* ⟨*εὔμηρον*⟩ *γυναικίον πειρᾷ*.

der *II 566*) φησιν· 'ἔτι φῇ σινάμωρος ἐρήμῳ θὴρ δύνατ' ἐν πείρῃ'. περὶ γὰρ τῶν Σατύρων πρόδηλον· καὶ γὰρ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς σάθης λέγεται.

PT e. ἢ Σατυρίσκοις ἐγγύθεν ⟨ἢ Πάνεσσι⟩: τοὺς Πᾶνας πλείους φησὶν ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ τοὺς Σα- 5 τύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ (v. sch. d), Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ (v. ib.). οἱ Σάτυροι δὲ καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ Σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης πεποίηται ὁ Σάτυρος, σάθη δὲ ἡ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις. 10

KUEAT f. κακοκνάμοισιν: ἐπειδὴ ⟨ὡς⟩ αἱ αἶγες ἔχουσι λασίους πόδας. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κνημῶν.

KU[g]E[g] g. ⟨κακοκνάμοισιν:⟩ κακοδέρμοις.

V. Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν

K a. Αἰπόλος καὶ ποιμὴν ἐπὶ Ἰταλίας ἀλλήλοις διαλέγονται 15 δι' ἀμοιβαίων δραματικώτερον τοῦ ποιητικοῦ προσώπου μὴ συνεκφαινομένου. αἰπόλος ὁ Κομάτας Εὐμάρα τοῦ Συβαρί-

16 Serv. Verg. Buc. III 1: dramatico charactere scripta est (ecloga); nam nusquam poeta loquitur, sed introductae tantum personae. ib. IX 1

2 καὶ γὰρ seqq. om. GE 4 τοὺς Πᾶνας—φησὶν—Σατύρους Ahrens: τοὺς Σατύρους—φασὶν—Πᾶνας codd. 11 add. Duebner 12 ἢ T: ἤγουν cett.

Tit.: Αἰπ. καὶ Ποιμ. arg. b c, sch. VII 21 b: ὁδοιπόροι. αἰπ. ποιμ. βουκολιασταὶ δωρίδι. αἰπόλος Κομάτας K[r] (v. etiam tit. id. IV): ὁδοιπόρος ἐν δωρίδι. αἰπ. ποιμ. Κομ. καὶ Λάκων. προλογίζει αἰπόλος Κομ. G: ὁδοιπόροι δωρίδι. αἰπ. ποιμ. Κομ. καὶ Λάκ. U: ὁδοιπ. δωριστί A: βουκολ. Κομ. (καὶ add. T) Λάκ. δωρίδι. αἰπ. καὶ ποιμ. PT: om. E 15 Ἰταλίᾳ cod., corr. Wilamowitz διαλεγόμενοι cod., corr. Ziegler 16 δραματικώτερον ⟨δέ ἐστι τὸ εἰδύλλιον⟩ Ziegler: δραματικῶς τε cod. 17 Εὐμάρου cod., corr. Ziegler

του βόσκων τὰς αἶγας, ὁ δὲ Λάκων ποιμὴν Θουριεὺς Σιβύρτα νέμων τὰ πρόβατα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην Ἀλκίππην, ὁ δὲ ἕτερος ⟨ἐρώμενον⟩ Εὐμήδην.

b. ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπολικὸν καὶ **UEA**
5 Ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ποιμὴν καὶ αἰπόλος ἐπὶ Ἰταλίας δι' ἀμοιβαίων. δραματικώτερον δέ ἐστι τὸ εἰδύλλιον τοῦ ποιητικοῦ προσώπου μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου νέμοντος αἶγας, τοῦ δὲ ποιμένος Λάκων Θουρίου Σιβύρτα νέμοντος
10 θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἀγαπωμένην Ἀλκίππην τοὔνομα, ὁ δὲ ἕτερος ἐρώμενον Εὐμήδην. ἐρίζουσι δὲ περὶ εὐμουσίας παρὰ Μόρσωνι κριτῇ, ὃς καὶ τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ χαίρει καὶ γέγηθεν.

c. ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενι- **K[b]GPT**
15 κόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ἰταλίας ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δέ ἐστι τὸ εἰδύλλιον τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας, ὃς Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου νέμει αἶγας· τοῦ δὲ ποιμένος Λάκων, ὃς Θουρίου Σιβύρτα νέμει θρέμματα. ἔχει δὲ
20 ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἀγαπωμένην Ἀλκίππην τοὔνομα, ὁ δὲ Λάκων ἐρώμενον Εὐμήδην. ἀλλήλους δὲ προκαλοῦνται περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης τίθενται ὁ μὲν αἰπόλος τράγον, ὁ δὲ ποιμὴν ἀμνόν, Μόρσωνα δὲ κριτὴν τῶν ᾠδῶν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν ὁ κριτὴς Μόρσων
25 τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος γενόμενος προσδιαλέγεται ταῖς αἰξὶ καὶ τὴν τοῦ τράγου πρὸς τῶν αἰγῶν ὄρεξιν πειρᾶται καταστέλλειν ἐπινίκιον θυσίαν ταῖς Νύμφαις εὐτρεπίζων.

---

3 supplevi 6 δραμ.—εἰδ. de fine argumenti huc transtuli 7 μὴ om. **EA**, superscr. **U** 9 Συβαρίτου **E** 16 καὶ τοῦτο ante τὸ εἰδ. add. **PT**, cf. arg. I b 19 Σιβύρτα **GP**: Συβάρτα **T**: Συβαρίτου **K[b]** 22 τίθεται **K[b]** 23 ἀρνόν **K[b]** 24 αἱροῦνται **K[b]G**: εἱροῦνται **P**: ποιοῦνται **T** 26 πρὸς τὰς αἶγας **G**

KGUEAT 1a. *Συβαρίταν*: ὄνομα πόλεως ἢ ἀπὸ Συβάρεως ποταμοῦ ἢ ἀπό τινος οἰκιστοῦ.

b. *Συβαρίταν*: ἀπὸ Συβάρεως. πόλις δέ ἐστιν αὕτη τῆς Ἰταλίας ⟨Ἀθηναίων⟩ ἄποικος νῦν καλουμένη Θούριον.

GUEAT c. τινὲς τὸ αὐτὸ Θούριον καὶ Σύβαριν καλοῦσι. λέγουσι 5 γάρ, ὅτι ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν καθῃρέθη ἡ Σύβαρις· ἐλθόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὴν ᾤκισαν καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν τὸ ὄνομα καλέσαντες αὐτὴν Θούριον ἀπὸ Θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος.

PT d. *τὸν Συβαρίταν*: τὸν ἀπὸ Συβάρεως πόλεως. Σύ- 10 βαρις δὲ καὶ Θουρία ἡ αὐτή. μετὰ γὰρ τὸ καθαιρεθῆναι ταύτην ὑπὸ Κροτωνιατῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθόντες ᾤκισάν τε ταύτην καὶ Θουρίαν προσηγόρευσαν ἀπό τινος κρήνης Θουρίας. Θεόκριτος δὲ διιστᾷ καὶ ἄλλην τὴν Θουρίαν λέγει καὶ ἄλλην τὴν Σύβαριν. λέγει γὰρ παρακατιών (v. 72 sq.)· 'ἇδε τοι 15 ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα, Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας T ὁρῇς, φίλε, τῶ Συβαρίτα'. [e.] ἰστέον, ὅτι τοῦ μὲν αἰπόλου τὸ ὄνομά ἐστι Κομάτας, ὃς καὶ Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου νέμει αἶγας· τοῦ δὲ ποιμένος Λάκων, ὃς Θουρίου Σιβύρτα νέμει θρέμματα. 20

KGUEAT 2a. *Λάκων* ὄνομα κύριον. ἐκτείνει δὲ τὸ ᾱ διὰ τὸ KGUEA μέτρον. b. ἐτίθεσαν γὰρ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, Σύρον, Λυδόν, Καρίωνα.

---

5 sch. 72/73 a Strab. VI 263 10 sch. 72/73 b

---

1 ὄνομα ποταμοῦ ἢ ἀπό τινος οἰκιστοῦ [Συβαρίτου] **K**: ἢ ὄνομα πόλεως ἀπὸ οἰκιστοῦ τινος ἢ ἀπὸ Συβάρεως ποταμοῦ cett. scholium Ambrosianum, quod mutilum esse patet, ceterorum ope explevi 3 in lemmatis loco paulo mutatam posui vocem, quae in cod. **K** scholii praecedentis ultima est, l. et ἀπὸ Συβ. desunt in **GUEAT** 4 add. Adert 7 ᾤκισαν Reiske: -ησαν codd. 12 ᾤκισαν Reiske in sch. c: -ησαν codd. 16 Συβάρτα **T** 17 iterantur haec ex argumento c ad explicandos versus modo laudatos 19 Συβάρτα cod. 21 πρῶτον **K** διὰ τὸ μέτρον om. **GUEAT** 22 δὲ pro γὰρ **K** τοῖς δούλοις Ziegler: τῶν δούλων codd. τὸ ὄνομα **K** 23 Λυδόν Ahrens: Δοῦλον codd.

c. *τὸν Λάκωνα*: εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνό- PT
ματα ἀπὸ τῶν πόλεων τιθέναι, Σύρον, Λάκωνα καὶ Καρίωνα.

d. *νάκος χθές*: Ζηνόδοτος τὸ κώδιον, τὸ μαρσύπιον. GUEAT
καὶ νάκος αἰγὸς δορὰν καὶ Ὅμηρος (ξ 530)· 'νάκος ἕλετ'
5 αἰγὸς ὀρειτρόφου'. καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἑξῆς (v. 12) αἰγός
φησιν.

e. *νάκος*: κώδιον, ὃ μηλωτήν φαμεν. PT

f. ⟨*νάκος*:⟩ τῆς αἰγὸς τὸ δέρμα. K[g]

3 a. ⟨*οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας*:⟩ παρακέλευσις, τουτέστιν· KGUEAT
10 ἀπόστητε, ἐκπορεύεσθε.

b. *σίττ' ἀμνίδες*: τὸ σίττα καὶ ψίττα βουκολικὰ ἐπι- GUEA
φθέγματα· εἰσὶ δὲ ἐπιρρήματα.

c. *σίττ' ἀμνίδες*: [Περδίκα Ἀγρίππα] σίττα, ψίττα ποι- PT
μενικὰ καὶ βουκολικὰ ἐπιφθέγματα. ἔλεγον δὲ ταῦτα διώκον-
15 τες τὰ πρόβατα καὶ τὰς βοῦς.

d. *ἀμνίδες*: τὰ πρόβατα, μάλιστα δὲ τὰ μικρὰ προ- KGUEAPT
βάτια, οἱονεὶ τὰ ἀμενηνά.

e. *οὐκ ἐσορῆτε*: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐσορᾶτε. KGUEAT

5 a. *δῶλε*: δοῦλε. δοῦλος καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὥς KGUEAPT
20 φησι Χρύσιππος (cf. fgm. 353 Arnim *Stoic. vet. fgm. III 86*)·
οἰκέτης μὲν ὁ ἔτι ὑπὸ κτῆσιν ὤν, δοῦλος δὲ ⟨καὶ⟩ ὁ ἀπε-
λεύθερος.

---

3 sch. ξ 530 Hesych. Phot. Suid. *νάκος* Et. M. 597, 14 (cf. Gen.) Eust. 1771, 47 11 sch. IV 45 e cum loc. sim. 16 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et. 27, 15*) Et. Gud. 116, 4 De Stefani Et. M. 84, 29 19 Athen. VI 267 b: *διαφέρειν δέ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμονοίας διὰ τὸ τοὺς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους· ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί, δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.*

---

4 *νάκην ἕλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος* Hom. 10 *ἐκπορ.* om. **GUEAT** 11 *βουκολικὸν ἐπίφθεγμα* codd., correxi 13 haec translata esse e scholio 5 c Heinsius (323) vidit 16 *πρ. μαλ. δὲ* om. **PT** *προβάτια* seqq. om. **GUEA** 19 l. om. **K**, l. et *δοῦλε* om. **GUEAT** *δοῦλον δὲ καὶ οἰκέτην διαφέρειν φ. Χρ. τῷ τὸν μὲν οἰκέτην — εἶναι, δοῦλον — τὸν ἀπελεύθερον* **P** 21 suppl. Ahrens, ne scholium cum Athenaeo pugnaret

KQUEAT b. *Σιβύρτα*: Δωρικῶς κατὰ τὴν γενικὴν ἀντὶ τοῦ Σιβύρτου.

QUEAT c. *Συβάρτα* δὲ ὡς Ἀγρίππα, Περδίκκα. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ἀνάλογον Συβαρίτης, κατὰ δὲ Δωριεῖς Συβάρτης.

KQUEAT 6/7 a. *ἀρκεῖ τοι καλάμας*: οὐκ ἀρκεῖ σοι, φησί, σὺν 5 τῷ Κορύδωνι ἐν καλάμῳ φυσᾶν καὶ δι' αὐτὸ ἀρκεῖ αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες; τοῦτο δὲ χλευαστικόν, ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν, εἰ μὴ τὸ *ποππύσδεν* καὶ μόνον. καλάμη δὲ τὸ περιλειπόμενον τοῦ σίτου καλαμῶδες καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν ὑποτεμνόμενοι φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. 10

P b. *τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι*: ὁ Κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθε μέμνηται. καλάμη δέ ἐστι τὸ καταλειπόμενον ἐκ τοῦ θεριζομένου σίτου, ποππύσδεν δὲ τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινα φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν. ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἀρκεῖ σοι, 15 φησί, σὺν Κορύδωνι φυσᾶν καὶ συναυλεῖν αὐτῷ; χλευαστικῶς δέ φησιν· οὐ γὰρ αὐλεῖς, ἀλλὰ ποππύζεις.

U[g]E[g] c. ⟨*ποππύσδεν*:⟩ συρίζειν· δι' οὗ δηλοῖ τὸ κακῶς αὐλεῖν.

G 8 a. ⟨*ὠλεύθερε*:⟩ εἰρωνευόμενος τοῦτο ὁ Λάκων εἶπεν. 20

U[g]E[g] b. ⟨*ὠλεύθερε*:⟩ εἰρωνικῶς· δοῦλος γὰρ ἦν οὗτος.

---

1 Σιβύρτα **K**: δῶλε Συβάρτα **GUA**: δοῦλε Συβαρίτα **E**: δῶλε Συβάρτα· δοῦλε (cf. sch. a) **T** Σιβύρτου **K**: Σιβάρτα **G**: Συβάρτου **UAT**: Συβαρίτου **E** 3 Συβάρτα—Ἀγρίππα Περδίκκα Heinsius, cf. sch. 3c: -ας ter codd. ὡς (**G**?) Call.: ὁ cett. 5 post l. **T** add. e scholio b ὁ Κορ. βουκόλος οὗ πρόσθεν μέμνηται. ὁ δὲ νοῦς οὐκ om. **KGUEA** 6 δι' αὐτὸ **KGU**: διὰ τὸ **EA**. pro δι'—χλευαστικόν **T** habet e scholio b: συναυλεῖν αὐτῷ. χλευαστικῶς δέ φησιν ἀρκεῖ Wilamowitz: ἀρκεῖν codd. Ahrens proscripserat verba διὰ τὸ ἀρκεῖν 7 οἶδας **T**, εἶδεν **G** 8 ποππύσδεν **K**: -ειν cett. κάλαμον **KUEA** καταλειπ. ἐκ τοῦ θεριζομένου σ. **T** e scholio b 10 in fine add. **T** indidem: ποππύ⟨σ⟩δειν δὲ τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινα φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν 20 εἰρ. το τον (?) Λάκωνα εἰπεῖν scriptum mihi videbatur in libro 21 δοῦλος seqq. om. **E**

10a. *οὐδὲ γὰρ Εὐμάρᾳ*: πρὸς ὑπερβολὴν ἔφη. λέγει **KGUEAT**
δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν δεσπότην Εὐμάραν ἐπικεκοιμῆσθαι δέρματι.
b. *Εὐμάρᾳ*: ἀντὶ τοῦ Εὐμάρει. **GUEAT**
c. οὐδὲ ὁ δεσπότης ἔχει δέρμα τι πρὸς τὸ κοιμηθῆναι.
5 d. *εὐμάρα*: τινές φασιν, ὅτι δέρμα τί ἐστι καὶ οὐκ ὄνομα,
ἵν' ᾖ· οὐδὲ γὰρ τῷ δεσπότῃ σου εὐμάρα ἦν ὥστε ἐνεύδειν.
e. *Εὐμάρας* κύριον ὄνομα. **P**
f. *εὐμάρα* τὸ κώδιον. ἢ κύριον ὄνομα. **P**[g]
11—13a. *τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε*: τὸ δέρμα μοι **G**[1.2]**UEAT**
10 ἐχαρίσατο ὁ Κροκύλος, σὺ δὲ τοῦτο ἀφήρπασας.
b. *βασκαίνων*: τοῦτο νῦν ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπού- **KGUEAT**
μενος. βάσκανος γὰρ κυρίως ὁ ⟨τοῖς φάεσι, ἤγουν⟩ τοῖς
ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτῶν.
c. *βασκαίνων*: βασκαίνειν ἐστὶ τὸ τοῖς φωσὶ καίνειν **PT**
15 ἤγουν βλάπτειν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ ὁραθέν.
14—16a. *ἄκτιον*: τὸν κυνηγόν· ἐπακτῆρες γὰρ οἱ **KGUEAT**[1.2]
κυνηγοί, ὥς φησιν Ὀππιανός (Hal. I 20)· 'πολλαὶ γὰρ ἐπ-
ακτήρων ἀλεωραί'.
b. *Πᾶνα ⟨τὸν⟩ ἄκτιον*: ἔστι Πανὸς ἱερὸν πλησίον Κρά- **KGEAT**
20 θιδος ποταμοῦ, ὥς φησι Φιλοστέφανος (fgm. 25 Mueller

---

2 Greg. Cor. Dial. dor. 72 12 Et. M. 190, 26; 793, 18 (cf. Gen.) Et. Gud. 262, 14 De Stefani Et. Or. 33, 11; 159, 8 16 Et. Gen. (Et. M. 54, 27): ἄκτιον τὸν Πᾶνα Θεόκριτος εἴρηκεν. ἄκτιος ἢ ὁ θηρατήρ· καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ θηραταί. ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἁλιέων ἱδρυμένος· ἀγρευτὴς γὰρ ὁ θεός. ⟨ἢ ὁ Ἀττικός (add. Ahrens),⟩ ὁ ἐν Ἀθήναις τιμώμενος· ἀκτὴ γὰρ ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο. sch. Opp. Hal. I 20

---

2 Εὐμάραν om. **GUEAT** ἐπικεκοιμῆσθαι **K**: ἐπικεκοσμῆσθαι cett. post ἐπικεκ. add. ἤγουν **GUEA**, εὐμάρα ἤγουν **T** 3 Εὐμάρει scripsi auctore Ahrensio, qui Εὐμάρει τοῦτο dedit pro Εὐμαρίτου librorum **T** in fine add. ἵν' ᾖ κύριον ὄνομα (e scholio e) 6 σου om. **UEAT** 9 **G**[1]**UEAT** non habent nisi verba [διότι] τὸ (τι **EA**, om. **T**) δέρμα μοι ἐχαρίσατο 11 φθονῶν **P**[g] 12 suppl. Duebner 13 καίνων **K** corr. **T**: σαίνων **K** ante corr. cett. αὐτῶν **K**: αὐτοῦ cett. 17 ὥς seqq. om. **K** Oppiani verba om. omnes praeter **G** 20 ὥς φησι Φιλοστ. ante ἔστι in **GEAT**

Fgm. hist. gr. III 32). τινὲς δέ φασι τὸν ὑπὸ ἁλιέων [τὸν] ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον· φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος (fgm. 98 Schroeder *Poet. lyr. gr. I 1*[5] *422*) τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν.

PT[1,2] c. τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον: οὗ ὁ ναὸς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἵδρυται. 5

U[g]E[g]T d. ⟨ἄκτιον:⟩ τὸν περὶ τοὺς πετρώδεις αἰγιαλοὺς διάγοντα.

K e. τὰν βαίταν: τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα περιβόλαια καλοῦσι βαίτας, Ἀττικοὶ δὲ σισύρας.

KGEAPT f. τὰν βαίταν ἀπέδυσα: βαίτα ἡ διφθέρα ἡ ἐκ κωδίων συνερραμμένη. Ἀττικῶς δὲ σισύραν ταύτην φασίν. Ἀριστοφάνης (Nub. 10)· 'ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος'. ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισούρνιά φαμεν. 10

K g. ὁ Καλαίθιδος: πότερον [ἢ] υἱὸς ἢ δοῦλος, οὐ λέγει.

PT h. ὁ Καλαίθιδος: ὅτι Καλαίθιδος οἰκέτης, διὸ καὶ οὐ λέγει υἱός. 15

GEAT i. ἦ κατὰ τήνας: γράφουσί τινες αὐτὸ καὶ ἤ, ἵν' ᾖ· οὐκ ἔλαβον αὐτήν· ἤ, εἰ ἀφεῖλον, φθαροίμην.

---

8 sch. III 25/26 d cum loc. sim. Hesych. Phot. σισύρα Poll. VII 70 sch. Plat. Er. 400 e sch. Ar. Vesp. 738; Av. 122; Ran. 1459

---

1 τὸν ὑπὸ ἁλιέων ex Et. Ahrens altero τὸν simul deleto: τὸν Ἀπόλλωνα **KGEA**: τῶν Ἀπολλώνων **T**: expungendum censuit Bergk *Poet. lyr. gr. I*[4] *406* 2 καὶ om. **K** 5 **T** altero loco habet: ἄκτιον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον· (e scholio b, deinde) ὁ γὰρ ναὸς τούτου ἐπὶ κτλ. 10 l. om. **K** β. ἡ διφθ. (ἐστὶν add. **PT**) ἡ ἐκ κωδ. συνερρ. **KPT**: τὰ ἐκ κωδ. συνερραμμένα περιβόλαια ἤτοι τὴν διφθέραν cett. 11 Ἀττικῶς **KEA**: Ἀττικοὶ **GT**: τινὲς **P** αὐτὴν **P** Ἀριστ. seqq. om. **P** 12 ἐγκεκορδυλημένον **K** 13 σισούρνια **K**: σισύρια **G**: σισυρίνια (**E**)**A**: σισύρνια L. Dindorf *Thes. VII 279*: om. **T** 14 πότερον Apogr. Barb. Call.: πρότερον **K** del. Ziegler 17 cum de vario accentu vocis ἦ agi mihi videretur, in l. ἦ (ἢ **GT**, εἰ **EA**), deinde ᾖ (ῃ codd.) scripsi. Bergk *Zeitschr. f. d. Altert. 4, 1846, 470* et Ahrens v. l. ὀλοίμαν hoc scholio explicari duxerant; quare ille prop. καὶ ⟨διὰ τοῦ⟩ ō, hic καὶ ō 18 αὐτήν Adert: αὐτό codd.

k. *εἰς Κρᾶθιν ἀλοίμαν*: Κρᾶθις καὶ Σύβαρις ποταμοὶ περὶ Σύβαριν. ὡς Νυμφόδωρος (fgm. 5 a Mueller *Fgm. hist. gr. II 377*) καὶ Θεόφραστός (cf. fgm. 162 Wimmer, *ed. a. 1866, 453*) φασι, τοῦ Κράθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζει. ἢ ποτα-
5 μὸς Κρότωνος· οὗτος δὲ Ἰταλίας. ἡ δὲ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπό. KGEAT

l. εἰ ἐπιορκοίην, ἄνωθεν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης ἐκριφείην εἰς τὸν Κρᾶθιν ποταμόν. οὐ μάτην δὲ τὸν Πᾶνα ὄμνυσιν· εἰώθασι γὰρ οἱ ἐκ πτοίας καὶ μανίας κατακρημνίζειν ἑαυτοὺς μέλλοντες ⟨. . .⟩. πάντα δέ εἰσι ταῦτα Πανικὰ
10 δείματα.

m. *ἐς Κρᾶθιν ἀλοίμαν*: Κρᾶθις ποταμὸς περὶ Σύβαριν τῆς Σικελίας. PT

17. *λιμνάδας*: τὰς ἐν λίμναις διατριβούσας. K

21/22 a. *ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερόν*: παροιμία ἐπὶ τῶν
15 μηδενὸς ἀξίων. φησὶ δὲ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ τῶν Παροιμιῶν (fgm. 48 Mueller *Fgm. hist. gr. II 319*), ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον τὸν Ἄδωνιν ἔφη· KGEAT[1.2] b. 'οὐδὲν ἱερόν'· οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἱδρύσεως ἔκρινεν. c. Διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναί φησιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τῶν τιμωμένων,
20 μηδὲν δὲ ἐχόντων ἱερὸν καὶ σεβασμοῦ ἄξιον. KGEAT

d. Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς Δῖον πόλιν τῆς Μακεδονίας KGEAPT

---

11 sch. Dion. Perieg. 416: ἔστι καὶ Σικελίας ὁ Κρᾶθις ποταμός, ὥς φησι Θεόκριτος. 14 Paroemiographi (Zenob. V 47 al.)

---

2 ὡς—ξανθίζει **K**: ὁ—ξανθίζειν cett. τὰς τρίχας suppleri vult Mueller 5 opponitur Achaiae flumini ἡ δὲ seqq. om. **K** 6 ἐκριφείην **K**: ῥιφθείην cett. 7 τὸν post Κρᾶθιν add. **K** 9 μέλλοντες om. **K** post μέλλοντες, ubi lacunam Casaubon (258) indicavit, spatium sex litterarum vacuum conspicitur in **T** ταῦτα **EAT**: ταῦτα τὰ **G**: τὰ **K** Πανικὰ **KG**: Πανὸς cett. 12 Ἰταλίας Toup 15 Κλέαρχος **K**: Κλέανδρος cett. τὴν παροιμίαν **K** 17 οὐ γάρ ἐστιν ἄξιος ἱδρ. καὶ τιμ. ὁ τοιοῦτος, ἤτοι οὐδὲν μέγα **T** 18 καὶ Call., cf. **T**: ἢ **KG**: om. **EA** ἔκρινεν **K**: ἐδοκίμασεν **GEA** Dionysodorus Troezenius esse videtur, quem inter paroemiographos refert Schneidewin *Paroem. gr. I p. VII* 21 Δῖον **PT**: Διὸς cett.

εἶδεν ἔκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξιόντας. θέλων δὲ προσκυνῆσαι ἀνέκρινε, τίνος εἴη. μαθὼν δὲ Ἀδώνιδος εἶναι ἔφη· ʽοὐδὲν ἱερὸν' ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον, οἷον οὐδεὶς θεῶν ὑπάρχει.

GEAT e. ἔστι μὲν οὐδὲν μέγα, ὡς ὁ Ἀσκληπιάδης φησί.

PT f. ἀλλ' οὖν αἴκα λῇς: εἰ βούλει, φησίν, ἔριφον κατα- 5 θεῖναι. τῷ δὲ αἴκα ἡ Δωρικὴ διάλεκτος ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐὰν κέχρηται· διὸ καὶ ὑποτάσσει.

g. ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερόν: τουτέστιν οὐδὲν τίμιόν ἐστιν· ὅπερ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων εἴωθε λέγεσθαι.

KG h. διαείσομαι: διακριθήσομαι, ἕως οὗ ἀπαγορεύσεις νι- 10 κηθεὶς ἢ ἕως ἂν ὁμολογήσῃς.

PT i. ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι: διακριθῶ. ἔστε κ' ἀπείπῃς: ἕως ἂν ὁμολογήσῃς.

E[g] k. ⟨διαείσομαι:⟩ διακριθήσομαι καὶ τραγῳδήσω, ἕως οὗ ὁμολογήσεις. 15

K l. ⟨ἔστε κατείπῃς:⟩ γράφεται ἀπείπῃς.

KGEAPT 23. ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν: ὗς ὢν πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζεις. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων.

KGEAT 24 a. εὔβοτον: εὐτραφῆ· βόσις γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ 20 τὸ αἰγίβοτον καὶ τὸ ἱππόβοτον.

---

10 Eust. 161, 46: οἷον παρὰ Θεοκρίτῳ ʽἔστε κ' ἀπείπεν (leg. ἀπείπῃς)', ἤγουν μέχρις ἂν ἀπαγορεύσῃς. 18 Apost. XVII 73: ὗς ποτ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν· Θεόκριτος ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων. similia congessit Leutsch ad l.

---

1 καὶ θέλων εἰσελθεῖν καὶ αὐτὸς ἠρώτησε, τίνος εἴη τὸ ἱερόν PT 6 τῷ Geel: τὸ codd. 7 ὑποτάσσει ʽcum coniunctivo struit' (Duebner) 10 ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς G cum utraque scholiastae interpretatio ad veram lectionem ἀπείπῃς pertineat, optimo iure deest in G glossa l, quae in K post νικηθεὶς inserta legitur 17 ποκ' in l. KGP (om. cett.), corr. Heinsius ὗς ὢν—ἐρίζεις et δέ post παρ. om. KG 18 post ἐρίζεις in T interiecta sunt scholia 21/22 a (iterum) et b 19 φιλονεικούντων KGP: ἀντεριζόντων EAT: ἀντιφεριζόντων Tricl. τὸ δὲ ὗς ἐπὶ θηλυκοῦ in fine add. P 20 καὶ τὸ—καὶ τὸ G: καὶ τὸ —καὶ T: τὸ—καὶ cett.

b. ἔρειδε: κατάθου. K[g]E[g]PT

25 a. καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ: Σικελιῶται τὴν ἀλώπεκα KGEA οὕτως. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πανοῦργε· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον.

[b.] γράφεται ὦ κιναδεῦ: Σικελιῶται τὴν ἀλώπεκα οὕτως. K[r]

5 c. κίναδος ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ ἢ KGEAT ἀναιδῶς ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δόλῳ.

d. ὦ κίναδε: ἤτοι ὦ πανοῦργε· Σικελιῶται γὰρ τὴν ἀλώ- PT πεκα κίναδον προσαγορεύουσιν.

26/27 a. ἐποκίξατο: ἔκειρε, πόκον ἐποίησε· τίς γάρ ποτε KGEAT 10 ἔκειρε τρίχας ἀντὶ ἐρίων; [ἢ] τοῦτό φησιν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθεται, ἐκεῖνος δὲ ἔριφον, ὃς οὐ ποκίζεται.

b. ἐποκίξατο: ἔξανεν. PT

c. τίς ἀντὶ τοῦ χρησίμου τὸ μὴ τοιοῦτον προέκρινε; ET

d. ἔστι δὲ παροιμία· τίς ἀντὶ τοῦ ἀρνοῦ ἔριφον ἔλαβεν; EP[m]

15 e. τίς δὲ παρεύσας: τίς δὲ παρούσης αἰγὸς πρωτοτόκου PT κύνα βούλεται ἀμέλγειν;

[f.] ⟨πρωτοτόκου:⟩ ἤτοι νέας, πολυγαλάκτου. E[g]

g. κακὰν κύνα: λιμηράν. κύνα δὲ τὸ πρόβατον ἴσως KGEAT ἔφη ἐκφαυλίζων αὐτό.

20 [h.] ⟨κακὰν κύνα:⟩ γεγηρακυῖαν. E[g]

i. δῆλετ' ἀμέλγειν: βούλεται· οὕτως γὰρ οἱ Δωριεῖς KGEAT φασι.

---

2 Harp. Phot. Suid. κίναδος Bekk. An. gr. 272, 3 sch. Soph. Ai. 103 sch. Ar. Nub. 448 Et. M. 514, 13 (cf. Gen.) Et. Gud. 322, 15 Sturz 14 Apost. XVI 63: τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο· Θεόκριτος ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. 21 sch. Nic. Ther. 93: Θεόκριτος δῆλεται τὸ βούλεται.

---

5 κίναδος K: κίναιδος EAT. interpres alterum permiscet cum altero. doctus codicis G auctor hanc medelam adhibuit: κίναιδος δὲ λέγεται ὁ μαλακός. ἄλλως δὲ κίναδος εἴρηται ἡ ἀλώπηξ κτλ. verba ἢ ἀναιδῶς proscripsit Duebner, haec et sequentia Ahrens, quod continerent pravas lectiones varias 7 l. κιναδεῦ P 8 in fine T add. e scholio a: τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον, πανοῦργον 10 delevi 11 ὃς (cum v. l. ὃν) Wilamowitz: ὅσον codd.: ὅστις Call. 14 ἔστι δὲ παρ. om. P 17 πολυγάλακτος cod. 18 l. et λιμηράν om. K

28—30 a. *ὅστις νικασεῖν*: ὅστις, φησί, τὸν πλησίον νικήσειν ἐπαγγέλλεται διαφερόντως ⟨ᾄδοντα⟩, καὶ θελήσει ποιεῖν τοῦτο, ἤγουν ἀντ' αἰγὸς κύνα ἀμέλγειν· οἷον καὶ σὺ νῦν ἐμὲ νικήσειν φῂς τὸν τοσοῦτον ἐν ἡδυφωνίᾳ σου διαφέροντα ὅσον τέττιγες σφηκῶν. 5

PT b. *σφὰξ βομβέων*: ὁ σφήξ, φησί, σὺ ἐμοῦ κατ' ἐναντίον τοῦ τέττιγος τολμᾷς βομβεῖν.

K[g]E[g] c. ⟨*σφάξ*:⟩ εἶδος μελίσσης ἦχον ἀποτελοῦν.

K d. *ὤριφος*: εἰ ὁ ἔριφος οὗτος οὐκ ἐξισοῦται τῷ ἀμνῷ, ἀλλὰ τίθημι τράγον. *ἰσοπαλής*: ἴσος ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ 10 ὁ κλῆρος. ἢ ἐκ τοῦ πάλη.

KEA 31 a. *μὴ σπεῦδε*: μὴ ἐπείγου ὥσπερ ὑπὸ φλογὸς καιόμενος. παροιμία· μὴ σπεῦδε, οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας.

GEA b. *μὴ σπεῦδ', οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι*: ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἐπὶ πυρὶ βέβλησαι. 15

PT c. *μὴ σπεῦδ', οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι*: παροιμία ἐστίν· μὴ σπούδαζε, οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας.

E[g]PT 32 a. *τεῖνδ' ὑπὸ τὰν κότινον*: τὸ τεῖνδε ἀντὶ τοῦ τῇδε καὶ ἐνταῦθα Δωρικῶς.

K[g]GE[g] b. *καὶ τάλσεα*: οἱ σύνδενδροι τόποι παρὰ τὸ εἰς ὕψος 20 ἅλλεσθαι.

E[g]PT 33. *ψυχρὸν ὕδωρ τουτί*: καὶ τὸ τουτὶ ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

GEA 34 a. *χὰ στιβάς*: στιβάδα λέγει νῦν τὴν βοτάνην· κυ-

---

10 Hesych. Phot. Suid. ἰσοπαλῆ Lex. Bachm. 263, 22
20 Eust. 1193, 16; 1564, 7; 1624, 7; 1891, 41

---

2 add. Wilamowitz καὶ Ahrens: ἢ codd. 3 ποιεῖν EAT: εἰπεῖν KG ἤγουν—ἀμέλγειν scripsi: ὡς—ἀμέλγειν Ahrens: ὃς —ἀμέλγει (-ειν G) codd. αἶγα K 5 σφῆκας K 9 ἐξισοῦται Ahrens in adn.: ἀξιοῦται cod.: ⟨ἰσ⟩αξιοῦται Toup 10 ἴσος ἐκ κλήρου E[g] 15 ἐπὶ Ahrens: ἔτι codd.: ἐν Duebner 18 ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα Δωρ. reliquis omissis E[g], ἐνταῦθα etiam K[g]P[g] 22 ἐνταῦθα ἢ τοῦτο (leg. καὶ τουτί) E[g]

ρίως δὲ στιβὰς ἡ στρωμνή. τὸ δὲ ἅδε [λαλεῦντι] ἀντὶ τοῦ ὧδε τροπῇ Δωρικῇ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\alpha}$.

b. *ποία χὰ στιβὰς ἅδε*: ποία ἡ βοτάνη, στιβὰς δὲ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς στρωμνή. τὸ δὲ ἅδε ἀντὶ τοῦ ὧδε Δωρικῶς τροπῇ 5 τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\alpha}$. **PT**

[c.] *καὶ ἀκρίδες*: ἀκρίδες λέγονται τὰ πωλία τὰ καθήμενα εἰς τὰ ἄκρα τῶν δένδρων καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ αὐτὰ τὰ ἄκρα τῶν δένδρων.

36/37 a. *ὅν ποκ' ἐόντα*: ταῦτά φησιν ἐπὶ τῷ τὴν χάριν 10 [εἰς ἅμιλλαν αὐτῷ συνεληλυθέναι] ⟨...⟩ παρ' αὐτοῦ διδαχθέντι, ὡς καὶ προκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἅμιλλαν. **KGEAT**

b. *ἁ δ' αὖ χάρις ἐς τί ποθ' ἕρπει*: ἀντὶ τοῦ εἰς οἷον ἡ χάρις τῆς εὐεργεσίας κατηνέχθη. **PT**

38 a. *θρέψαι καὶ λυκιδεῖς*: ἐκθρέψειεν ἄν τις καὶ 15 λύκων ἐκγόνους καὶ κύνας ἐπὶ τῇ λύμῃ τῇ αὐτοῦ, ὡς κἀγὼ τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστίᾳ. **KGEAT** b. ἔστι δὲ τὸ τοῦ Ἰσοκράτους (Ad Demon. 29) 'κακοὺς ποιῶν εὖ'. **GEAT**

c. *θρέψαι κύνας*: παροιμία ἀπὸ τοῦ Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέντος· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχα- 20 ριστούντων τοῖς εὐεργέταις. **KGEAPT** [d.] οὗτος γάρ, ὥς φασιν, τὴν Ἄρτεμιν ἰδὼν γυμνήν, ἐκείνη αἰδεσθεῖσα λύσσαν τοῖς κυσὶν ἐμβάλλει, κἀκεῖνον κατέφαγον. **EAT**

---

19 Apost. VIII 92 a

---

1 del. Ahrens ἀντὶ τοῦ ὧδε om. **EA** 9 τῷ om. **GEAT** 10 delevi verba εἰς ἅμιλλαν αὐτῷ συνεληλυθέναι, cum varia lectio esse videantur eorum quae sequuntur: προκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἅμιλλαν. suppleas fere ἀπογενέσθαι Λάκωνι τῷ διδαχθέντι Reiske: -έντα Apogr. Barb. Call.: -έν **K**: -είς cett. 15 τῇ ante λύμῃ om. **KEA** 16 ἀχαριστίᾳ **K**: ἀριστείᾳ cett. τὸ τοῦ Ahrens: τοῦτο **G** Call.: τοῦ **EAT** Σωκράτους codd., corr. Duebner propter haec Isocratis verba: κακοὺς εὖ ποιῶν ὅμοια πείσει τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσιν. 19 ἀναιρεθέντος **PT** ἀχαρίστων **K**

KΘE[s] 40 a. *ἀνδρίον*: δυσγενὲς καὶ ἀνελεύθερον ἀνθρώπιον· ὑποκοριστικῶς.

PT b. *ἀνδρίον*: ἀνδράριον, ἀνθρωπάριον· ὑποκοριστικῶς. τὸ δὲ αὔτως ἀντὶ τοῦ μάτην.

KΘ 41 a. *ἐπύγιζον*: πυγμαῖς ἔκρουον. ἄτοπον δὲ τοῦτο 5 φανερῶς ἐξειπεῖν.

ΘEAT b. *τὺ δ' ἄλγεες*: ἀντὶ τοῦ· ἐδόκεις μοι ἀλγεῖν, μᾶλλον δὲ ἡδύνου· καὶ γὰρ ἴδιον τοῦτο τῶν συνουσιαζομένων ἐστίν.

KΘE[s]P 42. *κατεβληχῶντο*: βληχήν τινα ἠφίεσαν βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν τράγων. 10

KΘEAT 43 a. *μὴ βάθιον*: μὴ βαθυτέρου τύχοις τάφου τοῦ πυγίσματος, οὗ φῄς με εἰργάσθαι· σὺ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ πε-

ΘEAT πύγισμαι. [b.] ἤτοι οὐκ ἔδωκάς μοι πυγίσματα μηδὲ ταφείης, ὦ κυρτέ.

c. *πυγίσματος*: μὴ ταφείης, ἀντὶ τοῦ γαμηθείης, βα- 15 θύτερον σὺ τοῦ πρὸς ἐμὲ πυγίσματος ἐκ σοῦ, ὡς σὺ λέγεις· ἀρνεῖται δὲ διὰ τούτου. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράχοις (423 sq.) φησὶ περὶ τοῦ Κλέωνος [περὶ] τὸ κρυπτόμενον καὶ τὸ ἔνδον νοούμενον· 'ἐν ταῖς ταφαῖς τίλλεσθαι', ἤγουν ἐν καιρῷ συνουσιασμοῦ τὰς τρίχας ἐκτίλλειν τῆς πυγῆς. 20

K [d.] *ὑβὸς κυρτός*. καὶ ὑβόν ἐστι κυφὸν ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\kappa}$ καὶ τροπῇ τοῦ $\bar{\varphi}$ εἰς $\bar{\beta}$. ὕβωσις καὶ κύρτωσις καὶ λόρδωσις

---

3 Eust. 1680, 27 21 Et. M. 774, 8: ὑβός· ὁ κυρτός. καὶ ὑβόν ἐστι κυφὸν [καὶ] ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\kappa}$ καὶ τροπῇ τοῦ $\bar{\varphi}$ εἰς $\bar{\beta}$. Et. Or. 154, 32 22 Et. Gen. (Et. M. 774, 10): ὕβωσις καὶ κύρτωσις καὶ λόρδωσις πάθη. λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν, ὕβωσις τὸ μετὰ (κατὰ Et. M.) τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος, κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.

---

2 ὑποκοριστικῶς ἀνθρώπιον, quae transposui, **K**: ὑποκοριστικὸν ἀνθρωπάριον **GE** 3 ἀνδράριον ἀνθρωπάριον **K**[s] 5 πυγὰς Geel 7 μοι **E**: με **GA**: μὴ **T**: μὲν cod. Par. gr. 2884 11 βαθύτερον **KG** τύχοιο **K** 12 εἰργάσθαι Reiske: εἴργασθαι **E**: εἴργεσθαι cett.: πείρεσθαι Geel: πεπειρᾶσθαι caute Duebner σὺ Geel: τὸ codd. 17 τούτου **T**: τούτ **A**[cp]: τοῦτο **GE** immo de Clisthene agitur apud Aristophanem 18 περὶ delevi, πρὸς e cod. Genevensi Reiske receperat 19 ἤγουν **T**: ἢ cett.

πάθη· λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν, ὕβωσις τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος, κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.

e. ὑβός ὁ κυρτὸς καὶ ⟨ὑβὸν⟩ τὸ ἄρρεν αἰδοῖον. P[m]

5 [44.] ⟨ὕστατα:⟩ διὰ τὸ μέλλειν μοι ἡττηθῆναι. E[g]

45 a. τηνεί: ἐκεῖσε οὐ βαδιοῦμαι ἢ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον καὶ οἶκον. GEAT

b. τουτῷ δρύες: ἐνταῦθα. K[g]GEAP[g]T

46. σμήνεσι: ταῖς καταδύσεσι τῶν μελισσῶν. K

10 48/49 a. λαλαγεῦντι: λιγυρῶς ᾄδουσι. KE[g]

b. καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία: ἡ παρ' ἐμοὶ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία τῇ παρὰ σοὶ σκιᾷ. KGE[g]PT

c. κώνοις: στροβίλοις κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ τοῖς καρποῖς. KGET

15 50 a. ἀρνακίδας: τὰς τῶν ἀρνῶν δοράς. KGP

b. τῆδε πατησῆς: ἐκ περιουσίας ὡς καὶ πατεῖν. GE[g]

51 a. ὕπνω μαλακώτερα: τὸ 'μαλακώτερα τοῦ ὕπνου' ἐν καιρῷ· τοιοῦτον γάρ τι χρῆμα ὁ ὕπνος. GEAT

b. ταὶ δὲ τραγεῖαι: αἱ δοραὶ τῶν τράγων. P

20 c. ⟨ταὶ δὲ τραγεῖαι:⟩ ἤγουν τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων. E[g]

53/54 a. στασῶ δὲ κρατῆρα: ⟨. . .⟩ παρόσον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς Νύμφαις· αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ μέλιτος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (fgm. 468 Rose, 1555 a 15). KGEAT

---

4 Hesych. Phot. Suid. ὑβός Lex. Bachm. 393, 6 Greg. Cor. Dial. dor. 101: τὸν κυρτὸν καλοῦσιν ὑβόν. 18 *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 106 sq.* sch. 102/103 b 22 sch. Apoll. Rhod. II 498

---

1 κατὰ ex Et. M. Bast *Greg. Cor. 285 Schaefer*: μετὰ cod. 4 supplevi 6 **GEAT** exhibent τηνεὶ τούτω (τουτὶ **T**) δρύες· ἐκεῖσε, ἐνταῦθα οὐ βαδ. (οὐ βαδ. om. **EAT**) ἢ εἰς κτλ., quae Ahrens recte disiunxit 10 λελεγεῦντι **K** 11 l. om. **K** οὐχ **GE** 12 σκιᾷ om. **GEPT** 17 τὰ μαλακώτερα ἐν (τῷ add. **G**) καιρῷ τοῦ ὕπνου libri, emend. Ahrens 21 lac. indicavi. Ahrens prop. στασῶ δὲ καὶ· κάρισον epanaphoram στασῶ — στασῶ ita notari ratus

GLEAT [b.] λευκοῖο γάλακτος: οὐχ ὡς μέλαν ὂν γάλα τοῦτό φησι λευκόν, ἵν' ᾖ κατὰ διαφορὰν ἐκείνου, ἀλλ' ὡς φύσει παντὸς λευκοῦ γάλακτος· ἐπίθετον γὰρ τοῦτο αὐτοῦ ἐστιν, ὥσπερ καὶ τοὺς Αἰθίοπας φύσει ὄντας ἀμαυροὺς καὶ ὀνομαστὶ [μὲν] ἄλλως καλούμενον ἕνα ἕκαστον αὐτῶν Αἰθίοπά (5) φαμεν.

P [c.] στασῶ δὲ κρητῆρα: θύσω.

G 55 a. ἁπαλὰν πτέριν: μαλακὸν χόρτον τὸν λεγόμενον βλάχνον.

P b. πτέρις χορτάριόν τι μαλακόν. (10)

K^{g}PT 56/57 a. γλήχων': εἶδος βοτάνης.

$L^{g}E^{g}$ [b.] γλάχων τὸ βλισκούνιν.

c. ⟨ὑπεσσεῖται:⟩ ἀντὶ τοῦ· ὑποστρώματα εἶεν τῶν χιμαιρῶν ἤτοι τῶν αἰγῶν τὰ δέρματα.

G d. ⟨ὑπεσσεῖται:⟩ ὑποστρωθήσεται δέ σοι τὰ τῶν αἰγῶν (15) δέρματα ἁπαλώτερα καὶ τῶν νέων προβατείων.

KGLEAT 58 a. γαυλῶς: ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλακτοδόχα, ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα· παρὸ καὶ εἴρηται πλεονασμῷ τοῦ $\bar{υ}$, ἅτινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσι.

GLEA b. γαῦλος εἶδος πλοίου, γαυλὸς ἀγγείου. (20)

E^{g}PT c. γαυλῶς: παρὰ τὸ γάλα. εἴδη δέ εἰσιν οἱ γαυλοὶ ἀγγείων ποιμενικῶν.

KGLEAT 59 a. σκαφίδας: ἀγγεῖα, εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας.

---

8 sch. III 14 c cum loc. sim. 12 sch. Nic. Al. 128 17 sch. 104 sch. ι 223 sch. Ar. Av. 598 Hesych. Suid. γαυλ. Bekk. An. 230, 21 Et. M. 222, 25 (cf. Gen.) Et. Gud. 120, 52 Sturz Ioann. Philop. Περὶ τῶν διαφ. τον. 9, 35 Egenolff Eust. 1625, 3; 1626, 8

---

1 scholia codicis L incipiunt a verbis λευκόν, ἵν' ᾖ τοῦτο Ahrens: οὕτω codd. 4 τοὺς Αἰθ. GT: τὸ Αἰθ. cett. 5 del. Wilamowitz Αἰθίοπα G: -ας cett. 10 τὸ cod. 11 γλίχων' P: βλήχων T 12 γλάχος codd., tacite corr. Gail βλισκούνιον E 15 ὑποστρώσεται G, rectum dant $K^{g}E^{g}P^{g}$ 17 γαλακτοδόκα Toup 18 παρ' οὗ K 23 ἀγγεῖα om. K

b. *πλέα κηρία*: τὰ κηρία μέλιτος ὄντα πλήρη, [ἐν] ἃ εἰσι μελικηρίδες.

61 a. *πατέων*: λείπει χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας· 'Σπάρταν ἔλαχες, Σπάρταν κόσμει' (Euripidis fgm. 723 Nauck 5 *Trag. gr. fgm.*[2] *588*). K

b. *τὰν σαυτοῦ πατέων*: τοῦτο ἀπὸ τῆς παροιμίας· 'Σπάρταν ἣν ἔλαχες κόσμει' (v. sch. a). λέγει δὲ τὸ χωρίον ἤτοι τὸν τόπον. P

c. *τὰν σαυτοῦ πατέων*: τουτέστιν ἐπὶ τῆς οἰκείας χώ- 10 ρας βεβηκώς. GL[g]E[g]

63. *ποτιδεύομαι*: προσχρήζω. K[g]L[g]E[g]P

64. *ἐρείκας*: εἶδος φυτοῦ.

65 a. ⟨*ξυλοχίζεται*:⟩ γράφεται ξυλοχίσδεται· ξυλεύεται, ξύλα τέμνει. ἔστι δὲ καὶ παροιμία· 'δρυὸς πεσούσης 15 πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται'. KGLEA

b. *ξυλοχίζεται*: τέμνει. K[g]L[g]E[g]P

68/69 a. *τὺ δ' ὦ φίλε*: σὺ δέ, ὦ Μόρσων, μή μοι πρὸς χάριν ὁμιλήσῃς καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ, μήτε μὴν περιΐδῃς ἀδικούμενον. KGLEAT

20 b. ⟨*μήτ' ὦν τύγα τοῦτον*⟩ *ὀνάσῃς*: βλάψῃς, ἀδικήσῃς. K

c. ⟨*τύγα*:⟩ τὸ $\overline{γα}$ ἐπέκτασις. K[g]E[g]

71. *τῷδε χαρίξῃ*: ἐν χάριτι κρίνῃς. P

72/73 a. *ὀρῆς φίλε τῶ Συβαρίτα*: τὴν Θουρίαν ταυτήν φασιν εἶναι τῇ Συβάρει, ἄλλοι ἑτέραν καὶ ἑτέραν. GLEAT

---

13 Append. Prov. II 1: *δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται· γράφεται καὶ ξυλοχίσδεται Δωρικῶς.* Paroemiographi alii (Apost. VI 36) 23 sch. 1 c

---

1 [*ἐν*] *ἃ* scripsi: *ἐν ᾧ* codd.: *ἐν οἷς* Duebner. Toup ante *ἐν* suppl. ⟨*σκαφίς· ἀγγεῖον*⟩, Ahrens tradita interpretatur 'quo circumscribuntur *μελικηρίδες*'. 3 *λείπει χώραν* K[g], *λείπει* deest in scholio 11 *προσχρήζω* P: *χρήζω* cett. 12 *ξύλον* P 13 *γράφεται* G: *γράφει* K: om. cett. 16 *ξυλοχίζει* P 19 *περιΐδῃς* K: *παρίδῃς* cett. 24 G add. in fine: *πλησίον μέντοι ἀλλήλων εἰσίν*

PT b. ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα, Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ Συβαρίτα: ἄλλη Σύβαρις καὶ ἄλλη Θουρία· οὗτος γὰρ διΐστησι.

KGLEAT 74. μή τύ τις ἠρώτα: τοῦτο ὁ Λάκων φησὶν ἀγανακτῶν ἐπὶ τῷ προπετεῖ καὶ περιέργῳ τῆς γλώσσης αὐτοῦ. 5

78/79 a. [εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις] ⟨τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις ζῶντ' ἄφες:⟩ ἔτι καὶ νῦν τοῖς δι' ὄχλου τινὶ γινομένοις εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν· ἄνες ποτὲ τὸν ἄνθρωπον. λέγει δὲ [τοῦτον] τὸν ξένον τὸν παρακληθέντα κρῖναι.

EAT b. ζῶντ' ἄφες: τοῦτό φησι θέλων σκῶψαι αὐτὸν τὸν 10 αἰπόλον, ὡς ἀηδές τι μέλλει λέξαι καὶ ἴσως ἂν ἐκ τῆς ἀηδίας καὶ ὁ Μόρσων ἡμιθνὴς γενήσεται ἢ καὶ τέλος θάνῃ. ἢ ζῶντ' ἄφες ἀντὶ τοῦ ταχύν, ἀπὸ τοῦ ζέω· τοὺς γὰρ ταχεῖς ζέοντας καὶ θερμοὺς λέγουσι. ταῦτα δέ φησιν ὁ Λάκων ὡς διαλεγομένου τοῦ αἰπόλου τῷ Μόρσωνι. 15

PT c. καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις ζῶντ' ἄφες: τουτέστιν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους ὥσπερ ὑπὸ τῶν Σειρήνων κρατηθεὶς ἀπόληται. τοῦτο δὲ εἰρωνικῶς φησιν.

P [d.] ὢ Παιάν: ὢ τοῦ θαύματος.

GLUEAPT 80/81. ταὶ Μοῖσαί με φιλεῦντι: ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς 20 Κομάτα. φησὶ δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὑπὸ τῶν Μουσῶν φιλεῖσθαι ἢ τὸν Δάφνιν.

82. καὶ γὰρ ἔμ' Ὡπόλλων: εἶτα ὁ Λάκων λέγει· καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ Ἀπόλλων φιλεῖ.

KGLUEAT 83 a. τὰ δὲ Κάρνεα: Πράξιλλα (fgm. 7 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *568*) μὲν ἀπὸ Κάρνου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ 25

---

1 sch. 1 d 25 ad sch. a—d cf. Kalkmann *Pausanias der Perieget, 1886, 211—213;* Wentzel Ἐπικλ. θεῶν, *Diss. ph. Gott. 1889, VII 27. 36*

---

4 l.: ut supra **K**: τῶ Θουρίω ἐστὶ Συβάρτα cett. 5 περιέργῳ Reiske: παρέργῳ codd. αὐτοῦ om. **GLEAT** 6 rectum l. revocavi 7 τινὶ **K**: τινὸς cett. γενομένοις **K** 9 del. Wilamowitz 21 ἑαυτὸν **PT** μᾶλλον om. **GLUEA** 25 Πράξιλλα Hemsterhuys et Warton: Πραξίλλας codd. 26 Κάρνου **K**: Κάρνης **G**: Καρνίου (vel -είου) cett.

Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τοῦ Ἀπόλλωνος· Ἀλκμὰν (fgm. 103 Bergk *ib. 67*) δὲ ἀπὸ Καρνέου τινὸς Τρωϊκοῦ· Δημήτριος (fgm. 2 Gaede *Demetrii Scepsii quae supers., Diss. ph. Gryph. 1880, 18*) δὲ ἀπὸ τοῦ κρᾶναι, ὅ ἐστιν
5 ἐπιτελέσαι. φησὶ γάρ, ὡς Μενέλαος στρατεύσας εἰς Ἴλιον ηὔξατο τιμῆσαι αὐτόν, ἐὰν κρηήνῃ.

b. Κάρνεα: Κάρνεια ἑορτὴ τελουμένη τῷ Καρνείῳ Ἀπόλλωνι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Κάρνου μάντεως, ὃς ἔφησε τοῖς Ἡρακλείδαις· ἀπὸ δ' αὐτοῦ Κάρνειον Ἀπόλλωνα προσ-
10 αγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ (fgm. 321 Grenfell-Hunt *Hellenic. Oxyrh.*)· ὅτι τὸν αὐτὸν καὶ Δία καὶ Ἡγήτορα καλοῦσιν Ἀργεῖοι διὰ τὸ κἀκεῖνον ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. τὸν οὖν Κάρνον οἱ Ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν κατερχόμενοι εἰς Πελοπόννησον ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύμα-
15 τος· ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι.

c. οὗτος ὁ Κάρνος μάντις ὢν εἵπετο τοῖς Ἡρακλείδαις **KGLUEAPT** ἄσημα τούτοις μαντευόμενος· ὅντινα ἐκτραπεὶς εἷς τῶν Ἡρακλειδῶν, Ἱππότης ὄνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε. δι' ὃν λοιμὸς ἐπεκράτησε τὴν Πελοπόννησον. ἀπελθόντες δὲ ἔλαβον
20 χρησμὸν ἐξ Ἀπόλλωνος τιμῆσαι Κάρνειον Ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν

---

1 τοῦ Ἀπόλλωνος **K**: τῷ Ἀπόλλωνι cett. 3 τραγικοῦ **K** 5 τελέσαι **LEAT**, τελειῶσαι **U** 6 κραίνῃ Call., κράνῃ Ahrens 7 post ἑορτὴ add. Δωρικῶς (**G**)**LUEA**, Δωρικὴ **T** Κρανίῳ et Κράνειον **LUEA** 8 ἔχρησε **T** 10 Θεοπέμπτῳ **KGE** 11 ὡς Δία Ahrens 12 κἀκεῖνον **KU**: Κρανεῖον **GLEA**: Κάρνον **T** 13 κατερχόμενοι Ziegler pro -ον codicis **K** ut antea ἀπερχόμενοι Duebner pro -ον ceterorum 15 ultima inde ab ὃν post sch. 97 a habet **G** λοιμοῦ **GLT**: λιμοῦ cett. φθειρόμενοι **KGT**: -ον cett. 16 praem ἢ μᾶλλον **KGLUEA**: τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει· ἑορτὴ Ἀπόλλωνος Καρνείου. Κάρνεα δὲ ἐλέγετο ἀπό τινος Κάρνου **P**(**T**) εἵπετο **PT**: εἶπε cett. 17 εὔσημα **PT** 18 διὸ **P** λιμὸς **K**, **T** ante corr. 19 ἐγίνετο (ἐγένετο **T**) ἐν τῇ Πελοποννήσῳ **PT** post ἐπεκράτησε Ahrens haec fere intercidisse putat: ⟨κατὰ τὸν στρατὸν τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἀπολιπεῖν⟩ 21 λιμοῦ **K**

μέχρι τοῦ παρόντος καὶ οὗτοι καὶ οἱ μετοικήσαντες ἐκ Πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις διὰ τὸν λοιμὸν ἐπιτελοῦσιν.

GLUEAT d. τὰ δὲ Κάρνεα: ἔστιν ἑορτὴ Διὸς Κάρνεια ὀνομαζομένη. παρ' Ἕλλησι δὲ τελεῖται διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον ἐκ κρανείου εἶναι ξύλου. 5

KGL^{g}U^{g}E^g 85 a. καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα: ἡ Ἀλκίππη· αὕτη γάρ ἐστιν ἐρωμένη τοῦ Κομάτα.

KGUEAT b. ποθορεῦσα: Αἰολικόν· ὤφειλε γὰρ ὁρῶσα διὰ τοῦ $\overline{ω}$ τῆς δευτέρας συζυγίας.

PT c. καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα: καί με ἡ ἐρωμένη προσβλέπουσα. 10

KGL^{g}U^{g}E^g d. 'τάλαν' λέγει: ᾤκτειρε γὰρ ἰδοῦσα καὶ εἶπεν· ὦ τάλαν, πάσας μόνος ἀμέλγεις;

KGUEA 86/87 a. τὸ φεῦ φεῦ ἐπὶ θαύματι κεῖται.

GU^{g}E^{g}P b. φεῦ φεῦ: θαυμαστικὸν ἢ σχετλιαστικόν. 15

KGUEAPT c. ταλάρως δὲ καλαθίσκους, ἐν οἷς τυροῦται τὸ γάλα.

KGU^g d. περὶ αὐτοῦ δὲ τὸν λόγον ποιεῖται ὁ Λάκων τῇ κακοεννοίᾳ ἑαυτὸν παιδοπίπην εἰσάγων.

UEAT e. ἐν ἄνθεσι: ἐν ἄνθει τῆς ἡλικίας χαίρει. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ὄντος αὐτοῦ παιδεραστοῦ. 20

---

16 Hesych. Phot. Suid. τάλ. Poll. X 125

---

1 μέχρι τοῦ παρόντος om. PT 2 ἑτέραν χώραν ἐπετέλουν διὰ τὸν λοιμόν PT λιμὸν K pro διὰ τὸν λοιμὸν coni. εἰς τὸ λοιπὸν Geel, ἀεὶ τὸ λοιπὸν Ahrens 3 fort. post ἑορτὴ supplenda: Ἀπόλλωνος ἀπὸ Κάρνου τοῦ. Ἀπόλλωνος pro Διὸς scribi vult Kalkmann l. l. 213 4 δούρειον GT: θούρειον (vel -ιον) cett. 7 ἐστιν om. K 8 ὤφειλε seqq. om. K ὁρῶσα T: ὤρησα GUEA 9 $\overline{ω}$ Adert: $\overline{η}$ codd. Ahrens praetulit: ὤφειλε γὰρ $\overline{ωσα}$ διὰ τὸ εἶναι κτλ. 12 καὶ εἶπεν seqq. om. LUE 13 μόνας K 14 θαύμα . . . ultimis evanidis K, θαύματος K^g 15 ἐπίρρημα σχετλ. sine θαυμ. G ἢ σχετλ. om. P 16 G in fine add. ἢ τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς πεπήγασι (leg. πηγνύασι) τὸν τυρόν 17 κακοεννοίᾳ K: κακονοίᾳ U: Λακωνικῇ G: κακῇ ἐννοίᾳ ut Apogr. Barb. tacite Ziegler 18 παιδοπίπην Ziegler: -πίπονα K: -πίπτειν GU

f. τὸ μὲν ἔξω· τοῖς ἄνθεσι τοῦ τυροῦ τὸν παῖδα τοῖς **GUEAT**
χείλεσι παραχρίει. τὸ δὲ ἔσωθεν· ἐν τοῖς ἀνθώδεσι τόποις
τὸν ἄνηβον παῖδα μολύνει ἀντὶ τοῦ βινεῖ.

88 a. *βάλλει καὶ μάλοισιν*: ἀντὶ τοῦ· πειρᾶταί με εἰς **KGUEAT**
5 ἔρωτα ἐπαγαγέσθαι· τὸ γὰρ μῆλα βάλλειν ἐπὶ τούτου ἔτασσον.

b. *ἁ Κλεαρίστα*: ἡ Ἀλκίππη ἡ ἐρωμένη αὐτῷ ὡς θυ- **PT**
γάτηρ Κλεαρίστου.

[89 a.] ⟨*ποππυλιάσδει*:⟩ ἀπὸ τοῦ ποππύζω παραγωγόν. **U^{g}E^{g}P^g**

[b.] *ποππυλιάσδει*: ποππύζει. **PT**

10 [90.] *λεῖος ὑπαντῶν*: ἡδύς.

91 a. ⟨*ἐκμαίνει*:⟩ τουτέστιν ἀνάπτεσθαι ποιεῖ με ὑπὸ **L^g**
τοῦ ἔρωτος.

b. ⟨*ἐκμαίνει*:⟩ ἐρᾷ· τὸ πολὺ δὲ τοῦ ἔρωτος δηλοῖ διὰ **U^{g}E^g**
τοῦ ἐκμαίνει.

15 c. *ἐκμαίνει*: ἐκμαίνεσθαι ποιεῖ. **PP^m**

92 a. *συμβλητὰ* ἀντὶ τοῦ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τὴν **KGU^{g}E^g**
διαφορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος.

b. οὐ συμβατά, οὐ συγκρίσεως ἄξια. **P**

c. *κυνόσβατος*: φυτάριον ὅμοιον ῥοιδίῳ ἔχον τὸν καρ- **KGUEAT**
20 πόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρων, παρόμοιον ταῖς
ῥοιαῖς, ⟨τὸ δὲ φύλλον⟩ ἀκανθῶδες· οὕτως φησὶ Θεόφραστος
(Hist. plant. III 18, 4). ἔστι δὲ ὁ κυνάκανθος.

---

3 Hesych. *μολύνει· μιαίνει, ἀναφύρει, πίμπλησι.* 4 Hesych. Phot. Suid. *μήλῳ βαλεῖν* sch. Ar. Nub. 996 Diogen. VI 63 **16** Suid. *συμβλητά* **19** Athen. II 70 d Diosc. Mat. med. I 94

---

5 *μῆλα* **K**: *μήλοισι* **G**: *μῆλον* cett. *τούτου* Ahrens: *τούτοις* codd. 6 *Ἀλκίππη* **T**: *λεύκη* **P** *ἡ ἐρωμένη, ὄνομα* **K^g** **16** *οὐ συμβεβλημένα, ἀσύγκριτα* **E** **18** *σύμβαντα* cod., correxi **19** Theophrasti verba haec sunt: *τὸ δὲ κυνόσβατον τὸν καρπὸν ὑπέρυθρον ἔχει καὶ παραπλήσιον τῷ τῆς ῥόας· ἔστι δὲ θάμνου καὶ δένδρου μεταξὺ καὶ παρόμοιον ταῖς ῥόαις, τὸ δὲ φύλλον ἀγνῶδες* (v. l. *ἀκανθῶδες*). *ῥοιδίῳ* Ahrens: *ῥοιᾷ* ex Athenaeo Warton: *ῥόδῳ* (*-ον* **T**) codd. hoc defendit Duebner verbis *ἔχον τὸν καρπόν* post *δένδρων* traiectis; confundi enim, ut Salmasius *Exerc. de homonymis hyl. iatr. 1689, 24* recte observasset, *κυνόρροδον* et *κυνόσβατον* una descriptione **21** *ῥοδέαις* **K** suppl. Ahrens *οὕτως* **K**: *ὥς* cett. **22** *ἔστι* seqq. om. **K**

E^G PT d. *κυνόσβατος:* ἄγριον ῥόδον.

KGUEAT e. *ἀνεμώνα:* τὴν ἀνεμώνην Νίκανδρός (fgm. 65 Schneider *p. 68*) φησιν ἐκ τοῦ Ἀδώνιδος αἵματος ῥυῆναι. Κρατεύας (cf. Wellmann *Abh. d. Ges. d. Wiss. zu Gött., Phil.-hist. Kl. N. F. 2, 1897, 30*) δὲ δύο φησί, τὴν μὲν ἄνθος 5 ἔχουσαν μέλαν, τὴν δὲ φοινίκεον. Σωσίβιος (fgm. 21 Mueller *Fgm. hist. gr. II 629*) δὲ παρὰ Λάκωσι τὰς ἀνεμώνας φαινίδας καλεῖσθαί φησι.

PT f. *ἀνεμώνα:* ἄνθος ἄνοδμον, ὅ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος Ἀδώνιδος. 10

U^G E^G [g.] ⟨*ἀνεμώνα:*⟩ ὁ πετεινὸς καλούμενος, ὅς ἐστι βοτάνη, ἤγουν ἡ κουτζουνάδα.

GUEAT 93 a. *πρὸς ῥόδα:* ῥόδον παρὰ τὸ θᾶττον ἀπορρεῖν· ῥοῶδες γάρ ἐστιν ἤτοι συντόμως φθειρόμενον. ἢ ⟨ἀπὸ τοῦ ῥεῖν⟩ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ὀδμὴν ἢ ἀπὸ τοῦ ὄζω. 15

KGL^G UEAT b. *τῶν ἄνδηρα:* νῦν ἀντὶ τοῦ ἄκρα· τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα καὶ πρωτεύοντα φύονται ἐν ταῖς αἱμασιαῖς. κυρίως δὲ ἄνδηρα τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν, ἤγουν τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω τῶν διερῶν εἶναι· διερὰ γὰρ τὰ δίυγρα. 20

PT c. *τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει:* ὧντινων, τῆς κυνοσβάτου καὶ τῆς ἀνεμώνης, τὰ ἄνθη ἢ τὰ φυτά. κυ-

---

13 Clem. Alex. Paed. II 71 15 Et. M. 705, 8 (cf. Gen.) Et. Gud. 493, 42 Sturz Et. Or. 140, 24 16 Hesych. Harp. Phot. Suid. ἀνδ. Et. M. 101, 39 (cf. Gen.) Et. Gud. 136, 7 De Stefani Et. Or. 15, 20 sch. Nic. Ther. 576 sch. Opp. Hal. IV 319 sch. Lyc. 210, 16 Scheer Herodian. II 476, 2 Lentz

---

3 φυῆναι Apogr. Barb. Call. Κρατεύας K: Κρατίδας cett. 8 καλεῖ sine φησι K 12 ἤγουν seqq. om. U 14 ἢ seqq. om. UEAT supplevi 16 L non habet nisi: ἄνδηρα ἄκρα. ἄνδηρα κυρίως τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄνω εἶναι διερά τῶν γὰρ —αἱμασιαῖς extrema sunt in libris, retrahi iussit Geel 17 post φύονται add. ἢ φαίνονται GU ἐν om. omnes praeter U κυρίως γὰρ K rescr. 19 διερὰ seqq. om. EAT 20 ὑγρά GU

ρίως δὲ ἄνδηρα τὸν ἔνυγρον τόπον καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχώματα γίνωσκε.

[d.] *φυλάσσει*: γράφεται καὶ *πεφύκει*. K

94/95a. *οὐδ' ἀκύλοις*: ταῖς τῆς πρίνου βαλάνοις· KGUEAT
5 ἄκυλος γὰρ ὁ τῆς πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυλοι λεπτόσαρκοι, φησί, καὶ ξηραί, αἱ δὲ ⟨*ὀρομαλίδες*⟩ ἡδεῖαι. φησὶν οὖν, ὅτι ὁ μὲν Κρατίδας μελίχρους, ἡ δὲ Κλεαρίστη ἀειδής.

b. *ὀρομαλίδες*: τὰ ὄρεια μῆλα. Ἀσκληπιάδης δὲ *ὁμομαλίδες* γράφει· ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς μήλοις σῦκα.

10 c. *αἱ δὲ μελιχραί*: τινὲς οὕτως ἑρμηνεύουσιν· αἱ μὲν GUEAT ἔχουσι λεπτὸν λέπυρον· αἱ δὲ μελιχραί, ἤγουν χροιὰν ἔχουσαι μέλιτος, κιτρινοειδεῖς· ὁ δὲ καρπὸς τῆς πρίνου κοκκοειδής ἐστι. ποιεῖ οὖν ὁ Λάκων τὴν μὲν Κλεαρίσταν κιτρινοειδῆ καὶ οἱονεὶ ἄμορφον, τὸν δὲ Κρατίδαν κοκκοειδῆ καὶ οἱονεὶ εὔ-
15 μορφον.

d. *ἄκυλος* ὁ καρπὸς τῆς πρίνου. *ὀρομαλίδες* ὄρεια P μῆλα. *λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο*, παχὺ δὲ πρὸς τὰς ὀρομαλίδας.

96. *φάσσαν*: ὄνομα ὀρνέου. Ἀλέξανδρος δέ φησιν KGUEAT ὁ Μύνδιος (Περὶ ζῴων fgm. 19 Wellmann *Herm. 26, 1891,*

---

5 *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 17 sq.*; adde: Theophr. Hist. plant. III 16, 3 Plin. Hist. nat. XVI 19 sch. Nic. Al. 260 sq. Eust. 1657, 13 8 Greg. Cor. Dial. dor. 76: ὀρομαλίδες λέγονται παρ' αὐτοῖς τὰ ὄρεια μῆλα. Amm. De diff. adfin. vocab. 14 Valck. Eust. 878, 18; 1713, 33 18 Athen. IX 394 d

---

1 ἀναχώματα Io. Bernh. Koehler *Notae et emend. in Theocr. 1767, 24*: ἀναχωρήματα codd. 4 ταῖς—αἱ μὲν **K**: τοῖς—οἱ μὲν cett. τῆς πρ. bis Herbst: τοῦ πρ. codd. 6 ξηραί **K**: ξηροί **GUEA**: σκληροί **T** ⟨ὀρομ.⟩ supplevi ex mente Calliergis ὀριμαλίδες δηλονότι addentis 7 μελιχρός Ahrens codd. ἀειδής vel ἀηδής 8 ὄρεια **KG**: ἄγρια cett. et **K**[g] ὁμομαλίδες Ahrens *Philol. 7, 1852, 443*: ὁμομολίδες **K**: ὡμομηλίδες **G**: ὡμομλ **EA**[cp]: ὡμόλ **U**[cp]: διὰ τοῦ μεγάλου ω̄ **T** e falsa compendii interpretatione 9 τοῖς μήλοις σῦκα Ahrens l. l.: τοῖς σύκοις μῆλα codd. 12 τῆς πρ. Herbst: τοῦ πρ. **T**: τοῦ κρίνου **UEA**: om. **G** κοκκοειδής Ahrens: κροκοειδής codd. 14 κροκοειδῆ **ET** 18 δὲ om. **K**

552), ὅτι ἡ μὲν φάσσα ὑποκυάνεον ἔχει τὴν κεφαλὴν καὶ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον, τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει.

97 a. ἀρκεύθου: ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόφραστος (Hist. plant. I 9, 3), ὅτι 'τῶν ἀγρίων' ἐστὶν 5 'ἐλάτη, πεύκη, ἄρκευθος, μῖλος, θυῖα καὶ ἣν Ἀρκάδες καλοῦσι φελλόδρυν'.

PT b. ἐκ τᾶς ἀρκεύθω: ἡ ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

KGUEA 98 a. ὁππόκα πεξῶ: ἐντεῦθεν καὶ πόκος· ἐτίθεσαν οὖν 10 ἐπὶ τοῦ ξαίνειν.

E^g P b. πεξῶ: κουρεύσω.

KGUEAT 99 a. τὰν πέλλαν: τὴν πορφυρᾶν οἶν, τὴν μέλαιναν. τὴν γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκ' ἂν δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πελίωμα καλοῦσιν· ὃ τῇ Ἀφροδίτῃ συμ- 15 βεβηκέναι φησὶν Ὅμηρος (E 354)· 'μελαίνετο δὲ χρόα καλόν'.

PT b. τὰν ὄϊν τὰν πέλλαν: τὴν μέλαιναν. τὴν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῇ, πελίδνωμα καλοῦμεν.

---

10 Et. M. 679, 43 (cf. Gen.) Et. Gud. 473, 14 Sturz Et. Or. 129, 11 13 Greg. Cor. Dial. dor. 105: πέλαν τὴν πορφυρᾶν ὄϊν φασί, τὴν μέλαιναν. ⟨τὴν (add. Ahrens puncto antea posito)⟩ γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκα ἂν δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πελίωμα καλοῦσι. Et. M. 659, 9 (cf. Gen.): πέλον γὰρ τὸ μέλαν· καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, ἡνίκα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξηται καὶ μελαίνηται, πελιώματα καλοῦμεν. Et. Gud. 458, 27; 461, 9 Sturz

---

1 ὑποκύανον K 4 ὄν. δένδρου ἀκ. et γὰρ om. GUEAT 6 μῖλος Ahrens e Theophr.: μελία KG: μειλία cett.: σμίλαξ Reinesius θυῖα καὶ ἣν Ἀρκάδες Reinesius: οἶα καὶ ἡνάρυκα ἣν codd. 7 post φελλόδρυν add. ταῦτα ὀνόματα δένδρων GU 10 πόκος G: πόκα cett. 11 ξαίνειν KU corr.: ξέειν GU ante corr. EA 13 τὴν πορφ. οἶν τὴν μέλ. K: τὴν πορφ. οἶν, τὴν σκοτεινήν, τὴν μέλ. G: σκοτεινήν, μέλ., πορφ. cett. 15 πελίωμα GUEA: πελίδνωμα T: πε . . . μα K, quod Apogr. Barb. falso explevit in πέλλαμα συμβεβηκέναι Apogr. Barb.: συμβέβηκεν. ναί K: συμβέβηκε. καί cett. 16 μελαίνετο K: -ται cett.

c. *τὰν πέλλαν*: σκοτεινήν, μέλαιναν. K

100. *σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω*: τοῦτο μεταξὺ τῆς ᾠδῆς KGUEAPT ἐπεφώνησε πρὸς τὰς αἶγας· ἀναχωρεῖτε τῆς ἀγριελαίου.

102/103 a. *οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός*: ἀπόστητε, φησίν, KGUEAT
5 ἀπὸ τῆς δρυὸς καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος βόσκεσθε τῆς Ἰταλίας, ἔνθα τὸ ὄρος ὁ Φάλαρος πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. Ἀσκληπιάδης δέ φησι χωρίον τὸ ⟨καὶ⟩ νῦν καλούμενον Φάλαρον.

b. *Κώναρος*: ὁ κριὸς διὰ τὸ τὰ κέρατα ἔχειν τραχέα καὶ περιφερῆ ὡς κώνους ἤτοι στροβίλους.

10 c. *ὁ Κώναρος*: ὁ κριὸς παρὰ τὸ κέρατα ἔχειν κωνοειδῆ. PT

d. *ἅ τε Κιναίθα*: τοῦτο τῆς οἰός ἐστιν ὄνομα. τινὲς KGUEAT δὲ τὴν εὐκίνητον ἀκούουσιν· [αἶθον γὰρ τὸ πυρῶδες] αἴθει γὰρ ἐν κινήσει ὥσπερ τὸ πῦρ. ὅθεν Ὅμηρος τοὺς λέοντας αἴθωνάς φησι.

15 e. *Κιναίθα*: ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος, ἤγουν ἡ PT ταχεῖα ὄϊς, παρὰ τὸ κινῶ καὶ τὸ αἴθω τὸ καίω.

[f.] *τουτί*: ἐνταῦθα. P

[g.] *ὡς*: οὕτως ὥσπερ. K

h. *Φάλαρος*: ὄνομα ὄρους εἰς ἀνατολὴν κειμένου. KGUEAT

20 i. *ὡς ὁ φάλαρος*: φάλαρον λέγει τὸν λευκὸν κριόν. καὶ PT Ὅμηρος (*N* 799) κύματα 'φαληριόωντα' λέγει τὰ λευκαινόμενα.

k. ⟨*φάλαρος*: ὁ⟩ λευκὸς ἢ ὁ φολιδωτός. U[g]E[g]P[g]

l. ⟨*φάλαρος*:⟩ ἤγουν ὁ φολιδωτὸς ἢ τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας. L[g]

25 104. ⟨*γαυλός*:⟩ τὸ γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.

---

9 sch. 48/49 c cum loc. sim. **15** sch. I 151 d **20** sch. VIII 27 a cum loc. sim. **25** sch. 58 a cum loc. sim.

---

2 l.: σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτ. (P)T: ὧδε νέμεσθε cett. **3** ἀγριελαίου **KP**: -αίας cett. **4** l. falsum σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνω **K** **7** suppl. Jacobs (XXXVI) **11** τοῦτο **UEAT**: τοῦτο ὥσπερ **G**: οὕτως ὥσπερ **K**. particulam ὥσπερ traieci post κινήσει, ubi Ahrens ὡς suppleverat οἰός **KG**: αἰγός cett. **12** del. Ahrens αἴθει, quod Geel coniecit, **G**: δαίει cett. **19** ἀνατολὴν **KG**: -ὰς cett. κείμενον **KGT** **20** post κριόν add. φαλὸν (leg. φάλιον) γὰρ τὸ λευκόν **T** **23** ἢ seqq. om. **P** **25** ἀγγεῖον **E**[g]

KGUEAT 105 a. *ἔργον Πραξιτέλευς*: δύο φασὶ Πραξιτέλεις, τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν, τὸν δὲ νεώτερον ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν ἐπὶ Δημητρίου τοῦ βασιλέως, περὶ
UEAPT οὗ φησιν ὁ Θεόκριτος. b. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν θαυμαστὸν λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ὡς ἐξάκουστον. 5

U^g E^g [c.] ⟨*τᾷ παιδί*.⟩ τῇ ἐρωμένῃ Κλεαρίστᾳ.

P [d.] *τᾷ παιδὶ δέ*: τῇ Ἀλκίππῃ.

GEAT 106 a. *κύων φιλοποίμνιος*⟨, *ὃν λύκος ἄγχει*⟩: κυρίως ἐπὶ τοῦ ζῴου ἀκουστέον· ἢ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος τοῦ περιδεδεμένου τοῖς τραχήλοις τῶν κυνῶν. 10

b. *ὃς λύκως ἄγχει*: πνίγει καὶ ῥέγχειν ποιεῖ. ⟨*φιλοποίμνιος*:⟩ ἐν τῇ φροντίδι τοῦ φυλάσσειν τὰ θρέμματα· δοκεῖ δὲ ὄνομα εἶναι κυνός.

KGEAT 109 a. *ἐντὶ γὰρ αὖαι*: ξηραί, ὥριμοι. γράφεται καὶ *ἄζαι*· ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδάν τι καταλειφθῇ ξηρανθέν, 15 ἄζα λέγεται. γράφεται καὶ *αὐταί*, ἵν' ᾖ μόναι.

PT b. *ἐντὶ γὰρ αὖαι*: γράφεται καὶ *ἄζαι*· καὶ γὰρ τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγγείοις ἄζα λέγεται.

L^g c. ⟨*αὖαι*:⟩ πέπειροι, ὥριμοι, ἕτοιμοι πρὸς τὴν τρύγην.

E^g d. ⟨*αὖαι*:⟩ πέπειροι, τουτέστιν ὥριμοι καὶ ὅσον εἰκὸς 20 θερμανθεῖσαι τῷ ἡλίῳ.

KGEAT 110/111 a. *ὁρῆτε τὸν αἰπόλον*: οὕτως φησίν· ὡς ὁρᾶτε

---

4 Serv. Verg. Buc. III 37: laus ab artifice. 11 Hesych. ἄγχει Moer. 190, 29 Bekker 15 Hesych. Phot. ἄζα Lex. Bachm. 85, 21

---

1 l. om. **K** δύο φασὶ Πρ. om. **UEAT** 2 ἀρχαῖον **UEAT** cf. Wilh. Vollgraff *Praxitèle le jeune, Bull. de corr. hell. 32, 1908, 236 sqq.* 4 θαυμάσιον **PT** 5 ὡς ἐξάκουστον om. **UEA** 8 scholium ad v. l. ὃν λύκος pertinere Duebner perspexit 9 τοῦ ἱμάντος τοῦ περιδεδεμένου Ahrens: τῷ ἱμάντι (τοῦ ἱμάντος **G**) τοῦ περιδέσμον codd. 11 λύκον **GE** πνίγει Ahrens e scholio Moschopuleo et lexicographis: νικᾷ codd. addidi ex mente Aderti, qui ultima inde a δοκεῖ ad φιλοποίμνιος spectare vidit 14 ὥριμοι om. **GEAT** 16 ἄζα λέγεται Geel: ἐξάλλεται codd. γράφεται sqq. om. **EAT** αὐταί Heinsius: αὖται **KG** 17 αἶζα bis codd. 19 πέπειραι **K**^g

τὸν αἰπόλον παρερεθίζοντά με εἰς ἅμιλλαν, οὕτω δὴ καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε τοὺς θεριστὰς εἰς ἐργασίαν.

b. οὕτως χὔμμες: οὕτως καὶ ὑμεῖς εἰς ἔριν ἄγετε τοὺς θεριστάς. P

5 c. θὴν καὶ ἐπιπολύ· ἢ τὸ θὴν ἀντὶ τοῦ δή. PT

112/113 a. τὰς δασυκέρκως: τὰς πολυτρίχους ἐχούσας οὐράς· κέρκος γὰρ ἡ οὐρά. KGEAT

b. μισέω τὰς δασυκέρκος: τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον λέγουσι· μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας καὶ δασυ-10 πύγους, οἳ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς τὰ τοῦ Μίκωνος ῥαγίζοντι, ἤγουν ἐσθίουσι, δηλονότι ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι. γράφεται δὲ Μίκων τὸ $\overline{μι}$ $\bar{ι}$. ἀλώπηξι δὲ εἴκασε τοὺς τοιούτους ὡς πανούργους καὶ δολερούς. LEAT

c. ῥαγίζοντι: τὰς ῥᾶγας ἀναλέγουσιν. οὕτως δὲ ῥᾶγας 15 Ἀττικῶς διὰ τοῦ $\bar{α}$. KGEA

d. δι' ἀλληγορίας ὁ Κομάτας φησίν, ὅτι ὁ Λάκων ἐν τοῖς Μίκωνος κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν πορευόμενος περαίνεται. KGEAPT

e. ῥαγίζοντι: τὰς ῥᾶγας ἀποτρώγουσι. KGLEA

f. αἳ τὰ Μίκωνος ἀεὶ φοιτῶσαι: λείπει χωρία. τὰ 20 ποθέσπερα: τὰ δυτικά. ῥαγίζονται: λυμαίνονται, τρυγῶσι. P

g. ⟨τὰ Μίκωνος:⟩ ἀμπελόφυτον τόπον, τὰς ἀμπέλους. L[g]E[g]

114/115 a. καὶ ὁ ἕτερος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἐμφαίνων τοὺς περαίνοντας αὐτὸν κατὰ τὴν συκάδα φησίν. KGLEAPT

---

14 Hesych. ῥᾶγα Eust. 1485, 59 (Aelii Dionysii fgm. 292 Schwabe); 1633, 40

---

1 παρεθίζοντα codd., corr. Heinsius 2 post ἐρεθίζετε T add. e scholio b εἰς ἔριν ἄγετε 3 οὕτως οὐχ ὕμμες cod. in l. 5 δή E[g] 7 leguntur interserta πλήρεις τριχῶν post οὐράς in EAT 12 γράφεται—ῑ post δολερούς traiecit Ahrens 14 ἀναλέγοντι οὕτως. ἢ GEA 16 ἀλληγορικῶς GEA φησίν, ὅτι ὁ Λάκων om. KGEA 17 τοῖς PT: ταῖς cett. πορευόμενος περαίνεται PT, hic superscripto πορνεύεται: πορευόμενος G: πορευόμεναι EA: περαινόμενος K 23 ἀλληγορεῖ post ἐννοίας add. PT 24 πορνεύοντας T αὐτὸν KGLEA: τὸν Κομάταν PT συκάδα φησίν LEA: συκώδη φησίν K(G?): συκώδη φύσιν PT

K^g E^g P b. *ὑπανέμιοι*: ὑπαέριοι.

K [116/117 a.] γράφεται ἦ ῥα μέμνᾳ.

KGLEAPT b. *ὅτ' ἐγώ τυ κατήλασα*: τὰς προειρημένας ἐμφάσεις διὰ τούτου βεβαιοῖ λέγων· ἢ οὐ μέμνῃ, ὅτε σε ἐπέραινον κατ' ἐκείνην τὴν δρῦν, τὺ δὲ *σεσαρὼς* πρὸς ἐκείνην *κιγκλίζεν*; 5 τοῦτο δὲ μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον σιδηροῦν καὶ ἐπικροτῶν τὴν θύραν.

KGLEAT c. *κιγκλίζεν*: προσεδονοῦ· ἀπὸ τοῦ κίγκλου οὕτως καλουμένου ὀρνέου, ὃ νῦν σεισοπυγίδα καλοῦσιν, ἀφ' οὗ ἡ λέξις 10 μετήνεκται. κιγκλίζειν δὲ τὸ κινεῖν τὴν ὀσφύν φασιν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ γνῶ γίγνω, οὕτως παρὰ τὸ κλῶ κίγκλω καὶ κίγκλος.

PT d. *ἐκιγκλίζεν* προσεδονοῦ φησι· ἀπὸ μεταφορᾶς [τοῦ κώλου] τοῦ κίγκλου, ὃν ἔνιοι καλοῦσι σεισοπυγίδα, ὅθεν καὶ 15 τὸ κινεῖν τὴν ὀσφὺν κιγκλίζειν φασίν.

KG 118/119 a. *τοῦτο μὲν οὐ μέμναμαι*: τὸ μέν, ὡς σὺ

---

9 Et. M. 513, 10 (cf. Gen.): κιγκλίζειν τὸ πειράζειν καὶ κίγκλος [ὀρνιθάριον· ἢ κιγκλὶς (delevi)] ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦσα, ἣν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ib. 268, 1 Et. Gud. 321, 25 Sturz Greg. Cor. Dial. dor. 96: τὸ κιγκλίζειν ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ γνῶ γίγνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίγκλω. Galen. ad Hipp. De art. I 66 (XVIII 1, 412 Kuehn) Hesych. Phot. Suid. κίγκλος Hesych. διακίγκλισον Ecl. (Cram. An. Ox. II 454, 21) sch. Luc. 167, 8 Rabe sch. II 17 cum loc. sim.

---

1 ἀέριοι P 4 διὰ τούτου KPT: δι' αὐτοῦ cett. ἢ οὐ μέμνῃ K: ἢ οὐ μεμνήσομαι LA: ἢ οὐ μέμνημαι E: ἢ οὐ μέμνησαι G: ὅτι οὐ μέμνησαι PT 5 τὺ KG: σὺ cett. πρὸς ἐκείνην om. GLEAPT κιγκλίζεν K: ἐλυγίζου. κιγκλίζεν (L)EA: μετεκίνου (κατεκίνου T, ἀντεκινοῦ Ahrens) καὶ ἐσαλεύου. (εὖ ποκ' ἐκιχλίζεν add. T) κιγκλίζειν (κιχλ. T) λέγεται τὸ σαλεύεσθαι καὶ κινεῖσθαι PT: om. G 8 ἐπικροτῶν Geel: ὑποκροτῶν Brodaeus *Epigr. graec. libri VII annot. ill. 1549, 196*: ἐπικρατοῦν G: ὑποκρατῶν PT: ἀποκρατῶν cett. 10 σεισοπυγίδα sch. d: -πυγίδην K: -πύγην (i. e. -πύγιον auctore Ahrensio) cett. 11 μετενήνεγκται K ὥσπερ γὰρ T 12 καὶ post οὕτως add. LEAT 14 del. Wilamowitz

φῆς, πεπεράνθαι με οὐ μέμνημαι· ἡνίκα μέντοι δήσας ὁ Εὐμάρας ἐνταῦθα εὐμελῶς καὶ εὐτόλμως σε ἐμάστιξεν, ἀκριβῶς οἶδα.

b. *Εὐμάρας ἐκάθηρε*: περὶ οὗ μοι εἶπας, οὐ μέμνημαι· **LEAT**
5 τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ δεσπότης σου δήσας σε ἐπύγιξεν, ὅπερ δηλοῖ τὸ *ἐκάθηρε*. ἢ *ἐκάθηρεν* ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδερε. καὶ Ἀριστοφάνης (fgm. 911[b] Kock *Com. att. fgm. III 726*)· ʽπέδοι τὰς πλευρὰς ἐκάθηρενʼ.

c. *ὅκα μάν ποκα τεῖνδέ τυ δήσας Εὐμάρας ἐκά-* **PT**
10 *θηρεν*: ὅτε δὲ ὁ Εὐμάρας ὁ σὸς δεσπότης δεσμήσας σε ἐμαστίγωσεν, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι.

[d.] γράφεται *ὅκα μάν ποκα τίν τοι δήσας*. **K**

[e.] *ἐκάθηρεν*: ἐπαίδευσεν, ἐμαστίγωσεν. **PT**

120 a. *ἤδη τις, Μόρσων*: ὦ Μόρσων, φησί, ἤδη τις **KG**
15 μέλλει λυπεῖσθαι παρʼ ἡμῶν οὐχ ὑβρισθείς· ἢ οὐχὶ παρῄσθου πρότερον τοῦτον ὑβρίσαντα;

b. *παρῄσθευ*: ὡς οὐκ ἐνεγκὼν τὴν ὕβριν μέλλει λοιδορεῖσθαι καὶ προσημαίνεται τούτου αὐτοῦ λαμβάνων Μόρσωνα μάρτυρα τὸν κριτήν, τοῦ προϋβρίσθαι πρῶτος αὐτός.

20 [c.] *οὐχὶ παρῄσθευ*: οὐκ ἐνόησας. **PT**

121 a. *σκίλλας ἰὼν γραίας*: ὁ λόγος πάλιν πρὸς τὸν **KGLEAPT** Λάκωνα. ἄξιος εἶ, φησί, μᾶλλον ἀπελθεῖν εἰς τὰ μνημεῖα καὶ τὰς γεγραιωμένας σκίλλας τίλλειν ἤπερ ἐμοὶ ἐρίζειν· αὗται γὰρ παντελῶς ἄχρηστοί εἰσιν. καλοῦνται δὲ σκιλλοκρόμυα.

---

2 Greg. Cor. Dial. dor. 95: τὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνει.

---

2 εὐτόνως **G** 7 ἐξέδειρε Reiske 8 πέδοι scripsi: πέδει codd., quod non feliciter defendit Sternbach *Wien. Stud. 8, 1886, 256*: παιδὶ Wilamowitz: ἐσπόδει Jacobs (XXXVII): σποδῶν Ahrens καὶ ante ἐκάθηρεν add. **LT** 15 παρῄσθου scripsi: παρῄσθευ Ziegler: παρῇς **G**: παρίσχου **K** 16 πότερον **K** 18 προσημαίνεται **G**: προσέτι μαίνεται **K** 20 παρῆσθα codd. 21 ὁ δὲ νοῦς pro ὁ λόγος—Λάκωνα **P** 23 post γεγρ. add. καὶ παλαιὰς καὶ ξηρὰς **GLEAT** ἢ παρʼ **K** αὗται seqq. om. **P** 24 ἄχρησται **K** καλοῦνται seqq. desunt etiam in **KGL** σκιλλοκρόμμυα Call.: σκυλλοκρόμμυα **T**: σκυλοκρόμυδα **EA**

KG b. *γραίας*: οὕτως ἡ ὕβρις· γεγηρακυίας καὶ σκληρωθείσας τῷ χρόνῳ σκίλλας ἔλθοις εἴς τινα τόπον τίλλων. φησὶ δὲ τοῦτο ὡς ἐπίπονον καὶ μοχθηρόν.

L1-2ET c. *σκίλλας ἰὼν γραίας*: τοῦτό φησι κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον· ἀπελθὼν τίλλε, φησί, τὰς παλαιὰς τρίχας τοῦ τάφου σου, ἤγουν τῆς πυγῆς σου. 5

PT d. *σκίλλας ἰὼν γραίας*: σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντῃ ἀχρήστου. *γραίας* δὲ τὰς γεγηρακυίας καὶ ξηράς.

KgLgEg e. ⟨*σκίλλας*:⟩ φυτὸν λυσσῶδες.

PT [f.] *τίλλοις*: κόπτοις. 10

LgEg [122.] ⟨*κνίζω*:⟩ τιτρώσκω, λυπῶ, καθάπτομαι.

KGLEAT 123/124 a. *κυκλάμινος* βοτάνιόν ἐστι ποιῶδες, λεπτόρριζον, ὅπερ χλιανθὲν ποιεῖ πρὸς χίμετλα. οἱ δὲ τὸν τῆς κομάρου καρπόν, ὅνπερ ἐάν τις πολὺν φάγῃ κεφαλαλγεῖ.

KG b. *κυκλάμινος* οὐχὶ πάντως χαλεπῶς ὀρύσσεται. ἀλλ' 15 ὥσπερ ἀπειροκάλως ἐκεῖνος κατηράσατο, οὕτω καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ παραπεσεῖν εἰς τὴν κυκλάμινον.

PT c. *τὰν κυκλάμινον*: ἡ κυκλάμινος βοτάνη ἐστὶ παντελῶς ἄχρηστος.

KG d. *Ἱμέρα*: ποταμὸς Σικελίας. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ ποτὲ 20 μὲν ἁλυκάς, ποτὲ δὲ γλυκείας ἔχειν ⟨πηγάς. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος,⟩ δι' ἧς ῥέει ⟨ὁ ποταμός⟩.

---

12 Diosc. Mat. med. II 164, 4; I 122 Galen. De simpl. med. temp. VII 39 (XII 34 Kuehn) Plin. Hist. nat. XXVI 155 Phot. κυκλ. 20 sch. VII 75 a—c

---

2 τιλῶν Ahrens (ap. Ziegl.) φησὶ seqq. om. G 8 τῆς—ξηρᾶς P 10 τίλλε καὶ κόπτε T 11 τιτρ. et καθ. om. L 12 βοτάνιον K: βοτάνη G: βότανον cett. ἐστι ποιῶδες om. LEAT. K post ποιῶδες, G post περιώδης (sic) λεπτόρριζος inserunt: χιμέθλας θεραπεύειν δυνάμενον (δυναμένη G), quae Ziegler suo iure delevit 13 οἱ δὲ seqq. om. LEAT 16 ὥσπερ scripsi: ἐπεὶ codd. ἀπειροκάλως Wilamowitz: ἀπειρολόγως G: ἀπρολόγως K 17 παραπεσεῖν scripsi: παραπεσόντος codd. παραπεσόντος αὐτῷ κυκλαμίνου Ziegler 21 Ahrens (ap. Ziegl.) prop.: ⟨πηγὰς⟩ ἔχειν ⟨τὴν χώραν,⟩ δι' ἧς ῥέει

e. κατὰ μέν τι μέρος ἁλυκόν, κατὰ δέ τι πότιμον. κρή-
νην δέ τινες Ἰταλίας φασὶν εἶναι.
f. ⟨Ἱμέρα:⟩ ὄνομα ποταμοῦ. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως Lᵍ Eᵍ
Σικελίας.
5 g. ἐς τὸν Ἄλεντα: ὁ Ἄλεις ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ δὲ Κρᾶ- PT
θις ποταμὸς περὶ Σύβαριν. εὔχεται δὲ διὰ τὴν ἐρωμένην.
125 a. πορφύροις: βλύζοις. PT
b. ⟨πορφύροις:⟩ κεκραμένος εἴης. Kᵍ Lᵍ Eᵍ
c. σία: λάχανον ὅμοιον σελίνῳ ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι τρε- KG
10 φόμενον.
d. τὰ δέ τ' οἴσια: ἀνθύλλιά εἰσι παντελῶς ἄκαρπα, πρὸς GLEA
τοῖς ποταμοῖς φυόμενα.
e. τὰ δέ τοι σία: σίον βοτάνη τίς ἐστιν ἄκαρπος. καὶ PT
Ὅμηρος (ε 72)· 'ἀμφὶ δὲ λειμῶνος μαλακοῦ σία'· τὸ γὰρ ἴον
15 ἐν τοῖς λειμῶσιν οὐ πέφυκε γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ σίον.
126 a. ῥείτω ⟨χἀ Συβαρῖτις⟩: πηγὴ Ἰταλίας περὶ KLᵍ Eᵍ
Θούριον.
b. ῥείτω χἀ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι: πηγὴ ἐν Σικελίᾳ. PT
[127 a.] ἁ παῖς: ἡ δούλη. P
20 b. τᾷ κάλπιδι: καὶ ἡ ἐμή, φησίν, ἐρωμένη τῇ ὑδρίᾳ KG
τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι ἀντλήσοι.
c. ⟨τᾷ κάλπιδι:⟩ τῇ κάλπιδι ἤτοι τῷ καδδαρίῳ.
d. τᾷ κάλπιδι: κάλπις ἡ ξύλινος ὑδρία. PT
e. ⟨κάλπιδα:⟩ ἀγγεῖον ὑδροφόρον. Eᵍ

---

9 Hesych. σίον· λάχανον ἐμφερὲς σελίνῳ. Athen. II 61 c Diosc. Mat. med. II 127 Plin. Hist. nat. XXII 84 Eust. 1524, 40

---

5 Ἄλευς codd. ποταμὸς Ἰταλίας Kᵍ Lᵍ Eᵍ post Ἰταλίας add. T Ἱμέρα πηγὴ Ἰταλίας, quae est glossa in P 6 ποταμὸς περὶ Σύβαριν Lᵍ Eᵍ 11 αἰθύλλια codd., corr. Call. 13 σία pro σίον in codd. 14 λειμῶνες μαλακοὶ ἴον Hom., ubi σίου a Ptolemaeo Euergeta commendatum esse Athenaeus auctor est 16 suppl. Ziegler πηγὴ scripsi cum Kᵍ: ποταμὸς KLᵍ Eᵍ 22 ἤτοι seqq. om. K

KGLEAPT 128/129a. κύτισος, αἴγιλος, σχῖνος θάμνοι, οὓς ἐπινέμονται αἱ αἶγες.

K b. πατέοντι: ἢ ἐσθίοντι ἢ πατοῦντι.

c. κέοντι: βόσκοντι θάμνον.

PT [d.] κόμαρος εἶδος δένδρου. 5

[e.] ἐν κομάροισι κέονται: κεῖνται καὶ καθέζονται.

GLEA 130a. πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια: μελίτεια εἶδος βοτάνης οὕτως ὀνομαζομένης· ἔστι δὲ γλυκώδης.

PT b. ἁ μελίτεια: ἤγουν ἡ μελιτόεσσα· ἔστι δὲ ἡ μελίτεια εἶδος βοτάνης γλυκιζούσης. 10

K[g] c. ⟨μελίτεια:⟩ εἶδος ἄνθους γλυκώδους.

KGLEA 131a. ῥόδα κισθός ⟨. . .⟩ περί τε τὰ γόνατα τῶν τρά-G γων καὶ τὸν πώγωνα πησσόμενα. b. ἔστι δὲ κισθὸς εἶδος βοτάνης ἀνθοφορούσης ἐοικὸς ῥόδοις κατὰ τὸ ἄνθος.

PT c. καὶ ὡς ῥόδα κισθὸς ἐπανθεῖ: κισθός ἐστιν εἶδος 15 βοτάνης ἀνθώδους ἐοικυίας ῥόδοις. ἐν ἑτέροις δὲ ῥοδάκισσος γράφεται ἓν μέρος λόγου. ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν θάμνων, γλυκῶδες ἄνθος προϊεμένη. περὶ τὰ γόνατα δὲ τῶν τράγων καὶ τὸν πώγωνα πήσσεται.

---

7 sch. IV 25 d e 12 Herod. III 112 Diosc. Mat. med. I 97, 3 Galen. De comp. med. 1 (XII 425 Kuehn) Plin. Hist. nat. XII 73. 74; XXVI 47 13 Theophr. Hist. plant. VI 2, 1

---

8 ὀνομαζόμενον G ὅτι γλυκ. ἐστί Adert G add. in fine: τὸ φέρβεσθαι· ὁ Θεόκριτος τὰς δευτέρας συζυγίας ὀξύνει. quae non expedio 9 μελιτόεσσα scripsi non sine dubitatione: μελίτεια P: om. T 10 γλυκιζούσης Xylander in ed. a. 1558: -υζούσης codd.: -αζούσης Ahrens 12 ῥόδα κισθός ex mente Ahrensii scripsi: ῥόδα κισσός K: ῥοδακισσός GA: ῥόδον κισσός L: ῥόδος κισσός E lac. ind. Ziegler. patet interpretem egisse de ladano, quod e genere quodam cisthi exortum hircorum pascentium barbis genibusque villosis adhaerescere auctores supra allati tradunt 13 κισσὸς cod., correxi 15 κισσὸς bis T 16 ἀνθώδους Salmasius *Exerc. de homonymis hyl. iatr. 1689, 8*: ἀκανθώδους codd. ῥόδῳ Salmasius ib. ῥοδόκισσος in verbis poetae Aldus 18 v. notam ad sch. a

136/137 a. οὐ θεμιτόν: ὡς οὐ θέμις κίσσας ἀηδόνι φιλονεικεῖν οὐδ' ἔποπας πρὸς κύκνους, οὕτως οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ἔοικας φιλόνεικός τις καὶ φίλερις εἶναι. KGL[g]U[g]E[g]P[g]T

b. κίσσα εἶδος ὀρνέου ἀμούσου, ἐπιθυμητικοῦ, ποι-
5 κίλου. ὅθεν τὸ κισσᾶν ἐπὶ τῶν γυναικῶν παραλαμβάνουσι, παρόσον αἱ γεννῶσαι ἀηδίζονται πρὸς τὸ ποιεῖν 〈. . .〉. KGLUEAT

c. οὐδ' ἔποπας: ἔποψ εἶδος ὀρνέου κακοφώνου. PT

d. φιλεχθής: εἰς ἔχθος καὶ μῖσος ἄγων τοὺς φίλους. KPT

[138/139 a.] παύσασθαι κέλομαι: κρίνει. P

10 [b.] τὶν δὲ Κομᾶτα δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα: σοὶ δὲ τῷ νικήσαντι δίδωσι τὸ ἔπαθλον. PT

141/143 a. φριμάσσεο: φριμαγμὸν ἀποδίδου μεθ' ἡδονῆς, τουτέστι βρενθύου καὶ ἐναβρύνου, ὦ πᾶσα ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις· τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τοῦ
15 πταρμοῦ τῶν αἰγῶν. KGLUEAT

---

4 Arist. Hist. an. VII 4, 584 a 18 Alex. Aphr. Probl. II 73 Paul. Aeg. I 1, ed. a. 1538 p. 3 Soran. Gyn. 48; 215, 8 Rose Aët. XVI 10 Mosch. De mul. pass. 13, 2 Dewez sch. Ar. Pac. 497 Et. M. 515, 38 (cf. Gen.) Et. Gud. 177, 1. 4; 323, 20 Sturz Et. Or. 89, 27 Epim. (Cram. An. Ox. II 381, 24) Choer. Epim. Psalm. 148, 25 Gaisf. sch. I 151 c d 13 Greg. Cor. Dial. dor. 94: τὸ βρενθύεται φριμήσσεταί (leg. βρενθύεσθαι φριμάσσεσθαί) φασι.

---

1 ὡς οὐ θέμις **K**: ὥσπερ οὐ πρέπον ὑπάρχει **GLUE**: ὥσπερ ἀπρεπὲς ὑπάρχει **PT** κίσσας ἀηδόνι scripsi: κίσσαν ἀηδόνας **K**: ἀηδόν (compendio **GUE**, -α **L**, -ες **P**, -ος **T**) κίσσας (-αν **T**) cett.: κίσσαν 〈πρὸς〉 ἀηδόνας Heinsius 3 σὺ δὲ seqq. om. **P** φίλερις **K**: δύσερις cett. εἶναι om. **K** 4 in **K** discissa leguntur quae reliqui recte coniunxerunt: τὸ κισσᾶν seqq. adhaerent scholio 128/129 a, κίσσα—ὅθεν ἐπὶ τῶν γυναικῶν scholio 128/129 b ἀμούσου om. **K** ποικίλου Ahrens ex Alexandro, Paulo, Moschione: μιμηλοῦ codd. 5 τῶν γεννωσῶν post γυν. add. Toup παραλαμβάνουσι **K**: παραλαμβάνειν **G**: προσλαμβάνειν **T**: παραλαμβάνει cett.: τὸ συλλαμβάνειν ex. Et. Ahrens 6 αἱ γενν. **KGL**: αἱ μὴ γενν. **U**: μὴ γενν. cett.: ἐγκυμονοῦσαι Ahrens ποιεῖν om. **K** spatio 18 circiter litterarum vacuo relicto. qua de causa lac. indicavi. πρὸς τὸ 〈οὕτω〉 ποιεῖν prop. Kiessling, πρὸς τὰ τοιαῦτα Duebner, πρὸς τὰ ποιά Ahrens 9 κρίνω cod. 10 τὶν **T**: τοὶ **P** 11 δίδωμι **T**

b. φριμάσσεο: οὐ κυρίως τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ τῶν ἵππων ⟨φωνή⟩, βληχὴ δὲ αἰγῶν καὶ προβάτων. τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι περιπέπτωκε καὶ Εὔπολις ἐν *Αἰξίν* (fgm. 17[b] Kock *Com. att. fgm. III 719*).

PT c. φριμάσσεο: τουτέστι μεθ' ἡδονῆς σκίρτα, ἐπαίρου, 5 πᾶσα ἀγέλη. τὸ δὲ φριμάσσω ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὠνοματοπεποίηται. τὸ δὲ φριμάσσω λέγεται ἐπὶ τῶν ἵππων· κατὰ ὀνοματοποιΐαν δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἤχου.

L[g]E[g] d. ⟨φριμάσσεο:⟩ ἐπὶ τῶν ἵππων τὸ φριμάσσεσθαι· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ σκίρτα, ἵστασο ἐν ἡδονῇ. 10

KGL[g]U[g]E[g] e. καγχαξῶ: ἀντὶ τοῦ· καὶ ἐγὼ σὺν ὑμῖν καταγελάσω τοῦ *Λάκωνος*.

K [f.] ⟨κἠγὼν γὰρ ἴδ' ὥς:⟩ γράφεται κἠγὼ μὲν ἴδ' ὥς.

[g.] ⟨ὧδέ ποκ' ἤδη:⟩ γράφεται ὅττι ποκ' ἤδη.

K[g]P 144 a. ἀνυσάμην: ἐκτησάμην. 15

KGL[g]U[g]E[g] b. ἁλεῦμαι: ἐκ περιχαρείας, φησίν, ὦ αἶγες, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι.

P c. ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἁλεῦμαι: εἰς οὐρανὸν σὺν ὑμῖν πηδήσω.

KGLU[r]EAT 145 a. κερουχίδες αἱ κεροφόροι, κερουλίδες αἱ 20 οὖλα κέρατα ἔχουσαι, κερουλκίδες αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι.

PT b. κερουχίδες: κέρατα ἔχουσαι ἢ κεκρατημέναι τοῖς κέρασιν.

---

1 Amm. De diff. adf. verb. 144 Valck. 5 Hesych. φριμάσσεται· σκιρτᾷ. ἐπεγείρεται. ὀφρυᾶται. βριμαίνει. 21 Hesych. κερουλκός sch. Call. H. Dian. 179

---

2 suppl. Valckenaer *Anim. ad Ammonium 1739, 226* αἰγῶν **K**: βοῶν cett. 3 τῷ seqq. om. **EAT** 4 hoc idem scholium Kock falso adscripsit ad fgm. 30 (I 264) 8 κατὰ— ἤχου **P**: καλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα **T** 10 σκίρτα, ἵστασο ἐν ἡσ. **U**[g] ἡσυχίᾳ libri, correxi 11 **L** haec tantum habet: νῦν γελάσω τοῦ *Λάκωνος* μέγα post ὑμῖν add. **GUE** 13 εἰδώς cod. 19 πηδήσω **P**[g]: πηδῶ **P** in scholio 20 κερουχίδες τρισσῶς γράφεται praem. **GLUEA**

147—150 a. ὁ λευκίτας: πεποίηται τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης καὶ ὁδὸς ὁδίτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης. **KGLUEAT**

b. κορυπτίλος ὁ κέρασι πλήττων. **K U^g**

5 c. οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος: ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου πρὸς τὸν τράγον ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα, μάχιμον. λευκίτας δὲ ὁ λευκὸς παραγωγῶς ὡς ἀπὸ τοῦ ὁδὸς ὁδίτης, κορυπτίλος ὁ κεράστης ἢ ὁ τοῖς κέρασι πλήττων. **GLUEA**

10 d. ὁ κορυπτίλος: ὁ πλήκτης ἀπὸ τοῦ κορύπτω. πρὸς τὸν τράγον δὲ τοῦτό φησιν ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα. **PT**

e. φησὶν οὖν· ἐὰν τολμήσῃς ὀχεῦσαι, πρινή με θῦσαι ταῖς Νύμφαις ἣν ἐνίκησα ἀμνὸν τὸν Λάκωνα, θλάσω σου τὰ 15 αἰδοῖα. **KGLUEAT**

f. εἴ τιν' ὀχευσεῖς: εἴ τινα ἀναβιβάσειας. **KGU**

g. φλασῶ τυ: θλάσω Δωρικῶς. **$L^g U^g E^g$ P**

h. καλλιερῆσαι: θῦσαι.

i. ὅδ' αὖ πάλιν: ὁ τράγος, φησί, πάλιν τὰς αἶγας 20 τύπτει. ἀλλὰ ἐὰν οὐ θλάσω σε, γενοίμην ἀντὶ Κομάτα Μελάνθιος. **PT**

k. ⟨ὅδ' αὖ πάλιν:⟩ λείπει τὸ ὀχεύει. **$K^g L^g U^g E^g$**

l. ἀλλὰ γενοίμαν: ἀλλ' ἐὰν μή σε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ τοῦ Κομάτα Μελάνθιος καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ 25 Εὐμαίου καὶ Φιλοιτίου ἐν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις (χ 474 sqq.). **KGLUEAT**

m. τὸν παρ' Ὁμήρῳ φησὶ Μελάνθιον. ἦν γὰρ δοῦλος τῶν μνηστήρων τῆς Πηνελόπης. **LUEAPT**

---

1 initium usque ad **τράγου** om. **LT**, postea **T** incipit **ὥσπερ δὲ παράγεται ἀπὸ τοῦ** 7 **ὡς ἀπὸ τοῦ ὁδὸς ὁδίτης** in libris leguntur ante **ἤ**, transp. Adert 8 **κερατιστὴς** Ahrens 12 **τύπτοντα P**: **πλήττοντα T** **T** add. e scholio c: **ὁ λευκίτας δὲ ὁ λευκὸς παραγωγῶς** 14 **ἣν K**: **ὃν** cett. 16 **ἐμβιβάσειας** **E^g** 17 **Δωρ.** om. **P** 25 **Φιλοιτίου** Heinsius (331): **Φιλοίτιος KG**: **Φιλοίτιος ἐγὼ** cett. 26 **Ὁμήρῳ T**: **Ὁμήρου P**: **Ὅμηρον** cett. **ἦν** seqq. om. **P**

VI. *Βουκολιασταί.* ⟨α'⟩

KGLUEAT a. *Προσδιαλέγεται Ἀράτῳ τινὶ φίλῳ ἑαυτοῦ ὁ Θεόκριτος, οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις* (VII 98)· '*Ἄρατος*', *λέγει*, '*ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος*' *καὶ πάλιν* (122)· '*μηκέτι φρουρέωμες ἐνὶ προθύροισιν, Ἄρατε*'. *δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τὰ* 5 *Φαινόμενα γράψας· συγκεχρόνικε γὰρ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ εἰκὸς* **KGLUEA** ⟨*φίλους*⟩ *ἀλλήλων γενέσθαι.* b. *διάκεινται δὲ δύο ἄνδρες ᾄδοντες ἐν Σικελίᾳ, Δαμοίτας καὶ Δάφνις, συνελάσαντες τὰ θρέμματα εἰς ἓν κατὰ μεσημβρίαν. ᾄδουσι δ' ἀμφότεροι τὸν Πολυφήμου τοῦ Κύκλωπος ἔρωτα τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ μερισά-* 10 *μενοι τὴν ὑπόθεσιν. καὶ ὁ μὲν Δάφνις* [*τὸν Κύκλωπα*] *μιμεῖταί τινα διαλεγόμενον πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς Γαλατείας, ὁ δὲ Δαμοίτας τὸν Κύκλωπα ὑποκρινόμενος ἀποκρίνεται οἵους ἂν Πολύφημος λόγους ἔφη πρὸς τοὺς ὑπ' ἐκείνου εἰρημένους.* 15

Tit.: *Βουκ.* **KU** ante arg. a: *Βουκ. Δαμοίτας καὶ Δάφνις* **PT**: *Βουκ. δωρίδι. Δαμ. καὶ Δάφνις* **GEA**: *Βουκ. δωρ. Δαμ. καὶ Δάφνις. προλογίζει Θεόκριτος καὶ ὁ Ἄρατος* **U** super verbis poetae: *Δαμ. καὶ Δάφνις. δωρίδι. Θεόκριτός φησι πρὸς τὸν Ἄρατον* **K** super verbis poetae: om. **L** *α'* add. Wilamowitz *Buc. p. XII* 2 *Ἀρ. τινὶ φίλ. ἑαυτοῦ ὁ Θ.* **K**: *ὁ ποιητὴς Ἀρ. τινὶ τοὔνομα φίλ. ἑαυτοῦ* **U**: *ὁ ποιητὴς Ἀρ.* **GLEA**(**T**) 3 *καὶ* om. **K** *λέγει* **K**: *δ'* cett. 4 *φρουρέωμες* **K**: *-έομες* **T**: *-έομεν* cett. 5 *ἐνὶ* **K**: *παρὰ* vel *περὶ* **GLEAT**: *παρὰ* superscripto *ἐνὶ* **U**: *ἐπὶ* Theocr. l. l. *δύναται* seqq. desunt in **GLUEA** *δύναται δὲ* om. **K** spatio vacuo relicto 6 *συγκεχρ.* seqq. om. **T** *γὰρ* scripsi: *δὲ* **K** 7 suppl. Ziegler *κεῖνται—ἀνέρες* **K** 8 *συνελ.—μεσημβρίαν* [*ᾄδοντες*] **UEA**: *συνελ.—ἓν* [*θέρους ὄντος κατὰ μεσημβρινὸν ᾄδοντες*] *θέρους ὄντος μεσημβρίας* **L**: *θέρους ὄντος μεσημβρίας* **G**: om. **K** 10 *τοῦ Πολ. Κύκλ. τὸν ἔρωτα* **K** *μερισάμενοι — Γαλατείας* desunt in **K** 11 del. Duebner 12 verba *ὁ δὲ Δαμ.* seqq. in **GU** iterum leguntur post arg. f 13 *τὸν Κύκλ. ὑποκρ.* om. **KG²U²** *ἀποκρίνεται οἵους ἂν Π. λόγ.* scripsi: (*τὸν Κύκλ. ὑποκρίνεται*) *ἀποκρινόμενος οἵους ἂν ὁ Π. λόγ.* Ahrens: *οἵους ἂν Π. ἀποκρινόμενος λόγ.* **K**: *οἵους ἂν λόγ. ὁ Π. ἀποκρινόμενος* **G²U²**: om. una cum iis quae sequuntur cett. 14 *τοῖς—εἰρημένοις* **K**

c. *Δάφνις καὶ Δαμοίτας θέρους ὄντος μεσημβρίας εἰς ἓν* KU
τὰ θρέμματα συνελαύνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλωπος ᾄδουσιν ὑπόθεσιν. τοῦ δὲ Ἀράτου, ᾧ προσφωνεῖ, καὶ ἀλλαχόθι μνημονεύει, ἔνθα πρὸς Ἀγεάνακτα τὸν Μιτυληναῖον
5 *ὁμιλεῖ* (VII 98)· *'Ἄρατος ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος'. καὶ Δάφνις μὲν ἀρχὴν τῆς ᾠδῆς ὡς πρὸς τὸν Πολύφημόν φησιν· ὁ δὲ Δαμοίτας τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος ἀποκρίνεται ἐκ τοῦ Πολυφήμου προσώπου δῆθεν. τὰ δὲ πράγματα ὑπόκεινται ἐν Σικελίᾳ.*

10 d. *Δαμοίτας καὶ Δάφνις θέρους ὄντος μεσημβρίας εἰς ἓν* PT
τὰ θρέμματα συνελαύνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. καὶ ἄρχεται μὲν τῆς ᾠδῆς ὁ Δάφνις ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα· ὁ δὲ Δαμοίτας τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος ἀποκρίνεται ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Πολυφήμου δῆθεν. τὰ
15 *πράγματα ἐν Σικελίᾳ.* e. *τοῦ δὲ Ἀράτου, ᾧ προσφωνεῖ, καὶ* P
ἐν τοῖς Θαλυσίοις [καὶ ἀλλαχόθι] μνημονεύει (VII 98 sqq.). *δύναται δὲ καὶ οὗτος εἶναι ὁ τῶν Φαινομένων ποιητής.*

f. *Δοῦρις* (fgm. 43 Mueller *Fgm. hist. gr. II 479*) *φησι* KG[1.2]LUEA
διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπλή-
20 *θειαν τὸν Πολύφημον ἱδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ Αἴτνῃ Γαλατείας· Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον* (*Poet. lyr. gr. III*[4] *609*) *ἐπιδημήσαντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν ἀναπλάσαι, ὡς ὅτι Πολύφημος ἤρα τῆς Γαλατείας.*

---

3 *προσφωνεῖ* arg. e: *προσεφώνει* **KU** **4** *ἀλλαχόθι* arg. e: *ἀλλαχόθεν* **KU** **5** *Δάφνις* scripsi: *δῆθεν* **KU** **6** *Πολύφημον* scripsi: *αἰπόλον* codd.: *Κύκλωπα* Ziegler **7** verba *τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος* in codd. post *φησιν* leguntur, transposui coll. sch. 20/24 a *ἀπόδοσιν* arg. d: *ἀπότασιν* **K**: *ἀπόφασιν* **U** *ἐκ τοῦ Πολυφήμου [φησὶ] πρ. δῆθεν* **U**: *ἐκ τοῦ αἰπόλου πρ. δῆθεν [τοῦ Κύκλωπος]* **K**: *ἐκ τοῦ πρ. τοῦ Κύκλ.* Ziegler **8** *τὰ δὲ* seqq. om. **U** **9** *Σικελίᾳ* Ziegler ex arg. d: *Ἰταλίᾳ* **K** **13** verba *τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος* post *Κύκλωπα* sunt in codd., transposui ut in sch. c **15** *καὶ* scripsi: *τοῦ* **P**: praeterm. Call. **16** del. Ahrens **18** praem. *ἀλλὰ κάθησαι* (v. 8) **K**, *ἡ Γαλάτεια* (v. 6) **G**[2] *Δοῦρις* cod. Par. 2763: *Δοῦλις* **G**[1]: *Θοῦρις* cett. **22** *νοῆσαι* **K** **23** *ὡς* om. **G**[1.2] Call.

K[g] 1. τοῦτό φησιν ὁ ποιητὴς πρὸς τὸν Ἄρατον.

GLUEAT 2/3 a. Ἄρατε: πρὸς τὸν Ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ Φαινόμενα γράψαντα· ἰσόχρονος γὰρ ἦν Θεοκρίτῳ. ἄλλοι δέ φασι· πρός τινα οὕτω καλούμενον.

PT b. ποκ' Ἄρατε: εἰκὸς τὸν ἀστρονόμον Ἄρατον εἶναι· καὶ 5 γὰρ ἰσοχρονήκει ὁ Θεόκριτος αὐτῷ. οὗ μέμνηται ἐν Θαλυσίοις (VII 98)· 'Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ'.

KGLUEAPT c. ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν: ἦν δὲ τῶν ᾀδόντων ὁ μὲν ἄρτι τὸ γένειον χνοάζων, ὁ δὲ πληρώσας τὸ γένειον ταῖς θριξίν. 10

KGU[r] d. πυρρός: ὁ ἀρτίχνους. Εὐριπίδης (Phoen. 32)· 'πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος'. ὁ δ' ἡμιγένειος: ὁ ἤδη πωγωνίτης. Παρμένων· 'παῖδ' οὔτε γένυσιν πυρρὸν οὐθ' ὑπηνήτην'.

K 4 a. θέρεος μέσῳ ἤματι: μεσούσης ἡμέρας ἢ ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους. 15

GLUEAT b. θέρεος μέσῳ ἤματι: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ μέσον τοῦ θέρους, ὅτε τὰ κυνοκαύματα.

c. κατὰ τὸ μεσημβρινόν, ὃ τῆς ἡμέρας ὅλης καυματωδέστατόν ἐστιν. 20

GU[g] 5. πρᾶτος δ' ἤρξατο: οὕτω παρὰ τοῖς πολεμοῦσιν. Ὅμηρος (H 284)· 'Ἰδαῖ', Ἕκτορι ταῦτα κέλευ'· Αἴαντα ⟨γὰρ⟩ προὐκαλέσατο ⟨εἰς⟩ μάχην.

---

5 ᾧ συγκεχρονίκει ὁ Θ. T 8 l. om. K 9 χλοάζων KGL, χροάζων U 11 πυρσαῖς Eur.: πυραῖος codd. Theocr. 12 γένυσιν G: γενύεσσιν KU ἐξανδρούμενος G: ἐξανδρουμένου U: om. K verba ὁ ἤδη πωγ., quae in libris post ἀρτίχνους leguntur, huc transp. Kreussler *Observ. Theocr. [III], Progr. Misn. 1870, 6* 13 Parmenontem Byzantium primus agnovit Haupt *Opusc. III 545*: Παρμενίσκος codd. verba poetae om. U οὔτε γένυσιν Buecheler *Rhein. Mus. N. F. 39, 1884, 275*: οὔτε γένειον KG: οὐ γένειον Haupt. Ahrens (ap. Ziegl.) prop.: παῖδ' οὔτ' ἔτι γένεια πυρρὸν οὐθ' ὑπηνήτην ⟨πάλαι⟩ 17 κατὰ τὸ om. GUEAT 19 καυματωδέστερον codd. 21 οὕτω scripsi: τούτω G: οὗτος U 22 Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε (μυθήσασθαι) Hom. Αἴαντα seqq. discerni non possunt in U; in G vidi Αἴαντος προκαλέσατο μάχην

6a. *βάλλει τοι*: ὡς πρὸς παρόντα τὸν Κύκλωπα διαλέγεται. K

b. ὁ ποιητὴς ⟨ἐκ⟩ προσώπου τοῦ Δάφνιδος. L[g]U[g]E[g]

c. *ἁ Γαλάτεια*: ⟨Γαλατείᾳ⟩ ἱερὸν ὁ Κύκλωψ ἱδρύσατο GLUEA
5 ἐκ τοῦ ἔχειν αὐτὸν πολλὰ πρόβατα καὶ ἀπ' αὐτῶν κεκτῆσθαι τὸ γάλα πολύ.

7a. *μάλοισι*: μηλοβολεῖ εἰς ἔρωτα ἐπαγαγέσθαι βουλομένη. *δυσέρωτα* δὲ εἶπε, παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς. KGU

b. *τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλοῖσα*: τὸν ποιμένα. ἀντὶ GLUEAT
10 γὰρ τοῦ εἰπεῖν ποιμένα καταχρηστικῶς εἶπεν αἰπόλον, ἐπεὶ [καὶ] ὁ Κύκλωψ ποιμὴν ἦν, ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ἔνεμεν ὁ Κύκλωψ. καὶ Ὅμηρος (ι 184)· 'μῆλ', ὄϊές τε καὶ αἶγες'. τέως γοῦν τὸ αἰπόλος ἀντὶ τοῦ ποιμένος εἴρηται.

8. *καὶ τύ νιν οὔποθ' ὁρῇσθα*: καὶ σὺ αὐτὴν οὐ PT
15 βλέπεις. ἢ *ποθορῇσθα* ἀντὶ τοῦ προσβλέπεις.

9—12a. *ἅδ' ἴδε τὰν κύνα*: τινὲς χωρὶς τοῦ δε, ἐκτείνουσι δὲ τὸ ι, ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ δεικτική. τὸ ἑξῆς· *τὰν κύνα βάλλει — εἰς ἅλα* ⟨*δερκομένα*⟩, ὥστε τὰ λοιπὰ διὰ μέσου. KG

20 b. *τᾶν ὀΐων ἕπεται σκοπός*: ⟨...⟩

c. *ἅ τοι τῶν ὀΐων*: ἢ καὶ ἥτις. τὸ δὲ *σκοπὸς* ἀντὶ τοῦ φυλάκισσα. PT

[d.] ἔχουσι τὰς κύνας οἱ ποιμένες πρὸς ἀποτροπὴν τῶν λύκων. L[g]

25 e. *βαΰσδει*: ὑλακτεῖ. KL[g]E[g]

f. *τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει*: τὴν Γαλάτειαν. ἐὰν δὲ ὡς ἔν τισι *ῥαίνει*, τὴν κύνα. K

---

3 ἐκ tacite add. Gail 4 suppl. Ahrens 11 del. Wilamowitz ἐπεὶ καὶ ὁ Κύκλωψ αἶγας ἔνεμεν LA 13 αἰπόλος GU: αἰπόλον AT: αἰπόλ LE[cp] ποιμένα T 16 verba τινὲς—δεικτική aberrarunt in G post sch. 13/14a 18 τὸν κύνα codd., tacite corr. Ziegler suppl. Ziegler. in K hoc loco inserta inveniuntur quae litteris b et e signavi ὥστε seqq. om. G 19 μέσον K, tacite corr. Ziegler 25 φωνεῖ ὑλακτεῖ LE 27 ῥαίνῃ cod., corr. Ziegler

L[g] g. ⟨*φαίνει:*⟩ *γράφεται καὶ ῥαίνει, ἵνα νοῆται τὴν κύνα.*

KG h. *τὰ δέ νιν καλὰ κύματα: αὐτὴν τὴν Γαλάτειάν φησιν ἐπιτρέχουσαν ἡσύχως κινουμένου τοῦ αἰγιαλοῦ [εἰς] τὴν θάλασσαν ἐμφανίζειν. ἢ ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ δεικνύει αὐτῆς τὴν μορφὴν ἡ θάλασσα.* 5

LU[r]E[g]A i. *τὰ δέ νιν καλὰ κύματα: ἴσως ἡ σκιὰ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐτυποῦτο. ἢ ἤχου τινὸς γινομένου ἐκ τοῦ δρόμου αὐτῆς εὐαίσθητος τῇ ἀκοῇ ἐγένετο τῶν κυμάτων ἡσυχαζόντων.*

GLUEAT k. *ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν: μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς θαλάσσης γαλήνης πρὸς τὴν Γαλάτειαν τρέπεται, καὶ λέγει, ὅτι* 10
GLUEA *ἐπάνω καὶ αὐτὴ τῶν κυμάτων βαίνει.* l. *τὸ δὲ καχλάζω ἐπὶ τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ παφλάζω ἐπὶ τοῦ πυρός.*

K m. *καχλάζοντα: καχλάζειν κυρίως τὸ κῦμα λέγεται τὸ ἐπὶ τοὺς κάχληκας φερόμενον. κάχληκες δέ εἰσιν αἱ χερμάδες λίθοι.* 15

GU[r] n. *ἄσυχα καχλάζοντα: διὰ τὴν τῆς θαλάσσης γαλήνην ⟨ἡσύχως⟩ ψοφοῦντα, ἠχοῦντα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν καχλήκων. κάχληκες δέ εἰσιν οἱ χερμάδες λίθοι, οἵτινες ὑπὸ παλιρροίας ἑλκόμενοι ἦχον ἀποτελοῦσιν, ὡς δοκεῖν καχλάζειν. ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα.* 20

---

12 sch. Opp. Hal. II 586 Et. Gud. 456, 19 Sturz 20 sch. Apoll. Rhod. II 570: *καχλάζοντος· ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.* Et. M. 494, 12 (cf. Gen.) Et. Gud. 308, 46 Sturz

---

3 *τὰ δέ νιν* om. K *αὐτῆς τῆς Γαλατείας φ. ἐπιτρεχούσης* G 4 scholiastam *αἰγιαλόν* de maris prope litus aestuantis superficie accepisse Ahrens docuit *εἰς* del. Ahrens tradito *καὶ* simul in *ἢ* mutato 5 *δεικνύεις* (leg. *-ειν*)—*τὴν θάλασσαν* G 10 *Γαλάτεια* scholiastae propter nominis similitudinem *γαλήνην* significare videtur; cf. Eust. 1131, 5, quem locum ad Apollodori librum *Περὶ θεῶν* refert C. Reinhardt *De Graecorum theologia capita duo, Diss. phil. Berol. 1910, 87 sqq.* 12 *καχλάζω* G: *-ων* cett. 17 *διὰ τὴν τῆς θαλάσσης γ.* scripsi cum L[g] et E[g]: *διὰ τὴν θάλασσαν γ.* U: om. G 18 supplevi *καχλάκων* et *κάχλακες* codd., corr. Ahrens

o. *καχλάζοντα*: ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντα. ὁ δὲ τρόπος ὀνοματο- PT
ποιΐα. ἢ καχλάζειν τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενον ἐπὶ τοὺς
κάχληκας.

13/14 a. *φράζεο*: ὅρα, μὴ προσαλλομένη τῇ Γαλατείᾳ KG
5 ἡ κύων σπαράξῃ ⟨τὸν καλὸν χρόα⟩.

b. *φράζεο, μὴ τᾶς παιδός*: φώνησόν σου τὴν κύνα, PT
μή πως τὴν Γαλάτειαν καταδαίσηται. τὸ δὲ ἐπὶ *κνάμαισιν*
ὀρούσῃ ἀντὶ τοῦ κνήμαις ἐπιπηδήσῃ.

[c.] ⟨*φράζεο*:⟩ ἢ βουλεύου περὶ τούτου ἢ ἐπίταττε L[g]U[g]E[g]
10 τῇ κυνί.

15/16 a. *ἁ δέ*: ἰδού, ἔφη, καὶ αὐτὴ ἡ Γαλάτεια διαθρυ- K
πτομένη πάρεισιν ὡς ἀκανθίνη χαίτη, ἣν θέρος φρύγει. χαίτη
γὰρ τῆς ἀκάνθης ὁ πάππος.

b. *διαθρύπτεται*: ἀντὶ τοῦ [εἰπεῖν ὡς]· οὕτως ἐστὶ τρυ-
15 φερά, ὡς εἰπεῖν τινα ὅτι διαλύεται.

c. διαθρύπτεται, φησίν, ⟨ὡς⟩ τὰ λευκὰ τῶν ἀκανθῶν τῷ GU
θέρει ἤγουν τῇ μεσημβρίᾳ. οὕτως ἐστὶν ἁπαλή, ὡς εἰπεῖν
τινα ὅτι διαλύεται.

d. *ὡς ἀπ' ἀκάνθας*: λέγει [δὲ] τῆς κινάρας τὰ φύλλα, K
20 ἅ φασιν ⟨. . . ἢ⟩ οἱ πάπποι τῆς κινάρας.

e. *ἃ δὲ καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται*: ἤγουν GLUEAT
αὐτόθεν ἐστὶ τρυφερὰ φυσικῶς καὶ κόπτεται, ὥστε διαθρύ-
πτονται αἱ σάρκες αὐτῆς.

f. *ταὶ καπυραὶ χαῖται*: αἱ κεκαυμέναι ὑπὸ τοῦ KGLUEAPT
25 ἡλίου, διὰ τὴν λευκότητα.

---

15 Lex. Bachm. 194, 8 Suid. *διαθρύπτεται*

---

4 *τὴν Γαλάτειαν ταύτην* G 5 *κατασπαράξῃ δὲ τὸν καλὸν χρόα* E[g], unde scholium explevi 7 *καταδαίσηται* T: *καταιδήσηται* P: *κατεδέσηται* Ahrens: *καταδάσηται* Ziegler *Jahrb. f. cl. Phil. 125, 1882, 829* 12 *πάρεισιν* scripsi: *πρόεισιν* cod. 14 delevi 16 addidi 17 *ἤγουν — ὡς* evanuerunt in U *οὗτος—ἁπαλός* G 18 *διαλύεται* scripsi: *διαθρύπτεται* codd. 19 delevi 20 *ἅ φασιν* Apogr. Barb., *ἄφα* cerni potest in K. postea aliquid intercidisse patet 24 *καπυρὸν δὲ λέγει τὸ ἐκκεκαυμένον ὑπὸ* G *τοῦ* om. K post *ἡλίου* deesse aliquid Ahrensio visum est

LUEAPT g. ⟨χαῖται:⟩ τὰς ⟨τῆς⟩ κινάρας φησίν· χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. h. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπικλᾶται καὶ διαθρύπτεται ὡς πάππος κινάρας.

PT [i.] λέγονται δέ, οἶμαι, χαῖται διὰ τὸ κόμαις ἐοικέναι.

KGU[r] 17 a. καὶ οὐ φιλέοντα: ἐνταῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν καὶ 5 πανοῦργον αὐτῆς σημαίνει· τὸ γὰρ φιλοῦντα φεύγειν, οὐ φιλοῦντα δὲ διώκειν κακοήθους. ὁ νοῦς· καὶ ἐπειδὰν αἴσθηταί ⟨σε⟩, ὦ Πολύφημε, φιλοῦντα, φεύγει καὶ οὐ προσδέχεται, μισοῦντα δὲ διώκει καὶ εἰς πόθον ἄγειν πειρᾶται.

LUEAT [b.] φιλέοντα: εἰ μὲν πρὸς τὴν Γαλάτειαν ἀποτείνεις τὸν 10 λόγον, ὀφείλεις νοεῖν, ὅτι τοῦ ἐρωμένου οὐκ ἐρᾷ, τοῦ δὲ μὴ ἐρωμένου ἐρᾷ· εἰ δὲ πρὸς τὴν κύνα, τὸν φιλοῦντα φεύγει καὶ τὸν μὴ φιλοῦντα διώκει.

KGU 18/19 a. κινεῖ λίθον: καὶ λίθινον, φησίν, ἄγαλμα δύναται εἰς ἔρωτα αὐτῆς ἐπισπάσασθαι· τὴν δὲ τοῦ κάλλους 15 ὑπερβολὴν θαυμάζει.

b. ἦ γὰρ ἔρωτι: ὦ Πολύφημε, φησὶν εἰρωνευόμενος, ἐρᾷ σου ἡ Γαλάτεια, καὶ πάντως εἰς τὸ συμπεῖσαί σε μονονουχὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον κινεῖ, ὡς ἡ παροιμία φησί. καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ οὕτως ἀμόρφου ὄντος ἐρᾷ σου· ἐν γὰρ τῷ 20 ἔρωτι καὶ ⟨τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται⟩. τὸν ἀπὸ γραμμῆς ἐπὶ τὸν αὐτῆς ἔρωτα μεταφέρεσθαι ποιεῖ.

c. καί σε ὥσπερ λίθον ὄντα τὴν ψυχὴν ὡς ἀπὸ γραμμῆς

---

19 Paroemiographi (Diogen. V 41, ubi v. locos sim.)

---

1 add. Ahrens τὰς κιν. φ. om. **PT** 2 θέλει—καὶ omissis **P** praem. l. ἃ δὲ καὶ αὐτόθι 3 οἱ πάπποι **PT** 6 τὸ γὰρ—κακοήθους om. **GU** 8 suppl. Call. προσδέρχεται **G** 12 φιλέοντα priore loco codd. 14 λίθινον **GU**: λίθον **K** 15 εἰς ἔρ. δύν. αὐτὴν ἐπισπᾶσθαι (**G**)**U** 18 μονονουχὶ Piccolos: μόνον καὶ codd. 19 κινεῖ scripsi pro κινοῦσα librorum, inde a Gaisfordio lacuna post παροιμία (praetermisso φησί) indicabatur 20 ἀμόρφου σου ὄντος εἰ ἐρᾷ σου **K** 21 supplevi Duebnero auctore τὸν ἀπὸ **G**: τὸν ἐπὶ **U**: τὰ ἐπὶ **K** λίθον post γραμμῆς add. **GU** ἑαυτῆς **GU** 23 ὥσπερ λίθον ὄντα τὴν ψυχὴν (τύχην cod., corr. Ziegler) ὡς **K**: στερεὸν ὄντα τὴν τύχην καὶ ἄτεγκτον ὥσπερ λίθον τὸν cett.

κινεῖ καὶ ἕλκει πρὸς ἑαυτήν. μεταφορικῶς δέ ἐστιν ἡ γραμμή· κυρίως γάρ ἐστι γραμμὴ ἡ τῶν δρομέων σπάρτη.

d. *λίθον: τὸν ὥσπερ λίθον στερεὸν ὄντα τὴν ψυχὴν ὡς ἀπὸ γραμμῆς καὶ τέχνης τινὸς κινεῖ ἐπὶ τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα.* **GUEAT**

5 e. *τὸν ἀπὸ σφενδόνης λίθον κινεῖ θέλουσα ποιῆσαί σε ἐρᾶν αὐτῆς.* **UEAT**

f. *γραμμὴν τὴν τοῦ δακτυλίου περιφέρειαν λέγει.* $L^{g}U^{g}E^{g}$

g. *μήποτε δὲ ἀπὸ τῶν πεσσῶν ἡ μεταφορά. μέσην γὰρ τιθέασιν οἱ παίζοντες ψῆφον, ἧς οὐχ ἅπτονται, εἰ μὴ τέλεον 10 ἡττώμενοι αὐτῆς ἅψαιντο· λίθον οὖν τὴν ψῆφον. οἷον· τὸν ἔρωτα εἰς ἔσχατον παριστᾷ κίνδυνον.* **GUEAT**

h. *καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον: ἤγουν καὶ τὰς ἀψύχους στήλας κινεῖ πρὸς τὸν αὐτῆς ἔρωτα.* **LUEAT**

i. *καὶ ὅταν προσποιῇ σὺ μὴ φιλεῖν αὐτήν, πάντα κάλων 15 κινεῖ καθελκύσαι ⟨σε⟩ πρὸς ἔρωτα. ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζατρίκιον. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύναται ὁ ἕτερος νικῆσαι τὸν ὁμοπαίκτορα, κινεῖ καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, ἤγουν τὸν οὕτω βασιλέα καλούμενον.*

20 k. *καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον: γράψαι τὸ ξέσαι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γοῦν τοῦ γράφειν τοῦ δηλοῦντος τὸ ξέειν γίνεται γραμμὴ ἡ λάξευσις. λίθον οὖν ἀπὸ γραμ-* **PT**

---

1 *αὐτήν* **G** post *ἑαυτήν* **GU** pro lemmate novo iniciunt verba *καὶ τὸν ἀπὸ* (*ἐπὶ* **U**) *γραμμῆς*. reliqua ita leguntur in iisdem: *κυρίως δὲ ἐπιγραμμὴ* (*ἐστι γραμμὴ* Duebner) *ἡ τῶν δρ. σπ. μεταφ. δὲ εἴρηται* 8 *ὥσπερ* scripsi: *ὡσπερεὶ* Ahrens: *ὑπὲρ* **G**: *ὕστερον* cett. *τὴν ψυχὴν* Ahrens: *τῆς ψυχῆς* codd. 5 *θέλουσα*, quod Adert voluit, **U** superscr.: *θέλων* **U** pr. m. cett. 7 *δακτυλίου περιφέρειαν* Duebner e Photii Lexico s. *σφενδόνη*: *δακτύλου ἐμφέρειαν* codd. 8 *μεταφορά* scripsi: *μεταστροφή* **GU**: om. cett. 10 *ἅψαιντο* **GT**: *ἅψοιντο* **EA**: *ἅπτοιντο* **U** 15 suppl. Call. *ἡ δὲ λέξις* Call.: *αἱ δὲ λέξεις* codd. 16 *ἐκεῖ* Ahrens cum cod. Genevensi 17 *πονήσαντες* Geel *δύνανται* **EA** Call.: *οὐ δύνανται ἑτέρως νικῆσαι-, κινοῦσι κτλ.* 18 *ὁμοπαίκτορα* Scaliger (ap. Gaisf.) et Toup: *ὅμοιον παίκτορα* (**L**)**UEAT**

μῆς ἐνταῦθα λέγει τὸ λίθινον ἄγαλμα. ὁ δὲ νοῦς· δύναται ἡ Γαλάτεια καὶ τὸ λίθινον ἄγαλμα εἰς τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα ἐπισπάσασθαι δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους.

K l. ὦ Πολύφαμε: καὶ σύ, ὦ Πολύφημε, δύσμορφος ὢν εὔμορφος εἶναι νομίζῃ ἐρώσῃ τῇ Γαλατείᾳ. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔρως· ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν τῶν ἐρώντων. 5

PT m. ἦ γὰρ ἔρωτι πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται: μὴ θαύμαζε, φησίν, ὦ Πολύφημε, εἰ ἐρᾷ σου ἡ Γαλάτεια ἀμόρφου ὄντος.

L^m U^g E^g A n. μὴ καλὰ καλά: ἤγουν σὺ ⟨μὴ⟩ καλὸς ὢν καλὸς φαίνῃ. 10

o. ἀμόρφου σου ὄντος ἐρᾷ ἡ Γαλάτεια.

KGU^g 20—24 a. τῷ δ' ἔπι Δαμοίτας: ὁ Δαμοίτας ᾄδει ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου ποιούμενος καί φησιν· εἶδον, ὡς λέγεις, τὴν Γαλάτειαν, καὶ οὐκ ἔλαθέ μου τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ γλυκύν, ἐν ᾧπερ νῦν ὁρῶ καὶ εἴη μοι μέχρι τέλους ὁρᾶν 15

PT b. τῷ δ' ἔπι Δαμοίτας: ἐπὶ τῷ Δάφνιδι δέ, ἤγουν μετὰ τὸν Δάφνιν. τὸ δὲ ἀνεβάλλετο ἀντὶ τοῦ ἐπροοιμιάζετο.

LU^m EA c. ἀναβάλλω γ' σημαίνει· ἀναβάλλω τὸ ἐνδύομαι, ἀναβάλλω τὸ ῥᾳθυμῶ καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ τὸ ἀνακρούω ὡς ἐνταῦθα. 20

PT [d.] ἀναβάλλω σημαίνει δ'· τὸ ἐνδύομαι ὡς τὸ 'ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον' (Psalm. 103, 2)· τὸ προοιμιάζομαι ὡς τὸ 'ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν' (α 155)· τὸ ἀνακρούω ὡς τὸ 'καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύν- 25

---

23 Orus *Περὶ πολυσ. λέξ.* *(Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 339)*

---

2 αὐτῆς **T** **10** suppl. Ahrens καλὸς φ. **A**: κακὸς φ. cett. **15** verba καὶ οὐκ ἔλαθε seqq., quae in **U** desiderantur, pro novo scholio sunt in **G** lemmate οὔ μ' ἔλαθε praemisso **19** ἐπροοιμιάζετο **U^g E^g** **23** ordo definitionum in **T** hic est: τὸ προοιμιάζω (sic)—τὸ ἀνακρούω—τὸ ἐνδύομαι—καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι κτλ. τὸ δ ἀναβ. **T** **24** ὡς τὸ ἱμάτιον **P** **26** post ἀνακρούω **T** add. καὶ ἀναπέμπω (ἀναμέλπω Hemsterhuys) καὶ om. **P**

τονον' (Aphthon. Progymn. 1, Rhet. gr. II 21, 15 Spengel)· καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι ὡς τὸ 'ἀναβολὴν ποιοῦμαι τοῦδε τοῦ πράγματος'.

[e.] γράφεται καλὸν ἀείδειν. K

5 f. εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα: ἀντὶ τοῦ μὰ τὸν Πᾶνα. P

g. κοὔμ' ἔλαθ' οὐ τὸν ἐμὸν ⟨τὸν⟩ ἕνα: λείπει τὸ ὀφθαλμόν, ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ μὰ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα ὀφθαλμόν.

h. ὁ μάντις ὁ Τήλεμος: οὗτός ἐστιν ὁ Τήλεμος ὁ παρ' Ὁμήρῳ (ι 509) 'Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο', KGL^gU^rPT
10 ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ, ὅτι ὑπὸ τῶν χειρῶν Ὀδυσσέως τυφλωθήσεται. i. ὁ νοῦς· ὁ δὲ μάντις ὁ Τήλεμος ὁ τὰ ἀπευκτά μοι μαντευσάμενος ἀπευκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου κλήρου τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλίποι. ἦν δὲ Κύπριος ὁ Τήλεμος. KG

k. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος: ὁ μάντις, ὅς μοι εἴρηκε GLUEAT
15 τυφλωθῆναι, αὐτὸς τυφλωθείη παρὰ τῶν παίδων αὐτοῦ. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος μάντις εἰρήκει αὐτῷ τυφλωθήσεσθαι ὑπὸ Ὀδυσσέως.

l. ὁ παρ' Ὁμήρῳ Τήλεμος Εὐρύμου ἐμαντεύσατο Πολυφήμῳ τῷ Κύκλωπι ἐκ χειρῶν Ὀδυσσέως ἁμαρτήσεσθαι ὀπω- L
20 πῆς (ι 512).

m. ἐχθρὰ φέρει ποτὶ οἶκον: ἐχθρὰ φυλάξει τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. ἐμαντεύσατο γὰρ τῷ Πολυφήμῳ (ι 512)· 'χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς'. $GL^{1a}UEAT$

n. ἐχθρὰ φέρει ποτὶ οἶκον: τοῦτό ἐστιν ὅπερ λέγει, LUEAT
25 ὅτι τὰ ῥηθέντα μοι παρὰ τοῦ μαντέως κακὰ ἀντιστραφῶσιν αὐτῷ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ.

---

5 μὰ U^g 6 λείπει ὀφθαλμόν $L^gU^gE^g$ 7 μὰ τὸν ἐμὸν ὀφθαλμόν K^g 8 L ceteris omissis haec praestat: ὁ παρ' Ὁμήρῳ Τήλεμος Εὐρύμαχος, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο 9 Εὐρύμαχος PT 10 αὐτῷ ὅτι ὑπὸ τῶν χ. Ὀδ. τυφλωθήσεται (GU)PT: ὑπὸ χ. Ὀδ. τυφλωθῆναι (-ήσεσθαι Geel) K 11 ἀπευκτά K: ἀπεχθῆ G 12 μαντευόμενος K 13 ἦν seqq. desunt in K 18 Εὐρυμάχου cod., correxi 21 post ἐχθρὰ lac. ind. Ahrens 22 Κύκλωπι post Πολυφήμῳ add. UEAT 23 Ὀδυσσέως codd. Theocr.

KL[g]U[g]E[g] 25 a. *κνίζων*: καὶ ἐγὼ αὐτὸς κνίζω αὐτὴν οὐδόλως προσβλέπων καὶ ἀντιλυπῶ· λείπει δὲ τὸ αὐτήν.

G b. *ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζω*: κνίζω αὐτὸς αὐτήν. *οὔποθ' ὁρῆμαι*: οὐδόλως προσβλέπω αὐτὴν ἀνακοπὴν ποιούμενος λυπῶν. 5

P c. *ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων*: ἀντὶ τοῦ λυπῶν. τὸ δὲ *οὔποθ' ὁρῆμαι* ἀντὶ τοῦ μὴ βλέπειν προσποιοῦμαι.

K 26/27 a. *γυναῖκ' ἔχεν*: ἀλλ' ἐγὼ ἑτέραν ἔχω· ἡ δὲ ζηλοτυπεῖ με καὶ διαρρεῖται. τὸ δὲ ὦ *Παιάν* διὰ μέσου.

GU[g] b. *ἀλλ' ἄλλαν τινά*: ἀλλὰ λέγω· ἄλλην τινὰ γυναῖκα 10 ἔχω, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιστρέφομαι αὐτῆς.

P c. *ζηλοῖ μ', ὦ Παιάν*: ἀντὶ τοῦ ζηλοτυπεῖ με.

KGLUEAT 28 a. *οἰστρεῖ*: τὸν οἶστρον τοῦ μύωπος Σώστρατος (cf. *Fgm. hist. gr. IV 505*[b]; Wellmann *Herm. 24, 1889, 565*) διαστέλλει. οἶστροι δέ εἰσι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ 15 δάκνωσιν αὐτούς, οἰστρᾶν ποιοῦσι καὶ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νομόν. μεταφορικῶς οὖν φησι καὶ τὴν Γαλάτειαν οἰστρᾶν καὶ δρομαίαν ἔρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποίμνας τοῦ Κύκλωπος.

GLUEAT b. *οἰστρεῖ παπταίνοισα*: ἤγουν ⟨ἐρωτιᾷ ὡς⟩ ὑπὸ 20 οἴστρου πεπληγμένη.

---

13 sch. Apoll. Rhod. I 1265: Σώστρατος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζῴων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου. Hesych. οἶστρος sch. Lyc. 151, 9 Scheer sch. χ 299 Eust. 1928, 15 Serv. Verg. Georg. III 146. 148

---

1 καὶ ἐγὼ αὐτὸς κν. αὐτὴν οὐδόλως πρ. καὶ ἀντιλυπῶν (sic) K: ἀλλὰ καὶ ἐγὼ οὐδόλως προσβλέπων (-ω U) αὐτὴν ἀντιλυπῶ (ῶν U) cett.; quibus U add. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς κνίζω αὐτήν 2 λείπει seqq. om. LUE 3 κνίσσω altero loco cod. 9 ζηλοτυπεῖ L[g]U[g]E[g] 10 τινὰ γυν. G: γυν. οὐκ U 13 οἰστρῇ K τὸν οἶστρ. τ. μ. Σ. διαστ. KG: διαστ. τὸν οἶστρ. ἀπὸ τ. μ. cett. 15 ὥσπερ ἐστὶ πολέμιος K 16 οἰστρᾶν K: οἰστρεῖν cett. 17 ἐν τοῖς — νομόν K: μετὰ βοῆς cett. μεταφ. — οἰστρᾶν K: καὶ τὴν Γαλ. οὖν οἰστρεῖν φησιν ὁ Θεόκριτος κατὰ μεταφοράν cett. verbis sequentibus praetermissis 20 ἐρωτιᾷ supplevi ex L[g]U[g]E[g], ὡς add. Ahrens

c. *οἰστρῇ παπταίνουσα*: ἤγουν ἀκολασταίνει. τὸ δὲ **P**
παπταίνουσα ἀντὶ τοῦ περιβλέπουσα.

29/30 a. *σῖγα δ' ὑλακτεῖ νιν*: ἀντὶ τοῦ· σιγῇ καὶ ἠρέμα **KGU**
ὑποψιθυρίζει καὶ αὐτῇ τῇ κυνὶ περὶ ἐμοῦ τινα, ἐπεὶ κἀγὼ
5 ἡνίκα ἤρων αὐτῆς, ἔσαινεν ἡ κύων καὶ κατεθώπευε προσ-
έχουσα τὸ ῥύγχος τοῖς ἰσχίοις αὐτῆς. τὸ δὲ ὑλακτεῖν οὐ κυ-
ρίως, ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ἴδιον γὰρ κυνῶν. τινὲς δὲ *ὑλα-
κτεῖν* γράφουσιν, ἵν' ἐλλιπὲς ᾖ τὸ ἐπέτρεψεν. οἱ δὲ προστα-
κτικὸν *ὑλάκτει*, ἵν' ᾖ· καὶ τῇ κυνὶ εἶπεν· ὑλάκτει.

10 b. *σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν*: λείπει τὸ ἐπέταξα, ⟨ἵν'⟩ ᾖ· **KGUPT**
ἐπέταξα καὶ τῇ κυνὶ σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακτεῖν.

c. γράφεται *σιγᾷ δ' ἅ τε κύων νιν ὑλακτεῖ*, ἥσυχα **K**
δηλονότι.

[d.] ὅταν μὲν ὡς ἐπίρρημα κέηται, ὀφείλομεν ⟨προ⟩περι- **U**[r]
15 σπώμενον ποιεῖν· ὅταν δὲ προστακτικῶς ἐκδιδῶται, ὡς μακρῶν
οὐσῶν καὶ τῶν δύο συλλαβῶν παροξυτόνως.

e. *ἐκνυζεῖτο*: κνυζηθμὸς λέγεται ἡ τῶν κυνῶν **KGL**[m]**U**[r]**U**[m]**EAPT**
ἄσημος ὑλακή. φησὶν οὖν, ὅτι παραγενομένην ἔσαινε τὴν
Γαλάτειαν.

---

17 sch. II 108/109 b Hesych. κνύζα Hesych. Suid. κνυ-
ζηθμός sch. π 163 sch. Ar. Vesp. 977 Et. Gud. 331, 50
Sturz Et. M. 522, 47

---

1 ἀκολασθαίνει cod. 3 ἀντὶ τοῦ σιγῇ evan. in **K**, σιγᾷ **Apogr. Barb.** 4 ὑποψιθυρίζει **K**: ὑλακτεῖν ἐπιφωνεῖν **G**: ὑλα-
κτεῖ καὶ ἐπιφωνεῖ **U** αὐτῇ **K**: αὐτὸν **GU** 5 προσέχουσα
scripsi: προέχουσα **K**: προσάγουσα **GU** 8 ἔτρεψεν **U**, ἔτρε-
ψα **G** 9 εἶπεν ὑλ. om. **G**, ὑλ. etiam **K** 10 in **G** desunt
omnia usque ad κυνί l. om. **KU** λείπει καὶ τὸ **KU** λείπει
τὸ ἐπέταξα **U**[g]**E**[g] post prius ἐπέταξα add. (καὶ **U**) τῇ κυνὶ
σιγᾶν **KU** ⟨ἵν'⟩ ᾖ scripsi: ἢ **K**: ἤγουν **PT**: om. **U** 14 sup-
plevi. pertinet sch. ad voces σῖγα et σίγα differendas 17 l.:
ἐκνύζοιτο **K**: ἐκνυζᾶτο **G**: om. cett. κνισμὸς λέγ. **GU**[m], om. **K**
18 φησὶν οὖν seqq. non exstant nisi in **K** παραγενομένη **K**,
correxi

KL[g]U[g]E[g] f. ἐκνυζεῖτο: ἐκαναχίζετο ἡ κύων.

KPT g. ποτ' ἰσχία: πρὸς τὰ ἰσχία αὐτῆς ἐφήλλετο.

KGLUEA[1.2]PT h. ποτ' ἰσχία: τὸ στόμα ἀναμέσον τῶν ἰσχίων ἔχουσα· οὕτω γὰρ κοιμῶνται οἱ κύνες.

GL[m]U[r]EA i. ἰσχίον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστέον, εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ καὶ γλουτὸς καλεῖται καὶ κοτύλη παρὰ τὸ κοῖλον εἶναι. κοτύλαι δὲ λέγονται αἱ ἐν τοῖς ἰσχίοις κοιλότητες, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. 5

PT k. ἰσχία λέγεται τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μηρῶν ὀστᾶ, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία κοιλότητάς τινας, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται καὶ γλουτὰ λέγονται καὶ κοτύλαι παρὰ τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ κυνὸς νυνὶ λέγεται· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνέων. 10 15

KG l. ῥύγχος τὸ καλούμενον ῥάμφος, ἡ ῥὶς τῶν ὀρνέων.

GLEA m. ποτὶ ῥύγχος ἔχοισα: ῥύγχος κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρ-

LEAT νέων, νῦν δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν κυνῶν λέλεκται. n. λέγεται δὲ νῦν ῥύγχος τὸ ἄκρον τῆς ῥινὸς τοῦ κυνός.

L[g]U[g]E[g] o. ῥύγχος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν χοίρων, ῥάμφος τῶν ὀρνέων. 20

K 32 a. ⟨ἄγγελον:⟩ τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι περισσόν τι παρὰ αὐτῆς.

---

5 sch. ABT *E* 306 Hesych. Phot. Suid. ἰσχίον Hippocr. De locis in hom. (II 110 Kuehn) Athen. XI 479 b Hesych. Suid. κοτύλη 14 Hesych. Phot. Suid. ῥάμφος Lex. Bachm. 358, 1 sch. Ar. Av. 348 Eust. 1467, 18

---

1 ἐκάμπτετο verbis ἡ κύων omissis **K** 2 ἐφήλλετο **K**: ἐπήδα **PT** 3 l. om. **KPT** οὐδέ (εὗδε Wilamowitz) ante τὸ στόμα add. **K** αὐτῆς post ἰσχίων add., οὕτω seqq. om. **PT** 5 hoc scholium evanuit in **L** exceptis verbis ultimis inde ab εἰς ἃς εἰς ὃ—ὀστοῦν om. **UEA** ἔκειται **G**, correxi 7 κοῖλον εἶναι **G**: κοιλότατον **UEA** κοτύλαι—κοιλότητες om. **UEA** 10 μηρῶν Pierson *Moer. Att. Lex. 193*: μερῶν codd. 17 l. om. **G** 22 l. evan. in **K**, **Apogr. Barb.** falso praefixit verba ἔστε κ' ὀμόσσῃ περισσόν **K**: πρέσσον **Apogr. Barb.**: πρέπον Call.: τερπνόν Geel 23 περὶ cod.

b. κλᾳξῶ: κλείσω. KL^g U^g E^g

33. αὐτά μοι στορέσειν: ἢ διακονήσειν ἐμοί· ἢ KLEAPT ἀντὶ τοῦ γνησία μοι γυνὴ εἶναι.

34. οὐδ' εἶδος: εὔμορφον ἑαυτὸν ποιεῖ ἐπαινῶν τὸ K
5 εἶδος αὐτοῦ.

35. ἦ γὰρ πρᾶν: καὶ γὰρ πρώην κατωπτρισάμην ἐν KL^g U^g E^g τῇ θαλάσσῃ.

36—38 a. κώρα: κόρη, ὁ ὀφθαλμός. K

b. ὡς παρ' ἐμίν: τοῦτό φησι, παρόσον οἱ κατὰ φύσιν KGLEAPT
10 μονόφθαλμοι τοῖς οὐ μονοφθάλμοις ἄμορφοι δοκοῦσιν εἶναι καὶ οὐχ ὁμοίως κρίνουσιν ἑκάτεροι τοὺς ἀνομοίους τῇ φύσει.

c. τῶν δὲ ὀδόντων τὴν φαιδρότητα λευκοτέραν τῆς Πα- KG ρίας λίθου ἀπέφηνεν ἡ θάλασσα. d. γράφεται δὲ καὶ τοῖς KGU δέ τ' ὀδοῦσι, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, ὡς τὸ (Γ 16) 'Τρωσὶ
15 μὲν προμάχιζεν' ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων. Δωρικὸν τὸ ἔθος.

e. τῶν δέ τ' ὀδόντων: τῶν ὀδόντων ἡ λευκότης λευ- PT κοτέρα ἐδείκνυτο Παρίας λίθου. Παρία γάρ ἐστι λίθος λευκή.

f. Παρίας: εἶδος λίθου. K

39 a. ἔπτυσα κόλπον: τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι ποι- KG
20 οῦσι τοῦτο, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες. Καλλίμαχος (fgm. 235 Schneider, II 477)· 'δαίμων, τῇ κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες'.

b. τρὶς ἐς τὸν ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον. ποιοῦσι γὰρ τοῦτο PT μάλιστα αἱ γυναῖκες.

---

3 οἰκεία K 4 εὔμορφον dubitanter scripsi: εὔψυχρον cod. 6 πρώην, quod Duebner coniecit, videbar mihi legere in K: πρῶτον cett. ἐν τῇ θαλάσσῃ K: εἰς τὴν θάλασσαν cett. 10 τοῖς οὐ μονοφθάλμοις om. KG 11 καὶ οὐχ ὁμοίως KG: οὐχ ὁμοίους (-ως T) γὰρ cett. ἀμφότεροι PT τῇ φύσει LEA: τὴν φύσιν PT: om. KG 12 φαιδρότητα K: λευκότητα G 13 ἀπέφαινεν K 14 τ' Ziegler: τοῖς codd. τὸ om. K 15 προμαχίζειν GU in syllaba Δω- desinunt scholia codicis U 21 poetae verba om. G δαῖμον Bentley et Toup τῇ Jacobs *Anim. in epigr. Anth. gr. II 3, 112*: τι K ἐνιπτύουσι Hecker *Phil. 4, 1849, 479*

K 40a. *ἁ γραία με*: *Εὐρυτιώνην τὴν ⟨Τι⟩μάνδρου θυγατέρα καὶ Κοτυτὼ ἐτίμησαν οἱ Ἡρακλεῖδαι διὰ τὸ συναγωνίζεσθαι εἰς τὴν τῆς Πελοποννήσου κάθοδον, ὡς οἱ περὶ Ἱππόστρατον* (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 432*) *ἀποφαίνουσιν.*

GLEAPT b. *ἁ γραία με Κοτυταρίς*: *ἀπὸ τῆς παρὰ Δωριεῦσι τιμωμένης Κοτυτοῦς ὠνόμασται Κοτυταρίς. ἦσαν δὲ Τιμάνδρου θυγατέρες Κοτυτὼ καὶ Εὐρυτιώνη, ἃς ἐτίμησαν Ἡρακλεῖδαι διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἄφιξιν.*

K c. *Κοτυταρὶς παρὰ τὸ Κοτυτώ, ἣν τιμῶσι Κορίνθιοι. τάχα δὲ παρὰ τὸν κότον πεποίηται· δύσκολοι γὰρ οἱ γέροντες καὶ πικροί. Ἀριστοφάνης* (Equ. 42)· *'Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον'.*

KGLEA d. *ἔστι Κοτυτὼ Δωρικὴ θεός, παρ' ἣν ὠνόμασται καὶ αὕτη.*

GLEA e. *ἡ δὲ Κοτυταρὶς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κότου· ἕτοιμοι γὰρ εἰς κότον οἱ γέροντες.*

PT f. *ταῦτα γὰρ ἁ γραία με Κοτυτταρίς*: *ὄνομα κύριον.* [*ἢ*] *παρὰ τὸν κότον ἴσως πεποίηται· καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοί εἰσιν.*

$L^{g}E^{g}$PT 41. *παρ' Ἱπποκίωνι*: *Ἱπποκίων ὄνομα κύριον ἢ ὄνομα τόπου.*

---

1 sch. Pind. Ol. XIII 56 b

---

1 *Τιμάνδρου* et *Κοτυτὼ* scripsi e scholio Pind.: *μάνδρου* et *Κτώαν* **K** 7 *Κοττοῦς* et *Κοττὼ* codd., corr. Ahrens *ὠνόμ. Κοτυτ.* om. **PT** *Τιμάνδρου* et *Εὐρυτιώνη* scripsi: *Τιμανδρέως* et *Εὐρύθεμις* codd. 11 *Κοκυταρίς* (sic) in cod. post *Κοκυτώ* (sic), transposui 13 cum Zieglero versum dedi, qualis apud poetam legitur. **K**: *δημοπύκτοι δύσκολοι γέροντες* 15 *Κοκυτὼ* **K** *ἣν* **K**: *ἧς* cett. *καὶ αὕτη* om. **GLEA** 20 *ἢ* delevi; spectat ad alterum *ἤ*, quod in iisdem libris scholio b praefixum est 22 l.: *παρ' Ἱπποκίωνα* **T**: om. **P** *ὄνομα κύριον, ἡ γενικὴ τοῦ Ἱπποκόωντος* (**L**)**E**

46a. *νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος:* ἀντὶ τοῦ· οὐδέτερος ἐνίκη- KG
σεν. προδέδεικται δέ, ὅτι καί φησι (VII 36 cum sch. b)·
'τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνάσει'.

b. *ἀνήσσατοι:* ἀντὶ τοῦ ἀήττητοι ἐφαμίλλου γενομένης K
5 τῆς μάχης, ἀνίκητοι.

c. *νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος:* ἀντὶ τοῦ· οὐ γάρ πρός τινος GLEAT
ἡττήθησαν. *ἀνήσσατοι* δὲ ἀντὶ τοῦ ἀήττητοι, ἀνίκητοι·
τουτέστιν οὐδεὶς αὐτοὺς ἐνίκησεν.

d. ⟨*ἀνάσσατοι:*⟩ ἤγουν ἰσοπαλεῖς ἢ ἀνίκητοι. E[s]

10 VIII. *Βουκολιασταί.* ⟨β'⟩

a. Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας, ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ KUEAGPT
ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις βου-
κόλος καὶ Μενάλκας ποιμὴν εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον· ἔπαθλα
δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας.

15 b. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ, ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ KUEAT
προσώπου. Μενάλκας καὶ Δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ᾀσμά-
των καταστάντες εἵλοντο κριτήν τινα, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται,
ἔπαθλα δ' ἐτίθεσαν τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ ⟨τὸν⟩
κριτὴν ὁ Δάφνις εὖ μάλα ᾄσας προσηγάγετο μαθητεῦσαι
20 ἑαυτῷ. Σωσίθεος (Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *821*) δὲ Δάφνιν

---

2 προδέδεικται (προσδ. G) seqq. desunt in K 3 ταχύ-
τερος G 5 ἀνίκητοι postea adiectum 6 l. om. G οὐδὲ G

Tit.: *B.* **KUEAT** ante arg. b: *B.* Δάφνις καὶ Μενάλκας
KPT: *Δ.* καὶ *M.* **L**: *Δ.* **UE**: om. **GA** β' add. Wilamowitz
Buc. 13 καὶ om. **K** ἔπαθλα arg. b: -ον **KGPT**: om. una
cum seqq. cett. 15 λόγος Call.: νοῦς codd. 18 ἔπαθλα **K**:
-ον cett. ⟨τὸν⟩ κριτὴν Ahrens: κριτὴς codd. Duebner maluit
ὁ κριτὴς Δάφνιν εὖ μάλα ᾄσαντα 20 ἑαυτῷ Ahrens: ἑαυτόν
UEAT: αὐτόν **K**

⟨. . .⟩ *γενόμενον, ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκαν ᾄδοντα Πανὸς κρίναντος, γαμηθῆναι δὲ αὐτῷ καὶ Νύμφην Θάλειαν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Αἰτωλὸς* (fgm. 5 Meineke *Anal. Alex. 250*) *ὑπὸ Δάφνιδος μαθεῖν Μαρσύαν τὴν αὐλητικήν.*

UEAT 3. *ἔνηβοι μὲν οἱ πεντεδεκαετεῖς καὶ πορρωτέρω· ἄνηβοι* 5 *δὲ οἱ κατωτέρω* [*δωδεκαετεῖς*].

K 6 a. *ἐπίουρε βοῶν: ἀντὶ τοῦ ὦ φύλαξ τῶν μυκωμένων βοῶν.*

UEAT b. *μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν: ἐπίσκοπε, φύλαξ. ὡς καὶ Ὅμηρος* (ν 405) *'ὅς τ' οἴων ἐπίουρος' καὶ* (*N* 450) *'ὃς πρῶ-* 10 *τον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον'. γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.*

GPT c. *μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν: ἀντὶ τοῦ μυκητῶν βοῶν ἤτοι μυκητικῶν.*

KGP d. *λῇς μοι ἀεῖσαι: θέλεις συγκριθῆναί μοι ταῖς ᾠδαῖς;* 15

L^g U^g [7 a.] *ἀξιωματικὸς ὁ λόγος.*

K b. *ὅσον θέλω: ἐφ' ὅσον ἂν θέλω.*

9. *συριγκτά: μεγαλόφωνε, μεγάλα συρίζειν δυνάμενε.*

---

1 sch. 93 a   Serv. auct. Verg. Buc. VIII 68: alii hunc Daphnin Pimpleam amasse dicunt. quam cum a praedonibus raptam Daphnis per totum orbem quaesisset, invenit in Phrygia apud Lityersem regem servientem, qui hac lege in advenas saeviebat, ut cum multas segetes haberet peregrinos advenientes secum metere faceret victosque iuberet occidi. sed Hercules miseratus Daphnidis venit ad regiam et audita condicione certaminis falcem ad metendum accepit eaque regi caput amputavit. ita Daphnin a periculo liberavit et ei Pimpleam, quam alii Thaliam (ithaliam *cod. Leid., corr. Jahn*) dicunt, reddidit; quibus dotis nomine aulam quoque regiam condonavit.
7 sch. A *N* 450   sch. ν 405   Eust. 1774, 33

---

1 lac. ind. Meineke l. l.   post *Πανὸς* in libris leguntur verba *καὶ Νυμφῶν*, quae primus transposuit et paulo mutata ad *Θάλειαν* rettulit Buecheler *Rhein. Mus. N. F. 39, 1884, 275*
4 *αὐλητικήν* Meineke l. l.: *ἁλιευτικήν* **K**: *λυρικήν* cett.   5 *πεντεκαιδεκαετεῖς* **ET**   6 delevi, *δωδ. καὶ κατωτέρω* **T**   10 *ὅς τοι ὑῶν* Hom.   15 *δι' ᾠδῆς* **GP**   16 *ἀξιωματικῶς λέγει* **U**
17 *ἐφ' ὅσον* Ziegler: *ἐφοιόν* cod.

10 a. οὔποτε νικασεῖς: οὔποτέ με νικήσεις, οὐδ' εἰ διαρραγείης ᾄδων, παρὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ. ἤ· οὐδὲ ἐὰν ἀποθάνῃς ἢ [ἐὰν] ἀπάγξῃ.

b. ⟨οὐδ' εἴ τι πάθοις:⟩ τὸ λεγόμενον ⟨ἐν⟩ τῇ συν- Lᵍ
5 ηθείᾳ· οὐδ' ἐὰν σχισθῇς, οὐδ' εἰ διαρραγείης ᾄδων.

c. οὐδ' εἴ ⟨τι⟩ πάθοις τύγ' ἀείδων: οὐδὲ ἐὰν πάθῃς EᵍGP ⟨τι⟩ ἀείδων. τοῦτο ἡμεῖς φαμεν· οὐδ' εἰ διαρραγείης ἀείδων.

11. χρήσδεις δ' ὦν: ἀντὶ τοῦ· βούλει ἔργοις μαθεῖν, K ὅτι σου κάλλιον ᾄδω;

10 13 a. ἄρκιος εἴη: τίς ἆθλος ἡμῖν ἀρκέσει, καὶ τίνα καταθήσομεν [ἡμῖν] ἀντὶ τῆς νίκης;

b. ⟨ἄρκιος:⟩ ἀξιόχρεως. Kᵍ

14 a. ἰσομάτορα: ἴσον τῇ μητρί, τουτέστι μέγαν. KLᵍEᵍGP

b. ἰσομήτορα: †ἰσόγαιον†. K

15 15/16. μᾶλ' ἀριθμεῦντι: ἀριθμοῦσιν ὁ πατήρ μου καὶ G ἡ μήτηρ μου.

18 a. ἐννεάφωνον: ἐννέα φθόγγους ἔχουσαν ἢ τὴν ἐξ K ἐννέα καλάμων συγκειμένην.

b. ⟨ἐννεάφωνον:⟩ τὴν ἀπὸ ἐννέα καλάμων συγκειμένην LᵍUᵍEᵍP
20 ἢ ταῖς ἐννέα φωναῖς ἁρμόζουσαν· ἐννέα γὰρ πᾶσαι αἱ φωναί.

19 a. ἴσον κάτω: ἢ ἰσόχειλον ἢ τετράγωνον. K

b. ⟨ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν:⟩ ἰσόμηκες ἔχουσαν τὸ Eᵍ κάτω καὶ τὸ ἐπάνω.

c. λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν: K
25 τουτέστιν ἴσον κηρόν. τετράγωνον οὖσαν δηλοῖ τὴν σύριγγα. εἰ γὰρ τοσοῦτον εἶχε κηρὸν ⟨κάτω⟩ ὅσον ἄνωθεν, δηλονότι

---

2 prius ἤ legitur ante παρὰ, transposui 3 ἐὰν delevi, ἢ ⟨οὐδὲ⟩ ἐὰν prop. Ahrens 4 add. Duebner 5 οὐδ' εἰ seqq. Uᵍ 7 τοῦτο GP: ὅπερ E εἰ E: ἐὰν GP ἀείδων om. GP 9 κάλλιον ᾄδω Geel: καλλίων εἰμί cod.: κρείσσων εἰμί caute Ahrens 11 delevi 19 τὴν—συνημμένην ἢ ταῖς—φωναί L: ταῖς—φωναὶ ἢ τὴν—συγκειμένην UE: ἐννεάφθογγον τὴν—συγκειμένην P 24 composui scholium in codice hoc modo discissum: λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν· τουτέστιν ἴσον κηρόν. ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν· τετράγωνον κτλ. 26 supplevi

τὸ σχῆμα τετράγωνον ἦν. προτίθησι ⟨δὲ⟩ τὴν τετράγωνον ὡς τιμιωτέραν τῆς τριγώνου· ἡ γὰρ τρίγωνος ἐξ ἀνίσων καλάμων, ἐπὶ μέντοι τῆς τετραγώνου δεῖ θαυμάζειν ἴσων ὄντων πανταχόθεν καλάμων.

$L^{g}U^{g}E^{g}$P 23. *συνέπαξα*: συνέπηξα, συνήρμοσα. 5

K 26 a. *τῆνόν πως*: ἀντὶ τοῦ· ἄγε δή πως ἐκεῖνον ἐφ' ἡμᾶς καλέσωμεν.

UEAT b. *τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον*: λείπει τὸ σκόπει, ἵν' ᾖ· σκόπει ἐὰν καλέσωμέν πως, ἤγουν τινὶ τρόπῳ, τὸν αἰπόλον ἐκεῖνον. 10

c. ἐλλειπτικῶς· *τῆνόν πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον*, νοητέον ἔξωθεν κράξωμεν.

d. *ἦν* καὶ ἰδοὺ Ἀττικῶς, ὡς καλέσωμεν.

$L^{g}U^{g}$ e. ⟨*ἦν καλέσωμες*:⟩ ἐθελήσομεν καλέσαι κρίνειν.

KUEAGPT 27 a. *κύων ὁ φάλαρος*: φάλιος, λευκός. καὶ Ὅμηρος (*N* 799) τὰ κύματα [φαληριόωντα] λέγει τὰ λευκαινόμενα 'κυρτὰ φαληριόωντα'. [τὸ] φαλιὸν δὲ καὶ βαλιὸν λέγουσι καὶ τὸν ἐν τῷ μετώπῳ λευκόν ⟨τι⟩ ἔχοντα ὁμοίως. 15

---

15 sch. V 102/103 i sch. BT *N* 799 sch. A *Γ* 362 Hesych. *φάλαρος· φάλιος, φαλακρός, λευκομέτωπος.* id. *φαληριόωντα* Phot. Suid. *φάλαρα* Et. M. 787, 1. 8 (cf. Gen.) Et. Gud. 338, 59; 548, 34 Sturz Et. Or. 159, 19 Eust. 601, 10; 960, 50; 424, 8; 1850, 7

---

1 *τετράγωνον* et priore loco et posteriore nec non *τριγώνου* compendiis mathematicis in archetypo expressa fuerunt, quae librarius male intellexit. loco priore pro *τετράγωνον* nunc legitur ἦ (fuit figura quadrata superscripto signo syllabae exeuntis pervulgato), posteriore non superest nisi compendium ō; ubi figura triquetra fuit signo casus genetivi superscripto, sola restat terminatio $\overline{ου}$ *προτίθησι* scripsi: *προστιθέασι* cod. addidi 5 *συνέπηξα* om. **LUE** 13 *ὡς* **E**: *ἃς* cett. 15 *φάλαρνος* **K** *ὁ* ante *λευκός* add. **K** 16 *τὰ* ante *κύματα* et *κυρτὰ φαλ.* om. **UEAGPT** delevi 17 *τὸ* (delevi) *φ. δὲ* **GPT**: *τὸ δὲ φ.* **K**: *τὸ φ.* cett. *καὶ τὸν ἐν τ. μ. λ. ἔχοντα ὁμοίως* **K**: *καὶ τὸν ἐν τ. μ. ἔχοντα λ. ὄμμα* (*ὄ*[μ] **UA**) **UEA**: *ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ λ. ἐν τ. μ.* **GPT** 18 suppl. Ziegler, *τι λευκὸν* Ahrens in iis, quae **GPT** praestant

b. ⟨φάλαρος: φάλιος,⟩ λευκός· ἐξ οὗ καὶ φαλακρὸς ὁ L^g
ἔχων φάλιον κάρα.

[c.] ⟨φάλαρος:⟩ γράφεται φίλαρνος. K

30 a. ἰυγκτά: κράκτα· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἰύζειν. Καλ-
5 λίμαχος (fgm. 512 Schneider, II 663)· 'ἰύζων δ' ἀν' ὄρος'.
ἰυγκτὰ δὲ ὡς τὸ 'νεφεληγερέτα Ζεύς'.

b. ἰυκτάς: ⟨λιγύφθογγος·⟩ ἰύζειν γὰρ τὸ λιγυφωνεῖν, U^r E^m A T
κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν. Δωρικὴ δέ ἐστιν ἡ κλίσις.

c. ἰυκτάς: παρὰ τὸ ἰύζω ἰύξω ἰυκτάς, ἤγουν συρικτής· G P T
10 ἔστι δὲ Δωρικὴ ἡ κλίσις.

33 a. ἄγκεα: ὡς πρὸς ἔμψυχον ὁ λόγος· ποιητικὸν δέ K
ἐστι τὸ ἔθος. ἄγκη δὲ τὰ τῶν ὀρῶν κοιλώματα. οἱ δὲ τὰ
μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι· καὶ Ὅμηρος· 'καὶ ἄγκη ποιήεντα'.

b. ἄγκεα καὶ ποταμοί: γλυκύτης τὸ σχῆμα, ὅτε τοῖς U E A T
15 ἀψύχοις ὡς ἐμψύχοις προσδιαλέγονται. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα
τῶν ὀρῶν.

c. ἄγκεα καὶ ποταμοί: πρὸς τὰ ἄγκη καὶ τοὺς ποτα- G P T
μοὺς λέγει ὡς πρὸς σωματοειδεῖς θεούς, ὅπως τὰ θρέμματα
αὐτοῦ μείνωσιν ὅλα. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν.

20 [d.] ἄγκεα ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, τὰ συγκεκλασμένα οἷον. T

e. θεῖον γένος: ἢ ὅτι Τηθύος εἰσὶ καὶ Ὠκεανοῦ, ὃς K
'γένεσις πάντεσσι τέτυκται' (Ξ 246), ἢ ὅτι ἀεικίνητοι τυγχά-
νουσι, παρὰ τὸ θέω θεῖον.

f. θεῖον δὲ γένος τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καθὸ ἐκ U E A G P T^{1.2}
25 Τηθύος καὶ Ὠκεανοῦ ἢ ἐκ Διός, ὡς Ὅμηρος.

---

12 Et. M. 10, 46 Et. Or. 19, 13 sch. δ 337 23 Et. M.
453, 42 (cf. Gen.)

---

7 l. om. **UET** supplevi ex **U^g E^g** 8 κλῆσις **E**, λέξις **A**
9 ἰύξω **T**: ἰύγξω **G**: ἴυγξ **P** ἰυκτάς om. **PT** ἤγ. συρ. om. **G**
12 ὀρῶν Ziegler: ποταμῶν cod. 13 ἄγκεα Hom. 14 ἄγγεα
—ἄγγη **T** ὅτε scripsi: ὅτι codd. 15 προσδιαλέγεται Call.
17 ἄγγεα et ἄγγη ubique in sch. c et d 20 τὰ συγκεκλασμένα
Call.: τὸ -ον cod. οἷον τὰ σ. Geel 22 πάντ. γέν. τέτ. **K**
24 τοὺς ποταμοὺς **GPT²** 25 spectare videtur ad διιπετέος
ποταμοῖο Π 174 al.

UEAT g. τὸ δὲ μέτρον ἐλεγεῖον καὶ ἡρωϊκόν.

35. ἐκ ψυχᾶς: ἢ ᾖσε μέλος ἐκ ψυχῆς ἢ βόσκοιτ' ἐκ ψυχῆς, ἤγουν ζέοντι πόθῳ καὶ μετὰ ἐπιμελείας καὶ μὴ ἀνειμένως.

K 36. μηδὲν ἔλασσον ἔχοι: καὶ αὐτοῦ τὰ πρόβατα μηδὲν ἔλασσον τῶν ἐμῶν τρέφοιντο. 5

37/38a. αἴπερ ὅμοιον: εἴπερ ὁμοίως ἀείδει ταῖς ἀηδόσιν ὁ Δάφνις, ἀντὶ τοῦ· εἴπερ ἀληθῶς οὕτως ᾄδει ὥσπερ ⟨αἱ⟩ ἀηδόνες.

b. ταῖσιν ἀηδονίσιν: ἔοικεν οὕτως ἀκριβῶς ᾄδειν ὥσπερ αἱ ἀηδόνες. 10

KUEAGPT 41—44a. πάντα ἔαρ: ὅπου, φησίν, ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ περιπατεῖ, ἐκεῖ πάντα ἔαρ καὶ πάντα νομαί εἰσι καὶ τὰ θρέμματα ἐκτρέφεται· ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ξηραίνεται καὶ ὁ ποιμὴν καὶ αἱ βοτάναι.

K b. ἢ ⟨παντᾷ⟩ ἀντὶ τοῦ πάντῃ καὶ πανταχοῦ. 15

UEAT c. τὸ δὲ πάντῃ Δωρικῶς παντᾷ περισπωμένως.

d. τὸ δὲ οὔθατα πηδῶσιν, ὅτι πληροῖ διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα.

e. τρέφεται: ἢ τὰς ἀμνάδας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν οὐθάτων τρέφεσθαι ⟨λέγει⟩· ἢ τὰ νέα ἤγουν μικρὰ τῶν ποιμνίων τρέφονται καὶ αὔξονται· ἢ τὰ ἀρτίφυτα τῶν βοτανῶν αὔξονται. 20

L^g U^g E^g [f.] ⟨ἀφέρπῃ:⟩ ἐκεῖθεν πόρρω γενήσεται.

KUEAGPT 45—48. ἔνθ' ὄϊς: ὁ Δάφνις λέγει ἀντιπαραβάλλων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ὅτι ὅπου ἂν ὁ ἐρώμενός μου βαίνῃ Μί- 25

---

2 35. Hesych. ἀμνάδας· παρθένους ἢ πρόβατα.

---

3 ἤγουν ζέοντι πόθῳ L^g 5 ἐμῶν scripsi: ἐμοῦ cod. 8 addidi 9 οὗτος cod., corr. Wilamowitz 11 ἔνθα καὶ ἡ ἐρωμένη μοῦ ἐστι, φησίν GP 12 ἐκεῖ πάντα om. K 13 ἐκφέρεται GPT ξηραίνεται K: ἀποξηραίνεται cett. 14 ἡ βοτάνη GP 15 supplevi 16 Δωρικῶς K^g 17 πλήθει codd., correxi 20 suppl. Amstel. 21 τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι Amstel. 24 λέγει ἀντιπαραβ. ἐπὶ τ. αὐτ. ἐνν. GP: λέγει παραβ. ἐπὶ τ. αὐτ. ἐνν. λέγων K: πάλιν ἐπὶ τ. αὐτ. ἐνν. παραβ. (ἀντιπαραβ. T) λέγει cett. 25 μου KGP: μοι cett.

λων, πάντα αὔξει, καὶ σμήνη καὶ δένδρα καὶ θρέμματα· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ ὁ βουκόλος ξηρὸς γίγνεται καὶ αἱ βόες.

49 a. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν ἄνερ αἰγῶν: καταχρηστικῶς ἄνδρα τῶν αἰγῶν τὸν τράγον φησίν. **GPT**

5 b. ὦ βάθος ὕλης: ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν. Ὅμηρος (B 147)· 'ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών'. **K**

51/52 a. ἴθ' ὦ κόλε καὶ λέγε: πρὸς τὸν τράγον φησίν· ὦ κολοβέ, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ Μίλων. ἄπελθε οὖν καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι καὶ Πρωτεὺς θεὸς ὢν φώκας ἔνεμε 10 καὶ μετὰ δυσόδμων ζῴων ἀνεστρέφετο. καὶ σὺ οὖν μὴ ὑπερηφάνει διὰ τὴν τῶν τράγων ὀσμὴν ἐλθεῖν πρός με. **KUEAGPT**

b. ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος: ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ⟨. . .⟩ ἀπελθὼν ⟨. . .⟩ πρὸς τὸν τράγον [τὸν βουκόλον] ὁ λόγος. **K**

c. ὦ κόλε: ἀντὶ τοῦ ὦ κολοβέ· λέγεται γὰρ κόλος ὁ μὴ 15 ἔχων κέρατα τράγος. καὶ Ὅμηρος (Π 117) 'κόλον δόρυ'.

d. κόλος δὲ λέγεται ὁ τράγος ὁ μὴ ἔχων κέρατα. **UEAP**

e. Μίλω δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ Μίλωνι· καὶ γὰρ τὴν εὐθεῖαν οὐχ ὁ Μῖλος ἔφη, ἀλλ' ὁ Μίλων· 'ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει' (v. 47). **UEAPT**

---

3 Serv. Verg. Buc. VII 7: vir gregis abusive; nam tantum hominum est. Philarg., sch. Bern. ib. 14 sch. AT Π 117 sch. Nic. Ther. 260 Hesych. κόλον Et. Gen. χωλός *(Reitzenstein, Gesch. d. gr. Etym. 247)* Et. M. 816, 24 Et. Or. 164, 4 Philem. Lex. 208 Osann Eust. 1049, 16

---

1 ἐὰν δὲ ἀπέλθῃ **GPT** 2 καὶ ὁ β. ξ. γίγνεται [καὶ αἱ βοτάναι (delevi)] καὶ αἱ βόες **K**: καὶ ὁ β. ξ. γίγνεται καὶ οἱ βόες **U(E)A**: ἀποξηραίνεται καὶ ὁ β. καὶ αἱ βόες cett. in fine add. διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ βόσκεσθαι [τὰ ὑπ' αὐτοῦ] **U** 7 l. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν **K** πρὸς — φησίν om. **UEAGPT** 8 ὦ καλέ (κόλε Buck 26) — ἄπελθε οὖν **K**: ὦ κολοβέ, ἄπελθε νῦν **UEA**: ἐλθέ, ὦ κολοβὲ τράγε οὗ ἐστιν ὁ Μίλων **GP**: ὦ κολοβὲ τράγε, ἄπελθε νῦν, οὗ ἐστιν ὁ Μ. **T** 9 καὶ Πρ. **GPT**: Πρ. καὶ **K**: ὁ Πρ. cett. 10 καὶ μετὰ **K**: οἷον μετὰ **UEAT**: μετὰ **GP** δυσωδῶν **UEA** οὖν om. **K** 11 ὀδμὴν **UEA** πρὸς ἡμᾶς ἤτοι πρὸς ἐμὲ τὸν Μενάλκαν **GPT** 12 frustula scholii cuiusdam, quod antecedenti simillimum fuit. lacunas Ziegler indicavit, τὸν βουκ. ipse seclusi 15 τράγος deleri vult Ziegler, sed cf. schol. d 17 καὶ γὰρ seqq. om. **P**

K 53—56 a. *μή μοι γᾶν*: οὐδέν μοι, φησί, τούτων ἡδὺ οὔτε Πέλοπος ἀρχὴ οὔτε χρυσίου πλήθη οὔτε ταχύτερον ἀνέμων εἶναι ἢ τὸ ἔχειν ἐν ἀγκάλαις τὸν Μίλωνα.

b. αὐτάρκης τις ὁ Δάφνις ἥδεται ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων τὸν ἐρώμενον ὑπὸ τῇ πέτρᾳ, ἀφορῶν τὴν Σικελικὴν ἅλα καὶ 5 τὴν οἰκείαν.

GPT c. *ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ*: ἀλλ' εὐφραίνομαί σε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων ὑπὸ τῇδε τῇ πέτρᾳ, ἀφορῶν τὴν Σικελίαν.

KUEAGPT d. οὐκ ἀνιστορήτως δὲ τοῦτο ὁ Θεόκριτός φησι· καὶ Ἑρμησιάναξ (fgm. 2 Bach *Phil. Coi, Herm. Col. atque Phan.* 10 *rell. 112*) γὰρ λέγει τὸν Δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Μενάλκα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' Εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται, οὗτος δὲ ἐπὶ Σικελίας.

K 57 a. *ὕδασι δ' αὐχμός*: τοῖς ὕδασιν ὁ αὐχμὸς κακός ἐστιν, ὅτι ἀποξηραίνεται καὶ ἀφανίζεται. 15

P b. *δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός*: ἀποξηραίνεται γὰρ ὄντος αὐχμοῦ.

KUEAGPT 58 a. *ὕσπληγξ*: ἡ πάγη· κυρίως δὲ ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ φοβερὸν κακόν.

GPT b. *ἀγροτέροις δὲ λίνα*: τοῖς δὲ ἀγριμαίοις τὰ δίκτυα. 20 ἀπὸ κοινοῦ τὸ φοβερόν ἐστι καὶ κακόν.

E[g] [c.] ⟨*ἀγροτέροις*:⟩ τοῖς ἐν τῷ ἀγρῷ οὖσιν ἢ ταῖς πέρδιξι καὶ τοῖς λοιποῖς.

---

1 56. Hesych. σύννομα· σύνδρομα, ὁμόφρονα. 18 Hesych. Phot. Suid. ὕσπληγξ

---

3 ἐν Wilamowitz: ὑπ' cod. 4 ἥδεται—ἔχων scripsi: ⟨ὅθεν καὶ λέγει⟩ ἥδεσθαι—ἔχων Ahrens (ap. Ziegl.): ἥδεσθαι—ἔχοντα cod. 5 ὑπὸ τῇ πέτρᾳ, ἀφορῶν—ἅλα Ahrens l. l.: ὑπὲρ τὴν πέτραν, ἀφορᾶν—ἀλλὰ cod. 6 ⟨ποίμνην⟩ post οἰκείαν suppleri vult Ahrens l. l. 8 ἐπὶ codd., correxi 9 δὲ K: διὰ GPT: om. cett. ὁ Θ.· καὶ ὁ Ἑρμ. λέγουσι τὸ τὸν Δ. GPT 11 γὰρ om. K Δάφνιν KGPT: Δαμοίταν cett. πρὸς τὸν Μενάλκαν GPT 12 αὐτῶν GP, αὐτὸν T ἐπιτίθεται K, τίθεται GPT 18 ἡ πάγη K: παγίδων γένος UEA: εἶδος παγίδος cett. 19 ἄφεσις K post ἀφ. add. ὃ κάγκελλον ἡμεῖς φαμεν GPT ἀπὸ seqq. hoc loco om. GP 20 ἀγριμίοις codd. 22 ἀγρομένοις cod. in verbis poetae

59. κακὸν ἀνδρὶ παρθενικῆς πόθος διὰ τὸ ἐρᾶν, μὴ K
ῥᾳδίως δὲ τυγχάνειν.

[63.] τοκάδες αἱ μητέρες τῶν ἐρίφων. $U^g E^g$

65a. ὦ Λάμπουρε κύον: Λάμπουρος ἢ λευκὴν οὐρὰν K
5 ἔχων ἢ ἐπιμελῶς φυλάσσων ἐγκειμένου μετὰ τοῦ λάμπειν καὶ
τοῦ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν, ἢ παρὰ τὸ λαμπουρίδι ἴσον
εἶναι, ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὅμοιοι· λαμπουρὶς γὰρ ἡ
ἀλώπηξ.

b. ὦ Λάμπουρε κύον: ὄνομα κυνὸς ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν $U^g E^g$GPT
10 ἔχειν τὴν οὐρὰν ἤγουν πυρρὰν ἢ ἀπὸ τοῦ λίαν φυλάσσειν.

66a. οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως: τοῦτο ἀπὸ τοῦ UEAT
Ὁμήρου ὁ Θεόκριτος ἔσχε. φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἰλιά-
δος (B 24)· ʻοὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν'.

[b.] σὺν παιδί: οἱ γὰρ παῖδες μὴ εἰώθασι τῶν ποι-
15 μνίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι προσήκουσαν, ἀλλ' ἀμελεῖν ἢ
ῥᾳθυμοῦντες ἢ παιγνίοις ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ ἔνηβοι κρείτ-
τονα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦσι, ὥστε καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμένοις
οὐ φροντὶς αὐτῶν.

67/68a. καὶ ὑμεῖς οἶες μὴ ὀκνεῖτε εἰς κόρον βόσκεσθαι. K
20 ἂν γὰρ πλῆθος πάλιν γένηται καὶ φυῇ βοτάνη πολλή, οὐ
καμεῖσθε τότε.

b. οὐ μὴ κακοπαθήσητε, ὅταν πάλιν αὕτη ἀναβλαστήσῃ.

c. οὔτι καμεῖσθ' ὄκκα πάλιν ἅδε φύηται: οὐ μὴ $U^g E^g$GPT
καταπονηθῆτε νεμόμεναι, ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῇ.

25 d. ⟨οὔτι καμεῖσθ':⟩ οὐ καμεῖσθε τὴν πόαν ⟨νεμόμεναι⟩ $U^g E^g$
ὡς μὴ οὖσαν.

---

5 ἐπικειμένου cod., emend. Wilamowitz 6 λαμπουρίδι ἴσον Geel: λάμπουρις ἴσως cod. 7 λάμπουρις Call.: -ος cod. 10 ἤγουν Ahrens: ἢ codd. ἢ ἀπὸ seqq. om. UGPT 12 δευτέρῳ A: πρώτ ῳcett. 14 εἰώθασι μὴ codd., transposui 16 verba οἱ δὲ—ποιοῦσι perperam secludebantur inde a Geelio 18 αὐτῶν scripsi ex mente Duebneri: αὐτοῦ (scil. τοῦ ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι) Ahrens e cod. Genev.: αὐτ cp. UEA: αὐτοῖς T 21 καμεῖτε cod., correxi 22 ὅταν Ziegler: ὅπως cod. 24 κακοπονηθῆτε P ὅταν seqq. om. UE 25 κάμετε codd.

KUEAGPT 72 a. σύνοφρυς κόρα: συγκεκολλημένας ἔχουσα τὰς ὀφρῦς, τουτέστιν εὐόμματος καὶ συνετή. κόρην δὲ λέγει τὴν ἐρασθεῖσαν αὐτῷ Νύμφην.

U[g]E[g] [b.] ⟨σύνοφρυς:⟩ μελανόφρυς· δοκεῖ γὰρ καὶ τὸ σκοτεινότερον πύκνωσιν ἔχειν. 5

U[m]E[m]GPT[2.2] 73. καλὸν καλόν: καλὸν τὸν εὐειδῆ λέγει· κάλλος γάρ ἐστι συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας.

K 74 a. οὐ μὰν οὐδὲ λόγων: ἀλλ' οὐδὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκρίθην, οἷον οὐδὲ τὸ τυχόν. δοκεῖ δὲ τὸ ἔπος ἡμαρτῆσθαι ἐνταῦθα· ἔνθεν οἱ μὲν γράφουσιν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην 10 ἄτοπον, πικρὸν αὐτᾷ, τουτέστιν οὐδὲ σκαιὸν λόγον ἀπεκρινάμην αὐτῇ, οὔτε τῶν πρὸς τὸ λυπηρὸν οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν ⟨· οἱ δὲ . . .⟩.

GPT b. τὸ πικρὸν αὐτᾷ: ὅπερ, τὸ μὴ ἀποκριθῆναί με, πικρὸν ἦν αὐτῇ. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸν πικρὸν ἔχουσιν, 15 ἵν' ᾖ· οὐ μὴν οὐδὲ ἀπεκρίθην αὐτῇ οὐδὲν πικρὸν ὧν λέγεται. εἰς ταύτην γὰρ καλῶς εἰποῦσαν οὐδὲν ἔδει πικρὸν ῥηθῆναι. καὶ κρεῖττον ἂν εἴη, εἰ τὸν πικρὸν γράφοιτο· ἀπαιτεῖ γὰρ καὶ τὸ μέτρον.

G 81. ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν: τοῦτό ἐστι τοῦ ποιητοῦ 20 καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παραβατικὸν καὶ ἀνακεφαλαίωσις.

K 84. λάσδεο: ἆθλον δὲ ἡ σῦριγξ αὐτοῖς [ἐπίκειται καὶ] πρόκειται, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ Δάφνιδι ὡς νικήσαντι.

---

6 Plotin. De pulchr. 50 d cum nota Creuzeri

---

1 δασείας ἔχ. τὰς ὀφρ. συγκεκ. UEAT συγκεκαλυμμένας K 2 καὶ K: ἢ cett. 6 UET[2] haec: τί ἐστι κάλλος; συμμετρία κτλ. κάλλος seqq. om. G 11 ἐκρίθην scripsi: ἀπεκρίθην Call.: ἀπεκρίθη cod. 12 αὐτᾷ scripsi: -ῇ cod. verba οὔτε τῶν πρὸς τὸ λυπ.—ἡδονήν ad οὐδὲ τὸ τυχόν trahi vult Duebner 13 lac. indicavi 16 ὧν Ahrens: ὡς codd. 21 περασμ. τικόν cod. 22 del. Ziegler

86 a. οἱ μὲν χρώματος εἶδος τὴν μυτάλην, οἱ δὲ ὄνομα ἤκουσαν, οἱ δὲ τελευταίαν· Καλλίμαχος (fgm. 498 Schneider, II 655)· 'θήκατο †μὴ εἰς† αἷμα πιεῖν μύταλον.'

b. τήναν τὰν μιτύλαν: μιτύλαν αἶγά φησι τὴν μὴ L[g]UEAGPT
5 ἔχουσαν κέρατα.

87 a. ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς: ὑπὲρ τὰ χείλη τοῦ ἀμολ- KUEA
γέως πλήρη τὸν ἀμολγέα ποιεῖ. ἀμολγεὺς δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος.

b. ὑπὲρ κεφαλᾶς δὲ ἀντὶ τοῦ· ἕως κεφαλῆς γεμίζει τὸν GPT
10 ἀμολγέα.

c. ἥτις γεμίζει πάντα μέχρι καὶ τῆς στεφάνης. U[g]E[g]

88/89 a. ὡς μὲν ὁ παῖς: ἀναστρέψας εἴρηκεν. ἡ γὰρ K
σύνταξις αὕτη· ὡς ἂν ἅλοιτο ὁ ἀμνὸς πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ Δάφνις ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ νίκῃ ἥλατο.

15 b. τάττεται δὲ ἐναλλάξ, πρότερον τὸ ὡς ὁ νεβρὸς ἅλλεται L[g]
ἐπὶ τὴν μητέρα, ⟨εἶτα τὸ⟩ οὕτω καὶ ὁ παῖς ἐχάρη.

c. ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο: ὁ παῖς, ἤγουν ὁ Δάφνις. G
τὸ σχῆμα ἀντιστροφή.

d. καὶ πλατάγησε: καὶ τὰς χεῖρας ἐκρότησε. U[g]E[g]GP[g]

20 90/91 a. ὡς δὲ κατεσμύχθη: καὶ τοῦτο ἀντέστραπται K
ὁμοίως· ὡς ἂν γάμῳ νύμφη λυπηθείη, οὕτω καὶ ὁ Μενάλκας ἡττηθεὶς ἐλυπήθη.

b. κατεσμύχθη οἷον κατεσβέσθη ⟨τὸν θυμὸν⟩ καὶ K[r]UEAGPT
ἐν αὐτῷ ἐκάη καὶ ἐλυπήθη. ἀνετράπετο δὲ ἀντὶ τοῦ [οἷον]·
25 ἐξελύθη ὑπὸ λύπης.

---

2 Hesych. μίτυλον. μύτιλον Herodian. I 162, 15 Lentz

---

3 πιὼν Wilamowitz *Textg.* 3 *n.* falsam quam Ziegler delineaverat compendii imaginem recte interpretatus 4 l. om. UEA ἄκερων GPT 7 ἀμολγεὺς seqq. om. UEA 13 post ἅλοιτο in cod. αὐτῷ, quod in αὐτοῦ mutatum post μητέρα traieci 16 suppl. Ahrens 17 καὶ ἀν. post Δ. in cod. 18 ἀντίστροφον cod. 19 καὶ τὰς χ. om. UE 23 κατεσμύχθη et καὶ ἐν αὐτῷ et καὶ om. K supplevi dubitanter κατεκάη GPT 24 delevi

UEAT c. *νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο*: οὕτως ἐλυπεῖτο ὁ Μενάλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἡ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα ἀκάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πόνῳ τιτρώσκεσθαι.

GP^{E}T d. *οὕτω καὶ νύμφα*: οὕτω καὶ νεωστὶ παρθένος γαμηθεῖσα λυπηθείη. 5

KUEAGPT 93 a. *καὶ Νύμφαν ἄκρηβος*: ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ὑπό τινος ἀγαπηθῆναι Νύμφης, ἣν Σωσίθεος (Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *821*) Θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῆς ἄλλῃ γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρήσας τὴν παραίνεσιν αὐτῆς 10 ἐμισήθη αὐτῇ. ὅθεν ὁ μὲν Θεόκριτός φησι τὴν Νύμφην ἀποστῆναι ἀπ' αὐτοῦ, αὐτὸν δὲ ἀντιμεταλαβόντα τὸν ἐκείνης ἔρωτα ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον (I 64 seqq.)· ἐκτὸς εἰ μὴ αὐτὸν μέν φησιν ἀπείπασθαι αὐτήν, ἄλλης δ' ἐρασθῆναι· 'ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις' (VII 73). οἱ δὲ 15 λοιποί φασι τυφλωθῆναι αὐτὸν καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.

GP^{r}T b. *καὶ Νύμφαν ἄκρηβος*: Νύμφην τὴν Ξενίαν λέγει. ἄκρηβος δὲ ὁ ἀρχὴν ἔχων τῆς ἡλικίας.

---

7 Serv. auct. Verg. Buc. VIII 68: hunc (Daphnin) igitur cum nympha Nomia amaret et ille eam sperneret et Chimaeram potius sequeretur, ab irata nympha amatrice luminibus orbatus est, deinde ⟨in⟩ lapidem versus. nam apud Cephaloeditanum oppidum saxum dicitur esse, quod formam hominis ostendat. cf. adn. ad VIII b et I 82/85 e

---

8 *ἀγαπηθέντα* **K** 9 *ταύτης δὲ παρακελευσαμένης αὐτῷ* **GP(T)**, *παρασκευασάμενος δὲ αὐτῇ* **K** 10 *ἄλλην γυναῖκα μὴ ὁμιλεῖν* **K**, *μὴ ἄλλῃ γυναικὶ ὁμιλῆσαι* **GP** *τηρήσας* **K**: *τηρῆσαι* **UEAT**: *ποιῆσαι* **GP** *αὐτῆς* om. **GP** 11 *ἐμισ. αὐτῇ* om. **UEAGPT** 12 *ἀντιμεταλαβόντα* Wilamowitz: *ἀντιμεταβάλλοντα* **UEAT**: *ἄρτι μεταβαλόντα* **K**: *ὑπομεταβαλόντα* **GP** 14 *αὐτὸν—αὐτήν* Call.: *αὐτὴν—αὐτόν* **K**: *αὐτὸν—αὐτόν* **UEAT**: *αὐτὸν—αὐτῆς* **GP** *ἀποσπᾶσθαι* **GP** 15 *Ξενίας* **G** 16 *τυφλωθῆναι* **KT**: *τυφλωθέντα* cett. 18 *Ξενέαν* Warton 19 *τὴν ἡλικίαν* **PT** *ἀρχὴν ἔχων ἡλικίας ἤτοι νέος* **U^{g}E^{g}**

IX. *Βουκολιασταί.* ⟨γ'⟩

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας ὑφίσταται. παρακαλοῦνται δὲ ὑπὸ συννομέως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντᾴσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκαν τοῦ-
5 *τον ὄντα Σικελὸν ⟨τὰ⟩ ὑπὲρ Μενάλκου Χαλκιδέως, ὅν φησιν Ἑρμησιάναξ* (fgm. 3 Bach, *Phil. Coi, Herm. Coloph. atque Phan. rell. 112*) *ἐρασθῆναι τῆς Κρηναίας Εὐίππης καὶ διὰ τὸ μὴ τυγχάνειν αὐτῆς κατακρημνισθῆναι.* KLUEAGPT$^{1.2}$

1/2 a. *νομεύς τις προλογίζει ὁ καὶ κριτής.* L^{g}U^{g}E^{g}A^{g}P^{g}T^{g}

10 b. *τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· βουκολιάζεο Δάφνι, συναρξάσθω δὲ Μενάλκας. τὸ δὲ βουκολιάζεο, τουτέστι βουκολικὴν φωνὴν λέγε. ἰστέον, ὅτι ἢ τὸν αὐτὸν ὃν προεῖπε Μενάλκαν καὶ πάλιν φησί — τότε γὰρ ἴσως ἔνεμε μῆλα* (VIII 2), *νῦν δὲ βόας — ἢ ἕτερον Μενάλκαν βουκόλον.* UEAT

15 [c.] ⟨*ἐφεψάσθω:*⟩ *ἀποκρινέσθω ἐξ ἀμοιβῆς.* L^{g}U^{g}E^{g}

[d.] *συναψάσθω δὲ Μενάλκας: συνεργάτης ἔστω.* P

3 a. *βουσὶν ὑφέντες: ταῖς βουσίν, θηλυκῶς· τοὺς μόσχους ταῖς βουσὶν ὑφέντες, ἤτοι ὑποβαλόντες.* KUEA

b. *ὑπὸ στείραισι δέ: ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἐπί, ἵν' ᾖ·*
20 *ἐπὶ στείραισι τοὺς ταύρους ἀφέντες, — ἵνα τέκωσιν, ὥς τινες· στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔπω τετοκυίας.* KUEAT

Tit.: *Β. Δάφνις καὶ Μενάλκας* **KLUGPT**: *Β. Δ. καὶ Μ. προλογίζει ὁ ποιμήν* **EA** *γ'* add. Wilamowitz *Buc.* 2 *ὑφίσταται* **KL**: *κεῖνται* **UEAT**^{2}: om. cett. *παρακ.* (*ἐκκαλοῦνται* **T**^{2}) *δὲ ὑπὸ συνν. Δ. καὶ Μ.* **KUEAT**^{2}: *νομεὺς δέ ἐστιν, ὃς δεῖται Δάφνιδος καὶ Μενάλκα* cett. 4 *ἔχοι* **GP** *τοῦτον* seqq. desunt in **LGPT**^{1} 5 suppl. Schaefer *ὃν* **K**: *οὗ* cett. 6 *Ἑρμησιάναξ* **KT**^{2}: *-ῶναξ* cett. 7 *Κρηναίας* **K**: *Κυρηναίας* cett.: *Κηναίας* Wilamowitz *Herm. 14, 1879, 162,* lectionem codicis **K** defendit Rohde *Der griech. Roman*^{2} *84* 8 *ἐπιτυγχάνειν—κατακρημνίσαι* **UEAT**^{2} 10 *συναψάσθω* Ahrens 12 *ᾠδὴν* Adert 18 *ὑποβάλλοντες* **K** 20 *ὑφέντες* **K** *ἵνα—τινες* om. **UEAT**

UEAT c. ⟨. . .⟩ αἱ γὰρ εἰς ἅπαν ἄτοκοι στεῖραι καλοῦνται ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ σῶμα ὡσανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκλυόμενον ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι γόνου.

K 4. χοί μὲν ἅμα: καὶ οἱ ταῦροι ἅμα ταῖς βουσὶν ἕποιντο ἐπὶ τὰς φυλλάδας. 5

KUEAT 5a. μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες: μηδαμῶς καταλείποντες τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλιμπάνοντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν.

L^g U^g E^g [b.] ⟨ἀτιμαγελεῦντες:⟩ καταφρονοῦντες τῆς ἀγέλης.

PT [c.] μηδὲν ἄτιμα γελεῦντες: μὴ ἄτιμα χαίροντες. 10

K 6a. ἕν ποθ' ἕν: ἓν πρὸς ἓν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδίς. ἢ ἔμποθεν ἀντὶ τοῦ ποθέν, ὡς εἶναι τὸ πλῆρες· ἔμποθεν παρασκευασάμενος μέλος. Ὅμηρος (α 10)· 'τῶν ἁμόθεν γε θεά'. ἀλλ' οὐδὲν ἔχει τὸ ἁμόθεν σύνεγγυς.

L^g U^g E^g [b.] ⟨ἄλλοθεν:⟩ ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀρχῆς ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. 15

L^g U^g E^g [7.] ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς.

KL^g U^g E^g 9a. στιβάς: ἡ ἐκ χόρτων κατάστρωσις αὐτοσχέδιος. εἴρηται παρὰ τὸ συμπεπιλῶσθαι καὶ καταπεπατῆσθαι.

KP^g b. νέναστται: ἐξήπλωται. 20

L^g U^m E^g P c. νέναστται: ὑπέστρωται, σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάω νῶ τὸ σωρεύω.

PT 10/11. τάς μοι ἀπ' ἄκρας λὶψ κόμαρον τρωγοί-

---

2 Et. M. 727, 10 (cf. Gen.) Et. Gud. 510, 24 Sturz Et. Or. 141, 3; 147, 26 7 sch. Luc. 199,2 Rabe Hesych. Suid. ἀτιμ. Lex. Bachm. 160, 8 11 Greg. Cor. Dial. dor. 77: τὸ ἔμπροσθεν ἔμποθεν λέγουσι. Θεόκριτος· 'ἐμὶν δέ τυ βωκολιάζεν ἔμποθεν'. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ποθὲν ἐξελάβοντο τὴν λέξιν ταύτην. ἢ ἓν πρὸς ἓν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδίς. 19 Eust. 861, 1; 1395, 37; 1553, 39

---

1 lac. indicavi, conicias intercidisse οὐ καλῶς vel simile quid ἢ Tricl.: εἶτα UEAT 6 καταλιπόντες et καταλιπόντας UEAT 12 cod. ita: ἢ ἀντὶ τοῦ ἔμποθεν παρασκ. μέλος, ὡς εἶναι τὸ πλῆρες ποθέν. corr. Ziegler Gregorio collato 18 αὐτοσχέδιος seqq. om. LUE 21 ὑπέστρωται om. P

σας: τῶν βοῶν αὐτοῦ φησί τινας κατακρημνισθῆναι ὑπὸ τοῦ λιβός. ἡ δὲ σύνταξις· ἀπὸ ἄκρας σκοπιᾶς.

13. ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων ἢ ματρὸς ἀκούειν: λείπει τὸ παῖδες. τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ καί.

5 14. τὸ οὑτῶς περισπᾶται, ὡς ἀξιοῖ Μουνάτιος, τὸ δὲ χωρὶς τοῦ $\bar{\sigma}$ οὕτω οὐκέτι. K

15 a. Αἴτνα μᾶτερ: τὴν Αἴτνην φησὶ μητέρα Μενάλκου, καθότι ἐν αὐτῇ διέτριβε· καὶ Ὅμηρος (Θ 47) τὴν Ἴδην φησὶ 'μητέρα θηρῶν'. KUEA

10 [b.] ⟨Αἴτνα μᾶτερ:⟩ ἐν Σικελίᾳ γὰρ τὰ πράγματα. L^g U^g E^g

16/17 a. ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ: ὡς εἰ ἔλεγε περιουσίαν ἄφθονον· τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωκτικαὶ φαντασίαι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ (I 385) ἔνιαι ἐκδόσεις οὕτως ἔχουσιν· 'οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι.' KUEAT

15 b. ⟨ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ:⟩ ἤγουν εὐτυχής εἰμι· εὐδαιμονοῦσι γὰρ ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς ὀνείροις οἱ ἄνθρωποι. L^g U^g E^g G

c. ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ: ἀπὸ τῆς παροιμίας· ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ φέρειν. GPT

19 a. χόρια ζεῖ: ἀντὶ τοῦ ⟨ἐν⟩ τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ 20 δρυός. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰώθασι γὰρ ἐν γάλακτι καταπλάσσοντες καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν, εἶτα ἐσθίειν ταῦτα, ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι. ⟨...⟩ '†κρατὶ ὑοστρό- KUEAT

---

20 Galen. Περὶ σπέρμ. I 7 (IV 538 Kuehn) Hesych. Suid. χόρ. Lex. Bachm. 416, 19 Poll. II 223 Athen. XIV 646 e

---

4 λείπει οἱ παῖδες E^g 12 ὀνειρωκτικαὶ L. Dindorf *Thes. V 2017*: -ωτικαὶ codd. 13 ἔνιαι—ἔχουσιν desunt in UEAT ἔνιαι Wilamowitz: ὅτι αἱ K 14 ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε cum Homero K 19 ἀντὶ—ἀγγεῖα desunt in UEAT; U^g: τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυός suppl. Call. 20 ἐν γάλακτι καταπλ. scripsi: ἐν γῇ καταπλ. KUEA: ἐγκαταπλ. T: ἐν ⟨τούτοις⟩ γάλα πήσσοντες Ahrens 21 ἐσθίειν K: -ίουσι cett. 22 lac. indicavi. e verbis corruptis Cratini nomen elicuerunt Hemsterhuys et Toup, cf. fgm. 326 Kock *Com. att. fgm. I 109* ὑοστρόφοιο K: νεοστέφοι UEA: νεοστέφει T

φοιο γέννας† χόριά τ' ἐμβρύων τε πλήρη.' ἔμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν ἢ ἀπὸ τοῦ βρύειν καὶ αὔξεσθαι, χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος, ἐσθίουσι δὲ θέντες ὑπὸ τὸ πῦρ.

$L^m U^m E^g$ AGPT b. *χόρια ζεῖ: χόρια τὰ ἀγγεῖα τῶν ἐμβρύων ἢ αἱ ἀπὸ* 5 *τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί.*

KUEAT 20/21 a. *φαγοί: εἶδος δρυός. εἴρηται δέ, ὅτι πρὸ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν τὰς βαλάνους ἤσθιον· ἢ πηγούς τινας παρὰ τὸ εὐπαγεῖς εἶναι. εἰσὶ δὲ δρυὸς γένη ε'· φηγός, ἡμερὶς ⟨ἢ καὶ⟩ ἐτυμόδρυς, ⟨αἰγίλωψ, πλατύφυλλος⟩ καὶ ἀλίφλοιος.* 10

E^g GP b. *ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὥραν: οὐδόλως ἔχω φροντίδα τοῦ χειμῶνος.*

---

1 sch. BT *P* 56 sch. T *Ψ* 266 sch. Pind. Nem. XI 1 Et. M. 334, 13 (cf. Gen.) Et. Gud. 183, 43 Sturz Or. Werf. 613, 43 Et. Or. 56, 6 (Soranus) Eust. 1095, 15; 1299, 48; 1627, 27 7 Serv. Verg. Buc. I 1: antea homines glandibus vescebantur, unde etiam fagus dicta est *ἀπὸ τοῦ φαγεῖν.* Philarg. ib.: fagi, idest cuius arboris fructu antiqui vescebantur, quam Graeci *φηγὸν* appellant. Serv., Brev. Expos., sch. Bern. ad Verg. Georg. I 8 Isid. Etym. XVII 7, 28 sch. ABT *H* 22 Eust. 594, 34; 664, 45; 1859, 33 Et. M. 791, 25 (cf. Gen.) 9 Theophr. Hist. plant. III 8, 2: *γένη μὲν οὖν οἱ μὲν τέτταρα ποιοῦσιν, οἱ δὲ πέντε. διαλλάττουσι δ' ἔνια τοῖς ὀνόμασιν, οἷον τὴν τὰς γλυκείας φέρουσαν οἱ μὲν ἡμερίδα καλοῦντες, οἱ δ' ἐτυμόδρυν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων. ὡς δ' οὖν οἱ περὶ τὴν Ἴδην διαιροῦσι, τάδ' ἐστὶ τὰ εἴδη· ἡμερίς, αἰγίλωψ, πλατύφυλλος, φηγός, ἀλίφλοιος, οἱ δὲ εὐθύφλοιον καλοῦσιν.* Plin. Hist. nat. XVI 16—24 sch. Nic. Ther. 413

---

1 *γένας* Basil. a. 1541 *πλήρη* K: *πλήθη* cett. 2 *ἐν ἑαυτῷ τὴν* om. K *βρύειν* K: *ἐμβρύειν* cett.: ⟨*ἔσω*⟩*βρύειν* ex Et. M. Ahrens *αὐξάνεσθαι* UEA 4 *ὑπὲρ* T 8 *τὰς* K: *τοὺς* cett. 9 *αὐτοὺς* post *εὐπαγεῖς* add. UEAT *ἡμερὶς* Kiessling: *χιμερὶς* codd. supplementa e Theophrasti loco supra laudato ascivit Ahrens 10 *καὶ ἀλ.* K: *ἀλ. καὶ* cett. *ἀλίφλοιος* I. B. Koehler *Notae et emend. in Theocr. 1767, 37*: *ἄλυφλυς* K: *ἄλιφλος* UEA: *ἄλιφος* T UEAT add. in fine *ἄμυλος*, h. e. lemma scholii c falso iteratum

c. *ἄμυλος εἶδός τι ἄρτου, ἐκ τῶν σητανίων λεγομένων* KUEAT
πυρῶν γενόμενος.

d. *ἄμυλος δὲ ὁ ἄρτος ὁ ἄνευ μύλου γενόμενος· ἀπο-
βρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι.*

5 e. *οὐκ ἔχω δὲ ⟨οὐδὲ⟩ μικρὰν φροντίδα χειμῶνος, ὥσπερ* UEAT
*οὐδὲ νωδὸς ἀνὴρ καρύων καὶ καρυδίων παρόντος αὐτῷ
ἀμύλοιο ἤτοι πλακοῦντος. ἐν γὰρ τῷ πλακοῦντί εἰσι καὶ
κάρυα.*

f. *⟨ἀμύλοιο:⟩ ἁπαλὴ βρῶσις.* $U^{g}E^{g}P^{g}$

10 [g.] *⟨ἀμύλοιο:⟩ ἁπαλῆς τροφῆς ἤγουν κουρκούτης.* L^{g}

h. *⟨ἀμύλοιο:⟩ τοῦ λεγομένου ἀποθέρμου· χωρὶς μύλου* $L^{g}E^{g}$
γὰρ γίνεται.

23 a. *κορύναν: ῥόπαλον. εἴρηται παρὰ τὸ κάρα ἢ παρὰ* K
*τὸ ἄκρον· βαρύτερον γὰρ κατὰ τὸ ἄκρον μέρος. Ἀμερίας δέ
15 φησι κορδύλην, σκυτάλης εἶδος. Θεόφραστος* (Hist. plant.
III 5, 1) *δὲ τὴν ἐλάτῃ ἐμφυομένην ἴσως φησὶ καὶ τραχυνο-
μένην ⟨. . .⟩ [ἀπὸ τοῦ ἡ κορύνη.]*

b. *κορύνη τὸ ῥόπαλον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρα* $L^{g}U^{g}E^{g}$AGPT
⟨ἢ παρὰ τὸ ἄκρον⟩· βαρύτερον γάρ ἐστι περὶ τὸ ἄκρον.

20 c. *ῥόπαλον δέ ἐστιν ἀμυντήριον ἑτερορρεπές, ἐξ ἑνὸς μέρους* GPT
ῥοπὴν ἔχον καὶ βάρος.

24. *αὐτοφυῆ: ἐκ φύσεως ἐπικαμπῆ καὶ οὐκ ἐξ ἐπιτε-* K$U^{g}E^{g}$
χνήσεως.

---

1 Diosc. Mat. med. II 101, 1 Plin. Hist. nat. XVIII 76 Et. M. 87, 42 13 Et. M. 531, 31 (cf. Gen.) Et. Gud. 339, 1 Sturz Eust. 672, 10 15 Hesych. *κορδύλη* 20 sch. Apoll. Rhod. I 1195 sch. AB Λ 559 Et. M. 705, 23 (cf. Gen.) Et. Gud. 294, 53; 493, 52 Sturz Eust. 672, 12; 862, 47; 1815, 10

---

1 *σητανίων* Hemsterhuys: *σιτανίων* K: *σατνίων* cett. *γενο-μένων* pro *λεγ.* K 3 praem. *ἄλλως* E: *ἀλούς* UA: *ἀλοῦς* T *ἄμυλος—γενόμενος* om. K 5 add. tacite Casaubon (263) 13 *παρὰ τὸ ἄκρον ἢ παρὰ τὸ κάρα* cod., correxi 15 *κορδύλην* Ahrens (ap. Ziegl.): *κοτύλην* cod. *ἐλάτῃ* scripsi: *ἐλαίαν τὴν* cod. 16 de *τραχυνομένην* dubito 17 lac. indicavi delevi 19 Callierge praeeunte supplevi e scholio a

KUEAT 25—27 a. *στρόμβου καλὸν ὄστρακον*: στρόμβος κογχύλη ἀπὸ τοῦ συνεστράφθαι. τούτου δέ, φησί, τὸ κρέας αὐτὸς ἐπασάμην μετὰ ε' μερισάμενος, ὅτε ἔλαβον αὐτόν.

K b. *ἐν Ἰκαρίαισιν*: Ἰκάριαι πέτραι νῦν οὐκ ἂν λέγοιντο αἱ περὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον, ὀνομάζοιντο δ' ἄν τινες ἴσως καὶ 5 περὶ Σικελίαν· ὁ γὰρ λέγων ἀγροῖκος Σικελός.

P c. *πέτραις ἐνὶ Καρίαισι*: ταῖς πρὸς τῇ Καρίᾳ νήσῳ.

$L^g U^g E^g$ [d.] ⟨*πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν*:⟩ ἤτοι σὺν πέντε ἄλλοις νομεῦσι τοῦτον καταβροχθίσας.

$L^g U^m E^g$ [e.] ⟨*ἐγκαναχήσατο*:⟩ ἐγέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου 10 ὀστράκῳ.

G [f.] *ἐκαναχήσατο*: χαρίεν ἔλεγεν, ἐγέλασεν.

KUEAT 28—30 a. *βουκολικαὶ Μοῖσαι*: ταῦτα ὁ νομεὺς ἢ Θεόκριτος λέγει. ὦ Μοῦσαι, τὸ μέρος τῆς ᾠδῆς τῆς παρ' ἡμῖν ἐκφήνατε, μήπως μου ἐπὶ γλῶτταν φλύκταιναι φύωνται. 15 ἐκεῖνο γὰρ γίνεται τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὐλόγως κρίνουσιν.

G b. *βουκολικαὶ Μῶσαι*: ὁ λόγος ἐκ τοῦ νομέως.

L^g c. ἐπιστροφὴ τὸ σχῆμα. πρὸς τὰς Μούσας.

GPT d. *μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας*: ὁ λόγος πρὸς τὴν Μοῦσαν. ἰδίως δὲ τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πάσας εἰς 20 μίαν κατέκλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν Δάφνιν, ὃ καὶ κρεῖττον.

$L^g U^g E^g$ e. ⟨*μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας*:⟩ πρὸς τὸν Μενάλκαν.

---

2 *κογχύλη* **K**: *κογχύλιον* cett. *τούτου* **T**: *τοῦτο* **UEA**: *τουτ* cum accentu utroque **K** rescr. 3 *ἐσπασάμην* **UEAT** *ὅτε* seqq. om. **UEAT** 5 *Ἴκαρον* Ahrens (ap. Ziegl.): *Πάρον* cod. *ὀνομάζονται* cod., corr. Wilamowitz *αἱ περὶ Σικ.* post *νῆσον* in **K**, corr. et transp. Wilamowitz 10 *ἐκελάδησε* Jacobs *Spec. emend. in aut. vet. 1786, 41.* Geelio scholiasta legisse videtur *ἐγκαγχάσατο* vel *εὖ καγχάσατο* 13 *ὁ λόγος ἐκ τοῦ συννομέως ἢ ἐκ τοῦ Θεοκρίτου* **UEAT** 14 *μέλος* **KT** 15 *ἐκφήνατε* Amstel.: *ἐκφάνατε* codd. *φλύκταινα φύηται* **UEAT** 16 *ἐκεῖνο* Ziegler: *ἐκεῖ* **K**: *ἐν ἐκείνοις* **UEA**(T) *γὰρ* om. **K** *γίνεται* **K**: *εἴωθε γίνεσθαι* cett. *εὐλόγως* Geel: *εὔλογον* codd. *κρίνουσιν* **K**: *κινοῦσι* cett.

f. *ὀλοφυγγὼν* ἡ ἐπὶ τῆς γλώττης φλύκταινα. λέγουσι **KUEAT**
δὲ αὐτὴν οἱ Ἀττικοὶ ὀλοφυκτίδα. ὅταν αὕτη γένηται ἐπὶ τῇ
γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεῖσάν σοι με-
ρίδα οὐκ ἀπέδωκας.

5 33—36 a. *τᾶς μοι πᾶς ⟨εἴη⟩ πλεῖος δόμος*: τῆς **K**$\mathbf{L^m U^r E^g}$**A**
ᾠδῆς καὶ τῆς μουσικῆς, φησί.

b. *οὔτε γὰρ ὕπνος οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκε-* $\mathbf{L^m U^r E^g}$**AGPT**
ρώτερον: οὔτε ὁ ὕπνος ἡμῖν γλυκύτερος οὔτε τὸ ἔαρ τὸ
ἐξαίφνης ἐλθὸν τοσοῦτον γλυκύ, ὅσον ἡ μουσουργία.

10 c. *οὓς μὲν ὁρῆτε*: τουτέστιν, οἷς μέν ἐστε φίλαι, ὦ **UEAT**
Μοῦσαι, χαίρουσιν ἐκεῖνοι.

d. *τοὺς δ' οὔτι*: ἤγουν τοὺς σοφοὺς οὐδέν τι παρα- **UEA**
τρέπει τοῦ δέοντος.

e. *τούσδ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκα*: ποτῷ τῷ κυ- **GPT**
15 κεῶνι. δαλήσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἔθελξε· δαλεῖς γάρ εἰσιν οἱ
ἀμαθεῖς.

f. *δαλήσατο*: τὸν Ὀδυσσέα σοφὸν ὄντα οὐ κατέθελξε **KUEAT**
τὰ τῆς Κίρκης φάρμακα· τοὺς δὲ ἑταίρους ἀγνώμονας ὄντας

---

1 Hesych. ὀλοφυγγόνα· φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης. 2 Phot. ὀλοφυκτίς· οἷον ἐπινυκτὶς ἢ δοθιήν. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεῖσάν (ὡς ἀποθείς τις Ahrens, ὅσα ποθεῖς τις cod.) σοι μερίδα ⟨οὐκ addidi⟩ ἀπέδωκας (ἀπέδωκεν Ahrens, ἐπέδωκεν cod.). δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος φίλου μὴ καλῶς (ἀκόντος καλοῦ ἢ καλῆς cod., corr. Ahrens *Phil. 33, 1874, 390*) διαλέγηται. Hesych. ὀλοφυκτίς 15 Hesych. δαλίς (leg. δαλής)· μωρός. 18 Eust. 10, 18: κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα σοφόν, οὓς οὐ προσορῶσιν αἱ Μοῦσαι, τούτους 'ποτῷ δηλήσατο Κίρκη', τουτέστι τούτους ἡ θηριώδης ἀλογία ἔβλαψεν.

---

1 ὀλοφυγδὼν ἡ φλυκτώδης ἐστὶ φύσκα **UEAT**, τὴν ἐπὶ γλώσσης φλύκταιναν $\mathbf{L^g}$ 2 ὀλοφυκτίδα **KE** ante corr. **A**: ὀλοφλυκτίδα **UE** corr. **T** 4 ἀπέδωκας **K**: ἀποδεδώκασιν, quod Ahrens negatione deleta recepit, cett. 5 l. restitui auctore Ahrensio: τᾶς μοι πᾶς· πλείων δόσις **K**: πλείων δόσις **LUE**: τᾶς μοι πλεῖος· πλείων δόσις **A** 7 l. om. **UAG** 8 γλυκερώτερος **GPT** τὸ ἐξαίφνης—γλυκύ om. **LUEA** 13 finem scholii deesse putat Ahrens 15 ἔθελξε Ahrens, cf. sch. f: ἐδίδαξε codd. 17 σοφὸν ὄντα **K**: φησὶν ὅντινα cett. 18 δὲ om. **K**

καὶ ἀπερισκέπτους ἀπεθηρίωσεν ὁ κυκεών. συώδεις γὰρ ἦσαν καὶ ἀμαθεῖς καὶ ὑπὸ τῆς Κίρκης δυνάμενοι τῷ ποτῷ μεταμορφωθῆναι εἰς ἄλογα ζῷα· g. συώδεις γάρ εἰσιν οἱ ἀμαθεῖς. KUEA

h. ⟨οὓς γὰρ ὁρεῦντι:⟩ διὰ τὸν Ὀδυσσέα τοῦτό φησι. οὓς δὲ οὐχ ὁρῶσι, τούτους ἔβλαψεν ἡ ἀμαθία. P^g 5

X. Ἐργατῖναι ἢ θερισταί

KLUEAGPT a. Ἄδηλον, ἐν ᾧ χωρίῳ διάκειται τὰ πράγματα. Μίλων δ' ἐστὶ καὶ Βάττος ἐν τῷ θερίζειν προσδιαλεγόμενοι ἀλλήλοις. ἐρᾷ δὲ ὁ Βάττος Βομβύκης αὐλητρίδος, Πολυβώτου τινὸς εἴτε θυγατρὸς εἴτε θεραπαινίδος, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ἐρεθίζει 10 KUEAGPT αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. b. τοῦ δὲ Βάττου τὴν [μὲν] αὐτοῦ δυσθυμίαν εἰπόντος ὡς Βομβύκης ἐρῶ καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχήν, ὁ Μίλων προσπαίζων αὐτῷ τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν καλαμαίαν φησίν, ἐπεὶ καὶ μέλαινα καὶ λεπτὴ καὶ ἀνάκωλος· τοιαῦται δὲ καὶ ἐν ταῖς χώραις αἱ ἀκρίδες. 15 Βάττος δὲ ἐπὶ τούτοις μήτι μεγαλορρημονεῖν ἔφησεν αὐτῷ· τυφλὸν γὰρ οὐ μόνον τὸν Πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἔρωτα τὸν ἀκρίτως προϊόντα λέγεσθαι. ὑπερεθισθεὶς δὲ ὁ Βάττος ὑπὸ

---

3 ἄλογα Schaefer (ap. Kiessl.), quocum conveniunt et Eust. et sch. rec. in cod. Paris. 2833: ἄλλα codd. γάρ **K**: δέ cett.

Tit.: Ἐ. ἢ θ. **KLUEA**: Ἐ. ἢ θ. Βάττος (καὶ add. T) Μίλων **GPT** 7 ἄδ.—πράγματα om. **LUEA** εἰ ἐν χ. διάκειται τὸ ᾆσμα **GPT** 8 διαλεγόμενοι **GPT** 9 Βαμβύλης **K** Πολύβου **K** 10 θεραπαινίδος **K**: θεραπαίνης cett. ἐρεθίζει αὐτ. ὡς βρ. θερ. **K**: ἐρεθίζων αὐτ. ὡς βρ. θερ. σκώπτει **GPT**: ὡς βρ. θερ. αὐτ. ἔσκωπτε cett. 11 τὴν—δυσθυμίαν et καὶ—ψυχήν om. **UEAGPT** del. Valckenaer 12 ὡς **K**: ὅτι **GPT**: om. cett. Βαμβύλης **K** 14 καὶ λεπτὴ om. **K** 15 δὲ bis om. **K** 16 ἐπὶ τούτοις μήτι μεγαλορρημονεῖν ἔφησεν **K**: μὴ μεγαλορρημονεῖν (-ήσῃ **G**, -ῇς **P**, -ῶν **T**) ἐπὶ τούτῳ ἔφη cett. 17 τυφλὸν —τὸν Πλοῦτον **K**: τυφλὸς — ὁ Πλοῦτος cett. τὸν Ἔρωτα τὸν ἀκρ. πρ. scripsi: τὸν ἀκρ. πρ. Ἔρωτα Fritzsche (ed. mai. I 320): τὸν ἀκρ. πρ. **K**: ὁ Ἔρως cett. 18 λέγεσθαι scripsi: λέγειν **K**: om. cett. ὑπερερεισθεὶς **K**, ἐρεθισθεὶς **GPT**

Μίλωνος εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ᾠδήν. παυσαμένου δὲ αὐτοῦ τῆς ᾠδῆς ἀναδέχεται ὁ Μίλων καὶ ὡς πρέπουσαν ἐργάτῃ ᾠδὴν εἴρηκε περιέχουσαν τὰ περὶ τοῦ Λιτυέρσου τοῦ Μίδου υἱοῦ, ὃν Ἡρακλῆς ἀνεῖλε πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν
5 τῷ θερίζειν. παραινεῖ δὲ αὐτῷ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι κατὰ τὸν ὄρθρον τῇ μητρί.

1—3 a. βουκαῖος: ὁ ἐπὶ ἡμιόνων κομίζων τὰς ὕλας ἢ **K** ὁ ἀροτὴρ ὁ τοῖς βουσὶ τέμνων καὶ καίνων τὴν γῆν. [λέγεται ὑποκοριστικῶς.] εἰρῆσθαι δὲ τὸν βουκόλον ὑποκοριστικῶς
10 ⟨φασιν⟩, οἱ δὲ τὸν θεριστήν.

b. βουκαῖον οἱ μὲν τὸν θεριστὴν ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτα- **UEAGPT** τικοῦ καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω, ὁ μεγάλως καίνων· ἢ σὺν βοῇ καὶ ᾠδῇ. τινὲς δὲ τὸν βουκόλον. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν. Δί-
15 φιλος (ὁ Λαοδικεύς, cf. Athen. VII 314 d) δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν κύριον ὄνομα τὸν Βουκαῖον λέγει.

c. τὸ δ' ἑξῆς· ὦ ταλαίπωρε θεριστά, τί πεπονθὼς οὔτε **KUEAPT** τὴν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς οὔθ' ἅμα τῷ πλησίον θερίζεις, ἀλλὰ καθυστερεῖς;

---

8 Et. Gen. (Et. M. 207, 30): βουκαῖος. Νίκανδρος (Μένανδρος codd., corr. Sylburg) οἷον (Ther. 5)· 'βουκαῖός τ' ἀλέγοι καὶ δροίτυπος'. καὶ Θεόκριτος· 'ἐργατίνα βουκαῖε'. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστήν, τὸν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν, τουτέστι κόπτοντα καὶ σχίζοντα. sch. Nic. Ther. 5 Hesych. βουκαῖος sch. ABT *N* 824 Eust. 962, 10

---

1 παυσαμένου — εἴρηκε in libris post θερίζειν leguntur, transposui παυσάμενος δὲ **UEAGPT** 3 ἐργασίαν (leg. -ᾳ) **K** τοῦ Λιτυέρσου τοῦ **K**: τὸν Λυτιέρτην τοῦ **GP**: τὸν Λυτιέρσην (-την **T**) τὸν cett. 4 Δείμας pro Μίδου **K** rescr. 5 δὲ **K**: τε cett. αὐτῷ Valckenaer: αὐτὸν **K**: om. cett. κατὰ ταύτην **K** 8 καίνων Ziegler: κινῶν cod. delevi 10 supplevi, lac. Ziegler statuerat 11 ἤκουσαν post θεριστὴν add. **GPT** ἀπὸ —ᾠδῇ om. **GP** 14 καὶ τέμνοντα post γῆν add. **GPT** 17 ταλαίπωρε **K**: ἐπίπονε cett. πέπονθας **UEAPT** 18 τῷ **K** ante corr. **UT**: τὸ **K** corr. cett. λήιον post πλησίον add. **UEAPT**

KUEAT d. ὄγμον: τὴν αὔλακα παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ τὴν τάξιν, οἱ δὲ τὸν ὄρχον, οἱ δὲ τὸν χόρτον. κυρίως δὲ ἡ ἐπ' εὐθείας τομὴ τῆς αὔλακος, καὶ ἔστιν ὄγμος οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀρότρου. νῦν δὲ κεῖται ἡ λέξις ἐπὶ τῆς εἰς εὐθὺ τάξεως τοῦ θερισμοῦ, ὡς Ὅμηρος (Λ 68)· 'ὄγμον ἐλαύνει'. 5

GPT e. οὐ τεὸν ὄγμον: ὄγμος κυρίως ἡ [ἀπὸ] τοῦ ἀρότρου τομή, ἤγουν ἡ αὖλαξ, ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ὁ λόγος ἐπὶ τῆς κατ' **εὐθὺ** τάξεως τοῦ θερισμοῦ. 10

L[g] f. ⟨ὄγμος⟩ ἡ ἐπίστιχος φυτεία ἀπὸ τοῦ οἴγειν καὶ ἀνοίγειν.

P g. ὄγμος ἡ τάξις, ὁ ὄρχος. ἄλλοι δὲ ὄγμον τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖόν φασιν.

K[g]L[g]U[g]E[g]P h. οὔθ' ἅμα λᾳοτομεῖς τῷ πλατίον: τὸ λήϊον τέμνεις, θερίζεις. 15

K[m]L[g]U[g]E[g]P[g] 4. ⟨κάκτος:⟩ εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους ἀπὸ τοῦ κατακαίνω τὸ λυπῶ.

K 5/6 a. ποῖός τις: πῶς, φησίν, οὐκ ἀργότερος ἔσῃ προϊούσης τῆς ἡμέρας, ὁπότε νῦν ἀρχόμενος τῆς ἐργασίας οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν; 20

UEAT b. ποῖός τις δείλαν τε: ποταπὸς ἔσῃ κατὰ μεσημβρίαν

---

1 sch. BT Σ 546 sch. Soph. Phil. 163 sch. Nic. Ther. 571 sch. Opp. Hal. I 625 Et. M. 613, 34 (Gen., cf. Reitzenstein *Gesch. d. gr. Etym. 25 n. 68*) Et. Or. 114, 28 Eust. 831, 57; 1161, 54

---

1 διηνοῖχθαι **K** 2 ὄρχον **K**: ὀρ lac. insequente **A**: ὁ cum lac. **U**: ὄρδινον **T**: om. **E** οἱ δὲ τὸν χόρτον deleri vult Duebner 3 ἐπ' εὐθὺ τοῦ ἀρότρου τομὴ **UEAT** καὶ om. **K** 4 ἀρότρου **K**: ἀροτριῶντος cett. 5 εἰς om. **UEAT** ὁ μὲν pro Ὅμηρος **K** rescr. 6 ὄ. ἐλαύνει **K**: ὄ. ἐλαύνοντες ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν **UEA(T)** ἐλαύνωσιν Hom. 7 praeterm. Tricl. 11 οἴσειν cod., corr. Duebner 15 τὸ λ. τέμνεις θερ. **P**: τὸ λ. τέμνεις **LUE**: θερ. παρὰ τὸ λ. τέμνειν **K** 17 ἀπὸ seqq. om. **KLUP** κακαίνω **E**, correxi

καὶ δείλην, ὃς νῦν ἀρξάμενος οὐ μειοῖς καὶ ἐλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους; τὸ γὰρ ἀποτρώγεις τοῦτο δηλοῖ.

c. ποταπὸς ἔσῃ προϊούσης ἡμέρας, ὅτε νῦν ῥαθυμεῖς τῆς L[m]E[s]AT ἐργασίας ἀρχόμενος, καὶ εἴπερ σε καὶ τὸ καῦμα ἐκλύει περὶ
5 τὴν δείλην;

7 a. ὀψαμᾶτα: ὁ μέχρις ὀψὲ θερίζων καὶ μὴ ἐνδούς. K

b. Μίλων ὀψαμᾶτα: τουτέστι μέχρι ὀψίας θερίζων καὶ UEA κακοπαθῶν καὶ μὴ ἐνδιδούς. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ οὗτος ἐν ἀρχῇ τοῦτον εἶπεν ἐκλελύσθαι.

10 c. Μίλων ὀψαμᾶτα: ἐπεὶ ὁ Μίλων ἐν ἀρχῇ τὸν Βάττον GPT εἶπεν ἐκλελύσθαι, ὀψαμάτην τὸν Μίλωνα ὁ Βάττος καλεῖ, τουτέστι μέχρι ὀψίας θερίζοντα καὶ μὴ ἀποκάμνοντα.

[d.] ⟨ὀψαμᾶτα:⟩ νωθρέ, ὀψὲ καὶ βραδέως ἀμῶν· ἢ L[s]U[s]E[s] ὄψιμε καὶ γηραιέ.

15 e. ἀτεράμνου: λιθίνης, ἀναισθήτου. ἀτεράμνους γάρ K φασι πέτρας τὰς σκληρὰς καὶ μὴ τειρομένας, καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια τὰ ἀνέψητα.

f. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνου: ἀντὶ τοῦ λίθινε καὶ UEA σκληρότατε· ἀτεράμνους γὰρ τοὺς σκληρούς φασι, τοὺς μὴ
20 τέρενας καὶ ἁπαλούς· οἷον πέτρινε.

g. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω: οἷον πέτρινε, λίθινε, GPT σκληρότατε· ἀτεράμνους γὰρ τὰς σκληρὰς πέτρας φασίν, ἐπεὶ τέρεν τὸ ἁπαλόν.

[8.] οὐδέποτέ σοι συνέβη ἐρᾶν ἀπόντος; L[s]U[s]E[s]

25 9. τίς δὲ πόθος: οὐδὲ εἰς ἐργάτῃ ἀνδρὶ ἔρως καὶ ἐκτὸς K τοῦ προκειμένου ἔργου γίνεται πόθος. ὑποβάλλει δὲ τὸ τοῦ

15 *Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 26sq.*, ubi add. Theophr. Hist. plant. II 4, 2

1 ὃς Heinsius: ἧς codd. 3 ὅτε Call.: ὅτι codd. 4 lac. inter καὶ et εἴπερ ind. Ahrens ἐκλύσει Tricl. 13 ἢ ὄψιμε γηραιὲ καὶ μέχρι τῆς ὀψίας ἀμῶν L 16 τειρομένας Call.: τεινομένας cod.

Εὐριπίδου (fgm. 895 Nauck *Trag. graec. fgm.*² *647*)· ‘ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ’ οὔ.’

$KL^gU^gE^g$ 11 a. *χαλεπόν, φησίν, ἐντέρων κύνα γεῦσαι*· εἰ γὰρ εἴθισται, καὶ τοῖς θρέμμασιν αὐτοῖς ἐπιχειρεῖ. ἔστι δὲ παροιμιῶδες· χαλεπὸν ἐργάτας ἄνδρας ἔρωτος πειραθῆναι. 5

UEAGPT b. *χαλεπὸν χορίῳ*: ὥσπερ, φησίν, ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσαποδίωκτός ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροῖκος ἐρωτικοῦ

$L^gU^gE^g$GPT πάθους γευσάμενος. c. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν γευσα-

P μένων ἀθέτου τινός, δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων· d. χαλεπὸν ἐργάτην ἄνδρα ἔρωτος πειραθῆναι. 10

K 12. σὺ μέν, φησίν, ἀπείρατος ἔρωτος τυγχάνεις, ἐγὼ δὲ ἐρῶ ια´ ἡμέρας ἤδη.

13 a. *ἐκ πίθου*: ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἄφθονα ἐχόντων· ἔοικας, φησίν, ἐκ περιουσίας ζῆν.

UEA b. *ἐκ πίθου ἀντλεῖς*: τοῦτο εἰρωνευόμενός φησιν οἷον· 15 ἐκ περιουσίας καὶ πλήρους πίθου ἀντλεῖς, ὥστε σε ἐρᾶν, καὶ οὐκ ἐκ λαγήνων· ἐγὼ δὲ ἔχω οὐδ’ ἅλις ὄξους.

GPT c. *ἐκ πίθω ἀντλεῖς*: οἷον οὕτως ἐν περιουσίᾳ ζῇς, ὥστε σε καὶ ἐρᾶν. ἢ εἰρωνευόμενός φησιν· ἐκ περιουσίας, ἀπὸ πλήρους πίθου ἀντλεῖς καὶ οὐκ ἐκ λαγήνου· ἐγὼ δὲ οὐδὲ ὄξος ἔχω. 20

K [d.] *ὄξος ἄλης*: πλάνης θεράπευμα.

14 a. *τοιγάρτοι*: τουτέστιν ἀπὸ σπόρου ⟨τὰ⟩ πρὸ τῶν θυρῶν ἐκεκόσμητο ἐπιμελείας τυγχάνοντα, νῦν δὲ οὐχ ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐρωμένῃ λύπην. τοῦτο οὖν φησι δεῖγμα τοῦ ἐρᾶν, τὸ ἀσκάλευτον εἶναι καὶ ἀγεώργητον ἀπὸ τοῦ σπόρου 25 τὸ πρὸ θυρῶν.

---

4 Paroemiographi (Greg. Cypr. III 97 al.) 18 Apost. VI 93 f

---

3 *χαλεπόν—γεῦσαι* om. **LUE** 4 *εἴθισται* Wilamowitz: *αἴσθηται* codd. 5 *ἐργάτην ἄνδρα* **LUE** 8 *γευσάμενος* om. **UEA** 9 *ἐφετοῦ* codd., correxi 14 *ζῆν* apographa, evan. in **K** 20 *λαγήνου* scripsi: *λάγνου* **P**: *λαγήνων* **T**: om. **G** 21 interpretatio absurdissima lectionis corruptae *ἄλης* 22 *ἀπὸ σπ.* ⟨*τὰ*⟩—*ἐκεκόσμητο* scripsi: *ἀπὸ σπ.—κεκόσμηται* cod.: ⟨*πάλαι*⟩ *ἀπὸ σπ.*—⟨*πάντα μοι*⟩ *κεκόσμητο* dubitanter Ahrens (ap. Ziegl.) 26 *τὸ πρὸ θυρῶν* Wilamowitz: *τοῦ πρόσθεν* cod.

b. ⟨διὰ⟩ ταύτην, φησί, τὴν αἰτίαν, ἐξ οὗ σπόρος γέγονε, ἄσκαλα πάντα, τουτέστιν ἠμελημένα πάντα [δι' ἔρωτα].

c. τοιγάρτοι πρὸ θυρῶν [πρὸ θυρῶν] μοι: τοιγαροῦν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐκλύεσθαί με ἀπὸ τοῦ σπόρου 5 ἀτημέλητά μοι πάντα, οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν. UEAT

d. πάλαι, φησίν, ἀπὸ τοῦ σπόρου πάντα μοι ἦν καλά, οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν· νῦν δ' οὐδὲν διὰ τὸν ἔρωτα, ἀντὶ τοῦ· νῦν οὐ μόνον τὰ πόρρω, 10 ἀλλὰ καὶ τὰ πλησίον τῶν θυρῶν μου ἀτημέλητα μένει διὰ τὸν ἔρωτα. UEAGPT

e. τὸ δὲ ἄσκαλα ἀπὸ τοῦ σκαλίς· σκαλὶς δέ ἐστι γεωργικὸν ἐργαλεῖον.

f. ἄσκαλα, τουτέστιν ἀναροτρίαστα, καὶ τὰ προαύλια· 15 πρώην γάρ, φησίν, εἶχον ἄφθονα· νῦν δὲ καὶ τὰ πρὸ θυρῶν μοι ἀσκάλευτα πάντα διὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐρωμένῃ λύπην.

g. ἤγουν ἐρῶντός μου καὶ τὰ σύνεγγυς ἀκατέργαστα πάντα καὶ ἀκόσμητα. $L^{g}U^{g}E^{g}P^{g}$

15/16 a. ἡ Πολυβώτου με, φησί, λυμαίνεται θυγάτηρ ἢ 20 θεράπαινα, ἣ πρώην ἡμῖν θερίζουσι παρ' Ἱπποκόωνι οὕτω καλουμένῳ προσηύλει. τινὲς δὲ πολυβώτην τὸν πλούσιον. K

b. τῶν παίδων: ταῦτα ὁ Μίλων ἐρωτᾷ, εἶτα ὁ Βάττος ἐπάγει· ἁ Πολυβώτα. δύναται δὲ καὶ αὐτὸς λέγειν ὅλον τὸν στίχον, ἵν' ᾖ· τίς ἄρα σε, ὦ πολυβῶτα, ὦ πλούσιε, συνεκδο- UEAT

---

14 14. Hesych. ἄσκαλα· ἀκάθαρτα.

---

1 restitui quae supra leguntur. cod.: ἄσκ. π. τουτ. ἠμελ. ταύτην φ. τὴν αἰτ. ἐξ οὗ σπ. γέγ. τουτ. ἠμελ. πάντα δι' ἔρ., Ziegler: ἄσκ. π. τουτ. ἠμελ. πάντα δι' ἔρ. ταύτην φ. τὴν αἰτ. ἐξ οὗ σπ. γέγ. 4 ἐκλύεσθαι Gaisford: ἑλκύεσθαι codd. ἀπὸ σπόρου, ἤγουν ἀφ' οὗ ἔσπειρα, ἀτημέλητά εἰσι πάντα τὰ χωράφιά μου καὶ ἀσκάλιστα, οὐ T 10 καὶ τὰ πλησίον **UEA**: οὐδὲ τὰ πρὸ cett. ἀτημέλητα μένει **UEA**: εἰσιν ἐσπαρμένα ἀλλὰ ἄσπορα μένουσι cett. 12 τὸ δὲ ἄσκ. ἀπὸ τ. σκ. om. **UEA** γηπονικὸν **GPT** 15 ἀφθονίαν et ἄσκαλα **GPT** 16 διὰ seqq. om. **GPT**

χικόν. πολυβώτην δὲ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ πλεοναχῶς βωτεῖν· ὦ πολυβῶτα, πολλοὺς ἔχων βόας. οἱ δὲ ζητοῦσι τὸ Πολυβώτου πότερον θυγάτηρ ἢ θεράπαινα. καὶ μὴν ἔνιοι δὲ πολυβώτην προσηγόρευον τὴν πλουσίαν.

QPT c. ἁ Πολυβώτα: ἀπὸ τοῦ Βάττου ὁ λόγος. ἄδηλον δέ, πότερον θυγατέρα ἢ θεράπαιναν τοῦ Πολυβώτου ⟨λέγει⟩. ἡ τοῦ Πολυβώτου οὖν, φησί, λυμαίνεταί με, ἥτις πρώην θεριζόντων ἡμῶν παρ' Ἱπποκίωνι ηὔλει. 5

KL^g U^m E^g T 17 a. εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν: δοκεῖ καὶ τοῦτο παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ νοῦς· ἁμαρτωλόν σε ὄντα δικαίως μετῆλθε τὸ θεῖον περιπεπτωκότα οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς. 10

QPT b. εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν: τοῦτο παροιμία ἐστίν· [καὶ] εὗρε θεὸς τὸν αἴτιον καὶ [τὸ] ἔχεις ἅπερ ἐπεθύμεις.

K 18 a. ἡ καλαμαία: ταύτην οἱ μὲν γραῦν σέριφον, οἱ δὲ ἀρουραίαν ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ ἀκρὶς ⟨ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη⟩ καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως δ' ἐκ τούτου τὴν ἰσχνὴν καὶ διεφθινηκυῖαν ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν δρῶσαν, ἵν' ᾖ· ἀκρίς σοι ἀντὶ γυναικὸς χρηματισθήσεται, τουτέστι λυμανεῖται καθάπερ ⟨ἡ⟩ ἀκρὶς ἡ καλαμαία. 15 20

---

9 Hesych. ἀλιτρόν· ἁμαρτωλόν, ἄδικον. 15 Zenob. II 94: γραῦς σέριφος (ἔριφος V) Ἀπολλόδωρός (fgm. 198 Mueller *Fgm. hist. gr. I 463*) φησιν, ὅτι ἔστι τις παροιμιώδης λεγομένη σεριφία (ἔριφος V) γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπό τινων μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν γραῦν σέριφον (ἔριφον V) καλεῖσθαι ἢ γραῦν σερίφην (ἐρίφων V). λέγουσι δέ, ὅτι εἴ τινι ἐμβλέψειε ζῴῳ, κακόν τι ἐκείνῳ γίνεται. Hesych. γραῦς ἔριφος Suid. γραῦς σέριφος 16 Hesych. καλαμαία· εἶδος ἀκρίδος, ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι. id. μάντις

---

1 βωτεῖν Ahrens collatis Suida s. v. et Hesychio s. βοωτεῖν: πολυβωτεῖν codd. 3 μὴν ἔνιοι Ahrens: Πηνελόπη codd. δὲ post καὶ μὴν mirum 4 προσηγόρευον scripsi: -ευε UEA: -ευσε T: -εῦσθαι Ahrens 6 suppl. Call. 9 παροιμία pro δοκεῖ—παροιμιῶδες LUET 11 ἁμαρτωλῷ σοι ὄντι—περιῆλθε—περιπέπτωκας LUET 13 delevi, παροιμίαι εἰσί e coni. Call. 14 fort. ἄδικον 15 σέριφον scripsi e locis sim.: ἔριθον cod. 16 supplevi 20 ⟨ἡ⟩ ἀκρ. ἡ καλαμαία Ziegler: ἀκρ. τῇ καλαμαίᾳ cod.

b. *τὰν νύκτα: μάντις καλαμαία ἀντὶ τοῦ ἀρουραία. ἔστι* **UEA**
γὰρ ἀκρὶς λεγομένη μάντις ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη. ἴσως οὖν
Θεόκριτος ἰσχνὴν εἰπεῖν θέλων καὶ διεφθινηκυῖαν τοῦτό φησιν.

c. *μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία: τὸ* **GPT**
5 *καλαμαία ἀντὶ τοῦ ἀρουραία. ἔστι δὲ ἀκρὶς ἐν τῇ καλάμῃ γι-*
νομένη καὶ καλεῖται μάντις. νῦν οὖν τὴν ἰσχνήν φησι καὶ
διεφθινηκυῖαν ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν δρῶσαν.

d. *ἡ καλαμαία: ἡ ἐπὶ καλάμῃ ἑστῶσα καὶ γινομένη.* **K**

e. *Ἀρίσταρχος ἐν ὑπομνήσει Λυκούργου Αἰσχύλου* **KUEAGPT**
10 (Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *40*) *φησὶ τὴν ἀκρίδα ταύτην, εἴ τινι*
ἐμβλέψειε ζῴῳ, τούτῳ κακόν τι γίνεσθαι. f. *ἔστι δὲ χλωρὰ* **UEAGPT**
καὶ περιμήκεις τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοὺς
καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινοῦσα· οὐ γὰρ ὡς ἡ κοσκινόμαντις.

g. *τὴν νύκτα: ἡ μάντις ἡ καλαμαία κατὰ τὴν νύκτα* **UEAT**
15 *χροΐξεῖται καὶ πλησιάσει τῷ χρωτί, τοὶ καὶ σοῦ· ἀντὶ τοῦ·*
ἡ ἐοικυῖα τῇ καλαμαίᾳ μάντει συνευνασθήσεταί σοι. τινές
φασιν εἰκάσαι τὴν Βομβύκην τῇ ἀκρίδι ταύτῃ διὰ τὸ καὶ τὴν
ἀκρίδα μέλαιναν εἶναι καὶ αὐτὴν τὴν κόρην Σύραν.

h. *μάντις καλαμαία διὰ τὸ μὴ λευκὴν εἶναι ὡς οἱ*
20 *Σύροι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι.*

i. *μάντις τοι: σκώπτει τὴν ἐρωμένην τοῦ Βάττου καὶ*
ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἀκρὶς συγκοιμηθήσεταί σοι, ἥ ἐστιν ἰσχνὴ
καὶ λεπτὴ καὶ μέλαινα, λέγει ὅτι μάντις καλαμαία. τὴν ἀκρίδα
οὖν φησι καλαμαίαν, [ἢ] ὅτι ἐν καιρῷ καλάμης ἐσθίει τὸν

---

8 *διομένη* cod., correxi 9 *Ἀριστοφάνης* **K** verba *ἐν—φησὶ* omittens *Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου τὴν ἀ-κρίδα φησὶ ταύτην* **GPT** 10 *εἴ τινι ἐμβλέπει* (correxi e Zenobio) *ζῴῳ, τοῦτο κακὸν γίνεσθαι* **K**: *εἰ προβλέψει* (*προσβλέψει* Call.) *τι τῶν ζώων, τούτῳ* (*τοῦτο* **E**) *κακὸν γίνεται* **UEA**: *εἰ προβλέπει* (*ἀποβλέπει* **G**, *προβλέπεις* **T**) *τινὶ* (*τι* **P**) *τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακόν τι γίνεσθαι* cett. 12 *περιμήκης* **UEA** *μακροὺς* post *πόδας* addentes *ἔμπροσθεν* **GPT** 13 *οὐ γὰρ* seqq. om. **GP** 15 *πλησιάσοι* **UEA** *χροΐ* **T** 16 *μάντει* Duebner: *-τις* codd. 18 *αὐτὴν καὶ* codd., transposui; *ὡς* ante *Σύραν* suppleri vult Ahrens 21 *σκόπει—τῷ Βάττῳ* codd. nostri, corr. Tricl. 24 *ἢ* praeterm. Phav. Lex. s. *χροΐζεται*

στάχυν· τὴν αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι προμαντεύεται λιμὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ πρασίζουσα [οὖσα] οἷς ἂν ἐντρανίσῃ ζῴοις κακὸν προμηνύει.

UEAGPT 19 a. *τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος:* *τυφλὸν τὸν Πλοῦτόν φασιν, ἐπειδὴ τοὺς πλουτοῦντας ὁρῶμεν πηροῦσθαι* 5 *τὴν διάνοιαν. Δήμητρος δὲ καὶ Ἰασίωνος αὐτόν φασιν, ἐπεὶ τῇ τῶν καρπῶν εὐφορίᾳ ἰᾶται τὴν ἔνδειαν ἡμῶν.*

b. *ὑπὸ Διὸς δ' ἐπηρώθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης* (Plut. 87—91), *ἵνα μὴ βλέπων ἐπὶ τοὺς δικαίους μόνους ἔρχηται. οἱ δὲ τυφλὸν αὐτὸν διὰ τὸ ἄκριτον.* 10

UEA c. *τυφλὸς δ' οὐκ αὐτός:* *ὁ Δήμητρος καὶ Ἰασίωνος υἱός.*

K 20 a. *ὠφρόντιστος:* *ὁ μηδενὸς φροντίζων Ἔρως.*

b. *φησίν· ἔλπιζε καὶ σὺ περιπεσεῖν ἔρωτι[κῶς] καὶ μὴ μεγαλορρημόνει.*

21 a. *τὸ λᾷον:* *κατάτεμνε, θέριζε. λᾷον δὲ τὸ λήϊον* 15 *Δωρικῶς διὰ τοῦ ᾱ.*

$L^{g}U^{g}E^{g}$ b. *⟨καταβαλλε τὸ λᾷον:⟩ τὸ λήϊον τέμνε ἐκθερίζων.*

K 22/23 a. *καί τι κόρας:* *καί τι, φησί, μέλος ἀνάκρουσον καὶ ἀναφώνησον τῇ κόρῃ· οὕτω γὰρ ἥδιον ἐργάσῃ.*

$L^{g}U^{g}E^{g}$GPT b. *καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ:* *καί τι* 20 *φιλικὸν μέλος εἰς τὴν κόρην ἀνάκρουσον.*

P 24 a. *Μοῦσαι Πιερίδες, συναείσατε τὴν ῥαδινάν μοι:* *ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ Βάττος.*

K^{m} b. *ἀρχὴ ᾠδῆς βουκόλου.*

K c. *συναείσατε:* *σὺν ἐμοὶ ᾄσατε ἢ ἐπιπνεύσατε ᾆσαι.* 25

d. *ῥαδινήν:* *τὴν ἰσχνήν· ἀκρίδι γὰρ αὐτὴν παρέβαλεν ὁ Μίλων.*

$U^{g}E^{g}P^{g}$ e. *⟨ῥαδινάν:⟩ τρυφεράν.*

---

2 del. Toup 3 *ἐνατενίσῃ* Hemsterhuys alii 4 *τυφλὸς δ'* om. **UEA** 5 *ἐπεὶ οἱ πλουτοῦντες πηροῦνται* **GPT** 6 *Ἰασίωνος* Brubach.: *Ἰάσωνος* codd. fort. scholiasta ipse haec nomina confudit 7 *εὐφορίᾳ* **UEA**: *περιουσίᾳ* **GP**: *περιουσίᾳ ἢ εὐφορίᾳ* **T** 8 *ὑπὸ δὲ Διὸς αὐτὸν πηρωθῆναί φασιν ὡς καὶ Ἀρ.* **GP(T)** 11 *Ἰάσωνος* libri, corr. Adert 12 *ἔρως* **Apogr. Barb.**: *ἔρωτος* **K** 13 del. Wilamowitz 17 *τέμνων* codd., correxi

26/27 a. *Σύραν καλέοντι:* δηλονότι μέλαιναν πως **K**
τυγχάνουσαν τὴν χροιάν· τοιούτους γὰρ εἶναι τοὺς Σύρους
ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, μέλανας.

b. *Σύραν καλέοντί τυ πάντες:* διὰ τὸ ἥκιστα λευκὴν **GPT**
5 αὐτὴν εἶναι· οἱ γὰρ Σύροι μέλανες. *ἁλιόκαυστον* δὲ τὴν
ὑπὸ ἡλίου κεκαυμένην.

c. *μελίχλωρον:* οἷον μελίχρουν ἠρέμα καὶ οὐ λίαν μέ- **K**
λαιναν· οἱ μὲν ἄλλοι Σύραν, ἐγὼ δὲ μελίχλωρον ἀποκαλῶ.

d. *ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον:* οἱ μὲν ἄλλοι Σύραν **GPT**
10 αὐτὴν καλοῦσιν, ἐγὼ δὲ μελίχλωρον, οἷον μελίχρωτα ἠρέμα
καὶ οὐ λίαν μέλαιναν.

e. ⟨*μελίχλωρον:*⟩ μελίχρουν καὶ οὐ λίαν μέλαιναν. **L[g]U[g]E[g]**

28 a. *ἁ γραπτὰ ὑάκινθος:* τὴν γραπτὴν ὑάκινθόν φα- **KUEAT**
σιν ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος ἀναδοθῆναι· διά τοι τοῦτο
15 ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἶ αἴ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ
Αἴαντος. εἰς ὃ Εὐφορίων (fgm. 38 Scheidweiler *Diss. phil. Bonn. 1908, 40*) ἀπιδὼν εἶπε·

> ʽπορφυρέη ὑάκινθε, σὲ μὲν μία φῆμις ἀοιδῶν
> ʽΡοιτείῃς ἀμάθοισι δεδουπότος Αἰακίδαο
> 20 εἴαρος ἀντέλλειν γεγραμμένα κωκύουσαν.ʼ

b. ⟨*γραπτὰ*⟩ *ὑάκινθος:* διὰ τὸ ἐγγεγράφθαι τὸ αἶ αἴ. **UEAT**
εἶναι δὲ σύμβολον τῶν ἐπὶ τῷ Αἴαντι μυθολογουμένων· φῦναι
γὰρ ἐκ τοῦ αἵματός φασιν αὐτοῦ τὴν ὑάκινθον, ὅτε ἐμάνη
ἐπὶ Τροίᾳ περιπεσὼν τῷ ξίφει.

---

8 sch. Nic. Ther. 797

---

6 *ὑπὸ ἡλίου κεκαυμένον* **K**[m] **10** *μελανόχρωτα* codd., correxi **11** *μέλαιναν* **G**: *μέλαινα* **T**: *μέλανα* **P** **12** *μελίχρουν* sch. c: *μελάγχρουν* codd. **16** *ὃ Εὐφορίων* Toup: *τὸν Εὐφορίωνα* codd. **17** *ἀπιδὼν* **K**: *φείδων* cett. **18** *ὑάκινθος* **K** *σὲ* **K**: *σοι* cett. *φῆμις* Hemsterhuys *Lucian. I 240*: *φημὶ* **K**: *φάτις* cett. **19** *ῥοιτείῃς* Brubach.: *ῥοιτείην* **T**: *ῥοιτείοις* **UA**: *ῥυτοίοις* **E**: *ῥητίοις* **K** *Αἰακίδαο* **K**: *-δα* cett. **20** *ἀντέλλειν* **K**: *ἀνατέλλειν* cett. *γεγραμμένα* **K**: *-ω* cett. *κωκύουσα* **K**
21 suppl. Ahrens

GPT c. *καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος:* τὴν ὑάκινθόν φασιν ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος εἶναι τοῦ ἐν Τροίᾳ μανέντος· διά τοι τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένην αἶ αἴ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Αἴαντος. διὰ τοῦτο οὖν καὶ γραπτὴν αὐτὴν νῦν εἶπεν. 5

L[g] d. γραπτὴν λέγουσι τὴν ὑάκινθον, διότι ἐν τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ἐφονεύθη ὁ Αἴας, ἀνεδόθη βοτάνη καὶ εἶχε γραπτὸν τὸ αἶ αἴ.

G [e.] τὸν ὑάκινθον τὸ αἷμα τοῦ Αἴαντος ἔβαψε λευκὸν ὄντα.

E[g]A [f.] ἔσχον δὲ καὶ τοῦτο· ὅταν ἔμελλον πλεῖν οἱ Σαλαμίνιοι, 10 ἔγραφον τὴν ὑάκινθον ἐν τοῖς ἱστίοις εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Αἴαντος.

K 29a. *τὰ πρᾶτα λέγοντι:* ἐν τοῖς στεφάνοις τὸ ἴον καὶ τὴν ὑάκινθον.

UEAT b. *λέγοντι:* τὰ πρῶτα ὅμως λέγουσιν, οἷον πρωτολογοῦσιν, 15 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς ὑποκριταῖς πρωτολόγων.

K[g]L[g]U[g]E[g]GPT 30a. *ἁ αἶξ τὸν κύτισον:* ὁ κύτισος φυτόν, ὃ νεμόμεναι αἱ αἶγες γάλακτος πλήθουσιν.

K b. ἀπὸ κοινοῦ τὸ *διώκει*, ἐπιζητεῖ.

KL[g]U[g]E[g]GP 31a. *ἁ γέρανος:* ἀρχομένου γὰρ τοῦ σπόρου αἱ γέ- 20 ρανοι φαίνονται.

GP[g] b. *μεμάνημαι:* ἐρωτικῶς διάκειμαι.

K 32/33a. *αἴθε μοι ἦς:* εἴθε ἐκεκτήμην τὰ Κροίσου· ἀμφότεροι ἂν ἦμεν ὥσπερ χρυσοῖ τῇ Ἀρφοδίτῃ ἀνακείμενοι.

L[g]U[g]E[g]GP[g] b. *χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ:* ἤτοι στήλας ἡμῶν ἀμφοτέρων χρυσᾶς ἐποιήσαμεν ⟨ἂν⟩ 25 καὶ ἀνεθέμεθα τῇ Ἀφροδίτῃ.

17 sch. Nic. Ther. 617 sch. Bern. Verg. Buc. I 79: cytisum: herba est lacti⟨s⟩ habundantiam suggerens.

10 ἔσχον—τοῦτο om. E εἶχον A, correxi 15 λέγοντι· τὰ πρ. scripsi ex mente Ahrensii: λέγονται τὰ πρ. UEA: τὰ πρ. λέγοντι T 16 πρωτολόγων Piccolos: προλόγων codd. 20 τοῦ om. KGP 23 ἐκεκτήμην Apogr. Barb.: -οίμην K 24 περίχρυσοι caute Wilamowitz 26 ἡμῶν ἀμφοτέρων cod. Par. 2835 Gailio teste: ἡμῶν ἀμφοτέρας LUE: ἡμῖν ἀμφότεροι GP addidi

34/35 a. *τοὺς αὐλούς:* σὺ μὲν ἄν, φησίν, αὐλοὺς ἢ K
ῥόδον ἢ μῆλον εἶχες, ἐγὼ δὲ καλὸν εἶδος ὡς ἂν σχῆμα λαβὼν
ὀρχηστοῦ καὶ ὑπ' ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα.

b. ὀρχούμενον δ' ἐγὼ ἐν τῇ εἰκόνι ἐποίουν ἐμαυτὸν KUEAGPT
5 ἔχοντα Λακωνικὰ ὑποδήματα.

c. ἡ ἐμὴ στήλη ἐφαίνετο ἂν ἔχουσα σχῆμα ὀρχηστοῦ καὶ UEAGPT
ἐν τοῖς ποσὶ φοροῦσα ὑποδήματα ⟨Λακωνικά⟩.

d. *ἀμύκλαι* εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ Ἀμυκλαίου ⟨τινὸς⟩ $\mathrm{KU^{s}E^{s}G}$
τὸ πρῶτον εὑρόντος.

10 e. *σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν* GPT
ἀμύκλας: ἀμύκλαι εἰσὶ Λακωνικὰ ὑποδήματα.

36 a. *οἱ μὲν πόδες:* ὁ νοῦς· φημὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν K
τῆς εὐμορφίας τοὺς πόδας σου ὡς ἀστράγαλον γεγλύφθαι.
τοῦτο δὲ εἶπε, παρόσον οἱ ἀστράγαλοι ὀρθοί εἰσι καὶ λεπτοὶ
15 καὶ εὔρυθμοι.

b. *οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ:* οἱ μὲν πόδες σου UEAGPT
ἀστράγαλοί εἰσιν, οἷον εὔρυθμοι καὶ ὀρθοὶ καὶ λευκοὶ ὡς οἱ
ἀστράγαλοι τῶν κυβευόντων.

[c.] ⟨*ἀστράγαλοι:*⟩ οἱ ἀστέρος δίκην ἀγλαΐζοντες. $\mathrm{GP^{m}}$

20 37 a. *τρύχνος:* βοτάνη ἱκανῶς μαλακή. τάσσεται δὲ ἐπὶ K
τρυφερότητος.

b. *ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος:* εἶδος βοτάνης. τάσσεται δὲ UEAGPT
καὶ ἐπὶ τρυφερότητος· τρύχνος γὰρ λάχανον ἱκανῶς μαλακόν.

---

11 Hesych. *ἀμυκλαΐδες* Phot. *ἀμυκλᾷδες* Poll. VII 88
Suid. *ἀμύκλαι*

---

2 *εἶδος* scripsi: *ἄνθος* cod. 4 praem. *γράφεται καὶ σχῆμα δ' ἐγώ* **GPT** *ὀρχούμενον* Duebner: *-ος* codd. 7 add. Ahrens 8 *Ἀμυκλαίου* om. **K** addidi 9 *τὸ πρ. εὑρ.* **U**: *τοῦ πρ. εὑρ.* **E**(G): *τοῦ εὑρ. πρ.* **K** 12 *φημὶ* caute proposui: *οὐ* cod. 13 *ὡς* Ziegler: *εἰς* cod. 14 fort. *λευκοί*, v. sch. b 16 l. *ἀστρ. τευ* **UEA** 17 *καὶ ὀρθ.* **GPT**: *ἀντὶ τοῦ ὀρθ.* cett. *καὶ λ.* **UEA**: *ἢ λ.* cett. post *λευκοὶ* **G** inseruit sch. c 18 *τῶν κυβ.* om. **GPT** 20 *στρυχνός* cod., corr. Ziegler 22 l. *τρύχνα* **UEA**

UEAT c. εἰπεῖν: ἀντὶ τοῦ· ἀγνοῶ, εἰ μὴ ἄρα ἀμείλικτον αὐτὸν ἔχεις, ὡς μηδὲ εἰπεῖν τινα ἀξίως.

K 38—40 a. Βοῦκος: ὁ Βουκαῖος, ὄνομα κύριον· παρὰ δὲ Νικάνδρῳ (Ther. 5) ὁ βουκόλος. ὄντως δὴ καλὰς συντιθεὶς ἀοιδὰς ἐλάνθανες ἡμᾶς, ὦ Βουκαῖε· ὡς γὰρ ἄριστα τοῦ 5 κάλλους ἐστοχάσω τῆς ἐρωμένης. τὸ γὰρ ἁρμονίας τοῦτο σημαίνει, τῆς ἐρωμένης· τῆς ἡρμοσμένης, ὅ ἐστι φιλουμένης, οὗ τὸ ἐναντίον ἀνάρσιον.

UEAGPT b. ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει Βοῦκος ἀοιδάς: τοῦτο ὁ Μίλων εἰρωνευόμενος ἐν ἤθει φησί. συγκέκοφε δὲ 10 τὸ ὄνομα, τὸν Βουκαῖον Βοῦκον εἰπὼν ὑποκοριστικῶς.

K c. ὡς εὖ τὰν ἰδέαν: ταῦτα λέγων ὑβρίζει αὐτόν, ὡς φανερὸν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· οἴμοι τοῦ πώγωνος. γυμνότερον γὰρ αὐτὸν ἐλοιδόρησε, παρόσον ἐργάτης ὢν οὐ δεόντως ἐρᾷ. τοὺς δ' εὐήθεις σκώπτουσι μάλιστα ἐκ τῶν γενείων. 15

GPT d. ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν: καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν· ὡς εὖ τὸ τῆς ἁρμονίας εἶδος ἐρρύθμισεν ὁ βουκαῖος.

L[g]U[g]E[g]G P[g] [e.] ἱκανῶς τὴν τραγῳδίαν ἐποίησε καὶ ἀρίστως αὐτὴν ἥρμοσεν. 20

UEAPT[1.2] f. τῶ πώγωνος: τὸ τῆς εἰρωνείας ἐξέφηνεν ὁ Μίλων καταγελῶν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐρωτικὸν ᾄδει ἐργάτης ὤν.

UEAPT 41/42 a. θᾶσαι δή: ὁ λόγος ἐκ τοῦ βουκαίου. δυνατὸν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ταῦτα λέγειν.

G [b.] θᾶσαι δή: καὶ ἄκουσον. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα αἴσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως. 25

---

1 ἀμείλικτον Duebner: ἀμίληκτον Call.: ἀμίλητον T: ἀμίμητον cett. 9 l. ἄμμι UEA 10 τὸ δὲ βουκαῖος ὑποκ. ὁ βοῦκος, συγκ. τὸ ὄνομα UEA 12 ἑαυτόν cod. 20 συνήρμοσε G L add. ἢ ἄριστα τοῦ κάλλους ἐστοχάσατο τῆς ἐρωμένης e scholio a 22 ὅτι PT[2] 23 l. om. UEPT δυνατὸν δὲ λέγειν ταῦτα καὶ τὸν βουκαῖον ceteris omissis PT 25 ἄκουσον P[g]

c. ὁ δὲ *Λιτυέρσας* ἦν *Μίδου* νόθος παῖς, γεωργὸς δὲ ὢν **UEA**
τοὺς παριόντας θερίζειν ἠνάγκαζε καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν συν-
απέτεμε τοῖς δράγμασιν αὐτῶν τὰς κεφαλάς. ὃν ὁ Ἡρακλῆς
ὕστερον ἔκτεινε. d. τοῦτον δέ φησιν Ἀπολλόδωρος (fgm. 37 **UEAT**
5 Mueller *Fgm. hist. gr. I 434*) ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν λέγων
οὕτω· 'καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴουλος,
ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν
ᾠδὴ Λιτυέρσας.'

e. θέασαι, φησί, καὶ ταύτην μου τὴν τραγῳδίαν, ἣν **UEAGPT**
10 περὶ τοῦ Λιτυέρσου μέλλω ᾆσαι. οὗτος δὲ ὁ Λιτυέρσης οἰκῶν
Κελαινὰς τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας τῶν ξένων εὐωχῶν
ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἑσπέρας ἀποκόπτων τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν
ᾖδεν. Ἡρακλῆς δὲ ἀναιρήσας αὐτὸν κατὰ τὸν Μαίανδρον
15 ποταμὸν ἔρριψεν, ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν
ᾄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες ὡς ἄριστον θεριστήν.

f. εἶτα ἑξῆς ᾄδων ὁ Βάττος τὴν τοῦ Λιτυέρσου ᾠδήν **UEAT**
φησι· 'Δάματερ πολύκαρπε.'

g. Δάματερ πολύκαρπε: αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ Λιτυέρσου **PT**
20 ᾠδή, τὸ Δάματερ πολύκαρπε.

44a. σφίγγετ' ἀμαλοδέται: ἀπέστρεψε τὸν λόγον ᾄσας. **K**
ἀμαλοδέται δὲ οἱ τὰς ἀμάλας συνδέοντες. ἀμάλη δὲ συν-

---

1 Sosithei fgm. 2 Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *821 sqq.* 6 Eust. 1164, 10: **πολλαὶ ᾠδαὶ ἦσαν, οἷον ἴουλος ἡ τῶν ταλασιουργῶν ἢ ἐριουργῶν καὶ λιτυέρσης ἡ τῶν θεριστῶν, ὡς ἔστι καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ εὑρεῖν.** 10 Hesych. Phot. Suid. *Λιτ.* 22 Hesych. Suid. *ἀμαλλοδ.* sch. B Σ 553 Apoll. Lex. Hom. 29, 4 Bekk. Eust. 1162, 25 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Etym. 13, 8*) Et. M. 76, 44

---

1 *Λιτυέρσας* passim scripsi: *Λυτι-* codd. *ἦν Μίδου* Adert: *κώμιδος* codd. 2 *παριόντας* Duebner: *παρόντας* codd. 9 *μου* om. **GPT** *ἣν περὶ τοῦ Λ.* **UEA**: *τοῦ Λ. ἣν* cett. 10 *ᾤκει* **G(P)T** 11 post *Φρυγίας* add. *υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ Μίδου, γεωργὸς δὲ ὤν* **GPT** e sch. c 12 *ἀποτέμνων* **GPT** 14 *Ἡρ. δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μ. ποταμόν* **GPT** 16 in fine add. *τοῦτον δὲ καὶ Ἀπολλόδωρός φησι* **GP** e sch. d 22 *δὲ* scripsi: *ὡς* cod. ⟨*ἀμαλοδετῆρες*⟩ post *ὡς* add. Ziegler

ἕστηκεν ἐκ δραγμάτων ρ' ἢ καὶ σ', δράγματα δέ εἰσιν ὅσα ὁ θερίζων λαμβάνει ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρί, παρὰ τὸ δράττειν.

UEAGPT b. σφίγγετ' ἀμαλοδέται· ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἑπομένους καὶ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντας. δράγματα δέ ἐστι τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστεράν· ἔνθεν καὶ 5 δραχμή, ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι.

U[s] c. ἀμαλοδέτης ὁ τὰς ἀμάλας δεσμῶν ἤγουν τὰ κοινῶς δεμάτια.

K 45a. σύκινοι: παρειμένοι, ἀσθενεῖς· τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον τῆς συκῆς, ἄγονον ὡς ἐντεριώνην ἔχον. 10

UEA b. σύκινοι ἄνδρες: ἀσθενεῖς, ἀχρεῖοι ὡς καὶ τὸ τῆς συκῆς ξύλον.

GPT c. μή παριών τις εἴποι· σύκινοι ἄνδρες: σύκινοι οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ συκίνη ἐπικουρία ἡ ἀσθενής. 15

P d. ἀπώλετο χοὗτος ὁ μισθός: ἤγουν, δι' ὃν νῦν ἐργάζονται.

L[s]U[s]E[s] e. <ὁ μισθός:> ὁ δοθησόμενος ὑμῖν.

K 46/47a. ἁ τομά: φησὶ δεῖν ἀπεστραμμένην τοῦ ἀνέμου κεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ μὴ διατινάσσεσθαι καὶ ἐπὶ πλέον αὔξεσθαι· 20 οὕτω γὰρ ἂν λιπαρὸς διαμένοι ὁ καρπός.

UEAGPT b. ἁ τομά: παρατετηρημένως λέγει τοὺς τὰς ἀμάλας θημονοθετοῦντας οὕτω τιθέναι ὥστε τοὺς στάχυας ἐμπνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ζεφύρου ἢ βορέου· τὸν γὰρ κόκκον ἐνδοτέρω ὄντα οὕτω συμβαίνει πιαίνεσθαι ἐμπνεόμενον. 25

---

1 Hesych. δράγμα· ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. id. δράγματα sch. VII 157b cum loc. sim. Eust. 832, 15; 1162, 24; 136, 10; 421, 26 Et. M. 613, 16 (cf. Gen.) Et. Gud. 151, 58 Sturz 9 Hesych. Phot. Suid. σύκινον sch. Ar. Plut. 946 Et. M. 733, 11 15 Macar. VII 82

---

3 σφίγγετ' om. UEA 5 τὰ om. UEA 6 ἡ δραχμὴ U(E)A 15 verba ὅθεν — ἀσθενής a PT omissa in G post ἀχρεῖοι leguntur; transposui Callierge praeeunte 16 δι' ὃν Ahrens: διὸ cod. 19 ἀπεστερημένον (sic) cod., corr. Wilamowitz 23 θημοθετοῦντας UEA 25 συμβαίνει om. UEA

c. *κόρθυνος*: τοῦ ἐκ τῶν ἀμαλῶν συγκειμένου θημῶνος. PT

d. *τᾶς κόρθυνος*: τοῦ σωροῦ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ τὰ UEAGPT δράγματα δεθῇ, τοὺς στάχυας σωρεύουσι πρὸς ἀλλήλους νενευκότας, τὰ δὲ κῶλα αὐτῶν, ἅ τινες αὐλοὺς καλοῦσιν, ἔξω
5 τετραμμένα ἐῶσιν, ὅπως διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σῖτος ῥιπιζόμενος συμπίπτῃ τε καὶ ἄβροχος καὶ ἄσηπτος διαμείνῃ.

e. *ἢ ζέφυρον*: ἡ σύνταξις οὕτως· ἡ τομὴ ὑμῖν τῆς κόρ- G θυος βλεπέτω ἐς βορέαν ἄνεμον ἢ ἐς ζέφυρον.

48—51 a. *σῖτον ἀλοιῶντας*: ἑτέρα παραίνεσις· δεῖ KUEAGPT
10 τοὺς μὲν ἀλοῶντας μεσημβρίας ἀλοᾶν διὰ τὸ ἐπιτήδειον εἶναι τὸν καιρόν· τοὺς δὲ ἀμῶντας ἄρτι λευκαινομένης τῆς ἠοῦς ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ, λήγειν δὲ ἐπισκιαζομένης ἤδη τῆς γῆς ἐκκλίνοντας τὸ καῦμα, τουτέστι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμοῦντας.

15 b. *τὸ μεσημβρινόν*: ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν μεσημβρίᾳ καθεύ- UEAGPT δειν ἀλλ' ἐνεργεῖν. ἐπιτήδειος γάρ ἐστιν ὁ καιρὸς πρὸς τὸ ἀλοᾶν· φρύγοντος γὰρ τοῦ ἡλίου τὴν καλάμην τὸ ἄχυρον συμβαίνει λεπτότερον γίνεσθαι.

c. οἱ ἐν ἅλωνι συντρίβοντες τὸν σῖτον φεύγουσι τὸν L[g]U[g]E[g]
20 ὕπνον.

d. *καλάμη* τὸ κατωτέρω τοῦ στάχυος, ὅσον τε σὺν τῷ GPT στάχυϊ τέμνεται καὶ ὅσον ἐν τῇ γῇ ἄτμητον ἀπολιμπάνεται.

e. *ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας*: οὐκ ἀσκόπως· ὁ γὰρ κορυ- K δαλλὸς περὶ τὸ λυκόφως ἐξέρχεται εἰς τὰς νομάς, ὅτε καὶ τοῖς
25 θερισταῖς προϊέναι συμβουλεύει. τότε συμβαίνει τοὺς ἀστάχυας ἀπὸ τῆς δρόσου τηρεῖσθαι.

---

2 τῆς (sic) σωροῦ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ UEA: κόρθυν τὸν σωρὸν λέγει. ὅταν δὲ cett. 3 νενευκ. UEA: ἔσωθεν GP: νενευκ. ἔσωθεν T 5 τετραμμένα Ahrens: τετραμμένους UEA: ἐστραμμένα cett. ἐῶσιν om. UEA 6 συμπίπτηται (emend. Wilamowitz) UEA: πιαίνηται cett. καὶ ἄβροχος seqq. om. GP 7 ἡμῖν cod. 9 ἑτ. παρ. om. UEAGPT 10 μὲν om. K διὰ—καιρόν om. GPT 12 ἐπισκιαζούσης K 13 ἐλιννύειν δὲ τὸ καῦμα GPT ἠρεμοῦντας scripsi: ἠρεμεῖν codd. 15 ἀντὶ —ἐνεργεῖν om. GPT 16 ἐπιτηδειότατος—ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς —φλέγοντος γ. τ. ἡλίου τηνικαῦτα τὴν κ. GPT

UEA f. *κορυδαλλῷ:* ὁ γὰρ κορυδαλλὸς κατὰ τὸ ἀμφίλυκον ἵπταται ἐπὶ τὰς νομάς.

KUEAGPT g. ὁ κορυδαλλὸς καὶ πρῶτος τῶν ὀρνέων εἰς τὰς νομὰς ἔρχεται καὶ τελευταῖος ἐπὶ κοίτην ἔπεισιν.

L[g]U[g]E[g] h. ⟨*καὶ λήγειν εὕδοντος:*⟩ εὕδοντος τοῦ κορυδαλλοῦ 5 ἀναπαύσασθαι.

K 52/53 a. *εὐκτός:* ζηλώσατε, φησίν, ὦ γεωργοί, τὸν τοῦ βατράχου βίον καὶ ἀφθονίαν ἑαυτοῖς καρπῶν περιποιήσασθε, ὅσην ἔχει ἐκεῖνος ἀφθονίαν τῶν ὑδάτων.

UEAGPT b. *εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος:* μακάριος. 10 ἐπισκώπτει δὲ τὸν ἐργοδότην ὡς μὴ παρεχόμενον αὐτάρκη.

K 54/55 a. *κάλλιον ὠπιμελητά:* πρὸς τὸν Βουκαῖον ταῦτά φησιν ὅτι, ὦ πλούσιε καὶ φιλάργυρε, καλὸν ἂν εἴη συνήθη ἐργάτην σε ὄντα καὶ γεωργὸν φακὸν ἕψειν καὶ τούτῳ τρέφεσθαι, μὴ τρίβειν δὲ κύμινον, ὃ δεῖγμα τρυφῆς ἐστι, μή- 15 πως δι' ἀπειρίαν τὴν χεῖρα πληγῇς.

UEAT b. *ὠπιμελητά:* ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν ὀλίγην τροφὴν αὐτοῖς παρεχόμενον.

GPT c. *κάλλιον ὦ 'πιμελητά:* τὸ ὦ 'πιμελητὰ ἀντὶ τοῦ ὦ ἐργοδότα, ὃν δὴ ἐργοδότην φιλάργυρόν φησι. 20

KUEAGPT d. *καταπρίων τὸ κύμινον:* τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν — ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας —, καθὸ εἰώθασι τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας λέγειν.

---

22 Arist. Eth. Nic. 4, 3, 1121 b 21 Poll. III 115 sch. Ar. Vesp. 1348

---

2 ἐπὶ τὰς νομάς Piccolos: ἐπὶ νομῇ Duebner: ἐν νομῇ Adert: ἐν διανομῇ codd. 3 τῶν ὀρνέων om. K εἰς K: ἐπὶ cett. 4 ἔρχ. K: καθίπταται UEA: ἀφικνεῖται cett. ἐπὶ κοίτην ἔπεισιν K: εἰσέρχεται εἰς τὴν κοίτην UEA: ὑποστρέφει cett. 7 γεωργοί—ἀφθονίαν—καρπῶν K rescr.: γεωπόνοι—ἄφθονον—καρπὸν apographa 10 l. ὁ τῷ β. UEA 11 αὔταρκες ποτὸν παρεχ. GPT 12 βουκαῖον tacite Ziegler: βουκόλον cod. 14 τούτῳ τρέφεσθαι Ahrens (ap. Ziegl.): τοῦτον τρίψασθαι cod. 19 τὸ ἐπιμ. codd., corr. Ahrens 21 l.: καταπρίων K: τὸ κύμινον UEA, omisso lemmate GPT exhibent: τὸ δὲ τὸν φακὸν ἑψεῖν παρ' ὑπόνοιαν κτλ. 22 lac. post κρέας indicari Ziegler vult καθὸ seqq. desunt in GP καθὰ εἰώθαμεν—καλεῖν UEAT

56—58 a. *ταῦτα χρή*: ὁ λόγος ἐκ τοῦ Μίλωνος, τινὲς **K**
δέ φασιν ὑπὸ τοῦ Βουκαίου λέγεσθαι τοὺς στίχους. ἔδει σε,
φησίν, ὦ Βουκαῖε, μνημονεύοντα τοῦ θείου Λιτυέρσου ἐπ'
ἔργον τὸν νοῦν ἔχειν καὶ μὴ πρὸς ἔρωτα.

5 b. *μοχθεῦντας*: ἤγουν ἐνδέχεται τοὺς θερίζοντας τοῦ **UEAT**
θερισμοῦ φροντίζειν καὶ μὴ τοῦ ἔρωτος. ὁ λόγος ἐκ τοῦ Μί-
λωνος, οἱ δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦτα συνάπτουσι.

c. *ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ*: τινὲς ἐκ τοῦ Μί- **GPT**
λωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ *ἦ καλὰς ἄμμε*
10 *ποῶν ἐλελήθει βοῦκος ἀοιδὰς* (v. 38) μέχρι τέλους τοῦ
εἰδυλλίου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ Μίλωνός ἐστιν ὁ
λόγος τὸ *ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν* μέχρις *ὤμοι τῶ πώγωνος,
ὃν ἁλιθίως ἀνέφυσα* (v. 40)· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤγουν τὸ
θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα ⟨*τὰ*⟩ *τῶ θείω Λυτιέρσα* (v. 41),
15 λέγουσι λέγειν τὸν Βάττον μέχρι τοῦ *μή τι τάμῃς τὴν χεῖρα
καταπρίων τὸ κύμινον* (v. 55)· τὸ δὲ ἑξῆς ὡς ἀπὸ τοῦ
Μίλωνος, ἤγουν τὸ *ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας* καὶ τοὺς μετὰ
ταῦτα δύο στίχους.

d. φιλέργῳ, φησίν, ἀνδρὶ ταῦτα πρεπωδέστατον λέγειν. **K**
20 τὸν δὲ σὸν ἔρωτα, ὦ Βουκαῖε, διηγοῦ σῇ μητρὶ ἐν τῷ θαλάμῳ
ἀντ' ἄλλου σπουδαίου.

e. *λιμηρὸν ἔρωτα*: πτωχόν. περὶ τοῦ ἔρωτός σου, ὦ **KGPT**
Βουκαῖε, καθῆκόν ἐστι τῇ μητρί σου λέγειν ἐν κοίτῃ κατὰ τὸν
ὄρθρον κειμένῃ ἢ ἀνισταμένῃ ὄρθρον, μὴ νῦν ἐμοί.

---

2 *βουκόλου* cod., correxi 4 *ἔρωτα* tacite Ziegler: *ἔρωτας* cod. 12 *ποιῶν* **GP** 14 suppl. Call. 19 *πρεπωδέστατα* Ziegler 22 *πτωχόν* hoc loco om. **GPT** addentes in fine *τὸ δὲ λιμηρὸν ἀντὶ τοῦ πτωχόν* *τοὺς ἔρωτας* **K** 23 *Βουκαῖε* **K**: *Βάττε* cett. *προσῆκον* **GPT** *κατὰ—κειμένῃ* om. **K**

XI. *Κύκλωψ*

LUEAP [*Ἐκ παιγνίων λάμβανε διδασκαλίαν*
λόγον στορεστὴν τυγχάνειν παθημάτων.]

LUEAT a. *Ὑπόκειται Πολύφημος ὁ Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ παρηγορῶν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς.* 5

KLU EAT b. *προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος Νικίᾳ τινὶ ἰατρῷ Μιλησίῳ τὸ γένος, οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον*

KLUE AGPT c. [*ὑπὸ*] *πρὸς Θεοκρίτου Κύκλωπα, οὗ ἡ ἀρχή·*

'ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ Ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τὸ πρὶν ἀμούσους.' 10

ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα ὁ αὐτός. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Ἐρασιστράτου τοῦ Ἰουλιήτου, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

GPT d. *ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν ἑαυτοῦ τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος* 15

---

9 Plut. Quaest. conv. I 5, 1, 622 c

Tit.: *K.* arg. c, XIII a: *K. καὶ Γαλάτεια* **KLUET**: *K. ἢ Γ.* **GP**: om. **A** **4** *Πολ. ὁ Κύκλ.* Valckenaer: *ὁ Πολ. Κύκλ.* **LUEA**: *ὁ Κύκλ.* **T** verba *ἐρῶν—καὶ* eici vult Ahrens **5** *παρηγορῶν* recepi Ahrensio auctore ex arg. d: *ποιῶν* codd: *ποιμαίνων* Meineke **6** *δὲ ὁ* om. **K** **7** *τὸ γένος οὗ καὶ* om. **LUEAT** *ποίημά τι* **K** *φέρεται—Κύκλωπα* om. **K** **8** *ὑπὸ Θ. πρὸς* codd., corr. Meineke **9** *γὰρ* post *ἦν* add. omnes praeter **K** *Θεόκριτος* Ad. Th. Arm. Fritzsche *De poet. gr. buc., Diss. phil. Giss. 1844, 4,* *καὶ* pro *οἱ* Bentley *Opusc. phil. 470* **10** *πολλοὺς ποιητὰς* **K**, *πολλάκι ποιητὰς* Call. *τὸ* Dilthey *Coni. crit. in Anth. gr., Ind. schol. Gott. 1891/92, 14*: *τοὺς* codd. **11** *ἔγραψε* **K**: *γέγραφε* cett. *καὶ* om. **K** *ἐπιγράμματα* **KE**: *ἐπιγραμμάτιον* cett. *ὁ αὐτός* Buecheler *Rhein. Mus. N. F. 39, 1884, 275*: *ἑαυτοῦ* **K**: *ἐπ' αὐτοῦ* Gercke *ib. 42, 1887, 602*: om. cett. una cum verbis *γέγ. δὲ συμφ.* **12** *τοῦ Ἰουλιήτου* Buecheler: *τοῦ ποιητοῦ* **K**: *ἰατροῦ Μιλησίου* cett. *ἢ* ante *ὥς* add. **K** *ὁ Ἐφ.* om. **K** **13** *ἀγρῶν* **K** *ἀναγραφῇ* **K**: *ἀνατροφῇ* cett.

ἰατρῷ Νικίᾳ Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν Ἐρασιστράτου ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ. μέμνηται δὲ τοῦ Νικίου καὶ ἀλλαχοῦ (XIII 2; XXVIII) ὁ Θεόκριτος.

1—3 a. οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα: οὐκ ἔστι ⟨πρὸς⟩ τὰ τοῦ **K**
5 ἔρωτος ἄλγη οὔτε ἔγχριστον φάρμακον οὔτε ἐπίπαστον εἰ μὴ αἱ Μοῦσαι. ταύταις καὶ ὁ Κύκλωψ τὸν εἰς τὴν Γαλάτειαν ἔρωτα παρηγόρει.

b. οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι εἰ μὴ **L^r UEAGPT** ἡ παιδεία καὶ αἱ Μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ Κύκλωψ πρὸς δι-
10 αγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς Γαλατείας ἐχρῆτο. καὶ Φιλόξενος (fgm. 7 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 611*) τὸν Κύκλωπα ποιεῖ παραμυθούμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν, ὅπως ἀπαγγείλωσιν αὐτῇ, ὅτι ταῖς Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖται. καὶ Καλλίμαχος (Epigr. 46, 1. 3 = Anth.
15 Pal. XII 150, 1. 3)·

> 'ὡς ἀγαθὸς Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἀοιδάν,
> αἱ Μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατίσχανον.'

3/4 a. τὸ διὰ μούσης καὶ ᾠδῶν ἄγειν τὸν ἔρωτα κοῦφόν **L^r U^r EAP** τέ ἐστι καὶ ἡδύ· τὸ δὲ περιγενέσθαι σοφίας οὐ ῥᾴδιον.

20 b. κοῦφον δέ τι: τὸ κατὰ φιλοσοφίαν ἐρᾶν κουφό- **KUEAGPT** τητα παρέχει τῷ πάθει.

c. ἤγουν· ⟨οὐ⟩ συντόμως γίνεται ἡ σοφία καὶ [σύν- **UEAGPT** τομον] τὸ μουσικὸν εἶναί τινα.

d. εὑρεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον: τὴν σοφίαν λέγει, ὅτι οὐκ **KUEAGPT**
25 ἔστιν εὐχερὲς περιγενέσθαι παιδείας.

---

4 supplevi 5 ἔγχριστον φάρμακον — ἐπίπαστον scripsi: -ῳ -ῳ -ῳ cod. Ziegler lacunam post ἐπιπάστῳ indicare maluit 13 αὐτῇ Reiske: αὐτῷ **UEA**: αὐτοῦ **L**: αὐτὸν cett. 14 ἀνακεῖται **GP** 16 ἀγαθὰν—ἐπαοιδὰν Anth. 17 κατίσχανον Brub.: κατίχανον codd. Theocr.: κατισχναίνοντι Anth. 20 ἐρᾶν **K**: τῷ ἔρωτι cett. κουφότητα Duebner: κουφότατον codd. 21 τὸ πάθος Call. 22 addidi, cf. sch. d ⟨περι⟩γίνεται scil. τοῦ πάθους Ahrens del. Ahrens 24 φιλοσοφίαν **T** 25 εὐχερῶς **K** περιγενέσθαι **KT**: περιγίνεσθαι cett. παιδείας **K**: σοφίας **UEAGP**: φιλοσοφίας **T**

U^r e. εὔκολόν ἐστι, φησί, τὸ δι' ᾠδῆς θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα· εὑρεῖν ⟨δέ⟩ τινα ἔχοντα μοῦσαν καὶ ᾠδήν, ἤγουν σοφίαν, ⟨οὐ⟩ ῥᾴδιον.

L^g U^g E^g P^m f. χωρὶς παιδείας οὐ κατορθοῦται.

K 7 a. οὕτω γοῦν ῥάϊστα: τοῦτον, φησί, τὸν τρόπον καὶ ὁ παρ' ἡμῖν Κύκλωψ καθ' ἑαυτὸν ᾄδων ἐπεκουφίζετο πολὺ τοῦ ἔρωτος τῆς Γαλατείας. 5

UEAGPT b. οὕτω γοῦν ῥάϊστα: ῥᾷον γὰρ διῆγε καὶ ὁ παρ' ἡμῖν Κύκλωψ διὰ τῶν ᾠδῶν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς Σικελίας φέρει, καθὸ καὶ Συρακούσιός ἐστι. δοκεῖ δέ τισιν, ὅτι καὶ ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως περὶ Σικελίαν που γέγονε. 10

K^g c. ⟨διᾶγ':⟩ ἔφερε καὶ ὑπέμεινε.

K 10/11 a. ἤρατο δ' οὐ μάλοις: οὐκ ἤρατο ὥστε μῆλα διδόναι ἢ ῥόδα ἢ ἕτερόν τι εἰς τὸ καλλωπίζειν, ἀλλὰ μανίαις εἰς ἔκστασιν φερούσαις. 15

KUEAGPT b. ἤρατο δ' οὐ μάλοις: ἠράσθη δὲ οὐκ ἐλαφρῶς καὶ [τῶν] κατὰ μέρος αὐτῆς, ⟨οὔτε κικίννων⟩ οὔτε ῥόδων οὔτε μήλων· μήλων μὲν τῶν ἐπὶ τῆς ὄψεως, ῥόδων δὲ τῆς γυναικείας ἥβης, ὅτι τὸ γυναικεῖον μόριον καὶ ῥόδον καὶ ῥοδωνιάν φασιν, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει (fgm. 109 Kock *Com. att. fgm. I 48*)· 20

K c. 'ὥς γ' ἐσθίων τοῖς σιτίοισιν ἥδομαι,
ἅπαντα δ' εἶναί ⟨μοι⟩ δοκεῖ ῥοδωνιά
καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια'·

---

19 Hesych. ῥόδον. ῥοδωνιά

---

2 supplevi 5 ῥάϊστα Ziegler: οὐκέστι cod. 6 ἐπεκούφιζε cod., mutavi 8 ῥᾷον scripsi Ahrensio auctore: ῥᾴδιον codd. 16 l. et δὲ om. **K** τῶν ante κατὰ delevi, τῶν ante ἐπὶ deest in **UEAGPT** 17 supplevi 19 **K** verba ὅτι – φασιν una cum verbis Κρατῖνος et Νεμέσιον (sic) et καὶ ῥοδιὰν καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σίσυμβρα (sic) e scholiis b et c iteratis ante sch. a praebet, unde huc traxi ὅτι τὸ γυν. μόρ. καὶ ῥόδον καὶ ῥοδιάν φησι (corr. Ziegler) **K**: παρόσον καὶ ῥοδωνιὰν αὐτὴν ἐσθ' ὅτε λέγει (λέγουσιν Hemsterhuys) cett. 21 ὥς γ' scripsi: ὡς γοῦν **K**: ὥστ' οὖν **Apogr. Barb.** σιτίοισιν Meineke *Fgm. com. gr. II 83*: σιτίοις cod. 22 μοι, quod Heinsius (354) supplevit, fuisse videtur in libro, ubi nunc legi nihil potest

d. *κικίννων δὲ τῆς κόμης, ὡς καὶ ὁ κωμικός* (Ar. fgm. 218 **KUEA**
ib. I 447)·

'*λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς*
χρυσοῦς ἔχων κικίννους'.

5 e. *ἀλλ' ὀρθαῖς: ὀρθὸν πρᾶγμα τὸ ἀληθές φησι· γενι-* **K**
κῶς. ὡς γὰρ ἠράσθη εἰς ἄκρον μανίας ἐληλακώς, οὐ κατὰ
μέρος, φησίν, ἤρατο ⟨*τῶν*⟩ *περὶ τὸ πρόσωπον καλῶν μήλων,*
ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ῥόδου· οὕτω γὰρ καλεῖται τὸ μόριον τῆς γυ-
ναικός.

10 f. *ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις: ἤγουν εἰς ἄκρον μανίας* $L^gU^gE^gQP^m$
[*ἐνόμιζε*], *τουτέστι γενικῶς ἐπεμάνη αὐτῆς. ἢ* ⟨*ὀρθαῖς:*⟩
τεταμέναις ἰσχυραῖς.

12. *αὐταί: ἀντὶ τοῦ μόναι. Ὅμηρος* (Θ 99)· '*Τυδείδης* **K**
δ' αὐτός περ ἐών' ἀντὶ τοῦ αὐτόματος καὶ μόνος. Καλλίμαχος
15 (H. Apoll. 6)· '*αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνασθε θυράων.*'

14. *αὐτοῦ: αὐτόθεν ἐκ τοῦ αἰγιαλοῦ καταλειπόμενος καὶ*
τὴν Γαλάτειαν ἀείδων κατετήκετο μὲν τῷ ἔρωτι, παρεμυθεῖτο
δὲ τῇ ᾠδῇ.

17. ⟨*φάρμακον:*⟩ *τὴν διὰ τῆς ᾠδῆς παραμυθίαν λέγει.* $L^gU^gE^gP^m$

20 20. *πακτᾶς: ἤγουν τυροῦ πεπηγότος· ὃ οἱ Ἀττικοὶ τρο-* **UEAPT**
φαλίδα καλοῦσι.

21 a. *μόσχω γαυροτέρα: γαυροτέρα τοῦ μόσχου, ἢ* $L^gU^gE^gQP^m$
σκιρτῶσα καὶ ἀγαλλομένη πλέον μόσχου ἢ λαγνοτέρα τούτου.

---

1 *κικκιν-* utroque loco codd., corr. Duebner *κικκίνοις ταῖς κόμαις* **UEA** 3 *λεῖος* Wilamowitz ex Athen. VII 299 b: *λέγει* **K**: *κέχρηται* cett. 7 *ἤρατο—μήλων* (*μῆλον* typothetae deberi videtur) Ahrens (ap. Ziegl.): *κρατεῖ—μελῶν* cod. supplevi 10 *μανίας* scripsi: *καρδίας* codd.: ⟨*ἐκ*⟩ *καρδίας* Ahrens 11 *ἐνόμιζε* glossam esse ad *ἀγεῖτο* pertinentem et ultimis verbis veram lectionem *ὀρθαῖς* explicari Duebner vidit ἢ seqq. post *ἐνόμιζε* leguntur in codd., transp. Wilamowitz *τεταμένως ἰσχυρῶς* **GP** 15 *ἀνακλίνεσθε πυλάων* Callim. 16 *καταλειπόμενος—ἀείδων* Ahrens (ap. Ziegl.): *καταλαμπόμενος—ἰδὼν* cod. 20 *τροφ.* Call.: *προφ.* codd. 22 *γαυρ. τοῦ μόσχου* et *ἢ λαγν. τούτου* om. **LUEP** *ἤγουν σκιρτ.* **LUE**

K b. *φιαρωτέρα*: λαμπροτέρα, καθαρωτέρα· φιαρὸν γὰρ
τὸ λαμπρόν.

c. *φιαρωτέρα* — γράφεται *σφριγανωτέρα* — ⟨*ὄμφα-
κος ὠμᾶς*⟩, ὅ ἐστι νέας παρθένου· ὄμφαξι γὰρ ἀπεικάζουσι
τὴν ὥραν. 5

L[g]U[g]E[g]A d. *φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς*: φιαρὸν τὸ εὐσθενές·
ἤγουν λαμπροτέρα ἢ στρυφνοτέρα.

UEAGPT 24. *λύκον πολιὸν* ἀντὶ τοῦ λευκόν. οἱ γὰρ λύκοι
αἰθαλώδεις τὴν χροιάν· ἐπεὶ οὖν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ εἰσι
τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς τοὺς λύκους λευκούς. ἢ πο- 10
λιοὺς ἀντὶ τοῦ παλαιούς.

K 28. *οὐδ' ἔτι πα νῦν*: οὐ δύναμαι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου
τοῦ χρόνου, καθ' ὃν εἶδόν σε, οὔτε μετὰ τοῦτο οὔτε μέχρι
τοῦ νῦν.

KL[g]U[g]E[g]AP[m] 31. *ὀφρῦς*: παρὰ τὸ τοὺς ὦπας φυλάττειν καὶ ῥύε- 15
σθαι, ὠπορύς τις οὖσα.

U[r]EAT 37. *οὐ χειμῶνος ἄκρῳ*: ἤγουν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ
χειμῶνος, ὥστε ἄκρον ἐνταῦθα ἡ ἀκμὴ τοῦ χειμῶνος. ἢ ἄκρον
λέγει τὸ τέλος μὲν τοῦ φθινοπώρου, ἀρχὴν δὲ τοῦ χειμῶνος.

K 38/39 a. *τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον*: αὐτὴν λέγει τὴν 20
Γαλάτειαν τὴν προσφιλῆ ἑαυτῷ μῆλον χαριέστατον. ὁ δὲ νοῦς·
συρίζω δὲ ὡς οὐδεὶς τῶν Κυκλώπων ὁμοῦ σέ τε, ὦ Γαλάτεια,
τὸ χαριέστατον ἐμοὶ μῆλον, καὶ ἐμαυτὸν ᾄδων.

---

1 Hesych. Phot. Suid. *φιαρόν* **8** sch. ABT *K* 334
Eust. 809, 38 Et. M. 680, 28 **15** Melet. (Cram. An. Ox. III
69, 26) Joh. Maur. 165 (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et. 178*)
Et. M. 644, 34 (cf. Gen.) Et. Gud. 444, 24. 33 Sturz Et. Or.
117, 6 (Soranus) sch. Opp. Hal. I 258 Eust. 144, 42

---

3 *σφιγγανεωτέρα* cod., corr. e Call. Ziegler supplevi
6 *εὐσθενές* **E**: *ἀσθενές* cett. **15** *παρὰ τὸ τ. ὦπ. ῥ. ὠπορύς τις
οὖσα ἢ παρὰ τὸ τ. ὦπ. φυλάττειν καὶ ῥ.* **K**, qui correcturam
exempli sui pro altera explicatione habuit: *ὀπωρύς τις οὖσα,
ἡ τ. ὦπ. ῥυομένη καὶ φυλάσσουσα* cett. **17** l. om. **UET**
21 *ἑαυτῷ μῆλον χαριέστατον* scripsi: *ἑαυτοῦ τοῦ μήλου χαριεστέ-
ραν* cod.: *ἑαυτοῦ* ceteris deletis Ziegler

b. *γλυκύμαλον*: ναί, φησίν, οὕτω συρίζειν ἐπίσταμαι **UEAGPT** ὡς οὐδεὶς τῶν Κυκλώπων, ὑμνῶν σὲ τὸ προσφιλέστατόν μοι γλυκύμαλον, ἤγουν τὸ γλυκὺ μῆλον.

c. γλυκύμηλον δὲ ὡς μελίμηλον· ἔστι γάρ τι μήλου **KUEAGPT**
5 γένος. Σαπφώ (fgm. 93 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *120*)· 'γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρω ἐπ' ὄσδω.'

41 a. *πάσας ἀμνοφόρως*: γράφεται καὶ *μαννοφόρους*. **K** μάννος δέ ἐστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος· μανιάκια ἐχούσας, τουτέστι χρυσᾶ περιτραχήλια.

10 b. *ἀμνοφόρως*: ἀμνίδας καὶ βρέφη φερούσας. ἢ *μαν-* **UEAT** *νοφόρους*. μάννος δέ ἐστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μανιάκιον.

c. *σκυμνοὺς* ὀξυτόνως ἐπὶ ἄρκτων, βαρυτόνως δὲ ἐπὶ **K** λεόντων.

15 d. *καὶ σκυμνὼς τέσσαρας*: σκυμνοὺς τῇ τάσει ὡς **UEAGP** μωρούς, ὅταν ἐπὶ ἄρκτων ὡς νῦν· ἐπὶ δὲ τῶν λεόντων σκύμνοι κυρίως λέγονται ὡς φίλοι.

42 a. *ἀφίκευσο*: οὕτω Συρακούσιοι τὴν σο πλεονάζουσι **K** συλλαβήν, ἧπερ κάθουσο στεφάνουσο ἀντὶ τοῦ κάθου στεφάνου.

20 b. *ἑξεῖς*: γράφεται *ἑξῆς*, ἤτοι· εἰς τὸ μέλλον οὐδὲν **L**[g]**U**[g]**E**[g]**GP**[m] χεῖρον ἡμῖν γενήσεται.

43. *τὴν λευκὰν δέ*: τὴν θάλασσαν προσρήγνυσθαι τῇ **K**

---

4 Diosc. Mat. med. I 115, 3 8 Poll. V 99 13 sch. AT Σ 319 sch. Eur. Hec. 205; Or. 1213. 1385 Jo. Philop. *Περὶ τῶν διαφ. τον.* 16, 25 Egenolff Et. M. 720, 21 Et. Gud. 505, 35 Sturz

---

2 σὲ Ahrens: δὲ **UEAGP**: om. **T** 4 μελίμηλον Geel: μελίλωτον codd. τι **UEAG**: τοι **P**: τοῦ **K**: om. **T** 6 γλυκύμαλον Call.: γλυκὺ μᾶλον **T**: γλυκὺ μᾶλλον **GP**: γλυκύ τι μᾶλον cett. ἐρεύθεται sch. Hermog. *Rhet. gr. VII 983 Walz*: ἐρεύγεται codd. Theocr. ὡς ante ἄκρω add. **UEAGPT** ἐπ' ὄσδω **UEAP**: ἐπ' οὔδω **T**: ἐς πόδω **G**: σποδῶ **K** 8 ἐχούσας scripsi: ἔχουσαι cod. Ziegler lac. ante μανιάκια statuere praeoptavit 10 l. om. **UE** 15 καὶ σκυμνὼς om. **UEP** σκυμνοί et μωροί Ahrens 19 ἧπερ in libro legitur post l. scholii 43, transposui 20 γρ. ἑξῆς om. **LUEG**

γῇ. τὸ δὲ ὀρεχθεῖν παρὰ τὸ ⟨ὀρέγεσθαι ἤγουν⟩ ἐκτείνεσθαι· Ὅμηρος (Ζ 466)· 'παιδὸς ὀρέξατο'. γράφεται ἐρεχθεῖν.

45. ῥαδιναί: λεπταὶ καὶ εὔφθαρτοι παρὰ τὸ ῥαίειν· Ὅμηρος (ε 221)· 'εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν'. ἢ ⟨ῥαδινὸν τὸ⟩ εὐάγωγον διὰ τὸ ἐν ἁπαλότητι ⟨ῥᾷον δινεῖσθαι ἤγουν⟩ εὔστρεπτον ⟨εἶναι⟩. 5

KU^rEAT 46. ἔστι μέλας: οὐκ ἀσκόπως· παραδίδωσι γὰρ ὁ Κρατεύας καὶ ἄλλο νλευκόν, οὗ τὸν καρπὸν πινόμενον πρὸς παιδοποιΐαν φησὶ συντελεῖν. τινὲς δέ φασι τρίψαντα τὸν καρπὸν οὕτω διδόναι πιεῖν. 10

E^s [49.] τίς ἀντὶ τούτων κύματα καὶ θάλασσαν θέλει ἑλέσθαι.

K 52. ὑπὸ τεῦς: ὡς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τὴν ψυχὴν ἔφη καίεσθαι.

54—56. ὤμοι ὅτι: ὁ νοῦς οὗτος· φεῦ, ὅτι μὴ ἐτέχθην καὶ ἔφυν ἰχθύς, ὡς ἂν διαδὺς κατεφίλησά σε· καὶ τὴν χεῖρα 15 ἐφίλησα ἄν, εἰ μὴ τὸ στόμα ἤθελες.

U^rEAP^mT 57 a. μήκων': λέγεται ⟨καὶ⟩ ἡ κεφαλὴ μήκων καὶ ἡ ἀνθοφόρος βοτάνη.

K b. [ἢ μάκων' ἁπαλάν] ⟨πλαταγώνια:⟩ τῆς μήκωνος τὰ φύλλα, ἢ παρὰ τὴν πλατύτητα ἢ παρὰ τὸ πλαταγεῖν, ὅ ἐστι 20 κτυπεῖν· 'χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε (Ψ 102).' παρατιθέντες γὰρ τῷ ἀντίχειρι οὕτω τὰς τῶν ἐρωμένων ἐτεκμαίροντο ἐκ τοῦ ψόφου φιλίας.

---

1 sch. T Ψ 30 Eust. 1285, 63 4 Apoll. Lex. Hom. 138, 10 Bekker Eust. 1316, 63 sch. rec. ad l. 339, 11 Ahrens 8 Theophr. Hist. plant. IX 18, 5 Diosc. Mat. med. II 179 Plin. Hist. nat. XXIV 78 19 sch. III 29 g cum loc. sim.

---

1 ἐρεχθεῖν cod., corr. Ziegler supplevi ex Eustathio (ὀρέχθεον ἀντὶ τοῦ — ὠρέγοντο ἤτοι ἐξετείνοντο), locum mutilum esse Ziegler animadverterat 4 supplementa locis similibus debeo 7 γὰρ K: δὲ cett. Κρατεύας Reinesius alii: Κρατῖνος codd. 9 τινὲς seqq. om. UEAT μετὰ τὸ τριβῆναι antea post καρπὸν inserentes fort. τριβέντα — δίδοσθαι, δεδόχθαι pro διδόναι Ahrens (ap. Ziegl.) 14 οὕτως cod. 17 supplevi ἡ om. UEAT 19 l. mutavi

c. *πλαταγώνια*: τὰ τῆς μήκωνος καὶ τὰ τῆς ἀνεμώ- **KUEAGPT**
νης φύλλα ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ὅ ἐστι ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ
αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον καὶ τύ-
πτοντες τῇ ἑτέρᾳ χειρί, ὥστε ψοφεῖν, οὕτω σημειοῦνται, εἰ
5 ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἑταίρων, ἀποπειρώμενοι τοῦ τῆς πλατα-
γῶνος ψόφου, εἰ εὐψόφως ἐπικρουσθείη.

58/59. *ἀλλὰ τὰ μέν*: ἐν θέρει τὰ κρίνα, ἐν χειμῶνι αἱ **KU^{T}EAT**
μήκωνες καὶ τὰ πλαταγώνια αὐτῶν, ὥστε οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὰ
δύο κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν.

10 60/61. *νεῖν*: νήχεσθαι, κολυμβᾶν. ἐάν τις ἐνθάδε πλέων **KUEAPT**
ἔλθῃ ξένος, κολυμβᾶν μαθήσομαι.

63/64a. *ἐξένθοις Γαλάτεια*: τοῦτό φησιν· εἴη ἂν πεί- **K**
θειν ⟨σε⟩, ὦ Γαλάτεια, ἐξελθοῦσαν ἐπιλαθέσθαι μὲν τῆς θα-
λάσσης, ἔρωτι δὲ τῷ πρὸς ἐμὲ παρακαθέζεσθαί μοι, ὥσπερ
15 ἐγώ σοι.

b. ⟨*λάθοιο*:⟩ ἐπιλάθοις εἰσελθεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. **L^{g}U^g**

67/68a. *ἁ μάτηρ*: ἡ Θόωσα. Ὅμηρος (α 71)· ‘Θόωσα **KL^{g}U^{g}E^g**
δέ μιν τέκε μήτηρ.’

b. ⟨*ἀδικεῖ με*:⟩ ὅτι προσελθοῦσα οὐδέποτε χρήσιμόν τι **K**
20 περὶ ἐμοῦ διείλεκται.

c. *ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με*: ὅτι οὐ μαστροπεύει μοι. αὕτη **UEAGPT**
ἂν εἴη Φόρκυνος θυγάτηρ ἡ Θόωσα, καθώς φησιν ὁ ποιη-
τής (α 71 sq.).

---

1 *τὰ τῆς* ante *ἀνεμ.* om. **K** 2 *πλατάσσειν* H. Stephanus *Thes. III 356a* e Suida: *πλάσσειν* codd. Theocr. 3 *αὐτὰ* Call.: *αὐτὸ* **UEAGPT**: om. **K** *καὶ τύπτοντες—οὕτω* **K**: *τύπτουσι —καὶ οὕτω* cett. 5 *ἑταίρων* **K**: *ἐρωμένων* cett. *ἀποπειρώμενοι* scripsi coll. sch. III 29d: *τεκμαιρόμενοι* Duebner: *ὥσπερ καὶ ἀπὸ* codd. *τοῦ τῆς* **UEAP**: *τῆς τοῦ* **G**: *ταύτης τῆς* **K**: *τῆς* **T** 6 *ἢ* pro *εἰ* **K** *εὐψ.* **K**: *ἀψ.* cett. *ἐπικρουσθείς* **K**, *-ήσεται* prop. Wilamowitz 8 *πλαταγ.* **K**: *φύλλα* cett. *ὥστε* seqq. om. **UEAT** 10 *νεῖν νήχ. κολυμβᾶν* **K**: *νῦν μὲν ὦ κόρη* (*κόριον* **T**)· *νῦν* (*μὲν* add. **PT**) *ὦ κόρη* cett. 11 *ἔλθοι* **K** 12 *πείθειν* Wilamowitz: *παθεῖν* cod. 13 ⟨*σε*⟩—*ἐξελθοῦσαν* scripsi: *ἐξελθοῦσα* cod. 17 *ἡ Θόωσα* om. **K** 18 *μιν* **K**: *με* cett. *τέκε νύμφη* Hom. 19 l. addidi 21 *με* **UEA**

K 70/71 a. *φλασῶ:* προσποιήσομαι, φησί, κεφαλαλγεῖν, ὡς ἂν λυπηθῇ καὶ αὐτὴ ἡ Γαλάτεια.

U^r EAGPT b. *φασῶ τὰν κεφαλάν:* προφασισθῶ καὶ πρόφασιν ποιήσομαι, φησί, κεφαλαλγεῖν· οὐ γὰρ τοῦ ἔρωτός μου ἡ μήτηρ φροντίζει. 5

K 72—74 a. *ὦ Κύκλωψ:* ὥσπερ συστραφεὶς καὶ ἀναστρέψας τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται· ποῦ τὰς φρένας, ὦ Κύκλωψ, ἐκπεπετασμένας ἔχων μετέωρος εἶ; ἐὰν ἀπελθὼν ἐπ' ἐργασίαν τραπῇς καὶ τυροβόλους πλέκῃς καὶ τοῖς θρέμμασι τροφὴν συνάξῃς, πολὺ μᾶλλον εἶναι 10 δόξεις νουνεχέστερος.

L^g U^g E^g b. ⟨*τὰς φρένας ἐκπεπότασαι:*⟩ τῶν φρενῶν ἀπέπτης.
c. ⟨*μᾶλλον ἔχοις νοῦν:*⟩ εἰς φρόνησιν πλείονα ἔλθοις.

K 75 a. *τὰν παρεοῦσαν:* ὁ νοῦς· τί πρὸς ἀμηχανίαν τρέπῃ; Ἡσίοδος (fgm. 219 Rzach, ed. a. 1902, 400)· 'νήπιος, ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν [τὰ] ἀνέτοιμα διώκει'. ἡ παροιμία· 'τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε.' 15

UEAGPT b. *τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε:* κατὰ τὴν παροιμίαν· 'τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε', ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει.

K 78 a. *κιχλίζοντι:* σφόδρα γελῶσι καὶ διαχέονται. τῶν 20 δὲ κατὰ μίμησιν ἡ φωνὴ τοῦ κατ' ἀρχὰς χ̄ τραπέντος εἰς κ̄.

UEAGPT b. [*πολλαὶ συμπαίσδεν με*] ⟨*κιχλίζοντι:*⟩ γελῶσι δὲ πᾶσαι, ἐπὰν ἀκούσωμαι αὐτῶν. ἴσως δὲ καταγελῶσιν αὐτοῦ.

---

16 Mant. prov. III 14 **20** Hesych. Phot. Suid. *κιχλισμός* Bekk. An. gr. 271, 30 Clem. Alex. Paed. II 46 (186, 2 Staehlin) Et. M. 516, 17

---

2 *λυπηθείη* cod., tacite corr. Ziegler **3** *πρόφασιν* **GP**: *πρόφατον* **T**: *πρόσφατον* cett.: *προσποίητον* Ahrens **4** *φησί* scripsi: *φωνὴν* **UEAT**: *φωνεῖν* **GP**: delendum censuit Duebner **6** *ἀναστρέψας* scripsi, in **K** discerni non potest nisi *ἀ . . . . . ψας*: *ἀλγήσας* apographa **9** *ἀπελθὼν* **Apogr. Barb.**: *ἐπελθὼν* **K** *τραπείῃς—πλέκοις—δόξῃ* cod., corr. Wilamowitz **16** *λείπων* **K**, corr. **Apogr. Barb.** *τὰ* ante *ἀν.* deest apud ceteros auctores hunc versum laudantes **22** l. traditum falsum esse Ahrens vidit **23** *καταγελῶσιν αὐτοῦ* Ahrens: *καταγελῶσαι αὐτοῦ* **UEAGP**: *καταγελῶμαι αὐταῖς* **T**

79 a. κήγών: δῆλον ὅτι οὐκ ἀηδής εἰμι, ὅπου γε καὶ **K**
κόραι με φιλοῦσιν.

b. ⟨κήγών τις φαίνομαι εἶναι:⟩ ἤγουν τῶν ἐπισή- **L[g]U[g]E[g]**
μων εἰμὶ καὶ ὀνομαστῶν.

5 80 a. οὕτω τοι Πολύφαμος: ὁ λόγος πρὸς τὸν Νικίαν. **K**
ἀστείως δὲ τὸ ἐποίμαινεν ἐπὶ τοῦ ποιμένος ἀντὶ τοῦ μετε-
χειρίζετο.

b. οὕτω τοι Πολύφαμος: πρὸς Νικίαν ὁ λόγος ἐκ **UEAGPT**
τοῦ ποιητοῦ, ἤγουν· οὕτως ὁ Πολύφημος, φησί, μετεχειρίζετο
10 τὸν ἔρωτα.

81 a. μουσίσδων: τῇ σοφίᾳ τῶν Μουσῶν ᾄδων. **UEAGP**

b. ῥᾷον δὲ διᾶγεν: ῥᾷον δὲ διῆγεν ᾄδων ἢ εἰ χρυσίον **KUEAGPT**
εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν Γαλάτειαν.

c. χρυσὸν ἔδωκεν: ἀντὶ τοῦ εἶχε δοῦναι τῇ Γαλατείᾳ **E[g]A**
15 εἰς τὸ πεῖσαι.

XII. Ἀΐτης

a. Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἀΐτης, γέγραπται δὲ **KLUEAGPT**
Ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς
ἐρώμενον· ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Ἀΐτης, ἐπειδὴ τοὺς ἐρωμέ-

---

19 Et. M. 43, 1 (cf. Gen.): ἀΐτης ὁ ἐρώμενος παρὰ τὸ ἄειν, ὅ ἐστι πνέειν· ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ· φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰσπνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρωμένου· ὅθεν καὶ εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς οἱ Λάκωνες. ἢ ἀΐτης κυρίως ὁ μέσος, ὁ μήτε θρασὺς μήτε ἰταμός· ἴτης οὖν, ἀΐτης ὁ μὴ ἴτης, ὅ ἐστιν ἰταμός, ἀλλὰ θυμήρης ὡς ὁ ἐραστής. ἢ ὁ ἅμα τινὶ ἰών, τοῦ ᾱ τὸ ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτως Μεθ-

---

2 με tacite Ziegler: μὲν cod. 12 εἰ om. **K** 13 ἅδε (leg. ὅδε vel ὧδε) post εἶχεν add. **K** ὅπερ **K**

Tit.: ἀ. arg. a: ἀ. ἐρώμενος ἰάδι **K** super scholiis: ἀ. (καὶ add. **K**) ἰακὸν τῇ κοινῇ ἰάδι **K** super verbis poetae, **LUAT**: om. **EGP** 17 ἐπιγέγραπται **GP** ἀΐτης Ziegler: ἀείτης ubique **K**: ἀΐτας cett. 19 ὅθεν καὶ (τὸ add. **T**) ἐπίγραμμα ἀ. **KLUEAT**: ἐπιγέγραπται δὲ οὕτως **GP** ἐπεὶ καὶ **GP**, ἐπειδὴ καὶ **T**

νους ἀΐτας ἔνιοι καλοῦσιν ὡς ⟨οἱ⟩ Θεσσαλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμὰν (fgm. 125 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *73*) *τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει ἀΐτιας· οἱ δὲ ἀΐτας τοὺς ἑταίρους· φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς, οἷον μὴ ἴτας ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς· ἢ ἀΐτης ὁ συναΐτης καὶ σύμπνους. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, ἀΐτης ἂν* 5 *λέγοιτο ἀπὸ τοῦ εἰσάειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι.*

ἐκτίθεται δὲ πῶς ὁ ἐρῶν ⟨. . .⟩ καὶ οὐ φείδεται θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας, εὔχεται δὲ τῶν δύο ψυχῶν ἁρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι καὶ φιλίας ἀσφάλειαν μέχρι τέλους παραμένουσαν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς 10 *φημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι τοὺς δύο, οἵτινες ἀμοιβὴν φιλίας ἔπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι Διοκλέα ἐμπεσόντος πολέμου ὑπερασπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου καὶ ὑπὲρ [τῆς] ἐκείνου τελευτήσαντα· ὅθεν* 15

ὅσιος. Et. Gud. 57, 19 De Stefani Lex. *Αἱμ.* 617, 46 Choerob. Orth. (Cram. An. Ox. II 178, 1) Hesych. *ἀΐταν* Phot. *ἀείταν* Suid. *ἀείτης* Lex. Bachm. 85, 9 Eust. 732, 24; 1500, 29; 1547, 18 sch. 12/16 b cum loc. sim.
2 Et. M. 43, 40 (cf. Gen.) Et. Gud. 58, 3. 11 De Stefani Choerob. Orth. (l. l. 173, 4) Suid. *ἀϊτία*

---

1 addidi 2 *τοὺς κόρους* **GP**, *τὰς ἐπ. χορδὰς* Meineke ex arg. b, ubi videas 3 *ἀΐτιας* Ahrens: *ἀΐτας* codd. *ἑταίρους μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου ἢ ἀΐτας οἱονεὶ μὴ ἰταμούς* **G(P)** *τινες λέγεσθαι* **K**: *γενέσθαι* **LUEAT** 4 *ἢ* om. **K** 5 *συναείτης καὶ σύμπνους* **K**: *συναέτης* (*-αΐτης* **T**, *-α*[τ] cp. **UA**) *καὶ συμπολίτης* **LUEAT**: *σύμπνους καὶ συναΐτης καὶ συμπορευτής* **GP** *εἰ—λέγοιτο* om. **GP** *ἀείτης ἂν λέγοιτο* **K**: *λέγεται* **LUEAT** 6 *πνεῖν* **GP** 7 *ἐντίθεται* **GP** lacunam verbo quodam laudandi explendam censeo. verba *καὶ οὐ φείδεται*, quae in **K** desunt, a vv. dd. varie tentata sunt *ἐνθεασμοῦ* pro *θεασάμενος* Ahrens 9 *αὐτοῖς* om. **K** 10 *γένους* pro *τέλους* **GP** *οἱ μετ' αὐτοὺς φημ. αὐτῶν τὴν ὁμ. λέγ. ἐκ* **GP** 12 *πεφ. τοὺς δύο* Wilamowitz: *πεφ. τοὺς δὲ* **KLUEAT**: *αὐτοὺς γεγενῆσθαι* **GP**: *πεφ. τοιούσδε* Ahrens *οἵτινες* **GP**: *εἴ τινες* **K**: *ἢ οἵτινες* **LUET**: *ἢ εἴ τινες* **A** 13 post *ἀλλ.* add. *διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν* **LUEAT** 14 *ἐμπεσόντος πολέμου* post *Διοκλέα* scripsi coll. sch. 27/33 e: *ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον* (*εἰς πόλ. ἐμπ.* **LU**) codd. post *τελευτήσαντα* 15 *τῆς* deleto *τελευτήσαντα* restitui: *τελευτῆς*

τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα ἀγῶνά τε ἐπ' αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι, τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι.

5 b. Ἐρατοσθένης ἀΐτην τὸν ἑταῖρόν φησιν, Ἀλκμὰν (v. supra) δὲ τὰς ἐπεράστους κόρας ἀΐτιάς φησιν. **LUEAT**

1 a. ἠοῖ ἤλυθες: ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀφ' οὗ οὐκ εἶδόν σε. καὶ συντάσσεται οὕτως· ὦ φίλε κοῦρε, σὺν νυκτὶ τρίτῃ καὶ ἀοῖ ἤλυθες. **UEAGPT**

10 b. ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, σὺν νυκτὶ τρίτῃ καὶ ἀοῖ τρίτῃ, ἤγουν μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας.

2 a. οἱ δὲ ποθεῦντες: οἱ δὲ ἐρῶντες, εἰ μίαν ἀπολειφθῇ ὁ ἐρώμενος ἡμέραν, τὸν πάντα αἰῶνα τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἐστερῆσθαι νομίζουσι καὶ ὥσπερ καταγεγηρακέναι. **KUEAGPT**

15 b. οἱ δὲ ποθεῦντες: οἱ ἐρῶντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποδυρόμενοι γηρῶσιν. **UEAGPT**

c. ἔστι δὲ παρὰ τὸ Ὁμηρικόν (τ 360)· 'αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.' **KUEAGPT**

---

1 sch. 27/33 f sch. Ar. Ach. 774

---

codd. ὑπὲρ τῆς ἐκ. τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον ⟨ἀποθανεῖν⟩ Meineke, ὑπὲρ τῆς ἐκ. ⟨σωτηρίας⟩ τελευτῇ ἐμπεσόντα [εἰς πόλ.] Ahrens

1 οἱ Μ. **LUEAT** ἢ pro δημ. καὶ **GP** 2 ἐπ' αὐτὸν **K** φιλημάτων **GP** 3 τὸν δὲ seqq. om. **LUEAT** αὐτῶν Call. cum sch. 27/33 f: αὐτὸν **K**: τινα **GP** ἥδιστα sch. 27/33 f: ἥδιστον **KGP** 5 Ἐρατοσθένης restitui pro librorum verbis ὑπόθεσις Ἐρατοσθένους, quae in **LUEA** huic, in **T** praecedenti argumento praefixa leguntur. vocem ὑπόθεσις praetermisi, quippe quae inscriptio sit argumenti alioquin ab omnibus iure neglecta 6 ἐπεράστους κόρας ἀΐτιας scripsi: ἀΐτας χορδὰς ἀπεράστους (ἐπ- **T**) codd. ἀΐτιας vel ἀϊτίας ex Etymologico Duebner Bergk Ahrens revocaverunt; κόρας ex arg. a repetii, quamvis χορδάς mendum sit ita inveteratum, ut iam Suidas et Etymologici auctor ante oculos habuerint 12 ἀπολειφθῇ ὁ ἐρώμενος ἡμ. **K**: καὶ μόνην (-ον **P**) ἡμ. τοῦ ἐρωμένου ἀπολειφθεῖεν (-ληφθεῖεν **GPT**) cett. 13 τὸν—ἐστ. **K**: τὴν πᾶσαν ζωὴν ἐστ. τῆς αὐτοῦ (-ῶν **GPT**) παρ. cett. 14 καὶ seqq. om. **UEAGPT**

K 8/9 a. *τόσσον ἔμ' εὔφρανας*: πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τῆς διαφορᾶς ἀπέδωκεν. ἔστι γὰρ τοιοῦτον· ὅσον τόδε διαφέρει, τοσοῦτον καὶ σὺ φανεὶς ἐμὲ ηὔφρανας, ὥστε καλλίων εἶ παρὼν ἢ ἀπών.

UEAGP b. *τόσσον ἔμ' εὔφρανας*: ἡ σύγκρισις κακή. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν· ὅσον ἔαρ χειμῶνος διαφέρει, τοσοῦτον εἶ καὶ σὺ γλυκύτερος. 5

KL[m]U[r]T c. *σκιερὰν ὑπὸ φαγόν*: ἐπαινέσειεν ἄν τις ἐκ τῆς παραβολῆς τὸν ποιητήν· παραβάλλει γὰρ τῷ μὲν πόθῳ τὸ καῦμα, τὴν δὲ παρουσίαν τοῦ ἐρωμένου φηγῷ κατασκιαζούσῃ. 10

UEAGPT d. *σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγόν*: ὡς ἄν τις, φησί, φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου εἰς σκιὰν φηγοῦ παρέλθῃ, οὕτω κἀγώ σοι προσανεπαυσάμην ἀσμένως.

K 10/11 a. *εἴθ' ὁμαλοί*: ὁ νοῦς· εἴη ἡμᾶς ἐξ ἴσου φιλεῖν, ὅπως ἂν καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις ὑμνηθῶμεν. 15

UEAGPT b. *εἴθ' ὁμαλοί*: εἴθε, φησίν, ἐνεχώρει ὅμοιον γενέσθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ἡμῶν ἔρωτα, ἵνα καὶ ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων περιβόητος ἡμῶν ἡ φιλία ᾖ.

L[g]U[g]E[g] c. ⟨*ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες*:⟩ ἤτοι ⟨ἡ⟩ κατὰ τοὺς ἀμφοτέρους φιλία. 20

UEAPT d. *ἐπ' ἐσσομένοις δέ*: ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐσομένοις καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι, ἤτοι τοῖς μεταγενεστέροις, γενοίμεθα ἀοιδή, ἤτοι ἄκουσμα.

KUEAGPT 12—16 a. *δοιώ δή τινε*: τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς προγενεστέρους· ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν μνησθέντες λέγωσιν ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄνθρωποι, ἕτερος μὲν ὑπὸ Λακώνων λεγόμενος εἴσπνηλος, τουτέστιν ἐραστής, ἕτερος δὲ ὑπὸ Θεσσαλῶν ἀΐτας, τουτέστιν ἐρώμενος· οὗτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν τοῦ χρυσοῦ γένους ὡς ἔοικεν ὄντες. 25

---

1 ἔμ' Apogr. Barb.: με K rescr. 8 ἐπαινέσειεν Apogr. Barb.: -σῃ K: -σοι U: -σει LT 10 φηγῷ κατασκιαζούσῃ scripsi: φηγὸν -σαν K: δρυὶ -σῃ LUT 17 ὑπὸ codd., correxi 19 ἡ addidi 20 φίλους L, φιλ U[cp] 26 λέγουσιν GP 27 εἴσπνηλος K: εἴσπνιλος UAG: ἴσπνιλος EPT

b. εἴσπνηλος: παρὰ Λάκωσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰσάειν **K**
καὶ εἰσπνεῖν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν ἔρωτα. ὁ νοῦς· δύο δή τινες
ἄνδρες ἐπ' ἴσης ἀλλήλους ἐφίλησαν, ὁ μὲν εἴσπνηλος, τουτ-
έστιν ἐραστής, ὡς Λακωνίζων εἴποι⟨ἂν⟩ ἀνήρ, ὁ δὲ ἀΐτης, τουτ-
5 έστιν ἐρώμενος, ὡς πάλιν φαίη ἂν ἀνὴρ Θεσσαλός.

c. εἴσπνηλος ἀπὸ τοῦ εἰσπνεῖσθαι. **UEPT**

d. Ἀμυκλαΐσδων: ὁ τῇ Ἀμυκλαίων χρώμενος διαλέκτῳ **KUEAPT**
ἀντὶ τοῦ Λακώνων. οὗτοι γάρ φασιν ἐμπνεῖν τὸ ἐρᾶν, Ἀμύκλαι
δὲ πόλις Λακωνική.

10 [e.] Ἀμυκλαΐσδων δέ φησι κατὰ μετάθεσιν τοῦ ᾱ· **UEAPT**
Ἀμυκλιάζων.

f. ἴσῳ ζυγῷ: ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. ἀπὸ δὲ τοῦ ζυγοῦ μετ-
ήνεκται, ὅτι ἴσον ἐστὶ καὶ μὴ ἑτερορρεπές, ὥστε μὴ γεγονέναι
ἑτέρου ῥοπήν τινα ὑπὸ τοῦ σταθμοῦ.

15 17—21 a. ⟨τοῦτο:⟩ τὸ φημίζεσθαι ἡμᾶς τοῖς μετα- **L^{g}U^{g}E^{g}P^m**
γενεστέροις.

b. ἀθάνατοι: εἴη τινά, ὦ ἀθάνατοι, †μετάθεσιν εἰς τὰ **K**

---

1 Et. Gen. (Et. M. 306, 22): εἰσπνήλης· ὁ ἐρώμενος. Καλλί-
μαχος (fgm. 169 Schneider, II 430)· 'μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁπ-
πότε κοῦρος ἴοι φωλεὸν ἠὲ (ἢ codd., corr. Tittmann) λοετρόν'.
ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος· Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν
φασι τὸ ἐρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τοῖς ἐρωμένοις, ἐπνήλης
(ἑσπνήλης A) τις ὢν καὶ εἰσπνήλης. Et. Gen. (cod. A in altera
glossarum serie): εἰσπνήλης· ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος.
Georg. Choerob. ad Theod. Alex. Can. 166, 33 Hilgard arg. a
cum loc. sim. 7 Serv., Prob., sch. Bern. ad Verg. Georg.
III 345

---

4 εἴποι ἂν Ziegler: εἴπῃ cod. 5 Ἀμυκλαΐσδων cod., corr.
Schultz e sch. a 6 εἴσπνιλος codd. 9 Λακωνική K: -ῆς cett.
10 Ἀμυκλαΐσδων—Ἀμυκλιάζων scripsi: μυκλαΐσδων—Ἀμυκλάζων
(hoc om. P) codd.: μυκλαΐσδων—⟨ἀντὶ τοῦ⟩ Ἀμυκλίζων Tricl.
12 ὁμοίῳ P ἀπὸ—ἑτερορρεπές vulgo post σταθμοῦ, transposui
13 ὅτι UEA: ἔτι P: εἴ τι T ὥστε μὴ Duebner: ὡς μήτε codd.:
ὡς μήτι Ahrens 14 ἑτέρου ῥοπήν scripsi: ἑτέραν ῥοπήν Geel:
ἑτέρου τρόπον UE: ἕτερον τρόπον APT: ἑτερόρροπον deleto
τινα Ahrens 17 μετὰ διηκόσια ἔτη tacite Ziegler, exspectares
μετὰ διακοσίας γενεάς

ἔτη† εἰς Ἅιδου κατιόντα ἀπαγγεῖλαί μοι, ὅτι ἡ σὴ διάθεσις καὶ τοῦ ἐρωμένου παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις θρυλλεῖται. βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι εἴη τὴν διάθεσιν ἡμῶν συμπαρατείνεσθαι τῷ παντὶ αἰῶνι.

UEAGPT c. ἀθάνατοι: προσληπτέον τὸ ὦ ἔξωθεν ἐπὶ κλητικῆς, 5 ἵν' ᾖ· εἰ γὰρ τοῦτο ὦ Κρονίδα Ζεῦ γένοιτο, εἰ ὦ ἀγήρῳ ἀθάνατοι, ἤγουν ὦ Ζεῦ καὶ ὦ ἕτεροι θεοὶ μὴ γηράσκοντες καὶ ἀθάνατοι.

d. εἰ γὰρ ἀγήρῳ ἀθάνατοι: νοητέον ἔξωθεν ἡμεῖς. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς θεοὺς αὐτοὺς εἶναί φησιν, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς 10 μεταγενεστέροις διὰ μνήμης εἶναι καὶ ᾄδεσθαι καὶ μὴ ἐπιλησθῆναι.

e. εἰ γὰρ ἀγήρῳ ἡμεῖς, ὦ ἀθάνατοι, ἤγουν διὰ μνήμης ὑπάρχοιμεν.

K f. ἀνέξοδον: παρόσον οὐκ ἔστιν ἐπανελθεῖν εἰς φῶς 15 τοὺς ἐν Ἅιδου.

KUEAGPT 23/24 a. ἐγὼ δέ σε: ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων — λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον — [ὅτι] οὐδὲν ψεύσομαι περὶ σοῦ οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦσμα γεννήσω· εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς κείμενα καὶ φυόμενα ψυδράκια καλεῖν ψεύσματα, 20 καὶ εἶναι ταῦτα τῆς περὶ τὸν ἔχοντα ἄνθρωπον αὐτὰ ψευδολογίας σημεῖον.

K b. ψεύδεα: τοὺς ἐπὶ τῆς ῥινὸς φυομένους ἰόνθους Σικελιῶται ψεύσματα ἔλεγον ⟨ὡς⟩ τοὺς ψεύστας διελέγχοντας· τούτους δὲ φύεσθαι τοῖς φιλοψεύσταις τῶν ἀνθρώπων. ἴονθος 25

---

25 sch. ξ 50 Suid. ἴονθος Et. M. 473, 17 (cf. Gen.) Et. Gud. 279, 50 Sturz Eust. 1750, 10

---

7 θεοὶ οἱ μὴ GPT 14 ὑπάρχοιμεν Reiske: -ομεν codd. 17 ἐγκωμιάζω K 18 τὸν ὅμοιον GP praeterm. Call. 19 ψεῦδος G ἢ μᾶλλον φύσω post γεννήσω add. UEAGPT 20 κείμενα καὶ om. iidem ψεύδους (sic) G 21 αὐτὰ pro ταῦτα K τῆς — αὐτὰ om. UEAGPT 24 ψεύσματα scripsi: ψεύδεα (— διελέγχοντα) Ahrens (ap. Ziegl.) adstipulante Kaibelio *Com. gr. fgm. I 1, 218*: ψευστὰς (a *ψευστή) Buecheler *Rhein. Mus. N. F. 30, 1875, 47*: ψεύστας cod. suppl. Ahrens

δέ ἐστιν ὁ παραγινόμενος κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας· ⟨ἢ⟩ εἴρηται [δὲ] παρὰ τὸ ὄνθος οἷον μολυσμός τις τῆς ὄψεως· οἱ δὲ ὄνοθος, ὃν διὰ φαυλότητα ὀνόσαιτό τις.

c. ⟨*ψεύδεα ῥινός*:⟩ *φύσκαι ἐπὶ τῆς ῥινὸς λεπταὶ αἱ λε-* **UEAT**
5 *γόμεναι ἴονθοι ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γινόμεναι, ἃς ψυδράκια ἐκάλουν· καὶ οἱ Σικελιῶται τὸν ταῦτα ἐκφύσαντα ψευδηγόρον ἐσημαίνοντο εἶναι. ἴονθος δὲ λέγεται παρὰ τὸ ὄνθος οἱονεὶ μολυσμός τις τῆς ὄψεως.*

25. *ἢν γάρ καί τι δάκῃς*: *ἐὰν γὰρ καὶ δηκτικόν τι* **UEAGPT**
10 *καὶ λυπηρὸν δράσῃς, ὡς καὶ ὁ λόγος 'ὁ τρώσας ἰάσεται'.*

26 a. *ἔχων δ' ἐπίμετρον*: *ὑπὲρ τὸ μέτρον, τῷ ἐπιμετρη-* **K**
θέντι περίσσευμα. θέλει δὲ λέγειν ὅτι διπλάσιον τῆς λύπης ὠφέλησας. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀλεύρων.

b. ⟨*διπλάσιον*:⟩ *περισσοτέραν ὠφέλειαν.* $L^{K}U^{K}E^{K}$

15 27—33 a. *Νισαῖοι Μεγαρῆες*: *τοὺς πλησίον τῆς* **KUEAGPT**
Ἀττικῆς Μεγαρέας Νισαίους καλεῖ. ἐπίνειον γὰρ Μεγαρέων ἡ Νίσαια, ἀφ' οὗ Νισαῖοι καλοῦνται οἱ Μεγαρεῖς· καὶ αὐτὸ ἐκλήθη ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. τάχα δ' ἀπὸ τοῦ συνοικήσαντος αὐτῷ Μεγαρέως τοῦ Ποσειδῶνος ⟨οἱ Μεγαρεῖς ὠνο-
20 *μάσθησαν⟩.*

b. ⟨*ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς*:⟩ *ναυτικοὶ γάρ εἰσι. μαρ-* **K**

---

10 Mant. prov. II 28 cum nota Leutschii 17 Paus. I 39, 4—6 Plut. Quaest. gr. 16, 295 a Steph. Byz. *Νίσαια*

---

1 *ἢ* addidi *δὲ* deleto, cum tria mihi videantur veriloquia 3 *ὄνοθος* Ziegler: *ὁ νόθος* cod. 4 l. add. Call. 5 *ὄνθοι* **E** 15 *τοὺς πλησίον—καλεῖ* **K**: *Νισαίους τοὺς πρὸ* (*πρὸς* Kiessling) *τῆς Ἀττικῆς* cett. 16 *ἐπίνειον—οἱ Μεγ.* om. **K** 17 *Νίσαια* Warton: *Νίσα* **UEA**: *Νίσσα* **GPT** *καὶ αὐτὸ ἐκλήθη* **K**: *ὠνομάσθησαν δὲ* cett. 18 *τάχα δ' ἀπὸ τοῦ* desunt in **UEAGPT** *συνοικήσαντος* **K**: *συνοικήσαντες* **G**: *συμβοικήσαντες* **UEAP**: *συμβοσκήσαντες* **T**: *συνοικίσαντος* Amstel. 19 *αὐτοῖς* **K** *Μεγ. τοῦ Ποσ.* om. **UEAGPT** adiecit haec Ahrens (ap. Ziegl.) 21 membra scholii disiecta composui; verba *ναυτικοὶ γάρ εἰσι* adhaerent scholio 26 a, cetera in scholio 27 a post *Πανδίονος* inserta leguntur. supplevi quae uncis inclusa sunt

τυρεῖ δὲ αὐτοῖς ⟨καὶ⟩ Σιμωνίδης (fgm. 199 Bergk *Poet. lyr. gr.* III[4] 523) ⟨τὴν⟩ ναυτικήν.

UEAGPT c. ἀριστεύοντες: καὶ Σιμωνίδης (v. supra). ἐπαινεῖ τοὺς Μεγαρεῖς.

K d. ὁ δὲ νοῦς· ὦ Νισαῖοι Μεγαρεῖς, εὐδαιμονοίητε διὰ τοῦτο, ὅτι τὸν Ἀθηναῖον φιλόπαιδα Διοκλέα καταφυγόντα πρὸς ὑμᾶς μεῖζον ἢ τοὺς ἄλλους ξένους ἐτιμήσατε. 5

e. αἰεί οἱ: Εὐμόλπου . . . ἐπιστρατεύσαντος τῇ Ἀττικῇ ἐπ' Ἐλευσῖνος φυγὼν Διοκλῆς εἰς Μέγαρα ἧκε, καί ποτε πολέμου καταλαβόντος τοῦ ἑαυτοῦ ἐρωμένου ὑπερασπίσας ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἀπέθανεν· ὅθεν αὐτὸν ὡς ἥρωα σέβονται οἱ Μεγαρεῖς. 10

UEAGPT f. οἰκείοιτε: μακαρισθείητε, ὅτι ὑπερβαλλόντως Διοκλέα ἐτιμήσατε. οὗτος γὰρ Ἀθήνηθεν φεύγων εἰς Μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυῶς ὤν, ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι· τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα, τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι. 15 20

K 35—37 a. ἦ που τὸν χαροπόν: τὸν Γανυμήδην παρέλαβεν ὡς θεὸν καὶ τὰ περὶ γλυκύτητα τῶν φιλημάτων εἰδότα. ἔστι δὲ ὁ νοῦς οὗτος· δοκεῖς μοι ὄντως, ὦ μακάριε κριτά, ἐπικαλεῖσθαι πολλὰ τὸν Γανυμήδην σύνθρονον σαυτῷ πολλάκις γίνεσθαι ἀξιῶν, ὡς αὐτοῦ παρόντος ἄξιος εἴης τῶν φιλημάτων κριτής, καὶ τὸν μυθευόμενον Λύδιον λίθον τοῦ χρυσοῦ 25

---

8 arg. a cum loc. sim.

---

8 octo fere litterae evanuerunt 13 l. οἰκείοιτε T: οἰκείητε G: οἰκοίοιτε cett. 17 ὅθεν et quae sequuntur ex arg. a repetita sunt 19 αὐτῶν UEA: αὐτοῦ P: αὐτὸν T: om. G 20 ὑπὸ τοῦ κριτοῦ Ahrens ex arg. a: ὑπ' αὐτοῦ codd. 23 οὗτος cum ω super ο cod. 24 σύνθρονος tacite Ziegler σαυτῷ Wilamowitz: τούτῳ cod. 25 φιλημάτων scripsi: φιλουμένων cod. 26 τὸν μυθευόμενον Λύδιον Ziegler: τὴν μυθευομένην Λυδίαν cod.

τῆς ὕλης [ὄντως] κριτὴν ἀποδεῖξαι τὸ σὸν ἀντικρὺ στόμα. τοῦτον γὰρ δή φασιν ἐν Πακτωλῷ τῆς Λυδίας ὄρει τὴν γένεσιν ἔχοντα δεδημιουργῆσθαι ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς δοκιμασίαν [τοῦ χρυσοῦ] ἀνθρώποις τῆς ἐν τῷ χρυσῷ διακειμένης ἀρετῆς· ᾧ δὴ 5 τὸ σόν, ὦ φίλε, παραβάλλειν δοκῶ μοι στόμα καὶ τὸν ἐπὶ φαυλότητι χρυσοῦ λίθον Λύδιον τὸ σὸν στόμα εἶναι φαίην ἂν ἀληθῶς.

b. Γανυμήδεα: εὔχεται, φησίν, ὁ κριτὴς τῷ Γανυμήδει, **UEAGPT** ἵν' ἐπιτήδειον ἔχῃ τὸ στόμα πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα οὕτως ὡς ἡ Λυδία λίθος δοκιμάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλὸς εἴτε 10 καὶ μή. ⟨ἔστι δὲ⟩ ἡ λεγομένη χρυσῖτις· ⟨Λυδία δὲ λέγεται⟩ ὡς τοῦ λίθου τούτου παρὰ Λυδοῖς εὑρισκομένου. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· εὔχεται τῇ Λυδίᾳ πέτρᾳ ἴσον ἔχειν τὸ στόμα, ᾗτινι οἱ ἀργυραμοιβοὶ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσιν.

XIII. Ὕλας

15 a. Ἐπιγράφεται τὸ εἰδύλλιον Ὕλας. πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ **KLUEAGPT** προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι (XI 2). ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὕλαν καὶ Ἡρακλέα· τοῦ μὲν Ὕλα τὴν ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ἁρπαγήν, τοῦ δὲ Ἡρακλέους τὴν πλάνην καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον. b. εἴρηται δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ. **GPT**

2 Theophr. De lapid. (fgm. II 45—47 Wimmer ed. a. 1866, 346) Plin. Hist. nat. XXXIII 126

1 del. Wilamowitz, cf. p. 256, 23 2 simili vitio laborat Theophrastus, qui lapidem Lydium ἐν τῷ ποταμῷ Τμώλῳ inveniri refert 3 proscripsi 4 διακειμένης apographa: δεικνυμένης **K** rescr. 5 φαυλότητι Wilamowitz: φιλότητι cum α super τι cod. 6 (τοῦ-)χρυσοῦ Ziegler: χρυσὸν cod. 9 εἴτε κ. εἴτε **T**: εἴτε κ. ἔστιν **UEAG**: ἅτε κ. ἔστι **P** 10 supplevi locum ex mente Ahrensii, in **UEA** vacuum ante ὡς spatium conspicitur χρυσῖτις Ahrens collato Hesychio s. v.: χρυσᾶ codd. 11 τοῦ λίθου τούτου—εὑρισκομένου Amstel.: τοὺς λίθους τούτους—εὑρισκομένους codd.

Tit.: Ὕλλας arg. a, sch. Apoll. Rhod. I 1236: Ὕλλας δωρίδι **K**: Θεοκρίτου Ὕλλας δωρίδι **LUEAT**: om. **GP** 15 τὸ παρὸν εἰδ. **GPT** Ὕλλας ubique codd., emend. Call.

UEAGP 1/2 a. *οὐχ ἁμῖν*, φησί, μόνοις τοῖς θνητοῖς τὸν Ἔρωτα ἔτεκεν, ὅστις ποτέ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλῆς ἠράσθη. ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς [ὑπὸ τῶν Νυμφῶν] γενέσεως τοῦ Ἔρωτος εἰς πολλὰ διαλλάττει, διὰ τοῦτό φησι· *ᾧτινι τοῦτο θεῶν τέκνον ἔγεντο*. 5

K b. τὸ *οὐχ ἁμῖν* περισπᾶται· ἔχει γὰρ διαστολὴν πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ὁ δ' ἀναδιπλασιασμὸς ἐρῶντος ἔχει μίμησιν.

c. ἀμφιβάλλει, τίνος υἱὸν εἴπῃ τὸν Ἔρωτα. Ἡσίοδος (Theog. 116—120) μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης (fgm. 43 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 408*) Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης, Ἀκουσίλαος (fgm. 3 Diels *Fgm. d. Vorsokr. II³ 207*) Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος, Ἀλκαῖος (fgm. 13ᴮ Bergk *l. l. 152*) Ἴριδος καὶ Ζεφύρου, Σαπφὼ (fgm. 132 Bergk *l. l. 131*) Γῆς καὶ Οὐρανοῦ καὶ ἄλλοι ἄλλων. 10

4. *οἳ θνητοί*: ἀντὶ τοῦ ἐφήμερον ζῶμεν βίον. παρατηρητέον δέ, ὅτι κἀνταῦθα δεύτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγει μι- 15

---

7 sch. Apoll. Rhod. III 26: Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Σιμωνίδης δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως· 'σχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας, τὸν Ἄρη δολομηχάνῳ τέκεν'. Ἴβυκος (fgm. 31 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 247*) ⟨. . .⟩ ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει τὸν Ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφέα (fgm. 67 Abel, p. 180) Χρόνου (Zoega, κρόνου cod.)· 'αὐτὰρ Ἔρωτα Χρόνος (Zoega, κρόνος cod.) καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε'. Serv. Verg. Aen. I 664: secundum Simonidem, qui dicit Cupidinem ex Venere tantum esse progenitum; quamquam alii dicant ex ipsa et Marte, alii ex ipsa et Vulcano, alii vero Chai et primae rerum naturae eum esse filium velint. Diog. Laert. IV 26. 27 Apollodori est, cf. Hefermehl *Studia in Apoll. Περὶ θεῶν fgm. Genev., Diss. phil. Berol. 1905, 30 n.*

---

3 del. Wilamowitz ut repetita e p. 257, 17 7 ἐρῶντος Ziegler, cf. sch. 4: ἐρωτωντος cum ο super altero ω (i. e. ἐρωτῶντος correctum in ἔρωτος) cod. 8 ἀμφιβάλλει—εἴπῃ scripsi: ἀμφιβάλλουσι—εἶπε (hoc praetermittitur inde a Call.) cod.: ἀμφιβάλλουσι, τίνος υἱὸν τὸν Ἔρωτα ⟨χρὴ νομίζειν⟩ Wilamowitz *Antig. von Kar., Phil. Unt. IV 70* 11 Ἀκουσίλαος Call.: -ίλλας cod. 13 Ἴριδος Gaisford: Ἔριδος cod. Γῆς Blomfield *Mus. Crit. I, 1826, 14*: Ἀφροδίτης cod., quod loco Pausaniae IX 27, 3 defendi posse Neue *Sapph. fgm. 1827, 97* et Bergk arbitrantur: Ἀφροδίτης ⟨ἢ Γῆς⟩ Wilamowitz l. l.

μούμενος τὸν ἐρῶντα. πέφυκε γὰρ ὁ Ἔρως τὴν περὶ ⟨τοῦ⟩ αὐτοῦ μνήμην τοῖς ἐρῶσιν ἐμβάλλων.

6 a. λῖν τὸν λέοντα ἀπὸ εὐθείας τῆς λίς. καὶ Ὅμηρος (Λ 480)· 'ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων' καὶ (Ο 275)· 'λὶς ἠυγένειος'. **UEAGPT**

b. ὃς τὸν λῖν: ἱστορεῖται λέοντας ὑφ' Ἡρακλέους διαφθαρῆναι τὸν Ἑλικώνιον, τὸν Λέσβιον, τὸν Νεμεαῖον. **K**

c. λῖν: τὸν ἐν Νεμέᾳ, οὗ καὶ τὴν δορὰν ἐφόρει. **L^g U^g E^g G P^m**

7—9 a. Ὕλα: τὸν Ὕλαν Σωκράτης (fgm. 11 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 499*) υἱὸν Ἡρακλέους φησίν, Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος (I 1213 al.) Θειοδάμαντος, ⟨Νί⟩καν⟨δρος (fgm. 48 Schneider, p. 57) δὲ⟩ Κήυκος, Εὐφορίων (fgm. 87 Scheidweiler *Diss. phil. Bonn. 1908, 61*) δὲ Πολυφήμου τοῦ Ποσειδῶνος ἐρώμενον [καὶ ἄλλοι ἄλλων]. **K**

b. ὅσσα μαθών: Ἀριστοφάνης φησὶν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα, Ἡρόδωρος (fgm. 4 Mueller *Fgm. hist. gr. II 29*) δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος καὶ Θεσπίου.

---

9 sch. Apoll. Rhod. I 1207: Σωκράτης ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεόν φησι τὸν Ὕλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι. I 40: τὸν Πολύφημον Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος, Σωκράτης (Ἰσοκράτης cod., corr. Meineke) δὲ καὶ Εὐφορίων Ποσειδῶνος.

---

1 supplevi 2 ἐμβάλλειν cod., correxi 6 Call. post ἱστορεῖται add. γάρ, quod in γ' mutavit Rob. Unger *Theb. parad. I 1839, 401* λέοντας Call.: -α cod. 7 Νεμαῖον cod., corr. Heinsius 11 Θειοδάμαντος Hemsterhuys: Θεοδάμαντος Brubach. in marg.: Φιλοδάμου cod. Νίκανδρος δὲ Hemsterhuys: καὶ cod. 12 Εὐφορίων Call.: Εὐφορίδης cod. 13 Πολυφήμου Hemsterhuys: Εὐφήμου cod., quod Kiessling defendere conatur scholio Pind. Pyth. IV 35 14 ἐρώμενον Brubach.: ἐρωμένου cod. verba, quae loco mota esse Duebner iudicaverat, Ahrens circumsaepsit ut repetita e sch. 1/2 c 15 Aristophanis Boeoti fragmentum (cf. *Fgm. hist. gr. IV 337 sqq.*) falsa Calliergis lectione adducti Aristotelis reliquiis inseruerunt (fgm. 475 Rose, 1556 a 26) 16 Ἡρόδωρος Hemsterhuys: Ἡρόδοτος cod. 18 Θεσπίου scripsi collatis Diod. Sic. IV 29; V 15; Apoll. Bibl. II 65. 66: Θεστιάδος **K**: Θεστιάδους **Apogr. Barb.**: Θεστιάδου Hemsterhuys

UEAQPT c. φορεῦντος: ἢ τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμένας, ἵν' ᾖ τὸ φοροῦντος ἀντὶ τοῦ φέροντος καὶ ἔχοντος· ἢ τοῦ τοὺς πλοκάμους φοροῦντος, ἤγουν ἐνδυομένου καὶ περιβαλλομένου· ἴσως γὰρ ἂν φαλακρὸς ἦν, περιεβάλλετο δὲ ἀλλοτρίας τρίχας τῇ κεφαλῇ. 5

d. Ὕλας παῖς ὑπῆρχε Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος.

e. μαθών: ὁ Ἡρακλῆς. πεπαιδεῦσθαι αὐτόν φασιν οἱ μὲν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος, οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, ⟨οἱ δὲ ὑπὸ Χείρωνος⟩ καὶ Θεσπίου.

KUEAQPT 10—13 a. χωρὶς δ' οὐ: οὐδέποτε, φησίν, ὁ Ἡρακλῆς 10 αὐτοῦ ἐχωρίζετο, οὔτε μεσούσης τῆς ἡμέρας, οὔτε ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις, οὔτε τὸν καιρόν, καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ οἱ ἐν οἰκήματί τινι ὄντες ἀποβλέποιεν εἰς τὴν κοίτην, πτερυσσομένης τῆς μητρὸς καὶ λοιπὸν ἀναχωρούσης, τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι τροφήν. 15

K b. ὀρτάλιχοι: οἱ νεοσσοί. ἢ στρουθῶν γένη. θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῷον ἐλπίδι τροφῆς.

UEAQPT c. ὀρτάλιχοι: νεοσσοὶ μικροί, μηδέπω πετόμενοι. μινυροὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες.

KUEAQPT d. σεισαμένας: πτερυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοὺς νεοσσοὺς λάβῃ. 20

---

6 sch. Apoll. Rhod. I 131: Ὕλας· οὗτος Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς δὲ Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. καὶ Μνασέας μὲν οὕτως. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένη ἀντὶ Θειοδάμαντος ὀνομάζει. 18 Hesych. Phot. ὀρτάλιχοι· οἱ μήπω (μηδέπω Phot.) πετόμενοι νεοσσοί.

---

2 τὸ φορ. Call.: καὶ φορ. **EAT**: διφοροῦντος **GP**: om. **U** 4 περιεβέβλητο **T** 6 Θειοδάμαντος scripsi: Θεοδάμαντος Crispinus: Θεοδήμαντος codd. Δρύοπος Geel: Δρύωπος **G**: Δρυόπου **UEAP**: δρυτόμου **T** 9 suppl. Ahrens Θεσπίου scripsi ut supra: Θεστιάδου **G**: -άδος **P**: -άδους **T**: -άδ cp. cett. 11 οὐδὲ μεσούσης τ. ἡμ. οὐδὲ τ. ἑ. ὥραις **K**: οὔτε πρωῒ οὔτε μεσούσης τῆς ἡμέρας cett. 12 οὔτε κατὰ τὸν καιρόν Tricl. 13 πτερυσσομένης **K**: περιπτυσσομένης cett. 18 μηδέπω Ahrens e cod. Paris. 2884: μηδέποτε codd. nostri 20 περιπτυσσομένης **T** ἅπαντας pro ὑπὸ τὰς **K** rescr., rectum habent apographa 21 λάβοι **GP**

e. *πέτευρον*: ἐπίμηκες ξύλον. ἔνιοι τὴν δοκόν, οἱ δὲ K πηκτὸν ὀρνιθοτροφεῖον.

f. *πέτευρον* δὲ σανίδιον λεπτὸν καὶ τεταμένον, ᾧ εἰς UEAQPT τοὺς ὀρόφους ἀντὶ τῶν κεράμων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ *αἰθα-*
5 *λόεν* πέτευρον τὴν δοκὸν λέγουσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος· 'αὐτὴ δ' αἰθαλόεντας (χ 239) ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο (χ 143)'.

g. τινές φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευρον διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι λίαν οὕτως αὐτὸ ἔφη.

14 a. ἕως κατὰ γνώμην ὁ παῖς, τὴν Ἡράκλειον γνώμην K
10 τε καὶ καλοκἀγαθίαν, διδαχθείη.

b. ⟨*κατὰ θυμόν:*⟩ κατὰ τὴν ἰδίαν βούλησιν. L[g]U[g]E[g]P[m]

15 a. *αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων*: ἑαυτῷ δ' εὖ βιῶν, ἐπ' εὐδοξίᾳ K τῇ ἑαυτοῦ ζῶν. ἢ ψιλῶς τὸ αὐτῷ, ἵν' ᾖ τῷ Ἡρακλεῖ.

b. *αὐτῶ δ' εὖ ἕλκων*: ἀντὶ τοῦ αὐτόθεν· ὡς παραυ- UEAQPT
15 τόθεν ἐκ νεότητος καλῶς ἕλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττούμενος μηδὲ ἐλλείπων ἀνὴρ γένοιτο. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἕλκειν.

18 a. *πασᾶν ἐκ πολίων*: ἐξ ἑκάστης πόλεως οἱ πρῶτοι K συνηθροίσθησαν ἐν τῇ Ἀργοῖ Ἰάσονι.

20 [b.] ⟨*ὧν ὄφελός τι:*⟩ παρ' ὧν βοήθειά τις. L[g]U[g]E[g]

[19.] ⟨*Ἰαολκόν:*⟩ εἰς τὴν Μαγνησίαν.

20. *Μιδέα* πόλις Ἄργους, οἱ δὲ κώμην αὐτήν φασιν. UEAQPT Ἀργεία δὲ καὶ ἡ Ἀλκμήνη.

22/23 a. *ἅτις Κυανεῶν*: Καρύστιος ὁ Περγαμηνός KU[r]EAPT
25 (fgm. 16 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 359*) φησι Κυανέας μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, ὑπὸ δὲ θεῶν Φόρκου πύλας καλεῖσθαι. Τι-

---

1 Hesych. Phot. Suid. *πέτευρον* Poll. X 156. 57 22 Steph. Byz. *Μίδεια* Eust. 270, 45

---

4 *κεραμίων* T 5 *αὐτοὶ* GPT 6 *αἰθαλόεντος* Hom. 10 *διδαχθείη* tacite Ziegler: -θῇ cod. 11 *οἰκείαν* L 14 *αὐτόθι* codd., corr. Duebner *ὡς παραυτόθεν* Ahrens: *ὥσπερ αὐτόθεν* codd. 19 *τῇ Ἀργοῖ* Wilamowitz: *τῷ ἱερῷ* cod. 22 *Μίδεια* Ahrens 26 *Φόρκου* Meineke *Men. et Philem. rell. 1823, 141*: *Ὄρκου* codd. *καλεῖσθαι* K: *κεκλῆσθαι* cett.

μοσθένης (fgm. 26 Wagner *Die Erdbeschr. d. Tim. von Rhodus, Diss. phil. Lips. 1888, 69*) *δέ φησιν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ὡς κε΄ σταδίους εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες, καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας Κυανέας.* K b. *καὶ τὸ μὲν νησίδιον τῆς Εὐρώπης, ἡ δὲ ἄκρα τῆς Ἀσίας, ἀπέχουσι δ' ἀλλήλων σταδίους κε΄.* 5

KU^r EAPT c. *συνδρομάδων: διὰ τὸ συντρέχειν καὶ συνέρχεσθαι ἀλλήλαις καὶ συνθραύειν τὰς διαπερώσας ναῦς. μόνην δέ φασι τὴν Ἀργὼ προνοίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς διαβεβηκέναι.*

K d. *ἀφ' οὗ τότε: ὥσπερ εἱμαρμένον ταῖς Συμπληγάσι πέτραις, ὡς, εἰ διαβαίη τις ἅπαξ αὐτὰς ἀβλαβής, καὶ τὸ* 10 *μετὰ ταῦτα μηδένα τι πάσχειν δεινόν. ἐξ ἐκείνου οὖν τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ ἡ Ἀργὼ διέβη, ἔστησαν τῆς συνδρομῆς.*

U^r EAPT e. *ἦν δὲ πεπρωμένον ταῖς Συμπληγάσι πέτραις, ὡς, εἰ διαβαίη τις μία ναῦς αὐτὰς ἀβλαβῶς, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου στῆναι. διὸ καὶ ἔστησαν τῆς Ἀργοῦς διαβάσης.* 15

E^g A f. *συνδρομάδων: συνέκρουον γὰρ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, ἤγουν αἱ Κυάνεαι, τὰς ναῦς. μετὰ τὸ περαιωθῆναι δὲ τὴν Ἀργὼ ἐκεῖσε ἔπαυσαν.*

KUEAQPT 24. *Φᾶσις πόλις καὶ ποταμὸς ἐν Κόλχοις ὁμώνυμος, παρ' ὃν Ἕλληνες Μιλησίων ἄποικοι.* 20

K 25—28 a. *Πελειάδες: αἱ Πλειάδες. φησὶ Καλλίμαχος* (fgm. 381 Schneider, II 572), *ὅτι τῆς βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες* ⟨*ἑπτά*⟩, *αἳ Πλειάδες καὶ Πελειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὗται χορείαν καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ νοῦς· καθ' ὅν, φησί, καιρὸν* 25 *ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες θάλλει τε πᾶσα ἡ γῆ ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος, τηνικαῦτα τοῦ ἀπόπλου ἐφρόντιζον. τὰ ὀνόματα*

---

4 Strab. VII 319 sch. Lyc. 363, 17 Scheer 19 Steph. Byz. *Φᾶσις*

---

2 *ὡς κε΄* Wilamowitz e sch. b: *ὡς εἰς ι΄* K: *ὡσεὶ* cett. 3 *καὶ* pro verbis *σκοπελῶδες καλεῖσθαι δὲ* K 11 *μηδέν* cod., corr. Wilamowitz 19 *πόλις ἢ ποτ.—ὃν* K: *ποτ. καὶ πόλις—ἣν* cett. 23 suppl. Wilamowitz *καὶ* idem: *αἳ* cod.

τῶν Πλειάδων· Κοκκυμώ, Γλαυκία, Πρῶτις, Παρθενία, Μαῖα, Στονυχία, Λαμπαδώ.

b. θεῖος ἄωτος: ἄωτος τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, οἷον οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων.

5 c. Πελειάδες: περὶ ἀνατολήν, φησί, τῶν Πελειάδων UEAGPT ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πλοῦν καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἥρωες εἰς Κόλχους. ἔστι δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θέρους, διὸ καὶ ἐπήγαγε τετραμμένου εἴαρος, τουτέστι λήξαντος.

d. θεῖος ἄωτος: τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. καὶ 10 εἴρηται ἄωτος ἀπὸ τοῦ ἄειν, ὅ ἐστι πνεῖν καὶ ὀδωδέναι.

29. <νότῳ τρίτον ἦμαρ ἀέντι:> διὰ τριῶν ἡμε- K[m] L[g] U[g] E[g] P[m] ρῶν νότου πνέοντος.

30 a. εἴσω δ' ὅρμον: καθωρμίσθησαν ἐν τῇ Προπον- KUEAGPT τίδι κατὰ τὴν Κίον, τὴν νῦν καλουμένην Προῦσαν, ἔνθα τὰ 15 κατὰ τὸν Ὕλαν ἦν [ἔνθα] καὶ Ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων ἀπελείφθη.

b. Κιανῶν: <Κιανοὶ> οἱ τὴν Κίον κατοικοῦντες γεωργοί. K ἔστι δὲ πόλις τῆς Μυσίας, ἡ νῦν καλουμένη Προῦσα ἀπὸ τοῦ <τῶν> Βιθυνῶν βασιλέως Προυσίου. Κίος δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ 20 υἱοῦ Ὀλύμπου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ Ὄλυμπος.

c. <Κιανῶν:> τῶν κατοικούντων περὶ τὴν Κίον ἀν- L[g] U[g] E[g] P[m] θρώπων.

[31.] σπουδαίως σύρουσι.

32. κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο: ἤγουν σύνδυο εἰς L[g] U[g] E[g] G P[m] 25 τὰ περὶ τροφὴν ἠσχολοῦντο.

---

10 Et. M. 117, 50 (cf. Gen.) Eust. 949, 1; 1429, 9 14 Strab.

---

2 Στ. et Λ. nomina suspecta 3 altero loco ἄωτος (ἄωτον cod.) deleri vult Ziegler ἀπ. τῶν ἡρώων Duebner: ἀπ. τῶν ἀνθῶν cod. 9 l. om. UEP 14 ὅθεν τὰ GP 15 ἦν Wilamowitz: ἢ codd. ἔνθεν GP, del. idem 16 ἀπελείφθη K: κατέλειφθεν UEAP: καταλέλειφθεν G: κατελείφθη T 17 suppl. Call. 18 τῆς νῦν καλουμένης Προύσης cod., emend. Ziegler 19 suppl. Call. Βιθυνῶν Warton et Toup: Ἀθηνῶν cod. 21 κατοικ. om. LUP 23 hunc interpretem εὖ ῥύοντι legisse subveniente Duebnero Ahrens indagavit; exspectares εὖ ῥύονται 25 τὸ LUE

K 34 a. *στιβάδεσσιν⟨ὄνειαρ⟩*: τὸν λειμῶνα, παρόσον ἐποίουν τὰς στιβάδας ἐκ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι φυομένης ὕλης. στιβάδα δὲ καλοῦσι τὴν ἐξ ὕλης χορτώδη κατάστρωσιν.

L^g U^g E^g P^m b. *⟨μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ:⟩* ἐπιτήδειος εἰς στρωμνήν. 5

L^g U^g E^g G P^m 37. *ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι*: τῷ στερεῷ καὶ ἐμβριθεῖ τὴν ψυχήν, ἀκαμπεῖ καὶ σκληρῷ οἱονεὶ ἀστρεφεῖ.

L^g U^g E^g P^m 39. *ἄγγος* ἀπὸ τοῦ ἄγεσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ.

K 40 a. *ἡμένῳ ἐνὶ χώρῳ*: ἀντὶ τοῦ ἐν ταπεινῷ τόπῳ ἀπὸ τοῦ ἧσθαι τὸ καθέζεσθαι μεταφορικῶς. 10

UEAGPT b. *θρίον* κυρίως τὸ τῆς συκῆς φύλλον παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον καὶ θρίον. ἀπ' αὐτοῦ καὶ θρίαμβος· οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπὴν ποιοῦντες φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαινον.

K 41 a. *κυάνεόν τε χελιδόνιον*: ἤτοι κυανοῦν καθ' ἑαυτό. 15 ἔστι δὲ εἶδος φυτοῦ πολύφυλλον μελανόχροιον. καλεῖται δὲ χελιδόνιον, ὅτι ἅμα τῇ παρουσίᾳ τῆς χελιδόνος ἀνθεῖ.

b. *ἀδίαντον*: εἶδος ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα, λιπαρὰ δὲ καὶ μέλανα, τὰ κλωνία σπιθαμιαῖα τὰ μέγιστα. καυλὸν δ' οὐκ ἔχει οὐδὲ ἄνθος οὐδὲ καρπόν, ῥίζαν δὲ 20 ἄχρηστον καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ οὕτως παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι

XII 564 Steph. Byz. Προῦσα sch. Apoll. Rhod. I 1177. 1346 Et. M. 512, 37 (cf. Gen.) Eust. Dion. Per. 805
8 Et. M. 6, 51 (cf. Gen.) Et. Or. 14, 17 11 Et. M. 455, 20. 45 (cf. Gen.) Et. Gud. 264, 38; 265, 10 Sturz Et. Or. 72, 18 Hesych. Phot. Suid. θρία Suid. θρίαμβος sch. Ar. Equ. 950 sch. Nic. Al. 495. 347 Epim. (Cram. An. Ox. II 376, 13) Ecl. (ib. 449, 1) 16 Theophr. Hist. plant. VII 15, 1 Diosc. Mat. med. II 180 Plin. Hist. nat. XXV 90 sch. Nic. Th. 857 18 Theophr. Hist. plant. VII 14, 1 Diosc. Mat. med. IV 134 Plin. Hist. nat. XXII 62 sch. Nic. Th. 846 21 Hesych. Phot. ἀδίαντον Lex. Bachm. 29, 15 Eust. 1231, 27

---

1 suppl. Call. 8 ἄγεσθαι restitui ex Et.: ἄγχεσθαι P: ἐγχεῖσθαι cett. vocem ἔγχος potius explicantes 10 τὸ καθ. Apogr. Barb.: τοῦ καθ. verbis τοῦ ἧσθαι superscripsit K 15 κυανοῦν scripsi: κυανὸν cod. 18 εἶδος scripsi: ἄνθος cod. 19 τὰ κλωνία in cod. est post λιπαρὰ δέ, transposui

ὕδατι, ἐπεί, ἐὰν ἐπιχεύηται ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων, οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει· δεῦσαι γὰρ τὸ βρέξαι.

c. χελιδόνιον: φυτάριον πλατύφυλλον, μέλαν ὡς ἡ **UEAGPT** χελιδών, ⟨ἣ⟩ ὃ ἅμα τῷ φανῆναι τὴν χελιδόνα ἀνθεῖ.

5 d. καὶ τὸ ἀδίαντον δέ ἐστι διαπαντὸς ἄβροχον καὶ ταχέως **UEAP** ὡς ξηραινόμενον, κἂν ὕδωρ αὐτῷ ἐπιβληθῇ καὶ ἐπιχεθῇ, διολισθαίνει.

e. ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα καὶ **UEAGPT** μέλανα. καυλὸν δ' οὐκ ἔχει οὐδὲ ἄνθος οὐδὲ καρπόν, ῥίζαν 10 δὲ μόνον ἄχρηστον καὶ λεπτήν.

f. τὸ ἀδίαντον βοτάνη ἐστὶν ἀεὶ ἄβροχος. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ διαίνω τὸ βρέχω, ἤγουν τὸ μηδόλως βρεχόμενον διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὀξὺ καὶ γλίσχρον.

15 42 a. εἰλιτενὴς ⟨ἄγρωστις⟩: ἡ εἰλουμένη ἀπὸ τῆς **K** βλαστήσεως κισσοειδῶς. ἔστι δὲ πρασοειδὴς βοτάνη.

b. ⟨εἰλιτενὴς⟩ ἄγρωστις: ἡ συνεστραμμένη, καθὸ εἰ- **UEAPT** λεῖται ἐπὶ μῆκος καὶ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς. ἄγρωστις δέ ἐστιν ἡ παρὰ τοῖς γεωργοῖς ἀγρία καλουμένη.

20 c. τὴν ἄγρωστιν ἄλλοι φασὶ βοτάνην πρασοειδῆ, ἣν ἰδιωτικῶς φασι κολλητζίδαν.

---

15 Et. Gen. (Et. M. 299, 17): εἰλιτενὴς (-γενὴς A) ἄγρωστις· Θεόκριτος· 'καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις'. ἡ ἐν τοῖς ἕλεσι τεινομένη (γινομένη codd., em. Meineke)· ῥιζοβόλος γὰρ καὶ (ἡ codd., corr. Wordsworth) ἐπιπολὺ διϊκνουμένη, πλεονασμῷ τοῦ ῑ (in cod. A desunt verba Θεόκρ. — ἄγρωστις et ῥιζοβόλος seqq.) Et. Gen. (Et. M. 330, 38) cit. ad sch. I 30 b Hesych. ⟨ε⟩ἰλιτενής· κισσὸς ἄκαρπος. sch. Soph. Ant. 826 **19** Hesych. Suid. ἄγρωστις Eust. 1553, 36

---

3 ὡς ἡ **GP**: ὡσεὶ cett. **4** suppl. Hemsterhuys τὴν χελιδόνα Reiske: τῇ χελιδόνι codd. **6** κἂν Piccolos: καὶ codd. **10** μόνην **UEA** **15** addidi **17** suppl. Call. **19** verba ἄγρωστις—καλουμένη alteram scholii partem praecedunt in **U** **21** κολλητζίδαν **T**: -ίδα cett.

K 43. *χορὸν ἀρτίζοντο*: συνέβη, φησί, καθ' ὃν καιρὸν ἦλθεν ἀντλῆσαι, τότε τὰς Νύμφας αὐτόθι χορείαν συστήσασθαι.

UEAGPT 44. *δειναὶ θεαὶ ⟨ἀγροιώταις⟩*: παρόσον φόβον ἔσθ' ὅτε αὐτοῖς ἐγγεννῶσί τε καὶ ἐπάγουσιν, ὅθεν καὶ νυμφολήπτους τινάς φαμεν [καὶ οἱ νυμφόληπτοι]. 5

UEAGP 45. *⟨ἔαρ θ'⟩ δρόωσα*: ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ βλέπουσα, ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος.

UEAPT [46 a.] *κρωσσὸς τὸ ἀγγεῖον* — μέγα, κροσσὸς δὲ ὁ τοῦ πύργου καὶ ὁ τοῦ ἱματίου — μικρόν.

L[g]U[g]E[g]P[g] b. ἐπέβαλε τῷ ὕδατι πολυχώρητον ὑδρίαν. 10

K 47. *πᾶσαι ἔφυσαν*: ὁ μὲν κατένευσεν ἀντλῆσαι, καὶ πᾶσαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπελάβοντο.

48. *πασάων γὰρ ἔρως*: πάσας, φησίν, ὁ πρὸς αὐτὸν πόθος εἶχεν εὐθύς. συμφωνεῖ δὲ τῇ ἁρπαγῇ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος (I 1234 sqq.) καὶ Νίκανδρος (fgm. 48 Schneider, 15 p. 57). ὁ μέντοι Ὄνασος ἐν Ἀμαζονικοῖς φησιν αὐτὸν εἰς τὴν κρήνην πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν.

K 49—52 a. [*Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί*:] κατηνέχθη, φησίν, ὁ

---

8 Eust. 600, 23; 603, 22; 976, 28 10 Hesych. πολυχανδέα· πολλὰ χωροῦσαν. 13 sch. Apoll. Rhod. I 1236: Θεόκριτος ἐν τοῖς Βουκολικοῖς ἐν τῷ Ὕλᾳ ἐπιγραφομένῳ ὑπὸ πασῶν φησιν αὐτὸν τῶν Νυμφῶν ἡρπάσθαι. Ὄνασος δὲ ἐν τῷ α' τῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν Ὕλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι. καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἑτεροιουμένων ὑπὸ πασῶν φησιν αὐτὸν ἁρπαγῆναι Νυμφῶν. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὑπὸ μιᾶς. ib. I 1207: Ὄνασος ἐν πρώτῳ Ἀμαζονικῶν ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἡρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ Νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Philarg. Verg. Buc. VI 43: alii dicunt eum aquatum ad puteum sive fontem isse ibique praecipitem lapsum periisse. quidam vero a nymphis adamatum raptum esse ac numquam apparuisse. sch. Bern. ib. Serv. Verg. Aen. I 619

---

3 suppl. Ahrens 5 praeterm. Call. 6 suppl. Call. 16 fort. ἐν ⟨α'⟩ Ἀμαζονικῶν 19 l. falsum seclusi

Ὕλας εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς ἀστὴρ ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείη, ὃς σύμβολον γένοιτ' ἂν ναύταις ἀνδράσι δεξιοῦ πλοῦ καὶ παραινετικὸς ὡς πρὸς τὸ συμπαρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην τὸν ἀπόπλουν. κατὰ καιρὸν δέ φησι καὶ προσφόρως τῷ πράγματι.

5 b. πυρσὸν ὠνόμασε τὸν ἀστέρα τὸν Ὕλαν προφαίνων δηλονότι· καὶ ὁ Ὕλας πῦρ ἦν ἄντικρυς ἐπιφανεὶς ταῖς Νύμφαις ἐρωτικῶς φλέγων αὐτάς.

c. κουφότερ' ὦ παῖδες: εὔλυτα καὶ εὐτρεπῆ ποιεῖτε **KUEAGPT** τὰ ἱστία· οὔριον γὰρ ἐπιγενήσεται πνεῦμα — ὡς τοιούτου ὄντος 10 σημείου, ἐπὰν πέσῃ ἀστήρ.

54. παρεψύχοντ' ἐπέεσσι: παρεμυθοῦντο χαριέντως. **KL^g U^g E^g** βουκολικῶς τὸ παρεψύχοντο ὡς ἐπὶ τῶν πηγῶν.

56 a. ᾤχετο Μαιωτιστί: ἀντὶ τοῦ Σκυθιστί· Μαιῶται **K** γὰρ ἔθνος Σκυθικὸν παροικοῦν τὴν Μαιῶτιν λίμνην, τοξι-15 κώτατον. Σκυθικοῖς δὲ ὅπλοις ἐχρήσατο Ἡρακλῆς, ὥς φασιν Ἡρόδωρος (fgm. 5 Mueller *Fgm. hist. gr. II 29*) καὶ Καλλίμαχος (fgm. 365 Schneider, II 566).

b. ᾤχετο Μαιωτιστί: ἤτοι Σκυθιστί· Μαιῶται γὰρ οἱ **UEAGPT** Σκύθαι οἱ περιοικοῦντες τὴν Μαιῶτιν λίμνην. ἐχρῆτο δὲ ὁ 20 Ἡρακλῆς τοῖς Σκυθικοῖς τόξοις διδαχθεὶς παρά τινος Σκύθου Τευτάρου.

58—60 a. ἀραιά: λεπτή, ἀσθενής. οὐχ ὡς κατὰ φύσιν **KL^m U^r E^m AT** ἀσθενῆ φωνὴν τοῦ Ὕλα ἔχοντος, ἀλλ' ἢ ἐν βάθει ὄντος ἢ ὑπὸ τῶν Νυμφῶν κατεχομένου.

25 b. εἴδετο πόρρω: ἄγαν ἐγγὺς ὢν πόρρωθεν ἐδόκει **KUEAGPT**

---

20 Lycophr. 56 sch. Lyc. 40, 27; 169, 4 Scheer

---

2 δεξιὸς πλοῦς cod., emendavi 3 συμπαρασκευάζεσθαι scripsi: ζῆν παρασκευάζεσθαι cod. 8 καὶ om. **K** εὐπρεπῆ **KGPT** 11 **LU(E)** haec: παρ. χαρ. δὲ ὡς ἐπὶ πηγῆς φησιν 16 Ἡρόδωρος Hemsterhuys: Ἡρόδοτος cod 19 οἱ ante περιοικ. om. **UEAPT** 22 λεπτ. ἀσθ. om. **AT**, inter lineas habent **LUE** 23 ἀλλ' ἢ ἐν β. ὄντος ἢ ὑπὸ τ. Ν. κατεχόμενος (corr. Brubach. in marg.) **K**: ἀλλ' ἐν β. ὄντος τῷ (τὸ **UT**) κατέχεσθαι ὑπὸ τ. Ν. cett. 25 ὁ ἄγαν **K** πόρρω **KET**

ἀκούειν διὰ τὸ λεπτὴν αὐτοῦ καὶ ἀμαυρὰν φέρεσθαι τὴν φωνήν.

K c. ⟨τρὶς — τρίς:⟩ ἢ ὡμοίου τὸν Ὕλαν ἢ αὐτὸς ὡμοιοῦτο.

L^{g}U^{g}E^{g}P^{m} d. ⟨ἤρυγε:⟩ ἀνέπνεεν· ἐρυγὴ γὰρ ἡ πνοή.

K 62—65 a. νεβρῶ φθεγξαμένας: οὐκ ἤρτηται, ⟨ἀλλὰ⟩ καθ' ἑαυτό. διασαφηνιστέον δὲ οὕτω· νεβροῦ φθεγξαμένου λέων τις κατ' ὄρος ᾐσθημένος καταλιπὼν τὴν εὐνὴν ὀξέως ἂν ἐπιδράμοι πρὸς τὴν βορὰν ἐπειγόμενος· τοιούτῳ δὴ τῷ θυμῷ καὶ Ἡρακλῆς τότε συσχεθεὶς περιῄει τὴν ὕλην τὸν Ὕλαν ἀναζητῶν. 5 10

UEAGP b. ὥσπερ νεβροῦ φθεγξαμένης ἐκ κοίτης λέων ἀκούσας σπεύδει ἐπὶ τὴν ἑτοίμην τροφὴν αὐτοῦ.

L^{g}U^{g}E^{g}GP^{m} 67. ⟨ὕστερα:⟩ τῷ Ἡρακλεῖ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Ὕλα.

K 68. ναῦς μὲν γ' ἅρμενα: ἐν ... ναῦν Ἀργώ φησι κατασκευάσασθαι. ἡ μὲν ναῦς τὰ σιτία καὶ τὰ προσήκοντα φέρουσα μετέωρα τῶν ἐνόντων. 15

69. ἱστία δ' ἠΐθεοι: τὰ δὲ ἱστία μεσούσης νυκτὸς ἐξεκάθαιρον, ἐξήπλουν μένοντες τὸν Ἡρακλέα· τὸ γὰρ ἐξαπλῶσαι ἐκκαθῆραι λέγουσιν.

70. ὃ δ' ᾇ πόδες: ὁ δ' Ἡρακλῆς, ὅπου οἱ πόδες αὐτὸν ἦγον, ἐκεῖ ἐπορεύετο. 20

72. οὕτω μὲν κάλλιστος: ἐπειδή, φησίν, ἐλείφθη παρὰ τοῦ Ἡρακλέους, ὁ Ὕλας ἐναρίθμιός ἐστι τοῖς θεοῖς.

UEAPT 73. λιποναύταν: καθάπερ λιποτάκτην.

U^{g}E^{g}P^{g} [74 a.] ⟨ἠρώησε:⟩ κατέλειψεν, ἐξέφυγεν, ἀπὸ τοῦ ἐρωῆσαι.

KUEAPT b. τριακοντάζυγον Ἀργώ: λ' ἔχουσαν καθέδρας ἐρετῶν, ὡς ξ' εἶναι τοὺς πλέοντας. 25

---

1 φαίνεσθαι K 3 l. addidi αὐτὸ cod., correxi 5 add. Vahlen *Opusc. acad. I 306* 6 ἑαυτόν cod., tacite corr. Ziegler 13 l. falsum ἁλώμενος dat G 14 locus evanidus. videor mihi legere πρω̄ χρ (formae cuiusdam vocis χρόνος compendium) πρώτ. εκ . . ., apographa nihil nisi πρωτ habent 17 ἐξεκάθαιρον tacite Ziegler: -ηρον K: -ηραν Apogr. Barb. 24 λειποbis UEAP 25 ἀπὸ seqq. om. UP ἐρωῆσαι Brubach. in marg. ἀραιῶσθαι E 27 ὡς ξ' εἶναι ἐρετῶν τοὺς καθεύδοντας τοὺς (καὶ pro τοὺς T) πλ. PT

75a. *πεζᾷ δ' ἐς Κόλχους*: τοῦτο ἰδίως ὁ Θεόκριτος K
λέγει, ὅτι πεζῇ ἦλθεν εἰς Κόλχους, τῶν ἄλλων λεγόντων μὴ
παραγενέσθαι, ἀλλὰ κατὰ βουλὴν τῆς Ἥρας ἀπολειφθῆναι, ἵνα
δόξῃ Ἰάσων κατωρθωκέναι τὸν ἆθλον.

5 b. *πεζᾷ δ' εἰς Κόλχως*: ἰδίως πεζόν φησι τὸν Ἡρακλέα UEAPT
εἰς Κόλχους ἐλθεῖν. ἡ γὰρ πολλὴ κατέχει δόξα, ὅτι βουλῇ Ἥρας
ὑστέρησεν Ἡρακλῆς ὑπὲρ τοῦ τὸν Ἰάσονα κατορθῶσαι μόνον
δοκεῖν τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν καὶ μὴ ἐξιδιοποιήσασθαι τὸν
ἆθλον αὐτοῦ.

10 c. *Μνασέας* (fgm. 31 Mueller *Fgm. hist. gr. III 154*) K
Κόλχους φησὶ κληθῆναι ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος.

II. *Φαρμακεύτριαι*

a. Ὑπόκειται Σιμαίθα Δέλφιδος Μυνδίου τινὸς ἐρῶσα, KEAG
ὃν παιδικοῖς προσλιπαροῦντα ἐν παλαίστρᾳ ἡ Σιμαίθα φίλ-
15 τροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης Θεστυλίδος ὑπο-
διακονουμένης ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μεταφέρειν, ἐπικαλουμένη
τήν τε Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλο-
μένας νυκτερινὰς θεάς. τὴν δὲ Θεστυλίδα ὁ Θεόκριτος ἀπει-

2 sch. Apoll. Rhod. I 1289 Apoll. Bibl. I 117. 18

1 *ἐς Κόλχους* tacite Ziegler: *ἐν Κόλχοις* cod. 3 *παρα-
γίνεσθαι* cod., corr. Ziegler 8 *καὶ* post *δοκεῖν* in libris,
transp. Call.

Tit.: *Φαρμακεύτριαι* Athen. XI 475e; Eust. 1767, 20: *Φ-αι
δωρίδι* K: *Φ-αι δωρίδι. ποιεῖται τὸν λόγον πρὸς τὴν δούλην* A:
Φ-α Serv. Verg. Buc. VIII 1. 21: *Φ-α δωρίδι* GP: om. E
13 *Μυθίου* K 14 *παιδικοῖς* KG: *-ῷ* cett. *προσλιπαροῦντα*
scripsi: *προλιπαροῦσα* G: *ἐκλιπαροῦσα* K: *προσταλαιπωροῦντα*
cett. 16 *ἐφ'* K: *ὑφ'* cett. *μεταφέρειν* K: *μετάγειν* cett.
17 *ὡς — θεάς* om. K

ροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε Μίμων (fgm. 5 Kaibel *Com. gr. fgm. I 1, 155*)· ⟨. . .⟩.

KEA b. [*καί μ' ἁ Θευμαρίδα:*] ⟨. . .⟩ *πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην φησί. ταύτας γὰρ συνεργοὺς εἰς τὴν περὶ τοῦ ἐρωμένου φαρμακείαν παραλαμβάνει. τὴν δὲ τῶν φαρ-* 5 *μάκων ὑπόθεσιν ἐκ τῶν Σώφρονος Μίμων* (fgm. 4 Kaibel *ib. 154*) *μεταφέρει* †*ὑπο τε το . . . όφιγγα ὀρρο . . ποτὲ βληθέν*†.

E[g] 1 a. ⟨*δάφναι:*⟩ *συνετέλουν γὰρ αἱ δάφναι ταῖς γοητείαις.*

b. ⟨*φίλτρα:*⟩ *τὰ πρὸς φιλίαν ὀτρύνοντα φάρμακα.*

KEAG 2 a. **στέψον:** *στεφάνωσον. κελέβη δέ ἐστι ποτήριον* 10 *ξύλινον κυλικῶδες. Εὐφορίων ἐν Ποτηριοκλέπτῃ* (fgm. 8 Scheidweiler *Diss. phil. Bonn. 1908, 25*)· *'ὅστις ἐμὴν κελέβην Ἀλυβηΐδα μοῦνος ἀπηύρα'. Ἀλύβη ἐστὶν ὄνομα πόλεως.*

b. *οἰὸς ἀώτῳ: προβάτου ἄνθει ἀντὶ τοῦ ἐρίῳ. ὡς συνεργοῦντος δὲ τούτου πρὸς τὰς φαρμακείας τερατεύεται.* 15

---

10 Et. M. 502, 14

---

2 lacunam, quam Duebner post *ἀπειροκάλως* statuerat, ad finem argumenti reieci; exspectatur enim, ut, quid in Thestylidis persona vituperandum sit, expressis dicatur verbis 3 hoc scholium, quod in libris ad v. 69 vel 70 refertur, argumenti deperditi partem puto; verba *τὴν δὲ—μεταφέρει* ex argumento fluxisse viderat iam Bethe *De Theocriti edd. antiquiss., Ind. schol. Rost. 1896, 11* l.: *καί μ' ἁ Θ.* (v. 70) **K**: *φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα Σελάνα* (v. 69) **E**(**A**) 4 *συνεργεῖν εἰς τὰ — φάρμακα* **K** rescr., apographa dant vulgatam lectionem *κατὰ τοῦ ἐρωμ.* Piccolos 5 *Φαρμακευτριῶν* Duebner, traditum defendit Kaibel 6 *Σώφρονος* Adert: *εὐφορίωνος* codd. 7 quae post *μεταφέρει* in **K** rescripta leguntur, desunt in **EA**. *ἀπὸ τὲ τὸν στρόφιγγα κτλ.* apographa. latent fortasse ipsius Sophronis verba 8 *γοητείαις* Sanctamandus: *γοητρίαις* cod. 9 *φιλίαν* cod. Genevensis teste Aderto: *φίλον* **E** 10 *στέψον τὴν κελέβην· στεφάνωσον τὴν κεφαλήν* (*κελέβην* Call.) **EAG** *κελέβη δέ ἐστιν ὄνομα πόλεως· ἔστι δὲ καὶ ποτήριον κτλ.* **K** omissis ultimis inde ab *Ἀλύβη* 11 *ἐν ποτηριοκλέπτῃ ἢ ὁ ποτηριογλύπτης* **EA**(**G**): *ὁ ποτηρογλύπτης* **K** 12 *ἐμὴν* **K**: *ἐμεῦ* cett. 13 *μοῦνος* Steph. Byz. s. *Ἀλύβη*: *μοῦνον* codd. Theocr. *Ἀλύβη* Hemsterhuys: *ἄλλως κελεύη* **EAG** 15 *θεραπεύεται* **K**

3. *κ α τ α θ ύ σ ο μ α ι*: *γράφεται καὶ* ⟨*κ α τ α δ ή σ ο μ α ι*, *ἤγουν*⟩ *καταμαγεύσω· δεσμεύειν γάρ φασιν αἱ φαρμακίδες, ὅταν πρὸς κατοχήν τινα παρ' αὐταῖς καταμαγεύσωσιν.*

6. ⟨*ἀ ν ά ρ σ ι ο ς*:⟩ *ὁ εἰς φιλίαν ἀνάρμοστος.* E[g]

5 10 a. ⟨*ἐ κ θ υ έ ω ν*:⟩ *ἐκ τῶν θυσιῶν, μαγειῶν· θύος γὰρ τὸ θῦμα.*

b. *ἀ λ λ ὰ Σ ε λ ά ν α*: *Πίνδαρός* (fgm. 104 Schroeder *Poet. lyr. gr. I*[5] *423*) *φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενείων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται* ⟨*παρ*⟩*εῖναι Ἥλιον,* KEAG
10 *αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην.*

c. *ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν Σελήνην ἀνακαλεῖσθαι σύνηθες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ τὴν Φαίδραν ἐν τῷ Καλυπτομένῳ Ἱππολύτῳ* (Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *491*). *παρ' ἣν δὲ αἰτίαν τοῦτο ἔπραττον, ἔνιοί φασιν, ὅτι ἐπειδὴ σιγηλὴ ἡ*
15 *νύξ, δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. Μένανδρος* (fgm. 739 Kock *Com. att. fgm. III 209*)· *'ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης'. ἢ ὅτι καὶ ἡ Σελήνη περὶ ἐρωτικά τινα ἐνενοσήκει, παρὸ καὶ ταῖς τῷ αὐτῷ πάθει κεχρημέναις συμπράσσει· τὰ γὰρ περὶ Ἐνδυμίωνα πρόδηλα. ἢ ὅτι*
20 *διάπυρος ἡ θεός, καὶ τὸ πάθος δὲ τοιοῦτον, εἰ καὶ 'ἠπεδανὴ ταῖς φλοξίν', ὥς φασιν.*

11/12 a. *ἥ σ υ χ α, δ α ῖ μ ο ν*: *σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω, ὦ Σελήνη, καὶ τῇ Ἑκάτῃ. χ θ ο ν ί α ν δὲ τὴν Ἑκάτην* KAG

---

2 Harp. Suid. *καταδεδέσθαι* 22 sch. a et b ad Apollodorum Atheniensem refert Hefermehl *Studia in Apoll. περὶ θεῶν fgm. Genev., Diss. ph. Berol. 1905, 27, n. 5*

---

1 *γράφ. καὶ* om. **K** suppl. Hamaker, Toup *Cur. post. 6* *καταδήσομαι* pro *καταμαγεύσω* reponi voluerat 9 *παρεῖναι* Bergk *Poet. lyr. gr. I*[3] *314*: *εἶναι* codd. *καὶ* ante *Ἥλιον* add. **EAG** 11 *τὰς—κατεχομένας—μετακαλεῖσθαι* **K** 12 *ποιεῖ* **K**: *φησὶ* cett. *κατακαλυπτομένῳ* **EG** 15 *καλυπτομένοις* **A** ante corr., **G** *ἔρωτι* **EA** 17 *δὲ* pro *δὴ* **K** 19 *τὰ δὲ* **K** 20 *ἡ* (*ὃ* **Apogr. Barb.**) *καὶ* **K** *ἠπεδανὴ* Ahrens: *-ὸν* **K**: *-οῖ* cett. 22 *ἀκαλὸν* (Hesych. s. v., Et. M. 44, 29) vel *ἤκαλον* (Et. M. 424, 16) cautissime prop. Ahrens 23 *καὶ Ἑκάτη* **K**

φησί, παρόσον Περσεφόνης τροφός, ἢ παρόσον ⟨νερτέρων⟩ πρύτανιν αὐτὴν τέθεικε Σώφρων (fgm. 7 Kaibel *Com. graec. fgm. I 1, 155*).

EAG b. *τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ: τὴν Ἑκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρύτανιν, καθὰ καὶ Σώφρων* (v. supra, 5 cf. ib. p. 161)· *Ἥραν μιχθεῖσαν Διὶ γεννῆσαι παρθένον, ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι Ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν [ὑπὸ] ταῖς Νύμφαις δοθῆναι παρὰ τοῦ Διὸς τρέφεσθαι. αὐξηθεῖσαν δὲ κλέψαι τὸ τῆς Ἥρας μύρον, ᾧ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐθὰς ἦν χρίεσθαι, καὶ δοῦναι Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος θυγατρί. αἰσθο-* 10
UEAG *μένην δὲ* | *τὴν Ἥραν ἐφορμῆσαι βουλομένην αὐτὴν κολάσαι. τηνικαῦτα μὲν τὸ πρῶτον εἰς γυναικὸς τετοκυίας οἶκον καταφυγεῖν, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν μὲν Ἥραν ἀποστῆναι, τὸν δὲ Δία τοὺς Καβείρους κελεῦσαι ἀναλαβόντας καθᾶραι αὐτήν. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν Ἀχερουσίαν* 15 *λίμνην ἀπαγαγόντας ἁγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρῶσθαι τοῖς τεθνεῶσι καὶ καταχθονίοις φασίν.*

KUEAG c. *τᾷ χθονίᾳ Ἑκάτᾳ: Καλλίμαχος* (fgm. 556 Schneider, II 691) *κατὰ λέξιν ὧδέ φησιν· 'τῇ Δήμητρι μιχθεὶς ὁ Ζεὺς τεκνοῖ Ἑκάτην διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει τῶν θεῶν'. ἣν* 20 *ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ζήτησιν ⟨. . . διὸ⟩ καὶ νῦν Ἄρτεμις καλεῖται καὶ Φύλαξ καὶ Δᾳδοῦχος καὶ Φωσφόρος καὶ Χθονία.*

---

18 sch. c Apollodoro dat L. Malten *Herm. 45, 1910, 550 n. 1* 22 Hesych. *φυλάδα*

---

1 *⟨νερτέρων⟩ πρύτανιν* Adert: *πρυτανεῖον* **K**: *-είαν* **A**(**G**) 2 *τέθεικε Σώφρων* **K**: *κέκληκε* **AG** 7 *ὑπὸ* del. Jacobs (p. XXXIV), *φασι* in eius loco ponit Brub. in marg. 9 *ἐθὰς* Ahrens: *ἠθὰς* Duebner: *ἔθος* **AG**: *ἡ θεὸς* **E** 11 *καὶ* ante *ἐφ.* add. **UEA** 18 *Καλλ.—φησιν* om. **UEAG** 19 *κατὰ λέξιν ὧδέ φησιν* Reitzenstein *Ined. poet. graec. fgm. III, Ind. lect. Rost. 1892/93, 23*: *κατὰ λέξιν φησὶν οὕτως* Schneider: *καταλέξω δέ φησι* **K** 20 *τῶν θεῶν* om. **K** 21 *ἀναζήτησιν* **UEAG** 22 verba *φησίν. διὸ* suppl. Reitzenstein, *φασιν* Schneider addiderat cf. Malten l. l. 549 *Φύλαξ* **K**: *φυλακὴ* cett. 23 *ἡ Χθ.* pro *καὶ Χθ.* **K**

d. τὰν καὶ σκύλακες: διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ Ἑκάτῃ. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι (fgm. 204 Kock *Com. att. fgm. I 443*)· 'τί δαί; κυνίδιον [λεπρὸν] λευκὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ εἰς τὰς τριόδους;' UEAG

5 13. ἠρία: οἱ τάφοι κοινῶς παρὰ τὸ ἐνηρεῖσθαι τῇ γῇ· ἢ παρὰ τὴν ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν, ὅ ἐστι γῆν. KUEAG

14. δασπλῆτι: ᾗ οὐκ ἄν τις πελάσειεν· ἢ διὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν πολυπέλαστε· ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμική, ἵν' ἔγκειται ἡ δαΐς, τουτέστιν ἡ μάχη· ἢ ἡ προσπελάζουσα ταῖς δᾳσί, τουτ-
10 έστι φωσφόρος, ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ Σελήνῃ.

---

1 sch. Lyc. 45, 25 Scheer (Sophr. fgm. 8 Kaibel *Com. gr. fgm. I 1, 155* Hesych. ἄγαλμα Ἑκάτης. Ἑκ. ἄγ. Lex. Bachm. 10, 17: 22, 3 Plut. Aet. Rom. 68, 280 b 5 Et. Gen. (Reitzenstein *Ind. lect. Rost. 1892/93, 25,* cf. Et. M. 437, 11): ἠρία· διάφορος τόνος διάφορον ποιεῖ σημαινόμενον. ἐὰν μὲν προπαροξυτόνως, σημαίνει τὰ ἔρια κατὰ ἔκτασιν, ἐὰν δὲ παροξυτόνως ἠρία, σημαίνει τοὺς τάφους παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν. τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν τοῖς κοιλώμασι τῆς γῆς ἔθαπτον μήτε σιδήρῳ μήτε χαλκῷ κεχρημένοι. ἢ παρὰ τὸν ἀέρα, ἤγουν τὸν σκότον τὸν ἐπικείμενον τοῖς τεθνεῶσι. Θεόκριτος ⟨. . . (poetae versum excidisse probavit Wilamowitz *Textg. 128 n. 1*) . . .⟩ 'πάντα δένδρεα καὶ ἠρία κεκμηώτων'. καὶ Καλλίμαχος· 'τίνος ἠρίον ἵστατε τοῦτο'. Et. Gud. 248, 52 Sturz Et. Or. 70, 24 sch. T Ψ 126 sch. Apoll. Rhod. I 1165 Hesych. Harp. Phot. Suid. ἠρία 7 Et. Gen. (Et. M. 249, 6): δασπλῆτις· ἡ Ἐρινύς. Καλλίμαχος (καλὸν codd., corr. Schneider fgm. 534, II 677)· 'δασπλῆτα Κοροιβός'. σημαίνει δὲ κυρίως τὸν δυσπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσοι διὰ τὸν φόβον. ⟨ἢ⟩ παρὰ τὸ δα ⟨ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πελάζω add. V, ἢ τὴν ὀργὴν falso AB⟩ ἡ μεγάλως προσπελάζουσα, ἡ ἄγαν χαλεπὴ [ἐν del. Sturz] οἷς ἂν προσπελάσῃ. ἢ δασπλῆτις λέγεται ἡ Ἐρινὺς παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἁμαρτωλούς. Θεόκριτος δὲ Ἑκάτης αὐτὸ εἶναι ἐπίθετον λέγει. sch. ο 234 Apoll. Lex. Hom. 56, 20 Bekker Eust. 1780, 59 sch. Nic. Th. 610

---

3 λεπρὸν interpretamentum vocis λευκὸν esse docuit Sternbach *Wien. Stud. VIII 1886, 257,* cum Toup ex parte contraria λευκὸν eiecisset 5 κοινῶς om. K ἐνηρεῖσθαι Piccolos: ἐνηρίσαι codd.: ἐνεῖρθαι Ahrens 6 γῆν ἢ ἐστιν ἱερά UEAG 7 ᾗ—πελάσειεν K: ἢ ἣν—διαπελάσειεν cett. 8 πολεμική K: -ήν cett. 9 ἢ ante ἡ προσπ. om. UEAG ταῖς δᾳσί K: τὰς δᾶδας cett. 10 φωσφορική K

15/16 a. *φάρμακα: ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ Σεληναίῳ ὄρει ὅλμους δεικνύουσι τῆς Μηδείας καὶ Κίρκης, ἐν οἷς ἔκοπτον τὰ φάρμακα.*

b. *Περιμήδας: αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Ὁμήρῳ* (*Λ* 741) *Ἀγαμήδη, 'ἣ τόσα φάρμακα εἶδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών'.* 5

17. *ἴυγξ: ὄρνεον Ἀφροδίτης, ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. εἰς γὰρ τροχὸν κήρινον ἐμβαλοῦσαι καὶ διὰ ἱμάντος ἑκατέρωθεν ἀνάψασαι τοῦτο, περιστρέφουσαι ῥομβοῦσι τὸν κυκλίσκον ὑπὲρ πυρᾶς ἐπᾴδουσαι ὃ βούλονται· ὁ δὲ ἀναδινούμενος ἡσύχως τήκεται. ἐπιλέγουσι δὲ αὐτῷ εἰ* 10 *τύχοι· ὡς οὗτος τήκεται ὁ ῥόμβος, οὕτω καὶ ὁ ἐμοῦ ἐρῶν τακείη. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνόντος ζῴου ἴυγγα, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος* (Nem. IV 35). ⟨. . .⟩ *καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων* (Hist. an. II 12, 504 a 12) *μικρῷ μεῖζον σπίζης αὐτὸ λέγων· ἢ κιναίδιον ἢ* 15

6 sch. Pind. Pyth. IV 381 a. b; Nem. IV 56 sch. Lyc. 125, 31 Scheer sch. Opp. Hal. I 565 Hesych. Phot. Suid. *ἴυγξ* Et. Gen. (Et. M. 479, 55) Et. Gud. 285, 10 Sturz Lex. *Αἱμ.* 625, 52 Dion. Ornith. I 23 sch. Aristid. Panath. 307, 17 Dindorf Nic. Greg. ad Syn. Cyr. De insomn. 360 Reines. Tzetz. Chil. XI 578 15 sch. V 116/117 c. d cum loc. sim.

2 *ὅλμους* **K**: *ὅρμους* cett. 5 *ἐκαμήδη* **K** *Περιμήδη λεγομένη* post *Ἀγαμ.* add. **UEAG** *εἶδεν* Brub. *ἴδεν* **K**: om. cett.: *ᾔδη* Hom. 7 verba *εἰς γὰρ* (mutata in *αἱ γὰρ*) — *τακείη* ad v. 28 pertinere Adert iudicat *τρ. κήρινον* Adert: *κηροῦ τρ.* **G**: *τρ. κηρὸν* cett. 8 *διὰ ἱμάντος*, quod Adert coniecit, **G**: *διάμματος* **EA**: *διάμματα* **K**: *δι' αἵματος* **U** *ἑτέρωθεν* **K** 9 *ὑπὲρ πυρᾶς* scripsi: *ὑπὲρ πυρίας* **UEAG**: *περὶ πυρὰν* **K** *ὃ βούλονται* om. **KG** 10 *ἀναδαινύμενος* **K** 11 *τύχοι* **G**: -*η* cett. *καὶ Δέλφις ἐρῶν ἐμοῦ* **K** 12 *ἐνόντος* **UEA**: *ἐντὸς* **K**: *ἐντὸς ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνόντος* **G**: *ἐνέντος* Hemsterhuys 13 lac. ind. Ahrens simul ex parte explens verbis ⟨*ἢ ἴυγξ ὀρνέου εἶδος*⟩ 14 *φ. καὶ Ἀρ.* **UEAG** 15 *μικρῷ* **UEA**: *μικρῶν* **G**: *μορίων* **K** *μείζων* **EA** *σπίζης* Heinsius (308): *σπίνης* **EA**: *πίνης* **KU**: *ἢ πίννης* **G** *αὐτὸν* **K** '*μικρῷ μείζων σπίζης*' (sunt verba Aristotelis), *αὐτὸ λέγων* ⟨. . .⟩ prop. Wellmann *Herm. 26, 1891, 513* *κιναίδιον* Hemsterhuys: *κινάδος* codd.: *κίναιδος* Heinsius

φερωνύμως σεισοπυγὶς καλεῖται διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν [τὸν αὐχένα ἢ] τὴν πυγήν. ἢ ⟨παρὰ⟩ τὴν Ἴυγγα, ἥν φησι Καλλίμαχος (fgm. 100[c], 8 Schneider, II 293) Ἠχοῦς θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ μιχθῇ·
5 ὅθεν ὑπὸ Ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μεταβληθῆναι καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις.

18a. ἄλφιτά τοι: εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες κεχρῆσθαι ἀλεύροις. **K**

b. ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται: ὡς τῶν μα-
10 γευουσῶν ἄλφιτα θυουσῶν. ταῦτα δὲ καὶ θυλήματα ἔλεγον. τάκεται δὲ τύφεται, θυμιᾶται. γράφεται δὲ καὶ κάεται. **UEAG**

19. ⟨πᾷ τὰς φρένας:⟩ ποῦ παρηνέχθης τὰς φρένας, ὡς μὴ χωρῆσαι; **K**

20a. ἆρά γε καὶ σοί, βδελυρά, ἐπέστη τῆς πεπρωμένης
15 τὸ τέρμα;

b. ἦρά γέ τοι, μυσαρά: ἆρά γε, μυσαρά [ὦ ἐπίπονε], καὶ σοὶ τὸ τέρμα τῆς εἱμαρμένης πάρεστιν; ἐξεπτοημένη γὰρ οὐ διακονεῖς μοι. τὸ δὲ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι· καταγέλαστός εἰμι καὶ παρὰ σοί. **UEAG**

20 21. ⟨. . .⟩ ἵνα [σε] διὰ τῶν φαρμάκων διαφθείρῃ ⟨. . .⟩. **K**

---

10 Hesych. Phot. Suid. θυλήματα Lex. Bachm. 258, 11 sch. Ar. Pac. 1040

---

1 φερωνύμως Wellmann e Tzetzae l. l.: παρ' ἐρωμένων **K**: παρὰ Ῥωμαίοις cett. καλουμένη **K** 2 del. Ahrens, ἢ τὴν πυγήν om. **KG** supplevi τὴν om. **K** 3 ἥν scripsi: ὥς codd. Ἠχοῦς **K**: ἠποῦς cett. 4 ⟨ἐπὶ Ἰοῖ⟩ post Δία addi vult Ahrens, ὅπως ἂν [αὐ]τῇ ⟨Ἰοῖ⟩ prop. Kuester ad Suid., ὅπως ἂν αὖ τῇ ⟨Ἰοῖ⟩ Schneider αὐτῷ (-ῇ **G**) μιχθείη **KG** 5 μεταβληθῆναι **K**: -βαλεῖν cett. 10 θηλύματα libri, corr. Heinsius 11 καίεται **EG** 12 l. add. Ziegler 13 χωρῆσαι scripsi: χωρησας cum ου super η apographa: evan. in **K** 14 Geel huius scholii auctorem mendosam invenisse lectionem putat καὶ τὶν ἔπι τέρμα τέτυκται; 16 ὦ ἐπίπονε glossam esse ad δειλαία v. 19 pertinentem Duebner vidit 20 scholiastam explicasse puto, quare Thestylidi ut nomen Delphidis pronuntiet praecipiatur

23—26 a. *δάφναν*: . . . ⟨δαί⟩εσθαι φωνὴν ἀφιέναι· καιομένη γὰρ μέγα ἠχεῖ.

UEAG b. *αἴθω· χὼς αὕτη λακεῖ*: ἡ δάφνη ψοφεῖ αἰθομένη καὶ ἔστιν ὡς δαοφώνη, ⟨ἡ φωνοῦσα⟩ ἐν τῷ δαίεσθαι.

KUEAG c. *οὕτω τοι καὶ Δέλφις*: ὡς αὕτη ἡ δάφνη πυρωθεῖσα καθάπαξ ἠφάνισται, οὕτω καὶ ὁ Δέλφις ἐν φλογὶ τοῦ ἔρωτος διαφθαρείη τὸ σῶμα. 5

UAG d. *σάρκ' ἀμαθύνει*: ἄμαθον ποιήσει, ἀφανίσει· ἄμαθος δὲ ἡ κόνις.

U^s E^s e. ⟨*ἀμαθύνοι*:⟩ ξηρανθείη, σποδὸς γένοιτο. 10

KUEAG 28 a. *σὺν δαίμονι τάκω*: ἤτοι τῇ Σελήνῃ ἢ τῷ Ἔρωτι ἢ τῷ ἑαυτῆς δαίμονι, ὡς Μένανδρός (fgm. 550 Kock *Com. att. fgm. III 167*) φησι· 'δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται εὐθὺς γινομένῳ'. περιβόητον δὲ καὶ τὸ Σωκράτους δαιμόνιον.

UEA b. *σὺν δαίμονι*: σὺν τῇ Σελήνῃ· πρὸς ταύτην γάρ φησι ⟨ἐν τῷ⟩ μαγεύειν. 15

KUEAG 29. *ὁ Μύνδιος*: Μύνδος πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθεν ἦν ὁ νεανίας. οἱ δὲ Καρίας φασὶ τὴν Μύνδον.

---

1 Et. Gen. (Et. M. 250, 35): δάφνη· τὸ φυτόν, δαοφώνη τις οὖσα, ἡ ἐν τῷ δαίεσθαι φωνοῦσα· ἠχεῖ γὰρ καιομένη. μαρτυρεῖ Θεόκριτος· 'χὼς αὐτὰ λακῇ μέγα κἀκπυρίσασα (-αισα A, om. inde a μαρτυρεῖ B)'. Et. Gud. 135, 25 Sturz Eust. 24, 46 8 sch. AB *I* 593 Apoll. Lex. Hom. 27, 11 Bekker Eust. 777, 21 sch Lyc. 46, 10 Scheer sch. Nic. Th. 154 Hesych. ἀμαθύνει Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et. 17, 6*) Et. Gud. 105, 1 De Stefani Et. M. 75, 57

---

1 decem circiter litterae plane evanuerunt 4 ὡς δαοφώνη scripsi: ἡ δαοφώνη Ahrens: ἡ δάφνη codd.: ἡ δάφνη ⟨ὡς δαοφώνη⟩ Duebner suppl. Duebner 5 l. ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφινι (sic) K ὡς αὕτη K: ὥσπερ cett. 6 τοῦ ἔρωτος om. K 10 ξηρανθῇ codd. 14 γενομένῳ ceteri auctores hunc versum laudantes 15 l.: σύνδεσμον codd., corr. Duebner 16 supplevi 17 in voce Ἀρκαδίας desinunt scholia codicis G Ἀρκαδίας e Καρίας corruptum putat Duebner. quem secutus οἱ δὲ seqq. Ahrens uncis inclusit ἔνθεν Gaisford: ἔνθα codd.

30 a. *ῥόμβος ὁ χάλκεος:* χαλκοῦν ἔφη ῥόμβον τὴν KUEA
[αἰολ] ἐκ τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ πτηνοῦ ἴυγγα διὰ τὴν στερρό-
τητα καὶ δύναμιν τῶν φαρμάκων. τὸν δὲ ῥόμβον οἱ Ἀττικοὶ
ῥύμβον καλοῦσι.

5 b. ⟨*ῥόμβος:*⟩ ἄτρακτος, ὁ χαλκοῦς τροχὸς ἢ ὁ στερεός. U[s]E[s]

33/34 a. *κινήσαις ἀδάμαντα:* τινὲς ἀδάμαντα τὸν KUEA
Πλοῦτον — βέλτιον δὲ τὸν Πλούτωνα λέγειν — διὰ τὴν
στερρότητα τῶν πόνων. *κινήσαις* δέ, τῇ φαρμακίδι τὸ κατ-
ορθοῦν παρέχουσα.

10 b. οὐχ ὅτι ἐν τῷ Ἅιδῃ ὁ ἀδάμας ἐστίν, ἀλλὰ τὸν πάνυ UEA
σκληρόν φησιν. εἰ γὰρ ὁ ἐπὶ γῆς ἀδάμας οὕτω σκληρός,
πολλῷ μᾶλλον ὁ ἐν Ἅιδῃ.

c. *ἀδάμαντα* ἢ τὸν λίθον ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον.

d. *ἀδάμαντα:* τὸν Πλούτωνα, καθὸ σκληρὸς καὶ ἀδάμα- KUEA
15 στός ἐστιν.

e. *καὶ τὸν ἐν Ἅιδῃ* ⟨*κινήσαις ἀδάμαντα*⟩: ἀμεί- UEA
λικτον· ʽδμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλικτος ἠδʼ ἀδάμαστοςʼ
(*I* 158).

---

2 sch. Apoll. Rhod. I 1134: ῥόμβος τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. τινὲς δὲ ῥύμβον αὐτὸν καλοῦσιν, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις (fgm. 72 Kock *Com. att. fgm. I 274*) καὶ (οὕτως pro καὶ prop. Keil) Δίδυμος (fgm. 33 Schmidt p. 69) ib. IV 143 Hesych. ῥόμβος. ῥύμβος sch. Clem. Al. Protr. 302, 28 Staehlin Et. M. 706, 26 (cf. Gen.). Eust. 1387, 47 id. ad Dion. Per. 1134 7 sch. Ar. Plut. 727

---

1 τὸν αἰολ τοῦ κηροῦ sine ἐκ **K**: τὴν ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ αἰόλου cett. delevi vocem αἰολ, quam ex ἄλλως ortam esse suspiceris; ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ ἑώλου prop. Ahrens 4 ῥύμβον **E**: κόρυμβον cett. 7 Πλοῦτον βέλτιον δὲ τὸν Πλούτωνα λέγειν **K**: Πλούτωνα βέλτιον δὲ κυρίως ἀδάμαντα cett. 8 κινήσαις seqq. om. **UEA** κινῆσαι **K**, corr. Wilamowitz; Ziegler lacunam post δέ indicaverat 14 ἀδάμαντα τὸν Πλ. **K**: ἢ (καὶ add. **EA**) τὸν ʽΡαδάμαντα ἤγουν τὸν Πλ. cett. 16 supplevi 17 δμηθέντα hoc loco codd. Theocr., sed δμηθήτω lemmati praefixum legitur ἀμείλιχος Hom.

KUEA f. ἐν Ἅιδου ἀδάμαντα ἀκουστέον τὸν στερρότατον. ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν Δέλφιδα καί φησι· τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δόνησον, καὶ εἴ τι στερεμνιώτερον ἔχει τοῦ ἐν Ἅιδου ἀδάμαντος. ἣν δὲ πρὸ τούτου Ἑκάτην ἐκάλεσε, ταύτην νῦν Ἄρτεμιν λέγει διὰ τὸ ὑπεῖναί τινα κοινωνίαν ταῖς θεαῖς. 5

35/36 a. Θέστυλι, ταὶ κύνες: πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκμαιρομένη ἐκ τῶν ὠρυγῶν τῶν κυνῶν, ὡς τῆς θεοῦ κατὰ τὰς τριόδους πεφηνυίας. διὸ προστάσσει ὡς τάχος χάλκωμα λαβοῦσαν ἠχεῖν, ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα. ἱδρύοντο δὲ τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις, ὅτι ἐπὶ τῶν καθαρμάτων 10 καὶ μιασμάτων ἡ θεός. ἔνιοι δέ φασι Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τρίοδον ἐρρίφθαι, τῶν δὲ Φέρητος βουκόλων ⟨ἕνα⟩ ἀναλαβόμενον ἐκθρέψαι· διόπερ τὰς τριόδους ἱερὰς τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥς φησιν Αἰσχύλος 15 (fgm. 388 Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *113*)· 'δέσποιν' Ἑκάτη τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων'. τὸν δὲ χαλκὸν ἐπήχουν ἐν

9 ea quae sequuntur e mimo quodam Sophronis sumpta esse probarunt L. Cohn *Zu den Paroem., Bresl. phil. Abh. II 2, 1887, 71* et Wilamowitz *Herm. 34, 1899, 206* 11 sch. Lyc. 341, 7 Scheer 17 ib. 45, 29 Plut. De fac. in orbe lun. 944 b

1 τὸν ἐν Ἅιδῃ στερρότατον UEA, τὴν ἐν Ἅιδου στερρότητα K. verba ἐν Ἅιδου ab Ahrensio remota infra interserui 2 τοῦ Δέλφιδος UEA 3 fort. εἴ [τι] στερεμνιωτέραν, τι del. iam Ahrens 4 ἀδάμαντος Ahrens: σώματος codd. 5 ὑπεῖναι Jacobs (p. XXXIV): ὑπομεῖναι codd. αὐταῖς (ταύταις Ahrens) post κοινωνίαν add. UEA 7 ὡς, quod in codd. ante ἐκ est, ante τῆς θεοῦ collocavit Ahrens 8 χαλκῷ μάλα pro χάλκ. λαβοῦσαν K 11 ὅτι pro φασι K 13 αὐτὴν iterum ante ἐρρίφθαι in K ⟨ἕνα⟩ ἀναλαβόμενον Wilamowitz: ἀναλαβομένων K: ἀνελομένων cett. 17 πρόδομος, ut Geel coniecit, cod. bibl. Bodl. Can. gr. 86 teste Gaisfordio: πρόδρομος codd. nostri ἐπήχουν Hemsterhuys: ἐπῆδον codd.; defendit Heyne *Apoll. Bibl.*[2] *1803, 401* interpretatus 'fecerunt accinere': ἐπῆγον Reinesius: ἐπῆρον Ahrens in adn.: ἔπαιον Koraes *Plut. Vit. parall. II 1810, 408*

ταῖς ἐκλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐπὶ τοῖς κατοιχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρτικὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο, ὥς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν (fgm. 36 Mueller 5 *Fgm. hist. gr. I 434*).

b. ὡς τάχος ἤχει: ἀντὶ τοῦ ψόφει, κροῦε, ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος τοῖς κατοιχομένοις· φησὶ ⟨δ'⟩ Ἀπολλόδωρος (v. supra) Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἠχεῖον· καὶ παρὰ Λάκωσι 10 βασιλέως ἀποθανόντος εἰώθασι κρούειν λέβητα. UEA

40/41 a. ὅς με τάλαιναν: ὅστις με ἀνθ' ἧς ἔχειν ἐπηγγείλατο γυναικὸς γαμετῆς αὐτοῦ εἶναι ἀναίσχυντον πεποίηκε τὴν ταῖς παρθένοις συνοικοῦσαν σωφροσύνην διαφθείρασαν· οὐ γὰρ ἐκπάρθενος, ἀλλ' ἔτι κόρη οὖσα τῷ Δέλφιδι 15 κεκοινώνηκεν. K

b. ἀντὶ γυναικός: ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ κοσμίας γυναικὸς ἀναιδῆ καὶ οἷον μαινάδα ἐποίησεν ἀπολέσας τὴν αἰσχύνην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀπάρθενον. ⟨ἢ⟩ ὅστις με ἀντὶ γαμετῆς γυναικὸς ἀπαρθένευτον ἐποίησε καὶ ἄκοσμον. UEA

20 [c.] τὸ ἦμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι ἐκ τοῦ ἔμμεναι γίνεται ἐκβολῇ τοῦ πρώτου μ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου.

43 a. ἐς τρὶς ἀποσπένδω: παρόσον τέλειός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ τρεῖς, ἀρχὴ ὢν καὶ μέσον καὶ τέλος. ⟨. . .⟩ ἔστι φύσει 25 τρίγωνος. KEA

---

23 Arist. De caelo I, 268 a 12 cf. Usener *Dreiheit, Rhein. Mus. N. F. 58, 1903, 1 sqq.*

---

1 ἐπὶ K: ἐν cett. κατεχομένοις K 2 καθαρτικὸς Koraes: καθαρὸς codd. 7 suppl. Wilamowitz 9 κρούειν prop. Duebner ἠχεῖον Call.: οἰκεῖον codd. Λάκωνος codd., corr. Call. 14 ἔτι κόρη οὖσα Ziegler tacite: ἡ κορηθεῖσα cod. Δέλφινι cod. 18 add. Ahrens με Call.: μιν codd. 20 ἦμεν Call.: -ες codd. 23 l. om. K 24 μέσον Ahrens e cod. Genevensi: μέση K: μέσα cett. lac. indicavi

UEA b. *μέχρι τριῶν τοῦτο ἐποίει διὰ τὸ τέλειον εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν.*

KEA 45/46 a. *τόσσον ἔχοι: Θησεὺς ἁρπάσας Ἀριάδνην τὴν Μίνωος καὶ ἀπάρας εἰς Δίαν νῆσον τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν λήθῃ τινὶ χρησάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν.* 5

b. *πολλαὶ δέ εἰσι νῆσοι Δῖαι καλούμεναι, ἥ τε πρὸ τῆς Κρήτης, οὗ εἰκὸς συμβῆναι τὰ περὶ τὴν Ἀριάδνην, καὶ ἡ ὀνομασθεῖσα Νάξος καὶ ἡ περὶ Μῆλον καὶ ἡ περὶ Ἀμοργὸν καὶ ἡ τῆς Κέω χερρόνησος καὶ ἡ τῆς Πελοποννήσου.* 10

48/49 a. *ἱππομανὲς φυτόν: οὔτε φυτόν ἐστιν οὔτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ γινόμενον, ἀλλὰ τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς πώλοις κατὰ*

---

7 Steph. Byz. *Δία· Δία . . . νῆσος καὶ πόλις Πελοποννήσου περὶ τὸ Σκύλλαιον . . . εἰσὶ καὶ δ' νῆσοι Δῖαι λεγόμεναι· α' ἡ Νάξος, β' ἡ πρὸς Μήλῳ* (Berkel, *Μιλήτῳ* libri), *γ' ἡ πρὸς Ἀμοργῷ* (Holstenius, *Σαμοσσῷ* R, *Σαρμοσσῷ* AV), *δ' κατὰ Κνωσσὸν Κρήτης.* 11 Serv. Verg. Georg. III 280: scit lectum esse apud Theocritum (Hesiodum *codd., corr. Maaswyck, cf. Hesiodi fgm. 232 Rzach, ed. a. 1902, 403*) herbam esse quandam, quae hippomanes vocatur quasi *ἵππου μανία*; si enim eam comederint equi, furore quatiuntur. unde nunc adiecit 'vero quod nomine dicunt'; nam vult illam herbam abusive hippomanes dictam, quod possint equi furere et alia quacumque ratione. re vera autem hippomanes dicit esse virus defluens ex equarum inguinibus quo tempore feruntur amoris furore, ut sit hippomanes virus natum *ἀπὸ τῆς μανίας τῆς ἵππου. quibus add. scholiasta Danielis:* 'vero nomine' quoniam Theocritus herbam dicit nasci in Arcadia, qua gustata equae in libidinem ardescunt, et Theophrastus (v. supra) carunculam in fronte equini pulli. Prob. Verg. Georg III 282 Serv. Verg. Aen. IV 516 Aelian. Nat. an. XIV 18 Plin. Hist. nat. VIII 165; XXVIII 181 Hesych. Phot. Suid. *ἱππομανές* cf. A. Thieke *Die (!) Hippomanes des Pferdes, Diss. vet.-med. Giss. 1911*

---

1 *μέχρι τρίτου* Ahrens *εἶναι* scripsi: *καὶ διὰ* codd. *καὶ δυνατὸν ἀριθμοῦ τοῦ τρίτου* (*τρεῖς* Ahrens) coni. Geel 4 *νῆσον* om. **K** 7 *καὶ ἕτεραι* post *δὲ* add. **EA** 8 *οὗ* Ahrens: *ὡς* **K**: *ἐν αἷς οὐκ* cett. *μόνη* post *συμβ.* add. **EA** *ὀνομ.* **K**: *μετονομ.* cett. 10 *Νέω χερρονήσου* **K** *τῆς* ante *Πελοπ.* om. **K** 11 *οὔτε φ. ἐστιν* om. **K** 12 *γινόμενον* **EA**: *φυόμενον* **K**

τὴν γένεσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου σαρκίον, ὅπερ συντελεῖ πρὸς φίλτρα, ὡς Ἀριστοτέλης (Hist. an. VI 22, 577 a 9; cf. VI 18, 572 a 21; VIII 24, 605 a 2) καὶ Θεόφραστος (cf. fgm. 175 Wimmer *ed. a. 1866, 460*).

5 b. Κρατεύας φησὶν ἔχειν τὸ φυτὸν καρπὸν ὡς σικυοῦ ἀγρίου, μελάντερον δὲ τὸ φύλλον, ὥσπερ μήκωνος ἀκανθώδους. οὐ μέντοι προστίθησιν, εἰ πρὸς φίλτρα συμβάλλεται.

c. ἱππομανὲς φυτόν: ἁπλούστερον ὁ Θεόκριτός φησι EA φυτὸν ἱππομανές· οἱ γὰρ περιττοὶ καὶ πολυπράγμονες οὔ φασι 10 φυτὸν εἶναι, ἀλλὰ τοὺς ἀποτικτομένους πώλους ἔχειν τι φυόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου γλοιῶδες, ἔλαττον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται ἱππομανές. ἀποτρώγουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσωσι, φιλοστοργοῦσι τὰ ἔκγονα· εἰ δὲ μή, ἀπεχθαίρουσι καὶ οὐ προσίενται. διὰ τὸ φυσικῶς οὖν 15 συμβάλλεσθαί τι πρὸς φιλοστοργίαν οἱ ἱπποφορβοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτό, καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι, εἰ αἴσθοιντο τῆς ὀσμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτό. διὸ καὶ οὕτως φασίν· ἱππομανές.

d. [καὶ πῶλοι μαίνονται:] ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφη ὁ 20 Θεόκριτος οἱονεὶ φῦμα διὰ τὸ ἐπιφύεσθαι τοῖς πώλοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (v. sch. a). λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος (fgm. 42 Bergk *Poet. lyr. gr. II⁴ 393*) τὸ φῦμα φυτόν· 'ἐσθλὴν γὰρ ἀλκὴν οἶδα τοιούτου φυτοῦ [ἴασιν]' ἀντὶ τοῦ φύματος.

50/51 a. ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μαι- 25 νόμενον· ὡς αἱ ἵπποι μαίνονται ἔχοντός τινος τὸ ἱππομανές.

[b.] ⟨λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας:⟩ ἔνθα ἀλείφονται ἔλαιον καὶ μετὰ ταῦτα παλαίουσιν. E[E]

---

1 σαρκίον om. EA συντελεῖ K: συνεργεῖ cett. 3 καὶ Θεόφρ. om. EA 5 σικυοῦ—ἀκανθώδους K: συκῆς—ἀκανθῶδες cett. 7 συμμαχεῖται E, συμμάχεται A 8 ἁπλουστέρως E 18 οὕτως φασίν scripsi: οὗτός φησιν codd. 19 l. praeterm. Call. 23 ἀλκὴν Bergk glossa ἴασιν simul deleta: ἄλλην codd. οἶδα ἄλλην E ἴασιν H. Stephanus *Thes. VIII 1172*: εἴκασιν codd.: ἄκησιν Ruhnken (ap. Gaisf.) 25 ὡς καὶ codd., correxi

KEA 53/54 a. *τοῦτ' ἀπὸ τῆς χλαίνης*: τοῦτο, φησί, παραδιδοῦσα πυρὶ καὶ ἄκοντα διὰ τῆς μαγγανείας αὐτὸν ἐλθεῖν ἀναγκάσω.

EA b. *ὠγὼ νῦν τίλλοισα*: ἤγουν ἀφ' οὗ ἐγὼ ἢ ὃ ἐγὼ κατατίλλουσα. τὸ ο̅ καὶ ε̅ εἰς ω̈ μέγα κιρνᾶται. 5

55. *αἰαῖ ἔρως*: δακνομένη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς αὐτόν. ἀνιαρὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνιαροποιέ.

KEA 56 a. *βδέλλα*: αἱ βδέλλαι καὶ ἐν λίμναις γίνονται καὶ ἐν ποταμοῖς, προσαγόμεναι δὲ τῇ σαρκὶ τὸ αἷμα ἐκθηλάζουσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βδάλλειν, ὅ ἐστιν ἀμέλγειν· Νίκανδρος 10 (Al. 262)· 'ἠὲ σύγε βδήλαιο νέον γλάγος.'

EA b. *ὡς λιμνῆτις ἅπαν ἐκ βδέλλα*: ὡς λιμναία βδέλλα, παρὰ τὸ βδάλλειν καὶ οἷον ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα· τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι.

KEA 58. *σαύραν*: διαλγοῦσα καὶ θυμουμένη τὸ διὰ τῆς σαύ- 15 ρας ποτὸν ⟨εἰς τὸ⟩ αὔριον ὑπισχνεῖται. ἔστι δὲ αὕτη δύσκερκος. ἀποκτανθεῖσα δὲ καὶ ξηρανθεῖσα καὶ τριβεῖσα σὺν ἀλφίτῳ ἐν ποτῷ δίδοται. μεμύθευται γοῦν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν φίλτρων ἐστὶν ἕν.

EA 59—62 a. *νῦν δὲ λαβοῖσα*: καὶ νῦν λαβοῦσα ταῦτα τὰ 20 φάρμακα πίεσον καὶ κρύψον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ φλιὰν καὶ λέγε ἐφαπλοῦσα περὶ τῶν Δέλφιδος ἀχέων.

---

12 Et. M. 192, 25 (cf. Gen.) Et. Gud. 264, 25 De Stefani Et. Or. 35, 24 Moer. 192, 15 Bekker Epim. (Cram. An. Ox. II 352, 1)

---

2 τῆς μ. **K**: τὰς μ. cett. αὐτὸν om. **EA** 5 ε̅ καὶ ο̅ **E** 9 τῇ σαρκὶ τὸ αἷμα **EA**: τῷ αἵματι **K** 10 βδάλλειν Call.: βδέλλειν **EA**: βδέλλω **K** 11 ἢ σύγε βδέλλαι (βδέλλα **EA**) ἐὸν codd., corr. Heinsius (p. 310) 14 Ἀττικῶς **E** 15 διαλέγουσα **EA** θυμουμένη Geel: ἐνθυμ. codd. αὐτῷ post σαύρας add. **EA** 16 supplevi 17 δὲ post ἀποκτ. om. **K** συντριβεῖσα καὶ ξηρ. **K** 18 ἐν ποτῷ om. **K** γοῦν **K**: γάρ cett. 21 πίεσον καὶ scripsi, cf. notam ad sch. e: ζήμωσον καὶ codd.: ζύμωσον καὶ Gail: ζημιώσοντα Ahrens αὐτοῦ Duebner: αὐτὴν codd. 22 ἐφαπλοῦσα (scil. τὰ φάρμακα) **A**: om. **E** ἐπαναδιπλοῦσα ⟨τὰ⟩ περὶ τῶν Δέλφιδος ὀστέων Ahrens coll. v. 21

b. *θρόνα*: Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῷα, Κύπριοι KEA δὲ τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια, Αἰτωλοὶ δὲ τὰ φάρμακα, ὥς φησι Κλείταρχος (glossographus, cf. Mueller *Script. rer. Alex. Magni 74*).

5 c. *θρόνα* δὲ τὰ φάρμακα ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν, Ὅμηρος (*X* 441) δὲ τὰ ῥόδα παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.

d. *θρόνα* τὰ θραύοντα τὸν νοῦν ἢ τὰ θροῦν ποιοῦντα E[m]A ἐν τῷ νοΐ.

e. *ἀπόμαξον*: γράφεται *ἀπόμορξον*· ἀπόκρυψον ... K

10 ὑπόκρυψον ⟨...⟩ ἀπὸ τῶν μασσόντων· τοῦ διύγρου γὰρ συστραφέντος πάντα μάσσει.

f. *καθυπέρτερον*: καθυπέρτερον τῆς παστάδος κρύψον EA τὰ φάρμακα.

g. *φλιᾶς*: γράφεται *φιλίας*, τουτέστιν· ἃ πρὸς φιλίαν KEA

15 καὶ ἄκοντα τὸν Δέλφιν ἑλκύσει.

h. *ἆς ἔτι καὶ νῦν*: ἕως ἔτι ἐνδέχεται καταδεθῆναι αὐτόν.

i. ⟨*ἐπιφθύζουσα*:⟩ ἐπιπτύουσα, ἐπᾴδουσα ἡσύχως. E[g]

65. *τίς μοι κακὸν ἄγαγε ⟨τοῦτο⟩*: ὡς πολλῶν ὄντων EA τῶν περὶ αὐτὴν κακῶν.

20 66—68a. *ἦνθ' ἁ τωὐβούλοιο*: ἄρχεται διηγεῖσθαι, KEA ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα. φησὶ δὲ οὕτως· ἦλθεν ἡ τοῦ Εὐβούλου θυγάτηρ Ἀναξὼ κανηφοροῦσα τῇ Ἀρτέμιδι καὶ πομπὴν ἐπαγομένη τῇ θεῷ. αὐτὴ δὲ παρακληθεῖσα ὑπὸ φίλης

---

1 sch. AT *X* 441 sch. Lyc. 224, 2; 370, 20 Scheer sch. Nic. Th. 936. 438 Eust. 1278, 45 17 Eust. 1392, 42: τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ ἐπιφθύζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιπτύειν γοητευτικῶς. ib. 1482, 43

---

2 ἀληθινὰ K 5 θρόνα—Αἰτωλῶν om. EA 6 ῥόδα e θρόνα corruptum esse perperam iudicat Spitzner *Hom. Il. I 4, 1836, 210* propter Eustathii verba τὰ ἐκ γῆς ἀναθορόντα ὀνήσιμα φάρμακα ἄνω θέειν K 9 ἀπόμαξον in cod. legitur super ἀπόμορξον. post ἀπόκρυψον plus quam 25 litterae interierunt; Ziegler expedisse sibi visus est τὰ φάρμακα. ante ὑπόκρυψον vestigia mihi exstare videntur verborum ἢ ὑποπίεσον, quae in eodem libro inter lineas leguntur 14 ὃ K ἡμῖν post φιλίαν add. EA 18 supplevi 21 ἐξέπεσεν EA

ἐπὶ θέαν τῆς πομπῆς ἦλθε, φησί, καὶ ἰδοῦσα τὸν Δέλφιν ἠράσθη αὐτοῦ. εἰώθασι γὰρ τῇ Ἀρτέμιδι κανηφορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι ἐπὶ ἀφοσιώσει τῆς παρθενίας, μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς.

b. κανηφόρος: τὰ μυστήρια ταῦτα Ἀθήνησι πολιτεύονται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ Ἀρτέμιδι αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμου ὥσπερ ἀπολογούμεναι περὶ τῆς παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις τὸ λοιπὸν φθείρεσθαι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ (fgm. 40 Kock *Com. att. fgm. III 15*) αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλοῦνται τὴν Ἄρτεμιν ἀξιοῦσθαι συγγνώμης, ὅτι διεκορήθησαν. 10

EA c. τῇ δὴ πόκα πολλὰ μὲν ἄλλα: ἐν τῇ πομπῇ, φησίν, ἄλλα τε θηρία ἐπόμπευσε καὶ λέαινα.

E[g] [d.] ⟨θηρία πομπεύεσκε:⟩ ἐπεὶ κυνηγέτις ἡ Ἄρτεμις.

K[g]EA 70—72 a. ἡ μακαρῖτις: ὡς μετηλλαχυίας τὸν βίον ἤδη. 15

KEA b. κατεύξατο: ὥρκισε. φησὶ δὲ ὅτι προετράπην ὑπὸ τροφοῦ εἰς θέαν ἐλθεῖν τῆς πομπῆς, καὶ οὕτω συμβέβηκεν ἰδεῖν με τὸν Δέλφιν.

c. ἁ μεγάλοιτος: ἡ μεγάλως δυστυχής. οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ δεινόν, ἐν ᾧ ⟨οἳ⟩ ᾄδεται. 20 μεγάλοιτος οὖν ἡ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχής. τοῦτο δέ φησι, διότι ἐπείσθη προελθεῖν ἐπὶ τὴν θέαν.

---

19 Eust. 1186, 48: ἐπεὶ ταὐτὸν οἶτος καὶ μόρος . . . ἀκολούθως παρὰ Θεοκρίτῳ μεγάλοιτος κεῖται ὁ πάνυ δυστυχὴς ληφθέντος τοῦ οἴτου εἰς τύχην ὁμοίως τῷ μόρῳ. ib. 696, 21 Et. Gen. (Et. M. 619, 26): οἶτος· θρῆνος, μόρος, θάνατος· παρὰ τὸ οἶ καὶ μοὶ στεναγμοῦ ἐπίρρημα παρὸ καὶ τὸν μόχθον δηλοῖ Ὧρος. ἢ παρὰ τὸ οἴσω οἰστὸς καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ οἶτος. Et. Gud. 423, 10 Sturz Et. Or. 113, 8

---

2 εἰώθεισαν δὲ καὶ EA 10 ἐπικαλοῦνται Meineke *Fgm. com. gr. IV 1841, 82*: ἐπικαλεῖσθαι codd.: ⟨εἰώθασιν⟩ ἐπικαλεῖσθαι Duebner: ἐπικαλεῖσθαι—ἀξιοῦσι συγγνωμονῆσαι Ahrens 15 ἤδη om. K 16 ὥρκωσε EA προετράπην Adert: προετράπη EA: προετράφη K 19 οὐ μόνον—δυστυχής EA: ὁ ὄλεθρος K 20 add. Duebner 22 διότι ἐπείσθη K: ὅτι ἐπείσθην cett. προελθεῖν Reiske: προσελθεῖν codd. ἐπὶ om. EA

74 a. ⟨κἀμφιστειλαμένα:⟩ καὶ ἀμφιστειλαμένη, περι- UEA
στειλαμένη, ἀντὶ τοῦ ἀναλαβομένη, ὅ ἐστι ζωσαμένη.

b. ξυστίδα: τινὲς περιβόλαιον λεπτὸν . . . λινοῦν, ᾧ K
χρῶνται οἱ ἁρματηλάται· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ξύεσθαι.

5 c. ξυστίδα: τινὲς περιβόλαιον λεπτὸν ἀπὸ τοῦ τὸν χνοῦν KUEA
ἀπεξύσθαι· d. ἤ, ὡς ἕτεροι, ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα. UEA

76 a. ἤδη δ' εὖσα: ἤδη δὲ οὖσα κατὰ μέσον τῆς ὁδοῦ,
ᾗ καὶ ὅπου τὰ Λύκωνος — γράφεται εἰς τὰ Λύκωνος —,
προσληπτέον δὲ τὰ οἰκήματα.

10 b. ⟨ἤδη δ' εὖσα:⟩ οὖσα κατὰ τὴν μέσην ὁδόν. ⟨ᾇ τὰ K[g]
Λύκωνος:⟩ λείπει οἰκήματα.

[78.] ⟨ἑλιχρύσοιο:⟩ εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος χρυ- U[g]E[g]
σοειδές.

80. ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλόν: ὑγιεινὸν γάρ ἐστιν KUEA
15 ἡ παλαίστρα. πόνον δὲ νῦν τὴν ἐν τῇ παλαίστρᾳ γυ-
μνασίαν.

82 a. ⟨θυμὸς ἰάφθη:⟩ εἰς ἔρωτα αὐτοῦ ἦλθον ἤτοι ἐλι- U[g]E[g]
ποψύχησα λίαν.

[b.] ⟨θυμὸς ἰάφθη:⟩ ἐπέφθη, ἐβλάβη, ἀνήφθη, συν-
20 εστάλη.

83/84. ⟨τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο:⟩ ἤγουν ὠχρὰ γέγονα,
οἷον οὐδὲ μικρὰν διάγνωσιν εἶχον τῆς πομπῆς ἢ τέρψιν.

85 a. ἐξαλάπαξε: γράφεται ἐξεσάλαξεν, ἵν' ᾖ ἐξέσεισε, K
διέφθειρεν.

---

3 Hesych. Phot. Harp. Suid. ξυστ. Lex Bachm. 311, 24 Bekk. An. gr. 284, 14 Tim. Lex. Plat. ξυστίδες sch. Plat. Rei publ. 420 e sch. Clem. Al. Paed. 333, 21 Staehlin 12 sch. I 30 b cum loc. sim.

---

2 περιζωσαμένη, ἀναλαβομένη K[g] 3 post λεπτὸν in cod. 15 fere litterae evanuerunt, sed initio legere mihi visus sum καὶ ἐπ' ἐρ, quae suppleas καὶ ἐπ' ἐργασίαν ἱκανόν 5 ξυστίδα· τινὲς UEA: ἢ K τοῦ om. K χνοῦν Duebner: χοῦν codd. 6 ἀπεξύσθαι K: ξύεσθαι cett. 8 γρ. ᾇ τε Λ. placuit Duebnero, γρ. ὡς (ubi) τὰ Λ. Ahrensio 15 νῦν et τῇ om. K 19 ἐπέμφθη codd., corr. Wilamowitz 22 τῆς seqq. om. U

K^{g}UEA b. *ἐξαλάπαξε:* *διέσυρεν, ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης*
UEA *ἐποίησε.* c. *λάπαθα παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὰ κενώματα καὶ λάπαθος βοτάνη, ἡ κενωτική ἐστιν.*

K 88 a. *θάψῳ:* *χλωρὸς ἢ ξανθός. θάψος δέ ἐστιν εἶδος ξύλου, ὃ καλεῖται σκυθάριον, ὥς φησι Σαπφώ* (fgm. 167 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *138*). *τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι. τινὲς τὸ Σκυθικὸν ξύλον. Ἀσκληπιάδης δὲ φυτόν τι χλωρόν, ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ὑπώπια· βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύτης τὰ κροκοειδῆ.* 5

UEA b. *πολλάκι θάψῳ:* *χλωρὸς ἢ ξανθός. θάψος γάρ ἐστι ξύλον τι, ὃ καλεῖται καὶ Σκυθικὸν ξύλον, ὥς φησι καὶ Σαπφώ* (v. sch. a.). *τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι καὶ ποιοῦσι μήλινα καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον.* 10

U^{g} [89.] ⟨*ἔρρευν:*⟩ *ἔπιπτον· τὸ ε̄ καὶ ο̄ Δωρικῶς εἰς ε̄ῡ.* 15
[90—92 a.] ⟨*ἧς:*⟩ *Αἰολικὸν τὸ σ̄ ἀντὶ τοῦ ν̄.*

K b. *καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα:* *πανταχοῦ ἀπελθοῦσα, φησί, καὶ πάσης ἐπαοιδῆς τυχοῦσα ὅμως οὐκ ἐκουφιζόμην τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' εἷρπεν ὁ χρόνος, ἐγὼ δ' οὐδὲν εὕρισκον ἴαμα.*

$U^{g}E^{g}$A c. *ἅτις ἐπῇδεν:* *ἥτις ἐπῳδὰς ποιεῖν οἶδεν. ἐπῳδὴ λέγεται καὶ ἡ γοητεία, ὅτι τὸ αὐτὸ πολλάκις ἡ γοητεύουσα λέγει.* 20

UEA d. *ἀλλ' ἧς οὐδέν:* *ἀλλ' οὐκ ἦν οὐδὲ τοῦτο τοῦ ἔρωτος ἀπαλλάττον με· ὁ δὲ χρόνος, ἤγουν ὁ καιρὸς τοῦ ἔρωτος, παρήρχετο.*

---

2 sch. B E 166 sch. δ 176 Eust. 423, 41; 1490, 62 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 17, 4; 77, 30) Athen. VIII 362 f Hesych. Phot. Suid. λάπ. Lex. Bachm. 64, 25 Et. M. 57, 17 (cf. Gen.) Et. Gud. 80, 2. 5. 21 De Stefani; 192, 4 Sturz Tzetz. Hes. Op. 187 8 Theophr. Hist. plant. IX 20, 3 Diosc. Mat. med. IV 153, 4 Plin. Hist. nat. XIII 126

---

1 *διέσυρεν* om. K 2 *ἀλάπαθα* et *ἀλάπαθος* EA 4 *ξανθός* sch. b: *ξηρός* cod. 5 *ὥς* sch. b: *ἡ* cod. 8 *ὑπώπια* Salmasius *Exerc. de homon. hyl. iatr. 1689, 59 b E*: *ἐπώπια* cod. 12 *μήλινα* Call.: *μάλλινα* codd. 20 *ἥτις* E: *ἤτοι* UA 22 *τοῦτο* U: *τι τὸ* cett. 23 *χρόνος—καιρὸς* Ahrens: *καιρὸς—χρόνος* codd.

[e.] ⟨ἀλλ' ἧς οὐδὲν ἐλαφρόν:⟩ παροιμία ἐπὶ τῶν E[s]
ζητούντων τι καὶ μὴ εὑρισκομένων.

94. χοῦτω τᾷ δούλᾳ: καὶ τὸ τελευταῖον, φησίν, ὡς οὐ- K
δὲν ἦν παραμύθιον, ἐξεῖπον τὸν ἀληθῆ λόγον τῇ δούλῃ, ὅτι
5 με ὁ ἔρως πολλὰ βαρύνει.

[95.] ὑπερβατὸν κατὰ διακοπὴν λέξεως· ἔστι δ' ὅτε κατὰ E[s]
διακοπὴν ἐννοίας γίνεται τοιοῦτον σχῆμα.

96/97. ἀλλὰ μολοῖσα: ἐξελθοῦσα, φησίν, ἐπὶ τὴν παλαί- K
στραν τήρησον αὐτόν.

10 99. φράζεο: συνεχῶς ἐπικαλεῖται τὴν Σελήνην ἢ ὡς συν-
εργὸν πρὸς τὰς μαγείας ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν Ἐνδυ-
μίωνος.

100a. κῆπεί κά νιν: καὶ ἐπειδὰν αὐτὸν μόνον ὄντα KU[s]E[s]
γνῷς, ἡσυχῇ νεῦσον [αὐτόν].

15 b. ἥσυχα: Μουνάτιος παρώξυνε τὸ ἥσυχα, ἵν' ᾖ ἀντὶ K
τοῦ ἡσύχως. ἀγνοεῖ δέ, ὅτι τὰ εἰς ᾱ οὐδέτερα πληθυντικὰ
ἀντὶ ἐπιρρημάτων πολλάκις λαμβάνονται, οἷον φίλα ἀντὶ τοῦ
φίλως, ὅσια ἀντὶ τοῦ ὁσίως.

101a. ⟨ἀφαγέο τᾷδε:⟩ ἀφηγοῦ τῆς ἐνταῦθα φερού- K[s]
20 σης ὁδοῦ.

b. τὸ τᾳδε̄, εἰ μὲν περισπᾶται, ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἡγεμόνευε UEA
τῇδε καὶ ταύτῃ τῇ ὁδῷ· εἰ δὲ ὀξύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀφηγοῦ καὶ
διηγοῦ τάδε καὶ ταῦτα.

107. κοχύεσκε: κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει ὁ ἱδρώς,
25 ὁμοίως ταῖς καθύγροις δρόσοις. κόχος γὰρ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς·
ὠνοματοπεποίηται δέ.

108/109a. οὐδέ τι φωνᾶσαι: οὐδὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἀφεῖ- K
ναι φωνὴν ἠδυνάμην συσχεθεῖσα τῷ φόβῳ, ἐφ' ὅσον ἀφίησι

---

24 Hesych. κοχυδεῖ Eust. 1095, 18

---

4 ἐξειπούσης cod., tacite corr. Ziegler 13 αὐτὸν priore loco om. K, posteriore del. Call. 21 ἔστιν cod. Genev. teste Aderto: ἔστω UEA 24 δαψιλῶς ἔρρει K[s] 28 τῷ φόβῳ scripsi: τῇ φωνῇ cod.

τὰ ἀρτίτοκα βρέφη παρ' ὕπνου ἐγειρόμενα καὶ καθελκόμενα καὶ γογγύζοντα καὶ καλοῦντα τὴν μητέρα.

UEA b. *κνυζεῦνται: κυρίως [ἐπὶ τῶν ὀρνέων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ] ἐπὶ τῆς ἡσύχου καὶ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κυνῶν· καὶ ἐνταῦθα οὖν ἀντὶ τοῦ ἄναρθρον φωνὴν προΐενται ὀνειρώσ-* 5 *σοντα.*

U^{E}E^{E}A c. *κνυζεῦνται: ἐν τῷ κοιμᾶσθαι ἄσημον καὶ ἄναρθρον ἀποτελοῦντα φωνήν· ὑποψιθυρίζουσι γὰρ φαντασιαζόμενα.*

K 110 a. *ἀλλ' ἐπάγαν: οὕτως ὡς ἴση καὶ ὁμοία γενέσθαι τὸ ὅλον σῶμα δαγῦδι.* 10

UEA b. *⟨ἐπάγην δαγῦδι⟩ καλὸν χρόα: κρυστάλλῳ ὁμοία*
KUEA *ἢ στήλῃ.* c. *ὅμοιον τῷ παρ' Ὁμήρῳ* (*P* 434). *'ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον.'*

KUE^{E}A d. *δαγῦδες Ἀφροδίτης ἀπεικονίσματα.*

K e. *δαγῦδές εἰσι νύμφαι, αἷς κοσμοῦνται αἱ κόραι.* 15

UEA f. *ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι: ἀντὶ τοῦ· ἄφωνος γέγονα ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν ὁμοία δαγῦδι. δαγὺς δέ ἐστι κοροκόσμιόν τι, ᾧ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ πλαγγόνα, ὡς Ἀττικοί, ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ.* 20

g. *δαγὺς κόσμος †ἐγκάρδιός† ἐστι γυναικῶν ⟨. . .⟩ καὶ στέφανος περισφίγγων τὴν κεφαλὴν καὶ πεπηγὼς ἐπ' αὐτήν.*

---

3 sch. VI 29/30 e cum loc. sim. 17 Hesych. *δατύς* (l. *δαγύς*). *κάχαρις.* Phot. *πλαγγών* sch. Lyc. 366, 6 Scheer sch. Clem. Al. Protr. 314, 20 Staehlin 19 sch. Call. H. Dem. 92

---

1 *παρ' ὕπνου* Ziegler: *πρὸς ὕπνον* cod. *καὶ καθ.* (scil. *τοὺς μαστούς*) scripsi: *ἢ καθ.* cod. 3 l.: *κνυζεῦνται* scripsi monente Jacobsio (p. XXXIV): *φωνεῦντα* codd. haec spuria iudicavit Ahrens ut male translata e sch. VI 29/30 m 7 hoc scholium potius ad lectionem *κνυζεῦντα* pertinere vidit Ahrens 11 supplevi 14 *δαγύδας Ἀφρ. ἤγουν ἀπεικόνισμα* **UEA** 15 *δ. εἰ. αἱ κοσμούμεναι ταῖς κόραις νύμφαι* cod., correxi 16 *ἀπὸ—μερῶν* om. **EA** 18 verba *ᾧ—κοσμοῦνται*, quae Ahrens deleverat, traieci; in libris leguntur post *δαγῦδι* 21 *ἐγκάρδιος* **UE**: *ἐγκάρσιος*, quod praefert L. Dindorf *Thes. III 57*, **A**: *ἐπικάρδιος* prop. Geel: *ἐγκόρσιος temporibus adaptatus* Ahrens lac. indicavi, descriptionem sigilli ex parte interiisse puto

112. *ὥστοργος*: εἰ μὲν κατὰ συναλοιφήν, προπαροξύ- K
τονον ὁ ἄστοργος, εἰ δὲ ἐν ἐπιθέσει, παροξυτόνως· τόργος
γὰρ ὁ γύψ. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

114—116 a. *τόσον ἔφθασας*: τοσοῦτον προέφθασας, KUEA
5 φησί, μεταπεμψαμένη με πρινὴ ἐμὲ ἐθελοντὶ ἐλθεῖν πρὸς σέ,
ὅσον ἐγὼ προέλαβον Φιλῖνον τρέχων.

[b.] *πράν*: πρώην καὶ ἐκβολῇ τοῦ $\overline{\omega}$ πρὴν καὶ τροπῇ U[g]E
τοῦ $\overline{\eta}$ εἰς $\overline{\alpha}$ πράν.

118/119 a. *ἦλθον*: ἦλθον γὰρ ἄν σοι καὶ μὴ μετα- K
10 πεμψαμένῃ αὐτόματος, ναὶ τὸν γλυκὺν Ἔρωτα, διὰ ταύτης
τῆς νυκτός.

b. *ἢ τρίτος*: ἀντὶ τοῦ β′ ⟨ἢ γ′⟩ ἦγον, ὥστε εἶναι τρίτος
ἢ τέταρτος φίλος.

c. *ἢ τρίτος ἢ τέταρτος*: εἰ γὰρ μὴ ἀπεστάλη πρός με, UEA
15 ἦλθον ἂν ἐγὼ πρότερος νυκτός, νὴ τὸν Ἔρωτα, ἢ τρίτος ἢ
τέταρτος ὑπάρχων σοι προσφιλής· τουτέστιν ἐπεκώμασα ἄν σοι
μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν.

[d.] ⟨*ἢ τρίτος ἢ τέταρτος*:⟩ τοῦτο εἶπεν ὁ Δέλφις, ὅτι U[g]E[k]
ἤρα ἡ Σιμαίθα καὶ ἄλλων τινῶν.

20 120 a. *μᾶλα μέν*: Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ Λογάδων (fgm. K
XXI Schneider, II 283) τὸν Διονύσου στέφανον ἐκ μήλων
εἶναί φησιν, ἐξ ὧν καὶ τὸν Ἱππομένην λαβεῖν Ἀφροδίτης αἰ-
τησαμένης, ὡς Διόδωρος ὁ ποιητὴς ἐν Κορινθιακοῖς.

---

2 Hesych. Phot. Suid. τόργος

---

2 ἐν ἐπενθέσει cod., correxi   4 τόσον — μεταπεμψαμένη **UEA**: πράν ποκα· μετέπεμψας **K**   7 κατὰ συγκοπὴν τοῦ $\overline{\omega}$ **U** καὶ τροπῇ seqq. om. **U**   12 β′ scripsi addito ἢ γ′: δεύτερον **Apogr. Barb.**: in ipso cod. **K** lapsu librarii β abiit in κ   14 post ἀπεστάλη Ahrens add. ἡ δούλη e glossa byzantina, ἀπεστάλκεις coni. Piccolos   15 πρότερος idem significare videtur ac supra αὐτόματος, dubitarunt de eo Geel et Ahrens   16 ἀπεκόμασα (-αν **E**)—μετὰ τριῶν ἢ τεσσάρων **EA**   22 αἰτησάμενον Schneider 23 Κορινθικοῖς cod., corr. Schneider. fort. Diodorus intellegitur ὁ Ἐλαΐτης, cuius elegiae laudantur ad Parthenii Narr. am. 15

KUEA b. *μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι* ⟨*Διωνύσοιο*⟩: *τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά, καθὸ* ⟨*τὰ*⟩ *ὑπὸ Ἀφροδίτης διδόμενα τῷ Ἱππομένει μῆλα ἐκ τῶν Διονύσου, ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν Ἀταλάντην ἐκίνησεν, ὥς φησιν ὁ Φιλητᾶς* (fgm. 15 Bach, p. 50)· '*τά οἵ ποτε Κύπρις ἑλοῖσα μῆλα Διωνύσου δῶκεν* 5 *ἀπὸ κροτάφων.*'

K 121 a. *λεύκαν Ἡρακλέος*: ⟨*Ἐρατοσθένης ἐν πρώτῳ*⟩ *Ὀλυμπιονικῶν φησι τὸν Ἡρακλέα κατελθόντα εἰς Ἅιδου εὑρεῖν παρὰ τῷ Ἀχέροντι φυομένην τὴν λεύκην καὶ αὐτῇ ἀναστέψασθαι, ἣν Ὅμηρος ἀχερωΐδα καλεῖ.* 10

b. *ἀνδρός ἐστι τεχνικοῦ καὶ συνετοῦ τὰ ἐρωτικὰ ἐρασθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι — ἡ γὰρ ἀμφὶ τούτων ἄγνοια μῖσος ἀπεργάζεται —, μεταδιδόναι δὲ καὶ λόγων μᾶλλον ἐνίοτε τῇ ἐρώσῃ καί πως ὑποφαίνειν αὐτὸν καὶ ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι κατάλυσίς ἐστι τοῦ* 15 *ἔρωτος, ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐλπίδα μίξεως τῇ ἐρώσῃ αὔξησις μᾶλλον τοῦ πόθου. τοιοῦτον δή τινα καὶ τὸν Δέλφιν δείκνυσιν ὁ ποιητικὸς λόγος ἡμῖν.*

UEA c. *λεύκαν Ἡρακλῆος*: *ἐστεφανωμένος δέ, φησί, λεύκῃ ἐληλύθει διὰ τόδε ταύτῃ, ὅτι ἀθλητικός τις ὁ Δέλφις ἐστὶν* 20

---

7 sch. AB *N* 389 Harp. Phot. Suid. *λεύκη* Serv. auct. Verg. Buc. VII 61 cf. C. Boetticher *Der Baumkultus d. Hellenen 1856, 441*

---

1 supplevi **UEA** add. post l.: *μῆλα ἔχων ἐν κόλποις*, post *ποιητικά*: *λέγοι δ' ἂν τοῦτο*, post *Διονύσου*: *οἷς στεφανοῦνται* (*οἷς στεφανοῦται* Warton, *ἣν στεφάνου καὶ* Ahrens) 2 ⟨*τὰ*⟩ add. Ahrens 3 *τῶν* scripsi: *τοῦ* codd. *ταῦτα δὲ* eici vult Duebner 4 *Φιλητᾶς* (corr. in *Φιλιτᾶς* **UE**) **UEA**: *Φιλήτας* **K** 5 *ἑλοῦσα* **K** *Διωνύσου* Casaubon (p. 249): *Διονύσοιο* **K**: *Διόνυσον* cett. 8 *Ὀλυμπιόνικος*, quod ne nomen quidem est, cod.; supplementa debentur Duebnero revocanti ad Eratosthenis fragmenta 19 sqq. Mueller *Herod. ex rec. Dind. 1844, App. 203* *εὑρεῖν* Call.: *ἐλθεῖν* cod. 9 *αὐτῇ ἀναστέψασθαι* Ahrens (ap. Ziegl.): *αὐτὸν ἀναστρέψασθαι* cod. 17 *τῇ ἐρώσῃ αὔξησις* Ziegler: *τῆς ἐρώσης αὔξησιν* **K** rescr.: *καὶ ἔρωτος αὔξησιν* **Apogr. Barb.**

ὡς καὶ Ἡρακλῆς, ὃς τὸ φυτὸν ἀπὸ τοῦ ἐν Ἅιδου Ἀχέροντος εἰς ἀνθρώπους ἐκόμισε.

122. *πορφυρέαισι περιζώστραισι*: πορφυροῖς λημνίσκοις καὶ ταινίαις περιειλημένον ἔχων τὸν τῆς λεύκης στέφανον. KUEA

5 124—128. *καί μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε*: καὶ εἰ μὲν ἐδέχεσθέ με, ἐκάθευδον ἂν ἀρκούμενος, καὶ εἰ μόνον τὸ στόμα σου ἐφίλησα — καὶ ταῦτα ἂν καλῶς εἶχεν ἡμῖν· ἄριστος γὰρ τῶν ἡλικιωτῶν εἰμι — εἰ δὲ ἀπώσασθε, τότε ἂν τὴν βίαν προσῆγον.

10 133/134 a. *καὶ Λιπαραίου Ἡφαίστου*: Λιπάρα τόπος· ἤγουν τοῦ ἐν Λιπάρᾳ πυρός. UEA

b. *λιπαραίου*: λιπαραῖον πῦρ τὸ εὐτραφὲς καὶ μὴ λεπτόν, ἀλλ' ἐκ περιουσίας. ἢ ἄλλως· τὸ λιπαρᾶς ὕλης ἐπιδραξάμενον, οἷον δᾴδων καὶ ἑτέρων τοιούτων. U[r]EA

15 140/141 a. *ταχὺ χρώς*: καὶ ταχέως ἐμαλάχθημεν χρωτισθέντες ἀλλήλοις. KUEA

b. ⟨*χρὼς ἐπὶ χρωτί*:⟩ σχῆμα σεμνότητος. U[g]E[g]

c. *καὶ τὰ πρόσωπα*: τοῖς τε προσώποις ἐπυριάθημεν διὰ τὴν ἐνέργειαν. UEA

20 143. *ἐπράχθη τὰ μέγιστα*: τὰ τῆς συνουσίας. ἴσως δὲ ταὐτό φησιν, ὅ, τι *ἐψιθυρίσδομεν ἁδύ* (v. 141). KUEA

144—149. *κοὐκέτι τῆνος*: καὶ οὐδὲν ἀλλήλοις ἐνεκαλέσαμεν. ἀλλ' ἦλθέ μοι, φησί, περὶ τὸν ὄρθρον ἡ Μελιξοῦς καὶ Φιλίστας [ἡ] τῆς ἐμῆς αὐλητρίδος μήτηρ καὶ εἶπεν, ὅτι 25 Δέλφις ἐρᾷ.

150—153 a. εἰπέ μοι, φησίν, ἀγγείλασα τοῦτο μόνον, KU[1.2]E[1.2]A[1.2]

---

15 Eust. 624, 63: τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ λεχθὲν ὡς ἐν λόγῳ σεμνῷ τὸ ἐπὶ χρωτὶ χρὼς ἐπεπαίνετο, ἤγουν ἐρωτικῶς ἐμαλθάσσετο.

---

4 περιειλημμένον codd., corr. Ahrens 20 ἴσως K: ἴσα cett. 21 ταὐτό φησιν, ὅ, τι scripsi: ταῦτά φησιν, ὅτι codd. ἐψιθυρίσδομεν K: -ζομεν cett. 22 καὶ om. K 24 ἡ alterum deesse dicitur in cod. Par. 2835 et in cod. Genev. 26 U[2] rubro colore l. ἀτὰρ τόσον praem. Ahrens

ὅτι ὁ Δέλφις ἐν συμποσίῳ τοῦ ἐρωμένου χάριν κυάθους συνεχῶς ἀκράτου ἐπεχεῖτο καὶ τὸ τέλος καταλιπὼν τὸ συμπόσιον ᾤχετο λέγων στεφανώσειν αὐτοῦ τὸν οἶκον. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες

KU¹E²A¹ τῶν ἀγαπωμένων πλείονας κυάθους ἐπιχεῖσθαι. b. Καλλίμαχος (Ep. 29, 1. 2 = Anth. Pal. XII 51, 1. 2)· 'ἔγχει καὶ πάλιν εἰπὲ „Διοκλέος". οὐδ' Ἀχελῷος κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.' 5

U²E¹A² c. τοῦ γὰρ ἐρωμένου ὁ ἐραστὴς τοῖς ἐκ τοῦ δαιτυμόνος διδομένοις ἀγγείοις οἶνον ἔβαλλεν.

KUEA d. ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος ἀκράτου: ὑπὸ ἔρωτος κατείχετο καὶ ἔφυγέ σε. 10

156. ὄλπαν: ὄλπη κυρίως ἡ δερματίνη λήκυθος, δι' ἧς ἔστιν ὀπιπεύεσθαι τὸ ἔλαιον. νῦν δὲ ἴσως τὴν χαλκῆν φησι λήκυθον διὰ τὸ Δωρίδα φάναι ἀντὶ Κορινθίας· τὰ γὰρ Κορίνθια χαλκώματα διαβεβόηται.

158. ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο: ἐπαποροῦσα ἠθικῶς φησιν· ἆρα οὐκ ἔχει ἄλλο τι τερπνὸν καὶ ἡμῶν ἐπιλέλησται; 15

KUE 159/160. καταθύσομαι: καταδήσω, φησίν, αὐτὸν τοῖς φαρμάκοις. ἐὰν δέ τι λυπῇ με, κρούσει τὴν Ἅιδου πύλην, τουτέστι καταχειριοῦμαι αὐτόν.

---

11 Et. Gen. (Et. M. 623, 2): ὄλπις· ... σημαίνει δὲ τὴν λήκυθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἱονεὶ ἐλαιόπιν (ἐλαιόλπιν A) τινὰ εἶναι διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι (ὀπίπεσθαι B) τὸ ἔλαιον. sch. III 25/26 f cum loc. sim.

---

1 τῆς ἐρωμένης K κυάθους K: κυάθου U¹E²A¹: σκύφου U²E¹(A²) 3 γὰρ U²E¹·²A²: δὲ cett. χάριν post ἐρῶντες add. U²E¹A² 4 ἐπεγχεῖσθαι U¹E²A¹ 6 Διοκλέους ὁ δ' U¹E²A¹ κείνου Anth. Pal.: ἐκείνου KU¹A¹: ἐκεῖνος E² αἰσθάνεσθαι K 7 τοῦ γὰρ ἐρωμένου scripsi: τὸν γὰρ ἐρώμενον codd.: τῷ γὰρ ἐρωμένῳ Adert: ⟨διὰ⟩ γὰρ τὸν ἐρώμενον Piccolos: τὸν γὰρ ἐρώμενον ⟨ὀνομάζων⟩ Ahrens. de cottabo dici videtur, cf. Athen. XV 668 b 9 ἔρωτος in l. om. K ἀκράτως UEA 11 κερατίνη J. H. Voss *Anm. u. Randgl. 1838, 175* 12 ὀπιπεύεσθαι Alberti *Hesych. II 1766, 747*: ὀπήσασθαι K: ὀπτήσασθαι cett. τὸν οὐλεόν K 13 ἀντὶ Κορινθίας K: ἐπὶ Κορινθίαν cett. 14 διαβεβόητο K 15 ὅτι οὐκ ἔχει τι ἄλλο K 17 καταθύσομαι— φαρμάκοις om. UE l. αἰ δέ τι κῆμέ reliquis praemittentes 19 μεταχειριοῦμαι K

161/162 a. τοιαῦτά φημι δραστήρια φάρμακα ἔχειν, ὦ K
δέσποινα Σελήνη, μαθοῦσα παρά τινος ἀνδρὸς Ἀσσυρίου ἐμοὶ
προσφιλοῦς.

b. Ἀσσύριοι ἔθνος Περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μαγείαν, μεταξὺ
5 ὂν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου. μέχρι δὲ τούτων τῶν ποταμῶν
Σαρδανάπαλος ἐξέτεινε τὰ ὅρια.

c. Ἀσσυρίω, δέσποινα: παρὰ Ἀσσυρίου τινός φησι τὰ KUEA
φάρμακα μεμαθηκέναι. δέσποιναν δὲ τὴν Σελήνην φησί.

[d.] ⟨δέσποινα:⟩ ὦ Σελήνη. ⟨Ἀσσυρίω παρὰ ξεί- UEA
10 νοιο: παρὰ⟩ τοῦ φίλου μου Ἀσσυρίου.

163. τρέπε πώλους: πρὸς δύσιν τρέπε. δοκεῖ γὰρ ἐπ- K
έχειν τὴν Σελήνην διὰ τῆς μαγείας.

165/166 a. εὐκήλοιο: τὸ ἑξῆς· ὦ ἀστέρες εὐκήλου Νυ- KUEA
κτὸς κατὰ τὴν ἄντυγα ὀπαδοί.

15 b. ἐπὶ γὰρ ἅρματος ὀχεῖται ἡ Νύξ.- Εὐριπίδης (fgm. 114 K
Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *393*)· 'ὦ Νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵπ-
πευμα διώκεις ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα.'

c. τουτέστιν ἀκολουθοῦντες τῇ Νυκτὶ καὶ συμπαρεπόμενοι UEA
τῷ ἅρματι αὐτῆς. ἄντυγα δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ἅρμα φησί. λέγει
20 δὲ τὴν Νύκτα ἐφ' ἅρματος ὀχεῖσθαι.

d. ἀστέρες: ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς φαίνονται οἱ K
ἀστέρες. ποιητικὸν δὲ τὸ τὴν Νύκτα ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖσθαι
καὶ παράγειν ἡνιοχοῦσαν.

[e.] ⟨κατ' ἄντυγα:⟩ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ σφαι- U[s]E[s]
25 ρώματος.

---

19 sch. Call. H. Dian. 140

---

2 ἐμοῦ cod., corr. Wilamowitz 5 ποταμῶν idem: τόπων cod. 7 φησι om. K 9 ὦ Ahrens: τῇ codd. 13 εὐκήλοιο N. K 16 ἵππευμα cum Ar. Thesm. 1066 Call.: ἵππωμα cod. 22 δὲ τὸ τὴν Call.: τὸ καὶ τὴν cod. 24 περιφέρεια ἡ τοῦ U

XIV. *Κυνίσκας Ἔρως*

KLUEAGP a. *Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διήγησίς ἐστι καταστάσεως ἐρωτικῆς καὶ Κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνίχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου δι-* 5
καίως εἰσάγεται προλέγων 'χαίρειν πολλά' ὁ Αἰσχίνης.

KU^rE^rAG^{1.2}P^{1.2} b. *τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.*

KUEAGP 1 a. ⟨*χαίρειν πολλά:*⟩ *χαίρειν φησὶ πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον· λείπει δὲ τῷ λόγῳ τὸ γένοιτο ἢ τὸ λέγω.*

K^gU^gE^gP^g b. ⟨*ἀλλά τοι αὐτῷ:*⟩ *ἀλλὰ καὶ σοὶ γένοιτο χαίρειν.* 10

KUEAGP 2 a. *τί δέ τοι τὸ μέλαμα: ὁ Θυώνιχος· οἶδα κἀγώ, ὅτι βραδέως ἥκω· τίς δέ σοι [ἡ φροντὶς] ἡ ἐρωμένη; φησίν. οὕτω γάρ φασι μέλημα τὴν ἐρωμένην. ἢ αὐτὴ ἡ φροντὶς μέλημα.*

UEAGP b. *τί δέ τοι τὸ μέλημα: τίς δέ σοι φροντὶς χάριν τοῦ* 15
μὴ ἰδεῖν με;

c. *μέλημα: ἢ ἡ βραδύτης ἢ ἡ φροντὶς ἢ ἡ ἐρωμένη. κάλλιον δὲ τὸ ἡ φροντίς, ἵν' ᾖ ἀπὸ τοῦ Θυωνίχου τὸ λεγόμενον· χρόνιος μὲν ἦλθον ἐγώ, σὺ δὲ περὶ τίνων φροντίζων ἔοικας εἶναι σύννους;* 20

Tit.: *Κυν. ἔρως* ex argumento a Call.: *Αἰσχίνας ἢ Θυώνιχος* **LGP**: *Αἰσχ. Θυώνιχον* **K**: om. cett. 3 *καὶ Κυνίσκας* scripsi Ahrensii adnotatione edoctus: *καὶ κοινῆς καὶ* **K**: *κοινῆς καὶ* **L**: *κοινῆς τοῦ τῆς Κυνίσκας* cett. *γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχ.* in **K** a sec. (**K^c**) add. 4 *μᾶλλον* om. omnes praeter **K** 6 *προλέγων* seqq., quae in **L** desunt, cum praecedentibus coniunxi; post *χρόνου* aliquid intercidisse inde a Meinekio putabant. **K**: *προλέγ* cp. *ὁ Αἰσχ.*, cett.: *προλέγων* (*προλέγ* cp. **A**, *προλέγει* **P**), deinde interposito argumento b verba *χαίρειν πολλά· ὁ Αἰσχ.* ut initium scholii 1 a 8 l. addidi, v. notam ad arg. a 11 *ὁ Θυών. οἶδα* **K**: *οἶδα, φησί* cett. 12 *βραδέως* **K**: *βραδὺς* cett. *τίς* Ahrens: *τί* codd. del. Ziegler 13 *οὕτω γὰρ μέμηλε τῆς ἐρωμένης ἢ αὐτῆς τῆς φροντίδος* **UEAGP**

3/4 a. οὐχ ὡς λῷστα δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ γνώμην. KU[g]E[g]

b. ἄρα λεπτός: λεπτὸς ἐγένου, ὦ Αἰσχίνη, καὶ ὁ μύ- K[c]UEAGP
σταξ οὗτος πολὺς ὢν ἐκ τῶν φροντίδων οὐκ ἔτυχεν ἐπιμελείας,
ἔτι τε ἡ κόμη σου αὐχμηρὰ καὶ ἀτημέλητος.

5 c. ὁ πρίν, φησί, λεπτὸς μύσταξ διὰ τὸ συχνάκις κεί- UEAGP
ρεσθαι νῦν πολὺς διὰ τὸ ἀτημέλητος εἶναι καὶ ἄκαρτος.

d. κίκιννοι: ὁ νοῦς· κομῶντί σοι τὸ γένειον καὶ οἱ KU[g]EAP
κίκιννοι κατάξηροί εἰσιν ὡς διὰ τὴν λύπην καὶ τὸ κείρεσθαι
παραιτουμένῳ.

10 5 a. τοιοῦτος πρώαν τις: τοιοῦτός τις, φησίν, ἦλθεν KUEAGP
Ἀθήνηθεν εἰς Σικελίαν πρὸ τούτου Πυθαγορικὸν ἐπαγγελλό-
μενος δόγμα. φασὶ δὲ τοῦτο εἰς Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον
λέγεσθαι· ἀκούσαντα γὰρ αὐτῶν ἐν Ἰταλίᾳ διαβῆναι εἰς Σι-
κελίαν συντευξόμενον Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ.

15 διαφέρουσι δὲ Πυθαγορικοὶ τῶν Πυθαγοριστῶν, ὅτι οἱ
μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ
δὲ Πυθαγορισταὶ περιεσταλμένῃ καὶ αὐχμηρᾷ διαίτῃ χρῶνται.
τινὲς δὲ Πυθαγοριστὰς μὲν λέγουσι τοὺς ἀποδεχομένους τὰ
Πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς ἐκείνου δόξης, Πυθαγορικοὺς
20 δὲ τοὺς τὰ Πυθαγόρου φρονοῦντας.

b. ἐλέγετο δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πυθαγόραν οὕτως ἀποδέ- UEAGP
χεσθαι, ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε τὸν
Πλάτωνα Πυθαγοριστὴν εἰρῆσθαι.

---

15 Diels *Fgm. d. Vorsokr.* I^3 *1912, 373*

---

4 ἔτι δὲ cod. Genev. teste Ahrensio 10 ἦλθεν **K**: ἧκεν cett. 13 λέγεσθαι **K**: λέγειν cett. ἀκούσαντα γὰρ αὐτῶν (hoc Wilamowitzio debeo) ἐν Ἰτ. διαβ. εἰς Σικ. scripsi: ἀκούσαντες αὐτὸν (αὐτοῦ **GP**) ἐν Ἰτ. (ἐξ Ἰταλίας Tricl.) διαβ. εἰς Σικ. **UEAGP**: διαβ. γὰρ αὐτὸν ἐν Ἰτ. **K** 14 συνταξόμενον **GP**, om. **U** 17 ὑπεσταλμένῃ Ahrens 19 διαίτης Hemsterhuys, σχολῆς Geel 20 τὰ Πυθαγόρου φρον. **K**: οὕτω φρον. ὡς ἐκείνους (ἐκεῖνον **G**) καὶ κατὰ Πυθαγόραν διαιτωμένους cett. 21 τὰ Πυθαγόρου Geel, sed cf. sch. c 23 Πυθαγορικὸν **P**

τῶν Πυθαγόρου οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα, οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικά, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγινόμενοι τῷ Πυθαγόρᾳ ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι, οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγορισταί. 5

UEAP c. *Πυθαγορικὸς καὶ Πυθαγοριστὴς διαφέρει. καὶ Πυθαγορικὸς μέν ἐστιν ὁ τοῦ Πυθαγόρου ἔχων τὰ ἰδιώματα καὶ τοὺς τρόπους, Πυθαγοριστὴς δὲ ὁ τὰ τοῦ Πυθαγόρου ποθῶν, πλὴν μὴ κατ' ἐκεῖνον ὢν μηδὲ τὰ ἐκείνου ποιῶν. ἐνταῦθα δὲ Πυθαγοριστήν τινες τὸν Σιμιχίδαν, ἕτεροι δὲ τὸν Πλάτωνά φασιν. ἐλέγετο δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε τὸν Πλάτωνα Πυθαγοριστὴν εἰρῆσθαι. ἕτεροι δὲ ἐναντία περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ καὶ Πυθαγοριστοῦ λέγουσιν.* 10 15

K^c [6.] *ἀνυπόδετος Ἰωνικόν, ἀνυπόδητος κοινόν, ἀνυπόδατος Δωρικόν.*

K U^g E^g 7. *ἐμοί, φησί, δοκεῖ, ὅτι ἐν τῷ λιμώττειν ἤρατο καὶ ἐπεθύμει ὀπτοῦ ἀλεύρου, ὅθεν καὶ ὠχρός τις ἦν.* 20

K^c UEAGP 8. *παίσδεις ὠγάθ' ἔχων: Ἀττικῶς τὸ ἔχων παρέλκει. ἀντὶ τοῦ· σὺ μὲν παίζεις, ἐμὲ δὲ ἡ Κυνίσκα ἐκμαίνει ἐρῶντα αὐτῆς.*

KUEAGP 9 a. *λανθάνω, φησίν, ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών. εἶτα· διὰ μέσου θρίξ, ἤγουν ὀλίγον ἔσται τὸ μεταξὺ τοῦ μὴ πάντα με μανῆναι.* 25

---

1 haec ad verbum fere leguntur et apud Photium (Bibl. 249, 438 b 19—26 Bekker) et apud Suidam (*Πυθαγόρας*, II b 554, 12—17 Bernhardy), unde huc devenerunt.

---

5 *αὐτῶν* GP 8 *Πυθαγορικὸς* bis Duebner: *Πυθαγορικτὴς* codd. 12 *Πυθαγοριστήν* bis Ahrens: *Πυθαγορικτήν* codd. 16 *Πυθαγορικοῦ* Ahrens: *Πυθαγορικτοῦ* codd. 19 *δοκεῖν* K 21 *Ἀττικῶς* om. K^c 22 *ἐρῶντα αὐτῆς* om. K^c 23 *φησίν* K: *πῶς* cett. *ἐμπεσών* K: *πεσών* cett. *διὰ μέσου θρίξ* scripsi: *διὰ μέσου τοῦ θρίξ* K: *διὰ μέσου τὸ θρὶξ ἀνὰ μέσον* cett. 24 *ἔσται* K: *δέ ἐστι* cett. *τοῦ πάντη με* K

b. λασῶ δὲ μανείς: ἔοικα δὲ λανθάνειν ἐμαυτὸν εἰς μα- UEAGP
νίαν πεσών· ὀλίγον δὲ τὸ μεταξύ ἐστι καὶ ἀκαριαῖον τοῦ πάντα
με κατασχεθῆναι τῷ πάθει τῆς μανίας.

10a. ἄσυχα ὀξύς: ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν KUEAP
5 ὀξυνόμενος.

b. ὅτι μανιώδης εἶ ἠρέμα· οἷον· ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος, K
οὐ γὰρ πάντῃ σιωπηλὸς ὑπάρχεις.

c. ὃς οὐ πάντῃ σιωπηλὸς ὑπάρχεις, ἀλλ' ἔχεις τι καὶ UEAP
ὀξύτητος.

10 d. ἄσυχα ὀξύς: ἀντὶ τοῦ· αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἔσω λυ-
πούμενος καὶ τηκόμενος ἐν ἡσυχίᾳ καὶ μὴ ἐν φανερῷ.

11a. κατὰ καιρόν: οὐκ ἀντὶ τοῦ· πάντα κατὰ τὸν και- K
ρὸν τὸν ἐπιτήδειον θέλων πράττειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ἑνὶ καιρῷ
θέλων πάντα πράττειν.

15 b. ὅμως δ' εἶπον: ἀντὶ τοῦ· εἰπέ μοι, τί νεώτερον ἢ
πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε.

12—14a. Ὠργεῖος κἠγών: διηγεῖται τὴν τῆς μανίας KUEAGP
ὑπόθεσιν.

b. τὸ δὲ Ἀργεῖός τινες ὄνομα κύριόν φασι καὶ οὐκ UEAGP
20 ἐθνικόν· τὸ δὲ Θεσσαλὸς ἄντικρυς ἐπίθετον· ἐπάγει γὰρ τὸ
Ἆπις.

c. ⟨καὶ ὁ Θεσσαλός:⟩ ἀντὶ τοῦ· ὁ ἐκ Θεσσαλίας Ἆπις
καὶ ὁ στρατιώτης Κλεόνικος εἰστιῶντο τὴν εὐωχίαν σὺν ἐμοί,
ἐμοῦ παρασκευάζοντος.

25 d. ⟨ἱπποδιώκτας:⟩ ὁ ἱππικός. K[g]U[g]E[g]

15a. τὸ δὲ θηλάζοντα παθητικὸν ἀντὶ τοῦ θηλαζόμενον. K

b. θηλάζοντά τε χοῖρον: οὐ τὸν θηλάζοντα παῖδα, KUEAGP
ἀλλὰ τὸν θηλαζόμενον χοῖρον· ἐνεργητικὸν γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ
παθητικοῦ.

---

25 Hesych. ἱπποδιώκτας· ἡνίοχος (ἡνιόχους cod., em. Alberti).

---

3 με Duebner: μοι codd. 8 ὡς P 9 ὀξύτατον P
12 ἀντὶ τοῦ οὐ cod., mutavi 14 θέλων πάντα πράττειν suppl.
K[c] in marg. 22 suppl. Ahrens 24 ὁμοῦ παρασκευάζοντες
codd., corr. Ahrens 27 οὐ γὰρ τὸν sine l. K παῖδα om. GP

K c. *Βίβλινον οἶνον* τὸν Θρᾳκικὸν ἀπὸ τόπου Θρᾴκης ⟨ἔχοντος οἶνον⟩ ἢ οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου.

KUEAGP 16a. *ὡς ἀπὸ λανῶ*: ἀντὶ τοῦ· παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πί-

KUEAP νοντι· b. σχεδὸν γὰρ τότε ἐδόκει ἠντλῆσθαι τῆς ληνοῦ. 5

UEAP c. ⟨*σχεδόν*:⟩ παραχρῆμα καὶ πρὸ βραχέος.

d. ἀφθόνως ὡς τὸν ἀπὸ ληνοῦ πλήθοντος ῥέοντα, οὗ διὰ τὸ θολερὸν ἔτι εἶναι καταφρονοῦμεν.

$K^cU^gE^gGP^m$ 17. *βολβός τις*: εἶδος βοτάνης ὁμοίας κρομμύῳ Κολχικῷ. 10

K^cUEAGP 18. *ἤδη δὲ προϊόντος*: ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ πότου ἔδοξεν ἡμῖν ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον, ἤτοι λείβειν ἢ ἐπισπένδειν· οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσίοις, ἄκρατον λείβειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένους ἢ φίλους καὶ ἐναποχεῖν τῇ γῇ καὶ ἐπιφθέγγεσθαι τῶν φίλων τὰ ὀνόματα. 15

K 19a. *ὥτινος εἰπεῖν*: ἔδει δέ, φησί, μόνον εἰπεῖν,

KUEAGP b. οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο.

K^c 20a. *ἄμμες μέν*: ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἕνα ἕκαστος ἐπίνομεν ὡς ἐδόκει.

$K^gU^gE^g$ b. ⟨*φωνεῦντες*:⟩ ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσοντες. 20

---

1 Athen. I 31a Steph. Byz. *Βιβλίνη* Hesych. *Βίμβλινος* Bekk. An. gr. 225, 31 Suid. *Βίβλινος* Et. M. 197, 32 (cf. Gen.) sch. Hes. Op. 589

---

1 *ἀπὸ τόπου Θρᾴκης* scripsi verbis simul e fine huc translatis: *ἀπὸ τοῦ Θρᾳκός* cod.: *ἀπὸ τῆς Θρᾴκης* Call.: *ἐπὶ τῆς Θρᾴκης* Ahrens 2 supplevi ex hac eiusdem libri glossa: *ἀπὸ Βίβλου* (sic) *τόπου ἔχοντος οἶνον.* ἢ deleverat Ahrens 3 l. *βολβός τις* K *ὡς* pro *καὶ* Ahrens 5 *τότε* om. **UEAP** scholium c post *ἐδόκει* inicientes 6 supplevi *πρὸ βραχέος* Ahrens: *παραβραχέως* codd. 8 *εἶναι* in libris post *ῥέοντα*, transposui 9 *ὁμοίας κρ. Κολχικῷ* K^c: *Κολχικῆς ὁμοίας κρ.* **UEP**: *ὁμοίας κρ., ὅπερ καλεῖται σαλύβορβος* (*ἀλίβολβος*? vox lexicis addenda) **G** 12 *ἡμῖν* in codd. post *προκόπτοντος*, transp. Call. *λείβειν* bis Ahrens: *λαμβάνειν* codd. 14 *τινὰς* K^c: *τοὺς* cett. 15 *ἐπιφθέγγεσθαι* K^c: *φθέγγεσθαι* cett. *τῶν* om. K^c *φίλων τὰ* scripsi: *φιλούντων* codd.: *φιλτάτων ⟨τὰ⟩* Call.: *φίλων αὐτῶν ⟨τὰ⟩* Warton

21a. ἣ δ' οὐδέν: ἡ δὲ ἐμοῦ παρόντος, φησίν, οὐδὲ K^c UEAGP ἀποκρίσεώς με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχεῖσθαι αὐτῇ κυάθους. τίνα οὖν με δοκεῖς ἔχειν διάθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα;

b. ἣ δ' οὐδέν: ἡ δὲ Κυνίσκα οὐκ ἔπινεν †πλαως σύν- K^c
5 ταϊς† παρόντος ἐμοῦ.

c. ἡ δὲ πίνουσα οὐκ ἐφώνει καθὼς ἡμεῖς παρόντος ἐμοῦ. UEAGP

22/23a. ἔπειτα, φησί, σιγώσης αὐτῆς ἔπαιξέ τις εἰς K^c UEAGP αὐτὴν εἰπών· οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες. τοῦτο ἀμφιβόλως εἴρηται, ἢ ὅτι Λύκου ἐρᾷ ἡ Κυνίσκα, ἤ, καθὸ οἱ ὀφθέντες
10 ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι. οὗτος δὲ ἐναντίως εἶπεν, οὐχὶ 'μήποτε ὑπὸ λύκου ὤφθης', ἀλλά 'μήτι λύκον εἶδες'.

b. λύκον εἶδες: παροιμία ἐπὶ τῶν βλεπόντων τι καὶ K^c U^g E^g ὠχριώντων.

15 c. ὡς σοφός, εἶπεν: ἡ Κυνίσκα, φησί, εἶπε πρὸς τὸν K K^c UEAGP εἰς αὐτὴν παίξαντα 'ὡς σοφός τις ⟨εἶ⟩', καὶ ἅμα ταῦτα εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ Λύκου οὕτως ἐφλέγετο, ὡς καὶ λύχνον ἀπ' αὐτῆς ἀνάψαι.

d. ἔπαιξέ τις πρὸς τὴν Κυνίσκαν· οὐ φθεγξῇ, οὐ λα- UEAGP
20 λήσεις. λύκον εἶδες, ὡς σοφὸς εἶπεν, ἤγουν ὡς ὁ παροιμιαστὴς ἐφθέγξατο.

e. εὐμαρέως κεν ⟨ἀπ' αὐτᾶς⟩ καὶ λύχνον ἅψας: K^c ὡς ἀπὸ τοῦ ἔρωτος κοκκίνη γέγονε κατὰ πρόσωπον, ὥστε σχεδὸν φαίνεσθαι καὶ πῦρ ἀνάψαι ἐκ τοῦ προσώπου αὐτῆς.

---

8 Apost. X 89, ubi plura Leutsch congessit

---

3 ταῦτα UEA 4 haec vocabula quamvis clarissime scripta expedire ne apographorum quidem auctori contigit; in altero latere mihi videtur vox σύνταξις 6 ἡ δὲ πίνουσα Ahrens: ἡδὺ πίνουσι codd. 9 ὅτι ante καθὸ add. K^c 10 οὗτος Call. puncto antea posito: οὕτω codd. Ahrens lac. post οὕτω statuit 13 βλεπόντων om. UE τι καὶ ὠχριώντων UE: λύκον καὶ ὠχριωμένων K^c 15 l. om. K τὸν εἰς αὐτὴν KK^c: αὐτὸν εἰς αὐτὸν UA: αὐτὸν τὸν εἰς αὐτὸν cett. 16 suppl. Wilamowitz 18 αὐτῆς KK^c: αὐτοῦ cett. ἀνάψαι K: ἅψαι cett.

K^c UEAGP 24/25. *Λάβα τῶ γείτονος υἱός:* τοῦ Λύκου φησὶν ἐρᾶν τὴν Κυνίσκαν διὰ τὸ κάλλος τοῦ μείρακος· Λάβα δέ τινός φησιν ὑποβαλὼν ἀπὸ τοῦ λαμβάνεσθαι.

K^g U^g E^g P^g 26. ⟨*κλύμενον:*⟩ ἐξάκουστον.

K^c UEAGP 27/28 a. *χἀμῖν τοῦτο:* παρηκηκόειν, φησί, καὶ πρότερον περὶ τοῦ ἐρᾶν αὐτὴν τοῦ Λύκου, ἀλλ' ἡσύχως, διόπερ οὐκ ἐξήτασα. 5

b. *μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν:* τουτέστι ματαιοπώγων ὑπάρχων, οἷον μάτην ἀνδρὸς πώγωνα ἔχων διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὸς ῥώμῃ. 10

U^g [c.] ⟨*γενειῶν:*⟩ γενειήτης γενόμενος.

U^g E^g P^m [30.] ⟨*τὸν ἐμὸν Λύκον ᾆδεν:*⟩ ἦθος εἰρωνικὸν ἀντὶ τοῦ· περὶ αὐτοῦ τοῦ Λύκου ᾖδεν.

UEAGP 31—33 a. *Θεσσαλικόν τι μέλισμα:* οἷον Αἰολικήν τινα ᾠδὴν ᾖδεν, ὢν κακόφρων, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ. 15

b. *ἐξαπίνας:* ἡ δὲ Κυνίσκα, φησίν, ἀκούσασα οὕτως ἐξαπίνης ἔκλαιεν οἰκτρῶς ὡς κόρη τοῦ τῆς μητρὸς κόλπου ἐπιθυμήσασα.

KUEAGP 34 a. *τῆμος ἐγώ:* ἰδὼν αὐτήν, φησί, κλαίουσαν, οἷόν με γινώσκεις ὀργίλον, πυγμῇ τὴν σιαγόνα αὐτῆς ἔπαισα· κόρρην γὰρ τὴν γνάθον καὶ σιαγόνα οἱ Ἀττικοί. 20

U^g E^g P^g b. ⟨*κόρρας:*⟩ τὰς σιαγόνας ἢ τὰς μήνιγγας.

35/36 a. ⟨*κἄλλαν αὖθις:*⟩ ἐκ δευτέρου ἔδωκα.

UEAG^{1.2}P b. *ἀνείρυσα δὲ πέπλως:* ἀντὶ τοῦ· ἀνέστειλα καὶ

---

20 Et. M. 529, 39 (cf. Gen.) Et. Gud. 303, 30 Sturz sch. ABT Δ 502 Eust. 492, 39 cf. *Aelii Dionysii et Pausaniae Atticistarum fgm. 235 Schwabe, p. 185*

---

1 υἱός· τοῦ Λύκου om. K^c 2 τοῦ μείρακος K^c: αὐτοῦ cett. 3 τινός K^c: τινά cett. ὑποβ. ἀπὸ τοῦ λαμβ. K^c: τὸν αὐτοῦ πατέρα ἀπὸ τοῦ παραλαμβάνεσθαι ἐκεῖσε τὴν τοῦ Αἰσχίνου γυναῖκα cett. 10 ἐρωμένῃ GP, γνώμῃ Geel 14 Αἰολικήν Ahrens: αἰόλον codd. 15 αὐτοῦ Duebner: αὐτῆς codd. 19 φησί om. K 20 πυγμῇ K: πυγμαῖς cett. 21 καὶ σιαγόνα K: φασιν cett. 24 G² incipit a verbis ἡ Κυνίσκα praemisso lemmate ἅ πόδες ἄγον

ἐγύμνωσα καὶ οὕτω δεῖρας ἐξέβαλον. ἢ ⟨ἀνειρύσασα⟩, ὅτι ἡ Κυνίσκα, φησί, πληγεῖσα καὶ τοὺς πέπλους ἀνελκύσασα ὠκέως διὰ τῶν θυρῶν ἀνέδραμεν.

38. τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα: τῷ Λύκῳ, φησί, τὰ ῥέοντά KUEAGP
5 σου δάκρυα μῆλα πίπτει, τουτέστιν ἔρως καὶ ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ εἴκαζον τοὺς ἔρωτας διὰ τὴν περὶ αὐτὰ καλλονήν.

39—42 a. χελιδών: οὐχ οὕτω τις χελιδὼν τροφὴν KUE[m]AGP δοῦσα τοῖς νεοσσοῖς ταχέως πάλιν ὑπέστρεψεν ἐπὶ τῷ ἑτέραν κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιποῦσα τὸν δίφρον διὰ τῶν θυρῶν ᾤχετο.

10 b. μάστακα δ' οἷα τέκνοισι: τροφὴν ἢ ἁπαλὸν καὶ U[g]E[g]GP[m] τρυφερὸν ἢ ζητήσεως ἄξιον ἐκ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ — φέρει δηλονότι.

c. μαλακᾶς: παρόσον αἱ γυναῖκες μαλακῶς κάθηνται, KUEAGP καθὼς ἐν Συρακουσίαις (XV 28).

15 d. ἀμφίθυρον καὶ δικλὶς ταὐτόν ἐστι, δηλοῖ δὲ τὸ KU[m]E[g]AGP δίθυρον.

e. οὕτως ⟨ὡς⟩ αὐτὴν τάχος οἱ πόδες ἔφερον. UEAG[1.2]P

43 a. εἶτα ἐπάγει τὴν παροιμίαν· ἔβακεν ταῦρος ἀν' UEAGP ὕλαν. καὶ γὰρ τοῦτο τὸ φῦλον ὕλης δραξάμενον οὐκ ἐπι-
20 στρέφεται τῶν οἴκοι, οὐδ' αὕτη ἐκδραμοῦσα ὑπέστρεψεν.

b. ⟨ἔβα⟩κεν ταῦρος ἀν' ὕλαν: παροιμία ἐστὶ διὰ τὸ K τοὺς [Κεν]ταύρους ὕλης ἐπιλαμβανομένους ἀλήπτους εἶναι.

44/45 a. εἴκατι, ταὶ δ' ὀκτώ: ψηφίζει τὰς ἡμέρας, ἀφ'

10 Athen. XIV 663 a b sch A T Δ 190 Et. Gud. 381, 31 Sturz Et. Or. 98, 20; 101, 3 Et. M. *574, 230 13 41. Hesych. δίφραξ· κλιντήρ. θρόνος γυναικεῖος. 15 Hesych. δικλίδος Suid. δικλίς Eust. 914, 19; 1449, 5 18 Soph. Oed. R. 476

1 supplevi 6 εἰκαστέον K 8 δοῦσα K: διδοῦσα cett. ὑπέστρεφεν K τῷ ἑτέραν κομίσαι K: τῇ ἑτέρᾳ οἰκίᾳ cett. 10 verba τροφὴν ἢ et φέρει δηλονότι desunt in UE, inter lineas exstant in P. φέρει δηλονότι post ζητήσεως in G, transposui 13 κάθηνται K: καθίζουσιν cett. 17 suppl. Ahrens 18 post παροιμίαν interiectum est in U sch. 39—42 c ἔβακεν G: ἔβαινε cett. 21 Centauros expuli

οὗ ἐξῆλθε, καί φησι· τοῦ ἐνεστηκότος μηνὸς ἑνδεκάτη ἐστίν, ἃς προσληπτέον ταῖς ἑτέραις, καὶ ⟨ἔσονται νη' ἡμέραι⟩.

UEAGP b. *σάμερον ἑνδεκάτα*: ψηφίζει τὰς ἡμέρας ὁ Αἰσχίνης καὶ γίνονται ξ' παρὰ β'.

c. *σάμερον ἑνδεκάτη*: τοῦ ἐνισταμένου, φησί, μηνὸς σήμερον ἑνδεκάτη ἐστίν, ἃς καὶ αὐτάς, λέγω δὲ τὰς ἕνδεκα ἡμέρας, προσληπτέον ταῖς προτέραις, καὶ ἔσονται νη' ἡμέραι. 5

K 46 a. *οὐδ' εἰ Θρᾳκιστί*: οὐδὲ εἰ μεταμεμόρφωμαι, οἶδε. Θρᾳκιστὶ δὲ ἀντὶ τοῦ Ἰλλυριστί.

UEAGP b. *Θρᾳκιστί*: διὰ τὸ μὴ ἀπηντηκέναι μοι οὐκ οἶδεν εἰ μεταμεμόρφωμαι οὐδ' εἰ Θρᾳκιστί, ἀντὶ τοῦ οὐδ' εἰ Ἰλλυριστί, κέκαρμαι. ἐκείροντο γὰρ οἱ Θρᾷκες διὰ τὸ μὴ ἐν πολέμοις διὰ τριχῶν ἁλοῦσθαι ἢ κενὸν ἔχειν βάρος αὐτάς. 10

KU[s]E[s]GP[m] 47. *Λύκος νῦν πάντα*: Λύκος αὐτῇ πάντα ἐστίν, ὥστε καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνεῷχθαι. 15

KUEAGP 48/49 a. *λόγω*: ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ οὐδ' ἐν ἀριθμῷ ἐσμεν, ὥσπερ οὐδὲ οἱ Μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐλέχθησαν εἶναί τινος ἄξιοι λόγου. ἱστορεῖ γὰρ Δεινίας (fgm. 7 Mueller *Fgm. hist. gr. III 25*), ὅτι οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτέ, ὅτι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων εἰσίν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ, τίνες κρείττονες τυγχάνοιεν. ὁ δὲ ἔφη (Orac. gr. 178 Hendess *Diss. phil. Hal. 4, 1880, 92*)· 20

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον,
ἵπποι Θρηΐκιαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες,

---

2 spatium in libro vacuum relictum verbis e scholio c petitis explevit Ziegler 6 λέγει GP 8 ἐὰν cod., correxi 10 οὐκ οἶδεν εἰ scripsi: οἱονεὶ οὐ codd.: ὅσονοὺ Ahrens 11 οὐδ' εἰ bis scripsi: οὐδὲ codd. 13 τριχῶν scripsi pro τούτων librorum, Ahrens τὰς τρίχας post Θρᾷκες addi voluit ἁλοῦσθαι UE: ἀλᾶσθαι cett.: ἀτᾶσθαι Ahrens αὐτάς Ahrens: αὐτούς codd. 14 Λύκος αὐτῇ π. ἐστίν K: τουτέστιν αὕτη ἐστὶ (δὲ pro ἐστὶ GP) π. Λύκῳ cett. 15 αὐτῷ K: αὐτὴν cett. 16 l. om. K 17 ἐλέχθησαν—λόγου om. K 21 τίνες Tricl.: τίνος codd. nostri κρείττονες K: ἄριστοι cett. 23 γαίης K: -ας cett. ἄριστον Richards *Class. Rev. 18, 1904, 343* 24 Θρηΐκιοι K

ἀνδρῶν δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης,
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἳ τὰ μεσηγὺ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο·
5 ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι
οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

b. παρὰ τὸ ἐν τῷ χρησμῷ· Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. UE

50. καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς, δεόντως ἄν μοι 10 προχωροίη. $\mathrm{KU^{g}E^{g}GP^{g}}$

51. νῦν δὲ πόθεν: τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἐλλιπές. τὸ δὲ μῦς· παροιμία ἐστὶ 'μῦς γενόμενος πίσσης'. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων καὶ δυσδιεξιτήτως ἀπαλλασσομένων. ὥσπερ γὰρ ὁ μῦς ὁ πίσσης γενόμενος ἐνειληθεὶς 15 κρατεῖται καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω, φησί, κἀγώ, οὐχ ὅτι παρακμάζον ἔχω τὸ πάθος, ἀλλ' ὅτι ἀρχὴν αὐτοῦ λαμβάνω. KUEAGP

53/54. πλὴν Σῖμος: πλὴν οἶδα, ὅτι Σῖμος ἡλικιώτης μου ἐκστρατεύσας ὑγιὴς ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπανῆλθεν. ὑπόχαλκον δὲ λέγει τὴν ἀσπίδα, ἐπεί ἐστιν ὑπὸ τῷ χαλκῷ· ⟨λέ- 20 γεται δὲ καὶ ἐπίχαλκος,⟩ τουτέστιν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν χαλκόν. ἐκ δὲ τούτου τὴν στρατείαν δηλοῖ.

---

12 Paroemiographi (Diogen. II 64 al.) 20 Hesych. ἐπίχαλκος sch. Ar. Vesp. 18

---

1 ἀνδρῶν K: ἄνδρες cett. 2 τῶνδ' Call. 3 Ἀρκαδίης πολυμήλου K: Ἀρκαδίαν πολύμηλον EGP: Ἀρκαδ πολυμλ cp. UA 4 πτολέμοιο Call. cum Anth. Pal. XIV 73, Photio, Suida (s. ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς): πολέμοιο codd. Theocr. 5 οὔτε τρίτοι —δυωδέκατοι om. K 6 hunc versum om. AGP δυωδέκατοι Call. cum auctoribus modo laudatis: δωδεκαταῖοι UE 9 αὐτοῦ GP 10 τὰ πάντα ante προχ. suppl. Call. προσχωροίη K 13 ἐμπεσόντων K: ἐμπιπτόντων cett. δυσδιεξιτήτως K: δυσεξειλήτως UEA: δυσεξαλείπτως GP καὶ κακῶς ante ἀπαλλ. add. UEAGP 15 τιμ. πλέον ζῶν GP 17 l. πλὴν ὅτι Σ. K οἶδα om. UEAGP 18 μου K: μοι cett. τῷ ἔρωτι ὑγιὴς K 19 λέγει KG: ἂν λέγοι cett. suppl. Ahrens 20 τουτέστιν—χαλκόν om. K ἐφ' Ahrens: ἀφ' codd. ἑαυτῆς Piccolos: ἑαυτοῦ codd.

59. *Πτολεμαῖος*: παραινεῖ αὐτῷ ὁ Θυώνιχος πλεῖν εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν βασιλέα Φιλάδελφον μισθοφοροῦντα παρ' αὐτῷ.

K 64. οὐ δεῖ δὲ ὀχληρὸν εἶναι αἰτοῦντα.

KUEAP 65—70 a. *κατὰ δεξιόν*: ὥστε, φησίν, εἴ σοι ἀρέσκει ἐμπορποῦσθαι τὸ ἱμάτιον κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον καὶ ὑπομένειν δύνασαι βεβηκὼς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ προσφερόμενον πολέμῳ ὁπλίτην, ὡς τάχος ἄπιθι εἰς Αἴγυπτον. 5

b. *ἀπὸ κροτάφων*: ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, καὶ αἱ πολιαὶ ἀεὶ καθέρπουσιν ἀπ' αὐτῶν ἐφεξῆς μέχρι τῶν γενείων. διὸ δεῖ τι ποιεῖν, ἕως *γόνυ χλωρόν*, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμάζομεν. 10

U[s]E[s]A c. ποιεῖν τι δεῖ ἕως ἀκμάζομεν. ἀφαυρὰ γὰρ τὰ τῶν γερόντων, ἰσχυρὰ δὲ καὶ ἔνικμα τὰ τῶν νέων.

---

11 sch. Ar. Ach. 219 Suid. *στερρόν* 14 Eust. 812, 48: *τὸ δὲ 'χλωρὸς ὑπαὶ δείους' πρὸς διαστολὴν εἴρηται . . . τοῦ κατὰ ἥβην καὶ νεότητα χλωροῦ καὶ ἐνίκμου . . . ᾧ δὴ χλωρῷ σύστοιχον καὶ τὸ 'χλωρὸν γόνυ' παρὰ Θεοκρίτῳ.*

---

1 l. om. **K** *πλεῖν* **K**: *πλὴν* cett. 2 *μισθοφοροῦντα* scripsi: *μισθοφορεῖν τὰ* **K**: *μισθοφορῆσαι τὰ* cett.: *μισθοφορήσοντα* Duebner 4 *οὐκ ἀεὶ δὲ* cod., emendavi 5 l. et *φησίν* om. **K** *ἐμπορποῦσθαι* **K**: *ἐμπεπάρθαι* cett. 7 *δύνασαι* Ziegler: *δύνασθαι* codd. *βεβηκὼς* **K**: *βεβηκόσι* cett. *προσφερόμενος* **K** *πολέμῳ* scripsi: *πολέμου* **K**: *πτολεμίονα* cett. 8 *ὁπλίτην* **K**: *πολίτην* cett. *τάχος* **K**: *τάχιος* **UEA**: *τάχια* **P** *ἄπιθι* **K**: *ἄπελθε* **UEP**: *ἔπελθε* **A** 10 *ἀπὸ τῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ γενείου ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ ἕως τὸ γ. χλ.* ultimis omissis **UEAP**

XV. *Συρακόσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι*

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Συρακόσιαι ἢ Ἀδωνιά- **KLUEAGP** ζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας Συρακοσίας τὸ γένος παρεπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας
5 τῆς πομπῆς τοῦ κοσμηθέντος Ἀδώνιδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς Φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχεται δὲ Γοργὼ πρὸς Πραξινόαν καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θέαν. παρέπλασε δὲ τὸ ποιημάτιον ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι Ἴσθμια Θεωμένων (cf. Kaibel *Com. gr. fgm. I 1, 155*) καὶ κεχωρισμένον ἐστὶ τοῦ
10 ποιητικοῦ προσώπου. ἔθος δὲ εἶχον οἱ κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἐν τοῖς Ἀδωνίοις διακοσμήσαντες τὰ εἴδωλα τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ Συρακόσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων θαυμάζουσι τὸν ὄχλον καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος ἐπιδημήσας ἐν Ἀλεξαν-
15 δρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, τόν τε σκυλμὸν καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ ᾄδουσάν τινα καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

1 a. ἐνδοῖ: ἀντὶ τοῦ ἔνδον. ἔστι τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς **KUEAGP**

18 Apoll. Dysc. De adv. 176, 28; 197, 4 Schneider Cram. An. Ox. I 137, 31 (Epim.); III 397, 10 Ioann. Phil. *Τον. παρ.*

Tit.: *Σ. ἢ Ἀδ.* XV arg., **KUEAGP** in inscr., sch. Hermog. *Rhet. gr. VII 970, 12; 971, 3 Walz*: *Ἀδ. εἴτε Σ. γε* Tzetzes ad Hermog. *Greg. Cor. 329 Schaefer*: *Σ.* sch. XIV 39/42 c: *Ἀδ.* sch. Ar. Nub. 1130; Eust. 102, 2: inscr. om. **L**. *Συρακόσιαι* ubique **K**, *Συρρακούσιαι* cett. 3 *τινας γυναῖκας Σ.* **UEAGP** *παρεπιδημούσας* **K**: *ἐπιδ.* cett. 5 *κοιμηθέντος* **K** 7 *παρέπλασε—προσώπου* om. **L** 8 *ποίημά τι* omissis *ἐκ τῶν π. Σ.* **K** *θεωμένων* Valckenaer *ed. a. 1773, 195*: *θεμένων* codd.: *θαμένων* Blomfield *Class. Journ. 1811, 4, 390* 10 *τρόπον* **K** *εἶχον* **K**: *ἔχουσιν* cett. *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ* altero *ἐν* omisso **K** *ἐν τοῖς Ἀδωνίοις* post *Ἀδώνιδος* in **LUEAGP** 11 *κοσμήσαντες* **GP** *τὰ εἴδωλα* **K**: *εἴδωλα* **G**: *εἴδωλον* cett: *τὸ εἴδωλον* Ziegler 12 *αἱ δὲ Συρακόσιαι* seqq. desunt in **L** 13 *ὄχλον ὅσα τε γὰρ ἐν ὄχλῳ διαγράφει ὁ Θ.* **UEAGP** 14 *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ* **K**: *εἰς Ἀλεξάνδρειαν* cett. 18 *ἐνδοῖ—ἔνδον* **K**: *γράφεται καὶ ἠνδοῖ* cett.

τὸ *Μεγαροῖ*, *Πυθοῖ*. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. b. ἡ *Γοργὼ* δέ φησι πρὸς τὴν θεράπαιναν ὅτι 'ἔνδον ἐστὶν ἡ *Πραξινόα*;' πρὸς ἣν ἡ δούλη 'ὡς χρονία', λέγει, '*Γοργὼ* φίλη' ἀντὶ τοῦ ὡς διὰ χρόνου. εἶτα μικρὸν διαστήσασα ἐπάγει 'ἐνδοῖ' ἀντὶ τοῦ ἔνδον. 5

$K^{g}U^{g}E^{g}P^{g}$ 3. ⟨ποτίκρανον:⟩ προσκεφαλίδα.

KUEAGP 4/5. ἀλεμάτω: ἤγουν τῆς ἐπιπόνου. μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἁρμάτων.

6/7. κρηπῖδες: πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες· λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας. ἡ δὲ ὁδὸς πολλή. ἑκαστέρω 10 δὲ ἀντὶ τοῦ πορρω⟨τέρω⟩.

K 8 a. ταῦθ' ὁ πάραρος: ἡ *Πραξινόα* ταῦτά φησι περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δὲ ὁ παρηρμένος τὴν γνώμην.

UEAGP b. πάραρος: ἀνάρμοστος, ὁ ἀχρήσιμος καὶ μάταιος ἐκ 15 μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων, οἵτινες οὐ τῷ ζυγῷ χρησιμεύουσιν.

KUEAGP 9. ἰλεὸς δὲ ὁ φωλεὸς ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐνειλεῖσθαι ἐν αὐτῷ.

36, 10 Dindorf Greg. Cor. Dial. dor. 175 sch. Dion. Thrac. 278, 4 Hilgard Et. M. 302, 6; 663, 29 Eust. 140, 17; 722, 62; 1839, 55 cf. Herodian. I 502, 16 cum nota Lentzii

6 Hesych. Phot. *ποτίκρανον* Poll. II 42; VI 9 **13** Eust. 1319, 6: *εἴρηται τὸ παρήορος ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων . . . ὁ δέ γε παρὰ Θεοκρίτῳ πάραρος δηλοῖ μὲν ὅπερ καὶ ὁ ἐνταῦθα παρήορος, γίνεται δὲ οὐ παρὰ τὸ ἀείρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, οἱονεὶ ὁ παρηρμοσμένος.* id. 672, 60 sch. A *Ψ* 602; *H* 156 **18** Hesych. Phot. Suid. *ἰλεός* Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 220, 31)

---

1 *ἐνταυθοῖ* post *Πυθοῖ* add. **P** *Γοργὼ* (*Γοργοῖ* **GP**) *φίλα· πρὸς θερ. φησι* **UEAGP** **3** *χρονία* Tricl.: *χρονίαν* codd. nostri *Γοργοῖ* **GP** **6** *προσκεφαλίδα* **K**: *προσκέφαλον* (lege *προσκεφάλαιον* e locis sim.) cett. **7** l.: *ἀλεμάτω* H. Stephanus in verbis poetae: *ἀδεμάτω* **K**(**G**): *ψυχῆς* cett. **9** l. om. **K** **10** *ἡ δὲ* seqq. om. **G** *ἑκαστέρω* **K**: *ἑκαστοτέρω* cett. **11** *πορρωτέρω* scripsi ex Et. M. 320, 24 (cf. Gen.) et Eust. 371, 1: *πόρρω* codd. **14** *παρηρτημένος* cod., corr. Wilamowitz **15** l. om. **UEA** **18** *ἐνειλεῖσθαι* **K**: *εἰλεῖσθαι* cett.

10. φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. K

[13 a.] πρὸς τὸ τέκνον ταῦτα. U[g]E[g]

b. ἀπφῦν: οὕτως τὸν πατέρα καλοῦσιν, ἤδη δὲ ἀπὸ KUEAGP
τούτου καὶ τὸν πρεσβύτην.

5 c. ἀπφῦς δὲ ὁ πατήρ, ἀφ' οὗ οἱονεί τις πέφυκε· λέγεται K
ὑποκοριστικῶς.

14. ναὶ τὰν πότνιαν: ναὶ μὰ τὴν θεόν, ναὶ μὰ τὴν KUEAGP
Κόρην. εὖ δὲ τὸ τὰς Συρακοσίας ταύτην ὀμνύναι· φασὶ γὰρ
τὸν Δία τῇ Περσεφόνῃ τὴν Σικελίαν δωρήσασθαι.

10 15—17 a. ἀπφῦς μὰν τῆνος: ... ἡ Πραξινόα φησὶ τὸν
ἄνδρα μεμφομένη. ὁ ἀπφῦς οὖν, φησίν, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, τρισ-
καιδεκάπηχυς ὑπάρχων ἀνήρ, ὅτε ἠγόραζε πρώην ἐν τῇ πανη-
γύρει νίτρον καὶ φῦκος, ἅλας ἀγοράσας ἤνεγκεν ἡμῖν ὡς νί-
τρον [ἅλας] αὐτῷ δεδωκότος τοῦ πωλοῦντος. διὸ ἐπισκώπτει
15 αὐτοῦ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄνοιαν.

b. ἀπὸ σκανᾶς: σκηνὴ λέγεται, παρόσον ἐν ταῖς πανη- KUEAP
γύρεσι σκηνὰς ἐποίουν οἱ πωλοῦντες.

18—20 a. χῶμός: ἡ Γοργὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη KUEAGP
τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί· καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ Διοκλείδας ἑπτὰ
20 δραχμῶν ἠγόρασε ⟨πέντε⟩ ποκάρια γεγηρακότων προβάτων.

b. οὐκ ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπ' ἔργῳ διὰ τὸ δὶς αὐτὰ πλύ-
νεσθαι. κυνάδας δὲ οἷον κύνεια, τραχέα.

21 a. ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον: τὸ περιβόλαιον, τὸ ἱμάτιον. K

---

3 Greg. Cor. Dial. dor. 132: τὸν πατέρα ἀπφῦν ὀνομάζουσι. Hesych. ἀπφύς Suid. ἀπφά 5 Eust. 565,28: ὁ μέντοι ἀπφὺς παρὰ Θεοκρίτῳ πατρὸς κλῆσις, ἣν βρέφος ἂν προσείποι πατέρα τόν, ἀφ' οὗ ἔφυ. id. 886, 36; 971, 30; 1048, 28

---

3 ἀφ' οὗ τις πέφυκεν post καλοῦσιν add. UEAGP 10 post l. 10 circiter litterae in K evanuerunt ἡ Πρ. — μεμφομένη desunt in UEAGP 11 ὁ om. K 12 post ὑπάρχων add. καὶ οἷον τηλικοῦτος UEAGP ὅτε K: ὅτι cett. ἠγόρασε KG 14 del. Wilamowitz 15 αὐτοῦ τὸ μέγ. καὶ τὴν ἄν. K: αὐτὸν εἴς τε μέγ. καὶ ἄν. cett. 20 suppl. Toup (II p. 330), πέντε ποκάρια K[s] ποκάρια K: πόκας UEA: πόδας GP 21 αὐτὸ K

KUEAGP b. καὶ τὰν περονατρίδα: τὸ πέπλον καὶ ἔνδυμα ⟨. . .⟩ ὅπερ πρῶτον ὑπεζώννυντο ὡς αἱ Μακεδονίτιδες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ περονᾶσθαι καὶ τῆς ἐπωμίδος ἐπιλαμβάνεσθαι.

22. βᾶμες: ἐς τὰ πλούσια βασίλεια πορευθῶμεν τοῦ Πτολεμαίου. 5

25. ὧν εἶδες δὲ καὶ ὧν εἶπας ἀντὶ τοῦ· ἐξ ὧν εἶδες καὶ ἐξ ὧν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ.

KUEAP 27—29 a. Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα: ἡ Πραξινόα φησὶ πρὸς τὴν δούλην ἐν ἤθει· ὦ Εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα ὡς καὶ πρώην ἐς μέσον αὐτὸ θές. θέλει δὲ εἰπεῖν· μὴ ἀμελῶς εἰς 10 τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις.

U[s]E[s] [b.] ⟨αἰνόθρυπτε:⟩ κενόδοξε, ἐπὶ κακοῖς.

[30.] ⟨ἄδ' εἰς νᾶμα φέρει:⟩ ἀντὶ τοῦ· ἴδε εἰς ποῖον ἀγγεῖον τὸ νᾶμα φέρει.

KU[s]E[s]P[s] 32. ὁκοῖα θεοῖς: ἀντὶ τοῦ· εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς. 15

K[s]U[s]E[s]P[s] 33. ⟨κλὰξ⟩ ἡ κλεὶς Δωρικῶς.

KUEAGP 34. τὸ καταπτυχές: τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγοι δ' ἂν τὴν διπλοΐδα, ἣν Ὅμηρός φησι 'δίπλακα μαρμαρέην' (Γ 126).

35 a. κατέβα τοι: ἀντὶ τοῦ· διὰ πόσου σοι ἀπὸ τοῦ 20 ἱστοῦ καθηρέθη [καὶ] οἷον ἐξυφάνθη;

UEAGP b. ἀφ' ἱστῶ: [ἢ] διὰ πόσης ἐξόδου κέκοπται ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ;

K 36. καθαροῦ μνᾶν: πλέον ἠνάλωσα, φησίν, [ἢ] δυοῖν μνῶν καθαροῦ ἀργυρίου.

---

1 τὸ διπλοῦν ἔνδυμα Ahrens collato scholio 34. idem sequentia lacunosa esse perspexit 2 verba ὡς αἱ Μακ., quae in libris finem scholii faciunt (desunt vero in G), huc pertinere videntur; ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μακ. ante ὅπερ inseruit Tricl. 3 τῆς ἐπωμ. ἐπιλαμβ. K: κατὰ τὰς ἐπωμίδας συμβάλλεσθαι cett. 18 λέγοι Ziegler: λέγει GE: λέγ cp. cett. 20 πόσον pro διὰ πόσου K 21 del. Ahrens ἐξεφάνθη GP 22 delevi hoc ἤ, cum ad alterum spectet, quod in iisdem libris scholio 35 a praefixum legitur 23 del. Wilamowitz 24 μνῶν Warton (I 225 b): μνᾶν cod. ἀργυροῦ cod., corr. Call.

38/39 a. τοῦτό κα εἶπας: τοῦτο ἀληθὲς εἶπας, ὅτι KUEAGP
κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη. εἶτα ἀντιστρέφει τὸν λόγον πρὸς
τὴν θεράπαιναν.

b. καὶ τὰν θολίαν: καὶ τὸ σκιάδειον εὐκόσμως ἐπίθες.
5 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδειον
σκίρον καλοῦσι.

40 a. Μορμώ, δάκνει ἵππος: ἀπέστρεψε πάλιν τὸν
λόγον πρὸς τὸ παιδίον ⟨τὸ⟩ κλαῖον.

b. Μορμώ: εἰς κατάπληξιν τοῦτο ἔταττον, ὅθεν καὶ τὰ
10 προσωπεῖα μορμολύκεια ἔλεγον.

c. [ἵππος] Μορμώ: Λάμια βασίλισσα Λαιστρυγόνων UEAGP
ἡ καὶ Γελλὼ λεγομένη δυστυχοῦσα περὶ τὰ ἑαυτῆς τέκνα ὡς
ἀποθνήσκοντα ἤθελε καὶ τὰ λειπόμενα φονεύειν.

46. πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε: τὸν Φιλάδελφον λέγει. KUEAP

15 47. τὸ δὲ ἐξ οὗ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκὼν ἀντὶ τοῦ· ἐξ
οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθεώθη, ὁ Σωτὴρ Πτολεμαῖος, ὅς ἦν πατὴρ
Φιλαδέλφου.

48—50 a. Αἰγυπτιστί: πρὸς τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς KUEAGP
ἔργοις καὶ τοῦτο. οὐκέτι γὰρ κακοῦργός τις λυμαίνεται τὸν
20 παριόντα ἐξαπατήσας Αἰγυπτιστί· ἠπάτων γὰρ πολυπείρως
παίζοντες κακὸν παίγνιον ⟨οἱ Αἰγύπτιοι⟩.

b. ⟨Αἰγυπτιστί:⟩ παραλογισμοῖς Αἰγυπτιακοῖς. ἀπατη-
λοὶ γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς καὶ Αἰσχύλος (fgm. 373 Nauck
Trag. gr. fgm.[2] *110*) φησί· 'δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς
25 Αἰγύπτιοι.'

---

5 Poll. VII 174; X 127 Hesych. θολία Eust. 1934, 9
6 Harp. Phot. Suid. σκίρ. Bekk. An. gr. 304, 10 sch. T Ψ 331
sch. Ar. Eccl. 18 Eust. 1304, 26

---

1 ἡ Πραξινόα φησίν, ὅτι τοῦτο με (μὴ G, lege **μὲν**) **UEAGP**
4 θολίαν τὸ σκιάδιον, τὸν πέτασον. ἀντὶ τοῦ· καὶ τὸ κτλ. **UEAGP**
5 εἴρηται—ἐοικέναι om. iidem 7 πάλιν om. **K** 8 suppl.
Call. 11 delevi 12 Γελὼ codd. 15 ἐξ **K**: ἀφ' cett.
18 σὺν τοῖς ἄλλοις σου καλ. ἔργ. **K**: πρὸς τοῖς καλ. ἔργ. σου cett.
20 ἠπάτων **K**: ἐπὶ πάντα cett. 21 κακὰ παίγνια Call. ex-
plevi lacunam ab Ahrensio indicatam 22 Ahrens lemmate ad-
dito hoc scholium ab antecedente separavit 23 καὶ pro οἱ **K**

c. *κεκροτημένοι*: ἀντὶ τοῦ διερραπισμένοι, ἐθάδες πανούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκροτημένου χαλκοῦ. d. καὶ Σοφοκλῆς (fgm. 827 Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *324*)· 'πάνσοφον κρότημα, Λαέρτου γόνος.' (UEAP)

[e.] ⟨*ἀλλάλοις ὁμαλοί*:⟩ εἰς μίαν συμβουλὴν ὄντες. (U^g E^g) 5

51. *ἡδίστα Γοργώ*: ἀντὶ τοῦ· ὦ γλυκεῖά μοι Γοργώ, τί ἄρα ἡμῖν ἔσται; εὐλαβοῦνται γὰρ θεασάμεναι τοὺς πολεμικοὺς ἵππους πομπεύοντας. (KUEAGP)

52. *φίλε*: τοῦτο πρός τινα τῶν ἐπιβεβηκότων τοῖς ἵπποις φησὶν ἐν τῷ πλήθει. (UEAGP) 10

[53.] ⟨*κυνοθαρσής*:⟩ ἀναίσχυντος. (U^g)

54. *διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα*: διαφθερεῖ τὸν ἱπποκόμον ἢ τὸν ἡνίοχον. (KUEAGP)

57/58. *τοὶ δ' ἔβαν*: οἱ δὲ ἵπποι κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ *καὐτὰ συναγείρομαι* ἀντὶ τοῦ· ἀνακτῶμαι 15 ἐμαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς. *ψυχρὸν* δὲ *ὄφιν* λέγει τὸν ψυχροποιόν.

60—62 a. *ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ*: ἡ Γοργώ φησι πρὸς γραῦν τινα· λέγε ἡμῖν, ὦ μῆτερ, εὐμαρὲς εἰσελθεῖν; ἡ δέ φησι· πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασιλείων αὐλήν. (K) 20

b. *ὦ μήτηρ*: ἡ Γοργώ φησι πρός τινα πρεσβῦτιν ὡς ἐκ τῆς αὐλῆς καὶ τῶν βασιλείων ἐρχομένην· ἆρα ἔστιν ἡμῖν εὐκόλως εἰσελθεῖν; ἡ δέ φησι· πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε· οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ πειραθέντες εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἴλιον. (UEAGP)

63. *χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις*: ἡ Γοργώ φησιν, ὅτι χρησμοὺς ἀποφοιβάσασα ἡ γραῦς ἀπῆλθεν. (KUEAP) 25

---

11 Hesych. κυνοθαρσής· ἀναιδής.

---

1 κεκεντρωμένοι K διερρ. K: ἐρρ. cett. 2 τῶν κεκεντρωμένων χαλκῶν K 4 Λαρτίου Nauck 5 glossa in codd. ad ἐριοί adscripta est 7 τοὺς πολεμίους ὄχλους ἱππηλατοῦντας G 14 εἰς ὁδὸν ἣν ἔδει G addens quae ad συναγείρομαι pertinere videntur verba τοῦ καὶ φοβεῖσθαι ἡμᾶς 15 κατασυναγ. K, κατ' αὐτὰ συναγ. P 15 καὶ post ἀνακτῶμαι add. UEAGP 16 ἑαυτὴν codd., correxi 18 ἐξανδᾶς cod. 24 οἱ γὰρ seqq. desunt in UEAP

64. *πάντα γυναῖκες ἴσαντι:* ⟨ἴσασι,⟩ ὅπως ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ λάθρα συνῆλθεν. Ὅμηρος (Ξ 296)· 'εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντο τοκῆας'. Ἀριστοκλῆς (fgm. 5 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 330*) δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑρμιόνης ἱερῶν ἰδιωτέρως **KUEAGP**
5 ἱστορεῖ περὶ τοῦ Διὸς καὶ [τοῦ τῆς] Ἥρας γάμου. τὸν γὰρ Δία μυθολογεῖται ἐπιβουλεύειν τῇ Ἥρᾳ μιγῆναι, ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα καὶ καθέζεται εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν Θόρναξ ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ
10 Κόκκυξ. τὸν δὲ Δία χειμῶνα δεινὸν ποιῆσαι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τὴν δὲ Ἥραν πορευομένην μόνην ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος καὶ καθέζεσθαι εἰς αὐτό, ὅπου νῦν ἐστιν ἱερὸν Ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ἰδόντα καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς πεφρικότα καὶ ῥιγῶντα ὑπὸ τοῦ χειμῶνος. τὴν
15 δὲ Ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὸν οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ Δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς Ἥρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα αὐτὴν ποιήσασθαι. καὶ παρ' Ἀργείοις δέ, οἳ μέγιστα τῶν Ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν, τὸ [δὲ] ἄγαλμα

---

1 ἴσασι, φησίν, αἱ γυναῖκες πῶς Tricl. (ὅπως Ahrens): φησὶν ὅτι codd. nostri, quibus Call. add. ⟨τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι καὶ ὅτι⟩ 3 λήθοντο **K**: ἐλήθοντο **UEAP**: ἐλελήθοντο **G**: λήθοντε Hom. Ἀριστοκλῆς ex Aelian. Hist. an. XI 4 Grashof *Jahrb. f. Phil. 10, 1829, 144* adstipulantibus Muellero *l. l. et II 191,* Val. Rosio *Arist. pseudep. 1863, 618* aliis: Ἀριστοτέλης codd. 4 δὲ om. **K** τῶν Ἑρμ. scripsi: τῆς Ἑρμ. codd. ἱερῶν Hemsterhuys et Toup: ἱερῷ codd. ἰδιώτερον **UEA** 5 del. Wilamowitz 6 μυθολογεῖται **K**: -γεῖ cett. ὅτε Call.: ὅτι codd. ἤδη **GP** 9 πρῶτον **KA**: ποτὲ **UGP**: πρῶτον ποτὲ **E**: προτοῦ Ahrens Θόρναξ Hemsterhuys, cf. Paus. II 36, 1: θρόναξ **UEAGP**: in **K** discerni non potest nisi θ . . . αξ 10 δὲ om. **K** 12 εἰς **K**: ἐπ' cett. 14 πεφρικῶντα **K** ὑπὸ τοῦ χειμῶνος **K**: διὰ τὸν χειμῶνα cett. 17 τῆς — παραιτουμένης **K**: τὴν—παραιτουμένην cett. 18 αὐτὴν scripsi: ταύτην codd. 19 δέ post Ἀργ. om. **K** οἳ μέγιστα Ahrens: οἳ μέγιστον vel μάλιστα Hemsterhuys: οἱ μέγιστοι codd. del. Hemsterhuys

τῆς Ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν [τῷ] θρόνῳ τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ κόκκυξ.

KUEAP 67. *Εὐτυχίδος*: εἰκὸς τὴν Εὐτυχίδα Γοργοῦς εἶναι θεράπαιναν.

68. *ἀπρὶξ ἔχε*: ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως, ὥστε μὴ διαπρῖσαι τὴν συμφυΐαν. 5

74. *κεἰς ὥρας*: ἀντὶ τοῦ· καὶ εἰσαεὶ ἐν καλῷ εἴης περιστέλλων καὶ τημελούμενος ἡμῶν.

KUEAGP 76/77 a. ἄγ', ὦ δειλαία, βιάζου καὶ σὺ καὶ ὤθει, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῆς φησι· *κάλλιστ', ἔνδοι πᾶσαι*. 10

b. *ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας*: ὡς παροιμίας οὔσης. ἀποκλείσας τὴν νύμφην τις 'καλῶς τά γε ἔνδον ἡμῖν ἔχει' φησί· διὸ καὶ ἡ Γοργὼ οὕτως ἐπεφώνησεν.

UEAP 79. *θεῶν περονάματα*: ἢ ἔργα θεῶν ἢ φορεῖσθαι ὑπὸ θεῶν ἄξια. 15

K U[s] E[s] 80. *ἔριθοι*: ἢ ὑπουργοὶ ἢ ἐριουργοί.

KUEA 82. *ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι*: ἀντὶ τοῦ· ὡς ζῶντά εἰσι καὶ οὐχ ὡς ἐνυφαντά.

86 a. *ὁ τριφίλατος*: ὁ πολυφίλητος ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ (Θ 488) 'ἀσπασίη τρίλλιστος'. ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη· Διός, Ἀφροδίτης καὶ Περσεφόνης. 20

---

5 Tim. Lex. Plat. ἀπρίξ Hesych. Suid. ἀπρίξ Epim. (Cram. An. Ox. II 335, 15) Et. M. 132, 52 (cf. Gen.) Et. Gud. 179, 16 De Stefani sch. rec. Soph. Ai. 310 17 sch. AB Σ 550. 560 Hesych. Phot. Suid. ἔρ. Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 199, 8) Et. M. 373, 39 (cf. Gen.) Et. Gud. 206, 32 al. Sturz Et. Or. 66, 15 Eust. 1162, 20 20 sch. AT Θ 488 21 Apoll. Bibl. III 185

---

1 praeterm. Tricl. Call. 2 τῷ σκήπτρῳ deleri vult Ahrens 8 ἐπιμελούμενος Tricl. 11 G add. in fine ἀντὶ τοῦ· τὰ πάντα καλῶς ἔχουσι 12 sch. b cum a coniungi iubet Ahrens 13 ἔχει G Apogr. Barb.: ἔσχε cett. 15 l. om. UEP 17 ἢ οἱ ὑπ. ἢ οἱ ἐρ. K, ubi αἱ Valckenaer *ed. a. 1773, 373* ἱστουργοὶ pro ὑπουργοὶ Hemsterhuys (apud Valck.) ἐριουργοί K: ἱερουργοί cett. 19 ὑφαντά Tricl. 22 Διός mutarunt praeter necessitatem: Δηοῦς Tricl.: Ἠοῦς Ahrens: Διονύσου Valckenaer *ed. a. 1773, 378*

b. ⟨κὴν Ἀχέροντι:⟩ ἐν ᾅδῃ·

87/88. παύσασθ' ὦ δύστανοι: παύσασθε, φησίν, ὦ ἐπίπονοι, ἄπειρα λαλοῦσαι. τοῦτο δέ φησί τις παρεπόμενος καὶ ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἄγαν αὐτῶν ἀδολεσχίᾳ. διὸ καὶ ἐπιτιμᾷ
5 αὐταῖς ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰκόνων ἀνερευνώσαις. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων· τρυγόνες διαφθεροῦσι Δωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πλατυστομοῦσιν οἱ Δωριεῖς τὸ ᾱ πλεονάζοντες· ἐκκναισεῦντι δὲ ἀντὶ τοῦ διαφθεροῦσιν.

10 [89.] ⟨μᾶ:⟩ ἀγανάκτησις Συρακουσίων τὸ μᾶ. L[g]U[g]E[g]

90. ⟨πασάμενος:⟩ κτησάμενος δούλους. U[g]E[g]

91/92 a. Κορίνθιαι εἰμές: Κορινθίων γὰρ ἄποικοί KUEA εἰσιν οἱ Συρακόσιοι· Κορίνθιος δὲ καὶ ὁ Βελλεροφόντης.

b. Πελοποννασιστί: τὴν γὰρ Πελοπόννησον ᾤκισαν οἱ
15 Δωριεῖς οἱ σὺν Ἡρακλείδαις.

94/95 a. μὴ φυῇ, Μελιτῶδες: ἀντὶ τοῦ· μηδεὶς γένοιτο, ὦ Περσεφόνη, ἄλλος ἡμῶν κύριος. Μελιτώδη δὲ τὴν Περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς καὶ Κόρην ⟨ἢ⟩ διὰ τὸ τὰς ἱερείας αὐτῆς καὶ τῆς Δήμητρος μελίσσας λέγεσθαι.

---

6 Hermog. Περὶ ἰδ. 247, 18 Rabe sch. Hermog. (Rhet. gr. VII 970, 12; 971, 3 Walz) Tzetz. ad Hermog. (Greg. Cor. 329 Schaefer) Planud. ad Hermog. (Rhet. gr. V 485, 2 Walz) Greg. Cor. Dial. dor. 143 11 Hesych. πασάμενος· κτησάμενος. sch. A Δ 433 Et. Gud. 474, 30 Sturz Eust. 493, 45 17 Cocondr. Περὶ τρόπ. (Boiss. An. gr. III 292) 19 Callim. H. Apoll. 110 sch. Pind. Pyth. IV 106 c Porph. De antro nymph. 18 Hesych. μέλισσαι

---

1 sch. b ab a seiunxit Ahrens ἐν Ἄιδου Tricl. 2 δύστανοι om. K 3 ἀπειρολαλοῦσαι UEA 6 ἐπιστρέφει UEA διαφθεροῦσι scripsi: διαφθείρουσι Ahrens e locis sim.: διαφέρουσι K: διαφέρουσαι cett. πάντη UEA 7 γὰρ K: δὲ cett. ὅτι om. UEA 8 ἐκκναισεῦντι A: -ται cett. 9 διαφθεροῦσιν Reiske: διαλέγουσιν codd.: διολλύουσιν Ahrens 14 l.: Πελοποννασιστί Ziegler: -νασιαστί K: -νησιαστί cett. ᾤκησαν codd. 17 Μελιτῶδες K 18 fort. praeferendum φασὶ suppl. Ahrens 19 ἱερείας Tan. Faber (ut affert Anna Daceria ad Callim. l. l.) alii: ἑταίρας codd.

L^m b. ⟨*Μελιτῶδες*:⟩ ὦ Περσεφόνη. κατὰ ἀντίφρασιν· πολλὰ γὰρ τὰ ἐν Ἅιδῃ πικρά. διὰ μέσου ἐπιφώνημα.

K c. *κενεὰν ἀπομάξῃς*: μή μοι κενὸν τὸ μέτρον ἀποψήσῃς.

KUEA 97. *ἡ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ*: ἄδηλον, τίς ἡ ποιήτρια αὕτη· ἔνιοι δὲ Ἀργείας αὐτήν φασιν εἶναι θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρί, εἶναι δ' ἐκείνην Σικυωνίαν. 5

100/101. *δέσποιν' ἃ Γολγώς*: πόλις Κύπρου ὠνομασμένη ἀπὸ Γολγοῦ τοῦ Ἀδώνιδος καὶ Ἀφροδίτης. *Ἰδάλιον* δὲ πόλις Κύπρου. *Ἔρυξ* δὲ πόλις Σικελίας ἀπὸ Ἔρυκος τοῦ Βούτου καὶ Ἀφροδίτης. τὸ δὲ *χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα* τοιοῦτον ἴσως ἐστίν, ὅτι οἱ ἐρῶντες χρυσῷ πείθουσι τὸ ἐρώμενον. 10

103 a. *μηνὶ δυωδεκάτῳ*: τινὲς δι' ἑξαμήνου φασὶν ἀνέρχεσθαι τὸν Ἄδωνιν. 15

b. *μαλακαί*: μαλακούς φησιν ἔχειν πόδας τὰς Ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν.

106/107. τὴν γὰρ μητέρα Βερενίκην καὶ τὸν πατέρα Πτολεμαῖον ἀπεθέωσεν. Βερενίκην δὲ λέγει τὴν τοῦ Σωτῆρος γυναῖκα, μητέρα δὲ τοῦ Φιλαδέλφου ⟨καὶ⟩ Ἀρσινόης. 20

KUEAGP 109—111 a. *τὶν δὲ χαριζομένα*: [ἀντὶ τοῦ] σοί, φησίν, ἀντιχαριζομένη ⟨ἡ⟩ τῆς Βερενίκης θυγάτηρ Ἀρσινόη, ἀνθ' ὧν ἀθάνατον ἐποίησας τὴν μητέρα.

---

8 Steph. Byz. *Γολγοί* 10 Diod. Bibl. IV 23, 2; 83, 1 Steph. Byz. *Ἔρυξ* Serv. Verg. Aen. I 570; V 24. 412 Myth. Vat. I 53; II 156 Hyg. Fab. 260

---

6 *Ἀργείας* Call.: *Χαρίας* codd. sed cf. Suid. s. *Χάρεια*, ubi omnia praeter ipsum nomen interierunt. 9 *Γολγῶς* **K** *τοῦ Ἀδ.* **Apogr. Barb.**: *τοῦ τοῦ Ἀδ.* **K**: *τινὸς τοῦ τῆς Ἀδ.* cett. 9 *Ἰδάλιον—Κύπρου* om. **UEA** 11 *Βούτου* Brub. in marg., cf. locos sim.: *Βιωτέως* **K**: *Βιότου* cett. 12 *πάντως* pro *ἴσως* **K** 18 *δὲ* pro *γὰρ* **K** 20 suppl. Call. 21 seclusit Ahrens 22 *χαριζομένη* **UEAGP**, *ἀντι* prima manus add. in **K** suppl. Call. *τῇ Βερονίκης θυγατρὶ Ἀρσινόῃ* **U(E)AGP**

b. ⟨ἀτιτάλλει:⟩ ἐπεὶ τὴν πρόβασιν εἰς αὔξησιν ποιεῖ. KUEA
[c.] ἀτιτάλλω ἐκ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ τα- UE[m]A
λάσσω τὸ κοπιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω καὶ μὴ διὰ κόπου
ταλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄττω τὸ ὁρμῶ καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ,
5 καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω.

112/113. ὅσα δρυός: πάντα, φησί, τὰ ἀκρόδρυα παρα- KUEAQP
τίθεται τῷ Ἀδώνιδι ἀπὸ παντοίας ἰδέας ὀπωρῶν. εἰώθασι
γὰρ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις πυροὺς καὶ κριθὰς σπείρειν ἔν τισιν
ὀστρακίοις καὶ ⟨τοὺς⟩ φυτευθέντας κήπους Ἀδωνείους προσ-
10 αγορεύειν.

114—116 a. χρύσει' ἀλάβαστρα: ἀλάβαστρα σκεύη KUEAP
μύρων δεκτικά, πλαθάναι δέ, ἐν οἷς διαπλάττουσι τοὺς
ἄρτους. b. τὸ δὲ ἄνθεα τὰ ἐπιπάσματα τῶν ἄρτων· λέγοι KUEAQP
δ' ἂν τὰ σήσαμα.

15 117. ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ: ἀντὶ τοῦ πλακοῦντες KL[m]UEAP
διάφοροι.

119. χλωραὶ δὲ σκιάδες: σκιάδες καὶ καλύβαι ἀνήθων K
αὐτῷ τῷ καρπῷ καταβριθόμεναι γεγόνασιν.

120/121. οἵ δέ τε κῶροι: τὰς καλύβας, φησίν, ὑπερ- KL[m]UEAP
20 πέτονται οἱ Ἔρωτες ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων.

---

2 Eust. 546, 44; 1054, 9; 1682, 37 6 Eust. 626, 54
12 Poll. VI 74; X 112 Hesych. Phot. πλάθανον Greg. Cor. Dial. dor. 148

---

1 l. suppl. Ahrens 9 ὀστρακίοις Duemmler *Real-Enc. d. class. Alt.*[2] *I 1, 386, 1*, cf. Julian. Conv. 329 c: ὀστράκοις Hemsterhuys, cf. Theophr. Hist. pl. VI 7, 3 alios: προαστείοις codd.: ἀγγείοις Valckenaer *ed. a. 1773, 396,* cf. Paroemiographos (Zenob. I 49 al.): γαστρίοις Bast *Epist. crit. 193* e scholio Hermiae ad Plat. Phaedr. 276 b: προγαστρίοις R. Rochette *Revue archéol. 8, 1851, 109 n. 1:* ποαστρίοις G. Hermann *Opusc. V 108* suppl. Call. 12 δεκτικά, πλαθάναι K: δεκτά, πλαθάνη cett. cum punctum posuissent post δεκτικά, e coniectura scripserunt: πλαθάνη σανίς, ἐν ᾗ Tricl., πλαθάναι δέ, ἐν αἷς Call. 13 ἐπιπλάσματα A, ἐπισπέρματα P 18 καταβριθομένων Garin *Studi ital. 15, 1907, 308 n.* in poetae verbis βρίθοντος suspicatus

123. *ὦ ἔβενος*: τὴν λοιπὴν κόσμησιν τὴν βασιλικὴν θαυμάζει.

KUEAP 124. *αἰετοί*: ὡς πεποικιλμένων ἀετῶν ἐλεφαντίνων καὶ βασταζόντων τὸν Γανυμήδην.

KUEAGP 125/126 a. *πορφύρεοι δὲ τάπητες*: ὡς μαλακῶν τα- 5 πήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς Ἀφροδίτης· οὓς φησιν ὑπὸ τῆς Μιλήτου καὶ Σάμου ῥηθήσεσθαι μαλακωτέρους ὕπνου διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ στρώματα γίνεσθαι.

KU$E^{1.2}$AGP b. *ἁ Μίλατος*: τὰ Μιλήσια καὶ Σάμια ἔρια. τὴν δὲ κατὰ ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ 'κατὰ τὴν Σάμον βόσκων'. ⟨ἢ⟩ 10 οἷον καταβοσκόμενος καὶ κατανεμόμενος.

$L^m U^m E^g P^m$ 129. *τὸν ἄνδρα γαμβρὸν* λέγει ὡς οἱ Αἰολεῖς.

KUEAGP 130. *τὸ φίλημ' ἔτι*: τὸ τοῦ Ἀδώνιδος δηλαδή. οὐδέπω γὰρ κέκαρται τὰ γένεια, ὡς κεντῶσιν, ἀλλ' ἔτι χνοάζει.

132. *ἅμα δρόσῳ*: ἀντὶ τοῦ ἅμα ἡμέρᾳ· τότε γὰρ πίπτει 15 ἡ δρόσος ἐν τῇ γῇ.

KUEAP 133. *οἰσεῦμες*: ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν ἐκφέροντες τὸν Ἄδωνιν ἔρριπτον ἐπ' αὐτήν.

E^gA [138.] *βαρυμάνιος*: βαρείας μανίας ἀναδεδεγμένος διὰ τὸ μὴ τυχεῖν τῶν ὅπλων. 20

KUEAGP 139. *εἴκατι*: εἴκοσι παίδων. τῷ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται ὡς καὶ Σιμωνίδης (fgm. 49 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *411*). Ὅμηρος (Ω 496) ἐννεακαίδεκα λέγει.

141. *Δευκαλίωνες* δὲ ἀντὶ τοῦ Δευκαλίδαι ἀπὸ Δευ-

---

12 Serv. Verg. Georg. I 31 sch. Arat. 250 Poll. III 32 Bekk. An. gr. 228, 32

---

3 *αἰετῶν* codd., corr. Call. 6 *οὓς* **K**: *οἳ* cett. 7 *μαλακωτέρους* **K**: *-ώτερα* cett. 8 *ἀπ' αὐτῆς* **P** 9 *τὰ Μιλήτου καὶ Σάμου ἔργα. ἡ δὲ κατὰ* **U$E^{1.2}$AGP** 10 *ἀναστρεπτέον* **$E^{1.2}$A**: *ἀναστραπτέον* **KU**: *ἀνατρεπτέον* **GP** *Σάμον* scripsi: *Σάμον* codd.: ⟨*γῆν τῆς*⟩ *Σάμου* Ahrens *βόσκων* Ahrens: *βοσκήν* codd. suppl. Ahrens 11 *καταβοσκομένη* **K** *κατανεμομένη* **K**: *νεμόμενος* cett. 12 *ἤγουν ὁ ἀνὴρ κατὰ Αἰολεῖς* **L** 18 *ἔρρυπτον ἐπ' αὐτῇ* vel *ἐν αὐτῇ* Hemsterhuys *Valckenarii ed. a. 1773, 410* 19 *ἀνίας* codd., emendavi

καλίωνος, Θεσσαλοί· τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ Δευκαλίων. ἢ οἱ Λοκροί· Δευκαλίων γὰρ ἐν Κύνῳ τῆς Λοκρίδος ᾤκησεν.

142. καὶ οἱ Πελασγοὶ οἱ τοῦ Ἄργους ἄκροι, τουτέστιν οἱ ἐξοχώτατοι. **UEAGP**

5 143 a. ἵλαθι: ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι κατὰ ἀποκοπήν, Δωρικῶς. **KUEAGP**

b. καὶ ἐς νέω: ἀντὶ τοῦ ἐς νέωτα, τουτέστιν εἰς ὥρας, εἰς νέον ἔτος. **UEAGP**

[c.] ⟨ἐς νέωτ':⟩ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέλλον. $U^g E^g$

10 [145.] ἡ Γοργὼ τὴν θήλειαν ἤγουν τὴν γυναῖκα.

[147 a.] καὶ ἐς οἶκον [ἀνάριστος]: λείπει τὸ πορεύεσθαι. **G**

[b.] ἀνάριστος: ἤτοι ἄσιτος. $U^g E^g$ **G**

148. χὡνὴρ ὄξος ἄγαν: ἀντὶ τοῦ ὀξύθυμος καὶ ἀκρόχολος. **UEAGP**

15 149 a. ⟨ἀφίκευ:⟩ ὑπόστρεψον.

b. καὶ ὑποστρέψας εὑρήσεις ἡμᾶς χαίροντας. $U^m E^g$

---

2 Strab. IX 425 sch. Pind. Ol. IX 62 b 7 Hesych. Suid. *νέωτα* Et. M. 601, 1 (cf. Gen.) Orio Werf. 623, 45 sch. Luc. 109, 13 Rabe

---

2 *Κύνῳ* Hemsterhuys et Ruhnken *Valckenarii ed. a. 1773, 412*: *Κύδνῳ* **K**: *Κύδνα* **UEA**(**P**): *Μηδεία* **G** 5 post *ἀποκοπήν* add.: *δὲ τὸ δὲ ἵλας* **UEA**: *δὲ τὸ ἵλα* **P**: *καὶ τοῦ σ̄ καὶ η̄ καὶ τ̄* **G** *Δωρικῶς* **K**: *ἔστι Δωρικόν* cett. Ahrens propter miram vocis *ἀποκοπή* significationem prop. *ἵλαθι νῦ⟨φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐς νέω⟩· ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι ⟨ἐς νέωτα⟩ κατὰ ἀποκοπήν. τὸ δὲ ἵλαθί ἐστι Δωρικόν. συγκοπήν* coni. Tricl. 14 *ὀξύθ. καὶ* om. **UEAP** 15 suppl. Ahrens *ὑπόστρεψον* Duebner e Triclinii glossa: *ὑπέστρεφεν* **UEAP**: *ἀποστρέψει* **G**

XVII. Ἔπαινος Πτολεμαίου

KUEA a. *Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γέγραπται· ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερενίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ Μουνάτιος εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων τὸν Φιλοπάτορα τοσούτου χρόνου μαχόμενος διαστήματι.* 5

E [b.] *τριῶν ὄντων τῶν Πτολεμαίων, πρώτου μὲν τοῦ Λάγου Πτολεμαίου, δευτέρου τοῦ Σωτῆρος, τρίτου τοῦ Φιλαδέλφου, περὶ τοῦ τρίτου ὁ λόγος.*

KUEA 1—4 a. *ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα: Ἀρατείᾳ κέχρηται εἰσβολῇ* (Phaen. 1). 10

UEAP b. *ἐκ τοῦ Ὀρφέως* (cf. fgm. 46. 123 Abel, p. 167. 202) *τὸ προοίμιον.*

KUEA c. *πᾶν, φησί, ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν τὸν Δία ἐν πρώτοις καὶ πυμάτοις καὶ μέσοις· καὶ Πτολεμαίου οὖν μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος.* 15

K^m 8. *οἱ γὰρ ὕμνοι καὶ θεῶν γέρας εἰσίν.*

---

10 Ach. Comm. Arat. 81, 22—35 Maass Serv. Verg. Buc. III 60 Philarg. ib.

Tit.: *ὑπόθεσις ἐπαίνου Πτολεμαίου* **K**: *ὑπόθεσις Πτολεμαίου καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν* **UEAP**: *ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον* **L** **2** *γέγραπται* **K**: *ἐπιγέγραπται* cett. hoc recepit Ahrens addito ⟨*ἐγκώμιον*⟩ post *εἰδύλλιον* post *γέγραπται* sch. 1/4 a in **K** intersertum **3** *ὁ δὲ Φιλ. Πτ.* **K**: ὃς cett. *Λαγοῦ* **K**: *Λαγωοῦ* cett. **4** *ἦν* om. **UEA** **5** *τοὺς χρόν. τοῦ Θ. ἀναβ. εἰς τὸν Φιλοπ.* **K** *τοσούτου—διαστήματι* **K**: *οὐ συνιδὼν τοσούτου χρόνου διαστήματα μαχόμενος* cett.: *οὐ συν. τοσ. χρ. διάστημα μαχόμενον* Ahrens **7** *Λαγωοῦ* cod. **10** l. om. **K** *Ἀρατείᾳ δὲ κέχρ. εἰσβ.* inserta argumento a (ubi v. notam) **K**: *Ἀράτειος ἡ εἰσβολή* cett. **12** sch. b titulo adhaeret in codd. *Ἀράτου* pro *Ὀρφέως* **P** **15** *καὶ* ante *Πτολ.* omissum ante *ἐν ἀρχῇ* inserunt **UEA** **16** *ἐν* ante *μέσῳ* om. **KU** *μέσοις καὶ ἐν πυμάτοις* **UEA**

9—12 a. *Ἴδαν ἐς πολύδενδρον*: ὥσπερ εἰς τὴν Ἴδην τὴν πολύδενδρον ὑλοτόμος ἐλθὼν ἔργου πολλοῦ προκειμένου σκοπεῖ πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ κἀγὼ ἀπορῶ, πόθεν πρὸς ὕμνον εἰσβάλλω. Ἴδας δέ φασι πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ 5 ἀπ' αὐτῶν δύνασθαι ἰδεῖν πάντα. KUEA

[b.] ἐκ τούτου ὁ θεολόγος ἔλαβε τὴν εἰκόνα. θέλων γὰρ συγκρῖναι ἀρετὴν ἀρετῇ καὶ δεῖξαί τινα τῶν ἄλλων κρείττονα ἐν τῷ περὶ φιλοπτωχίας λόγῳ (Greg. Naz. Or. XIV 1 *Mign. Patr. gr. 35, 1857, 860 A*) ἀδυνατεῖ λέγων ὡς, καθάπερ 10 ἀνήρ τις εἰσελθὼν εἰς λειμῶνα ἀμηχανεῖ ποίου ἐφάψηται, οὕτω κἀγὼ ποίαν κρῖναι μείζονα ἀπορῶ. E

14 a. *Λαγίδας Πτολεμαῖος*: τὸν τοῦ Λάγου Πτολεμαῖόν φησιν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλαδέλφου. KUEA

[b.] ⟨*Λαγίδας*:⟩ ὁ υἱὸς τοῦ Λάγου ἤγουν ὁ Σωτήρ. 15 σημείωσαι, ὡς τὰ εἰς ος ἔχοντα τὴν εὐθεῖαν διὰ τοῦ ιδης ἔχουσι τὸ πατρωνυμικὸν ὡς Λᾶγος Λαγίδης. E[s]

c. *ὄκα φρεσίν*: ἀντὶ τοῦ· ὅταν βουλεύσηται. K

16/17. *τῆνον*: τὸν Σωτῆρά φησι Πτολεμαῖον τὸν Λάγου, καθὸ ἐξεθεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. KUEA

20 23. *χαίρων υἱωνῶν*: χαίρων ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῖς τῶν ἐκγόνων υἱοῖς καὶ ἀπογόνοις ἀπαθανατισθεῖσιν. ἀποτείνει δὲ τὸν λόγον εἴς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἰς τὸν Πτολεμαῖον· ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' Ἡρακλέους.

25. *θεοὶ νέποδες*: οἷον μηκέτι ζῶντες μηδὲ κινεῖν 25 πόδα δυνάμενοι θεοὶ ⟨*νέποδες*⟩ ὠνομάσθησαν. UEA

---

4 sch. I 105/106 f cum loc. sim.

---

1 εἰς τὴν Ἴδ. τὴν πολ. **K**: εἰς πολ. ὕλην cett. 3 πρὸς ὕμνον et πάντα et ὑψηλὰ om. **UEA** 4 εἰσβαλῶ **UEA** 5 δύνασθαι κατιδεῖν καὶ σκέψασθαι ἀπ' αὐτῶν sine πάντα iidem 12 Πτολεμαίου φ. **K** 18 Πτ. τοῦ Λ. **K** 21 ἀποτείνει Call.: ἀποτείνεται codd. 22 τὸν λόγον et τε et τὸν ante Πτ. om. **UEA** 23 ἀφ' **K**: ἐξ cett. 25 supplevi

KUEA 26. τὸ δὲ ἄμφω ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί, τῷ Πτολεμαίῳ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ.

U[g]E[g] [27.] ἀνάλυσις τὸ σχῆμα κατὰ φιλοσόφους· ἀνάλυσις δέ ἐστιν ἀντεστραμμένη ἀπόδειξις τουτέστιν ἀνάπαλιν λύσις.

UEA 28. τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν: τὸν Ἡρακλέα φησίν, ὃν 5 ἐκ τῆς τῶν θεῶν εὐωχίας καθίστησιν εἰς τὸν εὔδιον τόπον Ἀλέξανδρος καὶ Πτολεμαῖος.

K 30. ὑπωλένιόν τε: τὴν ὑπὸ τὴν μασχάλην οὖσαν.

31. κεχαραγμένον ὄζοις: τετραχυσμένον ὑπὸ τῶν κλάδων. 10

33. γενειήταν: πωγωνίαν.

KUEA 34. οἵα δ' ἐν πινυταῖσι: Βερενίκην λέγει τὴν Μάγα μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος. αὕτη ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν εὔδηλος ἦν.

36/37. τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα: ἡ Ἀφροδίτη, φησίν, 15 αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας, τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν· διὸ καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.

41. ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα: ζῶν γὰρ ἔτι ὁ Σωτὴρ ἐκοινοποίησε τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν.

U[g]E[g] [44.] ⟨τέκνα δ' οὔποτ' ἐοικότα πατρί:⟩ γνωστὰ τὰ 20 τέκνα ὅτι νόθα.

K 46. μεμέλητο: ἀντὶ τοῦ· ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι ἦν.

KUEA 50. ἐὰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς: ἀπεμερίσω, τὰς σαυτῆς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ.

K 52. κούφας δὲ διδοῖ: κουφίζει ἡ Βερενίκη τῶν 25 σφοδρῶν ἐρώτων. τοῦτο δὲ ποιεῖ, φησίν, ἐπεὶ ἡ Ἀφροδίτη

---

1 τοῖς—Ἀλεξάνδρῳ K: Πτολεμαίου καὶ Ἀλεξάνδρου cett. 3 κατὰ seqq. om. U 6 καθιστᾶσιν prop. Duebner ἴδιον dubitanter Wilamowitz 9 τετραχυσμένον scripsi: τετραχυμένον tacite Ziegler: τετρασχημένον cod. 12 Μάγα Buecheler *Rhein. Mus. N F. 30, 1875, 59*: βάγα K: γαμάου cett. Λάγου coniectura est, quae apographi Ambrosiani auctori debetur. hariolatur Tzetzes ad Lyc. 5, 2 Scheer 16 αὐτοῦ K 19 τῷ Φιλ. τὴν βασιλείαν K: τῷ βασιλεῖ τῷ Φιλ. cett. 23 l. om. K τὰς σαυτῆς Buecheler l. l.: τὰν σὰν τὰς K: τὰς αὐτῆς cett.: τὰν σάν. τὰς ⟨σαυτῆς⟩ Ziegler

ἀπαθανατίσασα αὐτὴν τῶν δυνάμεων καὶ τιμῶν ἐκοινοποίησεν αὐτῇ.

53/54 a. *Ἀργείαν* εἶπε τὴν τοῦ Διομήδους μητέρα Δηϊπύλην, καθὰ ἐξ Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ 5 καὶ ⟨ἄλλη⟩ ὀνοματικῶς Ἀργεία λεγομένη. **KUEA**

b. *Καλυδώνιον* δέ φησι τὸν Διομήδην, ὅτι Τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν.

58/59. *βρέφος νεογιλόν*: ὅτι ὁ Φιλάδελφος ἐν Κῷ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ Βερενίκης.

10 60. ⟨*ἐβώσατο*:⟩ ἐπεκαλέσατο. **K[g]U[g]E[g]**

61. *βεβαρυμένα*: ἡ γὰρ Βερενίκη ἐστὶ θυγάτηρ Ἀντιγόνης τῆς Κασσάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ. **KUEA**

[64.] ⟨*ὀλόλυξεν*:⟩ μετ' εὐχῆς ἐβόησεν. **U[g]E[g]**

68/69 a. ⟨ὡς τοῦ Φιλαδέλφου⟩ ἐσπουδακότος περὶ τὴν 15 ἐν τῷ Τριοπίῳ τῶν Δωριέων σύνοδον καὶ τὴν αὐτόθι δρωμένην πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον Ποσειδῶνι καὶ Νύμφαις. **KUEA**

b. *ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπον*: Τρίοψ βασιλεὺς τῆς Κῶ, ἀφ' οὗ ἀκρωτήριον ὠνόμασται τῆς Κνίδου.

20 [c.] *τρίοπτον*: περίβλεπτον. **UEA**

---

3 53. Hesych. λαοφόνον· ἀνδροκτόνον. 18 Diod. Bibl. V 57, 6; 61, 2 Steph. Byz. Τριόπιον Et. M. 766, 38 (cf. Gen.)

---

1 ἀπαθανατίσασα Reiske: -ήσασα Call.: -ίσασαν cod. ἐκοινώνησεν cod., em. Geel 3 praem. λαοφόνον Διομήδεα **UEA**, λαοφόνον bis **K** 5 ἄλλη (scil. Ἀδράστου θυγάτηρ) supplevi ὀνοματικῶς **A**: ὀνομαστικῶς cett. 11 ἐστὶν ἡ θυγ. **K**. detorsit haec Tzetzes ad Lyc. 5, 3 Scheer 14 in explenda lacuna a Duebnero indicata Ahrensii vestigia pressi, excepto quod hic ultimas tres syllabas (αδελφου) de fine scholii 61 sublatas huc traxit περὶ τὴν ἐν τῷ Τριοπίῳ (τρόπῳ cod., corr. Reiske monente Salmasio *Duarum inscr. vet. Herodis Att. rhet. et Regillae coni. honori pos. explicatio 1619, 58 sqq.*) **K**: τὴν ἐν τῷ περιτροπίῳ cett. 19 ἣ τῆς Κνιδίας ἐστὶν ἀκρ. **K**, ⟨ἀφ' οὗ Τριόπιον,⟩ ὃ τῆς Κνιδίας ἐ. ἀκρ. Ziegler

KUEA d. *ἶσον Δωριέεσσι:* ἡ τῶν Δωριέων πεντάπολις Λίνδος Ἰάλυσος Κάμιρος Κῶς Κνίδος. ἄγεται δὲ κοινῇ ὑπὸ τῶν Δωριέων ἀγὼν ἐν Τριοπίῳ Νύμφαις Ποσειδῶνι Ἀπόλλωνι. καλεῖται δὲ Δώριος ὁ ἀγών, ὡς Ἀριστείδης (fgm. 23 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 324*) φησίν. Τριόπιον δὲ ἀπὸ Τρίοπος τοῦ 5 Ἄβαντος, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κνιδίας Ἰάσων (fgm. 4 Mueller *Arrian. ed. Duebner. 1846, App. 161*) φησίν.

70. *καὶ Ῥήναιαν:* Ῥήναια νῆσος παρακειμένη τῇ Δήλῳ, ἣν καὶ Δῆλόν φασι. τὴν δὲ Ῥήναιαν προσῆψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασιλεύς. 10

E[E] [79.] ⟨*χθαμαλὰ Αἴγυπτος:*⟩ διὰ τὸ τρίγωνον· γύροθεν γὰρ βουνοῖς περιέχεται.

UEA 81. ⟨*ἔργα δαέντων:*⟩ ἐπιστημόνων εἰς τὸ ἐργάζεσθαι πᾶν ἔργον, ἤτοι ἐργατῶν.

K 82—84 a. ὁμοῦ πᾶσαι αἱ πόλεις τρισμύριαι τρισχίλιαι 15 τριακόσιαι τριάκοντα τρεῖς.

UEA b. *τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες, τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι:* δοιαὶ τριάδες — ἑξήκοντα, ἑνδεκάδες τρεῖς — ἐνενήκοντα τρεῖς· ὁμοῦ πᾶσαι τρισμύριαι τρισχίλιαι τριακόσιαι ἐνενήκοντα τρεῖς. 20

E 89. ⟨*φιλοπτολέμοισί τε Καρσί:*⟩ ὅτι μισθοφόροι

---

9 Thuc. I 13, 6; III 104, 2

---

3 Τριόπῳ **UEA** 5 Τριόπιον δὲ **K**: τὸ δὲ Τρίοπον ἀκρωτήριον τῆς Κνίδου (**U**)**EA** Τρίοπος scripsi propter sch. b: Τριόπου (**U**)**EA**: Τριοπίου **K** 6 Φόρβαντος Wasse *Thuc. 1731, 530,* cf. Diod. Bibl. IV 58, 7; Paus. II 16, 1; IV 1, 1; sch. Eur. Or. 932 ὡς ἐν seqq. om. **UEA** περὶ Ῥόδου Duebner e Suid. s. Ἰάσων 8 Ῥήν. νῆσος παρακ τῇ Δ. **K**: νῆσος οὕτω λεγομένη cett. 9 rectius Δῆλον μεγάλην, cf. de hoc insulae nomine L. Gallois *Cartographie de l'île de Délos, Exploration arch. de Delos 3, 1910, 7 sq.* 10 βασιλεύς **K**: τύραννος cett. 13 verum l. praem. Ahrens, codd. exhibent: τρεῖς μέν οἱ πολίων 14 ἤτοι ἐργατῶν Ahrens: ἐπιεργάτων codd. 19 τριάκοντα pro ἐνενήκοντα praeter necessitatem Ahrens 21 οἴτε cod., corr. Wilamowitz

ἦσαν διηνεκῶς. ἐξ οὗ παροιμία 'τὸν ἐν Καρί τι ἀποφερόμενον' παρ' Ἀριστείδῃ ἐπὶ τῶν ἄνευ δεινοῦ λαμβανόντων τινά.

[96 a.] ⟨τόσσον:⟩ ἤγουν πολὺ καὶ ἄπειρον. U[g]E[g]

[b.] ⟨ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον:⟩ ἤγουν εἰς τὸ βε-
5 στιάριον.

97. λαοὶ δ' ἔργα: οἱ δὲ ὄχλοι περὶ τὰ ἔργα ἡσύχιοι γίνονται διὰ τὸ εἶναι ἐν εἰρήνῃ. UEA

98 a. ⟨πολυκήτεα:⟩ πολλὰ θηρία ἔχοντα. K[g]

b. Νεῖλον ἐπεμβάς: περὶ τῆς τοῦ Νείλου κλήσεως ἐν UEA
10 ἑνί που τῶν ὑπομνημάτων φασὶν εἰρηκέναι τινάς, Μιλησίους κτίσαντας τὴν Ναύκρατιν προσαγορεῦσαι τὸν κατ' Αἴγυπτον ποταμὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Νείλεω θεμένους τὴν προσηγορίαν.

105. κτεατίζεται: καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ. KU[g]E[g]

15 106/107. οὐ μάν: οὐ μὴν ἄχρηστός ἐστιν αὐτῷ ὁ χρυσὸς σεσωρευμένος, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μογούντων μυρμήκων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀεὶ σωρεύουσιν ὡς ἐλλείψοντος αὐτοῖς· ὃ δ' ἀντιδίδωσι πᾶσι. περὶ δὲ τῶν μυρμήκων τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν Ἰνδικοῖς πολλοὶ ἱστορήκασιν. KUEA

20 109. ⟨σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι:⟩ σὺν τοῖς ἄλλοις δώροις. K[g]

120. ⟨ἀέρι πᾳ κέκρυπται:⟩ ἐν σκότει κεκάλυπται.

---

1 Paroemiographi (Zenob. III 59 al.), ubi v. plura 9 sch. VII 114 c cum loc. sim.

---

1 Καρί τι scripsi: καριότ cod. 2 intellegas librum Περὶ παροιμιῶν, qui Milesiacorum auctori vulgo tribuitur (Fgm. hist. gr. IV 326 sq.) 9 siglum vocis κλήσεως, quod in codice Genevensi exstat, cum pro correpto nomine proprio haberent, Κλείταρχος vel Κλέανδρος vel Καλλισθένης Adert, Καλλίμαχος Ahrens suspicati sunt. Ahrensii coniectura deceptus Schneider hoc scholium fragmentis Callimacheis interseruit (100[u] 5, II 356) 10 τινάς Adert: τινός codd. Μιλησίους κτίσαντας Ahrens: Μιλησίου σκοπήσαντος codd. 12 θεμένους Duebner: θέμενος codd. 14 καρποῦται K: ἔχεται cett. 15 ἀχρεῖος UEA 17 ἐκεῖνοι—πᾶσι om. K 19 ἱστοροῦσιν UEA

K 121—123 a. *μοῦνος δὲ προτέρων*: οὗτος δὲ μόνος τῶν ἔκπαλαι θανόντων καὶ πρὸ μικροῦ τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔκτισεν.

UEA b. *μοῦνος ὅδε προτέρων*: οὗτος ⟨μόνος⟩ τῶν προτέρων καὶ τῶν ἑαυτοῦ πάντων προγόνων. 5

c. *ἔτι θερμά*: ἔτι θερμὴ ἡ σποδός.

d. ⟨*ναούς*:⟩ ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἱδρύσατο. †Κελίκιος δὲ ἐν τῷ περὶ Νέστορός† [ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος] φησιν οὕτως· ʽῳκοδόμησε δὲ καὶ τῶν γονέων ἀμφοτέρων παμμεγέθη ναὸν καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἀρσινόῃ καὶ Φιλωτέρᾳ ⟨...⟩ʼ. 10

124. *ἐν δ' αὐτούς*: τοὺς γονεῖς.

KUEA 128. *αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος*: Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ συνῴκει πρότερον Ἀρσινόη ἡ Λυσιμάχου, ἀφ' ἧς καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησε, Πτολεμαῖον καὶ Λυσίμαχον καὶ Βερενίκην. ἐπιβουλεύουσαν δὲ ταύτην εὑρὼν καὶ σὺν αὐτῇ 15 Ἀμύνταν καὶ Χρύσιππον τὸν Ῥόδιον ἰατρόν, τούτους μὲν ἀνεῖλεν, αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος καὶ τὴν οἰκείαν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἔγημε καὶ εἰσεποιήσατο αὐτῇ

---

12 Paus. I 7, 3

---

4 suppl. Ahrens 7 *καὶ Λύκος* pro *Κελίκιος* cod. Genevensis, unde haec primus in lucem protraxit Valckenaer *ed. a. 1773, 355*: *καὶ Λύκος* Letronne *Journ. des Sav. 1841, 335* (cf. fgm. 15 Mueller *Fgm. hist. gr. II 374*), cuius sententiam refutavit Wilamowitz *Sitz.-Ber. d. Kgl. Preuß. Akad. d. Wiss. 29, 1912, 534 n. 2*: *καὶ Λυγκεύς* propter Athen. IV 150 b prop. Ahrens: *καὶ Λυκέας* Wilamowitz l. l. 8 *περὶ Ναυκράτεως* Wilamowitz verba *φησιν οὕτως* post libri titulum transponi iussit Letronne. quo recepto verba *ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος* posterius adiecta esse Duebner iudicavit, Wilamowitz l. l. Lyceam scripsisse censuit *ἐποίησε δὲ καὶ τῶν γονέων κτλ.*, quibus explicandis addita sint verba *ὁ Φ. ᾠκοδόμησε* 10 *Φιλωτέρᾳ* Letronne e Strab. XVI 769: *φωτῆρα* codd. deesse aliquid Duebner vidit 14 *καὶ τοὺς π. ἐξ αὐτῆς ἐγ.* **UEA** 15 *εἰσεποιήσατο* post *B.* add. **UEA** *εὑρὼν δὲ αὐτὴν ἐπιβουλεύουσαν* **UEA** 16 *τὸν Ῥόδιον ἰατρὸν* **K**: *τοὺς ἰατροὺς* cett. *τοὺς* **K** 17 *Κοπτὸν* **K**: *τόπον* cett. 18 *οἰκείαν* om. **UEA** *καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἑτέρας Ἀρσινόης γενομένους παῖδας αὐτῷ ταύτης ἐποιήσατο* **UEA**

τοὺς ἐκ τῆς προτέρας Ἀρσινόης γενηθέντας αὐτῷ παῖδας· αὐτὴ γὰρ ἡ Φιλάδελφος ἄτεκνος ἀπέθανεν.

131—134. ὧδε καὶ ἀθανάτων: φέρει σύγκρισιν ἀπὸ **EA** τοῦ μείζονος, ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ εἶχε τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς 5 ἄνδρα, ἐπεὶ καὶ ἡ Ῥέα ἔτεκε τὴν Ἥραν καὶ τὸν Δία καὶ συνήφθησαν ἀλλήλοις.

XVI. Χάριτες

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἱέρωνα τὸν Ἱεροκλέους **KUEAP** τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον· κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρα-10 τηγὸς ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ φθείρας τὰς ⟨τῶν πολεμίων⟩ δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι. [μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν Ἱερώνυμος ὁ Γέλωνος.] μηδὲν οὖν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὁ Θεόκριτος διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον πεποίηκε καὶ Χάριτας αὐτὸ ὑπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ 15 Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ ἐκεῖνον ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν τῶν χαρίτων, τὸ δὲ τῶν διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν

9 Polyb. I 8. 9 15 Plut. De sera num. vind. 555 f; De curios. 520 a Stob. X 38 Hense sch. Ar. Pac. 697 Tzetz. Chil. VIII 228

2 αὕτη (corr. Wilamowitz) γὰρ ἡ φιλάδελφος **K**: ἡ γὰρ ἀδελφὴ (αὐτῆς add. **E**) cett. 3 l. om. **E**

Tit.: Χάρ. arg.: Χάρ. ἢ Ἱέρων **KUEAP**, Hermog. *Περὶ ἰδ.* 370, 1 Rabe: *Χάρ.* ἢ *Ἱέρων δωρίδι* **L** 8 Ἱεροκλέους cod. Laur. 32, 16: Ἡρακλέους **K**: Ἱεροκλέα cett. 9 τὸν ante ἔσχ. om. **K** 10 ἀποδ. **K**: ὑποδ. cett. ὑπὸ om **K** suppl. Geel 11 ἀγορευθῆναι **P** 12 seclusit Geel quae posterius adiecta esse patet Ἱέρων codd., corr. Geel 14 τοῦτο post εἰδ. add. **K** αὐτῷ ἐπέγραψεν **P** καὶ post ἐν ᾧ om. **UEAP** 15 αὐτὸν **P** 16 τῶν bis om. **UEAP** διδόντων mutari iusserunt in δοθέντων Wyttenbach *Animadv. in Plut. Op. Mor. II 1821, 528*, in δεδομένων Geel, in δωρεῶν cum Tzetze et Triclinio Ahrens

τὰ κιβώτια καὶ δεικνύειν αὐτὰ ἀνεῴξαντα. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενόν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλῆρες· καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος ἀνεκόπτετο.

K 6. ἡμετέρας χάριτας: τὰ οἰκεῖα ποιήματα.

UEA 8. τὸ σκύζειν κυρίως ἐπὶ τοῦ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκύνιον χαλάσῃ ὀργιζόμενος. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρύων κάθεσις ἐπισκύνιον, ὅτι τοῦτο ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ καὶ μέλλῃ πολεμεῖν αὐτοῖς. 5

KE[g] 9 a. τωθάζοισαι: λοιδοροῦσαι.

K b. ἀλιθίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ματαίαν ὁδόν. 10

UEA c. ⟨ἀλιθίαν ὁδὸν⟩ ἦνθον: ἤγουν ματαίαν ὁδὸν καὶ πεπλανημένην ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ.

KUEA 10—12. ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ: ἐν τῷ πυθμένι τοῦ κενοῦ μένουσι κιβωτίου, ὅπου αὐτῶν ἐστιν ἡ συνήθης καθέδρα, ἐγκαλυψάμεναι τὴν κεφαλήν, ψυχροῖς δὲ γόνασιν, ὅταν ἄπρακτοι γένωνται. 15

U[g] [13.] ⟨τοιόσδε:⟩ οἷοι ἦσαν οἱ παλαιοί.

KUEA 18. ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμας: πορρωτέρω τὸ γόνυ τῆς κνήμης. παροιμία ἐστίν. τέθειται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτοὺς καὶ λεγόντων προτιμοτέρους εἶναι [αὐτοὺς] τῶν ξένων· οἱ γὰρ πορρωτέρω οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς εἰσιν. ἐνήλλακται δὲ ἡ παροιμία [εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς]. ἔδει γὰρ 20

5 sch. AT Θ 460 sch. AB P 136 Eust. 1098, 63; 1581, 6 Et. M. 364, 4 (cf. Gen.) 10 Hesych. ἠλίθιον Bekk. An. gr. 262, 5 sch. Pind. Pyth. III 20b Et. M. 427, 53; 425, 47 (cf. Gen.) Et. Gud. 240, 13. 45 Sturz Et. Or. 70, 8 19 Paroemiographi (Zenob. III 2 al.)

1 καὶ δεικν. αὐτὰ ἀν. om. UEAP 7 ὅτι τοῦτο scripsi: ὅτε τοῦτο codd.: τοῦτο δὲ Call. 9 l. σκυζόμεναι K, sed glossa codicis E recte verbo τωθάζοισαι adscripta est 11 supplevi 14 ὅπως UEA 15 ἐγκαμψάμεναι Ahrens a voce ψυχροῖς novum scholium vulgo incipit, quare lacunam post γόνασιν statui Ahrens voluit 19 παροιμία ἐστί ante πορρωτέρω est in UEA 20 delevi, αὐτοὺς Amstel. 22 verba εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδ. olim in margine adiecta esse mihi videntur ad corrigenda ea quae paulo post in libris exstant

οὕτως εἰπεῖν· πορρωτέρω κνήμη γόνυος. εἰ δὲ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς, οὐκ ἐνήλλακται.

[33.] ⟨κλαίων:⟩ εἰώθασι γάρ πως αἱ τῆς περιχαρείας ὑπερβολαὶ πρὸς τὴν τῶν λεγομένων πίστιν ὀκνεῖν. **U^m**

5 34/35 a. πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις: ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλούσιοι, ὥστε πολλοῖς παρέχειν τὴν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ Σιμωνίδου ὑμνήθησαν. [Ἀντίοχος δὲ βασιλεὺς Συρίας.] τὰ δὲ περὶ Ἀλεύαν τὸν Σίμου πάντα ἀνείλεκται Εὐφορίων (fgm. 54 10 Scheidweiler *Diss. phil. Bonn. 1908, 49*). ὁ δὲ Ἀντίοχος Ἐχεκρατίδου καὶ Δυσήριδος υἱὸς ἦν, ὥς φησι Σιμωνίδης (fgm. 34 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 402*). **KUEA**

b. πενέσται: Θεόπομπός (fgm. 119^b Grenfell-Hunt *Hellen. Oxyrh.*) φησι τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων πενέ- 15 στας καλεῖσθαι παρὰ Θεσσαλοῖς ὡς παρὰ Λακεδαιμονίοις εἵλωτας.

36/37. πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισι: πολλοὺς δὲ μόσχους ἔσχον καὶ οἱ Σκοπάδαι, τουτέστι πολλὰς ἀγέλας. ἐκ δὲ τούτου πολὺν πλοῦτον δηλοῖ. οἱ δὲ Σκοπάδαι Κραννώνιοι τὸ γένος· 20 Κραννὼν δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κραννώνιος

---

13 Athen. VI 265 b c. 264 a b Hesych. Phot. Suid. πενέσται Poll. III 83 Amm. De diff. adf. verb. 111 Valck. sch. Clem. Al. Protr. 307, 23 Staehlin Et. M. 660, 23 Et. Gud. 165, 53 Sturz Eust. 295, 30

εἰ δὲ μετὰ ὑποδ. scripsi igitur loco posteriore εἰ δὲ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδ., quae intellegas velim: si in poetae verbis scribetur ἀπωτερῴη (derivatum ab ἀπωτερέω ut ποιῴη apud Moer. 208, 9 Bekker a ποιέω), proverbium non erit immutatum

6 ὤνησεν Geel 8 del. Hemsterhuys 9 Σίμου Meineke *Comm. misc. I, Progr. gymn. Gedan. 1822, 52*: Σιμίου codd. ἀνείλεται **K** 11 Ἐχεκρατίδου Tricl.: -κράτιδος codd. nostri Δυσήριδος Henr. Valesius ex Aristide I 127 Dind. (cf. Buttmann *Mythol. II 1829, 281*: Σύριδος codd. 13 Θεόπεμπτος **UEA** 14 τοὺς δουλ. τῶν Ἑλλήνων ex Athen. VI 265 b prop. Ahrens. fort. τοὺς ⟨μισθῷ⟩ δουλεύοντας cum Et. Gudiano 18 Σκοπάδαι Tricl.: ἐν Σκοπάδι **K**: ἐν Σκοπάδαισι cett. 20 Κράννων **K**: Κράνωνα cett. Κραννώνιος **K**: Κρανώνης cett.

Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατείας υἱός. καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις (fgm. 33 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *401*). *Σκοπάδαι οὖν οἱ Θεσσαλοί, Κρεώνδας δὲ ὁ Σκόπας.*

44. *ὁ Κήϊος: τὸν Σιμωνίδην φησί, παρόσον αὐτὸς τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν Θεσσαλῶν ἐπινικίους* 5 *ἔγραψε καὶ θρήνους.*

U^g E^g [48.] ⟨*Λυκίων:*⟩ *σύμμαχοι* ⟨*τῶν*⟩ *Τρώων οἱ Λύκιοι.*

KUEA 49. *Κύκνον ἔγνω: Κύκνον φησὶ τὸν Ποσειδῶνος καὶ Καλύκης, τὸν ἀνῃρημένον ὑπὸ Ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιὰν ἐκ γενετῆς, ὥς φησιν Ἑλλάνικος* (fgm. 31 Mueller 10 *Fgm. hist. gr. I 49*). *διὸ καὶ θῆλυν αὐτὸν εἶπεν ὁ Θεόκριτος* [*διὰ τὴν χροιάν*]. *Ἡσίοδος* (fgm. 119 Rzach *ed. a. 1902 p. 363*) *δὲ τὴν κεφαλὴν ἔχειν αὐτόν φησι λευκήν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.*

U^g E^g [63.] ⟨*παρελθεῖν:*⟩ *ἀπατῆσαι καὶ ἀφελεῖν τι.* 15

E [71/72 a.] *αἱ ὧραι ποιοῦσι τὰς ἡμέρας, αἱ ἡμέραι τὰς ἑβδομάδας, αἱ ἑβδομάδες τοὺς μῆνας καὶ οἱ μῆνες τοὺς χρόνους.*

KUEA b. *οὔπω μῆνας ἄγων: οὔπω, φησίν, ὁ πᾶς διῆλθεν αἰών· ἔτι ἔσονται πολλοὶ νικηφόροι ποιητῶν χρείαν ἔχοντες.* 20 *ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν τοὺς ἱερονίκας δηλοῖ ἢ τροχὸν ἅρματος τὸν τοῦ ἡλίου λέγει, ἀντὶ τοῦ· πολλαὶ ἔσονται μεταβολαί.*

76 a. *ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι: τοὺς Καρχηδονίαν οἰκοῦντάς φησι Φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς* 25 *ἐπεστράτευσαν Συρακουσίοις, ὡς λέγεται καὶ παρὰ Πινδάρῳ* (Pyth. I 73—75). *οἱ δὲ Φοίνικες* ⟨*οὗτοι*⟩ *ἄποικοι Τυρίων.*

---

8 Hyg Fab. 157 sch. Pind. Ol. II 147 b. e Thom. ib., p. 136, 18 Abel sch. Ar. Ran. 963

---

1 *Ἐχεκρατείας* L. Dindorf *Thes. III 2599 c*: *-κρατίας* K: *-κράτου* cett.: *-κρατίδος* Meineke l. l. 55 *ὡς* pro *καὶ* Meineke ib. 4 l. *αἰόλα φωνῶν* K *αὐτὸς* K: *ἐκεῖνος* cett. 6 *ἔγραφε* K 9 *Καλύκης* Nic. Heinsius ad Ovid. Her. XIX 133: *Κάϋκος* codd. 11 *Θεόφραστος* K 12 seclusi 13 *αὐτόν* K: *αὐτήν* cett. 27 suppl. Ahrens ex mente Geelii

[b.] ⟨*ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι:*⟩ εὑρίσκονται γὰρ καὶ ὑφ' E
ἡλίῳ ἀνατέλλοντι· οὗτοι δέ εἰσιν ἄποικοι τῆς Φοινίκης τῆς
ἀνατολικῆς. Διδὼ γάρ τις ἔχουσα ἄνδρα Χετταῖον ὀνόματι
καὶ ἐρασθεῖσά τινος Πυγμαλίωνος, τῇ συνεργείᾳ ταύτης πε-
5 φόνευται ὁ Χετταῖος, καὶ διὰ τοῦτο φυγοῦσα ἐκ τῆς Φοινίκης
τὴν Λιβύην κατέλαβε. κἀκεῖσε Ἰάρβας ὁ βασιλεὺς τῆς Λιβύης
μὴ δεχόμενος ταύτην τὸ πρῶτον, ὕστερον πλανηθεὶς τόπον
ὅσον περιέχει δέρας βοὸς ταύτῃ δέδωκε. καὶ οὕτως ἐκείνη τὴν
νῦν Τούνισαν λεγομένην Φοινίκην ἔκτισεν ἀπὸ ταύτης· λα-
10 βοῦσαν τὸ ὄνομα.

[77.] ⟨*οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγα-* E[s]
σιν: οἰκοῦντες⟩ τὴν Τούνισαν, τὴν Φοινίκην τρέμουσι τοὺς
Συρακουσίους. ἢ ἐρρίγασι τὸ ἄκρον σφυρὸν ἤγουν τὴν Συ-
ράκουσαν.

15 [79.] ⟨*ἰτεΐνοισιν:*⟩ διὰ τὸ ἐλαφρὸν ἐποίουν ἀπὸ ἰτέας
τὰς ἀσπίδας.

[81.] ⟨*ζώννυται:*⟩ ὁπλίζεται· συνεκδοχικὸν ἀπὸ μέρους
τὸ πᾶν ὡς τὸ 'ἀσπιδιῶται' καὶ 'εὐκνήμιδες'.

83/84 a. *κούρη θ' ἥ:* τὴν Δήμητράν φησι καὶ τὴν KUEA
20 Περσεφόνην εἰληχέναι τὸ τῶν Ἐφυραίων ἄστυ οἷον τὰς Συ-
ρακούσας, παρόσον Κορινθίων εἰσὶν ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι,
ὡς Θουκυδίδης (VI 3, 2) φησίν.

b. *Λυσιμελείας:* λίμνη ἐν Συρακούσαις.

85. *ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο:* τοὺς Καρχηδονίους ἐκ τῆς
25 Σικελίας.

86. *Σαρδόνιον κατὰ κῦμα:* τὸ κατὰ τὴν νῆσον

---

23 Thuc. VII 53, 2

---

1 *ὑπ' ἠλίῳ* cod. **6** *Ἰάρβας* scripsi: *Ταρᾶς* cod. **20** *εἰληχέναι* Valckenaer *Herod. 1763 p. 535, 99*: *εἰληφέναι* codd. *Ἐφυραίων* Gaisford: *ἐλεφυραίων* codd. **22** verba *ὡς Θ. φησίν* inde a Callierge post l. scholii subsequentis transposita leguntur **23** *λίμνη* Reinesius et Toup: *λιμὴν* codd. **24** *ἐχθρ. ἐκ νάσοιο* Call.: *ἐκ νάσοιο· ἐχθρ.* codd. **26** verba *τὸ κατὰ— Σαρδῷον* in libris nostris post *πλοῦς* leguntur, transp. Tricl. *τὸ* Geel: *ὃ* codd. *τὴν νῆσον τὴν Σ.* Tricl.

Σαρδώ, ὃ καλεῖται Σαρδῷον· διὰ τούτου γάρ ἐστιν ὁ εἰς Καρχηδόνα πλοῦς.

93 a. σκνιπαῖον: τὸν ὄψιον, τὸν βραδὺν ὁδίτην σπεύδειν ποιοῖεν. τὸ δὲ σκνιπαῖον ἢ παρὰ τὴν σκνῖπα ἢ παρὰ ⟨τὸ σκνῖφος⟩ τὸ κνέφας πεποίηται. 5

UEA b. σκνιπαῖον: σκνὶψ ζῷον βραδυκίνητον.

KUEA 94—97 a. νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο: τουτέστιν αἱ κεχερσωμέναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὸν σπόρον, τουτέστιν ἀροτριοῖντο.

b. ποιμένας ἐνδείους: ἡνίκα ὁ τέττιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν 10 κλάδων ἠχεῖ κατὰ τὴν μεσημβρίαν τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ θηρῶσι τοὺς τέττιγας.

UEA c. ἀράχνια δ' ἐς ὅπλα: τοῦτό φησιν, ὅτι μηδὲ γένοιτο τῷ Ἱέρωνι πολέμους ἔχειν συχνούς, ἀλλὰ κειμένων τῶν ὅπλων 15 καὶ μὴ χρωμένων ἐν αὐτοῖς ἱστὸν αἱ ἀράχναι στήσαιντο.

KUEA d. τὸ δὲ διαστήσαιντο ἀντὶ τοῦ ὑφήνειαν.

K 99/100 a. πόντου Σκυθικοῖο: τοῦ λεγομένου Εὐξείνου.

KUEA b. ἀσφάλτῳ δήσασα: Ἡρόδοτος (I 179) ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφάλτῳ ἔδησεν ἡ Σεμίραμις τὸ τεῖχος ἀντὶ πηλοῦ. 20

KU[g]E[g] 101. τὸ δὲ εἷς μὲν ἐγώ· ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι.

KUEA 104/105 a. Ἐτεόκλειοι θυγατέρες: Ἐτεοκλείους θυγατέρας ἔφη τὰς Χάριτας διὰ τὸ Ἐτεοκλέα τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Μινυείῳ.

---

22 Strab. IX 414 Paus. IX 35, 1 sch. Pind. Ol. XIV inscr. c (Hesiod. fgm. 39 Rzach *ed. a. 1902, 335*)

---

1 πέλαγος post Σαρδώ addi vult Ahrens 2 Καρχηδονίαν UEA 3 ὄψιον Ahrens: ὄφιν codd. τὸν βραδὺν—σκνιπαῖον om. UEA 4 ποιεῖ K, correxi σκνῖπα Hoeschel *Phryn. ed. Lobeck 1820, 399*: σκνιπαίαν codd. suppl. Guil. Dindorf *Thes. VII 414 c* coll. Hesychio s. σκνιφόν 7 κεχερσωμέναι K: κεχαραγμέναι cett. 14 ἀράχνιαι codd. μὴ Tricl. 15 κείμενα τὰ ὅπλα—χρώμενα UEA, corr. Tricl. 17 διαστήσειαν UEA 22 Ἐτεοκλείους Ziegler: -κλείας K: -κλέος cett.: -κλέους Call. 23 διὰ τὸν UEA scholium olim pertinuisse videtur ad veram lectionem Ἐτεόκλειοι Χάριτες (Wilamowitz)

b. ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς Θήβαις διὰ τὰ τεθρυλλημένα ἐπὶ Ἐργίνῳ τῷ Ὀρχομενίῳ. οὗτος γὰρ ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλυμένου ὑπὸ Θηβαίων εἷλε τὰς Θήβας καὶ φόρους ἔταξεν, ἕως οὗ Ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ τοὺς Θηβαίους
5 ἀπέλυσε μάχῃ νικήσας τοὺς Ὀρχομενίους.

c. ⟨Μινύειον Ὀρχομενόν:⟩ δύο Ὀρχομενοί, ὁ μὲν Μινύειος ἐν Βοιωτίᾳ, ὁ δὲ πολύμηλος ἐν Ἀρκαδίᾳ. E[g]

106/107. ἄκλητος μὲν ἐγὼ οὐκ ἂν ἐπέλθοιμι, καλούμενος δὲ μεθ' ὑμῶν, ὦ Χάριτες, καὶ τῶν Μουσῶν πορεύσο-
10 μαι θαρρῶν. KUEA

XVIII. Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος καὶ ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης (fgm. 31 Bergk *Poet. lyr. gr. III*[4] *217*). τῶν δὲ ἐπιθαλα-
15 μίων τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας, ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἅτινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι· τινὰ δὲ ὄρθρια, ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. ᾄδουσι δὲ τὸν ἐπιθαλάμιον αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἡ φωνὴ μὴ ἐξακούηται, λανθάνῃ δὲ κρυπτομένη διὰ
20 τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. UEA

---

2 Diod. Bibl. IV 10, 3—5 Strab. IX 414 Paus. IX 17, 2; 37, 1—3 Apoll. Bibl. II 67—69 sch. Pind Ol. XIV 2 sch. Lyc. 283, 7 Scheer Eust. 272, 31 6 sch. AB *B* 511 sch. Pind. Ol. XIV inscr. c sch. Apoll. Rhod. II 1186 sch. Lyc. 283, 1 Scheer Et. M. 635, 4 (cf. Gen.) Eust. 272, 35; 301, 21; 758, 24

---

2 Ἐργίνῳ Brub. in marg.: Ὀργίλῳ codd. 5 ἀπέλυε K
8 ἀπέλθοιμι K, ἔλθοιμι Buecheler *Rhein. Mus. 30, 1875, 53*

Tit. non exstat nisi in ipsis argumenti verbis 13 conicias τῆς πρώτης, sed traditum explicavit Wilamowitz *Sappho und Simonides 1913, 239*

E[g] [5.] ⟨κατεκλάγετο:⟩ ἐκληρώθη, ἤγουν ἐπὶ τὴν κλίνην τὴν ἰδίαν ἐν ἐξουσίᾳ ἔλαβεν.

UEA 9 a. πρώϊζα: ἤγουν πρωϊνός, πρὸ τοῦ δέοντος.

b. κατέδαρθες: τὸ θέμα καὶ δάρθω καὶ δαρθῶ.

16/17. ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι: ὄντως ἀγαθός σοι ἐφάνη οἰωνός, ὅτε ἐς Σπάρτην ἀπήρχου, ὅπου οἱ ἄλλοι ἀριστῆες. 5

22—25. ἄμμες γὰρ πᾶσαι: ἀντὶ τοῦ· ἡμεῖς πᾶσαι καλαί ἐσμεν, εἰ μὴ παραβληθείημεν τῇ Ἑλένῃ. ἤ γε μὴν νεολαία ἐστὶ κυρίως ὁ ἐκ νέων λαός. ὅτι δὲ ἔθος εἶχον αἱ Λάκαιναι καὶ αἱ Σπαρτιάτιδες ἀνδρείοις γυμνασίοις καὶ δρόμοις ἀσκεῖσθαι δῆλον. 10

34. ἔταμ' ἐκ κελεόντων: ἐκ τῶν ἱστοπόδων· τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τοῦ ἱστοῦ, ὅταν τελεσθῇ.

39/40. ἄμμες δ' ἐς δρόμον: εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ τὸν λειμῶνα πορευσόμεθα ἀνθολογοῦσαι ἐν ἔαρι. 15

44. καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον δὲ ἀντὶ τοῦ· κρεμάσομεν τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς πλατάνου τῆς ἐν τῷ γυμνασίῳ.

45/46. ἐξ ὄλπιδος δέ, δηλονότι ἐκ ληκύθου, ἔλαιον αὐτῇ προσρανοῦμεν.

47/48. γράμματα δ' ἐν φλοιῷ: ἐπιγράψεται δὲ τῷ φλοιῷ αὐτῆς γράμματα Δώρια· Δώρια δέ, ἐπεὶ καὶ αὗται αἱ Λακεδαιμόνιαι Δωρίδες. 20

---

4 sch. Ar. Nub. 38 Suid. καταδαρθάνειν 8 Hesych. Phot. Suid. νεολαία Bekk. An. gr. 52, 25 sch. Luc. 3, 2 Rabe sch. Eur. Alc. 103 Et. Gud. 406, 1 Sturz 12 Hesych. Harp. Phot. Suid. κελέοντες Bekk. An. gr. 271,17 Poll. X 125 Eust. 884, 17 (Aelii Dion. et Paus. Att. fgm. 228 Schwabe)

---

4 κατέδαρθες scripsi: κατέδαρθε δὲ codd.: κατέδραθες Tricl. δράθω pro δαρθῶ Tricl. 10 Σπαρτιάδες codd. nostri, corr. Tricl. 15 ἀνθολογήσουσαι Ahrens 18 αὐτῷ codd., correxi 21 αὗται Ahrens: αὐται EA: ἄλλαι U

51. *Μενελάου δὲ καὶ Ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες Σωσιφάνης, Νικόστρατος καὶ Ἰόλαος, οἱ δὲ Θρόνιον, καὶ θυγατέρες Μελίτη καὶ Ἑρμιόνη.*

53. *ὅπως ἐξ ὑποστροφῆς ὄλβος εἰς τοὺς ἐκγόνους ἔλθῃ.*

5 56. *ἅμα ὄρθρῳ καὶ ἡμεῖς ἐλευσόμεθα, ὅταν ἀλεκτρυὼν ᾄσῃ.*

Σιμιχίδα Θεόκριτε, σοφῶν οἴων ποιμάντορ **UEAGP**
καὶ τοκάδων αἰγῶν αἰπόλε μηκάδων,
τὰς Ἑλικωνίτιδες βοτάναι θρέψαν καλλίστως·
οὐ περὶ μάνδραν ἔδυν τεήν, ἀλλὰ σποράδας
10 *ἐξ ὀρέων συνέλεξα καὶ ἐς μίαν ἤγαγον μάνδραν*
βωκολικὰς Μοίσας, αἳ γέννημα σέθεν.
οὐ πλειόνων δ' ἐπέτυχον, ἐπεί γε μόλις καὶ τῶνδε.
Τέλος τῶν Θεοκρίτου Βουκολικῶν.

XXVIII. *Ἠλακάτη*

15 *Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον σύγκειται εἰς ἠλακάτην ἐλεφαντίνην,* **HC**
ἣν πλέων ἐπὶ Μίλητον ὁ Θεόκριτος πρὸς Νικίαν τὸν ἰατρὸν

---

1 *ἀναγράφουσι παῖδας Σωσιφάνην κτλ.* cod. gr. 4 Bibl. Nat. Centr. Rom. cum *Σωσιφάνης* nomen poetae tragici iam Geelio suspectum fuisset, Duebner prop. *ἀναγράφονται Σωσιφάνει,* quod amplexus Nauck hoc scholium inter illius reliquias recepit (fgm. 5 *Trag. gr. fgm.*[2] *820*) 2 *Ἰόλαος* scripsi: *Ἴολμος* **UEA**: ⟨*Αἰθ*⟩*ιόλας* Valckenaer *ed. a. 1773, 155* e scholio AB *Γ* 175, quod repetierunt Eust. 400, 30, Suid. *Αἰθιόλας*, Tzetz. ad Lyc. 275, 26 Scheer. mihi nomen *Αἰθιόλα* satis mirum hinc ortum esse videtur, quod nomen *Ἰόλα* syllabam *αιθ* aliunde in se attraxit; praeeunt apud scholiastam nomina *Ἀρίαιθος* (*δίεθος* in libris) et *Κιναίθων* *θυγατέρας Μελίτην καὶ Ἑρμιόνην* **UEA**, corr. Tricl. et Call. 4 *τοὺς* Tricl.: *τὸ* **UEA** *ἐκ γένους* codd., corr. Schultz 6 hi versus una cum subscriptione post XVIII leguntur in **UEA**, post XIV in **GP**; hic tamen om. subscriptionem 12 *γε* eici vult Wilamowitz

Tit.: *Ἠλακάτη* Meineke: *Ἀλακάτα. παιδικὰ αἰολικά* (hoc ex titulo XXIX) **C**: om. **H**

δῶρον ἐκόμιζε τῇ τούτου γυναικὶ Θευγενίδι. γέγραπται δὲ Αἰολίδι διαλέκτῳ παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἑκκαιδεκασύλλαβον τὸ 'ῥοδοπάχεες ἁγναὶ Χάριτες δεῦτε Διὸς κόραι' (fgm. 65 Bergk *Poet. lyr. gr. III[4] 110*). *ὁ δὲ λόγος πρὸς τὴν ἠλακάτην. καὶ ἔστι τὸ ἑξῆς· γλαυκῆς Ἀθήνης δῶρον ἠλακάτη φιλέριθε, τουτέστι φίλεργε, ταῖς γυναιξίν.* 5

XXIX. *Παιδικὰ Αἰολικά*
⟨α′⟩ *Οἶνος ὦ φίλε παῖ*

KHC *Γέγραπται τοῦτο εἰς παῖδα ἀποστρεφόμενον τὴν τοῦ φιλοῦντος φιλίαν· διὸ καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν πειρᾶται ὡς μὴ σπουδαίως πρὸς τὴν φιλίαν αὐτοῦ διακείμενον. τὸ δὲ μέτρον τοῦτο Σαπφικὸν πεντάμετρον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον. ἡ δὲ ὁμιλία ἐστὶ ⟨...⟩ παρόσον εἰρῆσθαί φησιν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια', παρὰ τὴν παροιμίαν.* 10

K 12. *ἀντὶ τοῦ· ἕνα βέβαιον κτῆσαι φίλον καὶ μὴ ἀπατῶντα.* 15

13. *ὅπῃ μηδέν:* ⟨...⟩

---

13 sch. Plat. Conv. 217 e (Alcaei fgm. 57 Bergk *Poet. lyr. gr. III[4] 172*) Athen. II 37 e Phot. Suid. *οἶνος* Paroemiographi (Diog. VII 28 al.)

---

5 *γλαυκᾶς Ἀθάνας* codd., correxi

Tit.: *οἶνος ὦ φίλε παῖ. παιδικὰ Αἰολικά* **HC**. transposui, cum verba *παιδικὰ Αἰολικά* non solum ad hoc carmen, sed simul ad tertium aeolicum pertinere recte monuerit Bergk *Opusc. II 259.* ⟨α′⟩ adiecit Ahrens *Philol. 33, 1874, 577.* **K** rubro praefixit *εἰδύλλιον ἐρῶντος*, nigro *παιδικὰ Δωριστί, οἱ δὲ Αἰολιστί.* tituli *παιδικὰ Αἰολικά* testis est etiam Tzetzes *Cram. An. Ox. III 315 not.* 9 *γέγραπται* **K**: *γέγραφε δὲ* cett. *τοῦ φιλοῦντος* **K**: *ἑαυτοῦ* **H**: *αὐτοῦ* **C** 13 *ἐστὶ* om. **HC** lac. indicavi *φησιν* scripsi: *φασιν* **HC**: *γεγράφασιν* **K** 17 lac. indicavi scholiolum 17 ab hoc lemmate seiungens

17. <τῷ δ' εὐθύς:> οἷον πρὸ χρόνου σοι ἐγνωσμένῳ.

18/19. τὸν πρᾶτον δέ: τὸν δὲ πρῶτον ἀγαπήσαντά σε ἔσχατον τίθης δόξας αὐτὸν εἶναι τῶν μάτην ἐμπνεόντων ἀνδρῶν.

5 24. καὶ ἐμὲ ἀπὸ ἰσχυροῦ μαλακὸν ἐποίησεν.

35—40. αἱ δὲ ταῦτά γε: ἐὰν ἅ σοί φημι τοῖς ἀνέμοις φέρειν ἐπιτρέπῃς καί με ὡς ὀχληρὸν ἀποπέμπῃς, ἄχρι μὲν γενήσῃ ἀνήρ, φιλῶν σε ἐπακούσω σοι, καὶ ἐὰν Ἡρακλείους ἄθλους τελέσαι μοι ἐπιτάσσῃς, μῆλα χρυσᾶ ἀγαγεῖν καὶ τὸν 10 Κέρβερον ἐξ Ἅιδου κομίσασθαι· τότε δέ, δηλονότι ὅταν ἀνὴρ γενήσῃ, οὐδὲ ταῖς αὐλείαις σου θύραις ποτὲ προσπελάσαιμι, κἄν σύ με καλῇς.

---

1 ἐγνωσμένον cod., mutavi 7 ἐπιτρέποις cod., correxi 11 οὐδὲ scripsi: οὐδ' ἐν cod.

TECHNOPAEGNIA

Θεοκρίτου Σῦριγξ

Anth. a. *Ἡ Θεοκρίτου Σῦριγξ τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἔχει. συνέστηκεν δὲ ἀπὸ δακτυλικῶν μέτρων· καί εἰσιν οἱ μὲν δύο πρῶτοι στίχοι ἑξάμετροι, οἱ δὲ ἑξῆς δύο πεντάμετροι, εἶτα* 5 *ἀπὸ πέντε ποδῶν μέχρις ἑνός. ἐπεὶ οὖν καθ' ἕκαστον στίχον ἀφαιρουμένου ποδὸς συμβέβηκεν τὸν δεύτερον μικρότερον εἶναι τοῦ πρώτου καὶ λήγειν κατ' ὀλίγον εἰς βραχύ, διὰ τοῦτο κέκληται Σῦριγξ· οὐ μόνον δὲ ⟨διὰ⟩ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ σύριγγος διαλέγεται καὶ τοῦ πρώτου εὑρόντος αὐτήν· λέγει οὖν εὑρε-* 10 *τὴν γεγονέναι Πᾶνα καὶ περὶ αὐτοῦ [πρώτου] λέγει τὴν ὅλην ὑφήγησιν.*

b. *ὁ γοῦν Θεόκριτος τὸ γένος Συρηκόσιος ἤκμασεν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.*

Anth. UEM c. *τὸ ἐπιγραμμάτιον ἡ Σῦριγξ τοῦ Θεοκρίτου συνέστηκεν* 15 *ἐκ μέτρων ὅλων μὲν δακτυλικῶν, ποσότητι δὲ διαφερόντων. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον δίστιχον ἑξάμετρον ἀκατάληκτον μετρούμενον ὡς οἱ ἡρωϊκοί, τὸ δεύτερον δὲ ἑξάμετρον καταληκτικόν, τὸ τρίτον πεντάμετρον ἀκατάληκτον, τὸ τέταρτον πεντάμετρον*

---

13 Prol. Aa

Libri: Anth. Pal. XV 21, **UEM**. de titulo nec libri inter se disceptant nec scriptores 4 *δακτυλικοῦ μέτρον* cod., correxi ex arg. c 8 *διὰ τοῦτο* Haeberlin: *τοῦτο δὲ* cod. 9 add. Haeberlin 11 *πρώτον* delevi, *πρῶτον εὑρετὴν* prop. Bergk 15 *τὸ ἐπ. ἡ Σ. τοῦ Θ* **UEM**: *τὸ δὲ ποιημάτιον* **Anth.** 17 *τρίστιχον* **UEM** *μετρ. ὡς οἱ ἡρωϊκοί* om. **Anth.**

καταληκτικόν, τὸ πέμπτον τετράμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ἕκτον τετράμετρον καταληκτικόν, τὸ ἕβδομον τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ὄγδοον τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ ἔννατον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δέκατον [δίμετρον καταληκτικόν·] τὰς καταλήξεις
5 ἔχον χορίαμβον καὶ μολοσσὸν δίμετρόν ἐστι καταληκτικόν.

d. ἡ μετάληψις τῆς Σύριγγος οὕτως ἔχει. **Anth.**[1 2]

e. τὸ ἐπιγραμμάτιον εἰς Πᾶνα· ἐπιγράφεται δὲ Σῦριγξ διά **Anth. UEM** τε τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς καὶ ὅτι ὁ Θεόκριτος σύριγγα ἀνατιθεὶς τῷ Πανὶ ταῦτα ἔγραψεν.

10 1/2 a. ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τῶν δύο πρώτων στίχων αὕτη· ἡ Πηνελόπη ἐγέννησε Πᾶνα τὸν αἰπόλον. εἶπε δὲ τὴν Πηνελόπην Οὐδενὸς εὐνάτειραν, ἐπεὶ γυνὴ ἦν Ὀδυσσέως, ὃς Οὖτιν ἑαυτὸν ἐκάλεσεν (ι 366 sqq.). τὸν δὲ Πᾶνα ἔνιοι γηγενῆ ἱστοροῦσιν, ἔνιοι δὲ Αἰθέρος καὶ νύμφης Οἰνόης, ⟨ἔνιοι δὲ
15 Ἀπόλλωνος καὶ Πηνελόπης⟩ ὡς καὶ Πίνδαρος (fgm. 100 Schroeder *Poet. lyr. gr. I 1*[5], *422*), ἔνιοι δὲ Ὀδυσσέως. Μακροπτολέμου δὲ μητέρα τοῦ Τηλεμάχου· τὸ γὰρ τῆλε μακράν ἐστι, πόλεμος δὲ ἡ μάχη. μαῖαν δὲ ἀντιπέτρου φησὶ τὴν αἶγα τὴν μαιευσαμένην τὸν Δία· ἀντίπετρος μὲν γὰρ ὁ
20 Ζεύς, ἐπειδὴ ἀντ' αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῷ Κρόνῳ· ἐτράφη δὲ ὑπὸ αἰγὸς τῆς Ἀμαλθείας. ἰθυντῆρα οὖν τῆς τροφοῦ τοῦ Διός, τουτέστι τῆς αἰγός, εἶπε τὸν αἰπόλον.

---

12 Eust. 968, 51 13 sch. I 3/4 c cum loc. sim. 16 sch. Dion. Thrac. 11, 20; 452, 26 Hilgard 19 sch. Dion. Thrac. 452, 21 Hilgard

---

4 πεντάμετρον ἀκατάληκτον pro δίμετρον καταληκτικόν **UM**. uncis inclusit Bergk τὰς καταλήξεις seqq. om. **UEM** 8 ἀνατίθησι — ταύτην **Anth.** 10 ἡ Π. ἐγ. Πᾶνα τὸν αἰπ. **Anth.**: ὦ Π., ἔτεκες αἰπ. cett. 12 ἐπεὶ—ἐκάλεσεν **Anth.**: τοῦ Ὀδυσσέως γὰρ ἦν γυνή, ὃς τὸ ὄνομα (τὸ ὄν. om. **UE**) ἑαυτοῦ Οὖτις εἶπε cett. 13 τὸν δὲ Πᾶνα — ἔνιοι δὲ Ὀδυσσέως om. **Anth.** 14 suppl. Schroeder e locis ad sch. I 3/4 c laudatis 16 Μακροπτόλεμος δὲ ὁ Τηλέμαχος **UEM** 18 πτόλεμος **Anth.** ἀντιπέτρου φησὶ om. **UEM** 19 τὴν μαιευσαμένην τὸν Δία om. **Anth.** ἀντίπετρος—ἀντ' αὐτοῦ **Anth.**: τὸν ἀντίπατρον καὶ ἀντίπετρον, ἀνθ' οὗ **UEM** 21 τοῦ Διὸς τὸν αἰπόλον λέγει **UEM**

Anth.[1,2] b. Οὐδενὸς εὐνάτειρα: ἡ Πηνελόπη· Οὔτις γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς.

Anth. c. Μακροπτολέμοιο δὲ μήτηρ: ἡ αὐτή· μήτηρ γὰρ Τηλεμάχου· τὸ δὲ τῆλε μακράν ἐστιν, μάχη δὲ ὁ πόλεμος.

Anth. UEM 3. οὐχὶ Κεράσταν: κέρας ἐστὶν ἡ θρίξ ⟨. . .⟩. ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τῆς Πηνελόπης γεγενῆσθαι αἰπόλον ἔφη, ἔστι δὲ αἰπόλος καὶ ὁ Κομάτας, οὗ μέμνηται ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τοῖς Βουκολικοῖς (VII 83—85), ὅτι κατακλεισθέντα αὐτὸν εἰς λάρνακα ἔθρεψαν μέλισσαι, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ τὸν Κομάταν λέγω· ταυροπάτορα δὲ εἶπεν τὴν μέλισσαν, ἐπειδὴ σηπομένων τῶν ταύρων μελίσσας φασὶ γίνεσθαι.

4. ἀλλ' οὐ πιλιπές: ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον, ὃς τῆς Πίτυος ἠράσθη. πιλιπὲς δὲ τέρμα σάκους εἶπεν τὴν Πίτυν, ἐπειδὴ ἡ ἐξωτάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος ἴτυς καλεῖται· ἐλλείπει οὖν αὐτῇ τὸ π̄ πρὸς τὸ εἶναι πίτυν.

5/6 a. οὔνομ' Ὅλον δίζωον: δίζῳον οὖν αὐτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ δύο ζῴων εἶδος ἔχει, ἀνθρώπου καὶ τράγου.

b. ὃς τᾶς μέροπος πόθον: ὃς τῆς Ἠχοῦς ἠράσθη. εἶπε δὲ αὐτὴν μέροπα ἀπὸ τοῦ μὴ ὅλην ἀντιφθέγγεσθαι τὴν φωνήν, ἀλλὰ μέρος τὸ τελευταῖον· γηρυγόνην δέ, ἐπειδὴ ἐκ τῆς γήρυος τουτέστι τῆς φωνῆς τὴν γένεσιν λαμβάνει· διὸ καὶ ἀνεμώδης τουτέστι πνευματική.

---

10 cf. Olck *Real-Enc. d. class. Alt.*[2] *III 1, 434*

---

5 l. et κέρας — θρίξ om. **UEM**. deinde lacunam indicavi, quam expleas his fere verbis: θρὶξ δέ ἐστιν ἡ κόμη· Κεράσταν οὖν εἶπε τὸν Κομάταν ἐπεὶ — Κομάτας **Anth.**: δύο κεράστας, ὥς φασιν, ἡ Πηνελόπη ἔτεκε, τὸν Πᾶνα καὶ τὸν Κομάταν cett. 7 ὁ αὐτὸς ποιητὴς om. **UEM** 9 ὅτι οὐχὶ **Anth.**: οὐ cett. 12 post αἰπόλον add. **UEM**: ἀπέλιπες (id quod in verbis poetae exhibent) καὶ ἔτεκες καὶ εἴασας ζῆν σὺ θανοῦσα 13 Ἴτυος et Ἴτυν **UEM** τέρμα δὲ σάκους omisso πιλιπὲς iidem 15 ἐλλείπει seqq. om. **UEM** 17 ἐπειδὴ δύο ζῴων εἶδος ἔχει **Anth.**: ὅτι δίζωος· ἔχει γὰρ εἶδος **U**: ὅτι εἶδος ἔχει **EM** 19 εἶπεν δὲ αὐτὴν μέροπα (μέροπος cod., corr. Bergk) ἀπὸ τοῦ μὴ ὅλην ἀντιφθέγγεσθαι **Anth.**: ἥτις οὐχ ὅλην φθέγγεται (φθέγξεται **U**) cett. 21 λαμβάνει **Anth.**: ἔχει cett. 22 ἀνεμώδη εἶπεν αὐτὴν καὶ πνευματικήν **UEM**

7/8a. *ὃς μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ*: ὃς μουσικῶς ἔπηξε τὴν σύριγγα. εἶπεν δὲ αὐτὴν *ἕλκος*, ἐπεὶ εἶδός τί ἐστιν ἕλκους οὕτω καλούμενον· *ἄγαλμα δὲ πόθου*, ἐπεὶ Σύριγγός τινος ἠράσθη ὁ Πὰν καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἔρωτος, ἐπειδὴ πρὸ 5 ὥρας μετήλλαξε τὸν βίον, τὸ μουσικὸν ὄργανον ἐποίησεν καὶ οὕτω ἐκάλεσεν.

b. *ἰοστεφάνῳ δέ*, τῇ ὥρᾳ τοῦ ἔαρος· ἐν τούτῳ γὰρ κρούουσι τὰς σύριγγας. **EM**

9/10a. *ὃς σβέσεν ἀνορέαν*: ὃς τὴν ὑπερηφανίαν ἔπαυσε 10 τὴν Περσικὴν καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο· φασὶ γάρ, ὅτι ἐναργῶς ὁ Πὰν τοῖς Ἕλλησι συνεμάχησε κατὰ τῶν βαρβάρων. **Anth. EM** b. *ἀνορέαν δὲ* τὴν Περσικὴν αὔχησιν. **Anth.**

c. *ἰσαυδέα παπποφόνου*: ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ Περσέως, ὃς τὸν πάππον αὐτοῦ τὸν Ἀκρίσιον ἀπέκτεινεν· 15 Ἀκρισίου δὲ Δανάη, ἀφ' ἧς Περσεύς. τὴν δὲ Εὐρώπην *Τυρίαν* εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ Εὐρώπη ὑπὸ Διὸς ἁρπασθεῖσα ἐκεῖθεν ἦν. **Anth. EM**

11/12. *ᾧ τόδε*: ἀντὶ τοῦ· τῷ Πανὶ τὴν σύριγγα τῶν ἀγροίκων ἐπέραστον κτῆμα Θεόκριτος ἀνέθηκεν ὁ Σιμίχου 20 παῖς. *τυφλοφόρους* δὲ εἶπε τοὺς ἀγροίκους, ἐπειδὴ πήρας φοροῦσι· πήρα δὲ καὶ τυφλὴ συνώνυμα. *πᾶμα* δὲ τὸ κτῆμα.

---

2 Sext. Emp. Adv. math. I 314 Eust. 968, 51; 1189, 45 **19** Prol. Aa cum loc. sim. **21** sch. A Δ 433 Et. M. 189, 18; 699, 6 (cf. Gen.) Et. Gud. 474, 30 Sturz Eust. 493, 45

---

2 *εἶπεν—καλούμενον* **Anth.**: *ἣν ἕλκος εἶπεν ἐκ τοῦ ἑλκύεσθαι* cett. **3** *ἄγαλμα δὲ π.* Boissonade (apud Duebnerum): *σύριγγα δὲ π.* **Anth.**: *σύριγγα δὲ π.* ⟨*ἄγαλμα*⟩ Jacobs: om. **UEM** *ἐπεὶ Σ.* **Anth.**: *Σ. δὲ* cett. **5** *μετήλλαξε* **Anth.**: *ἐξέλιπε* cett. cod. **U** desinit in voce *μουσικόν* **6** *αὐτὸ* post *οὕτως* add. **EM** **9** *ὃς τὴν Περσ. ὑπερηφ. ἔσβεσε καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν αἰσχύνην ἀφείλετο* **EM** **11** *συνεμάχησε* **Anth.**: *συνεπολέμησεν* **EM** **15** *Ἀκρισίου—Περσεύς* om. **Anth. E** *τὴν δὲ Εὐρώπην—ἐκεῖθεν* (*ἐκείνη* cod., corr. Jacobs) *ἦν* **Anth.**: *Τυρία δὲ ἡ Εὐρώπη, ἐπεὶ ἐκεῖ ἦν ὑπὸ Δ. ἁρπ.* **M**: *ὑπὸ Δ. ἁρπ.* ceteris omissis **E** **18** *τῷ* **Anth.**: *ᾧ τινι* **EM** *τῶν ἀγρ.—παῖς* **Anth.**: *τὴν ἐπέραστον οὖσαν κτῆμα τῶν ἀγρ. ὁ Θ. ἀνέθ. ὁ Σιμιχίδας ὁ υἱὸς Σιμιχίδου* **EM** **21** *τυφλοὶ ὁμώνυμοι* **EM**

Ὅμηρος (Δ 433)· ‘πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ.’ Θεόκριτος δὲ Πάριν ἑαυτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πάρις τὰς θεὰς κρίνων ὑπό τινων (Dos. Ar. 10) Θεόκριτος ὠνομάσθη.

13. *ψυχὰν ἀεὶ βροτοβάμων*: τῇ σύριγγι, ὦ Πάν, τὴν ψυχὴν χαίροις. *βροτοβάμονα* δὲ εἴρηκε τὸν Πᾶνα ὡς πετροβάτην ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ τοῦ κατὰ Δευκαλίωνα μύθου. φασὶ γάρ, ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σπανιζόντων τῶν ἀνθρώπων λίθους λαβὼν ὁ Δευκαλίων ἀνθρώπους ἐποίει, ὅθεν αὐτοὺς καὶ λαοὺς κεκλῆσθαι λέγουσιν. 5

14. *στήτας οἶστρε Σαέττας*: τουτέστιν ὁ οἶστρον ἐμβαλὼν τῇ Λυδῇ γυναικί. φασὶ γάρ, ὅτι ἡ Ὀμφάλη ἡ Λυδὴ οἶστρον εἶχε περὶ τὸν Πᾶνα πολύν. τὸ δὲ *στήτη* ἡ γυνή, *Σαέττης* δὲ τῆς Λυδῆς. 10

15a. *κλωποπάτωρ*: ἡ Πηνελόπη τὸν Πᾶνα ἐγέννησε κατὰ μέν τινας ἀπὸ Ἑρμοῦ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῶν μνηστήρων. 15
EM b. ὁ Πὰν δὲ ⟨*κλωποπάτωρ*, καθὸ⟩ κλέπτου πατρὸς ἦν Ἑρμοῦ, ἀπάτωρ δὲ ὡς πολυπάτωρ.

Anth. c. ⟨*κλωποπάτωρ*:⟩ τουτέστι κλεψίγαμε, κλεπτότοκε, πατρὸς τοῦ Ἑρμοῦ.

Anth. EM 16. τὸ δὲ *λαρνακόγυιε χαίροις*· τὸ μὲν οὖν *χαίροις* πρὸς τὸ *ψυχὰν* ἀποδοτέον· *λαρνακόγυιον* δὲ τὸν Πᾶνα, 20

---

1 sch. Dos. 9/12 12 sch. Dos. 1/5 a cum loc. sim. 14 sch. I 3/4 c cum loc. sim.

---

1 *Ὅμηρος — αὐλῇ* om. **EM** 2 *κρίνας Θ. ὑπό τ. προσηγορεύθη* **EM** 4 *ψυχὰν—χαίροις* **Anth.**: *τὸ δὲ ψυχὰν πρὸς τὸ χαίροις ἀποδοτέον* **EM**, cf. sch. 16 5 *εἴρηκε* et *Πᾶνα ὡς* om. **EM** 6 *φασὶ γὰρ* om. **Anth.** 8 *λαμβάνων* **Anth.** 9 *λέγουσιν* scripsi: *λγ* cp. **EM**: *λόγος* **Anth.** 10 *ἐμβαλὼν* om. **EM** 11 *ἡ Λυδὴ* om. **EM** 12 *ἐπὶ* pro *περὶ* Boissonade l. l. *τὸ δὲ στήτη* (*τήτη* superest in cod., emend. Haeberlin) *ἡ γυνή, Σ. τῆς Λ.* **Anth.**: *δέττα δὲ ἡ Λυδή, στήτη δὲ ἡ γυνή* **EM** 14 *ἔτεκε* **EM** 16 supplevi 17 *ὡς* scripsi: *ὁ* codd. 18 l., quod in cod. evanuit, suppl. Bergk *κλεπτοτόκου* cod., correxi 20 *τὸ δὲ—ἀποδοτέον* et *δὲ* post *λαρνακ.* om. **EM**, cf. notam ad sch. 13 21 *ἄψυχον* **Anth.**, corr. Duebner

ἐπεὶ χηλόπους ἐστί. λάρναξ δὲ ἡ χηλὸς καὶ ἡ κιβωτός· ταὐτὸν δ' ἐστί.

17—20. *διὰ δὲ τῶν ἑξῆς δηλοῖ· ἁδὺ μελίσδεις, ἡδὺ προσᾴδεις τῇ Ἠχοῖ· εἶπεν δὲ αὐτὴν ἔλλοπα, ὡς καὶ μέροπα* 5 (v. 5), *ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τῇ φωνῇ· καλλιόπαν δὲ ἀπὸ τοῦ καλὴν ὄπα προφέρεσθαι· νήλευστον δὲ τὴν ἀόρατον· τὸ γὰρ νη στερητικόν, τὸ δὲ λεύσσειν ἐστὶν τὸ ὁρᾶν.*

Σιμίου Πτέρυγες

a. *Αὐτός ἐστιν ὁ Ἔρως ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα* **Anth. KG**
10 *αὐτῷ εἴκει καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ θαλάττῃ.*

τὸ δὲ σχῆμα τοῦ Πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ Πελέκεως καὶ τοῦ Ὠιοῦ ⟨*, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων*⟩*. τὸ δὲ μέτρον τοῦ Πτερυγίου καὶ τοῦ Πελέκεως χοριαμβικόν, κατὰ στίχον ὑφαιρουμένης συ-*15 *ζυγίας.*

---

1 sch. B *Π* 221 Eust. 1056, 46 4 sch. I 42 b cum loc. sim. 5 Diod. Bibl. IV 7, 4 Eust. 10, 10; 161, 33

---

1 *ἐστί* **Anth.**: *ἦν* **EM** *χηλή* ultimis omissis **EM** **3** *διὰ —μελίσδεις* om. **EM** *μελίσδοις* Duebner **4** *προσᾴδοις* **E** *αὐτὴν* om. **EM** *ὡς* om. **EM** *ἄνωθεν* addentes post *μέροπα* **5** *καλλιόπαν—ὁρᾶν* **Anth.**: *καλλιόπῃ δὲ τῇ τὴν καλὴν ὄπα προφερούσῃ· νηλεύστῳ δὲ ἀοράτῳ ἐκ τοῦ λεύσσω τὸ βλέπω καὶ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου* **EM**

Libri: Anth. Pal. XV 24, **KG** Tit.: *εἰδύλλιον πτέρυγες* **K**: *πτέρυγες ἔρωτος* **Anth.**: *πτέρυγες Σιμμίου* index **Anth.**: *πτέρυγες* Hephaestio (Ench. IX 4) et Trichas (Heph. 387, 10 Consbruch): *πτερύγιον* arg. **a**, arg. Sec. b. Simiae Rhodio dant praeter Anthologiae indicem Hephaestio et Trichas, Theocrito disertis verbis **F**, *κ'* praefigendo **K** **9** *αὐτὸς μὲν οὖν ἐστιν ὁ οὐρανὸς* **G** **10** *ἐπὶ τῇ γῇ* **K** *καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ* **K** **13** supplevi ex arg. Sec. b **14** *ἀφαιρουμένης* **Anth.**

Anth. b. *ὑμνεῖ δὲ οὐ τὸν πάνδημον Ἔρωτα τὸν Ἀφροδίτης, ἀλλὰ τὸν οὐράνιον, τὸν γενεσιουργόν, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς διαλόγοις* (Conv. 178 sqq.), *ὅτε πρὸς Θρασύμαχον περὶ θείου τε καὶ ἀνθρωπείου διελεγέσθην ἔρωτος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.* 5

Anth. KG c. *τούτου ἡ ἀνάγνωσις ὡς γέγραπται δύναται γίνεσθαι ἕνεκά γε τοῦ νοῦ, ἀλλὰ κἂν διὰ τὰ μέτρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχῃ, ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ᾖ μετ' ἀλλήλων. ταύτῃ γὰρ κελεύει τὸ πρῶτον ἀναγνόντας εἶτα τὸ πανύστατον προφέρεσθαι καὶ ἀναλόγως ἄνωθεν τὸ δεύτερον·* 10 *καὶ οὕτως ὁ τρόπος, ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βραχύτατον ἀφίκῃ.*

[ὁ δὲ λόγος] λέγει μὲν ὁ Ἔρως, ὁ δὲ νοῦς ἅπας οὕτως ἔχει· ὅρα με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανὸν ἄλλῃ ἑδράσαντα μηδὲ φροντίσῃς, εἰ τηλικόσδε ὢν τελείου ἔργα ποιῶ ἢ εἰ τελειότατός εἰμι· τότε γὰρ ἐγενόμην, ὅτε ἡ Ἀνάγκη ἦρχε 15 *καὶ πάντα ὑπεῖκε ταῖς τῆς Γῆς γνώμαις, ὅσα ἕρπει δι' ἀέρος καὶ αἰθέρος. οὐκ εἰμὶ δὲ ὁ Ἀφροδίτης υἱός, καλοῦμαι δὲ Ἔρως· καὶ οὐδὲν δὲ ἔπραξα ⟨βίᾳ⟩, τὰ πάντα δέ μοι πείθονται, ὑπεῖξαν δέ μοι οἵ γῆς τε καὶ θαλάσσης μυχοὶ καὶ ὁ οὐρανός, ὧν ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον καὶ ἐδίκαζον θεοῖς.* 20

ἔχει δὲ νοῦν κἂν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχῃ, ὡς προείρηται.

---

3 *Ἐρυξίμαχον ⟨Πανσανίας τε καὶ Φαῖδρος⟩* ex ipso Platone prop. Bergk, sed scholiasta somniasse videtur 6 *τούτων* **Anth.** *γίνεσθαι* **KG**: *νοεῖσθαι* **Anth.** 7 *κἂν* Bergk: *καὶ* **KG**: om. **Anth.** 8 *τὸν ἔσχατον* codd., correxi *ἔρχοιο* Bergk 9 verba *ταύτῃ—ἀφίκῃ* ab eodem homine inepto addita esse videntur Bergkio, qui infra *ἔχει δὲ νοῦν—προείρηται* adscripserit *ἀντιαναγνόντας* **K** 11 *ἀφ. ἐπὶ βραχύ* **K** 12 delevi 13 *ὅρα* **G**: *ὁρᾷς* cett. *τὸν τῆς γῆς ἄν.* **G** *οὐρανοῦ* **K** 14 *μηδὲν* **Anth.** *ἔργον* **K** 16 *ὑπεῖκε* Salmasius: *ὑπῆκεν* **Anth.**: *ὑπείκει* cett. 17 *αἴθρας* **Anth.** 18 suppl. Call. *πείθονται* **Anth.**: *πειθοῖ* cett. *ὑπεῖξαν δέ μοι* **Anth.**: *εἶξαν δέ μοι* **G**: *ὑπέπτηξαν δέ με* **K** 19 *τε* et *ὁ* om. **K** 22 *προείρηκεν* **K**

1. Ἀκμονίδαν δέ φησι τὸν οὐρανόν· Γαῖα μὲν ⟨γὰρ⟩ Ἄκμονα ἔτικτεν, ἀπὸ δ' Ἄκμονος ὁ Οὐρανός.

Σιμίου Πέλεκυς

a. Τὸ ἑξῆς· ἀνδροθέᾳ τῇ Ἀθηνᾷ δῶρον ὁ Φωκεὺς ὤπασεν **Anth. K**
5 Ἐπειὸς πέλεκυν τῆμος, ⟨ἐπεὶ⟩ Δαρδανιδᾶν ἐστυφέλιξεν ἐκ θεμέθλων ἄνακτας.

δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγούμενον μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον τὸ τελευταῖον λέγειν, εἶτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς καὶ μετ' αὐτὸ τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους, καὶ οὕτως καθεξῆς ἕως 10 τοῦ μέσου, ὥστε τὸ μέσον τέλος εἶναι.

b. τὸν πέλεκυν τοῦτον Ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ Ἀθηνᾷ, ᾧ κατεσκεύασε τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέτρον δὲ χοριαμβικὸν ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ Πτερυγίῳ· ἀλλὰ 15 διαφέρει, καθὸ ὁ μὲν Πέλεκυς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον συναπτόμενον κατὰ διάνοιαν, τὸ δὲ Πτερύγιον κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων.

---

4 Tzetz. Περὶ Πινδ. μέτρ. (Cram. An. Par. I 65, 26—33)

---

1 φησι om. **Anth. K** **Anth.** ante Γαῖα add. Ἡσίοδος (fgm. fals. 6 Rzach *ed. a. 1902, 416*), quod nomen ortum mihi esse videtur e verbo (φ)ησι super linea postea addito. Alcmanis versum agnovit God. Hermann *Opusc. VI 271,* cf. fgm. 111 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 68* addidi

Libri: Anth. Pal. XV 22, **K** Tit.: Πέλεκυς cum scholiis et auctoribus statim laudandis **K**: om. **Anth.** Simiae Rhodio tribuunt Hephaestio (Ench. IX 4), Trichas (Heph. 387, 10 Consbruch), Tzetzes (v. supra), Holobolus (i. e. **YFC**), inter Theocriti carmina numero κα' designavit **K** 4 τὸ—τῇ om. **K** 5 addidi 7 τὸν post καὶ et καὶ ante εἶτα add. **K** 9 καθεξῆς om. **K** 12 κατασκευάσας sine ᾧ **K** δὲ om. **K** 13 ἀρξάμενος **Anth.** 16 post τελευταῖον in **Anth.** iterantur verba τὸ αὐτὸ μέτρον—πρὸς τῷ τελευταίῳ (sic)

c. *τοῦ Πελέκεως ἡ ἀνάγνωσις. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ μέτρου τοῦ βραχυκαταλήκτου τις ἄρχεσθαι, εἶτ᾽ αὐτῷ ἀνταποδιδοὺς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ᾽ αὐτὸ τὰ ἴσα ἐπιφέρων διασώσασθαι τὸν νοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων, ἀπὸ θατέρου εἰς ἕνδεκα καταχωρῶν. ἔχει δὲ λόγον κἂν ἀντιθετικῶς* 5 *ἀναγινώσκηται πρῶτον μὲν τὸ μέγιστον, ἀνταποδιδομένου τοῦ ἐσχάτου, καὶ πάλιν ἀναλόγως τῷ δευτέρῳ τοῦ ἀπὸ τέλους δευτέρου, ἕως ἐπὶ τὰ μέσα ἀφίκῃ.*

d. *ἐξήγησις τοῦ Πελέκεως. γέγραπται μὲν εἰς τὸν Ἐπειοῦ πέλεκυν. λέγει δὲ ὅτι δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ ὁ Φωκεὺς Ἐπειὸς τῆς* 10 *τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀποτίνων ἀνέθηκεν, ᾧ ποτε τῶν θεοποιήτων πύργων κατήριπε τὸ τεῖχος, ἡνίκα τῇ ἱπποποιήτῳ κηρὶ καὶ πυριπνόῳ τὴν πόλιν ἔκαυσεν· διὰ γὰρ τοῦ ἵππου εἷλον Ἴλιον ⟨οἱ⟩ Ἕλληνες· καὶ τοὺς αὐτῆς βαθυπλούτους ἄνακτας ἐκ βάθρων ἔσεισεν Ἐπειός, ὃς οὐκ ἦν προμάχοις ἐν-* 15 *αρίθμιος, ἀλλ᾽ ἀπὸ κρηνῶν καθαρῶν πόμα ἔφερε τοῖς Ἀχαιοῖς· νῦν δὲ ἐχώρησεν εἰς τὴν Ὁμήρου ποίησιν διὰ τὴν Ἀθηνᾶς χάριν. μακάριος οὖν, ὃν σὺ ἀπὸ ψυχῆς ἵλεως εἶδες· τῷ γὰρ τοιούτῳ καὶ εὐδαιμονία ἀεὶ παρακολουθεῖ.*

1. *ἀνδροθέα δὲ ἡ ἔπανδρος θεά· οἶμαι δὲ ὅτι διὰ τού-* 20 *του τοῦ ὀνόματος τὴν παρθένον καὶ ἀνδρείαν ἐσήμανεν.*

---

3 *μετ᾽ αὐτὸ* **K**: *μετ᾽ αὐτ͂* **Anth.**[cp]: *μετὰ ταῦτα* Bergk *τὰ* om. **K** *ἐπιφέρεσθαι καὶ διασῶσαι* **K** 4 haec plane non intellegi Bergk recte monuit; constat enim Securis duodecim colis, non bis duodenis 6 *ἀναγινώσκεται* **Anth.** *μὲν τὸ πρῶτον* codd., corr. Bergk 7 *ἀνάλογον* **Anth.** *ἀπὸ* Bergk: *δὲ* codd. 9 inscr. om. **K** *συγγέγραπται* prop. Bergk 11 *ἀπό τινος ἔθηκεν* **K** 12 *θεοποιήτων* Salmasius: *ποιητῶν* codd. *τῇ ἵππου ποιητῷ* Bergk 13 *πυρίπνῳ* **K** *ἐν γὰρ τῷ ἵππῳ* **K** 14 add. Jacobs *Ἕλληνες* om. **K** *αὐτῆς* om. **Anth.** 16 *καθαρὸν* **Anth.** 17 *ἐχώρησας* **K** *τῆς Ἀθ.* **K** 18 *οὖν* om. **K** *εἶδες* ante *ἵλεως* iteratur in **Anth.**, ubi *ἵλεως εἶδες* ut glossema Haeberlin eliminavit *τὸ γὰρ* **Anth.** 19 *εὐδαιμονία ἀεὶ παρακολουθεῖ* **Anth.**: *εὐδαίμων ἀεὶ ζωή* **K** 20 *ἔπανδρος θεά* Salmasius: *ἐπανδρος θεοῦ* (*εου* fere evanuerunt) **Anth.**: *ἀπὸ ἀνδρὸς θεοῦ* **K** reliqua praetermittens *τούτου τοῦ* Salmasius: *τουτονούτου* **Anth.**: *τοῦ τοιούτου* Brunck tacite

Σιμίου Ὠιόν

a. *Παραινεῖ ὁ ποιητὴς τὸν ἀκροατὴν λαβεῖν τῆς Δωρίδος* **Anth.**
ἀηδόνος τὸ ᾠὸν μετὰ πολλῆς προθυμίας· ἡδεῖα γάρ ἐστιν ἡ
φωνὴ τῆς Δωρίδος ἀηδόνος. τοῦτο δὲ τὸ ᾠὸν ὁ μεγαλοφωνό-
5 *τατος τῶν θεῶν Ἑρμῆς, ἤγουν ὁ λόγος, παρέσχε· κελεύει δὲ*
ἀπὸ μονοβάμονος μέτρου ἐπὶ μέγα αὔξειν.

b. *ἀπὸ τοῦ πρώτου ἥξεις ἐπὶ τὸ τελευταῖον κατιὼν καὶ*
πάλιν ἐπανιὼν ἀναλόγως.

c. *[φησὶ] ὁ δὲ νοῦς· τοῦτο τὸ ᾠὸν ὁ ποιητής φησιν ἐξ*
10 *ἀηδόνος γενέσθαι καὶ τῆς ἑαυτοῦ φροντίδος. παρακαλεῖ οὖν*
δέξασθαι μεθ' ἡδονῆς τὸ ᾠόν [δέξασθαι δέ φησι πᾶσι τοῦτο
παραινεῖ] ⟨. . .⟩ ὑφ' Ἑρμοῦ τάχει χρησαμένου καὶ τὰ μέτρα
καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀνομοίους ὄντας ἀποδείξαντος ὁμοίους.
ἀλληγορεῖ δὲ παρεικάζων τὴν τῶν ποδῶν ὁρμὴν τοῦ θεοῦ
15 *νεβροῖς, αἳ σκιρτῶσι τῆς μητρὸς τοῦ γάλακτος ἐπιθυμοῦσαι·*
οὕτω φησὶ σκιρτήσαντα τὸν Ἑρμῆν εὐρύθμοις σκιρτήμασι
μέτρα ἀναφθεγξάμενον παραδοῦναι τῆς Δωρίας ἀηδόνος· τοῦτο
δέ φησιν, ὅτι Ῥόδιος αὐτός, ἡ δὲ Ῥόδος μία τῶν νήσων τῶν
Δωριέων.

20 9/10. *μονοβάμονος δὲ μέτρου, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰς*
δεκάμετρον προῆλθεν.

11a. *θοῶς δ' ὕπερθεν ὠκὺ λέχριον: ἐπειδὴ τὸ μέτρον*
πλάγιον καὶ οὐκ ὀρθόν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐξόμενον.

Liber: Anth. Pal. XV 27 Tit.: *Σιμμίου Ῥοδίου ὠόν* Holobolus (**C**, Laur. Ashb. 1174): *Βησαντίνου Ῥοδίου ᾠὸν χελιδόνος* inscr. **Anth.**: *Βησ. Ῥοδ. ᾠόν. ἢ Δωσιάδα ἢ Σιμμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι* subscr. **Anth.**: *Βησ. ᾠόν* index **Anth.** Simiae nomen laudant praeter Holobolum Hephaestio *Περὶ ποιήμ.* intr. 10 (62, 5 Consbruch); IV 6 (68, 12) et Tzetzes (Cram. An. Par. I 65, 25) **9** *ὁ δὲ νοῦς* vel *φησὶ δέ* Bergk: *φησὶ δὲ ὁ νοῦς* cod. **11** seclusit Bergk, cum his verbis prius enuntiatum variaretur. idem lacunam statuit **13** *ἀποδείξαντος* Jacobs: *-ας* cod.

b. τὸ δὲ *λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδην*, ὅτι πλάγιον καὶ ἀσαφὲς τὸ ποίημα.

12. ⟨*παναίολον*,⟩ ὅτι τῶν Μουσῶν αἱ φωναὶ ποικίλαι καὶ διαφορὰς πολλὰς ἔχουσι.

14. τὸ δὲ *ῥώοντο* ἀντὶ τοῦ ἐβάδιζον. 5

17a. *ἀμφίπαλτον* δὲ *αὐδὴν* τὴν φωνὴν τὴν περὶ ἑαυτὴν παλλομένην καὶ ἠχοῦσαν.

b. *πουκότατον* δὲ ἀντὶ τοῦ πυκνότατον.

τὰ λοιπὰ ζήτει ἑκάστης λέξεως τὸ σημαινόμενον· Δωρικὰ γάρ. 10

Δωσιάδου Βωμός
Ἑρμηνεῖαι τοῦ Ὁλοβόλου ῥήτορος κυροῦ Μανουὴλ καὶ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου

Farr. Ὁ διὰ τῶν μέτρων οὑτοσὶ βωμὸς Δωσιάδου τινὸς εὕρημα. γέγραπται δὲ ἐπὶ τῷ βωμῷ, ὃν ὁ Ἰάσων κατεσκεύασεν τῷ 15 Ἀπόλλωνι. ἐν τούτῳ τῷ βωμῷ κατά τινα χρησμὸν ἔθυσεν Ἀγαμέμνων, τοῦτον καὶ Φιλοκτήτης ἐτίμησεν. ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν τούτῳ κεκρυμμένην ἔννοιαν, οὐχ ἧττον δὲ καὶ τὸ μέτρον δῆλα σὺν θεῷ τοῖς μὴ εἰδόσι ποιήσομεν ἐκ παλαιοῦ τινος λαβόντες τὰς ἀφορμάς. 20

---

3 suppl. Haeberlin

Libri: **YF**, quibus accedit commentariorum Theocriteorum editio Farreana. ceterum v. Praefationem Tit.: *Δοσιάδου β.* **F**, cf. huius ipsius commentarii prooemium, Luc. Lexiph. 25, sch. Dion. Thrac. 11, 24 Hilgard: *Δοσιάδα β.* inscr. Anth. Pal. XV 26, index Anth.: *Δωσιάδα β. Δωριέως ὃν ἔστασε Μούσαις ἐν γᾷ* subscr. Anth.: *τοῦ Δοσιάδου* **Y**. Theocrito tribuunt Tzetzes (Exeg. in Il. 68, 15 Hermann) et Eustathius (21, 42); cf. notam Bergkii *Anth. lyr.*[2] *1868, LXXXIV.* Holoboli commentarii inscriptio servata est in codicibus **F** et Leidensi Voss. misc. 13, qui scholiis in Simiae Securim scriptis eam praefigunt **14** *ὠδιάδου* Farr., corr. Stephanus **19** *ποιοῦμεν* et *λαβόντας* Farr., corr. Stephanus

1—5 a. *ὡς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ λόγος· ὅτι ἐγώ* εἰμι *ὁ* βω- YF Farr.
μός, *ὅν με* τεῦξε *καὶ κατεσκεύασεν Ἰάσων, ὁ* Μέροψ *ἤγουν
ὁ Θεσσαλός — ἄποικοι γὰρ Μερόπων οἱ Θεσσαλοί —, ὁ* δίσ-
αβος *ὁ δὶς ἡβήσας, τὸ μὲν τῇ φύσει, τὸ δὲ τῇ τῆς Μηδείας*
5 *ἑψήσει καὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀνανεώσει, ὁ* πόσσις *καὶ ὁ ἀνήρ
— δὶς τὸ σσ Αἰολικῶς διὰ τὸ μέτρον —, ὁ* χρυσοῦς *καὶ
λαμπρὸς* αἴτας *καὶ ἐραστὴς τῆς* στήτης *καὶ τῆς γυναικὸς
τῆς* ἄρσενος *καὶ τῆς ἀνδρείας — ἐπιβουλεύσασα γὰρ Μήδεια
Θησεῖ καὶ φωραθεῖσα ἔφυγεν εἴς τι τῆς Ἀσίας μέρος, ὃ νῦν*
10 *Μηδία ἐξ αὐτῆς καλεῖται, ἀνδρῴαν περιβαλοῦσα στολήν —·
οὐχ ὁ* σποδεύνας *ἤγουν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ ἐν σποδῷ καὶ πυρᾷ
εὐναζόμενος καὶ κοιμιζόμενος παρὰ τῆς οἰκείας μητρὸς Θέτι-
δος, ὥς φησι Λυκόφρων* (v. 177 sq.), *πάλιν οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς
ὁ* ἶνις *καὶ ὁ υἱὸς τῆς* Ἐμπούσης *ἤγουν τῆς Θέτιδος — φάσμα*
15 *γάρ τι ἡ Ἔμπουσα νυκτερινὸν εἰς μυρίας μορφὰς ἀλλοιούμενον,
ὥς φησι Φιλόστρατος* (Vit. Apoll. II 4), *μετεβάλλετο δὲ εἰς μυ-
ρίας μορφὰς καὶ ἡ Θέτις, ὅτε μιγῆναι ταύτῃ ὁ Πηλεὺς ἔσπευδεν,
ᾗ καὶ ἐμίγη ἐν σηπίας εἴδει —, πάλιν οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς* ὁ μό-

---

7 arg. XII a. b cum loc. sim. sch. Dion. Thrac. 11, 24 Hilgard: *ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Δοσιάδου ἡ γυνὴ εἴρηται στήτη, ἐπειδή τινες τὸ παρ' Ὁμήρῳ* (A 6) *'διαστήτην ἐρίσαντες' οὕτως ἐξηγήσαντο· διά τινα γυναῖκα.* ib. 452, 28 Tzetz. Exeg. in Il. 68, 11 Hermann: *'διαστήτην ἐρίσαντο'· διεχωρίσθησαν ἐρίσαντες ἤτοι φιλονεικήσαντες* (-α cod.). *ἢ οὕτω· διὰ στήτην, ὅ ἐστι τὴν γυναῖκα, ἐρίσαντο . . . τὸ δὲ στήτη ἡ γυνὴ εὕρηται παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν τῷ βωμῷ· 'εἰμάρσενός με στήτας πόσις μέροψ'.* Eust. 21, 42: *περιέργως τινὲς ἐπιβαλόντες Θεοκρίτου στήτην τὴν γυναῖκα εἰπόντος γράφουσιν ἐνταῦθα 'διὰ στήτην ἐρίσαντο', ἵνα λέγῃ ὁ ποιητής, ὡς διὰ γυναῖκα ἤρισαν.* id. 918, 55 Hesych. *στήτα* sch. Fist. 14 16 sch. Pind. Nem. III 60; IV 101 sch. Eur. Andr. 1265 sch. Apoll. Rhod. I 582 sch. Lyc. 85, 2; 88, 28 Scheer Apoll. Bibl. III 170

---

3 *ἄποικοι — Θεσσαλοί* om. **F** 6 *δὶς — Αἰολικῶς* om. **F** *ὁ χρ.* Stephanus: *οὐ χρ.* Farr.: *καὶ χρ.* **Y**: om. **F** *καὶ λαμπρὸς* om. **YF**, *ὑπέρλαμπρος* habent excerpta 8 *ἀνδρῴας* **F** Farr. 12 *καὶ κοιμιζ.* **Y**: *καὶ κομιζ.* Farr.: om. **F**

ρος καὶ ὁ θάνατος καὶ ὄλεθρος τοῦ βούτου καὶ βουκόλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Τευκροῦ καὶ τοῦ Τρωός, τοῦ τεκνώματος τῆς κυνὸς ἤγουν τοῦ υἱοῦ τῆς Ἑκάβης, ἥτις Κύων ὠνόμασται καὶ Χοιρίλη διὰ τὸ τῶν παίδων οὓς ἔτεκε πλῆθος.

b. τοῦτο λέγει· ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ βωμός, ὃν κατεσκεύασεν ὁ ἀνὴρ τῆς Μηδείας, οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ τοιόσδε καὶ τοιόσδε, ἀλλ' ὁ Ἰάσων· δύο γὰρ Θετταλοὺς ἄνδρας ἔσχε Μήδεια, τὸν Ἰάσονα ἐν Θετταλίᾳ καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἐν ταῖς νήσοις τῶν μακάρων. 5

5—8. πότε δέ με ἔτευξεν ὁ Ἰάσων; ἦμος καὶ ὁπηνίκα εὗσε καὶ ἔκαυσε καὶ ἔρραισε καὶ ἔφθειρεν ἡ Μήδεια τὸν οὖρον καὶ τὸν ὁρμητικὸν ὡς ἀνδρεῖον, γυιόχαλκον καὶ χάλκεον ἄνδρα διὰ τὸ ἀεὶ ὡπλισμένον εἶναι, τὸν Τάλων κωλύοντα τοὺς Ἀργοναύτας διελθεῖν· ὃν Τάλων, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ⟨τρὶς⟩ περιώδευε τὴν νῆσον τὴν Κρήτην καὶ ἐφύλαττε, μόρησε καὶ μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας ὁ Ἥφαιστος ἐτεκτήνατο, ὁ ἀπάτωρ — ἐκ γὰρ τῆς Ἥρας μόνης ἐγεννήθη, ὡς ληρεῖ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ (v. 927), ἢ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ὡς ἐτώσιον ἄχθος, ἢ ὁ μητρόριπτος τουτέστιν ὁ διὰ τὴν μητέρα ῥιφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς μεσιτεύων αὐτήν —, ὁ δίσευνος Ἥφαιστος καὶ δύο γυναῖκας σχών, τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν Χάριν. 10 15 20

9—12. ἐμὸν δὲ τεῦγμα καὶ τὴν ἐμὴν κατασκευὴν ἀθρήσας καὶ θεασάμενος ὁ Φιλοκτήτης, ὁ κτάντης καὶ ὁ φονεὺς τοῦ Θεοκρίτου καὶ τὰς θεὰς κρίναντος Ἀλεξάνδρου, ὁ καύ-

---

3 sch. Eur. Hec. 3 (Philochorus) Herod. Epim. 153 Boissonade Suid. *Χορίλη*. *Χοιρίλη* 11 Apoll. Rhod. IV 1636 Apoll. Bibl. I 140 23 sch. Fist. 11/12

---

1 *ἤγουν ὃς ἐγένετο θάνατος τουτέστι φονεὺς* Farr. 3 *ἥτις —πλῆθος* om. **YF** 4 *χοιρίλις* Farr., correxi 5 *βωμός* Stephanus: *ναός* **YF** Farr. 6 *ὁ τοιόσδε — Ἰάσων* om. Farr. 9 *ἡνίκα εὗρε* omissis *καὶ ἔκαυσε* **F** 11 *ὡς ἀνδρεῖον* et *διὰ τὸ—εἶναι* om. **YF**, habent excerpta 12 *Τάλων* utroque loco Farr. et excerpta: *Πάλων* **YF** 13 *ὃς—ἐφύλαττε* om. Farr. addidi ex Apollodoro 18 *ἢ ὁ μ.—αὐτήν* om. **YF**, legerunt excerpta *ῥιφεὶς* Stephanus cum excerptis 20 *καὶ—σχών* **Y** Farr.: *ὁ—ἔχων* **F** 21 *ἀθρήσας καὶ θεασάμενος* Farr., cf. excerpta: *βλέψας* **Y**: *ἰδὼν* **F**

της καὶ ὁ ἐνταφιαστὴς τοῦ τριεσπέρου <ἤγουν τοῦ ἐν τρισὶν ἡμέραις τε καὶ νυξὶν ὑπὸ Διὸς σπαρέντος> Ἡρακλέος — γνώριμοι αὗται αἱ ἱστορίαι ἐν τῷ Λυκόφρονι (v. 33. 93. 916) —, τί ἐποίησεν; ἄϊξε καὶ ὥρμησεν ἀνιύξας καὶ κράξας,
5 τουτέστιν ἐμὲ ὕμνησε καὶ ἐδόξασεν ἰδὼν ὁ Φιλοκτήτης.

13/14. εἰς δὲ ἀντίχαριν — οὕτω γὰρ τιμῶσιν οἱ δαίμονες τοὺς τιμῶντας αὐτούς — χάλεψε καὶ χαλεπῶς ἔτρωσε νὶν καὶ αὐτὸν ἐν ἰῷ καὶ φαρμάκῳ ὁ σύργαστρος ἤγουν ὁ ὄφις ὁ τῇ γαστρὶ συρόμενος, ὁ ἐκδὺς τὸ γῆρας — νεάζει γὰρ ὁ
10 ὄφις τῇ τῆς παλαιᾶς λεβηρίδος ἀποβολῇ.

15—18 a. τοῦτον δὲ ἐλινύοντα καὶ βραδύνοντα ἐν τῇ ἀμφικλύστῳ καὶ περιρρύτῳ Λήμνῳ μετὰ χρόνους <ι'> εἰς τὴν Τευκρίδα ἤγουν τὴν Τροίαν, τὴν τρίπορθον καὶ τρὶς πορθηθεῖσαν — παρὰ Ἡρακλέους, παρὰ Ἀμαζόνων καὶ τὸ
15 τρίτον τῶν Ἑλλήνων —, ἤγαγε καὶ ἐκόμισεν ἕνεκα τῶν ἀρδίων καὶ τῶν τόξων καὶ τῶν βελῶν τοῦ Ἡρακλέους, τίς; ὁ φὼρ καὶ ὁ κλέπτης τοῦ Παλλαδίου Ὀδυσσεύς, ὁ δίζῳος ὁ εἰς Ἅιδου κατελθὼν κἀκεῖθεν ἀνελθών, ὁ εὐνέτης καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς μητρὸς τοῦ Πανὸς ἤγουν τῆς Πηνελόπης, ἣ ἔτεκε
20 τοῦτον ἐκ τῆς μίξεως πάντων τῶν μνηστήρων. καὶ ἄλλος τις ἤγαγε τοῦτον τὸν Φιλοκτήτην εἰς τὴν Τροίαν· ὁ Ἰλιοραίστης ὁ τῆς Ἰλίου φθορεὺς Διομήδης, ὁ ἶνις καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως τοῦ ἀνδροβρῶτος — ἔφαγε γὰρ οὗτος ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου καταρροφήσας τὸν ἐν αὐτῇ μυελόν.

---

14 sch. Lyc. 43, 6 Scheer 19 sch. I 3/4 c cum loc. sim.

---

1 addidi ex excerptis 4 ἀναΰξας καὶ μεγάλως βοήσας διὰ τὸ τρωθῆναι ὑπὸ ὄφεως, ᾧ (ὡς Wilamowitz ap. Haeberlinum) καὶ ἐπάγει ceteris omissis Farr., cf. excerpta 6 εἰς— αὐτούς om. Farr. 7 ἔτρωσε **YF**: ἔψεσε Farr.: ἐπίεσε Wilamowitz ib. 8 ἐν ἰῷ καὶ φαρμάκῳ **F**: ἰῷ φαρμ. Farr.: ἰῷ καὶ βέλει **Y** 10 ἀπεκβολῇ **F** 11 ἐλλινύοντα **Y**: ἐλιννύοντα **F**: ἐλιννεῦντα Farr. 12 καὶ περιρρύτῳ Λήμνῳ Farr. cum excerptis: Κρήτῃ **YF** add. Valckenaer *Diatr. in Eurip. perd. dram. rell. 1767, 135* 15 καὶ ἐκόμισεν om. **YF** 23 παιδοβρῶτος **Y**

Farr. b. *ἴσθι δὲ ὡς οὗτος μὲν Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην φησὶ τὸν Φιλοκτήτην ἀγαγεῖν εἰς Τροίαν, Σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ Φιλοκτήτου δράματι Ὀδυσσέα καὶ Νεοπτόλεμον.*

Βησαντίνου Βωμός

Anth.[1.2] *Ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος.* 5

1—3a. *ὀλός: τὸ τῆς σηπίας μέλαν, ὃ καὶ θολὸν καλοῦσι πορφυρευταί. σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι τὴν πέριξ αὐτῶν θάλασσαν διὰ τοῦ μέλανος, ἵνα λάθωσι τοὺς θηρευτάς. ψιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται ὀλός· τὸ γὰρ περιεκτικὸν δασύνεται καὶ βαρύνεται.* Anth. b. *ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ· ὅτι οὐ τέγγομαι τῷ* 10 *τῶν ἱερείων αἵματι, ὁποῖα ἡ κάλχη, ὅ ἐστιν* [*ἱερεῖον*] ⟨. . .⟩ '*τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις ξανθίζεται*' (fgm. adesp. 441 Nauck *Trag. gr. fgm.*[2] *924*). *μεταφορικῶς δὲ τὸ τῶν ἱερείων αἷμα σηπίας ὀλὸν εἶπεν διὰ τὴν ὁμοιότητα.*

Anth.[1.2] c. *ὀλὸς* ⟨*λιβρὸς*⟩ *ὁ σκοτεινός, φησὶ δὲ τὸ αἷμα.* 15

---

6 Hesych. Phot. Suid. *ὀλός* Epim. (Cram. An. Ox. I 442, 7) Bekk. An. gr. 12, 23 Io. Phil. *Περὶ τῶν διαφ. τον.* 11, 37; 14, 29 Egenolff 15 Hesych. Phot. *λιβρόν* Erotian. 92, 9 Klein Et. M. 564, 49 (cf. Gen.) Et. Gud. 369, 36 Sturz

---

1 *ἴσθι δὲ* Stephanus: *ἴσως* Farr.
Liber: Anth. Pal. XV 25 Tit.: *Βησ. βωμός* Holobolus (**YF**): om. **Anth.**, in qua Besantini nomen ad Ovum aberravit 6 *μέλαν* om. cod.[1] *ὃν* cod.[1.2], corr. Brunck 7 *πορφυρευταί* om. cod.[1]. ibidem inserta leguntur haec verba ineptissima, quae Bergk suo iure delevit: *μελιβρὸς δὲ ὁ τὰ μέλη* (lege *τὸ μέλι*) *βιβρώσκων σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι* cod.[1]: *σκοτοῦσαι* cod.[2], ubi lacunam ante participium a Bergkio statutam verbis ⟨*ὃ προΐενται*⟩ explendam censuit Wilamowitz (ap. Haeberlinum) *αὐτῶν* om. cod.[1] 8 *διὰ—θηρευτάς* om. cod.[2] 9 *ὀλός* om. cod.[2] cod.[1] post *περιεκτικὸν* inseruit e scholio 5/6 a *τῶν θρεμμάτων* 10 *τέγγομαι* Bergk: *τέρπομαι* cod. 11 *κάλχη* Brunck auctore Salmasio: *κάχλη* cod. *ἱερεῖον* seclusi ut iteratum e praecedentibus: *ἔριον* Jacobs: *κόχλος* e scholio d Bergk lac. ind. Bergk 15 *λιβρὸς* addi iussit Bergk

d. *κάλχην δὲ τὴν πορφύραν ἤγουν τὸν κόχλον.* **Anth.**

4 a. *μαύλιες δ' αἱ μάχαιραι.*

b. *πέτρης Ναξίας θοούμεναι: Νάξος Κρήτης νῆσος φέρουσα ἀκόνας.*

5 5/6 a. *παμάτων: τῶν θρεμμάτων.* **Anth.**[1·2]

b. *οὐ στροβίλων λιγνύϊ: ὁ νοῦς· οὐ λιβανωτοῦ καπνῷ μελαίνομαι.* **Anth.**

c. *ἰξὸς δέ ἐστιν εὐῶδες φυτὸν τῶν δένδρων τῶν Ἀραβικῶν.* [*οὐχ ὁ ἰξός ἐστι φυτόν, ὦ λῷστε, ἀλλὰ τὸ μὲν φυτὸν* 10 *ἄλλως πως ὀνομάζεται, ὁ δὲ ἰξὸς ὁ λιβανωτός, ὃν θυμιῶσι πρὸς τοὺς βωμοὺς Ἑλλήνων παῖδες κακοδαίμονες.*]

d. *ἰξὸς λέγεται τὸ καταρρέον ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν Ἀραβικῶν, μεταφορικῶς δὲ τὸν λιβανωτὸν λέγει.*

e. *Νῦσαι δὲ πολλαί εἰσι, νῦν δὲ τὴν Ἀραβικὴν λέγει.*

15 7/8 a. *ὁ δὲ νοῦς· οὐ γὰρ ὁρᾷς με οὔτε χρυσοῦν οὔτε ἀργυροῦν. τάγχουρος γὰρ ὁ χρυσός, ἡ λέξις Περσική.*

b. *οὔτ' ἐξ Ἀλύβης παγέντα βώλοις: τουτέστιν ἐξ ἀργύρου· ὁ γὰρ Ὅμηρος (Β 857) τὴν Ἀλύβην γενέθλην τοῦ ἀργύρου ὠνόμασεν.*

20 c. *Ἀλύβης παγέντα βώλοις: ἀργύρῳ φησίν. Ὅμηρος (Β 857)· 'τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.'*

9—13 a. *οὐδ' ὃν Κυνθογενής: Κύνθος δὲ ὄρος Δήλου, ὅπου κεράτινος βωμός. λέγεται δὲ ἐκ δεξιῶν κεράτων πεπλέχθαι τὸν βωμὸν μόνον, ἐκ δὲ τῶν ἀριστερῶν οὐδαμῶς.*

---

1 Hesych. *κάλχη* sch. Soph. Ant. 20 sch. Lyc. 280, 6 Scheer sch. Nic. Al. 393 Eust. 51, 9 2 Hesych. Suid. *μαυλ.* sch. Thuc. I 6 sch. Nic. Ther. 706 Herodian. I 90, 8 Lentz Et. M. *574, 270 (cf. Gen.) Et. Gud. 380, 5 Sturz Eust. 691, 55 3 Hesych. Phot Suid. *Ναξία* sch. Pind. Isthm. VI 106 14 Steph. Byz. *Νῦσα*

---

1 *κάλχην* Brunck auctore Salmasio: *κάχλην* cod. 3 *Κρήτης* scripsi e locis sim.: *Θρᾴκης* Anth. 9 hanc refutationem hominis byzantini esse notavit Bergk 11 *κακοδαίμονες* Bergk: *καὶ δαίμονες* cod.: *τῶν δαιμόνων* (ante *βωμοὺς*) Brunck

b. ἰσόρροπος πέλοιτό μοι: οὐδὲ ἐκεῖνος ἴσος ἐμοὶ γένοιτο, ὃν τῷ Ἀπόλλωνι ἡ Ἄρτεμις ἐκ κεράτων ἐποίησεν.

14. σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις: ταῖς Χάρισιν.

15. εἰνὰς δὲ Γηγενὴς αἱ Μοῦσαι· θυγατέρες γὰρ αὗται τῆς Γῆς. 5

16/17. τάων δ' ἀείζωον: τὰ τῶν Μουσῶν, φησί, καὶ τῶν Χαρίτων ἔνευσεν ὁ Ζεὺς ἄφθαρτα εἶναι.

18—22. σὺ δ', ὦ πιὼν κρήνηθεν: σὺ δὲ ὁ ἐκ τῆς κρήνης τοῦ Ἑλικῶνος ἐκπιών, τουτέστι τῶν Μουσικῶν πομάτων, θύοις τοῖς θεοῖς σπονδὴν μέλιτος γλυκερωτέραν. 10

23/24 a. ἰὸν ἱέντων τεράων: ἀντὶ ⟨τοῦ⟩· οὐκ ἔχω δράκοντας ἰοβόλους.

b. ἰὸν ⟨ἱέντων⟩: ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ ἰοβόλων.

26 a. σοί, Τριπάτωρ: σοί, ὦ Ἀθηνᾶ· φασὶ δὲ Ἀθηνᾶν ἐκ τριῶν φῦναι πατέρων, ἔνθεν Τριτογένειαν καλεῖσθαι. 15

b. τὸ δὲ πορφυρέου κριοῦ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ.

Anth.[1-2] c. φὼρ ἀνέθηκε κριοῦ: τὸ ἀπίθανον τοῦ μύθου λύοντες οὐ κριόν φασι τὸ ζῷον, πλοῖον δὲ κριὸν ἔμβολον ἔχον. ἀπὸ δὲ βωμοῦ ἀρξάμενος εἰς βωμὸν κατέληξεν.

---

14 sch. BT Θ 39 sch. γ 378 17 sch. Apoll. Rhod. I 256 Eust. 667, 15 Tac. Ann. VI 34, 13

---

10 γλυκερωτέρην cod. 11 τοῦ bis add. Brunck 18 ἰὸν ἀντὶ ἰοβόλον cod. quae Bergk voluit deleri, restituit Haeberlin *Philol. 49, 1890, 272* 18 ἔχοντα cod.[2]

Tabellae,

quibus qui in codicibus est ordo scholiorum illustratur.

Spatium integri versus vacuum ordinem scholiorum praetermissorum in omnibus codicibus cum hac editione consentire significat.

I cum Prolegomenis

K	G	E	A	P	T
Aa	Ga	—	Aa	H	Aa
—	Ba	—	—		Ba
Ca		—	Ca		Ca
Bb	(Bb)	—	Bb		Bb
—	D			D	
	Ib	—	Ga	Ib	Ga
	Ab	—	Gb	Ab	Gb
—	—	—	Ea	—	—
		—	Cb		Cb
		D			D
		Eb			Eb
Ib		—	Ib		Ib
—	—	—	Ic	—	—
—	—	—	Id	—	—
Fa	Fc	—	Fa	Fc	Fa
Ga			D		
Gb			Eb		
			Fd		
		—	Fb		Fb
		—	Cc		Cc
		—	Ec		Ec
		—	Ed		Ed
		—	Ie		Ie
		Ab			Ab
		—	Ia		Ia
		H			H
				1b	—
				Aa	
1a			1a	1e	—
1c			—	1c	—
—	1d	—	—		1d
—	1h	—	—		1h
	—	1g	—		1g
	—	1i	—		1i
					1k
—	2b	—	—		2b.
		—	3/4a		3/4a

K	G	E	A	P	T
3/4f		3/4f			
1g					
3/4i					
—	3/4g	—	—	—	3/4h
7d					
—	—	—	3/4 k	—	—
	3/4l	—	5/6a		
	10c	—	1k		7d
	—	7d	—		5/6a
—	5/6b	—	—	5/6c	5/6b
—	—	—	5/6d	—	—
				5/6e	5/6f
				7c	—
	7b		7b		7b
	—	—	9a	—	—
		12c			
—	—	—	12a	—	—
—	12b			12b	—
	12d			12d	—
7a					
7b					
—	12e	—	—		12e
		·	12f		12f
		13d			
		$13f^1$			
—	—	—	13a	—	—
	—	13b	—		13b
—	13c	—	—		13c
					13d
					13e
13f				13f	—
16		15a			15a
18a	—	18b	—		
	13f	$13f^2$	13f		
—	19/20a	—	—		19/20a
19/20b		17			
—	19/20c	—	—		19/20c
19/20 d					
—	—	—	21/22 a	—	—

K	G	E	A	P	T
—	21/22 b[1]	—	—	21/22 b	—
—	21/22 c	—	—		
—	21/22 b[2]	—	—		
—	23/26 d	—	—		23/26 d
2 a		13 e	—		
1 f					
2 c					
9 a					
27 a					
28 c				28 b	28 e
—	—	28 d	—	—	—
28 f				28 e	
—	39 b	—	—		39 b
39 a					
—	40 a	—	—		40 a
			—	40 b	—
—	41 a	—	—		42 a
41 b					41 a
—	42 a	—	—		
—	43 e	—	—		43 e
					44 b
					44 c
45 b					44 d
—	46 a	—	—		46 a
46 b	—	46 c	—		46 c
			—	46 d	—
		— 46 f —	—		46 f
40 c		— 44 b —			
44 d		— 44 c —			
46 e		— 44 d —			
47 b		— 47 b —	—	47 c	—
—	48 c	—	—		48 c
		51 a[1]			
—	50 a	—	—		50 a
51 a					
—	50 b	—	—		
	51 a	51 a[2]	—	51 a	—
					51 b
53 c	—	51 d	—		51 d
—	52 a	—	—		52 a
23/26 e	46 f				
44 a					
45 a					
47 a					
48 a					
48 b					
49 a					
49 b					
51 c					
52 b					
	—	53 a	—		53 a

K	G	E	A	P	T
	—	55 d	—		55 d
	—	53 c	—		53 c
	—	53 d	—		53 d
	—	55 a	—		55 a
	—	55 c	—		55 c
			—	55 e	—
—	56 a	—	—	56 f	—
—	56 d	—	—	56 n	—
—	56 b	—	—	56 g	—
56 f			—	56 k	—
—	56 e	—	—		56 d
—	56 g	—	—		56 a
55 a	—	56 h	—		56 b
55 c			—	56 m	—
—	56 l	—	—		56 l
		— 51 b —	—		
	—	56 c	—		56 c
—	57 b	—	—		57 b
57 c	—	57 d	—		57 d
—	58 a	—	—	58 c	58 a
60 a			—	60 c	—
—	61 a	—	—		61 a
—	62/63 c	—	—		62/63 c
			—	62/63 d	—
—	—	64 a	—	—	64 a[1]
64 b	—	64 c	—	64 b	—
				94 b	94 b[1]
					64 a[2]
					64 c
—	65/66 a	—	—		65/66 a
65/66 b[1]					
65/66 c					
—	—	65/66 d	—	—	—
	82/85 c			— 65/66 f	—
	82/85 e				
—	—	67 a	—	—	—
				— 67 b	—
—	—	67 c	—	—	67 c[1]
				— 68 b	—
					67 c[2]
—	68 a	—	—		68 a
—	—	68 c	—	—	—
—	68 d	—	—		68 d
—	69 a[1]	—	—	69 a	69 a[1]
—	—	65/66 e	—	—	—
—	69 b	—	—		69 b
65/66 b[2]	—	65/66 b	—		65/66 b
—	69 a[2]	—	—		69 a[2]
—	72 b	—	—		72 b
77 a	—	—	77 b	—	—
77 b	—	77 a	—		
—	82/85 a	—	—		
82/85 c					82/85 b
—	82/85 d	—	—	82/85 i	82/85 d
	—	94 a	—		94 a

K	G	E	A	P	T
	—	94 b	—		94 b^2
		86 b	82/85 c		82/85 c
		115 b			
82/85 e		86 a			82/85 e
82/85 f		— 82/85 h	—		
—	82/85 k	—	—		82/85 k
82/85 g		82/85 c			
86 a		— 82/85 e	—		86 a
87			86 b		86 b
55 b			86 a		
55 f					
57 a					
58 b					
59					
60 b					
61 b					
62/63 a					
92/93 a				— 92/93 b	—
	—	—	92/93 c	—	—
92/93 d^1	—	92/93 d	—		92/93 d
92/93 e					
94 a					
94 b	95/98 cd^1	— 95/98 cd	—		95/98 c d
	123 e				
	123 d				
	124 a				
	125/26 a				
	125/26 d				
—	95/98 a	—	—		95/98 a
—	95/98 b	—	—		95/98 b
95/98 d	95/98 d^2				
—	95/98 f	—	—		95/98 f
—	95/98 g	—	—		95/98 g
	—	95/98 i	—		95/98 i
—	95/98 h	—	—		95/98 h
92/93 d^2				— 95/98 k	—
92/93 c				— 95/98 e	—
				— 102 a	—
				— 102 b	—
					102 c
—	105/6 a	—	—		105/6 a
				— 105/6 d	—
—	105/6 e	—	—	105/6 b	105/6 e
—	105/6 c	—	—		105/6 c
					105/6 f
—	105/6 g	—	—		105/6 g
—	105/6 h	—	—		105/6 i
				— 105/6 k	—
—	107	—	—		107
109 a	—	109 b	—		109 b
109 b	—	109 a	—		109 a
—	110 a	—	—		
110 b	110 c —	102 c	—		
		— 105/6 f	—		
—	112	—	—		112
—	115 a	—	—		115 a
			115 b		115 b
				— 115 c	—
				105/6 i	

K	G	E	A	P	T
117 b^1				— 117 e	—
—	117 a	—	—		117 a
117 b^2	—	117 b	—		117 b
—	117 c	—	—		117 c
	—	117 d	—		117 d
118 a				— 118 a	—
				109 a	
				102 c	
				105/6 f	
—	118 b	—	—		118 b
	—	118 c	—		118 c
—	123 a	—	—		123 a
—	123 b	—	—		123 b
123 c		— 123 e	—	123 g	123 e
123 d		— 123 d	—		123 d
			123 c		
124 a		—	124 a	—	—
124 b					
125/26 a		— 125/26 a	—		125/26 a
125/26 c				— 125/26 b	—
		— 125/26 d	—	123 a	125/26 d
123 f				123 e	
				125/26 a	
—	—	127	—	—	—
					133 c
—	—	133 b	—	—	—
134 a					134 a
—	—	134 b	—	—	—
				133 c	
				134 a	
				— 134 d	—
				135	
136	—	138	—		136
138	—	136	—	—	138
				— 151 d	—
151 a	—	151 b	—		151 b
151 b	—	151 a	—		151 a
134 c		— 151 c	—		

VII

K	L	U	E	A	G	P	T
VII a	VII b		—	—	VII b	—	—
VII b	VII a		—	VII a	—	VII c	VII a
3 b							
1 a					1 a		
1 b			—	4 —	1 b	— 1 c	—
2 a	2 b		—	2 b	—		2 b
3 a					3 a	— 3 c	—
					3 b	— 3 d	—
							4

K	L	U	E	A	G	P	T
5/9a				5/9a			5/9b
5/9h						5/9e	
5/9c				5/9c		5/9i	
5/9d				5/9d			5/9g
5/9f					5/9f		
5/9i					5/9i		5/9o
5/9k				5/9k			5/9k
10a					10b		
11					11		
10b							
							16c
		16a					16a
		16b					16b
							16d
			16e				16g
			16d				
			16g				16e
							18b
		18a					18a
21a			19/20				
19/20			21a				21b
		22					22
					23d		
23a[1]			23a				
					23c		
23b					23b		
		23e					
23a[2]							
23c							23f
		23g					23g
			24				24
					26c		
			26a				
29/31c						29/31c	
29/31b							33b
						34a	
		34c					34c
		40a				40d	
		40b					40c
40e		40c					40b
40f						40g	
		44					44
		29/31c					
		34a					
		16f					
		40e					
		45/46a					45/46a

K	L	U	E	A	G	P	T
45/46b							
		45/46c					45/46c
			45/46d		45/46f		45/46d
						45/46e	
			52/56d				52/56d
52/56e				52/56g	52/56h		52/56g
		52/56f					52/56f
52/56d						57c	
		57a					57a
			57b				57b
		57e					57e
		57d				58c	
57b							58b
							57d
				59			
						60b	
			60a				60a
				65a			
				65b			
				65c			
66	58a		58b			66	
		67a					67a
			67b			67b	
		68a				68b	
68c							
			68d				
						68e	
65a							
65b							
		70b				70a	70b
		70c				70e	
		71a				71b	71a
		72a				72b	72ab
		72c			72a	72d	72c
70a							
67b							
			73a				73a
		73b					73b
69						73c	
70d					74		
75a						75c	
76/77b			76/77d			76/77e	
		76/77c					76/77d
76/77f						76/77f	76/77c
76/77g						76/77g	
		76/77h					76/77h
						78/79c	
78/79a			78/79b				78/79b
78/79b			78/79a				78/79a
		94/95b				94/95c	94/95b
		94/95a					94/95a
		96/97a					96/97a
		96/97c			96/97b	96/97c	
	109/10c						

K	L	U	E	A	G	P	T
			98/102a				
				98/102d			
		98/102b					98/102b
109/10a						109/10a	
		109/10d					109/10b
			109/10b				109/10d
		111a					111a
		112a				111b	
			114a				114a[1]
			114b				114b[1]
		114c					114a[2]
112b							114b[2]
							114c
		115/18a				115/18f	
115/18b		115/18b[1]					115/18a
		115/18c					115/18d
		115/18d					115/18b
115/18e		115/18b[2]					115/18c
			122/24a				
				122/24c			
			122/24b				
						125e	
		125a			125f		125a
		125b					125b
125c		125d					125d
125d		125c					125c
		126					
		127a				127b	127a
	122/24c					128/29c	
128/29a						133/34b	
128/29b						130/31e	
130/31a			130/31a				130/31a
138a			138a		138c		138a
138b			138b			138d	
			138d				138b
						139c	
			139a				139a
139b			139b				139b
141a			141a				
138d							
139a							
141b			141b				141b
		147b					
148a			148a				148a
148b			148b				148b
						147c	
						149/50c	
149/50a			149/50a				149/50a
149/50b			149/50b				149/50b
				149/50c			151/52b
153a							151/52c
151/52d			151/52d				151/52d
			153a				153a

K	L	U	E	A	G	P	T
154b			154b				154b
			154c		154d		154c
151/52a						155/56b	
155/56c			155/56c				155/56c
						155/56d	
						155/56f	
157a			157a			157c	
157b					157d		157a
155/56e							
157e							

III

K	G	U	E	A	P	T
			IIIa			
1a						
			IIIb			
		IIIc			2d	
					8/9b	
					43/45d	
			1a		1b	1a
					2c	
		2a				2a
			2b			2b
					3c	
		3a				3a
			3b			3b
		4a				1b
			4b			
			5a		5b	
					4c	
					5f	5a
		5d				5e
		5e				5d
			1b			
7	11			11		
			8/9a			
8/9c			7			7
8/9d						
			10a			
		10b			11	10b
			11		10b	11
			12a			
			12b			12b
			13a			13a
14c					14c	
13a						
		15				15
18a					18a	
					18d	
					18e	
		18c				18c
			18b			18b

K	G	U	E	A	P	T
	—	25/26 g	—	—		25/26 g
	25/26 b					
—	—	27 a	—	—		
27 b	—	27 c	—	—		27 c
					29 e	—
—	—	29 a	—	—		29 a
—	—	29 b	—	—		29 b
	—	29 d	—	—		29 d
—	—	29 c	—	—		29 c
32 e	—	32 a	—	—		32 a
32 a		—	32 b	—		32 b
32 c	—	32 e	—	—	32 d	32 e
	—	32 f	—	—		32 f
					35 b	—
—	—	35 a	—	—		35 a
					43/45 f	—
	—	43/45 e	—	—		43/45 e
—	—	43/45 g	—	—		43/45 g
—	—	—	43/45 h	—	—	—
	54 a					
	48 d					
—	—	48 a	—	—	48 c	48 a
—	—	48 b	—	—		48 b
					49/51 c	—
—	—	49/51 a	—	—		49/51 a
—	—	49/51 b	—	—		49/51 b
—	—	—	49/51 d	—	—	—
	—	49/51 e	—	—		49/51 e
—	—	52	—	—		52
49/51 e					54 b	—
54 a		—	—	54 a	—	—
		—	—	48 d	—	—

IV

K	G	U	E	A	P	T
—	—	—	IV a	—	—	—
IV c¹	—	IV c	—	—		IV c
IV b						
IV c²						
—	—	IV d	—	—		IV d
—	—	—	IV e	—	—	—
	—	IV b	—	—		
—	—	3 a	—	—	3 c	—
—	—	3 b	—	—		3 b
					4 b	—
—	—	4 a	—	—		4 a
—	—	5	—	—		5
—	—	6 a	—	—	6 b	—
—	—	6 b	—	—		6 a
	—	6 c	—	—		6 c

K	G	U	E	A	P	T
					7 c	—
—	—	7 a	—	—		7 a
	—	7 b	—	—		7 b
	—	8	—	—		8
9					10 b	—
—	—	10 a	—	—		10 a
					10 d	—
10 c	—	10 e	—	—		10 e
10 e	—	10 c	—	—		10 c
					16 b	—
—	—	16 a	—	—		16 a
8					17 c	—
—	—	17 b	—	—		17 b
—	—	20/22 a	—	—		20/22 a
	—	31 c¹	—	—		31 c
20/22 c	—	20/22 b	—	—		20/22 b
		23 d				
20/22 e		—	20/22 e	—		20/22 e
					20/22 d	—
					20/22 g	20/22 c
					23 b	—
—	—	23 a	—	—	23 e	23 a
23 c					24 b	—
—	—	24 a	—	—		24 a
—	—	—	25 a	—	—	—
—	—	25 d¹	—	—		25 d¹
—	—	—	25 b	—	—	—
—	—	25 d²	—	—		25 d²
					25 c	—
					25 e	—
—	—	26 a	—	—	26 b	26 a
—	—	28 a	—	—	28 c	—
28 b						28 a
—	—	31 a	—	—	—	
31 b	—	31 d	—	—	31 b	
	—	31 c²	—	—		
—	—	32 a	—	—		32 a
33 a	—				33 c	—
—	—	33 b	—	—		33 b
—	—	34/36 a	—	—	34/36 b	—
34/36 c						34/36 a
34/36 d		—	34/36 d	—		34/36 d
—	—	38/39 a	—	—	38/39 b	—
	34/36 d					
—	—	38/39 c	—	—		38/39 c
—	—	—	38/39 d	—	—	—
		—	20/22 c	—		
—	—	41	—	—		41
					45 b	—
—	—	45 a	—	—		45 a
	—	45 c	—	—		45 c
	—	40 a	—	—		40 a
—	—	45 e	—	—		45 d

K	G	U	E	A	P	T
—	—	45 f	—	—		45 f
45 c					45 g	—
						45 e
	—	50/51 b	—	—		50/51 b
50/51 a	—					
—	—	—	52	—	—	—
					45 c	
					53	
58 a	—	—	58 c	—	—	—
58 b	—	58 d	—	—		58 d
58 c	—	58 a	—	—		58 a
					58 e	—
					62/63 e	—
—	—	62/63 c	—	—		62/63 c
—	—	62/63 d	—	—		
62/63 f		—	62/63 f	—		62/63 f
62/63 g						

V

K	G	L	U	E	A	P	T
						1 d	—
							1 e
1 a	—		—	1 a	—		1 a
1 b	—		—	1 b	—		1 b
	1 c		—	1 c	—		1 c
	3 b		—	3 b	—	3 c	—
	3 d		—	—	3 d	—	—
3 e	—		—	3 e	—		3 e
3 a	—		—	3 a	—		3 a
3 d							
5 b	—		—	5 b	—		5 b
5 a	—		—	—	5 a	—	—
10 a	—		—	10 a	—		10 a
	11/13 a¹		—	11/13 a	—		11/13 a
	10 b		—	10 b	—		10 b
	10 c		—	10 c	—		10 c
	10 d		—	10 d	—		10 d
	11/13 a²					11/13 c	—
11/13 b	—		—	11/13 b	—	10 e	11/13 b
						14/16 c	14/16 c¹
14/16 a	—		—	14/16 a	—		14/16 a¹
	14/16 b			14/16 b	—		14/16 b
							14/16 c²
							14/16 d
							14/16 a²
14/16 e	14/16 f			—	14/16 f	—	—
14/16 g						14/16 h	—

K	G	L	U	E	A	P	T
	14/16 i			14/16 i	—		14/16 i
14/16 k						14/16 m	—
14/16 l	—			14/16 l	—		14/16 l
17	14/16 k			14/16 k	—	21/22 f	14/16 k
14/16 b						21/22 g	—
14/16 f						21/22 d	—
21/22 a	—			21/22 a	—		21/22 a¹
				23			23
				26/27 c			21/22 a²
				26/27 d			
21/22 b	—			21/22 b	—		21/22 b
							23 cont.
							26/27 c
	21/22 e			21/22 e	—		21/22 e
21/22 c	—			21/22 c	—		21/22 c
21/22 d	—			21/22 d	—		21/22 f
	21/22 h					21/22 i	—
	23					23	
	24 a			24 a	—		24 a
						24 b	—
25 a	—			25 a	—	25 d	—
25 c	—			25 c	—		25 c
23					23	26/27 b	—
26/27 a	—			26/27 a	—		26/27 a
						26/27 e	—
26/27 i	26/27 g			26/27 g	—		26/27 g
26/27 g	26/27 i			26/27 i	—		26/27 i
28/30 a	—			28/30 a	—		28/30 a
28/30 d						28/30 b	—
31 a				31 a	—	31 c	—
	31 b			31 b	—		
21/22 hl	32 b					32 a	—
24 a						33	—
25 b	34 a			34 a	—	34 b	—
						34 c	—
41 a	—						41 b
42	—					42	
43 a	—			43 a	—		43 a
	43 b			43 b	—		43 b
					43 c		43 c
	45 a			45 a	—		45 a
46	45 b			45 b	—		45 b
48/49 b	—					48/49 b	—
	48/49 c			48/49 c			48/49 c
	50 a					50 a	
	50 b						
	51 a				51 a	51 b	
53/54 a	—			53/54 a	—	53/54 c	53/54 a
	41 b			41 b		55 b	
	43 c			43 c		56/57 a	—
				51 a			51 a
	53/54 b	—		53/54 b	—		53/54 b
	55 a				41 b		
	56/57 d					58 c	—
—	58 a	—		58 a	—		58 a
	58 b	—		58 b	—		

K	Q	L	U	E	A	P	T
—	68/69 a	—		68/69 a	—		68/69 a
50 a							
48/49 c							
48/49 a							
43 d						71	
—	74	—		74	—		74
	72/73 a	—		72/73 a	—		72/73 a
68/69 b						—	72/73 b
—	78/79 a	—		78/79 a	—		78/79 a
						—	78/79 c
						78/79d	78/79b
	—	—	—	80/81	—	—	—
	—	—	—	82	—	—	—
—	—	83 a	—	—	—	—	83c
	—	—	83 b	—	—		83 b
	94/95 a						83 a
	94/95 b						
	96						
	97 a						
	83 b cont.						
	—	—	83 c	—	—		
	—	—	83 d	—	—		83 d
85 a	—					—	85 c
85 b	—		—	85 b	—		85 b
86/87 d	—		—	86/87 e	—		86/87 e
83 b	86/87 f		—	86/87 f	—		86/87 f
83 c							
88 a	—		—	88 a	—		88 a
92 a	—					92 b	92 d
92 c	—		—	92 c	—	92 d	92 c
						—	92 f
92 e	—		—	92 e	—		92 e
94/95 a			—	94/95 a	—		94/95 a
94/95 b			—	94/95 b	—	94/95d	94/95b
96			—	96	—		96
97 a			—	97 a	—	97 b	—
	98 a		—	98 a	—	98 b	97 a
				78/79 b	—	99 b	—
99 a	—		—	99 a	—		99 a
	94/95 c		—	94/95 c	—		94/95 c
	100		—	—	100	—	—
102/3 a	—		—	102/3 a	—		102/3 a
	102/3 h		—	102/3 h	—		102/3 h
102/3 b	—		—	102/3 b	—		102/3 b
						—	102/3 c
						—	102/3 e
102/3 d	—		—	102/3 d	—	102/3 f	102/3d
						—	102/3 i
105 a	—		—	105 a	—	—	105 b
98 a			—	105 b	—	105 d	105 a
99 c	106 a			106 a	—		106 a
100	106 b			106 b	—		106 b
102/3 g							

K	Q	L	U	E	A	P	T
102/3 h							
112/3 a	—			112/3 a	—		
112/3 c	—			112/3 c	—		
112/3 d	—			—	112/3 d	—	—
—	112/3 e	—		112/3 e	—	112/3f	112/3a
							112/3 b
—	114/5 a	—		—	114/5 a	—	—
						114/5 b	
—	116/7 b	—		—	116/7 b	—	—
—	116/7 c	—		116/7 c	—	116/7 d	—
116/7 a		112/3 b		112/3 b	—		116/7 c
118/9 d		118/9 b		118/9 b	—	118/9 c	—
121 a		121 c[1]				118/9 e	—
118/9 a	—	136/7 b					118/9 b
120 a	—					—	120 c
120 b	—					—	121 d
	121 a	—		—	121 a	—	—
121 b	—						121 c
—	123/4 a	—		123/4 a	—	—	121 f
123/4 b	—					—	123/4 c
123/4 d	—						123/4 a
123/4 e	—					—	123/4 g
	—	125 d		125 d	—	—	125 a
125 c	—					—	125 e
						—	126 b
—	128/9 a	—		—	128/9 a	—	—
136/7 b						—	128/9 d
						—	128/9 e
	—	130 a		130 a	—	—	130 b
—	131 a	—		131 a	—	—	131 c
	131 b					—	136/7 c
136/7 d		121 c[2]		121 c		—	136/7 d
126 a							
128/9 c							
128/9 b							
136/7 b cont.							136/7 b
136/7 a	—					138/9 a	136/7 a
	136/7 b					—	138/9 b
141/3 a	—					—	141/3 c
	141/3 b						141/3 a
141,3 e	—						141/3 b
141/3 f							
141/3 g						144 a	
141/3 b						144 c	
144 b	—					—	145 b
145 a	—						145 a
	—	—	147/50 c	—	—	147/50 d	—
			—	13 /7 b	—		
		—	—	147/50 e	—		
			147/50 f				
		—	—	147/501	—		
		—	—	147/50 m	—		
		145 a					
—	—	—	147/50 a	—	—		147/50 a
147/50 b						147/50 g	
147/50 e	—					147/50h	147/50 e
147/50 f	—						

K	G	L	U	E	A	P	T
147/50l				145a			147/50l
			141/43a			147/50i	
			141/43b			147/50m	

VI

K	G	L	U	E	A	P	T
VIc							
		VIa					VId
		VIb				VIe	VIa
	VIf¹		VIf				
2/3d	VIf²		VIc				2/3a
4a			2/3a				2/3b
				2/3c			
	2/3d						
			4b				4b
			4c				4c
	5						
6a			6c				
7a							
VIf			7b				7b
9/12abe	9/12ab		2/3d			8	
9/12f	9/12h		7a			9/12c	
9/12h	9/12n		9/12i		9/12i	9/12o	
			9/12k				9/12k
			9/12l				
13/14a						13/14b	
	9/12a cont.						
15/16a			15/16e				15/16e
15/16b	15/16c					15/16h	
15/16d						15/16g	
						15/16i	
				15/16f			
	17a	20/24k			20/24k		17b
	18/19c	20/24c					18/19h
18/19a		9/12i					18/19i
18/19b						18/19k	
17a	18/19d			18/19d			18/19d
18/19c				18/19e			18/19e
	18/19g			18/19g			18/19g
18/19l						18/19m	
20/24a					20/24c	20/24b	
20/24k					18/19n	20/24d	
					18/19o	20/24f	
						20/24g	
						20/24h	
	20/24k		20/24k				20/24k
	20/24m	20/24m¹		20/24m			20/24m
20/24i					29/30i		
					29/30e		
					29/30h¹		
				15/16g			
				15/16h			
				17b			
				18/19h			

K	G	L	U	E	A	P	T
			18/19i				
				29/30i			
				29/30e			
			20/24n				20/24n
			9/12n				
			15/16c				
			17a				
			18/19c				
			18/19a				
			18/19b				
			20/24h				
25a	25b					25c	
26/27a	26/27b					26/27c	
		28a				28c	28a
			28b				28b
29/30a							
29/30b						29/30b	
29/30g	29/30e					29/30g	
		29/30h			29/30h²		29/30h
		40b			40b		
		40e			40e		
		40d			40d		
29/30c	29/30i		29/30d			29/30e	
		29/30m	29/30a		29/30m	29/30k	
29/30l		29/30n	29/30b		29/30n		29/30n
32a			29/30i				
33		33	29/30e			33	
20/24e							
29/30f							
32b							
9/12m							
35							
	36/38b					36/38b	
36/38c						40f	
36/38d			36/38d			40b	
39a						36/38e	
40a	40b					39b	
40c	40e					41	
40d							40f
29/30e							40b
3							
36/38a							
36/38f							
46b							
46a							
	46c				46c		46c
	20/24l						
	20/24m²						

VIII

K	U	E	A	G	P	T
6a		6b			6c	
6d				6d		6b

K	U	E	A	G	P	T
26a						
—	—	—	27a	—	—	—
30a				—	30c	—
33a						30b
14b	—	26b	—			26b
27c	—	26c	—			26c
	—	26d	—			26d
	30b		30b			
	—	33b	—			33b
33e	—	33f	—			33f[1]
	—	33g	—			33g
				—	33c	—
36				—	33f	33f[2]
37/38a						33d
37/38b	—	35	—			35
	41/44e	—				
—	—	—	41/44a	—	—	—
	—	66a	—			66a
67/68a			66b			66b
67/68b				—	67/68c	—
72a			—	—	72a	—
				—	73	73[1]
74a				—	74b	—
90/91a	—	—	90/91b	—	—	—
	—	90/91c	—	90/91d		90/91d
—	93a	—	—		93a	
				—	93b	—
90/91b						90/91c
	72a	—		93a		93a
	66b	—				73[2]

IX

K	U	E	A	G	P	T
					5c	—
—	5a	—	—			5a
6a	—	20/21e	—			
9a	—	33/36c	—		9c	
	—	33/36d	—		10/11	—
14	—	33/36g	—		13	—
—	15a	—	—	—	16/17c	—
—	16/17a	—	—	16/17b		16/17a
9b						19a
—	19a	—	—	—	19b	—
—	20/21a	—	—	—	20/21b	20/21a
—	20/21c	—	—			20/21c
—	20/21d	—	—			20/21d
			19b			20/21e
23a			—	23b	—	—
24				—	23c	—
25/27a						25/27a

K	U	E	A	G	P	T
25/27b				25/27f	25/27c	
—	28/30a	—	—	28/30b		28/30a
				—	28/30d	—
28/30f						28/30f
33/36a			33/36a			
			—	—	33/36b	—
—	33/36f	—	—			33/36c
33/36g				—	33/36e	—
	—	25/27a	—			33/36f
	—	28/30f	—			
	33/36a					
	33/36b					

X

K	U	E	A	G	P	T
1/3a	—	—	1/3b	—	—	—
	—	1/3c	—		1/3c	—
—	1/3d	—	—	—	1/3e	—
					1/3g	1/3d
					1/3h	
5/6a	—	5/6b	—			5/6b
						5/6c
7a	—	7b	—	—	7c	—
7e			5/6c			
13d	—	7f	—	—	7g	—
9						
1/3c						
11a						
	—	14c	—	—	14d	—
						14c
	—	—	14e	—	—	—
	—	14d	—	—	14f	—
15/16a	—	15/16b	—			15/16b
				—	15/16c	—
				—	17b	—
17a						17a
18a	—	18b	—	—	18c	—
	—	18g	—			18g
						18h
						18i
	—	—	19a	—	—	—
	—	19c	—			
	—	—	19b	—	—	—
	—	14f	—			
	—	18h	—			
	—	18i	—			
	—	28b	—	—	28c	—
—	28a	—	—			28b
32/33a			28f	28e		28a
29a	—	29b	—			29b

K	U	E	A	Q	P	T
					34/35 e	
				34/35 d		
			34/35 b			
34/35d			34/35 c			
36 a			36 b			
		41/42 a			41/42 a	
	41/42 c		41/42 c		41/42 e	
	41/42 d		41/42 d	41/42 b		41/42 d
	41/42 e		41/42 e			41/42 f
	41/42 f		41/42 f		41/42 g	
			46/47 b			
				46/47 e	46/47 c	
			46/47 d			
48/51a			48/51 b			
48/51e		48/51 f			48/51 d	
			48/51 a			
			48/51 g			
		56/58b			56/58c	
56/58 d						56/58 b
56/58 e					56/58 e	
		41/42 c				
		41/42 d				
		41/41 e				
		41/42 f				

K	U	E	A	Q	P	T
54/56			58/59			58/59
57 b			57 a			57 a
			57 c			
58/59						
60/61			60/61		60/61	
63/64 a						
67/68a			67/68 c			
67/68 b	58/59					
	57 a					
	60/61					
70/71a	70/71 b			70/71 b		
72/74 a						
75 a			75 b			
78 a			78 b			
79 a			80 b			
			81 a			
			81 b			
80 a		41 b	81 c			
		46				
		37				
		58/59				
		57 a				
		60/61				
		70/71 b				

XI

K	U	E	A	Q	P	T
					XI d	XI a
		XI a				
3/4 d		3/4 a			3/4 a	
			3/4 b			
	10/11 d					
10/11 e	3/4 e			10/11 f		
12						
14						
21 b		20		21 a	20	
21 c			24			
28			21 d			
31			31			
38/39a			38/39 b			
			38/39 c			
41 a			41 d			
41 c	37		37			
42 a	41 b		41 b	42 b		41 b
43						
45						
	46		46			46
52						37

XII

K	U	E	A	Q	P	T
		XII b				
			XII a			
						XII b
						8/9 c
			1 a			
			1 b			
2 a			2 b			
			2 c			
			2 a			
8/9 a			8/9 b			
8/9 c			8/9 d			
	23/24 c					
10/11a			10/11 b			
12/16 b						
			12/16 a			
	8/9 c					
	12/16 d				12/16 d	
		12/16 e			12/16 e	
						12/16 c
		12/16 f			12/16 f	
		10/11 d			10/11 d	
	12/16 c				12/16 c	
17/21b			17/21 c			

XIII

K	U	E	A	G	P	T
1/2 c						
1/2 b						
4						
6 b	—	—	6 a	—	—	
				6 c		
7/9 a	—	—	7/9 d	—	—	—
7/9 b			7/9 c	—		
	—	—	7/9 e	—	—	—
						6 a
						7/9 c
10/13 a			10/13 a	—		10/13 a
10/13b	—	—	10/13 c	—	—	—
—	—	—	10/13 d	—	—	—
10/13 e	—	10/13 f	—		10/13 f	—
14 a			10/13 g			10/13 g
15 a	—	—	15 b	—	—	—
	7/9 c	—			7/9 c	
	10/13 g	—			10/13 g	
	10/13 a	—			10/13 a	
18 a	—	—	20	—	—	—
22/23 a	—					22/23 a
22/23 b						
22/23 c	—					22/23 c
22/23 d	22/23 e		22/23 f			22/23 e
24			24			24
25/28 a			25/28 c			25/28 c
25/28 b			25/28 d			25/28 d
—	—	—	30 a	—	—	—
30 b				24		
				25/28 c		
				25/28 d		
34 a				32		
				37		
				10/13 f		
				10/13 g		
40 a				40 b		
41 a	—	—	41 c	—	—	—
41 b	—	41 d	—	41 f	41 d	41 f
	—	—	41 e	—	—	—
42 a	—	42 b	—		42 b	—
	24	—			24	
	25/28 c	—			25/28 c	
	25/28 d	—			25/28 d	
	—	41 f	—		41 f	
	—	42 c	—		42 c	—
43	40 b	—			40 b	—
47			44	—		
48	—	—	45	—	—	
49/52a	44	—	40 b		44	—
49/52b	46 a		46 a			46 a
—	—	—	49/52 c	—	—	—
56 a	—	—	56 b	—	—	—
54						
58/60 a			58/60 a			58/60 a
—	—	—	58/60 b	—	—	—

K	U	E	A	G	P	T
58/60 c						
62/65a	—	—	62,65b	—	—	
68		46 a		67	46 a	
69						
70	—	73	—		73	—
—	74 b	—	—		74 b	—
72	58/60 a					
75 a	—	75 b	—		75 b	—
75 c		22/23 a	—		22/23 a	
		23/23 c	—		22/23 c	
		22/23 e	—		22/23 e	

II

K	U	E	A	G
3		—	3	—
10 b		—	10 c	—
10 c		—	10 b	—
11/12 a			11/12 a	—
—	—	15/16 b	—	—
	—	—	17	—
18 a	—	—	18 b	—
20 a	—	—	20 b	—
21				
17				
19				
23/26 a	—	—	23/26 b	—
—	—	23/26 c	—	—
	23/26 d		23/26 d	—
	—	—	28 a	—
	—	—	29	—
	—	30 a	—	
	—	43b	—	
33/34 a	—	33/34 b	—	
	—	33/34 c	—	
—	—	33/34 d	—	
	—	33/34 e	—	
—	—	33/34 f	—	
	—	33/34 a	—	
			33/34 b	
—	—	35/36 a	—	
40/41 a				
28 a	—	28 b	—	
29				
30 a				
	—	35/36 b	—	
	—	40/41 b	—	
	40/41 c			
43 a		—	43 a	
		40/41 c		
45/46 a		—	45/46 a	
45/46 b		—	46/46 b	
		—	48/49 c	

K	U	E	A	G
48/49 a		48/49 a	48/49 b	
48/49 b		48/49 b	48/49 a	
			40/41 c	
		— 48/49 d	—	
		— 50/51 a	—	
53/54 a		— 53/54 a	—	
		— 53/54 b	—	
		— 55	—	
		— 56 b	—	
56 a		— 56 a	—	
58		— 58	—	
		— 59/62 a	—	
59/62 b		— 59/62 b	—	
		— 59/62 c	—	
			59/62 d	
		— 59/62 f	—	
59/62 g		— 59/62 g	—	
59/62 h		— 59/62 h	—	
59/62 c		— 65	—	
66/68 a		— 66/68 a	—	
66/68 b		— 66/68 b	—	
		— 66/68 c	—	
		— II b	—	
		— 70/72 a	—	
70/72 b		— 70/72 b	—	
70/72 c		— 70/72 c	—	
II b				
59/62 e				
74 b	—	74 a	—	
		— 101 b	—	
108/09 a		108/09 b		
110 e		110 b		
110 a		110 c		
110 c	—	107	—	
110 d			108/09 c	
	—	110 f	—	
	—	110 g	—	
112	101 b			
—	—	114/16 a	—	
118/19 a				
118/19 b	—	118/19 c	—	
120 a		114/16 b		
—	—	120 b	—	
121 a				
121 b	—	121 c	—	
—	—	122	—	
	108/09 b		108/09 b	
	110 b		110 b	
	110 c		110 c	
	110 d		110 d	
—	—	124/28	—	
	—	133/34 a	—	
		— 133/34 b	—	
—	—	140/41 a	—	
	—	140/41 c	—	
	133/34 b			
—	—	143	—	

K	U	E	A	G
—	— 144/49	—	—	
—	150/53 d	—	150/53 d	
150/53 a	—	150/53 a[1]	—	
—	150/53 b	150/53 c	150/53 b	
		150/53 d		
		—	150/53 a[2] —	
		150/53 b	150/53 c	
—	—	156	—	
	150/53 a[2]			
159/60	150/53 c			
—	—	158	—	
161/62 b	—	159/60	—	
161/62 a				
—	—	161/62 c	—	
	—	161/62 d	—	
—	—	165/66 a	—	
163	—	165/66 c	—	
165/66 b				
165/66 d				

XIV

K	K^c	U	E	A	G	P
					—	XIV b[1] —
XIV a		—	—	XIV a	—	—
		—	XIV b	—	—	XIV b[2] —
1 a		—	—	1 a	—	—
XIV b						
2 a				— 2 a	—	
				— 2 b	—	
				— 2 c	—	
3/4 a	3/4 b			— 3/4 b	—	
3/4 d				— 3/4 c	—	
5 a		—	—	5 a	—	—
		—	—	5 b	—	—
	6			3/4 d		
7				5 c		
	—	—	—	8	—	—
		—	—	9 b	—	—
9 a		—	—	9 a	—	—
		—	2 a —			2 a
		—	2 b —			2 b
10 a		—	2 c —			2 c
10 b		—	3/4 b —			3/4 b
11 a		—	3/4 c —			3/4 c
11 b		—	5 c —			5 c
12/14 a		—	—	12/14 a	—	—
		—	—	12/14 b	—	—
15 a		—	—	12/14 c	—	—
15 b		—	—	15 b	—	—
15 c			3/4 d			3/4 d
16 a		—	—	16 a	—	—
						39/42 a
						39/42 d
16 b		—	16 b	—		16 b

K	K^c	U	E	A	G	P
19 b		—	—	19 b	—	—
	21 b	—	—	21 c	—	—
	20 a					
	—	—	—	21 a	—	—
	—	—	—	22/23 a	—	—
—	—	—	22/23 c	—	—	—
		—	—	22/23 d	—	—
	24/25	—	10 a	—	24/25	10 a
	22/23 e	—	10 c	—		10 c
	22/23 b	—	10 d	—		10 d
	27/28 a				27/28 a	
	—	—	—	27/28 b	—	—
		—	—	31/33 a	—	—
					31/33 b	
34 a		—	—	34 a	—	—
		—	35/36 b	—	35/36 b^1	35/36 b
		—	39/42 e	—	39/42 e^1	39/42 e
		—	43 a	—		43 a
38			—	—	38	—
					39/42 b	
39/42 a				39/42 a		
39/42 c		—	—	39/42 c	—	—
39/42 d		43 a cont.			39/42 d	
		38			35/36 b^2	
		39/42 a			39/42 e^2	
43 b					43 a	
		—	24/25	—		24/25
				39/42 d		
		—	27/28 a	—		27/28 a
		—	31/33 b	—		31/33 b
44/45 a		—	—	44/45 b	—	—

K	U	E	A	G	P
—	—	—	34	—	—
	—	—	35 b	—	—
—	—	—	35 a	—	—
3					
38/39 a	—			38/39 a	
—	—	—	38/39 b	—	—
—	—	—	48/50 b	—	—
	—	27/29 a	—		27/29 a
51		—	38/39 a		38/39 a
—	—	—	48/50 c	—	—
	—	48/50 d	—		48/50 d
	—	—	51	—	—
—	—	68	—		68
—	74	—	76/77 a		74
—	76/77 a	—	74	—	76/77 a
—	—	—	76/77 b	—	—
—	103 a	—	—		
—	106/07	—	—		
—	103 b	—	—		
—	109/11 b	—	—		
	109/11 c				
—	—	—	109/11 a	—	—
—	—	—	112/13	—	—
—	117	—	—		117
119			109/11 c		
—	120/21	—	—		120/21
—	—	—	132	—	—
		142			142
		143 a			143 a
		143 b	138		143 b
—	133	—	—		133
—	—	—	139	—	—
141	142	—	141	143 a	141
143 a	—		142	141	
	143 b		143 a	142	
	141		—	143 b	
				147 a	
				147 b	
	—	—	148	—	—
	—	—	149 a	—	—
		125/26 b^2			

XV

K	U	E	A	G	P
—	—	XV	—	—	—
1 a!	—	—	1 b	—	—
1 b	—	—	1 a	—	—
—	—	4/5	—	—	—
—	—	14	—	—	—
13 c					
—	—	15/17 a	—	—	—
	—	21 b	—		21 b
15/17 b	—	15/17 b	—		15/17 b
—	—	18/20 a	—	—	—
—	—	18/20 b	—	—	—
21 a					
—	21 b			21 b	
	15/17 b				
—	—	22	—	—	—
—	—	25	—	—	—
27/29 a					
32					

XVII

U	E	A
	XVII b	
	XVII a–1/4 a	
	1/4 c	
	9/12 b	
	9/12 a	
	26	
	25	
	28	
	68/69 a	
	68/69 c	
	68/69 b	
	68/69 d	

XVI

U	E	A
	94/97 d	
		93 b
		94/97 c
	99/100 b	
	106/07	
	93 b	
	94/97 c	

XVIII

U	E	A
	56	
	51	

Technopaegnia

Θεοκρίτου Σῦριγξ

Anth.: 1/2 b^1, 1/2 c, $d^{1.2}$, e, 1/2 a, 3—15 c, 1/2 b^2, a, 16, 17/20, c, b.

Σιμίου Πτέρυγες

KG: c, 1, a.

Σιμίου Ὠιόν

Anth.: 11 a, 17 b, 14, 12 in superiore paginae parte laeva; a in superiore dextra; b, c in laeva inferiore; 9/10, 11 b, 17 a in dextra inferiore leguntur.

Βησαντίνου Βωμός

Anth.: 26 c^1 super aram; $introd.^1$, 1/3 c^1, 1/3 a^1 in laeva; 1/3 c^2, 1/3 d, 4 a, 4 b, 5/6 a^1 in dextra; 5/6 c, 5/6 d in laeva; 7/8 c, 5/6 a^2, 7/8 a, 7/8 b, 9/13 a in dextra; 14—23/24 b, 26 b, $introd.^2$, 1/3 a^2, 1/3 b, 5/6 b, 5/6 e, 9/13 b, 26 a, 26 c^2 in laeva arae parte et infra aram leguntur.

Indices

Crucibus signavi voces quae corruptae, asteriscis quae recte emendatae videbantur.

I. Auctores cum proverbiis

Loci binis asteriscis notati fragmentorum collectores effugerunt.

Proverbia

II. Historia fabularis, religio, superstitio

III. Nomina geographica selecta cum ethnicis

IV. Historia vera

V. Grammatica, rhetorica, poetica

accentus

spiritus

litterae vocales et consonantes

nomina

genus

διάφοροι λέξεις

genera sermonis

syntaxis

Dialectus Dorica

Dialectus Aeolica

Dialectus Ionica

exempla

Dialectus Attica

exempla nota ('Ἀττ.) designata per indicem glossarum dispersa sunt.

Rhetorica, poetica, similia

VI. Glossae cum verbis et rebus notabilioribus

Ubi in rem videbatur, formam Atticam adhibui. litteris latius dispositis exscripta sunt verba, quae in scholiis explicantur, uncis quadratis inclusa, quae ad aetatis recentissimae sermonem pertinent.

Addenda et corrigenda

19, 24. exercere turbae etiam C. W⟨eyma⟩n *Lit. Zentralbl. 64, 1913, 851.*

67, 8. locis similibus addas Arth. Ludwich *Anekdota z. griech. Orthogr. V (Ind. lect. hiem. Regim. 1907), p. 135, 15: φωλεός, ἡ τῶν θηρίων κοίτη, ἀφ' οὗ καὶ 'φωλάδες ἄρκτοι'.*

69, 4 adn.: ἣ κατὰ γλ. codd.

77, 7. arg. c in **K** adhaeret titulo, qui super verbis poetae est.

107, 4. **T** siglis addendum.

146, 4. τῇ βίᾳ rectum videtur, cf. 291, 8.

155, 14. arg. c in **K** extra ordinem scholiorum est.